

عثمان بن محمد الحمزی

وہ میک لہ

سیرت نبویؐ

منادی القرآن العفافی
www.ibtisamontada.com

لہ وہ فاتی پتہ میرہ وہ ہما کوشتی حسین سالی ۶۱ کوچی

پندرہویں
م. خلیل احمد

دہر کیران درہو سینی
علی خان

abu ali al-kurdji

دەمىڭ لە
مىتروۋى ئىسلام

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه یۆ
نوسینگه ی ته فسیر

ناوی کتیب بهمه ره بی: حقه من التاريخ ما بين وفاة الرسول ﷺ إلى مقتل الحسين ﷺ سنة ٦١ هـ
 نوسمه: عوسان محمد خمیس
 ناوی کتیب به کوردی: ده میک له میژووی نیسلام له وهفاتی بهیا مبره وه ﷺ تا کوشتی
 حوسهین ﷺ سالی ٦١ ک
 وهرگیران و له سه ره نویسی: علی خان
 پیدچا ونه وهی: م. خلیل أحمد
 تاییه پ: رهزا صلاحه دین
 نه خسه سازی ناوه وه: شوق حمد امین
 بلاوکردن مه وهی: نویسنه گی ته فسیر بۆ بلاوکردن وه راگه یاندن/ ههولیر
 خه مه ت: نهوژاد کزیی
 بهرگ: امین مخلص
 نه زره و سهالی چاپ: دوهم ١٤٣١ ک - ٢٠١١ ز
 تهراژ: ٣٠٠٠ دانه

له بهرپوه بهر ایتې کتیبخانه ی گشتی سلیمانی ژماره ی سپاردنی ۱ ۱۴۰۷ ی سالی ۲۰۰۸ دراوونې

بۇيلاۋىرىنىڭ ۋەزىيەت ۋەزىيەت

ههولير - شه قامی دادگا - زیر ئوتیلی شیرین پالاص

ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸

موبایل : ۰۷۷۰ ۱۳۸۷۲۹۱ - ۰۷۵۰ ۴۶۰ ۵۱ ۲۲

tafseeroffice@yahoo.com

tafseeroffice@maktoob.com

altafseer@hotmail.com

ده ميٽڪ له ميٽرو وي ئيسلام

له وه فاتي به يام به ره وه ﷺ تا
كوشتنى حوسهين ﷺ سالى ۱۶ك

نوسيني

عوسمان محمد خه ميس

وهرگيران و له سهر نوسيني

على خان

پنداچونه وي

م. خليل احمد

چاپى دووم

پیشہ کی جابی دھوہ

سوپاسی خوی مہزن دہ کم بہو شیوہیہی شایستہیہتی، صلاّت و سہلام
لہ سہر پینمویکاری مروّقایہتی کہ موحمہدی پھیامبہریہتی ﷺ، ہہروہا
لہ سہر خوّشہویستان و نازیزان و سہرخہرانی پھیامبہر ﷺ، کہ خیزان و خانہوادہ
و ہاوہلہکانیہتی -بہتاییہتی-، ئومہتہکیہتی -بہگشتی- . دوی ئوہ:

خوینہری سہنگین... ئمہ چاپی دووہمی کتیبی «دہمیّک لہ میثرووی
ئیسلام»-، کہ بہ تہوفیق و پشتیوانی خوی میہربان، سالیکی نہبرد چاپی
یہکہمی تہواو بو -لہ مہشدا فہزل و میننہت لہ سہرہتا و کوّتایی، لہ پاش و
لہ پیشدا ہر بۆ خوی فہزلہخشہ، ستایشی دہکم، ولیّ دہپاریمہوہ، وامان
لیّ بکات لہ ئاست نیعمہتہکانی ئو بین و بتوانین ہہقی بدہین-، وا بہ
پشتیوانی خوی میہربان چاپی دووہمی دہستکاری کراو و بۆ زیادکراو و
ہہلہچنی کراو لہ بہرگیکی نویدا دہخریتہوہ بہردہستی خوینہرانی، بہ ہیوای
سودمہند بوون و پرکردنہوہی ئو بۆشاییہی کہ لہم ہوارہدا لہ کتیبخانہی
کوریدیدا بہدی دہکریّت. سوپاس بۆ ہہموو ئو بہرپزانہی کہ بہتیبینی و
پیشنیارہ ہونیادنہرہکانیان، چاپی دووہمیان زیاتر دہولہمہندتر کرد. خوی
میہربان ئیخلاص بہ ہہموو لایہکمان ببہخشیّت و تہوفیقمان بدات بۆ ئوہی
خوی پیّ خوّشہ. وصل اللہم علی محمد وآلہ، والحمد للہ رب العالمین.

علی خان

مزگہوتی قازی موحمہد - کہلار

دروشہمہ، ۲۳ی زیلقہعدہی ہہرامی ۱۴۳۱

alikh@ba8.org

پیشہ کی ۹۹ گیل

سوپاس بۆ خوا، سوپاس بۆ پەرستراوی ھەق، سوپاسیڤ شایستە بۆ بە
 جەلالەت و گەورەیی ئەو، بەردەوام بۆ بە بەردەوامی ئەو، قورس و سەنگین بۆ بە
 سەنگینی عەرشی ئەو، فراوان و زۆر بۆ بە زۆری دروستکراو و وشەکانی ئەو، بە
 ژمارە ی ئەو ی بە چاودەبینی و ئەوەشی بە چاودەبینی لەسەر سوپەرھێنەرەکانی
 قودرەتی ئەو، سوپاس بۆ ئەو خواوەی کە دڵمانی بە نووری ئیسلام ڕووناک کرد،
 تاریکی و چەوتی نەفامیی لەسەر دڵمان لا برد، سوپاس بۆ خوا لەسەر نیعمەتی
 ئیسلام، لە سەر نیعمەتی ئیمان، لەسەر نیعمەتی ئەمان، لەسەر نیعمەتی
 سوننەت، لە سەر نیعمەتی قورئان، سوپاس بۆ ئەو خواوەی، کە ھەقی سەرخست
 و دەرخت، ناھەقی لا برد و ژێر خست، سوپاس بۆ خوا ی تاک و تەنھا، تەنھا و
 تەنھا، بۆ شەریک، بۆ ڕەفیق، بۆ ھاوێژ، بۆ ھاوسەر، تەنھا لە ناوھەکانیا، تەنھا
 لە سیفەتەکانیا، تەنھا لە زاتیا، تەنھا لە کرداریا، ھیچ شتێک وەکو خوا نیە و
 ھەر ئەو بێسەری بینا، تاکە بۆ نیاز، تاکە جۆی نیاز، بۆ نیاز بە ھەموو
 مەخلوقات، جۆی نیازی خەڵک و کەون و کائینات، نە لە کەس بوو و نە کەسی
 لی بوو، زانا و ئاگادارە بەو ی بوو و بەو ی ئەبۆ، بەو ی نەبوو و بەو ی نەبۆ،
 گەر ببوایە چۆن دەبوو، بۆ نەبوو و بۆ نەبۆ؟ بێسەر و دانا و زانا و کار لەجۆ و
 بەجۆ لە بۆ ئەو ی دەشی و لەو کاتە ی بشی، بێسەری ھەموو دەنگیگ، بە ھەر
 ڕەنگیگ، بە ھەر لوعەتیگ، زانا بەو ی پێش ووتن چی دەلیی بە چی نیەتیگ،
 زانا بە ھەموو نەینێک، بەو ی حەشار دراوہ لە سنگی ھەر کەسیگ، بینەری
 میروولە ی ڕەش، لەسەر بەردیکی ڕەش، لە شەویکی ڕەش، بێسەری خشی پێی،
 بەرزی و پێرۆزی و مەزنی بۆ ئەو خواوەی کە گەلایەک لە دارەکە ی بەر ناویتەوہ
 مەگەر بە ئیزن و ئاگا و زانستی ئەو نەبۆ، بەر ئەبۆ یا بەر نەبۆ، شایستە ی

ھەموو سوپاسىڭ، شوكرىڭ، سەنايەك، مەدھىڭ، لەھەر كاتىڭ، لە ھەر بارىڭ، لەوھى دەشى و شايستەيە بۆ ئەو.

شايەتى ئەدەم - شايەتومانىڭ رزگارم كا و سوودم پى بگەيەنى لە پۇژىڭ، كە نە مال و نە سامان سوود ناگەيەنن تۆسقالىڭ، مەگەر كەسىڭ دلى سەلىم بى و لە بۆ خىواي گەورە سولخا بىت چۆن سولخانىڭ - كەوا ھىچ خىوايەك، پەرستراوىڭ بە ھەق شايستەي پەرستىنى يە، تەنھا اللە نەبىت، ھەر اللە شايستەي پەرستىنى و پوولىڭ كەردن و ھاوارىڭ كەردنە ، جگە لە ئەو ھىچى تر شايستەي پەرستىنىيە. كوفر بە ھەر پەرستراوىڭى تىرى جگە لە اللە دەكەم، تەنھا ئەو شايستەي پەرستىنە، ھەرچى غەيرە ئەو ھەيە سەرەنجامى بۆ نەمان و فەوتان و لەناوچوونە.

سوپاس بۆ ئەو خىوايەي كە پىڭەمبەرىڭى بە «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» پەوانە كرد، ھەرچى خراپى و چەوتىي و چەپەلى و گەندەلى و ھەلدىرى و سستەمى پروون كەردەو و لا برد. شايەتى ئەدەم كەوا موخەمەد بەندە و پەيامبەر و پەوانە كراوى خىوايە، پەوانەي كرد لە بۆ سەرچەمى گەلان، خۆشەويستمان، نورى چاومان، بە جوانى بە ئەر كەكەي ھەستا، بە بى وچان، بە بى وەستان، بە بى كۆلدان، بە جوانى بانگەوازەكەي گەيان، خەلكى لە خەو ھەستان، تا ئەو ھەبوو: نەزانى فەركرد، چەوتى پاستەو ەكرد، پىسى پاكەو ەكرد، لىلى پروونەو ەكرد، تارىكى پۆشنەو ەكرد، غەم و خەفەت و پەژارە و ناپەحەتى و نەھامەتى و مەينەتى و شەر و ئاشوبى لا برد - بە نەفس و مال و سامان و دايك و باوكەو ەكرد بە فەيداي خۆي و پىبازەكەي بىم -، بەزەيى و پەحمەت لە بۆ جىھانيان، «سویند بە خوا ھىچ شتىڭ نەما لە ھەق وراستى، لەوھى سوودى بۆتان ھەبى مەگەر بۆم پروونكردوونەتەو

وپیّم پراگہ یاندوون، هیچ شتیک نہ ما لہ لاری و چہوتی، مہ گہر بیّدارم
کردوونہ تہوہ لیّی وپیّم پراگہ یاندوون»، سہلات و سہلامی خوا لہ سہر خوی
وخانہ وادہ وکس وکارہ پاک و بہرّیزہ کانی، ہاوہ لہ مہرد و جوامیرہ کانی،
خوشہ ویستانی خوشہ ویست، نہوانہی ئیسلام لہ سہر دہستیان گہیشٹہ نہو پہری
دونیا - بہ کویرایی چاوی دوژمنانیان -، ہہروہا لہ سہر خیزان و شوینکہ وتوانی
بہ چاک تا رۆژی دواپی، داوی نہوہ:

خوینہری سہنگین: نہم کتیبہ باس لہ ماوہیہ کی میژووی زۆر کورت دہکات
کہ بریتیہ لہ وہفاتی پیغہ مہر ﴿﴾ تا کوشتنی حوسہین ﴿﴾، دواپی
باسکردنیکی پوختی پرووداوہ میژوویہ کانی نہو دہمہ، وہلامی نہو شوہہ
وگومانانہی نہیار وگروہ لاریکان دہداتہوہ کہ ہہر لہ کۆنہوہ دژایہ تی کۆمہ لی
رژگار بوویان کردوہ، نہک بہ شوینکہ وتنی بہ لگہ و نوری خوا، بہ لکو بہ
شوینکہ وتنی نارہزوو و ہہوا.

لہ کاتیځدا خواپی گہورہ لہ زۆر شوینی قورئاندا ئاموژگاری پیغہ مہری خوا
﴿﴾ دہکات، کہ شوینی ہہوا وئارہزوو نہ کہویتی، بہ لکو شوینی نہوہ بکہویتی کہ
لہ لایہن خواوہ بوپی دادہ بہ زیت، تہنہا نہوہ پرووناکی وہیدایہ تہ، ہہر ریځا
ورپیازیځ لہوہ لایدا تاریکی وسہرگہردانیہ.

زۆریہ مان بیستوومانہ کہ پیغہ مہری خوا ﴿﴾ فہرموویہ تی: «ئومہ تہ کہم
دابہش دہبیٹہ سہر حہفتاوی سیّ بہ شہوہ، ہہموویان لہ ئاگرن تہنہا دانہیہ کیان
نہبیٹ».

جا ہہر یہک لہو گروہ لاریانہی، کہ ہہن نہلین: ئیمہ نہو کۆمہ لہیہین کہ
رژگاریان دہبیٹ.

که وایو مروژ چۆن هه قه که یان بناسیت؟

خوای گه وره له قورئاندا فیڤی ئه وه مان ده کا که هیچ شتیك به بانگه شه وئیدیا کردن نیه، به لگو ئه بیټ لیکۆلینه وهی لی بکریټ، لیکۆلینه وهش بریتییه له گه ران به دواي به به لگه کاندا، که تا چهند دروستن پاشان تا چهند بۆ ئه وه مه به ستانه ده شین.

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ {المجرات: ۶}.
واته: «ئهی ئه وانهی باوه رتان هیناوه، ئه گهر گوناهاکریك هه وایټکی بۆ هینان، ئه وایټی بکۆلنه وه تا بۆتان پروون ده بیته وه».

هه روه ها خوای ته عالا کاتیك باسی بته کان «لات وعوززا ومهنات» ده کات، به لگه ی پوچه لیټی ئه و بتانه به وه ده سه لیټیټ که ئه و بی باوه رانه له خویانه وه دیه رستن وله سه ر ئه وه هیچ به لگه یه کیان له لایه ن خواوه بۆ دانه به زیوه، وه ده فهرموی: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ {النجم: ۲۳}. واته: «ئه و بتانه هه ر ناوانیکی پرووتن که ئیوه ویاو باپیرانتان لیټان ناوان، خوا هیچ به لگه یه کی له سه ر په رستراوی ئه وان نه ناردۆته خواره وه».

هه روه ها کاتیك باسی ووته ی جوله که وگاوه رکان ده کات که ووتیانه: (کهس نارواته به هه شته وه مه گهر که سیکی جوله که یا گاوه نه بیټ» خوای گه وره له وه لامیانه ده فهرموی: ﴿تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ واته: ئه مه هیواي ئه وانه، پییان بلی کوا بینن به لگه کانتان ئه گهر ئیوه راست ده که ن؟!

ههروه ها ده فهرموی: ﴿أَمَّنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ وَمِنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلُوبٌ هَا تَوَابُرْ هَنَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، واته: ئایا خوایه کی تر ههیه بیجگه له خوا ههقه که؟ نه گهر راست نه کهن بیئن کوا به لگه کانتان؟.

له چه نندین شوینی تری قورئاندا خوی گه وره له سهر ئهو کار و عیباده تانهی، که موشریک و لاریکان نه یکهن داوای به لگهی خوایی و راستیان لی ده کات، پییان ده لی: کوا به لگه کانتان. ئایا له لایهن خواوه له سهر ئهو کاره تان نوسراوتان بو دابه زیوه، له سهر ئهو نوسراوه ئه روژن به پیره و کار بهو نوسراوه ده کهن، کوا بیئن ئهو نوسراوه له کوپیه؟!

که واته قورئان فیری ئه وه مان ده کات که هه موو شتیك به به لگه جیگیر بکهین و به به لگه ش هه لی بوه شیئینه وه.

جا نوسهر هه ستاوه به موناقه شه کردنی ئهو به لگانهی، که نه فس نه خوشه کان ئه یهیننه وه بو بریندار کردنی هاوه لآن، تا چند ئهو به لگانه راست و دروست و سه حیحن، پاشان تا چند بو مه به ست و مه رامه کانی ئه وان ده شین، ئایا به لگه یه به ده ستیانه وه، یان به لگه یه به سه ریانه وه؟

له گهل ئه وه دا خوی گه وره خوی له قورئاندا له ئایه تی شەشی سوره تی ئالی عیمراندا ئه وه مان بو پروون ده کاته وه کهوا هه ندیک ئایاتی قورئان مو حکه من و هه ندیکی تری مو ته شابهن، جا مه نهج و پریازی هه ق و سه حیح ئه وه یه تو مو ته شابیه کان به مو حکه مه کان راقه بکهی نه ک به پیچه وانه وه، که ئه مه گومرایی سه رلیشیواویه که ئهو گروه لاریئانه تی که وتوون.

* پرسیاریك:

ئەم كىتەبە بە گىشتى ۋەلامى تانەى شىعەكانە لە ھاۋەلان، ئەى خو كورد شىعەى تىدا نىيە - ھەشبیىت زۆر كەمە - ؟ كەوابوو بۆ ۋەرگىپرانى ئەم كىتەبە؟!

لە ۋەلامدا ئەلەين: سەرەتا بابەتەكە پەيوەندى بە ھاۋەلانەۋە ھەيە، پارىزەرانى قورئان و سوننەت، بۆيە بەرگىركردن لەوان بەرگىركردنە لەو قورئان و سوننەتەى كە لە رىنگەى ئەوانەۋە گەيشتۆتە دەستمان، ھەر ۋەك چۆن پىمان وایە تانەدان لەوان، لە تانەدان لە دینەۋە سەرچاۋەى گرتوۋە.

كەواتە ئەم كىتەبە بەرگىركردنە لە دین بەبى لەبەر چاۋگرتنى ھەرشتىكى تر.

دواى ئەۋەش: بەللى كورد پىژەيەكى زۆركەم شىعەى تىدايە، بەلام زۆرىك لە عەلمانىەكان و خەلكى چەۋاشەكار، بوون بە زمانخالى شىعە لە قسەكردنە صەحابە و توانج لىدانىيان و برىنداركدنىيان، جارىك ناۋھىنانىيان بە عەصابە، جارىك بە خوین مژ، جارىك بە چاۋ سور، جارىك بە صەددام و جارىك بە... ھتد، بەپىژەيەكى زۆر بەرچاۋ و لىرە و لەۋى، لە تەلەفزیۆن و رۆژنامە و كۆپ و كۆپوونەۋەكاندا - ئەمە جگە لەۋەى ھەموو یا زۆرىەى بەلگەكانىيان لە كىتەبى شىعەكانەۋە رۋايەت دەكەن و دەيھىننەۋە - ھەر كەسە و ھەلدەستى قسەى خوى دەكات، خەرىجى پراگەياندنە كۆپ لەسەر ھەساسترىن دەم دەبەستى كە سەردەمى پىغەمبەر ﷺ و خەلىفەكانىەتى.

بۆيە ۋەرگىپرانى ئەم كىتەبە لەم شوینە و لەم كاتەدا، زۆر جىسى خۆيەتى و كاتى خۆيەتى و زۆر گرنگە.

سه‌بارەت بە کاری منیش له وەرگیرانه‌که‌دا:

- هەرچیم بۆ ئەسڵە‌که‌ زیاد کردی‌ت خستومە‌تە‌ نێوان ئەم دوو کە‌وانە‌وه [۱].
- هەر پە‌راوی‌تیک‌یش زیادە‌ی خۆم بن له‌ خوارە‌وه‌ نویسومە‌ (وە‌رگیر).
- هەرچی واتا کردنی‌ک‌ ه‌ی خۆم ب‌ی نویسومە‌ «واتە‌» بۆ نویسەرە‌‌که‌ش نویسومە‌ «یان‌ی»، بۆ ئە‌وه‌ی ر‌ا‌قه‌ و واتا کردنی‌ خۆم و نویسەرە‌‌که‌ تیک‌ە‌ڵ نە‌ب‌ی.
- جا له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی ناوەر‌پ‌ۆکی ک‌تیب‌ە‌که‌ زۆر زانستیه‌، بۆیه‌ ه‌ه‌ول‌م‌داوه‌ -به‌ پ‌ی‌ی توانا- ه‌م به‌و زانستیه‌ی خۆیه‌وه‌ بیهێ‌لم‌ه‌وه‌، ه‌م خۆینه‌ریش له‌ ناوەر‌پ‌ۆکه‌‌که‌ی به‌هره‌‌م‌ە‌ند بکه‌م، به‌ب‌ی‌ زیاد کردن، ئە‌گه‌ریش زیادم کردی‌ت -که‌ ئە‌مه‌ش که‌م جار بووه‌- جیام کردۆ‌ت‌ه‌وه‌. سه‌بارە‌ت به‌و سه‌رچاوانە‌ی سوودم ل‌یب‌ینیون بۆ وەرگیرانه‌‌که‌: - بۆ ر‌ا‌قه‌ی ئایه‌ت‌ه‌کان به‌ زۆری پ‌شتم به‌ پ‌وخته‌‌که‌ی مامۆستا مه‌‌لا صالح‌ به‌ستووه‌، ئە‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ه‌ر واتایه‌‌کیانم به‌ د‌ل‌ نە‌بووب‌ی، په‌نام بردۆ‌ت‌ه‌ به‌ر (رامان) و ئە‌وه‌ی مامۆستا ه‌ه‌ژاری موک‌ریان‌ی.
- بۆ فەرمودە‌ش به‌ زۆری پ‌شتم به‌ (فتح الباری) ئیبن حه‌جەر و (شه‌رح‌ی صحیح‌ی موس‌لیم) ی نە‌وه‌ی به‌ستووه‌. ه‌ه‌ندیک‌ جاریش (عون‌ المعبود) ی ئە‌بو داود و (تحفة‌ الاحوذی) شه‌رح‌ی ترمذی.
- بۆ زمانه‌وانیش له‌ فەرهنه‌نگه‌ کوردیه‌‌کان سوودم له‌ فەرهنه‌نگ‌ی ده‌ریا و فەرهنه‌نگ‌ی شیرین بینووه‌، له‌ عه‌ره‌بیه‌‌کانیش (مختار الصحاح) و (معجم‌ الوسیط) له‌گه‌‌ڵ چه‌‌ندین سه‌رچاوه‌ی تر که‌ له‌ شوینی خۆی ئاماژه‌‌م پ‌یکردوون.
- له‌‌کو‌تاییدا زۆر سوپاسی مامۆستا خه‌لیل ئە‌حمە‌د ده‌که‌م، که‌ ئه‌رکی ک‌یشا و پ‌یداچوونه‌وه‌ی ئە‌م وەرگیر‌دراوه‌ی کرد، خ‌وای گه‌وره‌ پاداشتی خ‌یری بداته‌وه‌، و سوپاس بۆ ه‌هموو ئە‌وانه‌ی هاوکاریان کردم له‌ وەرگیرانی ئە‌م باب‌ه‌ته‌.

خوښه‌ری سه‌نگین...

ئه‌مه ئه‌وه‌یه که توانیومه، نه‌ک ئه‌وه‌ی که ویستوومه، داواکارم له‌ خوای
گه‌وره‌ بیکاته‌ تویشووی سه‌فه‌ری دريژم، له‌ تاوان خوّم و باوكم و دايكم و
خانه‌واده‌که‌م خوش‌ببى، به‌ په‌حمى خۆى په‌حمم پى‌ بکا، ئیخلاصم پى‌ ببه‌خشى،
له‌م کاره‌م و له‌سه‌رجه‌م کاره‌کانى ترمدا.

هه‌ژارى به‌زه‌یى تۆین ئه‌ی په‌روه‌ردگارا! ئه‌وه‌م فی‌رکه‌ سودم پى‌ ده‌گه‌یه‌نئ
وسودیشم پى‌ بگه‌یه‌نه‌ به‌وه‌ی فی‌رم ده‌که‌ی، هه‌ر خواش له‌ مه‌به‌ست ئاگاداره،
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَّجِيدٌ، اللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَّجِيدٌ والحمد لله رب العالمين.

هه‌/گێژ

هه‌ینی ۲۴/۵/۱۴۲۹ - ۳/۵/۲۰۰۸ ز

Alikhan_alkurdi@Gawab.com

پیشہ کی نوسہ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَمَّا بَعْدُ:

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

کہ بہ میٹشکمدا ہات لہ سہر ناوہا بابہ تیک بنوسم، لہ راستیدا دوو دل بوم، ہہنگاو ییکم بو پیشہوہ دہناو ہہنگاوہ کہی تر بو دواوہ، لہبہر زوری تہوانہی پوچوون لہ باسکردنی تہم جوڑہ بابہ تہدا، ہہندیک جار بہرہوایی و زورجاریش بہ ناپرہوایی، بی گومان تہم بابہ تہ لہ بابہ تہ ہہرہ زیندوہ کانہ، تہگہر چی کاتیکی زوریشی بہسہردا تیپہریوہ، بہلام ہہر زیندوہ لہ دہروغاندا، بو گہورہ پراگرتنی بو تہو جیلہ بی وینہ و نمونہییہ، تہو تہستیرہ مہزنانہی کہ ہہلبزیردراہوون۔

جا لہبہر تہوہی قسہی ہہق پوناکیہ و چرای پیگاہی، ولہبہر تہو فہزل و چاکہیہی تہو جیلہ پیروڑہ بہسہرمانہوہ ہہیانہ؛ پیویست بوو بہشیک لہو ہہقہیان بہسہرمانہوہ بہجی گہیہنین، چونکہ تہوان وہکو خہلکی تر نین، نہ لہ زانستیان، نہ لہ کردہوہیان کہس پیشیان نہکہوتوہ و کہسیش پییان ناگات۔ تا بہوانہ خوا - سبحانہ - دینہکہی سہرخست و بہہیزکردو دہرخست۔

ئىمە ئەگەر چى باسى فەزلى ھاۋەلانى پەيامبەرى خوا ﷺ دەكەين، بەلام نالىين مەعصومن، بى تاوان و ھەلەن، چونكە خاى گەورە مەعصومىيەتى تەنھا بۆ فرىشتەكان و پەيامبەران -عليهم السلام- قەرار داۋە.

بەللى، ھەندىكىيان ھەلەيان كىردە، لەژيانى پەيامبەردا ﷺ و لەدواى مردنىشى، چونكە ئەوانىش ئادەمىزادەن و مەعصوم نىن، بەلام ئەۋەى ئەۋان كىشاۋيانە ھەر لە ئىش و ئازار و دەردەسەرى لە پىناۋى ئىمان بەخوا و پەيامبەرەكەى و بانگەواز كىردن بۆ دىنى ئىسلامى راست و رىك و مىللەتى ئىبراھىم، بەجى ھىشتىنى مال و مندال و نىشتىمان، تىكوشانىيان لە پىناۋى خوادا بە مال و گىيانىيان، بەرگىرىكىردىيان لەپىناۋى پەيامبەردا ﷺ بە ھەمور ئەۋەى كە ھەيان بوۋە، ئا ئەمانە ئەۋ ھەلەلەيان لە چار چاكە گەورەكانىاندا ۋەك دەنكە بەردىك لىدەكا لەبەرانبەر شاخىكدا، ۋەك دلوپە ئاۋىك لىدەكا لە بەرانبەر دەريايە كدا.

بىگومان مىژۋوش گرنگىەكى زۆرى ھەيە لە ژيانى گەلان و مىللەتاندا، چونكە مىژۋو كۆلەكەى بوونى ئەۋ مىللەتانەيە، بەرنامە و رىبازيان بە ئىستايان و بە داھاتويانەۋە مىژۋو دىارى دەكات، ھىچ مىللەتتىك نىيە وىستى فەرمانرەۋايى و دەسەلات بەدەست گرتنى ھەبى، ئىللا ئەبى پەيۋەندى بە رابردىيەۋە توند و تۆل بىكات بۆ داۋاكردىنى ھىز و كۆمەك لەۋ رابردوۋە لە بۆ بنىاتنانى ئىستا و سەرپرەشتى كىردنى ئايندەى.

جا مىللەتتىكى ۋەكو مىللەتى ئىسلام لە پىشتەرە بۆ ئەمە ۋەك لە مىللەتانى تر، بەھۆى ئەۋ مىژۋە پرشنگدارەيەۋە، كە پرە لە پالەۋانىتى و سەرۋەرى و

شکوهمندی و دهستکهوتی زانستی و شارستانیتهتی، بهرا دیهک میژووی هەر میلله تیکی تری له بهرانبهردا له پیش چاو بچوک دهیتهوه. بهلام بههوی لاوازی ئوممهتهکهمانهوه لهم پوژگاره‌ی ئهم پویدا - بههوی بهرهه‌می دهستی نهوه‌کانیهوه، خوای گه‌وره نهوه‌ی مه‌یمن و بهراز و تاغوت په‌رستانی به‌سهردا زالکردوین، ولا حول ولا قوة الا بالله العلی‌العظیم.

وَمَنْ يَهُنْ يَسْهَلِ الْهَوَانُ عَلَيْهِ مَا لَجُجِحٍ بِمَيِّتٍ إِسْلَامٍ^(۱)
هه‌رکس ریسوایی سه‌رشوپی پی‌ره‌زایه زامی گیانی مردو ئیش و ئازاری تیایه؟

ئه‌لیم: لهم لاوازیه‌دا هەر ده‌بیته‌ بگه‌رینه‌وه بو میژووی ئوممه‌ته‌ شکو‌داره‌ گه‌شاهه‌که‌مان؛ بو نه‌وه‌ی وردبه‌ونه‌وه‌مان له‌ خودی خۆمان، له‌ ده‌ورو به‌ری خۆمان ئاسان بیته‌ و به‌جوانی بیبینین، شوین پیته‌ خۆمان له‌بو ئاینده‌مان بدۆزینه‌وه، ئه‌مانه‌ش ته‌واو نابن به‌ گه‌رانه‌وه‌ و وردبه‌ونه‌وه‌مان نه‌بیته‌ له‌ میژوه‌ راسته‌قینه‌که‌مان، و هه‌رچیش راستی نه‌بیته‌ هیچ نییه‌.

جا ئه‌ گه‌ر به‌وردی ته‌ماشایه‌کی میژووی خۆمان بکه‌ین، تیبینی ده‌که‌ین، که‌ پاکترین و خاوینترین ده‌م «حقبه‌»^(۲) ئه‌و ده‌مه‌یه‌ په‌یامبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له‌کانی تییدا ژیاوه‌، ئه‌و نه‌وه‌یه‌ی که‌ ئه‌رکی بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامی ئیسلامی له‌سه‌ر شان نابوو، به‌راستی ئه‌وانه‌ هه‌لبژێردراوی نیو دروستکراوه‌کانی خوان له‌ دوا‌ی په‌یامبه‌ران -علیهم‌السلام-.

(۱) دیوان أبو الطیب المتنبي ۱۶۴.

(۲) (الحَقْبُ أَوْ الْحَقْبُ): المدة الطويلة من الدهر. و (الحَقْبَةُ): المدة لا وقت لها، أَو السَّنة. انظر

«لسان‌المیزان» لابن‌منظور (۲۵۳/۳) مادة (حقب).

به پراستی ميټرووی ئوممه تي ئيسلاميښ توشي تي ئاخني و شيواندن و تيټكداني زور هاتوه، به هووی ئه و كوټمه ل و گروپانهی كه له سهره تاي ئيسلامه وه دروست بوون، هه ر كوټمه له و هه و ئی داوه بايه خ و گرنگی خووی زياد بكات و بهرز بكاته وه له سهر حيسابی بهرانبه ره كهی، ئه مه ش كه لينانيكي دروست كرد له ميټرووی گه و ره كانی ئوممه ته كه ماندا.

له نيۆ ئوممه تدا خه لكاننيك ده بينی سنوری شه رعی بهرزان دووه له خوشويستنی كه سايه تيه كاندا، هه بووه هاوه ئی پايه بهرز عه لی كورپ ئه بو تالبي ﷺ زور خوشويستوه، خوشويستنيك كه سهری ته واو ليټيټكداه، روداو و باس و هه وائی ئاوهاي ليوه گيټراوه ته وه كه قبولناكري، له هه مان كاتيشدا هه و ئی داوه له بايه خي ئه وانی تر كه م بكاته وه، و خه لكانی تر به ده سترريټيكر بو سهر مافه كانی عه لی ﷺ له قه له م بدا، به مه سته میان هه م له خويان و هه م له عه لی كرد، ته نانته زياده روټيكردن له و هاوه له بهرريزه سهری كيټشا بو وه چه كانيشی، كار گه يشته ئه وه ی بليين : ئيمان و دياری كراون و مه عصومن ، هه ر وه كو چون پيغه مبه ران مه عصومن عليهم السلام^(۱).

* ئه وه عه ليه ﷺ ئه لی: « خه لكاننيك به راده يه ك خوشيان ده وييم تا ده يانباته ئاگره وه، خه لكاننيكيش به راده يه ك رقيان لييم ده بي تا ده يانباته ئاگره وه»^(۲).

(۱) به لكو له (بحار الأنوار)ی مه جليسي دا (۲۳-۲۷) و هتر، زياده روټي له مه گه و ره ترمان پيش چاو كه وت.

(۲) أخرجه ابن أبي عاصم في (السنة) برقم (۹۸۳)، وقال العلامة الناصر الدين الألباني =

* ھەروەھا ئەلئى: «دوو كەس لەسەر من تيا ئەچن: كەسئىكى زيادپۆ لە خۆشەويستىم، كەسئىكى زيادپۆ لە رق لىبوونم»^(۱).

ئەم جۆرە بىر كۆرەنە و شىو ە زيادە پەويانەش - لەسەر پاسترىن بۆچون - لە دواى نيوەى (سەدەى سىيەمى كۆچىەو) سەريان ەلداو.

بەلگەيەى ئەم پاستىەش ئەوەيە: ئەو رق لىبونەى نيوان عەلى ﷺ و ھاوئە بەريزەكان، كە باسى لىوئەدەكەن، لە ەوال و رىوايات و باسە صەحىحەكاندا شتى وا نابىنين، بەلكو بە پىچەوانەو، شتانى وامان بىنى، كە بەلگەن لەسەر مەزنى ئاستى خۆشويستىيان لە بۆيەكتى، لەگەل بىنينى چەندەها روداوى پرشنگدار لە خۆشەويستى و خۆنەويستى و برايەتى و دوستايەتى و دلسۆزى و ئامۆزگارى و ژن و زىخوازى، بە پادەيەك كە ەەر بە ويژدانىكى شەيداي پاستى، ئەوانە بىينىت، ئەو وتە ساختە و دەلەسە دوژمناوى و رقاوى و بوغزاويانە بە درۆ دەخاتەو.

لەو وينە پرشنگدارانە:

* ەەر سى خەليفە سەر پاستەكە: ئەبوبەكرى صيدديق، عومەرى كورى خەتتاب، عوسمانى كورى عەففان، ەانى عەلى دەدەن لە بۆ خواستنى فاتىمە وبەشداريش دەكەن لە ئامادەكەن و شايتيداندا:

= (اسنادە صحيح على شرط الشيخين). وانظر (تهج البلاغة) (٤٦٩) (١٠٨/٤)، و (مناقب الامام أمير المؤمنين) (محمد بن سليمان الكوفي) (٢٨٣/٢)، و (الأمالى للطوسي) (ص ٢٥٦).
(١) المصدر السابق برقم (٩٨٤)، وقال العلامة الألبانى (اسنادە حسن).

* عه لی ﷺ ئه لی: « ئه بویه کر و عومهر هاتنه لام و وتیان: بۆ نارۆی بۆلای په یامبه ری خوا ﷻ و باسیکی فاتیمه ی لا بکه ی »^(۱).

* هه روه ها ئه لی: په یامبه ری خوا ﷻ پیی وتم: « هه ر ئیستا برۆ قه لغانه که ت بفرۆشه و پاره که ییم بۆ به یینه، تا پیداو یستی مال بۆ (خۆت) و (فاتیمه) ئاماده بکه م ».

عه لی ﷺ ئه لی: منیش رۆیشتم و فرۆشتم به عوسمانی کوپی عه ففان به چوارسه د دره مه می ره شی کوچی.

کاتیك که پاره که م لیوه رگرت و ئه ویش قه لغانه که ی لیوه رگرت.

[عوسمان] وتی: ئایا من بۆ تۆ له قه لغانیک زیاتر نا هیئیم وه تۆش بۆ من له دیره هم زیاتر نا هیینی؟ منیش وتم: به لی.

ئه ویش وتی: ده ئه و قه لغانه دیارییه له منه وه بۆ تۆ.

منیش قه لغانه که و پاره که م هیئا و رۆیشتم بۆلای په یامبه ری خوا ﷻ قه لغان و دره مه که م خسته به رده ستی و باسی ئه وه ی عوسمانم بۆ کرد، ئه ویش دوعای خیری بۆ کرد، پاشان مشتیککی له دره مه که م گرت و بانگی ئه بویه کری کردو دای به ده ستیه وه و فه رمووی: « ئه ی ئه بویه کر به م دره مه مانه هه ندی پیداو یستی مال بۆ کچه که م بکه ره »^(۲).

(۱) (أمالی) للطوسی (ص ۳۹)، (بحار الأنوار) (۹۳/۴۳).

(۲) (کشف الغمه) (۳۶۹/۱)، (بحار الأنوار) (۱۳۰/۴۳).

* **ئەنەس ئەلّی:** پەيامبەرى خوا ﷺ پىيى وتم: « بىرۆ بانگى ئەبويە كر وعومەر و عوسمان و عەلى و تەلحە و زوبەيرم بۆ بكة، بە ژمارەى ئەوانيش لە پشتيوانان بانگه‌يشت بكة » ئەلّی: منيش رۆيشتم و ھەمويانم بانگ كرد، دواى دانىشتن پەيامبەرى خوا ﷺ فرموى: «بە شاھيدى ئىوہ ئەوا من «فاتيمە»م لە «عەلى» مارە كرد لەسەر چوارسەد مىسقال زىو»^(۱).

* **عەلى** ﷺ **ئوم كەلسومى كچى** لە عومەرى كورپى خەتاب ﷺ مارە دەكات، خوا لە ھەمويان رازى بى^(۲).

* **عەلى** ﷺ **مندالەكانى بەناوى براو** خۆشەويستە دينەكانى ھەوہ ناو دەنيّت: ئەبويە كرى صديق، عومەرى كورپى خەتاب، عوسمانى كورپى عەففان^(۳)، ھەروەھا ستايشيان دەكات:

عەلى ﷺ **ئەلّی:** « بەراستى ئە من ھاوہلانى پەيامبەرم ﷺ بينىوہ، دە بەخوا كەستان لەوان ناچن، سويند بەخوا بەھۆى دونيا نەويستيانەوہ دەيانتيبىنى بەيانيان سەر و قژيان شيّواو و تۆزاوى بوو ، شەوانيشيان بە شەو نويز و سوژدە و راوہستانەوہ زيندو دەكردەوہ، جارێك گۆنايان و جارێك نيو چەوانيان لەزەوى دەنا [بۆ دەربرپىنى ملكەچى و زەللىلى بۆ خواى بەرز و پىروژ]، كە باسى ئاخىرەتيان بۆ

(۱) (كشف الغمة) (۱/ ۳۵۸)، (بحار الأنوار) (۱۱۹/ ۴۳).

(۲) (فروع الكافي) كتاب النكاح، باب تزويج أم كلثوم (۳۴۶/ ۵)، و (فروع الكافي) كتاب الطلاق، باب المتوفى عنها زوجها (۱۲۰/ ۶). وقبلها البيهقي في (السنن الكبرى) (۶۳/ ۷)، (مصنف عبدالرزاق) (۱۶۳/ ۶).

(۳) أنظر كتب الأنساب (عمدة الطالب) لابن عنبه، و (الأنساب) للسمعاني.

دهكرا وهكو ئهوه وابوو بهسهر زوخالتهوه وهستابن، بههوى دريژى و زۆرى سوژدهكانيانهوه خهويان لى نهدهكهوت، وهكو ئهوهى شتيكى رهق له نيو چاوانيان بيت و تييدا بسورپتهوه و نههيلايت بخهون و پشويهك بدهن، ههركه باسى خوابكرايه فرميسك به چاوهكانياندا دههاته خوارهوه و دهم و چاويانى تهر دهکرد ودهلهمرزان و دهههزان وهكو چۆن دار له رۆژى باى توند دا دهلهريتهوه»^(۱).

عهلى مندالى ههبوو بهناوى ئهبوهرهكر و عومهر و عوسمان، ئهبوهرهكر و عوسمانى لهگهڵ حوسهين لهپوداوى (طف)دا كوژران، بهلام عومهرىان تهمهنى زۆرتر كرد^(۲).

جا وهك له سههرهتاي كتيبهكهدا ئاماژهه پيدا، دوو دل بووم له نوسيني بابهتيكى ئاوها، تا بۆم دهركهوت بهرژهوهندي لهوهدايه لهسهر ئاوها بابهتيك بنوسم -ئهوندهى خوا ئاسانى كا-، ئهمهش دواى راويژيپيكردنى ههنديك لهو زانايانهى كه جيى متمانهمن، جا ئهگهر ههر رهوايهكى تييدا بوو له خواوهيه - سبحانه وتعالى -، ههر نارهوايهكىشى تييدا بوو له نهفسى خۆم و شهيتانهوهيه.

(۱) (نهج البلاغه) خطبة رقم ۹۷. جا كتيبي نهج البلاغه ئهگهر چى ئيمه پيمان وا نيه نيسهبتى بدرته پال عهلى رهزاي خواى لىبى، بهلام له روانگهى ئيلزامكردنى شيعه به كتيبهكانى خويانهوه. سهبارهت به كتيبهكانى ئههلى سوننه ئهوه پره له ستايشكردنى عهلى بو هاهولانى = پهيامبهر صلى الله عليه وسلم به تايهت ههردوو كتيبهكهى بوخارى وموسليم، بو نمونه پروا بزان له باسى ئهبوهرهكر وعومهردا چى دهفرموى.

(۲) (بحار الأنوار) (۷۴/۴۲)، (الشجرة الزكية في الأنساب) (۴۱۳).

لہم توڑینہ وہیہ دا باس لہ دہمیکی کورتی زور گرنگی ئەو میژووە دور
و دریزمان دہکەم، لہ وفاتکردنی پە یامبەری خواوە ﴿﴾ دەست پیدە کات، تا
سالی ۶۱ کۆچی پەرۆزی پە یامبەر ﴿﴾.

کتیبە کەم دابەشکردووە بەسەر پیشەکیەک و سی بەش:

لە پیشەکیەکە: باسی سی مەبەستی گرنگم تیدا کردووە:

مەبەستی یە کەم: چۆنیتی خویندەوێ میژوو.

مەبەستی دووہم: لہ میژودا کتیبی کی بخویننەوہ.

مەبەستی سییەم: دەستەواژە میژوونوسان لہ شیواندنی میژوودا.

لە بەشی یە کەمدا: پروداوہ میژوویە کانم تیدا گیراوە تەوہ، ھەر لہ
وەفاتکردنی پە یامبەری خواوە ﴿﴾ ھەتاوہ کو سالی شەست و یەکی کۆچی پەرۆزی
پە یامبەر ﴿﴾.

بە پێی توانا بەسەندەدی صەحیحەوہ باسی گرنگترین ئەو پروداوانەم کردوہ کە
لەم ماوہیەدا رویداوہ، لہ گەڵ ئامارەکردن بە چیرۆکە ساختە و پوچەکان.

له بهشي دووهدا: باسي «عه داله تي هاوه لآنم» كړوه.

به هينانه وي به لگه كاني قورئان و سوننه له سهر عه داله تيان، له گهل باسكردني گرنگرتين نهو شوبهانه ي له باره يانه وه وروژيتراوه له گهل پونكردنه وي پراستيه كان له م پرسه دا.

له بهشي سييه هدا: له م به شه دا باسي «مه سه له ي خيلافه ت» جيتشينيم كړدووه.

ههروه ها به لگه ي شيعه كانم له سهر له پيشتري عه لي ﷺ به دوور و دريژي هيناو ته وه. به شيوازيكي زانستي زور ورد قسم له سهر كړدووه، به شيوازيك وا نازانم له بيجه كه هم كتبه بهرچاوت بكه ويټ. ته مه ش لهو لايه نه وه نايليم كه موعجيبې نه فسي خوم بويتم، به لكو لهو لايه وه نه يليم: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾^(۱).

ته مه و داواكارم له خواي بهرز و به توانا هم كړدووه يه به پاكي و پوختي بو وه جهي خوي ليوهر گرتيتم، انه ولي ذلك والقادر عليه. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

عوسمان مومحمدهد خه ميس

خوا له خوي و دايك و باوكي و موسلمانان خوشبيني

(۱) واته: وباسي ناز و نيعمه ته كاني پهروهر دگارت بكه و دهري بخه.

تو خوار نهی خویش و یسمری کتیبه کانم
 به مافولتی و دانییهوه پروانه نویسنه کانم
 هملیهك ده یینی سرپوشیکه به چاکی خۆت
 چندین سوار چاک کهوتن و کهوتیان پونه بوو
 چندین شمشیر کول بوو به لکو کهایش بوو
 برام تاوانکار و هملیه کارین هدر هه موومان
 یۆزش خه لکانی به ریز و چاک قبوله لایان*

* شیعه که به عاره بی :

بِاللهِ يَا قَارِئَا كَتَبِي وَسَامِعَهَا
 وَأَسْتُرْ بِطُفِكَ مَا تَلَقَّاهُ مِنْ خَطَا
 فَكُنْمْ جَوَادِرَ كَبَا وَالسَّبْقُ عَادَتُهُ
 وَكُنَّا يَا أَخِي خَطَاءً ذُو زَلَلٍ
 أَسْبَلْ عَلَيْهَا رِدَاءَ الْحَكَمِ وَالْكَرَمِ
 أَوْ أَصْلَحَتْهُ تُثْبِتُ إِنْ كُنْتَ ذَا فَهَمِ
 وَكُنْ حُسَامَ نَبَا أَوْ عَادَ ذُو ثَلَمِ
 وَالْعُتْرُ يُقْبَلُهُ ذُو الْفَضْلِ وَالشَّيْمِ

چەند مەبەستىكى گرنگ لەبەردەم مېژوودا

مەبەستى يەكەم: چۆن مېژوو بخوينىنەو؟
دووەم: لە مېژوودا كىتى كى بخوينىنەو؟
مەبەستى سىيەم: دەستەواژەى
مېژو نوسان لە شىوا ندى مېژوودا

پښتو ښکار

په کيک له گهوره ترين دروژکاني ميژوو، گوماني نهو گومان له دلانه په که وانه زانن هاوه لاني په يامبر ﷺ رقيان له په کتر بووه و دوژمنايه تيان له ناست په کتر دا پنهان کردووه!!

نای به راستی گومانيگي پوچه، زور دووره له وهی خوی په روه ردگار له قورانداندا پرونی کردو ته وه و ده فرموي: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]. واته: (به راستی نيوه چاکترين نوممه تيکن بو خه لکی هينرا بيته دی، فرمان به چاکه ده کهن و جلوه گيري له خراپه يش ده کهن و باوه ري دامه زراو و به خوا ده هينن). يان نه وهی که په يامبري خوا ﷺ ده فرموي: (خير الناس قرن^(۱) اته: (باشتريني خه لک، خه لکاني سهرده می منن).

په کيک له ديارده کاني نامو بوونی نيسلام له دواي سي سهرده مه به چاک دانراوه که وه «القرون المفصلة»^(۲)، نه وه بوو که کومه ليک نووسه ر ده رکه وتن، ميژويان شيواند و ده ستکاريان کرد، راستيه کانيان گوړي و درايه تيان کرد، و گومانيان دهر د که هاوه لاني په يامبر ﷺ براو ته با نه بوون له گهل په کتر دا، به سوژ و به زه يی نه بوون بو په کتر، به لکو دوژمني په کتر بوون و هندی کيان

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الشهادات، باب لا يشهد على شهادة جور اذا شهد حديث رقم (۲۵۰۹).

(۲) سهرده می په که م: سهرده می په يامبر ﷺ و هاوه له کاني تي ﷺ، پاشان سهرده می شونکته وتوان (التابعين) پاشان سهرده می شونکته وتو شونکته وتوان (أتباع التابعين) ديت. (وه رگير)

نەفرىنى لەوى تریان کردووه، فرۆفیلان له یه کتر کردووه، دووروو بوون له گەل یه کتردا، هەندیکیان موئامەرەیان له هەندیکى تریان کردووه، بە سەتەم و زۆر و دوژمنایەتى و ئارەزو پەرستى و دونیا ویستى.

دەبەخوا درۆیان کرد و بوختانیکی پون و درۆیه کی زلیان هەلواسی.

لەرستیدا ئەبویه کر و عومەر و عوسمان و عەلى و تەلحە و زوبیر و ئەبو عوبەیدە و عائیشە و فاتیمە و باقى هاوێلە بەرپزەکانى تریش، لەو بەرپزتر و گەورەترن که شتى ئاوهايان لیبوەشیتەو. بەلکو بەنى هاشم و بەنى ئومەییە لەو بە وەفاتر بوون بۆ ئىسلامەکیان و سیلەى پەحمەکیان و خزمایەتیەکیان، پەیوەندى نێوانیان لەو توندتر بوو، لەو زیاتر یارمەتیدەرى یه کتر بوون له بۆ کارى خێر. ئەوانەى که لەسەر دەستیان فەتخى ناوچەکانى سەرزهوى کرا و گەلان بەهوى تیکۆشان و بانگەوازیانەو هاتنە نێو ئىسلامەو. ئا ئەوانە که سیکیان تیدا نیە، ئیلا پەیوەندى خزمایەتى یان ژن و ژن خوازی له گەل بەنى هاشمدا هەیه.

بشزانە، سەلمینەرى ئەوێ که هاوێلانی پەيامبەر ﷺ باشتەرىن خەلکیکن که مەرقایەتى له دواى پەيامبەرانیو بەخۆیە. بینویستى، ئەو هەوالە صەحیحانەیه که خەلکانى راستگۆ و عادل گێراویانەتەو. ئەو رپوایەتانەشى، که ژیاننامەى هاوێلان دەشیون و وای دەگێرنەو که هاوێلان خەلکانیکی نەفس نزم بوون، ئەو ئەو رپوایەتانەیه که هەوالخوان (راوى) دە درۆزنە دەم هەلبەستەکان هەلیان بەستوو.

بێگومان میژووى موسولمانان پێویستى بە نوسینەوێه کی سەر لەنوی هەیه، بەوەرگرتنى له سەرچاوه پاك و پوخته کانیو. بە تاییبەتر لەو جیگایانەى،

كە مېژوونوسە ناموسلىمانە ھەۋالە ھەلبەستەكان نوسىويانەتەۋە، لە كاتىڭدا دەزانىن، كە ئومەتى ئىسلامىمان دەۋلەمەندىتىن ئومەتە بە ناۋەپۈكى مېژوۋەكەى و ھەموۋى بە سەنەدى چەسپاۋ لە لەناۋچون پاراستوۋە.

بەراستى مېژوونووسانى پېشىنە چاكەكانمان دەست پېشخەريان كرد و ئەۋەبوۋ پېش لەناۋچونى ئەۋ ھەۋالانە فرىاكەۋتن و پاراستيان. ھەر ھەۋالىك كە پېيان گەشت نوسىيانەۋە، لە سەحىح و ضعيف، لە گەل ئامارە كردن بە سەرچاۋەى ھەۋالەكەۋ ناۋى ھەۋالە خوانەكانى، بۆ ئەۋەى خوينەر لە بەرچاۋ پۇشنى دا بېت لە ئاست راستى و ناراستى ئەۋ ھەۋالانە. ئىستاش نۆرەى ئىمەى پاشىن (خَلَف) كە كە شوين پى پېشىنە چاكەكانمان ھەلگىرىن و ئەۋ كىتابانە بېالىۋىن و راست و ناراستەكانى و باش و خراپەكانى لەيەكتر جىياكەينەۋە، تا بەمە بېينە باشتىن پاشىن بۆ باشتىن پېشىن، ھەرۋەھا با ھەموۋ بزانن، كە لاپەرەكانى ژيانى ھاۋەلانى موحەممەد ﷺ ۋەكو دلىان وابوۋە لە بىۋەى و پاكى و پوختى دا. بەراستى ئومەتى ئىسلامى ۋاى لىھاتوۋە بى بەش بوۋە لە زۆرتىن چاۋگەكانى ھىزى خۆى، كە برىتىيە لە باۋەپوۋن بە مەزىنىتى پابردوۋى، لە كاتىڭدا ئەم ئومەتە لە نەۋەى پېشىنىنكىن ھەرگىزا و ھەرگىز مېژوۋ ژياننامەى لەۋان پاكىرو درەخشانتر و گەشاۋەترى بەخۆۋە نەبىنىۋە. ئەۋ كەسەشى دەيەۋى لەبارەى مېژوۋەۋە بنوسىت؛ ئەۋ پىۋىستە لە ئاست ئەھلى ھەق و خىردا بە وىژدان و سىنە ساف بىت، شارەزايان بىت و شارەزاي مافەكانيان بىت، و لىھاتو و كارامە بىت لە جىياكردنەۋەى ھەۋالەخوانەكان و دروستى و نادروستى ھەۋالەكاندا، دەستپاك و راستگۆ بى و بەدۋاى راستىەكاندا بگەرپت.

مه به ستي يه كه م: چۆن ميٿوو بخوئينينه وه؟

ئەبىت ميٿوو بخوئينينه وه وهك خوئيندنه وهى فهرموده كانى پەيامبەر ﷺ.

جا ئەگەر ئىمە بمانەوئىت فهرموده كانى پەيامبەر ﷺ بخوئينينه وه، دەبىت بگەرپين به دوای چه سپاوى هه والە كه، ئايا له پەيامبەرى خواوه هه والى وا چه سپاوه يا نه؟

هەرگيزيش ناتوانين راستى و چه سپاوى فهرموده كانى پەيامبەر ﷺ له هه لبة سته و بى بناغه كان جيا بکهينه وه، هه تا ته ماشاى سه نه د و ده قى هه والە كه نه كه ين^(۱). چونكه زانايان گرنگى زۆريان به فهرموده و

(۱) رچه (سه نه د): زنجيره كه سېكن پيكه وه بۆ ده قى فهرموده يه ك.

جا له بهر ئه وهى له م كتيبه دا پيويستيمان به زانيني ئه م باسه وهاشيوه كانى زۆر ده بىت به نمونه يه ك - ئه وانەى باسكراون له م كتيبه دا - پرون ده كه مه وه: وه كو ئه م نمونه يه:

قال البخاري في صحيحه: حدثنا الحميدي عبد الله بن الزبير، قال: حدثنا سفيان، قال: حدثنا يحيى بن سعيد الأنصاري، قال: أخبرني محمد بن إبراهيم التيمي: أنه سمع علقمة بن وقاص الليثي، يقول: سمعت عمر بن الخطاب رضي الله عنه على المنبر قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى دينا يصيبها، أو إلى امرأة ينكحها، فهجرته إلى ما هاجر إليه».

جا هه ره له (قال البخاري) وه هه تا وه كو ئه وهى ئه لئيت: (سمعت رسول الله) پيى ده گوئريت سه نه د. و به فهرموده كهى پەيامبەرى خوا ﷺ ((إنما الأعمال بالنيات..)) ده وئريت ده ق (النص) و به هه ريه ك له وانەى ناويان هاتوه له سه نه ده كه دا ده وئريت هه والخوان (راوى).

(مرسل) يش ئه وه يه هه والە كه پال بدرتته پەيامبەر وه ﷺ به بى ناوه ئنانى سه حابيه كه يان ئه وهى سه روى تابعيه كه.

(مُدلس) يش: به و راويه ده وئرى كه كاتيك باسه كه ده گيرتته وه تدليس (گزي كردن يان فيلكردن يان شاردنه وه) يه كى تيدا به كار ده ئى، ئيت يان ئه وه يه يه كيك له راويه كان كه ده زانى ضعيفه ناوى

ھەۋالەتلىك كانى داۋە و بەدۋاي فەرمودە كانىدا رۆيشتون و پالەتوۋىيە، دۋايش برىارىيان لەسەرى داۋە و سەھىج و سەھىجىيان لەيەكتەر جىاكرەۋتەۋە، ئا لىرەشەۋە فەرمودە كانىيان لەو شتەنە پاككرەۋتەۋە كە بە درۆۋە يان بە تەلىسەۋە^(۱) يان بەھەر شىۋازىكى تر خراۋەتە سەرى.

بەلەم مېژۈۋ جىاۋازە، دەبىنن زۆرىك لە رىۋايەتە كانى مېژۈۋ سەنەدى ھەر نىيە، جارى واش ھەيە سەنەدى ھەيە، بەلەم ھىچ كام لەو راپۋايەنى كە لەناۋ رىۋاتە كەدا ھەن رىئاننامەيان دىار نىيە، ھىچ يەككىش لەزانايان نابىنن بە باشى يان بە خراپى، بە مەدح و يان بەزەم (جرح و تەدىل) باسىيانى كەرىت، جا لەم ھالەتەشدا برىاردان لەسەر ئەو رىۋايەتە قورسە، چۈنكە ھال و بارى ھەندىك لە پىۋانى سەنەدە كە نادىارن.

كەۋاتە كارە كە لىرەدا لە فەرمودە گىرانتەرە، بەلەم ئەۋەش ناگەيەنەت كە مەتەرخەمى تىدا بىكەين، بەلكو ھەر دەبىت بە جوانى لىي ووردىنەۋە و بزانن چۈن مېژۈۋە كەمان ۋەردە گىرن.

لەۋانەيە ھەندىك بلىن: خۆ ئەگەر ئاۋھا بىكەين بە شىكى زۆرى مېژۈۋمان لەدەست دەروات ؟!

ناھىيە و بەسەرىدا دەروا، يان ئەۋەتا بە ئاشكرا ئالى لە فلان كەسم بىستۈۋە ۋەك بلى (ھىدنا، = أخبرنا، سمعت..). بەلكو دەلى: (عن، أن، قال،..)، يان ئەۋەتا ئەو كەسمى لىي دەگىرەتەۋە ناۋى بە شىۋەيەك دىنى كە پىي ناسرىتەۋە، ئەمە ئەو شتەنە كە لەم كىتەبەدا پىرىستمان بە زانىنى دەبىت. بۆ زىاتەر بىروانە كىتەبە كانى زانستى فەرمودە. (ۋەرگىي)
(۱) بۆ واتاى تەلىس بىروانە پەراۋىزى لاپەرەي پىشۋو.

لە ۋەلامدا دەلەين: نەخىر بە ۋ شىۋە نىيە تۆ تەسەۋرى دەكەي، زۆرىك لە ۋ رىۋايەتە مېژوۋىيەنى كە پىۋىستىمان پى دەبىت - بەتايىبەت لەم تۆيۋىنە ۋەماندا - ھەموۋى بەسەندە ۋە باسكراۋن، ئىتر ۋە سەندە ۋە لە خودى كىتەبەكانى مېژوۋدا بىت ۋەكو مېژوۋى (تەبەرى)، يان لە كىتەبەكانى فەرموۋدەدا بىت ۋەكو (صەحىحى بوخارى) ۋ (موسنەدى ئىمام ئەحمەد) ۋ (جامىعى تورموزى) ۋ (موصەننەفى ئىبن ئەبى شەيبە)، يان لە كىتەبەكانى تەفسىردا بى، كە ھەندىك رىۋايەتى مېژوۋ بەسەندە ۋە دەگىرەنە ۋە، ۋەكو: (تەفسىرى ئىبن جەرىر) ۋ (تەفسىرى ئىبن كەسىر)، يان ھەندىك جار لە كىتەبە تايىبەتتە كاندایە، كە باسيان لە ماۋەيەكى تايىبەت كىرۋە، بۆ نمۇنە كىتەبى (حروب الردة) ى (الكلاعى) ۋ (تارىخ خلیفة بن خیاط) كە پوختەيەكە.

مەبەست ئەۋەيە: گەر بمانەۋى بۆ رىۋايەتەك لە رىۋايەتەكان سەندەك بدۆزىنە ۋە دانامىن.

ئەگەر شى ھاتوۋ داماین ۋ نەمان توانى سەندەك بدۆزىنە ۋە، ئەۋكات بنچىنەيەكى گشتىمان ھەيە ۋ كارى پىدەكەين، بە تايىبەت لەۋەي كە لەسەردەمى ھاۋەلاندە پرویداه - كە بابەتى بەردەستمانە -، ئەۋ بنچىنەيەش برىتەيە لە: ستایشکردنى خواۋ پەيامبەرەكەي ﷺ بەسەر ھاۋەلاندە، واتە ئەۋل لە ھاۋەلاندە ەدالەتە - ۋەك دواتر باسى لىۋە دەكەين -.

ھەر رىۋايەتەكىش تانەۋ تەشەرى تىدا بىت بۆ ھاۋەلانى پەيامبەر ﷺ چاۋىك بە سەندەكەيدا دەخىتەنە ۋە:

- ئەگەر ھاتوو سەھىچ بوو، تەماشى دەكرىت بۆ پاشە كىردنى رىۋايەت كە و ئەو ھى رىۋايەت كە مەبەستىتى.

- بەلام ئەگەر ھاتوو سەنەدە كەى ضەيف بوو يان ھەر سەنەدى نەبوو، ئەوا دەگەرپىنەو بۆ ئەسلە كەى خۇمان كە برىتتە لە: عەدالەتى ھاۋەلان.

كەوابوو لەكاتى خويندە ھى مېژوودا ئەبىت بەبىزار كىردن و پالقتە كىردنەو بىخوئىنەو، ھەرۈەك چۆن فەرمودە دەخوئىنەو، بەتايىبەتتر مېژووى ھاۋەلانى پەيامبەر ﷺ.

شەيخولئىسلام ئىبن تەيمىيە، ئەلئىت: « ئەبىت مەرۋف چەند بىنەمايە كى گشتى (كلى) لەلا بىت، تا شتە جوزئە كانى بۆلا بگىرپتەو، بۆ ئەو ھى بە زانست و دادگەرىيەو قسە بىكات، دواى ئەو ئەبىت بزانىت شتە جوزئە كان چۆن بوون و روىاندەو، ۋەگەرنا لە جوزئە كاندا دەكەوئتە درۆ و نەزانیەو و لە گشتىە كانىشدا دەكەوئتە نەزانی و ستەمەو، بەۋەش خراپىيە كى گەۋرە دەكەوئتەو»^(۱).

بە داخەو؛ زۆرىك ئەمپرۆ سەرسامى كىتبە مېژوويە تازە نوسراۋە كان بوون، ئەو كىتبەنە ھى كە بە زۆرى بايەخ دەدەن بە رازاندە ھى چىرۆكە كان، يا ناشىر كىردنى شىۋازە كان، يا ھەردووكيان پىكەو، بەبى گۆيدانە راستى و چەۋتى ھەۋال و باس و چىرۆكە كان.

ۋەكو كىتبە كانى (عەباس ئەلەقەقاد)^(۲).

(۱) (مجموع الفتاوى) (۱۹ / ۲۰۳).

(۲) خاۋەنى زىخىرە كىتبى (العبرىات).

يان كىتېبەكانى (خالد موحەممەد خالد)^(۱).

يان كىتېبەكانى (تاھا حوسېن)^(۲).

يان كىتېبەكانى (جۆرجى زەيدانى گاۋر)^(۳).

يان...

جا ئەمانە كاتىك باس لە مېژوو دەكەن گرنگى بە دارشتن و پىكخستن و
پازاندنەوھى چىرۆكەكە دەدەن، بەبى گۆيدانە ئەوھى كە ئايا ئەم چىرۆكە راستە يا
نە، بەلكو ھەندىكىيان مەبەستيان ناشىرىن كردىشە، تەنھا گرنگ ئەوھىيە
چىرۆكىكى خۆشت بۆ بەيان بىكات.

ھەروەھا لەو كىتېبانەى كە پىئويستە وريايى لى بىكرى:

۱. (الأغاني لأبي الفرج الأصفهاني): خۆى كىتېبەكە برىتيە لە دەمەتەقى و

شىعر و گۆرانى، بەلام كۆمەلىكى زۆر ھەوالى ناپاستىشى تى ئاخىيوە.

۲. (العقدُ الفريد) لابن عبد ربه:

ئەمىش خۆى كىتېبىكى ئەدەبىيە، بەلام گەلىك ھەلەى تىدايە.

۳. (الإمامة والسياسة) كە ئەدرىتە پال ئىبن قوتەيبە، بەلام بەدەمىوھ

ھەلبەستراوھ.

(۱) خاوەنى كىتېبى (خلفاء الرسول) و (رجال حول الرسول).

(۲) خاوەنى كىتېبى (موقعة الجمل) و (علي وبنوه) و (الفتنة الكبرى).

(۳) خاوەنى كىتېبى (تاريخ التمدن الإسلامى).

۴. (مروج الذهب) للمسعودي: ئەم كەتەبەش سەنەدى تەدا نەبە (بە سەنەدە).

ئەبە تەمەبە: دەلى: (تارىخى مەسعودى ئەمەندە درۆى تەدايە مەگەر خوا بزانی، ئىتر چۆن بىرا بکرى بە حىکايەتەكى سەنەد پەچراو لە کەتەبەکەدا کە ناسراو بەوێ درۆى زۆرى تەدايە)^(۱).

هەر وەها ئەبە حەجەر: ئەلى: (و کەتەبەکانى وشك هەلگەراوێن چۆنکە شەعەبە کە موعتەزەلى بوو)^(۲).

۵. (شرح نهج البلاغة) هى عبدولحەمىدى كۆرى ئەبەلحەدەدى موعتەزەلى.

لە لاى زانایانى جەر و تەعدیل پیاوێكى ضعیفە، تەنەت ئەگەر کەسەك تەماشایەك بەکات بزانی تە ئەبە ئەبە ئەلحەدەد هەستاو بە نوسینی ئەو کەتەبە، خۆى بە مۆلەزەم دەزانیت کە لە کەتەبە کە و خاوەنە کەشى بەکەوێتە گومانەو؛ لەبەر ئەبە ئەلحەمى نوسىوێتە، ئەو ئەبە ئەلحەمى کە بوو هۆى کۆشتنى (بەك ملیۆن) مۆسلمان لە بەغداد بە دەستى تەتارەو.

خوانسارى^(۳) لە بارەى ئەو کەتەبە ئەبە ئەبە ئەلحەدەدە ئەلى: (بۆ خەزەنەى کەتەبەکانى وەزیر مۆتەبەدەلەدین موحەممەدى كۆرى ئەلحەلحەمى نووسىوێتە)^(۴).

(۱) (منهاج السنة النبوية) (۸۴/۴).

(۲) (لسان الميزان) (۵۳۲/۵) مکتب المطبوعات الاسلامية .

(۳) خوانسارى زانایە کە شەعەبە. (وەرگێڕ)

(۴) (روضات الجنات) للخوانساري (۲۰/۵ - ۲۱).

تەنەت زۆرىك له زانايانى شىعەش سەرزنشتى خاوەن كتيبه كه و
كتيبه كەش دەكەن؛ ئەوەتا مېرزا حەبیبوللاى خوئى - وەسفى ئىبن ئەبى
ئەلمەدەد - ئەكات وئەلئى: (كەسىكى نا شارەزا و نا كارامە بوو... و پەئى خراپ
بوو و دید و بۆچونى بى بازار بوو... ئەو كەبرايە ملە جورپى زۆرى كردو...
ئەو كەبرايە خەلكىكى زۆرى گومرا كردو و خۆشى پى وىل كردو) (۱).

سەبارەت بە كتيبه كەشى؛ مېرزا وەسفى زۆرى كردو، لەو وەسفانە:
(لاشەيه كى بى پۆح ... زۆر دەسورپ بە دەور توپك بە بى باسكردنى كرۆك ...
زۆر سودى نىيە ... بەراستى جۆرە تەئويلا تىكى دوورى واى تىدايه تەبيعت
پى تىك دەچى و گوى حەز له بيستنى ناك).

۶. (تارىخ اليعقوبى): ئەمەش كتيبيكه هەر هەمووى مۆرسەلە (۲) سەندى
تىدا نىيە و خاوەنە كەشى تۆمەتبارە.

(۱-۲) انظر (منهاج البراعة شرح نهج البلاغة) للميرزا حبيب الله الخوئي (۱/۱۴) طبعة دار
احياء التراث العربي - بيروت.
(۲) بۆ زانينى مرسل پروانە (۲۸) پەرۆايزى (۱).

مه به سستی دووه مه: له میژوو د کتیبی کی بخوینینه وه؟

* که وابوو کتیبی کی بخوینینه وه؟

وه لآمه که ی ئه وه یه: گهر ده توانی و سهرت له سه نه د ده رئه چیت و بۆت بژار ده کریت؛ ئه و کتیبه که ی ئیمامی ته بهری بخویننه وه، به پراستی کتیبه که ی کۆله که ی ئه وانه یه له سهر میژوو ده نووسن.

ئه گهریش ناتوانی و بۆت جیا ناکریته وه ئه و ئه مانه بخویننه وه:

(البداية و النهاية) ی ئین که سیر.

(تاریخ الإسلام) ی زه هه بی.

(العَوَاصِمُ مِنَ الْقَوَاصِمِ) ی ئه بویه کر ئین ئه لعه ره بی، به پراستی له باشتی نی ئه و کتیبانه یه که باس له مه فته ریه بکات^(۱).

هه روه ها له و کتیبه به سووده میژوانه ی که له مه باره یه وه نوسراون، ئه گهر چی کورت و پوختن به لآم هه ر به سودن، وه کو:

۱. (مرویات أبي مخنف في تاريخ الطبري) ی دکتۆر یه حیا ئیبراهیم یه حیا.

۲. (الخلافة الراشدة والدولة الأموية من فتح الباري) ی دکتۆر یه حیا ئیبراهیم یه حیا.

۳. (تحقیق مواقف الصحابه من الفتن) ی دکتۆر موحه مه د ئه محه زۆن.

۴. (عصر الخلافة الراشدة) ی دکتۆر ئه کره م ضیاء ئه لعه مه ری.

(۱) به تاییه ت ئه وه ی که محب الدین الخطیب ته حقیقی کردوه. (وه رگێڕ)

۵. (مرويات خلافة المعاوية في تاريخ الطبري) ي خالد غهيس.
۶. (الطبقات الكبرى) ي ئين ساعد، كتيبيكي زور گرنگه، چونكه نوسهر به سهنده وه رپوايه ت ده گيرته وه.
۷. (تاريخ خليفة بن خياط) كتيبيكي پوخته و گرنگيه كي زوري به سهند داناه.
۸. (تاريخ المدينة) ي ئين شهيه، نه ميس ديسان وه كتيبيكي سهنداره.
۹. (أحداث وأحاديث فتنة الهرج) ي دكتور عهبدولعهزير دخان.
۱۰. (أخطاء يجب أن تصحح من التاريخ) ي دكتور جهمال عهبدولهادي و دكتور وه فاء جومعه.

* له كاتي خويندنه وهى كتيبه ميٿوويه كاندا له چي ووريا بين؟

كاتيك كتيبه ميٿوويه كان ده خوينينه وه ده بيت وورياي نه وه بين نيمهش له گهل بوجووني نووسه ردا لار نه بينه وه؛ چونكه نه بيت ته ماشاي بنچينه ي رپوايه ته كه بكهين نهك بوجووني نووسه ره كه، ده بيت به ويژدان و ئينسافه وه بخوينينه وه. ههروه ها له كاتي خويندنه وهى ميٿووي هاوه لاني په يامبه ردا ﴿﴾ نه بيت نه دوو شته بزائين:

يه كه ميان: نه بيت نه وه بزائين، كه هاوه لاني په يامبه ردا ﴿﴾ باشتين كه سن له دواي په يامبه ران -عليهم السلام- چونكه خواي پهروه ردار مدهحي كردوون، و پيغه مبهري خواش ﴿﴾ مدهحي كردوون، و له چهندين فرموده دا نه وه ي پروون كردوته وه كه نه وان باشتين كه سن له دواي په يامبه ران -عليهم السلام-.

دوۋەميان: دەبىت بزانين ھاۋەلانى پەيامبەرى خوا ﷺ مەعصوم نين.

بەللى ئىمە ئەللىن ئىجماعيان عىصمەتى ھەيە، چونكە پەيامبەرى خوا ﷺ ھەۋالى پىداوين: ھەرگىز ھەموو ئوممەتەكەي لەسەر گومرايى كۆنابنەۋە^(۱)، كەۋاتە ئەۋان لەۋە مەعصومن كە ھەر ھەموۋيان لەسەر گومرايى كۆبىنەۋە، بەلام ۋەكو تاك نەخىر مەعصوم نين، چونكە مەعصومىيەت تەنھا بۆ پەيامبەران و فرىشتەكانە، جگە لەۋان پروامان بە مەعصومىيەتى ھىچ كەسىڭكى تر نىە.

جا لەم كىتەبەماندا ھەۋلئەدەين بەۋپەرى تىكۆشانەۋە بۆ جيا كىردنەۋەي راستىيەكان و روحيەكان، خوشەويستىمان بۆ ھاۋەلانى پەيامبەر ﷺ ھەرگىز نەبوۋە و نە ئەبىتە ھۆكارىك بۆ شاردنەۋە و پشتگويى خستنى راستىيەكان، عەبىيش لەمەدا نابىنين، ئەمەش دۋاي پرس و پراۋىژمان بەۋ زانا و مامۇستايانەمان، كە جىيى متمانەمان.

ئەللىم: ھىچ عەبىيىك نابىنين لەۋەي مەرۋ رۆبچىت لەم جۆرە باسانەدا، بەلكو عەيب ئەۋەيە مەرۋ رۆبچىت بە نەزانىنەۋە يا بە نىەت خراپىيەۋە، يان بە ھەردوۋكىانەۋە پىكەۋە، بەلام گەر ھاتو رۆچۈنەكە بە زانين و دادگەرىي و ئىنساف و لەخوا ترسيەۋە بوو، ئەۋەندەي بۆم دەر كەۋتوۋە ھىچ رىڭرىك نىيە لە نەكردنى.

(۱) أخرجه أحمد في (مسنده) من طريق أبي بصرة الغفاري، (۳۹۶/۶) رقم (۲۶۶۸۲). وأخرجه ابن ماجه -كتاب الفتن- باب السواد الأعظم (۳۶۷/۲) حديث رقم (۳۹۹۸). وابن أبي عاصم في (السنة) -باب ما ذكر من أمر النبي بلزوم الجماعة (ص ۳۹ رقم ۸۰) من حديث أنس بن مالك. وصححه الشيخ الألباني في صحيح السنن.

که واته: نه بیت هاوہ لآن به باشتین که س بزانی، به لآم نه بی بشزانی که مه عصومیش نین. نه وهش که له هه نديکیانه وه وه شاوہ ته وه هه له یه (خطأ) نه که (خطیئة)^(۱) نه دووانهش دوو شتی جیاوازن. جا هه رپوایه تیکت بینی تانه و ته شیری ده دا له هاوہ لیک، نه زوو به رپه رچی بده ره وه، نه راسته وخو قبولی بکه، تا ته ماشای رپوایه ته که ده کهین، نه گهر سه نه ده که صحیح بوو نهوا لهو به شه یه که نهوان پاریزرا و (معصوم) نین له هه له وکورتی، وه کو هه مرؤقیکی تر هه له ده کهن، خو نه گهریش سه نه ده که ضعیف بوو، نهوا هه ره له سه ره ته صله که بمینه وه، که نهوان باشتین که سن له دواي په یامبه ران - علیهم الصلاة والسلام -.

سه بارات به مه دحی خوی مه زن بو هاوہ لآن، نهو فهرمايشته ی په روه رد گاره، که نه فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ (التق: ۲۹).

واته: (موحه ممد نیردراوی خوايه، نهوانه شی له گهلیدان زور توندو تیژن به ران بهر بی باوه ران و، به به زه یی ومیهره بانن به ران بهر به یه کتری، ده یان بینیت، خه ریکی کړنوش و سوژده بردنن، هیوایان به ده سته ینانی فزل و به هره و په زامه ندي خوايه، نیشانه یان وا به ناوچاویانه وه له نه نجامی سوژده بردنیان و عیبادت کردنیان، نه مه نمونه وه سفیانه له ته وراتدا، نمونه شیان له ټینجیلدا وه کو

(۱) (خطأ): هه له که ی به نه نقه ست نه کردوه، به لآم (خطیئة) هه له که ی به نه نقه ست کردوه. پروانه (النهاية في غريب الحديث) باب الخاء مع الطاء. (الصالح) مادة خطأ، و غیرهم. (وه رگړي)

پروە كىڭ وایە تازە چەكەرەى كوردبى و سەوز بوو بىت، ئەنجا چەكەرەكەى بەھیز كوردبى و قايم بووبى و لەسەر لاسكەكەى رىڭ و قىنج راوەستابى، ئەوەندە جوان بى جوتیارەكانى سەرسام كوردبى، ئەم وەسفە بۆ ئەوەیە خوا كافرانى پى داخ لەدل بك^(۱) جا خوا بەلئىنى داوە بەوانەیان باوەرپان هیناوە و كردهوى چاكەیان ئەنجام داوە، بە لىخوشبوون و پاداشتى گەورە). لەم ئایەتەدا خواى پەرورەدگار مەدحى سەرجه مى ھاوەلانى پەيامبەرى خوا ﷺ دەكات، كەواتە ئەصل لە ھاوەلاند - پەزای خویان لىبىت - مەدح كردنە. ھەر وەھا پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: «لاتسبوا أصحابي، فلو أن أحدكم أنفق مثل أحدٍ ذهباً ما بلغ مدٌ أحدِهِمْ ولا نصيفُهُ»^(۲).

واتە: (جوین و قسە بە ھاوەلانىم مەلئىن، [سویند بەوەى نەفسى منى بەدەستە]^(۳) ئەگەر یەكیكتان بە ئەندازەى كیوى ئوحد زىر بىەخشى ناگاتە مشتىكى ئەوان بەلكو نیوە مشتىكیشیان). ئەو وەسف و مەدحى پەيامبەرى خوايە ﷺ بۆ ھاوەلەكانى خۆى پەزای خویان لىبى.

(۱) جا ئىمامى مالىك: ئەم ئایەتەى كردۆتە بەلگە لەسەر كافر بوونى ئەوانەى كە رقیان لە ھاوەلاند - پەزای خویان لىبى - دەلى: چونكە رقیان لە ھاوەلاند، ھەر كەسێكىش رقى لە ھاوەلاند بىت بەپى ئەم ئایەتە كافرە، كۆمەلێك لە زانایانىش لەگەڵ ئەم بۆچوونەى ئىمامى مالك دان. بىروانە تەفسىرى ئىبن كئىر بەرگى ۷ ل ۲۸۰. ھەر وەھا بىروانە: صب العذاب على من سب الأصحاب للأكوسي. (وەرگىر)

(۲) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب لو كنت متخذاً خليلاً، حديث (۳۶۷۳)، (مسلم) فضائل الصحابة، باب تحريم سب الصحابة ﷺ، حديث (۲۵۴۰).

(۳) ئەوەى نىوان ھەردوو كەوانە كە زیادەى خۆمن و لە عەرەبىيەكەدا ئەم لەفزەى رىوايەت نەكردووە، بەلام زیادەى كەى صەحیحە. (وەرگىر)

-إِنْ شَاءَ اللَّهُ- له باسى (عهدالەتى ھاوہلاند) بە تېرو تەسەلى باسى لىوہ دەکەين.

ئەبو موخەممەدى قەحتانى لە (نونىه کەى) خۆيدا ئەللى:

لَا تَقْبَلَنَّ مِنَ التَّوَارِيخِ كُلِّ مَا جَمَعَ الرُّوَاةُ وَخَطَّ كُلُّ بَنَانٍ
ارُوَ الْحَدِيثَ الْمُنتَقَى عَنْ أَهْلِهِ سَيِّمًا ذَوِي الْأَحْلَامِ وَالْأَسْنَانِ
كَابْنِ الْمُسَيَّبِ وَالْعَلَاءِ وَمَالِكٍ وَاللَّيْثِ وَالزُّهْرِيِّ أَوْ سُفْيَانَ^(۱)

يانى: ئەگەر ميٿوويەكى راستت دەوى، ئەو ميٿوويە كە ئەمانە و ھاوشىوہ كانيان رىوايەتى دەكەن لە متمانە پىكراوہ كانەوہ (وہكو سەعیدی كورى موسەيب و عەلاء و مالىك و لەيس و زوهرى و سفيان و ھتد...)، ئەك ئەوہى زۆرىك لەوانەى، كە تانەو تەشەر لە سىرەتنامەى ھاوہلان دەدەن ئەيلتىن: (بەراستى ميٿوومان رەش و تاريك و لىئە)!!

نەخىر بە دلنابىيەوہ وا نىە. ئىمە ميٿوومان سېى وپاكە، جوانە، خاوينە، مروژ چىژ لە خویندەنەوہى وەردەگريت.

* ھەركەسىكىش زياترى دەويت، با بگەرپتەوہ بو كتيبە ميٿوويەكان:

وہكو (تاريخ الأمم و الملوك) كە بە (ميٿووى تەبەرى) ناسراوہ.

يان (البدایة والنهاية)ى ئىبن كەسیر.

(۱) (نونية القحطاني) الآيات (۱۷۹ - ۱۸۱).

يان (تارىخ الإسلام) ى زەھەبى.

وباقى كتيّبه ميژوويه متمانه پيكراره كاني تريش.

جا (ميژووه كهى ئيمامى تەبەرى) بە گەنگەرتەين كتيّبي ميژووي ئيسلامى دادەنریت، زۆر جاريش خەلك له ئەمەوه رپوايه ت دەكەن، هەم ئەهلى سوننەت و هەم ئەهلى بیدەعیش رپوايه تەكاني دەگێرێنەوه و بە بەلگەى دەهیننەوه، باشە تۆ بلیتی هۆی چی بێ ميژووه كهى تەبەرى دەخریتە پيش هەموو ميژووه كاني ترهوه؟!

«ميژووي تەبەرى» يش پيش دەخریت لەبەر زۆر شت لەوانه:

١. نزىكى سەردەمى ئيمامى تەبەرى لەو رواداوانه.

٢. ئيمامى تەبەرى بەسەندە رپوايه تەكان دەگێریتەوه.

٣. گەورەبى ئيمامى تەبەرى و پايه زانستيه كهى^(١).

٤. زۆرەبى كتيّبه ميژوويه كاني تر لەويانەوه وەرگرتووه.

كەوابوو، هەر كە ويستمەن لە ميژوودا شتيك بخويننەوه، ئەوا با راستەخۆ برۆين بۆ لاى ئيمامى تەبەرى -رحمه الله-، بەلام هەر وهك وتم، هەم ئەهلى

(١) تەبەرى: ناوى موحەممەدى كورپى جەريرى كورپى يەزىدە، (ئەبو جەعفەرى تەبەرى) پى دەلەين، موفەسیر و موحەديس (فەرمودەناس) و ميژوونوس و شارەزا و توصولييه كى زۆر بەناوبانگە، پيشەوايه كى موحتههيدە لە سالى (٢٢٤ هـ) لە (تەبرستان) لە داىك بووه و لە سالى (٣١٠ هـ) كۆچى دواى كردووه، لە كتيّبه كاني: (تارىخ الامم والملوك) و (جامع البيان في تأويل آي القرآن). ئيمامى زەھەبى ئەلّى: (كان ثقة حافظاً، رأساً في التفسير، إماماً في الفقه والاجماع والاختلاف، علامة في التاريخ وأيام الناس، عارفاً بالقرآن وغير ذلك) ت.و (سير أعلام النبلاء) (٢٧٠/١٤).

سووننه شت له ميټرووه که يه وه ودرده گرن، هم ته هلی بیده عیش به هه مان شیوه
ته وهی لی دهبه ن که ریکه له گهل مه زه به که یان، ئیدی چوّن هم دوو شته
بگوځینین؟!

ته وهی ئیمامی ته به ری: له باقی ميټروونووسانی تر جیا ده کاته وه ته وه یه -
وه کو باسم کرد- قسه ناکات مه گهر به سه نه د نه بیټ، جا ته هلی سووننه سه نه ده
صه حیحه کانی ته به ری ودرده گرن، به لام ته هلی بیده ع صه حیح و راست و چعیف
و درده گرن، گرنګ ته وه یه له گهل هه واو ناره زووی ته واندا بگوځی. که ناوهابوو
پیویسته شیواز و ری باز (منهج) ی ئیمامی ته به ری بزانی له نویسینه وهی
«ميټرووه که یدا».

✽ مه نهجی ئیمامی ته به ری له نویسینه وهی ميټرووه که یدا:

به راستی ئیمامی ته به ری -رحمه الله- بیخه م و ئاسوده مان ده کات له م
مه سه له یه دا، به و پیشه کیه ی که بو کتیبه که ی نویسیویه تی، خوژګه ته وانده ی ته و
ميټرووه ده خویننه وه ته و پیشه کیه ش بخویننه وه^(۱).

ئیمامی ته به ری -رحمه الله- له پیشه کی ميټرووه که یدا ده لیت:

«با ته و که سه ی هم کتیبه مان ده خویننیتته و بزانیټ، هه موو ته و شتانه ی
لیړه دا باسم کردوون و به مه رجم گرتوون لیړه دا بینو سمه وه، ته نها پشتم
به ستووه به و هه والانه ی که ریواتکراون و باسم کردوون، له گهل ته و
فهرمودانه ی که پالم داون به خاوه نه کانیانه وه، جا هم کتیبه م هه ر هه والیکي

(۱) به لکو پیویسته هه موو که سیګ، که کتیبیک ده خویننیتته وه بیشتر پیشه کی کتیبه که
بخویننیتته وه، بو ته وهی ناګاداری ته و ری باز و شیوازه بیټ که نووسه ر گرتویه تیه به ر.

تێدا بێت كە لەوانەى پێش خۆمانەوه ڕیوايه تمان كردووه و ئەبێتە جێى ناره‌زىي خۆنەرى و بێزارى بيسەرى، لەبەر ئەوەى ئەو ڕیوايه‌تانه نه سه‌حیح و نه هیچ واتایه‌كیشیان له هه‌قیقه‌ت و واقیعه‌دا هه‌یه، جا با بزانی‌ت ئەوه له‌لایه‌ن ئێمه‌وه نه‌بووه، به‌لكو له‌لایه‌ن هه‌ندێك له هه‌واڵخواه‌كانه‌وه هاتووه، كاری ئێمه ته‌نها گواسته‌وه‌ی ئەوانه‌ بووه به‌و شیوه‌ی بۆمان گوازاوه‌ته‌وه و به ده‌ستمان گه‌یشته‌وه»^(١).

وا ئەزانم ئیمامی ته‌به‌رى به‌م پێشه‌كه‌ی كتیبه‌كه‌ی به‌رپرسیاری‌تی ده‌خاته ئەستۆی تۆی خۆنەر!!

ئەوه‌تا پێت ئەلێ: ئەگەر له‌م كتیبه‌مدا هه‌واڵێك بێنی پێی ناره‌زى بوویت و به‌ناماقولت زانی، ئەوه ته‌ماشای ئەوانه‌ بكه‌ وایانە‌وه ڕیوايه‌تمان كردووه، به‌رپرسیاری‌تی له ئەستۆی ئەودایه، له‌سه‌رمه‌ ناوی ئەوانه به‌ی‌نم بۆیان گیراومه‌ته‌وه، ئەگەر جێی متمانه‌ بوون قبولی كه‌ وه‌گه‌رنا قبولی مه‌كه‌.

ئهم كاره‌ش زۆربه‌ی فهرمووده‌ناسه‌كان پێی هه‌ستان، هه‌ر بۆیه كه ده‌گه‌ڕێسته‌وه بۆ كتیبه‌كانی فهرمووده‌ بێجگه‌ له‌هه‌ردوو (سه‌حیحی بوخاری و موسلیم) نه‌بێت كه‌ په‌یمانیا‌ن داوه جگه‌ له‌ صحیح ڕیوايه‌ت نه‌كه‌ن.

بۆ نمونه‌ كه‌ بگه‌ڕێسته‌وه بۆ: (جامع الترمذی)، یا‌ن (سنن أبی داوود)، یا‌ن (الدارالقطنی)، یا‌ن (الدارمی)، یا‌ن (مسند أحمد) و... كتیبه‌كانی تریش، ده‌بینیت ته‌نها سه‌نه‌ده‌كه‌ باس ده‌كه‌ن و به‌ مه‌رجیا‌ن نه‌گرتووه ته‌نها سه‌حیحه‌كان

(١) (مقدمة تاريخ الطبري) (ص ٥).

دەرهپىنن، تەنھا باسى سەنەدە كەيان كەردووە، بۆيە پىويستە برۆيت تەماشاي سەنەدە كە بكەي، گەر سەنەدە كە صەحيح بوو قبولى بكە، وە گەرنا نەخىر.

ليڤەشدا تەبەرى پەيمانى نەداوە تەنھا ھەوالە راستەكان بگيرپتەو، تەنھا پەيمانى ئەوئى داوە ناوئى ئەو كەسانە بھيتت كە ھەوالەكانيان ليئو دەگيرپتەو.

ئىبن حەجەر ش -رحمە اللہ- باسى ئەم مەنھەجە دەكات، كاتىك ئاماژە بە رېباز و مەنھەجى زۆرىيە كۆنەكان دەكات، ئەلئى: (زۆرىيە فەرمودە نەسەكانى سەردەمى كۆن، لە ساللەكانى دوو سەد بەرەو سەرەو، كە بە سەنەدەو بەسى فەرمودە كەيان كەردووە، وايان زانیوہ ئىتر ئەركى سەرشانى خۆيان بەجى ھىئاوہ و بەرپرسيارىتيان لەسەر نەماوہ)^(۱).

كەوابوو ھىچ بەرپرسيارىتەك لە ئەستۆئى ئىمامى تەبەرىدا -رحمە اللہ- نەماوہ.

جا ئىمامى تەبەرى لە كتيبي ميژووہ كەيدا، زۆر جار لە پياويكەوہ رىوايەت دەكات كە ناوئى لوطى كورپى يەحيايە و كونيە كەي (ئەبو ميخنەفە).

ئەم لوطى كورپى يەحيايە، تەبەرى رحمە اللہ (پىنج سەدو ھەشتا و ھەوت) رىوايەتى لى دەگيرپتەو.

(۱) (لسان الميزان) (۱۲۸/۴) ترجمة الطبراني صاحب المعاجم الثلاثة.

نهم رپوايه تانهش له وه فاتكردني په يامبهري خواوه ﷺ دهست پيډه كات
هه تا خيلافه تي يه زید، نه مهش نهو ماوه يه يه كه له م كتيبه ماندا باسي ليوه
ده كمين، له گرن گرتنيان :

١. سه قيفه ي بهني ساعیده.

٢. چيرؤكي شورا.

٣. هه مو نهو شتانه ي كه خه وارج به هويوه ههستان و كردiane سهر
عوسمان ﷺ.

٤. كوشتني عوسمان.

٥. خيلافه تي عهلي ﷺ.

٦. جهنگي جه ممل.

٧. جهنگي صفين.

٨. ته حكيم.

٩. جهنگي نه هره وان.

١٠. خيلافه تي موعاويه ﷺ.

١١. كوشتني حوسين ﷺ.

له ههر يه كيكي نهم روداوانه دا رپوايه تيكي نهي ميخنه ف هديه، ههر نهم
رپوايه تانهشن كه نه هلي بیده ع پشتي پي ده به ستن و بايه خي پيډه دن.

ئەم ئەبو مېخنفە، ئىبن موعىن لە بارەيەو دەلى: (لیس بشيء) هیچ نییه .

ئەبو حاتم دەلى: (متروك الحديث) فەرموودەکانى واز لى ھێناو .
جاریكى تر ھەر لەبارەى ئەمەو پرسىارى لىکرا، ئەو بوو دەستى
پاتەکان و وتى :

(بۆ کەس ھەيە پرسىار لە بارەى ئەووە بکا) [پۆیست بە پرسىارکردن
ناکات].

دارە قوتنىش ئەلى: (ضعیفه).

ئىبن حىبان ئەلى: (يروي الموضوعات عن الثقات) فەرموودە
ھەلبەستراوکان لە خەلکانى سىقەو دەگىریتەو .

زەھەبىش ئەلى: (اخباري تالف، لا يوثق به)^(١).

بۆيە ئەگەر «مىټروى تەبەرى» ت کردووە و رىوايەتیکت بىنى تانە و
تەشەرى دەدا لە ھاوئەلانى پەيامبەر ﷺ و بىنىت لە ئەبو مېخنفەو
رىوايەتى کردووە، ئەوا پۆیستە وەلای نى!

لەبەرچى؟ لەبەر ئەو رىوايەتى ئەبو مېخنفە!

ئەم ئەبو مېخنفەش، بىدعە و درۆکردن و زۆرى رىوايەتکردنى لە خۆیدا
کوکردۆتەو .

(١) (الجرح والتعديل) (١٨٢/٧)، (ميزان الاعتدال) (٤١٩/٣)، (لسان الميزان) (٤٩٢/٤).

كەواتە مويەتەديەيكي زۆر درۆزنى زۆر ڤيوايەتكەرە!!

جا ئەبو ميخنف خۆى بەتەنها نيه، بەلكو ئەم ناودارترینيانە، وەگەرنا هى
 تریش هەن ئەمسالى: (واقیدی)^(١) كە وازلیهینراو (متروك) ه و تۆمەتباریشه،
 راستە مێژوو ناسیكى گەورە و حافزە و زانایە لەبوارى مێژوودا، بەلام جیی
 متمانه نیه. سییەم: (سەیفى كورپى عومەرى تەمیمی)^(٢)، بەهەمان شیوه
 ئەمیش مێژووناسیكى ناسراوه، بەلام وازلیهینراو (متروك) ه و تۆمەتبارە.

(ئەلكەلبى)یش^(٣) بە هەمان شیوه، درۆزنىكى بەناوبانگە، بۆیە پێویستە
 مەرۆڤ هەمیشە بە دواى ڤيوایەتى ئەمانە و هاوشیوهکانیاندا بگەڕێ و تەئکیدیان
 لیبکاتەوه.

(١) (سیر أعلام النبلاء) (١٧٢/٩).

(٢) أنظر ترجمته في (میزان الاعتدال) (٢٥٥/٢)، و (تهذيب التهذيب) (٢٩٥/٤).

(٣) ترجمة (محمد بن السائب الكلبي) في (میزان الاعتدال) (٥٥٦/٣).

مه به ستي ستيه م: ده سته واره ي ميٿو و نوسان له شيواندي ميٿودا؟

١. هه لبه ستن و درؤ كردن:

له خويانه وه چيروكيك هه لده به ستن، بو غونه وه كو چون چيروكيكيان له سهر دايكه عائشه هه لبه سته - په زاي خوي ليبي- كه كاتيڪ هه والي كوشتني عهلي ﷺ يان پيداوه [له خوشيان] سوژده ي شوكر ي بوخوا بردووه.
ئهم چيروكهش درويه [و نه سلي نيه] ^(١).

٢. زياده خستنه سهر رووداوه كان يان لي كه م كردنه وه به مه به ستي تيكدان و شيواندن:

ليره دا پيده چي بنچينه ي رووداوه كه راست بيت وه كو رووداي (سه قيفه)، جا رووداي (سه قيفه) راسته و لهويدا كۆبوننه وه له نيوان نه بويه كر و عومهر و نه بو عوبه يده له لايه ك و حوبابي كور ي مونزير و سه عدي كور ي عوباده و هه نديكي تري پشتيوانان له لايه كي تره وه روويداوه.

به لام نه وان هاتوون كۆمه لي شتي وايان خستۆته سهر ي - كه دواچار باسي ليۆه ده كه ين - ويستوو يانه نه و راستيه بشيۆينن.

(١) أبو الفرج الاصبهاني له كتيبتي (الأغاني) (ص ٥٥) هيناويه تي، جا ئهم نه بولفهره جه، شيعيه و تۆمه تبار به درؤ كردن، ههروه كو له باسي ژيانيدا هاتوه له (تاريخ بغداد) و (الميزان) يشدا، ههروه ها تيجانيش - كه خۆي كردوه به شيعه - له كتيبتي: (فاسألوا أهل الذكر) (ص ٩٧) هيناويه تي و نه يووتوه له كۆتوه هيناويه تي و كي رپوايه تي كردوه.

۳. لیکن دانه وه (تأویل) یې پوچ و نابېجی بۆ پرووداوه کان:

به وهی هه ولده دات ته ئویلیکی پوچ و نابېجی وا بۆ پرووداوه که بدوژیتته وه که له گهل هه واو ئاره زو و بیرو بۆ چوونی خوږی و نهو مه زه به بهی له سه ریټی بگوځی.

۴. دهر خستنی عه بیه و هه له کان:

لیږه شدا پیډه چیت چیرۆکه که [یان باسه که یان پرووداوه که] راست بیټ، به لام له ههر کوښه که هه له یه که یا عه بیه کی تیدا بیټ، ته رکیزی له سهر ده کا و دهری ده خا، له هه مان کاتدا لایه نه چاکه کانی ده شاریتته وه.

۵. دروستکردنی شاعر بۆ پشتگیری کردنی پرووداوه میژوویه کان:

یه کیکیان هه لده سی و شاعرێک دهنوسی و، پاشان دهیداته پال ته میری ئیمانداران عه لی، یا دایکی ئیمانداران عایشه، یا زوبهیر یان ته لحه په زای خوا له هه موویان بی، له سهر تانهو ته شهر دان له هاوه لان، ههروه کو چون شاعر کیکیان داوه ته پال ئیبن عه بباس ب، که له باره ی دایکی ئیماندارانه وه ووتویه تی:

تَبَغَّلْتُ تَجَمَّلْتُ وَلَوْ شِئْتَ تَفَيَّلْتُ^(۱)

۶. دانانی کتیب و نامه ی ساخته کراو:

ههروه که -إن شاء الله- دواپی له چیرۆکی کوشتنی عوسماندا دیته پیشمان، کاتی که چه ندین نامه به ناویه وه ساخته کرا، ههروه ها چه ندینی تریش به ناوی

(۱) واته سواری هیستر بووی پاشان خوشتر، نه گهر به وهی سواری فیلیش ده بی، یانی: بۆ شهر

و ئازاوه نانه وه.

عائشه وه ساخته کرابوو، چه نندینی تر به ناوی عهلی و ته لحه و زوبهیره وه ﷺ ساخته کراوه.

ئه مه بیجگه لهو کتیبانه ی ده نوسرین و ساخته ده کرین، وه کو کتیبی (نهج البلاغه) که دراوه ته پال عهلی کورپی ئه بو تالب ﷺ، یان کتیبی (الإمامة والسیاسة) که دراوه ته پال ئین قوته بیه^(۱).

۷. قۆستنه وه ی هاوشیوه یی ناوه کان:

بو نمونه دوو ئین جهریر ههیه:

یه کهم: موحه ممدی کورپی جهریری کورپی یه زیده، که (ئه بو جه عفه ری ته به ری) پی ده لئین، پیشه وایه که له پیشه وایانی ته هلی سوونه.

دووهم: موحه ممدی کورپی جهریری کورپی پۆسته مه، ئه میش ههر (ئه بو جه عفه ری ته به ری) پی ده لئین، پیشه وایه که له پیشه وایانی شیعه^(۲).

ئه وۆن کتیبه کانی ئین جهریره شیعه که ده دهنه پال ئین جهریره سونیه که، له وانه کتیبی: (دلائل الامامة الواضحة ونور المعجزات)، هه ردو کیشیان له هه مان سالی ۳۱۰ ک وه فاتیان کردوو.

ههروه ها ئین حه جهریش دوانن:

یه که میان: ئه جمه دی کورپی عهلی کورپی حه جهری عه سقه لانیه، که یه کی که له پیشه وایانی فهرموده.

(۱) أنظر: مقدمة تأويل مشكل القرآن لابن قتيبة تحقيق سيد أحمد صقر ص ۳۲. و(مقدمة

الميسر والقдах) لابن قتيبة تحقيق محب الدين الخطيب.

(۲) (لسان الميزان) في ترجمة محمد بن جرير بن رستم (۲۹/۷).

دووه ميان: ئەحمەدى كۆرى ھەجەرى ھەيتەمىيە، پېشەوايە لە فېقھدا بەلام
لە فرمودەدا لېھاتوو نىيە، ھەروەھا چەندىن ھەلەى ديارى ھەيە، وچەندىن
رەخنەى لەسەرە.

بۆيە ئەرۆن ئەو فرمودانەى ھەيتەمى بە ھەحىحى داناوە دەيدەنە پال
عەسقە لانى.

❖ كەى رېبازى لىكۆلئىنەو لای ئەھلى سوننە دەستى پىكرد؟^(۱)

لەگەل كەوتنەو ھى فیتنە دەستى پىكرد، ھەروەكو شوئىنكەوتوى پاىەبەرر
پېشەوا (موھومەدى كۆرى سىرىن) -رەھمەت و رەزای خواى لىبى- ئەلئىت:

(ھەرگىز پرسىارى سەنەدىان نەدەكرد، بەلام كە فیتنە كەوتەو، ئەيانووت:
كو لە كىتان بىستوو؟! ناوى ئەو پىاوانە بىنن كە لىوھىتان بىستوون؟

ئىتر تەماشا دەكرا گەر ئەھلى سوننە بوایە فرمودەكانیان وەردەگىرا،
ئەگەرئىش ئەھلى بىدەع بوایە لىى وەرنەدەگىرا)^(۲).

چونكە ئەھل وایە ھەموو كەسك جىبى متمانەيە؛ جا ئىبن سىرىنىش لە
گەورە تابعیەكانە، گەشتۆتە ژبانى ھاوہلان، لەگەل گەورە و بچوكى تابعیەكاندا
ژیاوہ. مەبەستىش لە فیتنە لىرەدا دەرکەوتنى گروپە گومراكانە لە كۆتايى
خىلافەتى عوسمان.

(۱) مەبەست لە رېبازى لىكۆلئىنەو: لىكۆلئىنەويە لە سەرچاوەى ھەوال و فرمودەكان و
صحيح و زەعیفی، ھەروەھا گرنگى دان بە پاویەكان و لەوہى كە دەيگىرپنەو، ئەمەش بۆ پاراستنى
فرمودەكانى پەيامبەر ﷺ لە درۆى درۆزان و تى ئاخنى ناحەزان و ھەزى ئەھلى ھەوا و
ئارەزويازان. (وەرگىر)

(۲) مقدمة (صحيح مسلم) (۱/۱۵)، باب بيان أن الإنسان من الدين.

* زهروره تى ليكولنه وه له گيرانه وهى هه واله كاندا:

خوای پهروه دگار له قورئاندا دهستوريكى زيږيني بو داناوين، كه م كهس ههستى پى دهكات، كه بريتيه له ثايه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِثْلِ فَتُصْحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ [الحجرات: ۶].

واته: (تهى نهوانه باوه رتان هيئاوه، نه گهر گونا هكاريك هه واليكي بو هيئان، نهوا ليى بكولنه وه تا بوتان روون ده بيته وه، نه وهك زيان به خه لكى بگه يهن به نه زانيه وه، نه وسا په شيمان بنه وه لهو كارهى، كه كردوتانه).

به مەش گهړان به دواى راست و دروستى هه واله كان پيويست بوو.

* * *

بہندی یہ کہم

رووہ میٹروییہ کان لہوہ فاتی
یہ یامبہرہوہ ﷺ تا سالتی اےک

رېځه شکار

هاتنی په پیامبر ﷺ

له پوڅی دوشه مه له دوو زده ی رپیعولئ وه لد^(۱) خوی پروه ردگار منهت و نیعمه تی خوی پرشت به سهر هه موو مروځایه تی دا، به له دایکبونی سهروه و رینوویکاری مروځایه ت^(۲)، موحه مده دی کوری عه بدوللای کوری عه بدولموته لیبی هاشیمی قوره یشی، به هه تیوی هاته دنیاوه، دوی شهش سال یه تیمی باوک و دایکیش بوو، له سکی دایکدا بوو باوکی وهفاتی کرد، که ته مه نی گه یشته شهش سال دایکیشی وهفاتی کرد، نیر دوی ئه وان عه بدولموته لیبی باپیری به ختوی کرد، ئه ویش دوی دوو سال وهفاتی کرد، ئینجا ئه بو تالبی مامی ئه رکی به خپوکردنی گرته ئه ستو.

که ته مه نی گه یشته چل سالی خوی پروه دگار به مژده دهر و ترسینه روهانه ی کرد، ئه میش هه ستا به گه یاندنی په یامه که به جوانترین شیوه، ئه وه ی پروه ردگار فرمانی پیکرد ده ست به جی گه یاندی، بو ئه وه ی خه لک له تاریکيه وه دهر به ینیت بو پوناکی، ئه وه بوو گه ووهو دهم سپیه کانی قه ومه که ی هه ستان به دژایه تی کردن و نازاردانی خوی و شوین که وتوه کانی. به لام هه ر خه لکانیک شوینی که وتن، دنیا یان فروشت و دواړوژیان کړی، به مال و گیانیان جهادیان له پیناوی خوا کرد و خودا و په یامبه ره که یان سه رخست: ﴿لَفَقَرَاءَ الْمُهَجِّرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ﴾ [العنبر: ۸۰].

(۱) لیره دا جیاوازی هیه له باره ی دیاریکردنی پوڅی له دایکبونی په یامبر ﷺ.

(۲) په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرموت: «أنا سيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر»، رواه أحمد

(۲/۳) وابن ماجه برقم (۴۳۰۸) وصححه الألباني في صحيح السنن.

واته: بۆ ئهو كۆچېره هه ژارانې له مال و سامانې خۆيان دوور خراونه ته وه و دهركاون و به ته ماي پاداشت و په زابوونى خوان، خواو پېامبېره كهى سهرده خهن، بهراستى ئا ئهوانه راستگۆن.

به دريژايى سيازده سال ههر بهرده وام بوو له سهر بانگه وازه كهى، تا ئه وه بوو پهروهردگار -عز وجل- فهرمانى پيكره به كوچكره بۆ مهدينه. ئه وه بوو ئه وه شارهى مونه وه و روناك كرده وه، هاوه لكانيشى له گه ليدا كوچيان كرد، مال و مندا و لانكهى خۆيان به جى هيشته، هه موو ئه مانه يان ته نها له پيئاوى خوادا -عز وجل- ده كرد. دوايى كه گه يشته مهدينه خه لكه كهى جيان كرده وه و سهريان خستن و پشتيان گرتن، دژايه تى هه موو دنيايان كرد له بهر ريزگرتن له پېامبېر ﷺ، باوه شيان بۆ كوچېه رانيش كرده وه، به مال و سامانيانه وه، ته نانه ت به خيزانه كانيشيانه وه، ئه وه ئه نصاريهى دوو ژنى هه بوايه ده هات بۆ لاي موهاجيره كه و پيى ده ووت: (ههركاميانته ده وى من ته لاقى ده ده م و له بۆخوت مارهى كه) ^(۱).

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُخْجَلُونَ مِنْ حَاجَرِ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَعْنَهُ نَفْسُهُ فَأُولَٰئِكَ الْمُقْلِحُونَ﴾

[العشر: ۹].

واته: (و ئهوانهى كه پيشت مال و لانكهى خۆيان ئاماده كرد بۆ پيشوايى له كوچېه ران كرده يان بنكهى باوه ر، ئه وهى كوچ بكات بۆلايان خوشيان ده وىته وه له دل و دهرونياندا هيج هه سوديه كى تيدا نيه له سهر ئه وهى، كه به شى كوچېه ران دراوه -له فەزل و پله و پايه-، و خۆنه ويستى ده كمن و باوى ئه وان ده ده ن به سهر

خۇياندا ئەگەر چى خوشيان موحتاجىن و پىويستيان پىي بى^(۱)، ھەر كەسىكىش خۇي لە پژدى و پەزىلى پىارىزىت، بەراستى ھەر ئەوان سەرفازان).

پەيامبەرى خوا ﷺ ھەر بەردەوام و كۆلنەدەر بوو لە بانگەوازە كەيدا، ئەو بوو ھەموو دوورگەى گرتەو، تا ئەو پۆژە مەزنە ھات و خاى گەورە تىيدا مەككەى پىرۆزى لە بۆ پەيامبەرەكەى ﷺ فەتەح كرد و دانىشتوانەكەى ھاتنە نىو ئىسلامەو، بەدواى ئەو سەرجەم دوورگەى عەرەبى ملكەچى پەيامبەرى خوا بوون ﷺ.

دواى بىست و سى سال لە بانگەوازە تىكۆشان، ئەو قەدەرە ھەقىقە ھات، ھەروەكو خوا -سبحانە- لەبارەيەو دەفەرموى: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقِلْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۴۴]. واتە: (موحەممەد تەنھا پەيامبەرىكەو (نەمر نىيەو) بىگومان لە پىش ئەو پەيامبەرانى تر رابوردوون -ھەروەكو چۆن ئەوان مردن ئەمىش دەمرى-، جا ئەگەر وەفاتى كرد ياخود كوژرا، پاشگەز دەبنەو؟ جا ھەركەس ھەلگەپتەو، ئەو ھەرگىز ھىچ زىانىك بەخوا ناگەيەنى، خوا بە زووبى پاداشتى سوپاسگوزاران دەداتەو).

وەكو وا بىت ھەموو دونيا تاريك ھەلگەرا بىت لە بۆ ئەم رەوداوە گەورەيە، ئەى چۆن وا نەبىت؟ لە كاتىكدا پەيامبەر ﷺ دەفەرمويت: ((إِذَا أُصِيبَ أَحَدُكُمْ

(۱) ھۆكارى دابەزىنى ئەم بەشى ئەم ئايەتە لە ھەقىقىي بوخارى دا ھاتوو و چىرۆكىنى زۆر بە پىترو پەوانە، وىنەيەكى جوانى ئەو ئەنصارىانە پىشان دەدات كە بەردەوام وابوون ھەروەكو خاى پەروەدرگار باسيان دەكات. بۆ دەقى ھۆى دابەزىنەكە بىروانە كىتەبەكانى تەفسىر لە رافە كردنى ئەو ئايەتەى سورەتى ھەشر. (وەرگىي)

مصيبة، فليذكر مصيبتَه بِي، فإنها أعظمُ المصائبِ^(۱) واته: (گمريه کيکتان تووشی موسيبيته تیک هات، نهوا با موسيبيته که ی به من به راورد بکات، بهراستی گه وره ترين موسيبيته تیک، مردنی منه)، به دلتيایيه وه لهو روزه وه ی په روه ردگار دروستکراوه کانی دروستکرده وه، همرگيز جيهان کاره ساتی له وه گه وره تری به خو وه نه دیوه.

نه وه فاتيمه ی کچی په یامبهره ۹۹۹، که باوکی وه فاتی کرد هاواری کرد: «يا أبتاه، أجا ب رباً دعا، يا أبتاه، في جنة الفردوس مأواه، يا أبتاه، إلی جبريل نُنعا»^(۲). واته: (نه ی باوکه گيان، داوای په روه ردگاری وه لام دایه وه، نه ی باوکه گيان، فیرده وس مه نزلگایه تی، نه ی باوکه گيان، سه ره خو ش ی نهو لای جویره نیل ده که یین).

نه وه ش نه نه سی کورې مالیکه ۹۹۹ نه لی: (نهو روزه ی که په یامبهری خوا هاته مه دینه وه هه موو شتيک تيیدا روشن بوویه وه، به لام نهو روزه ی که وه فاتی کرد هه موو شتيک تيیدا تاريک و خاموش بوویه وه، هيشتا ده ستمان له په یامبهری خوا ۹۹۹ هه لنه گرتبوو، خه ريکی ناشتني بووين و له ناشتني نه بوینه وه، رق و بيژمان له دلی خو مان ده هاته وه - که هه لیده گرین و به ده ستی خو مان ده ينيژين-^(۳).

(۱) الطبقات الكبرى (۲/۲۷۵)، وصحه العلامة الألباني في (سلسلة الأحاديث الصحيحة)

رقم (۱۱۰۶).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب المغازي، باب مرض النبي ۹۹۹، ووفاته، الحديث (۴۶۶۲).

(۳) (سنن الترمذي) كتاب المناقب عن رسول الله ۹۹۹، باب فضل النبي ۹۹۹، حديث

(۳۶۱۸). (ابن ماجه) كتاب المجناز، باب وفاة النبي ۹۹۹، حديث (۱۶۳۱). [وصحه الألباني]

ئەو ەش ئەبوبەكره -له دواي وه فاتكر دني خۆشه ويست ﷺ- به عومەر ده لّی: با برۆين سەردانیکی ئوم ئەيمەين بکەين، وهك چۆن په يامبەر صلى الله عليه واله وسلم سەردانی ده کرد^(۱)، هەر كه گەيشتنه لای دهستی کرده گریان، ئەوانیش وتیان: بۆ ده گريت؟! ئەوهی لای خوايه باشته بۆ په يامبەرەكەي ﷺ. ئەویش وتی: بۆ ئەوه ناگریم، كه نه زانم ئەوهی لای خوايه باشته بۆ په يامبەرەكەي ﷺ، به لّام ئەگریم له بەر ئەوهی ئيتر وهی له ئاسمانه وه پچرا، ئەوه بوو هەردوکیانی کرد به گریانەوه و دهستیان کرد به گریان^(۲).

ئا بهم شیوهیه روحی پاک و موباره کی فری بۆلای په وره دگاریی و دینه کەي خواي گه ورهش هەر مایه وه.

(۱) په يامبەري خوا ﷺ هەتا له ژياندا بوو زۆر سەردانی ده کرد، بۆيه جيئشینه کەي له سەر سوننه تی مامۆستا و سەروره کەي ده روات و سيلەي په حمی ئەو به جي دینیت، وهكو چۆن کاتيک كه باوكيک ده مريت كورەكاني ئەرۆن سەردانی ئەو هاوړی و دۆستانەي باوكيان ده کەن، كه تا باوكيان له دونيا بووه خۆشي ويستون و سەردانی کردوون، ئەمانیش وهكو شوتنکه و ته يه کی دلسۆز سەردانی خۆشه ويستانی خوشه ويسته کەيان ده کەن. (وهرگيږ)

(۲) (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، الحديث (۲۴۵۴).

بہ شی یہ کہم

خیلا فہتی تھ میری ٹیمانداران
تھ بو بہ کری سدیق ﷺ لہ سالتی ۱۱ بو سارک

پښتو شکار

دواى بلاويونه وهى وه فاتى په يامبهړ ﷺ، نه بويه كرى صديق ﷺ له
سُنحه وه ^(۱) گه پايه وه، پاشان پرووى په يامبهړى ﷺ هه لدايه وه و نيوچه واني
موباره كى ماچ كرد و وتى: (دايك ويايم به قوريانت بى به مردويتى و به
زيندويتى همر بونت خو شه).

دا پيوشيه وه و پاشان سهركه و ته سهړ مينبهړ و وتى: (ههركه س
موحه ممدى ﷺ ده په رست، نهوا بيگومان موحه ممد ﷺ وه فاتى كرد، هه
كه سيكيش خواى ده په رست، نهوا بيگومان خوا هه زيندووه و نامرى).

خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ
قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾
[آل عمران: ۱۴۴]. نيتړ خه لك پر قورپگيان بوو له گريان، نه وه بوو هاوه لان ده رچوون بو سهړ

(۱) له نزيكى مه دينه يه و مالى خيترانه كى ترى نه بويه كر: (حه بيبه كچى خاريجه) له نيره دا
بوو. ودواى نوږتى به يانى، كه په يامبهړى خوا ﷺ حالى هه نديك چاك بوويه وه و هه موو پيى
دلخوش بوون، و په يامبهړى خوا ﷺ فهرمانيدا، له سهړ بهره كه تى خوا سوپاكه كى نوسامه بهړى
بكه مويت، نه بويه كرىش هات و فهرمووى: نهى په يامبهړى خوا ﷺ نه مړو ږوږى كچى خاريجيه و
توښ له خوا به زياد حالت چاك بووه، جا نيزن نه فهرموون؟ نه ویش ږنگه پيدا. نيبن كه سیر ده لى
سالمى كورپى عوبيد (مهولای نه بو حوزه يفه نه وهى كه په يامبهړى خوا ﷺ له باره يوه ده فهرمويت:
(قورنان له چوار كه سه وه و ره بگرن: ...يه كيكيان سالمى مهولای نه بو حوزه يفه) ږويشت به دواى
نه بويه كر و ناگادارى كرده وه. پروانه: (البداية والنهاية)... (وه رگي)

شه قامه کان و ئهم ئایه ته یان دوو باره ده کرده وه. ئه نه س ده لئی: (وه کو ئه وهی هه رگیز ئهم ئایه ته مان نه بیستبیت له و کاته دا نه بیت)^(۱)

قورئان له سه رده می په یامبه ره و پیش وه فاتکردنی کامل بووه، له گه ل ئه وه شدا ئه و ئایه ته به شیویه که ده رکه وت وه کو ئه وهی تازه بیستبیتیان و له وه و پیش نه یان بیستبیت، له ده ره نجامی گه وره یی و سه ختی ئه و موسیبه ته، که مردنی په یامبه ری خوایه .

ئینجا عه بباسی کوری عه بدولموته لیب و عه لی کوری ئه بو تالب و فه زلی کوری عه بباس و هه ندیکی تریش، هه ستان به شو ردن و کفن کردنی په یامبه ری خوا , به شکو نویژی له سه ر بکری و بنیژی (به دایکم و باو که مه وه به قوربانی بم)، بویه ش ئه وان ه خه ریکی کفن کردن و شردنی بوون، چونکه عه بباس مامه یه تی و فه زل و عه لیش ئاموزاین، هه ر بویه ئه وان له پیشترن بو په یامبه ری خوا .

* * *

(۱) صحیح البخاری - کتاب فضائل الصحابه - باب له کنت متخذاً خلیلاً رقم (۲۴۶۷).

باسی یه کهم

سه قیفه‌ی^(١) به‌نی ساعیده

له‌و ماوه‌یه‌ی که عه‌لی و عه‌باس و فه‌زل، سه‌رقالی ئاماده‌کردنی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ بوون، هه‌ندێك له‌ پشتیوانان له‌ سه‌قیفه‌ی به‌نی ساعیده‌ کۆبوونه‌وه، جا من سه‌ره‌تا رپوایه‌ته‌که‌ی (میترووی ته‌به‌ری) ده‌گیرمه‌وه، که رپوایه‌تی ئه‌بو میخنه‌فه درۆزنه‌که‌یه، دوا‌ی ئه‌وه رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی بوخاریش ده‌گیرمه‌وه و پاشان به‌راوردیکی هه‌ردووکیان ده‌که‌ین، له‌ بۆ ده‌رخستنی ئه‌و زیادانه‌ی که ئه‌بو میخنه‌ف خستویه‌تییه سه‌ری.

ته‌نانه‌ت له‌وه ده‌چیت زۆریك له‌و زیادانه‌ی لای زۆریه‌مان تا ئیستا کۆمه‌له‌ شتیکی ته‌واو ویی عه‌یب (مُسَلَّم) بن، هه‌روه‌ك له‌ باسی شورا و ته‌حکیمیشدا نمونه‌ی تری له‌ شیوه‌ی ئه‌مه‌مان دیته‌ پێش -إن شاء الله-.

ئیمامی ته‌به‌ری -رحمه‌ الله- ده‌لی: هیشامی کورپی موحه‌مه‌د بۆی گیراینه‌وه، له‌ ئه‌بو میخنه‌فه‌وه، وتی: عه‌بدوڵلای کورپی عه‌بدوڵپه‌رمانی کورپی ئه‌بی عه‌مه‌ری ئه‌نصاری بۆی گیرامه‌وه: کاتیك که په‌یامبه‌ری خوا ﷺ وه‌فاتی کرد، پشتیوانه‌کان له‌ سه‌قیفه‌ی به‌نی ساعیده‌ کۆبوونه‌وه و وتیان: دوا‌ی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ئه‌مکاره‌ ده‌ده‌ینه‌ ده‌ست سه‌عدی کورپی عوباده، یه‌کیکیان هه‌ستا و وتی: به‌شمشیره‌کانتان هه‌موو عه‌ره‌ب ملی بۆ که‌چ کردن، په‌یامبه‌ریش ﷺ وه‌فاتی کرد و له‌ ده‌ستان رازی بوو، خه‌لك به‌ ئیوه ئاسوه‌ده‌ن، له‌

(١) سه‌قیفه: شوێنی کۆبوونه‌وه‌یان بووه، وه‌کو شوێنی دانێشته‌کانی ئیستا.

پیش خەڵکی تر ئەم کارە زەوت بکەن، ئەو ھەو ھەر ھەمووی پەزامەندیان لە ئاست دەربەری و وتیان: بۆچونە کەت جیی خۆیەتی! یەکیکیان وتی: ئەگەر کۆچبەرە قورەیشیەکان رازی نەبوون؛ ئەوا ئەلێن: ئەمیریك لە ئیمە و ئەمیریك لە ئیو! سەعدی کورپی عوبادە گوتی: ئەمە سەرەتای لاوازی و کزبونە^(١).

کە ھەوالە کە گەیشتە عومەری کورپی خەتتاب^(٢)، کەوا ھەندی لە پشتیوانان لە سەقیفە بەنی ساعیدە کۆبونەتەو و ئەلێن: ئەمیریك لە ئیمە و ئەمیریك لە ئیو، ئەو ھەو پڕۆشت بۆ لای ئەبویەکر و ھەوالە کە پی راگیان و وتی: برا پشتیوانە کاغان کۆبونەتەو و ئاوا ئەلێن، بەریکەو بە برۆین بۆلیان.

ھەردوکیان پڕۆشتن و لە رینگادا ئەبوعوبەیدەیان بینی، وتیان: لەگەڵمان کەو، بە ھەرسێکیانەو پڕۆشتن بۆلای پشتیوانان.

عومەر ئەلی: لە دلی خۆما قسە یەکم ئامادە کردبوو لەوی بەیانی کەم، بەلام کە ویستم قسە بکەم، ئەبویەکر ئامازە ی بۆکردم کە بێدەنگ بم، ئیتەر ئەبویەکر دەستی بە قسە کرد، سوپاس و ستایشی خوی کرد و پاشان وتی: خوی گەورە موحمەدی ۛ رەوانە کرد.. پاشان ووتاریکی درێژی ئەبویەکر باس دەکات، لەو ھەشی باسی کردو: موھاجیرین لە پیشترن بۆ خیلەفت.

ھوبابی کورپی مونزیر وتی: ئە ی کۆمەلی پشتیوانان! ئەم کارە لە دەستی خۆتان دەر مە کەن، خەلک لەژێر بەیداخ و سیبەری ئیو دایە، ھیچ بویریك ناویری

(١) مەبەستی: لەسەرەتاو بەسی چی دەکرا و ئیستا باسی چی دەکری؟ سەرەتا: بە کارە کە زەوت بکەین! ئیستا: ئەمیریك لە ئیمە و ئەمیریك لە ئەوان؟! ئەمە سەرەتای تەنازولە. (وەرگێڕ).

(٢) یەکیک لە پشتیوانان ھوالی پێدا بوو.

پێچهوانەتان بکات، خەلکی ئەو ئەکەن کە لە ئێوەوە دەردەچێ، ئێوە خاوەن دەسلەت و پارەن، شان و شوکەتتان هەیە، ئەگەر ئەوێ لییان داوا دەکەن هەر پێی پازی نەبوون شاریان پێ چۆڵ بکەن، ئەم کارانە بگرنە دەست و بەسەریانەو بن، دە بەخوا ئێوە شایستەترن بۆ ئەم پۆستە وەک لە ئەوان، ئەوانەشی کە سەریان دانه‌ئەنواند هەر بە شمشیرە کانتان سەریان بۆ دین دانواند، منیش شیواوێرم لە غەیری خۆم بۆ ئەم کارە.

لەو کاتە عومەر و ئەبوعوبەیدە بە ئەبوبەکرێان ووت: دەستت بێنە با بەیعتت بەینی، کاتیەک ڕۆیشتنە پیشەوێ بۆ ئەوێ بەیعتی لێوەرگرن، بەشیری کورپی سەعد پیشی هەردووکیان کەوت و بەیعتی لێوەرگرت، پاشان ئوسەیدی کورپی حُضیر کە یەکیەک بوو لە دەم سپی و پیاو ماقولان هەستا و وتی: «دە بەخوا ئەگەر خەزرج یە کجار ئەم کارە بە دەست بگرت هەتا هەتایە بەهۆیەو فەزلیان دەبێت بەسەرتانەو»^(١). سەعدیش گوتی: دە بەخوا تۆمان هەستام هەبوا، کە تۆنام نیە، ئەوا گویت لە نەرەێ شیرینم دەبوو بەشیوەیەک کە خۆت و هاوڕێکانیشتی بریندار بکردایە، کە وای لێهات، سویند بێ بەخوا! ئەبێ بتگێرمەو بۆ نیو ئەو خەلکەێ کە تیایاندا سەرشۆر بووی نەک سەربەرز، هەلەمگرن لەم جێگایە. ئەوانیش هەلیان گرت و بردیانەو ماله‌کەێ، چەند ڕۆژێکی پێچوو، پاشان وتی: بەخوا هەتا تیر لە تیردانه‌کم بێت تیرتان تێدەگرم، و نوکی ڕمە کەم ڕەنگ دەکەم -تێژ دەکەم-، هەتا هیژ لە گیانم بێ بە شمشیرە کەم لێتان دەکوژم، بە خاووخیزان و ئەوێ گۆپرایەلم بێت لە هۆزە کەم

(١) یانی ئوسەیدی خودەیر حەسودی بە سەعدی کورپی عوبادە بردوو کە لە هۆزی خەزرجە.

لەگەڵتان دەجەنگم. ئیتر دواى ئەو سەعد نە جومعه و جەماعەت، نە حەجى لەگەڵدا نەدەکردن، ھەروا مایەو ھەتا ئەبویەکر وەفاتی کرد^(١).

ئەمە ڕیوایەتە کەى ئەبو میخنف بوو دەربارەى چیرۆكى سەقیفە، ئیستاش ڕیوایەتە کەى ئیمامى بوخارى دەگێڕینەو لەسەر ھەمان ڕوداو و دواجاریش بەراوردێک دەکەین :

ئیمامى بوخارى دەلێ: ئیسماعیلی کورپى عەبدوللا بۆى گێڕاينەو، وتى: سولەیمانى کورپى بیلال بۆى گێڕاينەو، لە ھیشامى کورپى عوروەو، وتى: عوروەى کورپى زوبەیر بۆى گێڕامەو، لە عائیشەى خێزانى پەيامبەر ھەھە ﷺ، فەرمووی: کاتێک پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتی کرد... پشتیوانانیش لە لای سەعدى کورپى عوبادە لە سەقیفەى بەنى ساعیدە کۆبوونەو و وتیان: ئەمیریك لە ئیمە و ئەمیریك لە ئیو.

ئەبویەکر و عومەر و ئەبوعوبەیدە ڕۆیشتن بۆلایان، عومەر ویستى قسە بکات، بەلام ئەبویەکر ئاماژەى بۆ کرد کە بێدەنگ بێت، عومەر دەلێ: سوێند بەخوا ھیچ مەبەستێکم نەبوو تەنھا ئەو نەبێت کە ھەندى قسەم ئامادە کردبوو بەلامەو جوان بوو، ترسام ئەبویەکر باسى نەکات، ئەو بوو ئەبویەکر بەشیوازىکى زۆر ڕەوان دەستى کرد بە قسەکردن، لە ووتەکانیدا وتى: ئەمیر لە ئیمە دەبێت و ھەزیر لە ئیو. بەلام حووبابى کورپى مونزیر ھەستا و وتى: نەبەخوا، ئەمیریك لە ئیمە دەبێت و ئەمیریك لە ئیو^(٢). ئەبویەکر وتى: نەخیر، ئەمیرایەتى لە ئیمە

(١) (تاریخ الطبری) (٤٥٥/٢) بتصرف لظولھا.

(٢) ئین ئەلتین دەلێ: «بۆیە پشتیوانان وایان دەگوت: «ئەمیریك لە ئیمە و ئەمیریك لە ئیو»، چونکە ھەرگیز ناو عەرەب وایا و نەبوو لە غەیری ھۆزە کەى خۆیان بێتە کاربەدەستیان،

دهبى و وهزيرايه تى له ئيوه، ئهوان -مه به ستي قوره يشه- مالىيان له ناوه ندى عه ره بدايه، به هيټر تين و خوشه ويسترين نه سه بيان ههيه له ناو عه ره بدا، ئه وه عومهر و ئه بو عوبه يدهيه به يعهت بدن به يه كيكيان، عومهر ئه لى: به لكو به يعهت به تو ده دهين، تو گه و ره مانى، و باشتري نمانى، و خوشه ويسترين مانى لاي په يامبه رى خوا ﷺ، پاشان عومهر ده ستي گرت و به يعتى پيدا و خه لكيش به يعه تيان پيدا، يه كيكي له ويوه وتى: سه عدى كورى عوباده تان كوشت، عومهر وتى: خوا بيكوژى^(١).

ئهمه رپوايه ته كه ي ئيمامى بوخاريه، ههروهك ده بينين كورته و پوخته، و ئا ئهمه يه هه قيقه تى سه قيفه، ئه وه ي ئه بو ميخنه ف زيادى كردووه (كه سه دى كورى عوباده و توويه تى: كوشتارتان له گه ل ده كه م، جومعه و جه ماعه تى له گه ل

جا كاتيك ئهمان ئه و فرموده يان به بيريان هينانه وه « قريش و لاة هذا الأمر » «كاربه ده ستي ئهم دينه به ده ست قوره يش ده بى»، په شيمان بونه وه و گوټرپايله بون .« فتح البارى لابن حجر . (وهر گير) (١) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب لو كنت متخذاً خليلاً، الحديث (٣٦٦٧) - (٣٦٦٨).

* ئين حه جهر ئه لى: « ووتى: «يه كيكي له ويوه وتى: سه عدى كورى عوباده تان كوشت»، يانى: خه ريكن ده يكوژن، ووتراو يشيه: كينايه يه بو پشتگوى خستن و سه رشوږى. به لام ئه وه ي له رپوايه ته كه ي موساى كورى عوقبه له ئين شه هابه وه هاتووه ره ددى ئهم رايه ده داته وه، كه ده لى: يه كيكي له پشتيوانان وتى: سه عدى كورى عوباده ش به يئلنه وه پتي پيا مه نين [فراموشى مه كه ن]. عومهر وتى: بيكوژن، خوا بيكوژت». به لى، عومهر له و فرمانه ي مه به ستي كوشتنى راسته قينه نه بووه، سه باره ت به وه ي كه ئه لى: «خوا بيكوژت»، مه به ست: دوعا لى كردنه، ههروهك له زمانى عه ره بدا مه شه و ره، ئهم نايه ته ش له بو هه مان مه به سته ﴿قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ﴾. جا له سه ر بوچوونى يه كه م: بريتيه له پشتگوى خستن و ئيه مال كردنى. له فرموده كه ي مال كيشدا هاتووه: «پيتم ووت -له و كاته تو ره بووم-، خوا ئه و سه عده بكوژى به راستى شه رخ و ناژاوه گيره» ت.و، الفتحة (٣/٣٨٤) دار الفكر.

نډه کړدن، حه جی له گهل نډه کړدن، حویابی کورې مونزیر هه ستاوه و بهر په رچی
ټه بویه کړی داوه ته وه) و زیاده کانی تریش؛ هیچ کامیان راست نین و نه چه سپاون.

ټه وهی که دیاره چیروکی سه قیفه خوئی نه گه یشتو ته نیوسه عات، که چی
ده بینیت چوڼ ټه و ریوایه ته له وه زوړ تره که رویداوه.

سه باره ت به سه دی کورې عویاده؛ ټه وه تا ټه حمده له موسنه ده که یدا له
حومه یدی کورې عه بدول په حمانه وه ریوایه ت ده کات، که ووتویه تی: ... پاشان
ټه بویه کړ قسه ی کرد، له سهر فزلی پشتیوانان هیچ نه ما باسی نه کات له قورئان
وله فرموده کانی په پیامبره دا ﷺ .

ټینجا وتی: «خوتان ټاگادارن په پیامبره ی خوا ﷺ فرموویه تی: ټه گهر
خه لک شیو - پینگا - یه ک بگرن و پشتیوانان شیوکی تر، من شیوه که ی پشتیوانان
هه لده بژیرم، ټهی سه عد تو ټاگاداری و دانیشتبوی که په پیامبره ی خوا ﷺ
فرمووی: «قریش ولایه هذا الأمر، فبر الناس تبعاً لبرهم وفاجرهم تبعاً
لفاجرهم»^(۱) قورپه یش کار به ده ستانی ټهم دینه ن، ټه وه بو سه عد وتی: راست
ده که یت، وه زیر له ټیمه ده بیټ و ټه میر له ټیوه».

(۱) له زیاده یه کی تر دا هاتووه (ما أقاموا الدین) واته: (هه تا یاساکانی دینیان به جټه ټنا).
بروانه: فیض القدیر. ههروه ها ټین حه جهر له فتح الباری دا ده لی: پینگا کانی ټهم فرموده یه (قریش
ولایه هذا الأمر) م کو کړد نه وه گه یشته نزیکه ی چل سه حابی. بو ټهم ووتیه م هینایه وه چونه که
هه ندیک ټهم فرمووده یه یان پی هزم ناکری. (وه رگپ)

ئەم رېوايەتە ئىمامى ئەحمەد لى موسنەدە كەى خۆى دا بەسەنەدىكى
 صحىحى مۇرسەل رېوايەتى كىردووه، لى رېڭگەى حومەيدى كۆپى عەبدولرەھمانى
 كۆپى عەوفەوه -رەھمەت و رەزائى خوائى لىبى^(۱).

ئەم رېوايەتە ئەگەر چى مۇرسەلىشە، بەلام ھەر لى رېوايەتە كەى ئەو ئەبو
 مىخنەفە درۆزىنە بەھىزترە.

* * *

(۱) بۆ زائىنى مۇرسەل بىروانە ل ۲۸، پەروائىزى (۱).

باسی دوهوه

ټه بویه کری صدیق ﷺ له چهند دیریکدا

* ناوی:

ناوی عه بدوللای کورې عوسمانی کورې عامری کورې عه مری کورې که عبی
کورې سه عدی کورې تهیمی کورې موپړه ی کورې که عبی کورې لوئهی کورې
غالیبی کورې فهر^(۱). فهریش قورپه شیه.

عه لی کورې ټه بو تالب ﷺ ده لی: «ان الله أنزل اسم أبي بكر من السماء
الصدیق» واته: خوی گه وره ناوی ټه بو به کری له ناسمانه وه به راستگؤ (سدیق)
دابه زاندووه^(۲).

* موسولمان بوونی :

له ټه بی دهر دانه وه ده لی: (له لای په یامبهری خوا ﷺ دانیشتبوم،
ټه بویه کر به ره وړومان هات و لایه کی کراسه که ی هه لکر دبوو هه تا هه ردوو
ټه ژنوکانی دهر که وت، په یامبهری خوا ﷺ فهرمووی: (بیگومان ټه م برایه تان
ده مه قالیک کی کردووه)، ټه وه بوو هات و سه لامی کرد و وتی: (ټه ی په یامبهری
خوا ﷺ شتیک له نیوان من و کورې خه تابدا پرویدابوو، تووړه یم کرد، به لام
دواچار په شیمان بوومه وه و داوای لیبوردنم لیکرد، پازی نه بوو، ټه وه تا

(۱) (معرفة الصحابة) لأبي نعيم (۱ / ۱۵۰).

(۲) (أخرجه الطبراني في المعجم الكبير) (۱ / ۵۵)، وذكره الحافظ بن حجر في (الفتح) (۷ / ۱۱)

وقال: (رجاله ثقات).

هاتوومه ته خزمه تي ئيوه، په يامبهړ ﷺ فرمووی: (خوا ليټ خوښ بڼې تهى
ته بويه کر (سى جار).

دوايى عومهر په شيمان بويه وه و پوښتېوو بۆمال ته بويه کر و پرسياړى
کردبوو، ته بويه کر له وښه؟ گوتبويان: نه خير، ټينجا هاتبوو بۆلاى په يامبهړى خوا
ﷺ، که هات په يامبهړ ﷺ تورپه بوو و دهم وچاوى موياره کى له تورپيدا گوړا،
که ته بويه کر به و شيويه بينى، دلې بۆ عومهر سوتا و وتى: (تهى په يامبهړى
خوا ﷺ به خوا خه تاي من بوو) (دوو جار)^(۱).

ټينجا په يامبهړ ﷺ فرمووی: (ته من خوا ره وانهى کردم، ووتتان درؤ
ده کات، به لام ته بويه کر وتى راست ده کات، به خوښى و مالىه وه يارمه تى دام و
هاوکارى کردم، ټيتر واز له هاوړيکه م دينن بۆم). (دوو جار ته مهى فرموو)، ټيتر
دواى نه وه که س نازارى نه ده دا^(۲).

ههروه ها له عه عمارى کورې ياسره وه ده لى: (ته من په يامبهړى خوام
ﷺ بينيووه، که سى له گه لدا نه بوو ته نها پينج بهنده و دوو شافره ت و ته بويه کر
نه بيت)^(۳).

(۱) له ههقيقه تيشدا هه روايه يه که م جار له ته بويه کړوه بووه، ته م نهوى تووپه کردوه،
ههروه که له چيرؤکه که دا دياره. (وه رگير).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي لو كنت متخذاً خليلاً،
حديث (۳۶۶۱).

(۳) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ﷺ (سلوا الأبواب)، حديث
(۳۶۵۴).

* کوچکردنی :

له نه بویه کره وه ٠٠٠٠٠ ده لئی: له گهل په یامبه ری خوا بووم ٠٠٠٠٠ له ناو
ته شکه وته که دا، سهرم بهرز کرده وه بینیم نه وه پتی قورپه شیه کانه، وتم: نه ی
په یامبه ری خوا ٠٠٠٠٠ هندیکیان سه یریکی خوار بکا ده مانبینی، فهرمووی: (بی
دهنگ به نه ی نه بویه کر، دووان خوا سییه میان بیت؟)^(۱)

* خیزانه کانی و منداله کانی:

- قه تیلهی کچی عه بدولعوززا، که عه بدوللا و نه سمای لی بووه.
- نوم رومانی کینانیه، که عائیشه و عه بدولپه جمانی لی بووه.
- نه سمائی کچی عومه یسی خه پعه می. که موحه مده دی لی بووه.
- حه بیبه ی کچی خاریجه، نه میش نوم که لسومی لی بووه.

* له فزله کانی:

٠٠٠٠٠ هورهیره ٠٠٠٠٠ ده لئی: گویم له په یامبه ری خوا بووم ٠٠٠٠٠ ده فهرموو:
(هه رکه سی جوتیک له هه رشتی له شته کان له پیناوی خوادا ببه خشی، نه وه له
دهرگا کانی به هشته وه بانگ ده کری: نه ی بهنده ی خوا نه مه خیره !! جا نه گهر له
نویرگه ران بی، نهوا له دهرگای نویرده وه بانگ ده کری، نه گهر له تیکوشه ران بی
له دهرگای جیهاده وه بانگ ده کریت، نه گهر له سه ده قه خوازان (زه کات) بی، نه وه

(۱) (صحيح البخاري) كتاب مناقب الأنصار، باب هجرة النبي ح وأصحابه إلى المدينة،
حديث (۳۹۲۲). و (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، حديث (۲۳۸۱).

له ده رگای سه ده قهوه بانگ ده کړی وه هر که سيک له رۆژوان بى نه وه له ده رگای په پيانه وه بانگ ده کړی).

نه بويه کر وتی: (نه وهى بانگ ده کړیت لهو ده رگایانه وه چ پيويستی به وهيه^(۱) پاشان وتی: (نهى په يامبهري خوا ﷺ هيه له هه موو ده رگا کانيه وه بانگ بکړیت؟) فهرمووی: (به لى نهى نه بويه کر هيوام وايه يه کيک بى لهو که سانه^(۲))

له نه نه سى کورى مالیکه وه ﷺ ده فهرموى: (په يامبهري خوا ﷺ له گه نه بويه کر و عومهر و عوسمان، سهر که وته سهر کيوى ئو حود، کيوه که هاته له رزين، نه وه بوو په يامبهري خوا ﷺ فهرمووی: (پاوه سته جيگير به نهى ئو حود، تو ته نها په يامبهريک و صديقک و دوو شه هيدت له سهره)^(۳))

له عه مری کورى عاصه وه؛ دواى نه وهى که په يامبهري خوا ﷺ کړدبووى به فهرماندهى سهر سوپای (ذات السلاسل)، نه لى: هاتم بولاى په يامبهري خوا ﷺ وعهرزم کرد: (قوربان خو شه ويسترين کهس له لای تو کييه؟)

(۱) يانی نه گهر يه کيک ته نها خاوهن يه که سيفه ت لهو سيفه تانه بيت، له ده رگای نهو سيفه ته وه بانگ بکړیت، نيتر پيويستی به وه نيه له ده رگا کانی تره وه بانگ بکړی، گرنه نه وهيه پرواته به هه شته وه. (وه رگير)

(۲) (متفق عليه): (صحيح البخارى) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذاً خليلاً، حديث (۳۶۷۵). وأخرجه (مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أبي بكر الصديق من حديث أبي هريرة حديث (۲۴۱۷).

(۳) (متفق عليه): (صحيح البخارى) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذاً خليلاً، حديث (۳۶۷۵). وأخرجه (مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أبي بكر الصديق من حديث أبي هريرة حديث (۲۴۱۷).

فہرمووی: (عائیشہ)، وتم: (لہ پیوان)؟

فہرمووی: (باوکی)، وتم: (پاشان کی)؟

فہرمووی: (عومہری کورپی خہتتاب)، و پاشان ناوی چہندین پیایوی تری
ہین^(۱)

✽ زانستی:

لہ ٹہبو سہعیدی خودریہوہ ﷺ دہلئی: (پہامبرہری خوا ﷺ ووتاریکی بو
خہلکی خویندہوہ و) پاشان فہرمووی: (لہ راستیدا خوا بہندہیہکی سہرپشک
(مُحَيَّر) کردوہ لہ نیوان دونیا و ٹہوہی لای خوہتی، جا ٹہو بہندہیہ ٹہوہی لہ
لای خوی ہلٹبارد).

دہلئی: (ٹہبویہ کر دہستی کرد بہ گریان). ٹیمہش سہیرمان لہ گریانہکی
ہات، پہامبرہری خوا ﷺ باس لہ بہندہیہک دہکات کہ موخہیر کراوہ! [دوی
زانیمان] ٹہو بہندہیہی سہرپشک کرابو خودی پہامبرہری خوا بوو ﷺ، چونکہ
ٹہبویہ کر پیی وتین. دوی ٹہوہ پہامبرہری خوا ﷺ فہرمووی:

(بہراستی تاکہ کہسیک کہ زور بہخشنده و چاک بووی لہ گہلما لہ
ہاورپیہتی و مالیدا ٹہبویہ کرہ^(۲)، وٹہ گہر جگہ لہ پەرورده گارم

(۱) متفق علیہ: (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذًا خليلاً،
حديث (۳۶۶۲). و(صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي بكر الصديق،
حديث (۲۴۸۴).

(۲) دہقہ عمرہبیہ کہ ٹہلئی (ان آمن الناس عليّ) بہلام ٹیمامی نہوہی بہو شتہویہ رافہی
دہکات کہ لہ سہرہوہ واتام کردوہ. (وہرگنپ)

هه لېږار د بایه به (خلیل) ی^(۱) خوم، نه وه نه بویه کرم هه لډه بڅارد، به لام برا و دوستی دینیه، ویا هیچ دهر گایه ک له مزگه وتدا به کراوه یی نه مینیتته وه و بیه ستری، تنهها دهر گاکه ی نه بویکر نه بی^(۲).

✽ په یوه سټی به په یامبه ره وه ۞:

له عه بدوللای کورې زوبه یره وه نه لې: (پرسپارم کرد له عه بدوللای کورې عه مری کورې عاص ب له باره ی سه خترین نه شکه نجه دانیک که موشریکه کان به سهر په یامبه ری خویان ۞ هینابی؟ نه ویش فهر مووی: (په یامبه ری خوا ۞ نویژی ده کرد، عوقبه ی کورې نه بی موعیتم بینی پویشست بولای، کراسیکی خسته ملی زور به توندی جهراندی هه تا خه ریک بوو بخنکی، نه وه بوو نه بویه کر هات و پالې پیوه نا و په یامبه ری ۞ لی دوور خسته وه، وتی: (أتقتلون رجلاً أن يقول ربي الله وقد جاءكم بالبينات من ربكم)، واته: (پیاویک ده کوژن هه موو

(۱) (حبیب) واته خوښه ویست، به لام (خلیل) پله یه کی له خوښه ویست زیاتره، به لکو نه وپه ری پله ی خوښه ویستیه، واته: (زور خوښه ویست) نه ک خوښه ویستی په تی. جا شیخی عوسه یین ده فهر مووی: (نه وه مه لا کان ده لټن موحه مده ده بیبوللایه هه لیه، چونکه موحه مده خلیل الله یه، نه ک حبیب الله). له شهوانی په مه زاندا لای خوښان له دوا ی نویژی ته راویح ماموستا ومه لای مزگه وته کان له په یامبه ر ټیرا هیمدا ۞ ده لټن خلیل الله، به لام له په یامبه ر موحه مده دا ۞ ده لټن حبیب الله، نه مه ش وه کو روونم کرد وه وه به و شیویه نییه، نومیده وارم راست بکرتته وه، خو نه گهر لا بری نه و باشر چونکه زیاده یه، و باشرین بهرنامه بهرنامه ی موحه مده ۞ (وه رگپر).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ۞ (سدوا الأبواب)، حديث

تاوانیکي ئهوه په ئه لیت ته نها الله پهروه ردگامه، و به لگه و نیشانه ی تهواوی له پهروه ردگار تانه وه بوهیناون^(۱).

* ناماژه کانی په یامبهره ﴿﴾ بؤ جینشینکردنی:

۱. له ئه بی موسای ئه شعهریه وه ﴿﴾ ده لی: (په یامبهری خوا ﴿﴾ نه خوش کهوت، که حال ی خراب بوو، فرموی: ((مُرُوا أَبَاكَرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ))، واته: (بلین به ئه بویه کر با ئه نویت به خه لکی بکات).

عائیشه وه وتی: (ئهی په یامبهری خوا ﴿﴾ ئه و پیاویکی دلنه رمه، که پرواته شوینه که ی تو ئیتر ناتوانی نویت به خه لکی بکات).

په یامبهری خوا ﴿﴾ فرموی: (بلین به ئه بویه کر نویت به خه لکی بکات)، عائیشه ش هه مان قسه ی دووباره کرده وه، ئه ویش فرموی: (بلین به ئه بویه کر نویت به خه لکی بکات، به راستی ئیوه هاوه له کانی یوسفن)، بویه که سیک چوو بولای و هه والی پیدا، ئه وه بوو تا وه فاتی په یامبهری خوا ﴿﴾ نویتی به خه لکی ده کرد^(۲).

۲. له جویه یری کوپی موعیمه وه ده لی: (ئافره تیک هاته خزمه تی په یامبهری خوا ﴿﴾، ئه ویش فرمانی پیکرد که سهردانی بکاته وه)، ئافره ته که ش

(۱) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ﴿﴾ ((لو كنت متخذاً خليلاً))، حديث (۳۶۷۸).

(۲) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب الأذان، باب أهل العلم والفضل أحق بالإمامة، حديث (۶۷۸). (صحيح مسلم) كتاب الصلاة، باب استخلاف الامام اذا عرض له عذر، حديث (۴۲۰).

وتی: (ئەي ئەگەر هاتم و تو نه بووی -مه به سستی مردن بوو- (فه رمووی ﷺ): ((ان لم تجدینی فأتی أبابکر)) ئەگەر من نه بووم بپرۆ بۆلای ئەبویهك^(۱). له عایشه وه ﷺ ده لای: (په یامبه ری خواوه ﷺ له نه خوشیه کهیدا پی و تم: (بانگی ئەبویه کری باوکت و براهه تم بۆ بکه، تا نوسراویک بۆ بنوسم ؛ ئەمن ده ترسم خوازیاران ئاوات بخوازن و هه ندیک بلین: ئە من شایسته ترم، وه خوا و باوه پرداران رازی نابن به ئەبویه کر نه بیٽ^(۲))

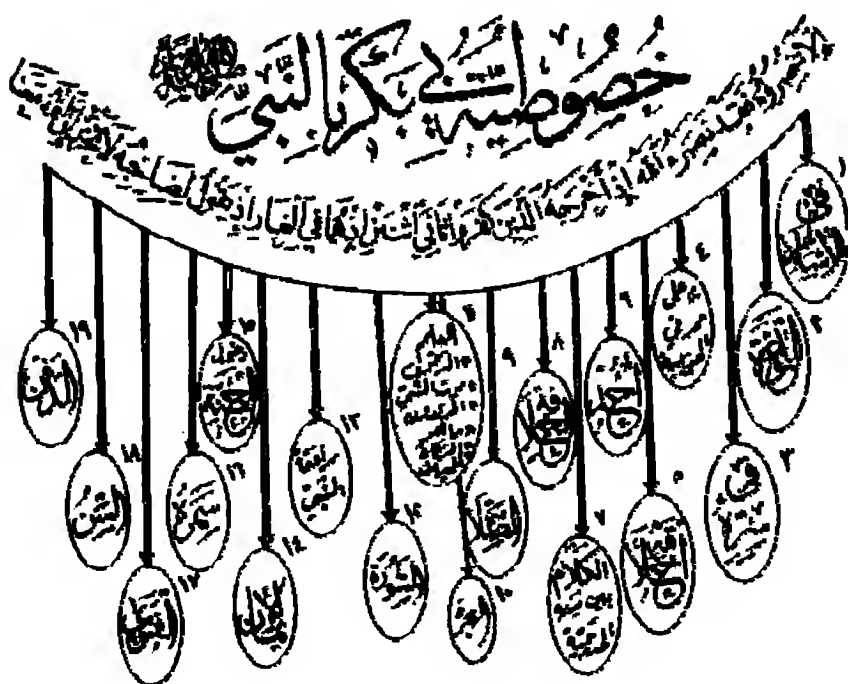
تایبه تمه ندیه کانی ئەبویه کر به په یامبه ری خواوه ﷺ:

له راستیدا ئەبویه کر چه ندین تایبه تمه ندی به په یامبه ری خواوه ﷺ هیه، که پیویستی به درێژه پێدان و قسه له سه ر کردنه، به لām ئیمه له بهر کورتی لهم شه جه ره یه دا ده یگوشی رین^(۳)

(۱) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذا خليلا، حديث (۳۶۵۹). (مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أبي بكر الصديق، حديث (۲۳۸۶).

(۲) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب المرض، باب ما رخص للمريض أن يقول اني وجع، حديث (۵۶۶۶). (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، حديث (۲۳۸۷).

(۳) راجع في الكلام على خصائص أبي بكر ﷺ بالنبي ﷺ: ((الروض الأنيق في اثبات امامة أبي بكر الصديق)) لابن زنجويه، مخطوط، و أيضا: (فضائل الصحابة) للإمام أحمد، و (فضائل أبي بكر الصديق) للعشاري، و (تحفة الصديق في فضائل أبي بكر الصديق) لأبي القاسم علي بن بلبان المقدسي.

* وه فاتی ئه بوبه کر ﷺ:

له مانگی جمادی دووه می سالی سیازدهی کوچی، ئه بوبه کر نه خوش کهوت،
نه خوشی مردن، پاشان ناره حه تیه کانی مردن روی تی کرد، جا (دایکی ئیمانداران)
عائیشهی کچی له لادا بوو ووتی:

لعمرك ما يغنى الشراء عن الفتى إذا حشرت يوما وضاق بها الصدر
پاره و مال قازانج به کهس ناگه یه نی

که هه ناسه سوارده بی و سنگی تهسک ده بی

ئه ویش سه ری بهرز کرده وه و وتی: ئه ی بو نالی: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ
ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ [١٩:٥].

پێیان ووت: (ئه ی نه رۆین پزیشک بێنن؟)

وتی: (پزیشکه که بینمی، پێی وتم: (انی فعال لما أريد) ویستم له هه رچه ک
بی ئه نجامی ده ده م، (مه بهستی له پزیشک: خوا به - سبحانه وتعالی-) ^(١)

پاشان روحی ته سلیمی پهروه دگاری کرد، دنیای به جی هیشت به ره و به
هه شتیک که پانتاییه که ی پانتایی ئه رز و ئاسمانه، ههروه ک په یام به ری خوا ﷺ
مژده ی پێدا بوو، دوا ییش هه ر له ته نیشت ئه وه وه ﷺ ناشتیان.

* * *

(١) انظر: (الطبقات الكبرى) لابن سعد (١٩٨/٣) ذکر وصية أبي بكر.

باسی سیپه م

گرنګترین رووداوه کانی خیلافه تی نه بویه کری صیددق ﷺ:

په یامبه ری خوا ❀، سوپاکه ی ئوسامه ی کورې زهیدی رېکخستبوو بؤ هیرش بردنه سهر رومه کان له شام، به لام پیش نه وه ی سوپاکه به رېککه ویت، په یامبه ری خوا ❀ وه فاتی کرد، هاوه لان دوو دل بوون له ناردنی سوپاکه، چونکه ترسی مه دینه یان هه بوو، به تایبته دواي هه والی پاشگهز بوونه وه ی زوریکي عمره به کان، به لام نه بویه کر ههر سوور بوو له سهر ناردنی سوپاکه، وتی: (سویند به خوا سوپایه ک هه لئاوه شینمه وه په یامبه ری خوا ❀ گری داییت، نه گهر بالنده به سهرمانه وه بی، درنده دهوری مه دینه بدا، ته نانه ت نه گهر سه گه کان قاچی دایکانی ئیمانداریش بگرن، ههر سوپاکه ی ئوسامه ده نیرم، پاشان فرمانی کرد با پاسه وانان له ده ورویه ری مه دینه دا بن). له راستی دا ده رکردنی نه سوپایه لهو ساته وه خته دا به رژه وهندی زوری تیدابوو، نه وه بوو سوپاکه به لای ههر ناوچه یه ک له ناوچه ی عمره ب نشینه کان تیده په ری، ترس و بیم دایده گرتن وده یان ووت: (نه مانه له ههر قه ومیکه وه ده رچوویتن، دیاره توکمه و پشت قایم). نه وه بوو بؤ ماوه ی چل رۆژ مانه وه، هندی تر نه لئین: حه فتا رۆژ. پاشان به ده ست پری و سه لامه تی گه رانه وه).

عائیشه ل ده لی: (ههر که په یامبه ری خوا ❀ وه فاتی کرد ده غه لی و نیفاق ده رکه وت، وعمره ب هه لگه رانه وه، جوله که و گاواره کان سهریان به رز بوویه وه، ئیتر موسلمانان وه کو رانی خویشیاو له باران له شه ویکی پر سه رما و سوله یان

لې ټاټبوو! به هوی وه فاتی په یامبهړه که یانه وه ﷺ، تا ټه وه بوو خوی گه وړه له سهر ټه بویه کر کوی کړدنه وه، به راستی ټه وه ی به سهر ټه بویه کر هات ټه گهر به سهر ټه و کیو ټو کمانه بهاتایه ده یروخانن، جا سویند بی به خوا له هیچ شتی کدا جیاوازیان نه ده بوو ټیلا باوکم پای په سهند و به هیژ هی ټه و بوو، [پاشان باسی عومهری کړدو وتی] وه هر که سینک کوره که ی خهتابی بیینیایه ده یزانی که هر بو یارمته ی ئیسلام دروست کراوه! سویند به خوا پیاو یکی په له کار بوو له کاری دروست، بی وینه بوو، بو هه موو کاریک هاو کاریکی ئاماده کړدبوو).

۱. کوشتاری هه لگه پراوه کان و زه کات نه ده ره کان:

ټه و به کر سوور بوو له سهر کوشتاری هه لگه پراوه کان و زه کات نه ده ره کان، له راستیدا له م باره یه وه هاوه لآن قسه یان له گهل کړد و داویان لی کړد ده سته رداری کوشتاری هه لگه پراوه کان بیت له بهر مه دینه و دانیش توهانه که ی، به لام قایل نه بوو، ټینجا له باره ی زه کات نه ده ره کانیش قسه یان له گهل کړد که وازیان لی بی نی و بی دهنګ بی تا ټیمان له دل یان دامه زراو ده بی، دواپی خو یان زه کات ده دن^(۱)، دیسان قایل نه بوو. له ټه و هوره یه وه ټه لی عومهری کورې خهتاب به ټه بویه کری ووت: چو ن له گهل ټه و خه لکه ده جهنگی له کاتی کدا په یامبهړی خوا ﷺ ده یفه رموو: (فرمانم پی کراوه له گهل خه لکدا بجهنگم هه تا ده لټین: لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله هیچ په رستراویکی به هه ق نییه الله نه بی، و موحه مه د

(۱) چونکه تازه موسلمان بوو بوون، هیشتا ټیمان له دل یان نه چه سپا بوو، ټه ونده ی نه برد په یامبهړی خوا ح وه فاتی کړد. (وه رگیتر)

نيردر اوي خوابه، نه گهر نه مهريان ووت نهوا خوئين و ماليان له من پاريزراو دهبيت، مه گهر به مافي لا اله الا الله^(۱).

نه بويه کړ وتي: (سویند به خوا به رخو له يهک، له پړوايه تيکي تر دا (عقال) ټک^(۲) به په يامبهري خويان ﷺ دابيت و به مني نه دهن له گه ليان ده جه نغم، به راستي زه کات له مافي مال و سامانه، جا به خوا هه رکه سيک جياوازي بخاته نيوان نويز و زه کاته وه کوشتاري ده کهم، عومهر ده لي: تير زانيم نه بويه کړ له سر هه قه؛ خوا دلي نه بويه کړي تاره زومه ند کردوه يو جه نگين^(۳).

نه ليم: نه وه تا خوا سبحانه ده فهر موي: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [التوبة: ۵]، واته: (نه گهر مانگه حرامه کان^(۴) ته و او بون، نهوا له هه شوي نيك نهو مو شريکانه تان ده سته موت بيان کورن، و (به دليل) بيان گرن، دوريان لي بگرن و له هه موو شوين و جيگايهک بوسه يان يو

(۱) واته: مه گهر شتيک بکمن دهرچون بيت له مافه کاني لا اله الا الله محمد رسول الله. له گه وره ترين مافه کاني لا اله الا الله ش، نويز کردن و زه کات دانه... هه روهک نين قهيم له کتيبي (الصلاة و حکم تارکها) ده فهر موي، نه مه سهرياري نهوي له زياده کدا که له بوخاري و موسيلمدا هاتوه له حه ديسه کهي نين عومهر ده فهر موي: «...وأقاموا الصلاة وآتوا الزكاة». (وه رگير)

(۲) نهو په تيه و حوشتری پي ده به ستر ته وه.

(۳) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب الاعتصام، باب الاقتداء بسنن رسول الله ﷺ، رقم (۷۲۸۴ — ۷۲۸۵). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب الأمر بقتال الناس حتى يقول لا اله الا الله محمد رسول الله... حديث (۲۰).

(۴) مانگه حرامه کان بریتين له: (زو القعه، زو الحيججه، موهرهم، ره جه ب).

دانين و بۆيان دانیشن، جا ئەگەر پەشيمان بوونەوه و نوێژيان بەرپا کرد و زەكاتيان دەرھێنا، ئەوا پێيان بەرەللا کەن، بەراستی خوا لى بوور دەى مېھرەبانە).

* جا زۆرێك له عەرەب لەدوای وفاتکردنی پەيامبەرى خوا ﷺ هەلگەرانەوه:

- خێلى ئەسەد و غەتەفان هەلگەرانەوه، بە رابەرى تۆلەيجەى ئەسەدى.

- و کیندە و دەرووبەرى هەلگەرانەوه، بە رابەرى ئەشعەسى کورپى قەيسى کیندى.

- و بەهەمان شیوه مەزحەج و دەرووبەرى هەلگەرانەوه، بە رابەرى ئەسودەى عونسى.

- هەروەها خێلى حەنیفە هەلگەرانەوه، بە رابەرایەتى موسەیلەمەى درۆزن.

- و خێلى سولەیم هەلگەرانەوه، بە رابەرى (فوجائەت).

- و خێلى تەمىم لەگەڵ (سەجاحى تەغلبیە) دا هەلگەرانەوه.

و هەشبوو هەلگەرانەوه، تەنها زەكاتى نەدەدا، هەروەكو هەندێكیان ئەبیوت :

أَطَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كَانَ وَسْطَنَا فَيَا لِعِبَادِ اللَّهِ مَا بَالُ أَبِي بَكْرٍ
أَيُّورِثُهَا بَكْرًا إِذَا مَاتَ بَعْدَهُ وَتِلْكَ لَعَمْرُ اللَّهِ قَاصِمَةُ الظُّهْرِ
گوێزایەل بووین تا بوو پەيامبەر بەس ئەى عالم چیتى ئەبوبەکر
دوای مردنى ئەبوبەکرە میراتگر؟ دە بەخوا ئەمەیه شوێرى سەر

پاشان ئه بویه کر خالدى کرد به سهر کرده و ئالاکهى دابه ده ستيه وه، که بپرات بۆ توله يچهى ئه سه دى، ئه گهر له ویشه وه بۆى لوا بپرات بۆ مالیکى کورپى نوهيره له (به تاح).

- ئينجا عيکريمه کورپى ئه بو جه هليشى کرد به فرمانده، فرمانى پيدا بپرات بۆ موسه يله مهى درۆزن، پاشان شوره جيبلى کورپى حه سه نه شى به دوا دا نارد.

- ههروه ها خالدى کورپى سه عيدى کورپى عاصى کرد به فرمانده، پهوانه ي ده ورويه رى شامى کرد.

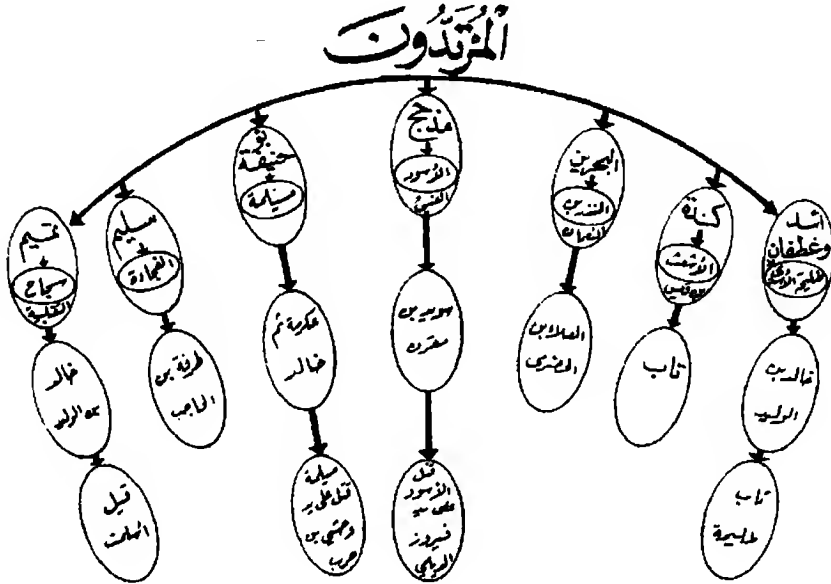
- ههروه ها عه مرى کورپى عاصى کرد به فرمانده، پهوانه ي ناوچه کانى قوزاعه و وه ديعه و حارسى کرد.

- عه لائى کورپى حه زره ميشى کرد به فرمانده، پهوانه ي به حره ينى کر^(۱)

- ههروه ها حوزه يفه ي کورپى مو حصينى غه ته فانى کرد به فرمانده، و پهوانه ي خه لکى (دبا) و (به عرفجه) و (هه رسمه) ي کرد.

- ههروه ها ته رفه ي کورپى حاجيبى کرد به فرمانده و پهوانه ي (به نى سوله يم و ئهوانه ي له ده ورويه رياندان له ههوازن) کرد.

ههروه ها سه وهدى کورپى مو قه رينيشى کرد به فرمانده، پهوانه ي (تيهامه) ي کرد له يه مه ن.

پاشان ئه بويکری صديق گه رايه وه بۆ مه دينه، بۆ ههريه کيکيان نوسراويکی

نووسی، ئه مهش نوسخه کهيه تي:

(بسم الله الرحمن الرحيم، له ئه بويه کری جيئشيني په يامبه ره وه ﷺ، بۆ ئه وه کهسهی ئه م نوسراوهی به ده ست ده گات، له خه واس و عه وام، له سه ر ئيسلامه کهی ماوه ته وه يان هه لگه پاره ته وه، سه لام له وهی شويني هيدايت کهوتوه و له دواي هيدايت و هودا نه گه پاره ته وه بۆ گو مپايی و هه وا، ئه من سوپاسی ئه و خوايه ده که م که هيچ خوايه ک نيه ته نها ئه و نه يئ. شايه تي ئه ده م که وا هيچ خوايه ک به هه ق شايسته ی په رستن نيه ته نها الله نه يئ، ته نهايه و هيچ هاوه ليکی نيه، وشايه تي ئه ده م موحه مده به نده و په يامبه ري خوايه، هه رچی هيئايئ دانی پياده نيئين، وهه رکه سيش نه يه ويئ به کافری ده زانين و جيهادی له گه ل ده کهين، دواي ئه وه: بيگومان خوا لا به هه ق له لايه ن خويه وه په يامبه ريکی بۆ خه لکی

پهوانه کرد، به مژده ده و ترسیته و بانگه وازکار بۆلای خوا، به چرایه کی
 پۆشنکه رهوه. به لکو ئاگاداری زیندوه کان بکاته وه وه قیش له لای کافران پرون و
 ئاشکرا بیته وه، ئه وه بوو خوی گه وه ریتنمویی ئه وه ی کرد که وه لامی دایه وه،
 و په یامبره ی خواش ﷺ له گه ل ئه وه جهنگا که پشتی لیکردو وه لامی نه دایه وه،
 تا هه موو هاتنه نیو نیسلامه وه، به خوشی یا به ناخوشی. دوی ئه وه خوا لا
 په یامبره که ی ﷺ برده وه، دوی ئه وه ی به جوانی فرمانه کانی خوی به جیهینا و
 ئاموزگاری ئومه ته که ی کرد، ئه وه ی له سه ری بوو به جیی هیئا، خوا - سبحانه
 و تعالی - ئه و راستیه ی بۆ موسولمان پرون کردۆته وه له قورئاندا، وه که ده فهرمو ی:
 ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ {الزمر: ۳۰}. (به راستی تو ده مریت و ئه وانیش ده مرن).
 ههروه ها ده فهرمو ی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مَتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ {الانبیاء: ۳۴}.
 واته: (ئیمه له پیش تو بریاری ژبانی هه میشه یی و نه مریمان بۆ که س
 نه داوه، جا نه گه ر تو بریت، ئه وه ئه وانه دوی تو ژبانی نه مری و هه میشه یی
 به سه ر ده بن (نه خیر). ههروه ها خوی مه زن ده فهرمو ی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الْأَرْسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبِهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ
 شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ {آل عمران: ۱۴۴}. جا بۆیه هه رکه س موحه مده ی
 ﷺ ده په رست، ئه و موحه مده ﷺ به راستی مردو وه، هه رکه س خوی ده په رست
 ئه وه خوا هه میشه زیندوه و نامریت، نه وه ز و خه و نایباته وه کار و فرمانه کانی
 خوی ده پارێژیت، تۆله ش له دوژمنانی خوی ده کاته وه، ئه ی خه لکینه ئه من
 ئاموزگاریتان ده که م به ته قوی خوا، به وه ی خوا پیی به خشیون، ده سترگتن
 به وه ی په یامبره که تان ﷺ بۆ هیئان، له سه ر ریتنمویی ئه و بن و لا مه ده ن
 ههروه ها ده ست بگرن به دینی خواوه لا چونکه به راستی هه رکه س خوا ریتنمویی
 نه کات گومرپیه، هه رکه س خوا یاوه ری نه بیته به راستی ئه وه سه رشۆره،
 هه رکه سیش غهیری خوی گه وه ریتنویی بکا و رتی نشاندا ئه وه گومرپیه. خوی

بهرز و پیروز ده فهرموی: ﴿وَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُورٌ عَنْ كَهْفِ هَمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ هُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْ ذَلِكَ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضِلِّ فَلَن يَجْدَ لَهُ وَبَيِّنَاتٍ مُّشَدَّدًا﴾ {الكهف: ۱۷}، واته: (..ئهو كهسهی خوا ریتنوی بکات تهنهه
ئهو ریتنوی کراوه، ئهوهشی گومرا بکات هه رگیز هیچ کهس نیه ریتنوی کهر
و پشتیوانی بیت). خوی گه وره کار و کرده وه له م دونیا به دا له هیچ کهسیک
وه رناگری تا دان به تهواوی ئیسلامدا نه هیئت، له قیامه تیشدا تهویه و بریتی له
کهس وه رناگری. جا پیم گه شتووه هه ندیکتان دواي ئهوهی دانی به ئیسلام ناوه،
کاری پیکردوه، له دینه کهی هه لگه پراوه تهوه، بههوی فریو خوار دنیان به لی
بوردهی خوا و نه زانین به ران بهر به فرمان و شه ریعه ته کهی و وه لامدان وه یان بو
شهیتان. خوی بهرز و مهزن ده فهرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا
اِبْلٰسَ كَانَ مِنَ الْاِلْحٰنِ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهِۗ اَفَتَتَّخِذُوْنَهُ وَاٰوِيَّتَهُۥٓ اَوْلِيَآءَ مِّنْ دُوْنِ وَهُمْ لَكُمْ عَذٰوْبٌۭ بِئْسَ
لِلظٰلِمِيْنَ بَدَلًا﴾ {الكهف: ۵۰}، واته: (وه کاتیك به فریشته کانمان ووت: سوژده بهرن بو
ئاده م، ئهوانیش هه موو سوژده یان بو برد جگه له ئیبلس نه بیت، که له پیری
(جنوکه کان) بوو، بویه له فرمانی پهروه ردگاری ده رچوو، دهی ئایا ئیوه شهیتان
و نهوهی ده که نه دوست و پشتیوانی خوتان له جیاتی من، له کاتی کدا ئهوان
دوژمنی راسته قینهی ئیوهن [له بهر باوکی ئیوه سه ریچی منی کرد، ئیستا ئیوه
گوپرایه لی ئهوه ده کهن و سه ریچی من؟!]، ئای چ گوپینه وهیه کی خراب و
ناره وایه بو سته مکاران). ههروه ها ده فهرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ
اَلْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُوْرُ﴾ {طه: ۵۰}، واته: (ئهی مهردوم دنیا بن که به لینی
خوا راسته، دهی با ژیا نی ئه م دونیا به فریوتان نه دات و سه رتان لی بوه شینیت و
شهیتان هه لتان نه خه لئینی به (ستر و بهزهیی و ره جمی خوا). ئهوه تا سوپایه کم
بوتان ناردووه، له کوچه ران و پشتیوانان و شوینکه و تووه چاکه کان، فرمانم پی
کردووه، تهنه ئیمان به خوا نه بیت هیچی تر له کهس قبول نه کات، که سیش

نەکوژی هەتا بانگی دەکات بۆلای خوا، جا ئەگەر وەلامی دایەوه و دانسی پێدانا و کاری پێکرد، لێی وەرەگیری و بۆی ئاسان دەکری، گەر رازی نەبوو، لەگەڵیدا دەجەنگی، تا دیتەوه ژێر سایەى فەرمانی خوا، پاشان کەسیان ناهێلریتەوه و لەناویان دەبات ئەگەر توانی، با بیان سوتینی و هەموویان بکوژیت، ئافەرەتەکانیان بەدیل بگرت و جگە لە ئیسلام هیچی تر لە کەس قبول نەکات جا هەرکەس شوینی بکەوێت بۆخۆی باشە، هەرکەسێش قایل نەبی ئەوا لە دەسلاتی خوا قوتار نابێ، هەرەها فەرمانم کردووه بە نێرداراوەکم لە هەر جێگایەك ئێوەی لێنیشته جێن نوسراوەکەى بخوینیتەوه، ئەگەر لە هەر جێگایەکیان بانگدەر بانگی فەرموو وازیان لێ بێنن، ئەگەر بانگیان نەفەرموو، ئەوا داوای ئەویان لێ بکەن کە لەسەریانە، ئەگەر بەجێیان نەهێنا، پەلەیان لێ بکەن، ئەگەریش دانیان پێدانا، ئەوهی کە پێویستە بۆیان دەکریت^(۱)

✽ ئەسودەى عەنسى (عەبەهەلەى کۆری کەعب):

بانگەشەى پەيامبەرایەتى دەکرد، هیشتا پەيامبەرى خوا ﷺ مابوو بە جەوت سەد سەریازەوه چوو بۆ (صەنعاء) و داگیری کرد، دواتر هەموو یەمەن بە تەواوەتى کەوتە ژێر ڕکێفیەوه، وای لێهات بلیسەى دەهات وەکو بلیسەى ئاگر، لە تەشەنە کردندا بوو، ئەوهبوو خەلکیکی زۆر لە یەمەن هەلگەرانەوه، ئەمەش هەر بەردەوام بوو هەتا وفاتکردنی پەيامبەرى خوا ﷺ.

تا ئەوهبوو (فەیرۆزى دەیلەمى) لەسەردەمى ئەبویە کردا کوشتی، ئەو کاتەى ئەسودە خەوتبوو سەرخۆش بوو، ئەمیش شمشیریکی زۆر بە توندی پیاکێشا،

(۱) (البدایة والنهاية) (۶/۳۲۰).

بۆرەيەكى زۆر توندى لىۋە ھات، راستەوخۇ پاسەوانەكانى ھاتن، وتيان: ئەۋە چىيە؟ ئەۋە چىيە؟ خىزانەكەي -جا ئافرەتتىكى چاك بوو- وتى: (ھىچ نىيە پەيامبەر ۋەھى بۇ دى) ئەۋانئىش گەرانەۋە، پاشان موسولمانەكان لەگەل ئەۋ بى پروايانەي كە ھىشتا بەيەتتەيان پى نەدابوو، لەدەۋرى كۆشكەكەي كۆيۈنەۋە، بانگەريك لە موسولمان ھاۋارى كرد، (شاھەتتى ئەدەم كەۋا موھەمەد پەيامبەرى خوايە و (عەبھەلە) درۆزنە، پاشان سەرەكەي بۇ ھەۋا دان، ھاۋەلانى ئەۋسۈدەد دۆران، ۋەخەلكىش كۆلان بە كۆلان دەكەۋتەنە دوايان و دەيانگرتن)^(۱).

✽ تۆلەيھەي ئەسەدى:

تۆلەيھەي ئەسەدى لەسەردەمى پەيامبەرى خۋادا ﷺ ھەلگەرايەۋە، دۋاى ۋەفاتى پەيامبەرى خوا ﷺ غويەينەي كورپى ئەسەدئىش لە ئىسلام ھەلگەرايەۋە ۋەھستە بە پشتيوانى كردنى و بە ھۆزەكەي خۋى ۋوت: (دە بەخۋا پەيامبەرىكى خىللى ئەسەدەم پى خوشترە لە پەيامبەرىكى خىللى ھاشمى، ئەۋەتا موھەمەد مردوۋە، ئەۋەش تۆلەيھەيە شويىنى بگەۋن، ئەۋەبوو ھەموو (بەنى فوزارە) ھۆزى شويىنى كەۋتن. جا كاتىك خالدى كورپى ۋەلىد شىكستى پى ھىنان، تۆلەيھە لەگەل خىزانەكەي ھەلھات بۇ شام، بەلام دۋاى ماۋەيسەك دووبارە گەرايەۋە بۇ ئىسلام. ۋەسەردەمى ئەبۈبەكرى صديقدا لە بۇ غومرەكردن رۆيشتە مەككە، بەلام ھەمىشە بە درىژايى تەمەنى شەرمى دەكرد ئەبۈبەكرى بىيىنى، پاشان ھاتەۋە ۋە لەگەل خالدا بەشدارى شەرى يەرموك ۋە ھەندىك شەرى ترى كرد.

(۱) (البدایة والنهاية) (۳۱۵/۶).

ټېبویه کر نامه یه کی بو خالد نوسی، که پرس و راویژ له کاروباری جهنگدا به ټوله یجه بکات، به لآم هدرگیز نه یکات به فهرمانده^(۱).

* ټهسه د و غه ته فان:

کاتیڅ که وه فدی ټهسه د و غه ته فان له بو (سولڅ) گه شتنه لای ټېبویه کر، ټېبویه کر سهرپشکی کردن له نیوان شهرپکی قاره مانانه ی مهردانه، یان وازهینانیکی سهرشوپرکه ران^(۲) ټهوانیش وتیان: ټی خه لیفه ی په یامبهری خوا ﷺ! شهر ی قاره مانانه ټهوه ټه زانین، به لآم وازهینانی سهرشوپرکه رانه چیه؟ ټه ویش: وتی: چهك (حلقة^(۳) ماین (الکراع^(۴)) - هکانتان لیور ده گیری، ههروه ها واز له خه لکانیکیش دینن که به دوای کلکی وشتره کانی خوینانه وهن، تا ټه و کاته ی خوا شتیڅ پیشانی خه لیفه ی په یامبهره که ی و ئیمانداران ده دات، ده یکه نه عوزریک بو تان، ههروه ها ههرچیتان له ئیمه وه ده سته و توه دهیده نه وه وهه رچیشمان له

(۱) ټه بوچونه ی ټېبویه کر دانلی و ووردبینی زوری تیدایه، چونکه ټېبویه کر دهیزانی ټوله یجه شاره زایی باشی له هونه ری جهنگدا هیه، به لآم به هوی هه لگه رانه وه که ی و دیسان هاتنه وه ی = نه ده کرا بییت به فهرمانده یان بهرپرسی سوپای موسولمانان، بویه تنه ها بو راویژ سودی لیور ده گیری ت.

(۲) عه ره بیه که ی (حرب مجلیه او حطة مخزیه)، واته: جهنگیڅ که له مال و حال ی خو تان وه ده رتان نی (مه به ست شهر ی مهردانه و پیاوانه ویه کلاکه ره وه یه)، یان خو به ده سته وه دانیک ی سهرشوپرکه رانه و زه لیلانه. (پروانه فتح الباری). (وه رگیژ).

(۳) الحلقة: به شیوه یه کی گشتی چه که، و تراویشه: به تاییه ت قه لغانه. لسان العرب (۶۵/۱۰).

(۴) الکراع: به چهك ټه لئین، ټه شلین: ناویکه چهك و ماینیش ده گرته وه. لسان العرب (۳۰۷/۸).

ئىۋە دەستكە وتىيىت نادهينهۋە، شاھىتى ئىۋەش دەدەن كە كوزراۋەكانى ئىمە لە بەھەشتە و كوزراۋەكانى ئىۋە لە ئاگرداى^(۱) عومەر وتى: سەبارەت بەو ووتەيەت: (خوينى كوزراۋەكانان دەبژىرن)، ئەوا كوزراۋەكانى ئىمە لەسەر فەرمانى خوا كوزراۋن، خوين بايىان نىە.

* سەجاح و بەنى تەمىم:

بەنو تەمىم لە كاتى ھەلگەپراۋەكاندا پا جىاواز بوون، ھەندىكىان ھەلگەپراۋە، ھەندىكىان تەنھا زەكاتى نەدەدا ۋەھەندىكىان ھەر لەسەر ئىسلام ماھىۋە ۋەھەندىكىشان ھىشتا دوودل بوون، لە كاتىكدا ھەوان لەم ھالەياندا بوون، سەجاحى كچى حارسى تەغلبىە ھات بۆلايان^(۲)، كە گاۋرىكى عەرەب بوو بانگەشەى پەيامبەرەيەتى دەكرد و كۆمەللىك سەربازى لە ھۆزەكەى خۆى و لەوانەى دواى كەوتبوون لەگەلدا بوو، ئەم ئافرەتە زۆر سوور بوو لەسەر ھىرشكردنە سەر مەدينە، رۆيشت بۆلاى بەنى تەمىم و بانگى كردن بۆ بېروا ھىنان پىي، زۆرىەيان ۋەلامياندايەۋە، بۆيە لەگەلئاندا رېككەوت كە شەر لە نىۋانئاندا روونەدات، پاشان مالكى كورپى نوھىرە لەسەر ھىرشكردنە سەر مەدينە ساردى كردهۋە و ھانى دا شەر لەگەل (بەنى يەريوع) و ئىنجا باقى خەللكدا بكا، جارى ھىرشكردنە سەر مەدينە دواىجات. ئەۋەبوو سەجاح لەگەل سەربازەكانى بەرەو يەمامە بەرپىكەوت بۆ ئەۋەى لە موسەيلەمەى درۆزنى بسىنئىتەۋە، كە موسەيلەمە بىستى وا سەجاح بەرپىۋەيە بۆلاى ئەم دى، ترسا، چونكە ئەۋجارى

(۱) البداية والنهاية (۶/۳۲۳).

(۲) ھەندىكىش ئەلئىن: لە بەنى تەمىمە.

سەرقالێ شەپری موسوڵمانانە، ئەمەش لە کاتی وردە شەپەکانی بوو لە گەڵ موسوڵمانان، لە پێش ھەلگیرسانی جەنگی یەمامە، ئەو بوو ناردی بە داوی سەجاحدا و داوی سولحی کرد ئەویش پازی بوو بە مەرچی نیووی زەوی پێ ببەخشی.

داوی ئەو جارێکی تر ناردی بە داویدا و داوی شوکردنی لێکرد، پێی ووت: (ئەتوانی شووم پێ بکە؟! تا بە ھۆزەکە ی خۆم و خۆتەو، ھەموو عەرەب بھۆین) ئەویش وتی: بەلێ. کاتیکیش بیستی خالد وا بەریوێ، گەرایوێ بۆ شوینەکە ی خۆی، لەلای (بەنی تەغلب) دا مایەو، ئەشلین: دووبارە موسوڵمان بوو تەو^(۱)

❖ بەنی حەنیفە و جەنگی یەمامە:

ئەبویە کر خالیدی کورپی وەلیدی نارد بۆ یەمامە لە بۆ کوشتاری بەنی حەنیفە، بەلام ئەبویە کر پێش ئەوێش عیکریمە ی کورپی ئەبوجەھل و شورەحبیلی کورپی حەسەنە ی بۆ ئەوی رەوانە کردبوو، ژمارە ی سوپاکە ی بەنی حەنیفە چل ھەزار دەبوون، کە خالد گەیشتە ئەوی، لە پێشەو شورەحبیلی کورپی حەسەنە ولای راست زەیدی کورپی خەتتاب ولای چەپ ئەبو حوزەیفە ی دانا.

موسوڵمان پێشکەوتن، تا بە فەرمانی خالد لەسەر گردێک کە دەپروانی بە سەر یەمامەو دابەزین، ئا لەوی خالد سوپاکە ی رێکخست، ئالای کوچبەرانی دا بە دەست سالمی مەولای ئەبو حوزەیفەو و ئالای پشتیوانانیشی دا بە دەست سابیتی کورپی قەیسەو، داوی گەرم بوونی شەپەکە، سابیتی کورپی قەیس بۆنی

(۱) البدایہ والنہایہ (۶/ ۳۲۴).

خۆشی لە خۆیدا و کفنی خۆی کرد تا هەردوو ئەژنۆکانی زەویەکی هەلکەند
 ڕۆیشتە نیویەوه، هەروا بە خۆراگری مایەوه هەتاوه کو کوشتیا^(۱) وهەندیک له
 پشتیوانان به سالمی مهولای حوزەیفەیان ووت: ناترسی له لای تۆوه بێن بۆمان؟
 ئەویش وتی: (گەر وابێ ئەوه بهراستی قورئان خوینێکی خراپم).

خالد ڕۆیشت هەتاوه کو لییان تیپەر بوو پاشان گەرایهوه، لهنیوان هەردوو
 ڕیزه کهدا وهستا و داوای موبارهزه ی لیکردن، جا هەرکەس موبارهزه ی ده کرد
 مه گەر دهیکوشت، که شه په که گهرم بوو خالد پشتیوانان و کوچبه ران و
 ئەعرا بیه کانی له یه کتر جیا کرده وه هەر هۆزێکی خسته ژیر ئالای خۆیه وه، بۆ
 ئەوه ی بزائن له کو ییه وه دین بۆیان، جا ئەو ڕۆژه موسولمانان سه بریکیان گرت،
 هەرگیز له وینه ی نه بووه. هەر بهردهوام به رهو پی شه وه ده چون بۆ نیو جەرگه ی
 دوژمن، تا پهروه ردگار له سه ر ده ستیان فه تخی کردن و بێ باوه رانی ش رایان کرد
 و پشتیان هەل کرد، تا چونه شوینێکه وه پیتی ده ووترا باخی مردن (حديقة الموت)،
 به نی حەنیفه باخه که یان له خۆیان داخست، وهاولانی ش ده وری باخه که یان دا.

به پرائی کوری مالیک وتی: (ئه ی موسولمانه کان هه لم گرن و فریم دهنه نیو
 باخه که وه ! ئەوانیش به نوکی ڕمه کانیان هه لیان گرت و به سه ر په رژی نی باخه که وه
 خستیانه ناو باخه که، ئەوه بوو به بهردهوامی له پیناوی ده رگای باخه که جهنگا

(۱) ئەو وتەبەه ی خالدم بیر که وتەوه که به پاشای بێ باوه رەکانی ووت: ده به خوا ئیوه چۆن
 هەزتان له ژیا نی دونه یاه ئاوه اش ئەمانه هەزیا ن له مردنه، هەر چۆن ئیوه ڕائە که ن له مردن
 ئەمانیش ئاوه ا ڕائە که ن له ژیا ن. کتیه له بۆ مردن خۆی بۆن خۆشکا؟ ئەمرۆ که س پێش وهخت
 خۆی بۆن خۆش ناکا = چاوه پیتی دوا ی مردنه بۆنی خۆشی لی بدریت. ههروهک چون زۆر کهس نوێژ
 ناکا هەتا ده مریت ئینجا نوێژی له سه ر ده کریت. (وه رگێ پ)

ھەتا كوردىھەۋە، ئىتر موسولمانان بەسەر دىوار ۋە ھەركاكانەۋە رۆيشتەنە ژوورەۋە بۆيان، ھەرچى ھەلگەپراۋەى يەمامە بوو كوشتيان، تا گەيشتەنە لاي موسەيلەمە، ۋە حشى كورپى ھەرب لىي چوۋە پىشەۋە ۋە پەمەكەى تىيگرت، پىكايى و كوشتى^(۱).

ژمارەى كوژراۋە كانيان نزيكەى دە ھەزار دەبوو، لە موسولمانانىش شەسەد كەس كوژرا. بەلام باقىەكەى تريان پەنايان برده بەر قەلاكە، ئەوانە خالد ئاشتى لەگەلدا كوردن ويانگى كوردن بۆ ئىسلام ئەوانىش تا دوا دانەيان موسولمان بوون. ھەندىكيانىشى بەدىل گرتن، ئەمەش پىش ئەۋەى برونە نىو قەلاكەۋە، يەكىك لەو دىلانە ئەو ئافرەتە بوو كە عەلى كورپى ئەبو تالب موخەمەدى لى بوو، كە ناسراۋە بە موخومەدى كورپى ھەنەفى^(۲).

* ھەلگەپراۋەى خەلگى بەھرەين :

خەلگى بەھرەين ھەلگەپراۋەى ومونزىرى كورپى نوعمانىيان كورد بە گەۋرەى خويان، يەكىكيان دەيووت: ئەگەر موخەمەد پەيامبەر بوايە نەدەمرد. جا ئەم خىلە كەسيان لەسەر ئىسلام نەمايەۋە تەنھا دىيەك نەبىت بە ناۋى (جواشا)^(۳)، تاكە دىيەك بوون لە نيوان ھەموو ھەلگەپراۋەكاندا جومەعيان كورد.

(۱) بەو پەمە ۋە حشى، شىرى خواو پەيامبەرەكەى ھەمزەى كورپى عەبدولموتەلىبى مامى پەيامبەرەى ﷺ پىكوشت ۋە ھەر بەو پەمە سەرسەختەين دوژمنانى خواى پىكوشت كە موسەيلەمەى درۆزن بوو.

(۲) (الطبقات الكبرى) (۱۲/۳)، ئافرەتەكە ناۋى خەۋلەى كچى جەعفەرى كچى قەيسە.

(۳) جواشا حصن لعبد القيس بالبحرين، معجم البلدان (۱۷۴/۲) ويقال جواشا و جواشا.

هه لگه راوه کان گه مارۆی (جواڤا) یاندا، زۆر نار په حه تیان کردن، تا ئه وه بوو
برسیه تی زۆری بۆ هینان، تا به کیکیان -عه بدوللای کوری حزه ف- وتی:

أَلَا أُبَلِّغُ أَبَا بَكْرٍ رَسُولًا وَفَتَيَانَ الْمَدِينَةِ أَجْمَعِينَ
فَهَلْ لَكُمْ إِلَى قَوْمٍ كِرَامٍ قُعُودٍ فِي جُؤَاثَا مُحْصَرِينَ
كَأَنَّ دِمَاءَهُمْ فِي كُلِّ فَجٍّ شُعَاعُ الشَّمْسِ يَغْشَى النَّاطِرِينَ
تَوَكَّلْنَا عَلَى الرَّحْمَنِ إِنَّا وَجَدْنَا النَّصْرَ لِمُتَوَكِّلِينَ

پاشان پیاویکیان که ناوی جارودی کوری موعه لالا بوو هه ستا وتاریکی
بۆدان، وتی: (ئه ی خه لکی عه بدولقه یس، پرسیا ریکتان لیده کهم ته گهر زانیتان
وه لایم بده نه وه و ته گهرنا وه لایم مه ده نه وه، ته وانیش وتیان: بپرسه).

وتی: ئایا ته زانن خوا په یامبه رانی تری پیش موحه مه د ره وانه کردوه؟
وتیان: به لێ.

وتی: ته زانن، یا بینیوتانه؟ وتیان: ته زانن.

وتی: باشه چیان لی هات؟ ته وانیش وتیان: مردوون.

وتی: کهواته موحه مه دیش مردووه هه رو ده ک چون ته وان مردوون، ته من
شایه تی ته ده م هیچ خوایه کی هه ق نیه ته نه ا الله نه بیته وه موحه مه د نیتر دراوی
خوایه.

ته وانیش وتیان: نشهد أن لا إله إلا الله و أن محمدا رسول الله، تو گه وره و
باشترینی نیومانی وه ته وه بوو هه موویان له سه ر ئيسلام مانه وه.

پاشان ټېبويه کر عه لائی کورې حه زره می ره وانه ی به حره ین کرد، ټینجا سومامه ی کورې ټه سالی به دواډا نارد، که له سوپای هه لگه پراوه کان نزيك بوويه وه ټم دابه زی و ټه وانیش دابه زین، که شهو داهات، عه لا عگویی له دهنگه دهنگیکی بهرز بوو له نیو سوپای هه لگه پراوه کانه وه، وتی: کی ټه پرات هه والیکی ټه وانه مان بو بیټیت؟

پیاویک هه ستا ورږیشت، ده بیټی هه مویان مه ست و سه رخوشن، ټه ونده یان خوار دۆته وه ټاگیان له خو ټان نه ماوه، پیاوه که گه پرایه وه ویوی باسکرد، ده ست به جی عه لاء له گهل سوپاکه یدا که وته ری و هه مویانی کوشت، هه ندیکیان نه بی ټه رچوون و رایان کرد^(١)

٢. ناردنی خالد بو عیراق (جهنگی ذات السلاسل):

ټېبويه کر نامه یه کی بو خالدی کورې وه لید نوی که برپوا به ره و عیراق، خالد به ره و عیراق که وته ری، له ویشه وه (هورمز) سوپایه کی زوری بو شه پرکردن له گهل موسولمانان کو کردبو وه، ټه وه بوو خالد به سوپاکه یه وه هات وله به رانه ری فارسه کان له (کاظمه)^(٢) پراوه ستا.

دوای ټه وه خالد پیاده بوو رږیشته پیښه وه له هورمز، هه ندیک ده ستیان بو یه کتر وه شانند، ټه وه بوو خالد گرتی، پاسه وانه کانی هورمز هاتن له ترسی ټه وه ی نه وه خالد بیکوژی، ټه وه بوو قه عقاعی کورې عه مر هاته پیښه وه بزیان و

(١) أنظر (تاریخ الطبري - ذکر خبر أهل البحرين) و (البداية والنهاية) أحداث ١١هـ، ذکر ردة أهل البحرين.

(٢) - کازمه: ټیستا شوټیټکه له ولاتی کویت.

هەموويانى كوشت، ئىتر فارسەكان دۆران و موصلمانان سەركەوتن، پاشان موصلمانان دەستيان گرت بەسەر چەك و تفاقياندا.

۳. غەزای شام:

دواى ئەوھى ئەبوبەكرى صديق لە دوورگەى عەرەبى بوويەو، پروويكرە عىراق و خالدى كورپى وەليديشى بۆ ئامادە كرد و پەوانە كرد، پاشان نامەيەكى بۆ عەمرى كورپى عاص نووسى: (ئەى ئەبو عەبدوﻟﻻ لە راستيدا پيىم خۆشە لەم كارەت لابەرم و كارىكت پى بسپيىرم كە باشتر بى بۆ دونيا وئاخىرەتت، ئەگەريش ئەمەى ئىستات بەلاوہ باشترە ئەوہ شتيكى ترە).

عەمرى كورپى عاص لە وەلامدا نووسى: (ئە من تيريىكم لە تيرەكانى ئىسلام، تۆش نيشانگر و وەشينيەرى، جا تەماشاي ناپەرەتتەين و ترسناكترينيان بكە ولە بۆ ئەويم بوەشيئە).

لەويۆە ئەبوبەكر دەستى كرد بە بەستنى لىواكان و دانانى فەرماندەكان، بەم شيوەيە:

۱. يەزىدى كورپى ئەبوسوفيان، زۆربەى خەلكى لەگەلدا بوو (دیمەشق)ى خستە ئەستۆى.

۲. ئەبوعوبەيدەى كورپى جەراح، (حمص)ى خستە ئەستۆى.

۳. عەمرى كورپى عاص، (فەلەستين)ى خستە ئەستۆى.

پاشان چەند ھيژىكى ترى لە بۆ يارمەتى يەزىدى كورپى ئەبى سوفيان پەوانە كرد، لەوانە شورەحبىلى كورپى حەسەنە و عيكریمەى كورپى ئەبوجەھل.

✽ ئەو گهوره هاوه لانهی به شداریان کرد له جهنگی یه رموکدا:

ئەبو عوبهیدهی کورپی جهراح، زویتری کورپی عهوام، عهبدوللای کورپی مهسعود، ئەبو دهر داء، ئەبو هورهیره، شوره حبیلی کورپی هسهنه، عهمری کورپی عاص، ئەبوسوفیانی کورپی ههرب، یهزیدی کورپی ئەبهسوفیان وه عیکریمهی کورپی ئەبوجههل.

✽ جهنگی یه رموک:

ژماره‌ی سوپای موسولمانان ته‌ن‌ها بیست و حموت هه‌زاربوو، به‌لام ژماره‌ی سوپای گاواره‌کان سه‌د ویست هه‌زار ده‌بوو، فه‌رمانده‌کانی موسولمانان نامه‌یان بۆ ئەبویه‌کر نووسی و یاسی ئەو پرووداوه مه‌زنه‌یان بۆ کرد و داوای کۆمه‌ک په‌سیان لێ‌کرد، ئەویش بۆی نووسین: کۆبینه‌وه و بینه‌یه‌ک سه‌ریاز، به‌راستی ئێوه سه‌رخه‌رانی خوان، خواش ئەوه سه‌رده‌خات که ئەو سه‌ر ده‌خات، ئەوه‌ی کوفری بکات سه‌رشوپی ده‌کات، بزانی و ئاگادارین هه‌رگیز به‌هۆی که‌میه‌وه له‌ نمونه‌ی ئێوه نابریته‌وه، به‌لکو له‌ ده‌رگای تاوانه‌کانتانه‌وه زه‌فه‌رتان پێده‌به‌ن، بۆیه ئاگادار و پاسه‌وانی ئەو ده‌رگایه‌ بن.

پاشان ئەبویه‌کر ۞ وتی: ده‌ به‌خوا ئەبیّت ئەو گاوارانه به‌ خالیدی کورپی وه‌لید سه‌رقاڵ که‌م له‌ وه‌سه‌سه‌کانی شه‌یتان، جا له‌ عی‌راقدا بوو ناردی به‌دوایدا که‌ بگاته‌ شام هه‌ر که‌ گه‌یشته‌ شام ئەو ئەمیری هه‌موویانه.

خالدیش (موسه‌ن‌نای کورپی حاریسه‌) ی له‌ جیتی خۆی دانا و به‌ نۆ هه‌زار و پینج سه‌د سه‌ریازه‌وه به‌ خیرایی به‌ره‌و شام که‌وته‌ری. جا له‌ به‌ر کورت ب‌ری

پىڭگەي واى گرتە بەر، هېچ كەس پىش ئەو پىيدا نەپۇشتىبوو، ئەو دەشتە وشكانى وبى ئاوهى گرتەبەر و بەنىو ئەو دۆل وشىوانەدا دەپۇشت، پىنىشان دەرىكى لە گەلدا بوو ناوى (نافىعى كوپى عومەيرى تائى) بوو.

لەبەر ئەوهى ئەو دەشتانە زەوىەكى كەم ئاويون، ئاويان پى نەما، ئەوهبوو دەستيان كرد بە سەرپرېنى وشترەكانيان وئەو ئاوهى لە گە دەيدا بوو دەياندايە ماینەكانيان، تا لە ماوهى پىنج پۇژدا گەيشتن. پىش پۇشتىنەكەي ئەعرايىەك پىي وت: (ئەگەر لە پۇژى ئەوهەندەدا گەيشتتە لای فلانە دار، خۆت وئەوهشى لە گەلدايە پزگارتان بووه، وەگەرنا لە وكاتەدا نەگەي ئەوه خۆت وئەوهشى لە گەلدايە لە ناودەچن)، ئەوهبوو لە بەرەبەيانى ئەو كاتەدا گەيشتن، كە گەيشتن وتى: (لە بەيانیدا دەستخۆشى لە شەوپرەوان دەكرى)^(۱)، دواجارىش ئەو ووتەيە بوو بە پەندىك.

پىاويك لە عەرەبە گاۋرەكان دەرچوو، بەمەبەستى سىخورى كردن بەسەر هاۋەلانەوه، پۇشتەوه لای سەرۆكەكەيان وتى: (ئەمن خەلكىكانىكم بىنى عابدى شەون وسوارچاكى پۇژن، سویند بەخوا ئەگەر كوپى پاشاكەيان دزى بكا دەستى دەبرن، ئەگەر زىنا بكا پەجمى دەكەن، سەرۆكى پۇمەكان پىي ووت: (دە بەخوا ئەگەر راست كەي، هەناوى زەوى لە سەر زەوى باشتەر)^(۲).

كاتىكىش خالد كەوتەپرى، يەككە لە عەرەبە گاۋرەكان پىي ووت: (ژمارەي پۇمەكان زۆر زۆر و موسولمانەكان كەمن)، خالد پىي ووت: (خوا بتكوژى بە

(۱) ھەرۋەكو ئەوهى بلىي: (لە قىيامەتدا دەستخۆشى لە خواپەرستان دەكرى). (وەرگىي)

(۲) واتە مردن لە ژيان باشتەر. (وەرگىي)

سهر پښه كان، پښه كان خڅيان پښه گيرا وپهرش وبلابوونهوه وپريان كرد، شهړه كه كوټايي هات به سهر كه وتني موسولمانان و سهر كوټكردني پښه كان.

* چنه د هه لويستېكي جواميرانه

عيكريمي كوري نه بوجهل له شهري يه رموكدا هستا و وتي: (نه من چندين جار له دږي نهو په يامبهري خوايه ﷺ وهستوم وشهړم كردووه، نه مړو له ترسي نيوه پاته كه؟! پاشان هاواري كرد: (كي له سهر مردن به يعه تم پيډه دا؟!)، نهوه بوو حارسي كوري هيشامي مامي و ضيراري كوري نه زور، له گهل چوار سهد سوارچاك كه له گهلپاندا بوو به يعه تيان پيدا، زور به غيره تهوه جهنگان نهوه بوو زور به تيان كوژران.

ميټوو نووسان باسي نهوه ده كهن كه كاتيټك زامدار كراون، داواي ناويان كردووه، نهوانيش هه نديك ناويان هيناو، نهوه بوو هر يه كه يان له خوي ده گرتهوه ونه يده خوارد و دهيدا به براكه ي تري، تا هه موويان وهفاتيان كرد و كهسيان ناوه كه يان نه خواردووه^(۱).

(۱) نهوه ي شايهني ناماژه پيټكردن بيت لهم جهنگه دا نافرتهاني موسولمان به شداريان كرد و پوټيكي جواميرانه يان نواند و ژماره يه كي باشيان له پښه كان كوشت، ته نانت هه كه سيټك له موسولمانان پاي بكر دايه بهر بهرچيان ده دايه وه وديانگوت: نيټه به جي ډيټن بډ نم علوجانه *؟ كه ناوهايان ده كرد، نهوانيش خڅيان پي نه ده گيرا وده گه پانهوه بډ شهړه كه. له وانه ي به شداريان كرد: خهوله ي كچي نه زور و خهوله ي كچي سه عله به ي نه نساري و كه عوبي كچي مالكي كوري عاصم و سه لمي كچي هاشم و نيعه ي كچي فهياز وهيندي كچي عوتبه ي كوري په يعه وله بني كچي جهريري حومه يريه و عوفه يريه كچي غيفار و سه عيده ي كچي عاصمي خهوله لاني... هتد، نه مهش مشتيكه له خرماني هه لويسته جواميرانه كاني نافرتهاني موسولمان.

* علوجيش: به بي باوهري غه يره عمره ب ده وتري. (وهرگير)

هه‌روه‌ها موسولمانان که نیسه‌ی (یوحه‌ننا) یان کرد به دووبه‌شه‌وه، به‌شیکیان کرد به (مزگه‌وت) و به‌شه‌که‌ی تریان کرد به (که‌نیسه)، ئه‌و مزگه‌وته‌ش ئه‌م‌پ‌رۆ پیی ده‌وت‌ری (مزگه‌وتی دیمه‌شق).

* * *

بهشی دووهم

خیلافهتی ئه میری ئیمانداران عوممه ری
کور ی خهتتاب ﷺ له سالی س ر بۆ س ر ك

رِخْوَ شِکار

خیلافه تی ئه بویه کر ﷺ دوو سالّ و سئ مانگ دریژه ی کیشا، پاشان وه فاتى کرد و عومهرى کورپى خه تابى کرد به جینشینى خوئى و خه لکیش به یعه تیان پيدا.

ئه بویه کر، عومهرى به شیاوترین کهس ده زانى بۆ ئه و جینگایه، بۆیه ئه و کاره ی پئى سپارد، ئینجا موسلمانان به یعه تیان پيدا و بوو به خه لیفه ی خه لیفه ی په یامبه رى خوا ﷺ، ئه مهش بۆ ماوه ی ده سالّ به رده وام بوو.

* خیلافه تی عومهرى کورپى خه تاب ﷺ به جوانترین سالّه کانى ته مه نى ئیسلام داده نرى، له دواى ژيانى په یامبه ر ﷺ و ئه بویه کر ﷺ.

* عومهر له پوژانى ئه و شه ره قورسه ی که له شامدا پرویدا خیلافه تی گرتّه ده ست، ئه و کاته ی که موسولمانان له یه رموک به رانبه ر ئه و هیژه سامناکه ی پۆم راوه ستابوون، موسولمانان له و شه ره دا سه رکه وتن، فه تحى هه ریه ک له دیمه شق و حیمص وقینه سه رین و ئه جناده یین کرا، پاشان فه تحه مه زنه که ی (بیت المقدس) یشى به دوا دا هات.

* وای لیّه ات موسولمانان به که یفى خوئان بئى هیچ مه ترسیه ک له زه وى پۆمه کاند ده سورانه وه، پاشان به دواى ئه وه عه مرى کورپى عاص به ره و میسر که وته رئى وفه تحى کرد، سه عدی کورپى ئه بى وه قاصیش به ره و پوژه لات له

ناوچه کانی (ههريمی فارس) پوښت، تهوهبوو لهوويش سهرکهوتنيان به دهست هيټا وفارسه کانی تووشي زهره و زيانتيکی زور کرد.

* دواي تهوه جهنگي (قادسيه)ی مهزن پويدا به فهراندهیی سهعدی کوري تهبی وهقاص، که يه کيټک بوو له جهنگه ههره گرنگهکان، پاشان خوراسان پرزگارکرا، جا فتوحات له سهردهمی عومهدا گهليټک زور بوو.

* ههروهها عومهر زور به توندی چاوديري سهرجهم واليه کانی دهکرد له ناوچه جياجياکاندا، پرسياريانی له خهټک دهکرد، ههواليانی دهپرسی وه موحه مدهی کوري مهسلمهی کردبووه نوينهري خوئی وههوالي واليه کانی بو دههيټا.

* ههروهها يه کيټکی تر له سياسهته کانی تهوهبوو به شهو پاسهوانی دهکرد، (چاوديري دهکرد وخهټکانی جيتی گومانی ئاشکرا دهکرد)، دهگهرا وزور بايهخی به ئهمن و ئاسايشی مهدينه دهدا، ههرگيز پيښگای به هاوهټه گهورهکان نهدهدا پرځونه دهرهوهی شاری مهدينه، چونکه بهردهوام له کاروبارهکانيدا پرس و پراويزی پي دهکردن^(۱).

* ههروهها دادپهروهري بلاوکردهوه، تا تهوهبوو کاتيټک نيټرداراههکی کيسرا بينی وا تهمه تهميري ئيماندارانه و له ژيټر تهم داره خهوتووه، وتی: «حکمت

(۱) التاريخ الاسلامي (۲۱/۳)، وما بعدها.

فعدلت فأمنت فمنت»، (فهرمانره واییت کرد دادپهروهه ره سووی بویه وا بوخوت مورتاحی و لیی خه وتووی).

له حوزه یفه ی کوری به مانه وه نه لی: (له لای عومهر دانیشبووین).

- وتی: کامتان فهرموده یه کی به یامبه ره ^ﷺ له به ره له سه ره فیتنه.

- حوزه یفه وتی: فیتنه ی مروژ له خیزان و سامان و منال و دراوسی که یدایه،

نه مانه ش نوژ و سه ده قه و فهرمان به چاکه و جله و گیری له خراپه ده یانسرپته وه.

- وتی: نا مه به ستم نه وه نییه، مه به ستم نه و فیتنه یه یه که شه پۆل نه دا وه ک

شه پۆلی ده ریا؟

- حوزه یفه وتی: خه مت نه بی نه ی نه میری به روا داران، له نیوان تو و نه و دا

ده رگایه کی داخراو هیه.

- عومهر وتی: نه و ده رگایه ده شک ی یا ده کرپته وه؟

- حوزه یفه وتی: نا، به لکو ده شک ی.

- عومهر وتی: ده که و ابو هه تا هه تایه دا ناخرپته وه؟!

- منیش [واته حوزه یفه] وتم: به لی.

به حوزه یفه یان ووت: ئایا عومهر نه و ده رگایه ی نه زانی؟ وتی: به لی

ده زانی، ههروه که چون ده زانی دوا ی پۆژ شه وه، چونکه نه من فهرموده یه کم بو

گىراوه تەوھەلەھى تىدا نىھ، جا ئىمە نەمان وىرا بېرسىن كى ئەو دەرگاھىيە،
ئەوھبوو وتمانە (مەسروق) پىرسىارى لى کرد، ئەو دەرگاھى كىيە؟ وتى: عومەرە^(۱)
ئەو دەرگاھىش خودى عومەرە، شكاندى دەرگاھىش برىتيە لە كوشتنى
عومەر ئەو كاتەى ئەبو لوتلوئەى مەجوسى كوشتى، خوا لە پەجمەتى خۆى بە
دورى خا.

(۱) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب الفتن، باب الفتنة التي تموج كموج البحر،
ح(۷۰۹۶)، (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب رفع الأمانة والايمان من بعض القلوب...،
ح(۲۳۱/۱۴۴).

باسی یه کهم

ئه میری ئیمانداران عومهری کوپی خه تتاب ﷺ

له چند دپړیکدا

* نه سه بی:

ناوی عومهری کومه پری خه تتابی کوپی نوفه یلی کوپی عه بدولعوززای کوپی
ریاحی کوپی عه بدوللای کوپی قورگسی کوپی ره زاحی کوپی عه دی کوپی
که عبی کوپی لوئه ی کوپی غالبی کوپی فهر^(۱)، فهریش قورپه یشه.

* خیزانه کانی:

۱. زهینه بی کچی مه ظعون.
۲. ملیکه ی کچی جه روهل.
۳. ئوم هه کیمی کچی حارس.
۴. عاتیکه ی کچی زهید.
۵. ئوم که لسومی کچی عه لی کوپی ئه بو تالب.
۶. جه میله ی کچی عاصم.
۷. قه ریه ی کچی ئه بو ئومه ییه.

(۱) (معرفة الصحابة) لأبي نعيم (۱/۱۹۰).

✽ مندا له كانى:

كوږه كان: زهيدى گه وړه - زهيدى بچوك - عاصم - عه بدوللا - عه بدولره همانى
گه وړه - عه بدولره همانى ناوه پراست - عه بدولره همانى بچوك - عوبه يدوللا -
عياض.

كچه كان: حه فسه - روقه ييه - زهينهب - فاتيمه.

✽ موسولمان بوونى:

عه بدوللاى كورى مه سعود ﷺ ده لى: (له و كاته وهى عومهر موسولمان
بووه ئيمه سه بهرزين ^(۱) عومهر له سالى شه شه مى په يامبه رايه تيدا دواى چل
پياو و بيست و يه ك ژن بوو به موسولمان.

✽ په يوه ستى به په يامبه ره وه ﷺ:

له ئين عه باسه وه ﷺ ده لى: (دواى ئه وهى عومهر خرايه سهر جيگا كه ^(۲)
خه لك ده وريان ليدا و دوعاى خيريان ده كرد، منيش له وى بووم وهيشتا وه فاتى
نه كرد بوو، هيچ سهرنجى به نه ندازهى ئه و پياوه رانه كي شام كه ده ستى خسته سهر
شام، بينيم عه لى يه، دوعاى خيرى بو عومهر كرد و وتى: (به پراستى جگه له تو
نه بى هيچ كه سيك نيه پيم خوش بيت به كرده وه كانيه وه بگه مه ليقاى خواى
گه وړه، جا سويند به خوا، ئه من ئوميدم هيه خوا بتخات له گه ل دوو
هاوريكه تدا، چونكه من زور جار گويم له په يامبه رى خوا ﷺ ده بوو ئه يفه رموو:

(۱) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۴)، كتاب

مناقب الأنصار باب اسلام عمر (۳۸۶۳).

(۲) دواى ئه وهى نه بو لوئلوئى مه جوسى ليدا.

(من و ئه بویه کرو عومهر رږښتین، من و ئه بویه کر و عومهر چووینه ژوره وه، من و ئه بویه کر و عومهر در چووین^(۱). ئه وه عه لی کورې ئه بو تالبه.

* فزله کانی :

۱. له ئه بی هورهیره وه ﷺ ده لتي: په یامبه ری خوا ❀ فرمووی: (بیگومان له ئوممه ته کانی پیش ئیوه دا خه لکانیک هه بوون (مُحَدَّث)^(۲) بوون، جا ئه گهر یه کیك له ئوممه تی مندا هه بیټ ئه وه عومهره)^(۳).

۲. له ئه بی هورهیره وه ﷺ ده لتي: له خزمه تی په یامبه ری خوا بووین ❀ فرمووی: (کاتیک خه ووتبووم، به هه شتم پیشاندر، بینیم ئافره تیک له ته نیشته کوشکیکدا ده ست نوږ ده گریټ، وتم: ئه و کوشکه هی کیسه؟ وتیان: هی عومهره. که بیرم له غیره تی عومهر کرده وه پشتم هه لکرد، عومهر ده ستی کرد به گریان و فرمووی: غیره له تو ده که م ئه ی په یامبه ری خوا ❀؟!)^(۴).

۳. له ئه نه سی کورې مالیکه وه ﷺ ده لتي: په یامبه ری خوا ❀ له گه ل ئه بویه کر و عومهر و عوسماندا، سه رکه و ته سه ر کیوی ئوحد، کیوه که هاته

(۱) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۵). (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۸۹).

(۲) مُحَدَّثُونَ وَاَتَهُ مُلْهُمُونَ: نه وانه ی ئیلهامیان پندراوه و هق خراوته سه ر زمانیان... (وه رگړي).

(۳) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۹). ولمسلم نحوه من حديث عائشة (۲۳۹۸).

(۴) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۰). (صحيح مسلم) فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۴ - ۲۳۹۵).

له‌رزین، په‌یامبه‌ری خوا ﷺ فرمووی: (پاوه‌سته، جیگیربه‌ئهی ئو‌خود، ته‌ن‌ها په‌یامبه‌ریک و صدیقک و دوو شه‌هیدت له‌سه‌ره)^(۱).

۴. له‌سه‌عدی کورپی ئه‌بی وه‌قاصه‌وه ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ به‌ عومه‌ری فرموو: (ئهی کورپی خه‌تاب واز بی‌نه، سو‌یند به‌وه‌ی نه‌فسی منی به‌ ده‌سته! هه‌رگیز شه‌یتان نا‌گا پی‌ت و ری‌گا (الفج) یه‌کت^(۲)، گر‌تب‌ی ئی‌للا ری‌گایه‌کی تر ده‌گر‌یته به‌ر)^(۳).

* عومه‌ری ئیله‌ام پی‌دراو:

عومه‌ر ئه‌لئ: (ووته‌م له‌ سی شو‌یندا ده‌قاو ده‌ق بو‌وه له‌ گه‌ل ووت‌هی په‌روه‌ردگارمدا:

۱. وتم: ئهی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ خۆزگه (مه‌قامی ئیبراهیم)ت بکر‌دایه به‌ شو‌ینی نو‌یژ (مصلی)، ئه‌وه‌بوو ئه‌م ئایه‌ته هاته‌ خواره‌وه: ﴿وَأَنذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾^(۴) [البقرة: ۱۲۵].

۲. هه‌روه‌ها ئایه‌تی حیجاب‌یش، وتم: (ئهی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ! چاک و خراب سه‌ر ده‌کات به‌ مال‌ه‌که‌تدا، خۆزگه فرمانت به‌ خیزانه‌کانت بکر‌دایه به‌ حیجاب کردن، ئه‌وه‌بوو ئایه‌تی حیجاب هاته‌ خواره‌وه.

(۱) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۹۷). (صحيح مسلم) فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۴).
(۲) الفج: ری‌گایه‌کی فراوانه له‌ نیوان دوو شاخدا. لسان العرب (۲/۳۳۸).
(۳) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۳). (صحيح مسلم) فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۶).
(۴) واته: (وشو‌ینی ئیبراهیم - مقام ابراهیم - بکه‌نه جی‌گای نو‌یژ).

۳. ههروه ها خیزانه کانی بهامبره ﷺ لای بهامبره ﷺ کویونه وه وهه ریه که یان دهویست خیزانه کانی تری ته لاق بدات، منیش پیم ووتن: دلنیا بن نه گهر ئیوه ته لاق بدات نهوا پهروه دگاری له ئیوه باشتی پی ده دات، نه وه بوو نه م نایه ته هاته خواره و^(۱): ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنِّ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا...﴾^(۲).

* شهید بوونی عومهر ﷺ:

نه میری ئیمانداران عومهری کوری خه تاب به دهست نه بو لوئولوئی مه جوسی کوژرا، کاتیك نویژی به یانی ده کرد، زه فهری پی برد و به شمشیریکی ژه هراوی دوو جار لییدا.

کاتیك عومهر بکوژه که ی خوئی ناسیه وه، فهرمووی: (سوپاس بو نهو خوایه ی که بکوژه که م که سینک نییه ته نها سوژدهیه کیشی هه بی، پیی رویه روم بووه ستیتته وه له لای خوا - سبحانه -)^(۳).

* * *

(۱) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب الصلاة، باب ما جاء في القبلة، حديث (۴۰۲). (صحيح مسلم) مختصراً، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۹).

(۲) واته: (دلنیا بن نه گهر ئیوه ته لاق بدات نهوا پهروه دگاری له ئیوه باشتی پی ده دات).

(۳) (مصنف ابن أبي شيبة) (۳۷۰۷۴) كتاب المغازي، باب ما جاء في خلافة عمر بن الخطاب.

باسى دەۋرى

گرنگترين رووداۋەکانى سەردەمى عومەرى كۆرى خەتتاب ﷺ:

* روداۋى «قادسيه»ى موحەرەمى ۱۴ ك:

عومەر بىريارى دا خۆى ھېرش بىكاته سەر عىراق، ئەۋەبوو لە جىيى خۆى
عەلى كۆرى ئەبو تالبى دانا بەسەر مەدينەۋە، بەلام عەبدولرەھمانى كۆرى عەوف
پيى ووت: (ئە من دەترسم ئەگەر بىشكىي موسولمانان لە ھەموو سەر زەوى دا
لاواز بن، جا وا بەباش ئەزانم كەسيكى تر بىئىرى و خۆت بگەرپىتەۋە بۆ
مەدينە).

ئەۋەبوو عومەر وياقى ھاۋەلەكانىش بۆچونەكەيان پەسەند كرد، بەلام عومەر
وتى: ئەى كى بە باش دەزانى رەۋانەى كەين؟ وتى: شىر لە چىنگ و ھەلمەتيا،
سەعدى كۆرى ئەبى ۋەقاص، ئەۋىش پازى بوو، پاشان سەعد بە چوار ھەزار
سەرياز ۋە گوتوشيانە: شەش ھەزار سەريازەۋە بەرەو عىراق كەوتە رى.

لەم سوپايەدا نزيكەى سى سەد وچەند ھاۋەلئىكى تىدا بوو، ھەفتايان لە
ئەھلى بەدر بوون، لەگەل زياتر لە ھەوت سەد مىندال لە مىندالانى سەحابە.
فارسەكانىش لەسەر رۆستەم رىككەوتن و بە ھەشتا ھەزار سەريازەۋە كەوتە رى،
ھەندىك ئەلئىن زياترىش، لەگەل سى وسى فيلدا.

سەعد (رىبەى كۆرى عامر)ى ۋەكو نىردراو نارد بۆلاى رۆستەم، چوۋە لاي
رۆستەم، دەبىنى ژورەكەيان بە قاللى و پاخەرى زىرپىن و سەرىن و پشتى
ئاورىشمىن رازاندۆتەۋە، لەگەل ھەلۋاسىنى دوپرر و گەۋھەر، وخشلى زۆر بەنرخدا

له گهل زۆر شتی تری گرانبه هادا، تاجه کهشی له سهر نا بوو، له سهر په ختیکی
 زېږین دانیشتبوو، نهوه بوو ریبیی به جلویه رگه شپه کهیی و شمشیریک و قه لغانیک
 و کورته ماینیکدا خوی کرده ژوره وه، دانه بهزی تا ماینه کهی برده سهر قالیه که،
 پاشان دابهزی و ههر لهو ژورده دا به سستیوه، ئینجا هاته پی شهوه و هیشتا شمشیر
 و قه لغان و کلاوه کهی سهری ههر پیوه بوون و له خوی نه کردبووه.

وتیان: شمشیره کهت دابنی؟

نهویش وتی: نه من له خۆمهوه نه هاتووم، ئیوه بانگهیشتی منتان کردووه،
 جا نه گهر لیډه گهرین ناوهانه نهوه چاکه! وه گهرنا ده گهریمهوه؟!

پوخته وتی: لیی گهرین! نه میس پمه کهی ده کرده سه رینه کان و زۆریه
 دراند! وتیان پیی: چی ئیوهی هیناوه بو ئیره؟!

وتی: «الله بعثنا لنخرج من شاء من عبادة العباد إلى عبادة الله، ومن
 ضيق الدنيا إلى سعتها، ومن جور الأديان إلى عدل الإسلام»، خوا په وانهی
 کردوین بو نهوهی بهنده کان له بهندایه تی کردنی بهنده کان ده رینین بو بهندایه تی
 کردنی خوی بهنده کان وه له تهسکی دنیا بو فراوانیه کهی وه له زولمی دینه کان
 بو دادپه روهی ئیسلام. ئیمه ی به دینه کهی خوی په وانه کردووه بو خه لکی بو
 نهوه ی بانگیان کهین، جا ههر کهس قبولی کرد ئیمه ش لیی وه رده گرین و وازی
 لیدینین، گهرنا له گهلیدا ده جهنگین تا ده گهینه نهوه ی خوا به لیینی پیداوین.
 نهوانیش وتیان: به لیینه کهی خوا چیه؟

وتی: به هه شته بو نهوه ی له سهر جهنگی نه یاران ده کوژری! و سه رکه وتنه بو

نهوه ی ده مینی.

پۆستەم وتى: من گويم لە قسەى ئىوہ بوو؟ جا دەتوانن جارى ئەمە دواىجەن،
تا ئىيمە تەماشايەك دەكەين و بزانی چى بكەين و ئىوہش ھەروەھا؟!

وتى: باشە! چەند پۆژتان پى خۆشە؟! پۆژىك يا دوو پۆژ؟

پۆستەم وتى: نا، بەلكو تا ئەوكاتەى پرس و پايۆژ بە خاوەن پەئى و گەورە
ودەم سپىەكانى خۆمان ئەكەين!

ئەویش وتى: پەيامبەرى خوا ﷺ بۆى داناوين لەكاتى بەيەك گەشتنمان
لەگەل دۆژمندا لە سى پۆژ زياتر چاوەرى ئەكەين. جا بزانه بۆخۆت و بۆ ئەوانىش
بريارى چى دەدەيت، دواى ئەو مەوعىدە يەككە لەو سىانە ھەلبۆژرە؟!

پۆستەم وتى: ئەتو گەورەيانى؟

وتى: نەخىر! بەلام موسوڵمانان وەكو يەك جەستە وان! بچوكيان پارىزەر و
پزگار كەرى گەورەيانە.

دواى ئەو پۆستەم، سەرۆك و كاربەدەستانى لای خۆى كۆكردەو و وتى: ئايا
قەت پياو لەمە جواميتر وقسە راسترتان بينيو؟! ئەوانىش وتيان: پەنا بەخوا
كە مەيلت بۆلاى شتى وا بپوا و واز لە دىنى خۆت بىنى بۆ ئەو سەگە، ئەتو
تەماشای جل و بەرگەكانىت نەكرد؟!

ئەویش وتى: خوا بتانكوژى! تەماشای جل و بەرگ مەكەن، بەلكو
تەماشای بۆچون و قسە و ھەلەس و كەوت بكەن، عەرەب ھەر ئاوەھان بايەخ بە جل
و بەرگ و خواردن نادەن، بەلام پەسەن و پەچەلەك دەپارىزن و پىزى لىدەگرن.

ئېن كەسەر: دەلى: (روداوى قادسيه روداوىكى مەزن بوو، ھەرگىز شتى وا لە عىراقدا پروى نەداۋە، كاتىك ھەردوولا بەيەك گەيشتن سەعد تووشى نەخوشى دەردە دەلاقە بوبوو، دومەلىش لەلاشەي بەدەر كەوت، بۆيە نەيدەتوانى سواری بىكات، تەنھا لە كۆشكىدا لەسەر سەنگ لەسەر راخەرىك راكشابوو تەماشای سوپاكەي دەكردو پىكى دەخستەن و پىشەوايەتى جەنگەكەي دابوو دەست خالدى كورپى عورفوتە (عُرفُطَة)^(۱).

شەر دەستى پىكرد، فەرماندەكان دەستيانكرد بە ھاندانى سەريازەكان لە بۆ شەر، ھەردوولا زۆر بەتوندى گىرانە يەك و شەرپو پىكادانىكى زۆر توند پرويدا، كۆمەلىك لە پالەوانانى جەنگەكە دەستى باشيان ۋەشان لەوانە: عەمرى كورپى مەعدى كەرىب، قەعقاعى كورپى عەمر، جەرىرى كورپى عەبدوللەي بەجەلى، خالدى كورپى عورفوتە، زورارى كورپى خەتاب و تۆلەيخەي ئەسەدى، شەرپەكە سى شەو وسى پۆژ درىژەي كىشا، موسولمانەكان فىلەكان ۋەئەوانەشى بەسەريانەۋە بوون ھەموويان تەفروتونا كردن، ھەروەھا بايەكى توند ھەلىكرد، خىمەي فارسەكانى لەبن دەرھىنا، ئەۋەبوو موسولمانان سەر كەوتەن، پۆستەم كەوتە خۆي و ويستى رابىكات، بەلام موسولمانان پىي گەيشتن و كوشتيان^(۲).

(۱) (البدایة والنهاية) (۷/۴۴) أحداث سنة ۱۴ هـ.

(۲) (تاریخ الطبری) أحداث سنة ۱۴ هـ. و (البدایة والنهاية) أحداث سنة ۱۴ هـ.

* جەنگى ئەجنادەين (۱۵ ك):

يەككە لە جەنگە يەكلایى كەرەوكان لە گەل پۆمدا. عەمرى كورى عاص بە سوپاكەيەو بەرەو ئەجنادەين كەوتە پى و سوپاى پۆمەكانىش بە سەر كىردا يەتتى ئەرتبۆن دەرچوون.

عەمر ھەر لە ئەجنادەين مايەو لە ھىچ لايەكەو تەواناى نەدەشكا بەسەر (ئەرتبۆن) دا، ھەوالتى نىردراو كەنىشى دلتارامى نەدەكرد، بۆيە بىر يارىدا خۆى بىروات، ئەو ھەو پۆيشتە ژوورەو ھەو بۆ لای ئەرتەبوون و خۆى وا پىشاندا كە نىردراوى عەمرى كورپى عاصە، تاكو تەماشايەكى حال و بارى ئەرتبۆن بكا، عەمر قسەى خۆى كرد و گوئى لە قسەى ئەویش گرت، پاشان ئەو ھەو مەبەستى بوو دەستى كەوت و ھاتە دەرەو، بەلام ئەرتبۆن كەوتە گومانەو لىي و بانگى يەككە لە پاسەوانەكانى كىردو چەيەكى بۆ كرد، عەمرى كورپى عاص واى زانى ئاشكەرا بوو و فەرماندەكا بە كوشتنى، بۆيە بە ئەرتبۆنى ووت:

ئەي ئەمىر! من گويم لە تۆ بوو و تۆش گويت لە من بوو، جا من يەككىم لەو دەكەسەى كە عومەرى كورپى خەتاب ناردوونى تا چاومان بە كاروبارەكانى عەمرى كورى عاصەو بى، جا پىم خۆشە بىانھىنم و گويت لى بگرن و گوئيان لىبگى، ئەرتبۆنىش وتى: باشە، بۆ بىانھىنە، دووبارە بانگىكى پاسەوانەكەى كىردەو و چەيەكى بۆ كرد، ئەو ھەو عەمر بە بىو ھەو پىزگارى بوو، بەلام ئەرتبۆن دواى زانى عەمرى كورپى عاص بوو، بۆيە وتى: ئەم پىاو ھەو فىلى لىكردم و سۆيتەد بە خوا ئەمە فىلبازترىن و بلىمەت ترىن عەرەبە.

پاشان شهر له ناوچهى نه جنادهين دهستى پيكرد و خواى گهوره سهر كهوتنى
 بو موسولمانان نوسى، نهربونيش چوو بو (ئيلياء) و لهويندهرى خوى قايم كرد،
 (ئيلياء) يش به (بيت المقدس) نهلن^(۱).

* ففتح كردنى بيت المقدس (۱۶ ك) :

نهبو عوبه يده به سوپاى ئيسلامهوه كهوته پرى و گه ماروئى (بيت المقدس)ى
 دا، نهونده زورى بو هينان تا نهوه بوو رازى بوون به ناشته وايى بهو مهرجهى
 نهميرى ئيمانداران ﷺ خوى تەشریف ببات بو لايان^(۲).

عومەر تەشریفى گەيشته شام، نهبو عوبه يده و نهميره كانى تر، وهك
 خاليدى كورى وهليد و يهزىدى كورى نهبو سوفيان چوونه پيشوازيهوه، نهبو
 عوبه يده دابهزى، عومهر يش دابهزى، نهبو عوبه يده ويستى دهستى عومەر ماچ
 بكات، عومهر يش ويستى پييه كانى نهو ماچ بكات، نهبو عوبه يده وازى هينا،
 عومهر يش وازى هينا و كشايهوه.

پاشان كهوتنه پرى، نهوه بوو گاوره كان دهست بهردارى (بيت المقدس) بوون،
 مهرجى نهوه شى له گه لدا كردن كه نه بيت له ماوهى سى روردا روم نه مينى و
 چولنى بكمن، پاشان عومەر رويشته (بيت المقدس) هوه، لهو ده رگايهوه رويشته
 ژووره وه كه پيغه مبهري خوا ﷺ له شهوى ئيسرا و ميعراج دا ليوهى رويشته
 ژووره وه، نهلن: كاتيك رويشتوته ژووره وه ته لبيهى كردووه و دوو ركات نوښتى

(۱) (البدایة والنهاية) أحداث سنة ۱۵ هـ وقعة أجنادين.

(۲) (البدایة والنهاية) (۷/۴۴).

(تحية المسجد) ى له ميحرابه كهى پيغه مبهرداود كردووه. ههروهها تييدا نوټى بهياني به موسولمانان كردووه، له ړكاتى يه كه مدا سوره تى (ص) ى خوښدووه و خويى و موسولمانانيش سوجدهيان تيا بردووه، له ړكاتى دووه ميشدا سوره تى (بنى اسرائيل)^(۱) ى خوښدووه، دواى ئه وه هات بولاي بهرد (الصخره) كه و داواى له كه عبي ئه حبار كرد شوينه كهى پيشان بدا، كه عب وتى: مزگه وته كه بخه پشته وه، ئه و يش پي وت: وهك جوله كه ت كرد (چاوت له جوله كه بري)، ئه وه بوو مزگه وته كهى خسته پيشه وهى (بيت المقدس) ه وه - كه ئه مرو عومهرى پي ئه لټن - پاشان به عه با و كه واكهى ده ستى كرد به لابردي خولتى سهر صه خره كه و موسولمانانيش يارمه تياندا و ئه ركى گواستنه وهى باقيه كه شى سپارده خه لكى نوردن.

جا رومه كان ئه وه صه خره يه يان كرد بووه زبلدان چونكه قيبله ى جوله كه كان بووه، به راده يه كه ئافره تان يان پارچه په روى بى نوټيان له نيو سهر ئاوى ماله كانه وه ده نارد بو ئه وهى فرى بدرېته نيو صه خره كه وه وه كو پاداشتىك بو ئه وه كارى جوله كه به زبلدان (القمامه) ه كه يان كرد، ئيره ش ئه وه شوينه يه وا جوله كه له خاچدراوه كه يان تييدا له خاچدا له جياتى عيسا عليه السلام، جا له بهر ئه وه ده هاتن و زبلان ده كرده سهر گوړه كهى، به وه هويه وه ئه م شوينه ناوړا: (القمامة)، ته نانه ت دواى ئه م ناوه براه سهر ئه وه كه نيسه يه ى كه خاچه رستان له ويندو دروستيان كرد^(۱)

(۱) واته: سوره تى ئيسرا.

(۱) (البدایة والنهاية) أحداث سنة ۱۶ هـ فتح بيت المقدس.

* فەتەح كەردنى «تەستەرسوس» ۛبە دىل گەرتنى ھورمزان سالى ۱۷ ك:

ھۆكەرى شەپەكە (يەزگورد) بوو كە ھانى فارسەكانى دەدا لە دژى ەھەب، ھەتا واى لىھات فارسەكان ۛو پەيمانانەيانە شكەند كە لەگەل موسولمانەكان بەستەبويان لە دواى شەپەرى (قادسیە) ۛو شەھە بەچوكەكانى تر، بېريارەندا لەگەل موسولمانەكاندا بچەنگەن، كاتىك ۛم ھەوالە گەيشتە عومەرى كورپى خەتاب، فەرمانىدا بە سەعدى كورپى ۛبى ۛو قاص سۇپايەك بنىرت بۆ ۛو ھەواز لە بۆ پروپەروو بوونەۛو ھى ھورموزان، سەعدىش نۇعمانى كورپى موقەرىنى ھەلبەرد، جا كاتىك نۇعمان گەيشتە رامەھورمز، ھورمزان لىي دەپەرى ۛ لەگەلىا جەنگا، ۛو ەبوو ھورموزان شكاو بەرەو (تەستەرس) رايكەرد ۛ ھەلھات، موسولمانان بەدووى كەوتەن ھەتا لەۛىندەر گەمارۆياندا، شەپ گەرم بوو ۛ كوشتارى ھەردوولاش زۆربوو، موسولمانان بە بەرپائىان ووت -جا دوعا گىرابوو-^(۱) : ۛى بەرپاء ! سۆيەند لەسەر پەرەردگارت بچۆ، كە بياندۆرپىت ۛسەرمان بختا بەسەريانا، ۛویش وتى: خوايەگيان سەرمانخە بەسەريانا ۛ منىش شەھىدبەكە.

ۛو ەبوو بەرپاء لەو رۆژەدا زياتر لە سەد كەسى كوشت ۛ پاشان خواى گەورە ھورموزان ۛ سۇپاكەى سەرشۆپ كەرد، بەرپادەيەك لە شارەكەى خۇشياندا جىگەيان نەبوۛو ە، جا يەكەك لە فارسەكان داواى ۛمانى لە ۛبو موساى ۛشەئەرى كەرد

(۱) بە ھۆى فەرموودەكەى نەنەسەۛ زانراۛ كە دوعاى گىراپە كە ۛەلى: (بەيامبەرى خوا فەرموۛ: چەندىن قژ كف گفنى تۆزاۛ لە نىو دوو جەل ۛ بەرگى شەپ، كە گۆتى پى نادى ۛ حىسابى بۆ ناكى، ۛەگەر سۆيەند لەسەر خواى گەورە بختا بۆى جى بەجى دەكا (أخرجه الترمذي ۳۸۵۴) ۛقال: (حسن).

و ئەویش ئەمانیدا، ئەوەبوو شوێنێکی بە موسوڵمانان پێشاندا کە پێگای چوونە ژۆرهوێ ئاو بوو بۆ ناو شارەکە، فەرماندەکان هانی خەڵکیاندا بۆ ئەو شوێنە، ئەوەبوو کۆمەڵێک پیاوی ئازا و جوامێر و ەلامیان دایەو و لەگەڵ ئاوەکەدا پڕۆیشتنە ژۆرهو، ئەمەش هێشتا شەو، دواى هاتن و دەرگاوانەکانیان کوشت و دەرگاکیان کردەو، موسوڵمانەکان دەستیان کرد بە الله اکبر و پڕۆیشتنە ژۆرهو، کاتەکە نزیک نوێژی بەیانی بوو، موسلمانانیش سەرقالی شەپکردن بوون هەتا خۆر هەڵهات و هێشتا نوێژی بەیانیان نەکردبوو.

ئەنەس ئەللی: لە فەقھی (تست)دا بەشداریم کرد لە کاتی نوێژی بەیانی بوو، بە هۆی گەرمی شەپەکەو خەڵک نەیانتوانی نوێژەکانیان بکەن، کەس نوێژی نەکرد هەتا خۆر هەڵهات، دواى لەگەڵ ئەبو موسادا کردمان، ئەنەس ئەللی: (ئەگەر دونیا و ئەوەشی تییدا پێم بدری بە قەدەر ئەو نوێژە دڵخۆشم ناکا)^(۱).

هورموزان رایکرد بەرەو ناو (قەلاکە)، کۆمەڵی پیاوی پالەوان دواى کەوتن، ئەویش دەستیکرد بە تیر هاوێشتن، تا ئەوەبوو بەپا و مەجزەئەى کورپی سەور تیریان بەر کەوت و کوشتیان، هورموزان پێی ووتن: ئە من سەد تیرم پێی، هەر کامیکتان بێتە پێشەو لێی دەدەم، ئەگەر من سەد پیاوتان لێ بکۆژم ئێتر سودی دیل گرتنم چی بێت، وتیان: باشە چیت ئەو؟ وتی: ئەمانم بدەن، تا دەستم دەخەمە نێو دەستان و دەمبەن بۆ لای عومەری کورپی خەتاب، ئەو هەر بریارێکیدا باشە، ئەوانیش پازی بوون. کاتێک رۆشتن بۆ مەدینە، چوون بۆ مال

(۱) رواه البخاري معلقا، كتاب الخوف، باب الصلاة عند مناهضة الحصون، قبيل الحديث (۹۴۵).

هورموزان وتى: عومەر كوا؟ ئەوانىش ئاماژەيان بۆ كىرد و دەنگيان
نزم كىردە ە نەو ەك بە خەبەر بىتتەو ە.

هورموزان وتی: ئەدی کوا دەرگاوان؟ کوا یاسەوان؟!

ئەوانىش وتيان: ئەم نە پەردەى ھەيە و نە پاسەوان. ئەو ھېو عومەر بەھۆى
دەنگانەو بە خەبەر ھات و دانىشت. وتيان: ئەمە ھورمزانە.

ئەۋىش وتى: چ بەلگىيەك و چ پاساۋىك دىنىتەۋە بۆ ئەۋ پەيمان شكاندە
يەك لە دواى يەكانەت؟ ھورموزان وتى: ئەترسم پيش ئەۋەى ۋەلامت بدەمەۋە
مىكۆزى.

وتی: نا لهوه مهترسه.

هورموزان داوای ئاوی کرد بیخواتهوه، ئاویان بۆ هیئا، ئه‌ویش به‌ ده‌سته له‌رزه‌ وه‌ریگرت، وتی: ده‌ترسم له‌ کاتیڤکا ئاو ده‌خۆمه‌وه‌ بمکوژی، عومهر وتی: ترست نه‌بی تا ئاوه‌که‌ت ئه‌خۆیته‌وه‌. که‌ وای ووت په‌رداخه‌که‌ی هه‌وادا و نه‌یخوارد هه‌. عومهر وتی: ئاوی بۆ بیئن، تینویتی و کوشتنی له‌سه‌ر کۆمه‌که‌نه‌وه‌. ئه‌ویش وتی ئاو ناخۆمه‌وه‌. عومهر وتی: ده‌تکوژم. هورموزان وتی: تۆ منت ئه‌مین کرد له‌ کوشتن هه‌تا ئاوه‌که‌ ده‌خۆمه‌وه‌ که‌چی هه‌شتا ئاوه‌که‌م نه‌خواردۆته‌وه‌. ئه‌نه‌سی کوری مالک وتی: راست ده‌کات ئه‌ی ئه‌میری ئیمانداران.

عومەر وتى: بە بەلابى ئەى ئەنەس! ئە من ئەمانى كەسىك دەدەم كە بەراو و مەجزە ئەى كوشتبى؟! پاشان پروويكردە ھورموزان و پىي ووت: ھەلەم خەلە تاند، دە بەخوا من فريو ناخۆم مەگەر موسولمان بىت، ئەو ھەبوو راستە وخۆ ھورموزان موسولمان بوو. كە پىيان ووت: پىشتەر بۆ موسولمان نەبووى؟! وتى: ترسام بلىن: لە ترسى شمشىردا موسولمان بوو^(۱).

* سالى خۆلە مېشە كە «عام الرمادة» سالى ۱۸ ك:

ئەم سالى ناوئە بە سالى خۆلە مېشە كە، چونكە بەھۆى كەمى باران بارىنەو زەھى رەش ھەلگەر، تاواى لىھات وەك خۆلە مېشى لىھات، ئەمەش بۆ ماوھى نۆ مانگ ھەر بەردەوام بوو، ئەو ھەبوو ئىمامى عومەر نوسراوئىكى نووسى بۆ ئەبو موسا لە بەصرە و عەمرى كورپى عاص، ئەيوووت: (ھاوار و فرياد بۆ ئومەتى موحومەد).

خەلك ھەموو دەرچوون بۆ نوێژە بارانە، عومەر عەباسى مامى پىغەمبەرى لەگەل خۆى ھىنا، بۆ ئەوھى ئەو نوێژە بارانە بە ئەلكى بكا، عەباس ھەستا و وتارىكى بە كورتى خویند و نوێژىكرد و پاشان كەوتە سەر ئەژنوكانیا ووتى: «اللهم إياك نعبد و إياك نستعين، اللهم اغفر لنا وارحمنا وارض عنا»، واتە: (خوايە گيان تەنھا و تەنھا تۆ دەپەرستين و جگە لە تۆ ناپەرستين، تەنھا و تەنھا داوای كۆمەك و مەدەد لە تۆ دەكەين جگە لە تۆ داوا لە كەسى تر ناكەين،

(۱) (تارىخ الطبري) أحداث سنة ۱۷هـ، وانظر (تارىخ الاسلام) للذهبي، أحداث سنة ۲۰هـ،

خوایه گيان لیمان خوشبه و بهزه بیت پیماندا بیتوه و لیمان پازی به (پاشان
پویش، که گهرانهوه نه گهیشتنه مال (چۆره ی ناویان دههات)^(۱).

له نه نه سی کورپی مالکوهه ئه لى: کاتیک تووشی بى بارانی ببوایه،
عومهری کورپی خهتاب دهیوت: ئه ی خوایه ئیمه به پیغه مبه ره که ت لیّت
ده پارینه وه بارانت بو ده باران دین، وا ئیستا به مامی پیغه مبه ره که ت لیّت
ده پارینه وه^(۲)، بارانمان بو ببارینه، ئه لى: ئیتر باران دهباری)^(۳).

* جهنگی نه هاوهند ۲۱ ك:

موسولمانان سی هه زارن و نوعمانی کورپی موقهرین سه رکرده یانه، به لام
فارسه کان خوین قایم کردوه و ده رناچن له بو جهنگ. توله یحه ی نه سه دی وتی:
من وا به باش نه زانم که کومه لا سه ریا ز بنیترین چاویرپنه چاویان و داوی
پرویه پروو بوونه وه یان لی بکه ن و تووره یانکه ن، که نه وان هاتنه ده ر و په لاماریاندا

(۱) (البدایة والنهاية) أحداث سنة ۱۸هـ.

(۲) ئه م چۆره ته وه سوله مه شروعه وه یچی تیدا نییه نه وه ی که جائیزنییه نه وه تا هاوار
بکه یت به ناماده نه بوویه کی بى توانا، ئاخه هه ندیک له سو فیه کان نه مه ده که نه به لگه که وا جائیزه
هاوار بکریتته پیاوچاکان، ئیمه ش نه لئین: ئه گهر مه به ستان نه وه یه: جائیزه هاوار به پیاوچاکیکى
مردو بکریت، نه وا نه لئین: ئه ی بو هاواری نه کرده باشتیرین پیاوچاک که په یامبهری خوابه ﷺ،
نه گهریش مه به ستان گۆری پیاوچاکه و هاواری لا بکه ی، دیسانه وه نه لئین: باشتیرین و پیروزترین گۆر
گۆری په یامبهری خوابه ﷺ، ئه ی بو عومهر نه پویشت بۆلای نه و گۆره پیروزه؟! که زۆریش لیته ی
دوو نه بووه و له پال ده ستی بووه! به لکو پویشت بۆلای پیاوچاکیکى زیندو که عه باسی مامی
په یامبهره ﷺ، خو نه گهر وتیان: نا مه به ستان پیاوچاکیکى زیندووه، نه وا ئیمه ش هه ر وامان
ووتوه و پیچه وانیه ی نه وه مان نه گووتوه. (وه رگپي).

(۳) رواه البخاري، كتاب الاستسقاء، باب سؤال الامام الاستسقاء، حديث (۱۰۱۰).

با ئەمان زوو رابكەن و بەرەو لای ئىمە بىن، كە بە دواى ئەماندا هاتن و گەيشتنە ئىمە خۆمانىش ھەر ھەموومان رائەكەين، ئىتر ئەو كاتە دۇنيا ئەبن كە دۆراوين، ئىتر لە پرىكدا ئەوەندەى پى ناچى ھەر ھەموويان دىنە دەر، دواى ئەوہى كە لە حەشارگەكانيان بە تەواوەتى هاتنە دەر بۆيان دەگەرتىنەوہ و بە شمشىرەوہ دەكەوينە ناويان، تا بزائين خواى گەورە چى ئەكات.

خەلك بۆچونەكەيان بە باش زانى، ئەوہبوو نوعمان، قەعقاعى كورى عەمرى كرد بەئەمىرى ھىرشبەران و فەرمانى پىكردن كە برۆن بۆ شارەكە و دەورىان بدن و ھەر كە هاتنە دەر لە دەستيان رابكەن و ھەلبىن. قەعقاعىش چوو ئەوہى كرد، ئەوہبوو لە حەشارگەكانيان هاتنە دەرەوہ، ئىتر قەعقاع و ئەوہشى لەگەلدا بوو رايانكرد و كشانەوہ، فارسەكان ئەمەيان قۆستەوہ و كەوتنە دوايان، ئىتر ئەوہى تۆلەيە گومانى بردبوو ھاتە دى، وتيان: خۆيەتى خۆيەتى، ئىتر ھەر ھەموويان دەرچوون يەك جەنگاوەر لە شاردە نەمايەوہ، تەنيا دەرگاوانەكان نەبى، تا گەيشتنە لای سوپاكە، نوعمانىش لە ئامادە باشيدايە، ئەمەش لەبەرە بەيانى رۆژى ھەينە.

خەلك ويستيان بچن بە گزياندا و شەر دەست پىبكا، بەلام نوعمان نەيھىشت و فەرمانى كرد شەرنەكەن ھەتا خۆر ئاوا دەبى، دەرەنەكان ھىور دىنەوہ، ئەو كات سەرکەوتن لەلایەن خواوہ دادەبەزىت ھەرەك پىغەمبەرى خوا ﷺ دەيکرد، بەلام ھەر پىداگىريان كرد بەشكو رازى بى و ھىرشيان بکەنە سەر، نوعمان قايىل نەبوو -جا پياويكى زۆر خۆراگر و چەسپاو بوو-، ھەر كە خۆر ئاوابوو نويزى بە موسولمانان كرد و پاشان سواری ئەسپەكەى بوو -كە رەنگيكي سورى مەيلەو رەشى ھەبوو-، بە لای ھەر ئالايەكدا تىدەپەرى دەوہستا و ھانى دەدا كە خۆراگر و چەسپاو بى، ھەرەھا ئەو دەرپاتە پىشەوہ تەكبىرلىك دەكا

ھەموو ئامادەباش دەبن بۆ ھىرش، تەكبىرىكى تر دەكاتەۋە ئەبى ھەموو بە تەۋاۋەتى ئامادەبن، كە تەكبىرى سىيەمى كرد ئەۋكات لەگەلئا ھىرش دەست پىدەكات، پاشان گەرايەۋە شۆيئەكەى خۆى. فارسەكانىش لە ئامادە باشىيەكى تەۋاۋدا بوون و رىزيان بەستبوو بە شۆيەكەى زۆر سامناك كە ھەرگىز ۋەكو ئەۋەيان نەدىبوو، زۆرىەيان ۋەكو زنجىر رۆيشتبوونە نىۋىيەكەۋە، دىركى ئاسنىنيان لە دۋاى خۆيانەۋە دانابوو بۆ ئەۋەى نەتوانن بگەرپىنەۋە يا را بگەن.

پاشان نوعمانى كورپى موقەرىن الله اكبرى يەكەمى كرد و ئالاکەى لەراندهۋە خەلگ ھەمو ئامادە باش بوون، جارىكى تر الله اكبرى كرد و ئالاکەى لەراندهۋە خەلگىش جارىكى تر ئامادە باش بوونەۋە پاشان تەكبىرى سىيەمى كرد و ھىرشى كرد و موسلمانانىش لەگەلئا ھىرشىان برد، ئالاکەى نوعمان دەلەريەۋە ۋەكو لەرىنەۋەى (العقاب)^(۱) لەسەر نىچىرەكەى، تا گەيشتەنە يەك و شەر دەستى پىكرد، شەرىك كە ھەرگىز لەو شەرپانەى پىيشووتر شتى وا پرووى نەداۋە، پرواۋى ۋەك ئەمە نەبىستراۋە. پاشان خۋاى تەعالا سەرگەۋتنى بۆ موسلمانان نووسى.

* ۋەفاتكردى خالدى كورپى ۋەلىد ﷺ ۲۱ ك:

خالد لەسەر جىگەى مردن بوو، ئەيووت: (دە بەخۋا بەشدارى ئەۋەندە و ئەۋەندە جەنگم كردۋە لە پىشەنگى سوپاۋە بووم، بىستىك نىيە لە جەستەمدا مەگەر شۆيئى شىرىك يان رەمىك يان تىرىكى پىۋەيە، كەچى ئا ئەۋەتا دەبىنن ۋەكو وشتەر چۆن دەمرى لوتم بشكى لەسەر جىگاگەم دەمرم، دەك چاۋى ترسنۆكان قەت نەخەۋى).

(۱) (العقاب): دالاش: مەلىكى گۆشت خۆرى بەناۋيانگە.

هەروەھا ئەللى: (شەويك كە تىيدا برۆمە لای بوكىك يان مژدەى منداللىكم
پىبدرىت، پىم خۆشتر نىيە لەوەى كە لەشەويكى پىر سەرما و سۆلەدا لەگەل
موهاجىرىندا بەيانىان لە نىو دوژمن پى بكمەوه)^(۱).

(۱) (البداية والنهاية) ذكر من مات سنة ۲۱ هـ.

بهشی سییهم

خیلافهتی ئه میری ئیمانداران عوسمانی
کوری عه ففان ﷺ له سالتی ٣٢٥ بۆ ٥٣٥

باسی یه کهم

عوسمان چون خیلافه تی گرتە دەست؟

* چیرۆکی شورا :

کاتیڤ له عومەر رضی اللہ عنہ درا، خیلافه تی خسته ئەستۆی شەش کهسه وه: عوسمانی کورێ عەففان، عەلی کورێ ئەبی تالب، تەلحە کورێ عوبەیدوللا، زوبەیری کورێ عەوام، عەبدولرەحمانی کورێ عەوف، سەعدی کورێ ئەبی وهقاص، ئەم چیرۆکی شورایه ئیمامی بوخاری له صحیحە کهی خویدا گیراویەتیەوه (تا بزانی میژوو زایە نابیت)، ئەوه تا دەبینی ئیمامی بوخاری دوو قەزیە مان بۆ رپوایەت دەکات که مشت و مەری زۆریان لەسەر کراوه.

بوخاری چیرۆکیکی دورو و درێژ له بارە ی کوشتنی عومەر رضی اللہ عنہ رپوایەت دەکات، تا دەگاتە ئەوه ی که به عومەر رضی اللہ عنہ گوتراوه: وه سیەت بکه ئە ی ئەمیری ئیمانداران، جینشینیک دابنێ.

ئەویش وتی: من کهس لهو کۆمەلە به شیاوتر نازانم که په یامبەری خوا ﷺ وه فاتی کردو له دەستیان پازی بوو، پاشان ناوی عەلی و عوسمان و زوبەیر و تەلحە و سەعد و عەبدولرەحمانی کورێ عەوفی هینا.

وتی: (ئەوه عەبدوللای کورێ عومەر ئەبیته شاهی به سەرتانەوه، هیچیشی به دەست نییه، ئەگەر هاتوو سەعد بوو به ئەمیر، ئەوه چاکه، وه ئەگەر نا هەر کامتان بوو به ئەمیر با پشتی پی ببهستی، ئە من له بهر بی توانایی و ناپاکی له کارم لانه بردوو) ^(۱).

(۱) چونکه عومەر سەعدی کورێ ئەبی وهقاصی له کاریه دەستی کوفه لابرد.

زوبهیر وتی: من کاره کهم دایه دهست عهلی^(۱) ته لّحه وتی: من کاره کهم دایه دهست عوسمان.

ثا بهو شیوهیه سیان دهستیان هه لگرت: زوبهیر و ته لحه و سه عدی کوپری
نه بی وه قاص.

(عه‌بدولپه‌همانی کوپری عه‌وف وتی: کامتان ده‌ست هه‌لده‌گریت، تابیده‌ین به‌وه‌که‌ی تر؟ پاشان وتی: ئه‌یده‌نه ده‌ستی من، سویند به‌خوا باشه‌که‌تان هه‌لده‌بژیرم؟)

هەردووکیان وتیان: قەبۆلمانە. ئەوەبوو دەستی یەکیکیانی گرت و پێی وت:
تۆ فەزلی خزمایەتی لەگەڵ پیغمبەر و ﷺ زوو موسلمان بوونت ھەیە، جا
سویندت ئەدەم بەخوا ئەگەر تۆم کرد بە ئەمیر دادپەرورەر ئەبی، ئەگەر عوسمانم
کرد بە ئەمیر گوێرایەڵ ئەبی و بەقسە ی ئەکەیت.

(۱) نهم پړوايه ته راستی مه سه له که مان به تمواووتی بڼ پړوون ده کاته وه کموا زویمیری کورپی عوام رقی له عدلی نه بڼوه، تاخر چۆن رقی لی د هبی له کاتیکدا زویمیر کورپی صه فیه ی پوریتی (خوشکی باوکی)، همروها هه لیږاردووه بڼ خيلافهت همروک له رېوايه ته که دا روون و ناشکرايه.

پاشان پرووی کرده ئهوه که ی تریان - که عوسمان بوو - هه مان شتی پی ووت.
جا کاتی که په یمانه که ی لی وه رگرتن وتی: ئی عوسمان ده ستم به ری، به یعه تی
پی داو، عه لیش به یعه تی پیدا و هه موو ئه وانه له ماله که دابون و هاتنه ژووره وه
و به یعه تیان پیدا^(۱).

ئه مه ریوایه تی به یعه ت پیدا نه که ی عوسمانه هه روه که له صه حیچی بوخاریدا
هاتووه.

لیرده هه ندیک وورده کاری تر هه یه له الصحیحدا^(۲) دا هاتووه که وا
عه بدولر هه مان ی کور ی عه وف سی رۆژ دانیشتووه و چاوه ری کردووه و پرس ی به
موهاجرین و ئه نسار کردووه. تا ئه لی: (سویند به خوا یه که مالم نه هیشتووه له
ماله کانی موهاجرین و ئه نسار مه گه ر پرسیارم لی کردون، نه مبینی که س به
عوسمان هاو تابکه ن)^(۳).

که وابوو به یعه ت وه رگرتنه که راسته وخۆ و له خۆ وه نه بووه، به لکو دوا ی
ئه وه ی په یمانی له هه ردووکیان وه رگرتووه، سی رۆژ دانیشتووه و پرس و راویژی
کردووه، پاشان عوسمان ی هه لبژاردووه.

ئه وه ی جیی داخه، ده بینین کتیبه میژوویه کانی سه رده م، که باس له
ژیانی هاوه لان ده که ن، پشت له ریوایه ته که ی بوخاری ده که ن و ریوایه ته

(۱) (صحیح البخاری) کتاب فچائل الصحابه، باب قصه البیعه، حدیپ (۳۷۰۰).

(۲) له زاراه ی ئه هلی عیلمدا هه رکات ئه م ئه لیفو لامه یان به وشه ی (صحیح) هه وه نا، ئه وا
به زۆری مه به ستیان صه حیچی بوخاریه یا موسلیم. (وه رگرت)

(۳) (صحیح البخاری) کتاب الاحکام، باب کیف یبایع الامام الناس، حدیث (۷۲۰۷).

درؤينه كهى ته بو ميخنهف ودرده گرن كه له مېټروه كهى ته بهريدا هاتوه.
ته مهش دهقه كه يه تى:

كاتيك كه درا له عومهرى كورې خهتاب، پيى گوترا: نهى ته ميرى
ئيمانداران جيئنشينيك ديارى بكه؟ وتى: كى دهست نيشان بكه؟ ته گهر
ته بوعبيدهى كورې جهراح زيندوو بوايه هه لم ده بژارد، ته گهر يش پهروه دگارم ليى
پرسيم ته ليم: گويم له پيامبره كهت بووه فرمويه تى: ته مينى ته م ئومه ته يه.
ههروه ها ته گهر سالى مهولاي ته بو حوزه يفه زيندو بوايه ده مكرده به نه مير، خو
ته گهر پهروه دگارم ليى پرسيم، ته ليم: گويم له پيامبره كهت بووه ﷺ
فرمويه تى: به راستى سالم خواى زور خوش دهوى. پياويك پيى ووت: من پيت
ده ليم، عه بدوللاى كورې عومهر دابنى، ته ویش فرموى: خوا بتكوژى، به خوا
له م قسه يه دا مبه ست خا نه بوو، تيا بجى، چون كه سيك بكه م به خهليفه
نه يتوانى خيزانه كهى ته لاق بدا، پيوستيمان به كاروبارتان نيه، ستايشى
خيلافه تم نه كردووه تا هانى يه كيك له مال و مناللى بو بدهم، ته گهر خيلافه
چاك بى، ته وابهشى خومان لى برد، ته گهر يش خراب بى، خو ته مه خراپه يه كه و
خاوو خيزانى عومهرى لى دور ده خريته وه و ده دريته مل عومهر، با خانه وادهى
عومهر يه كيكيان مو حاسه بهى له گهل بكرت له سهر كاروبارى ئومه تى مو حه مدهد
ﷺ

به راستى خوم ماندو كرد و مال و مندا ليشم مه حروم كرد، خو ته گهر
رزگار يشم بى، بى چاكه و بى خراپه، ته وه به راستى دلشادم، جا سهير ته كه م،
ته گهر خهليفه م دانا، خو ته وه له من باشتر خهليفه ي دانا وه - مبه سستى

ئەبوبەكرە-، ئەگەر ئىش وازم لىھىنا و كەسم دەست نىشان نەكرد، ئەوا لە من باشتر وازى لىھىنا -مەبەستى پەيامبەرى خوايە ﷺ-، بە دۇنيابىھە ھەرگىز خوا دىنى خۆى زايە ناكە.

ئىتر رۆيشتەنە دەرەو، پاشان گەرانەو، وتيان: ئەى ئەمىرى ئىمانداران ئەگەر پاسپاردەيەك بەجى بهيلى؟ ئەوئىش فەرموى: لە راستيدا دواى ئەو قسانەم، دامنابو تەماشايەك بەكم تا يەكئىكتان بەكم بە ئەمىر، كە لەبارترينتانە بو ئەوئى بەرەو ھەقتان بەرئىت و ئاماژەى كرد بو ئەلى، جا لە خۆچونئىك دايگرتەم و ماندوى كردم، بىنىم پياويك رۆيشتە باخەكەيھەو و دەستى كرد بە رىننەھەوئى ھەرچى سەوز و پىگەيشتوو و لە زەوى دەنا، لەمەو تىگەيشتەم كە خواى گەورە دەسەلاتى بە سەر كارى خۆيدا دەشكىت و منىش دەمىرم، بۆيە نامەوئى بە مردوى و بە زىندوى ئەمە بكىشم، من ئەو كۆمەلە پياوھەتان لە ناو بەجى دىلەم، كە پەيامبەرى خوا ﷺ لە بارەيانەو دەفەرموئىت: ئەھلى بەھەشتن: سەئىدى كورپى زەيدى كورپى ئەمىرى كورپى نوفەيل يەكئىكە لەوانە بەلام من ناخەمە رىزى ئەو شەھەو، شەش كەسەكە برىتىن لە: ئەلى و عوسمان ھەردوو كورپەكەى عەبەد مەناف، عەبدولرەھمان و سەعد ھەردوو لالوكەى پەيامبەرى خوا ﷺ، زوبەيرى كورپى عەوام كورپى پورى و ھەوارى پەيامبەر ﷺ، تەلھەى كورپى عوبەيدوللا، جا خەلك با يەكئىك لەوانە ھەلبىرئىت، ھەركامىانتان دەستنىشان كرد ئەوا چاك بن لەگەلئىدا و پشتى بگرن و سەرى بھەن، ھەر شتىكىيان بە ھەر كەسىكتان پاسپارد با بەجى بهيلى.

دىسانەو رۆيشتەنە دەرەو، عەبباس بە ئەلى ووت: لەگەلئان مەرۆ.

عەلى وتى: ھەزم لە دووبەرەكى و جىاوازی نىيە، ئەۋىش وتى: كەۋاتە ئەۋەى ھەزەت پىتى نىيە دەيىنىت.

كاتىك بەيانی بوۋەۋە عومەر بانگى عەلى و عوسمان و سەعد و عەبدولرەھمانى كورپى عەۋف و زوبەيرى كورپى عەۋامى كرد، پىيانی ووت: ھەرچى چاۋم گىرا بىنىم ئىۋەن پىشەۋا و دەم سى خەلك، خەلىفەش ھەر لە ئىۋە دەبىت، پەيامبەرى خوا ﷺ ۋە فاتی كرد و لىتان رازى بوو، من لە ھەلۋىستى خەلك دلىام لە ئاست ئىۋە ئەگەر بە چەسپاۋى بىننەۋە، بەلام لە ئىۋە دلىانىم، لەۋەى جىاوازی و دووبەرەكى لە نىۋانتاندا پروودات، بەھۋى ئىۋەشەۋە دووبەرەكى بکەۋىتە نىۋ خەلكەۋە، ھەستىن برۆن بۆ ژورەكەى عائىشە و پوخسەتى لى بخوازن و پاشان راۋىژىكەن و يەكىكتان ھەلبرىرن.

دۋاى ئەۋە وتى: نا، مەرۋنە ژورەكەى عائىشەۋە، بەلام نرىك بن، پاشان سەرى لە زەۋى دانا و خۋىن بە لاشەيدا دەچۆرا و تەۋاۋ لاۋازى كردبوو.

ئەۋانىش پۋىشتەنە ژورەۋە و دەستيان كرد بە ورتە ورت لەگەل يەكتەدا، تا دەنگيان بەرز بوۋىۋە، عەبدوللەى كورپى عومەر - دای بەگوپى عومەردا و - وتى: سبحان الله، ھىشتا ئەمىرى ئىمانداران نەمردوۋە، ئەۋىش بە ئاگا ھاتەۋە ۋە فرمۋى: ھەر ھەموۋتان ۋاز لەمە بىنن، ئەگەر مردم ئەۋا سى پۋژ راۋىژ لەگەل يەكتەدا بکەن، با صوھەيب نوپژ بە خەلكى بکات، رۆژى چۋارەم نەھاتوۋە ئەبى ئەمىرىكتان دەست نىشان كرەبى، عەبدوللەى كورپى عومەر ۋەكو راۋىژكار ئامادە دەبىت، بەلام ھىچ بەدەستە، تەلخەشتان لەگەل دايە، ئەگەر لە ماۋەى ئەۋ سى رۆژەدا تەشرىفى گەشت بەيىننە لای خۆتان، بەلام ئەگەر سى رۆژەكە تىپەرى و

نه گه‌شیت، نه‌وا ئیوه ئیشی خۆتان بکه‌ن. کڅی نه‌رواته شوین ته‌لحه بۆم؟ سه‌عدی کورې نه‌بی وه‌قاص وتی: من ده‌رۆم، -إن شاء الله- دیته‌ خزمه‌ت. عومه‌ر فرموی: ئومیدم هه‌یه -إن شاء الله- ئاماده‌بیټ. واشنازانم که‌س ئهم کاره به‌ده‌ست بگریت مه‌گه‌ر یه‌کڼک له‌م دوو پیاوه نه‌بیټ: عه‌لی یان عوسمان.

نه‌گه‌ر عوسمان بوو به‌ خه‌لیفه، نه‌و نه‌رمونیانه، نه‌گه‌ریش عه‌لی بوو به‌ خه‌لیفه نه‌و گه‌مه‌چییه، شایسته‌ ترینه‌نه که به‌ره‌و ریگه‌ی هه‌قتان به‌ریټ.

گه‌ر هاتوو سه‌عدیان دانا، نه‌وه به‌پراستی شایسته‌یه و هه‌ر بۆخوی کراوه، گه‌رنا با نه‌وه‌ی داده‌ریټ پشته‌ی پی‌ ببه‌ستیت، له‌ پاستیدا من له‌به‌ر ناپاکي ولوازی له‌ کارم نه‌خستوو، نه‌گه‌ریش پیاویکی خاوه‌ن ره‌ئی هه‌بیټ عه‌بدولپه‌مانی کورې عه‌وفه، یاریده‌ریکی پرنیشاندهره له‌لایه‌ن خواوه، گوئی بۆ بگرن.

پاشان به‌ نه‌بو ته‌لحه‌ی نه‌نساری ووت: نه‌ی نه‌بو ته‌لحه‌ خواي به‌رز و بلند ئیسلامی به‌ ئیوه سه‌ر به‌رزکرد، جا په‌نجا پیاو له‌ نه‌نساږ هه‌لبژیره، هانیان بده تاكو یه‌کڼک له‌ خویان هه‌لبژیرن.

به‌ میقدادی کورې نه‌سوه‌دی ووت: نه‌گه‌ر منتان خسته‌ نیو گۆږه‌وه نه‌و شه‌ش که‌سه کۆ بکه‌ره‌وه، تا یه‌کیکیان هه‌لبژیرن.

ئینجا به‌ سوه‌یه‌یی ووت: بۆ ماوه‌ی سی‌ رۆژ تۆ نوێژ به‌خه‌لکی بکه‌، هه‌رکام له‌ عه‌لی و عوسمان و زوبه‌یر و سه‌عد و عه‌بدولپه‌مانی کورې عه‌وف و ته‌لحه‌ هاتنه‌ پێشه‌وه، پێشیاغه‌، عه‌بدوللای کورې عومه‌ریش بینه‌، به‌لام هه‌یچی به‌ده‌ست نییه‌، له‌سه‌ر سه‌ریان راوه‌سته، نه‌گه‌ر پینجیان کۆبونه‌وه و له‌ سه‌ر یه‌کیکیان کۆک بوون و یه‌کیکیان رازی نه‌بوو، ملی بشکینه‌ یان به‌ شمشیر له‌ ملیده‌.

نه گهر چواریان له سهر یه کټکیان کۆک بوون و دووانیان پازی نه بوو، له ملی
 نهو دوانه ش بده، نه گهر سیانیاں به یه کټکیان پازی بوون و سیانه که ی تریان به
 یه کټکی تریان پازی بوون و عه بدوللای کورې عومهریان کرد به دادوهر، نهو
 لایه ی که عه بدوللای کورې عومهر پټی پازی، با یه کټک له خوځیان هه لټیرن،
 به لام نه گهر به دادوهری عه بدوللای کورې عومهر پازی نه بوون، نهوا له گهل نهو
 لایه نه بن که عه بدولرهمانی کورې عه وفی تیدایه، هدرچی مایه وه له وانه ی
 پازینابن به وانه ی خه لک له سهری کۆکن بیانکوژن^(۱).

منیش نه لیم: نه مه ریوایه ته که ی نه بو میخنه ف، که چه نډین شتی
 پټچه وانه ی ریوایه ته که ی بوخاری تیدایه، ههروه ها سهرباری چه نډین زیاده ی
 نه شیاو و نابه جی، له وانه: هه لال کردنی خوینی نه وانه ی خودی عومهر
 له باره یانه وه ده لی: په یامبهری خوا ﷺ وه فاتی کردوه و لییان پازی بووه !!

سبحان الله! عومهر ﷺ چون کوشتنی نهو هاوه له بهرز و بهرپزانه، عوسمان
 و عه لی و ته لحهو زوبهیر و عه بدولرهمانی کورې عه وف و سعد کورې نه بی
 وه قاص، به هه لال ده زانی، له کاتیکدا خو ی نه لی: نه مانه نهو که سانه ن، که
 په یامبهری خوا ﷺ وه فاتی کردوه و لییان پازی بووه، نا نه مه ناراستی و پوچی
 نه م ریوایه ته پیشان ده دات، دوا ی نه وه ش نه مه کییه جورئت نه کات نهو برپاره
 ته نفیز بکات؟! نه ی باشه نه کریت جی به جیش نه کریت؟! له راستیدا ته نها
 درویه کی هه لټه ستراوه و هیچی تر، پاشانیش به ئامازه به لکو به راشکاوی له
 پیشتری عه لی تیدایه بۆ خیلافه ت.

* عوسمان شايسته تره بؤ خيلافهت:

دواي ٽوهه خه ٿڻڪ له سهر عوسمان ڪوڪ بوون و بهيعه تيان پيدا، كه باشتري
هاوه ٿي په يامبه ره ﷺ له دواي ٽه بويه ڪر و عومهر، له بهر فهرموده ڪهي ٿين
عومهر ﷺ كه ده ٿي: له دواي په يامبه ري خوا ﷺ كه سمان به هاوتا و هاوشاني
ٽه بويه ڪر نه ده زاني، دواي ٽهو عومهر و ٿينجا عوسمان، ٿيتر فه زلي ڪه سمان به
سهر ڪه سدا نه ده ده^(۱) ڪه ريوايه ٿي ڪي ترده ٿي: جا په يامبه ري خوايش ﷺ گوئي
ليمان ده بوو و ٿينڪاري لي نه ده ڪردی^(۲)

عه بدوللاي ڪوري مه سعود له باره ي بهيعه ت پيدانه ڪهي عوسمانه وه ٿي:
(باشتري ڪه سي ڪي نيومان ڪرا به خليفه، ڪه له سهرووي هه مومانه وه
بوو)^(۳) هه ريويه ٿي مامي ٽه بو ٽه يوي ڪوري ٽه بو ته ييه ي سه ختياني و ٿي مامي
ٽه حمده و ٿي مامي دارولقوتني ده ٿين: هه رڪه س عه لي بخاته پيش عوسمانه وه،
ناما قولتي وي پري بهرانبهر موهاجيرين و ٽه نسا ڪردوه، چونڪه عه بدولرچاني
ڪوري عه وف ٿي: به خوا يه ڪ مال مه ٽه هيشته وه له مال ڪاني موهاجيرين و
ٽه نسا مه گهر پرسيارم لي ڪردون، جا نه ميني ڪه س به عوسمان هاوتا بڪهن،
هه مويان عوسمانيان به باشت ده زاني.

(۱) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عثمان، حديث (۳۶۹۷).

(۲) (المعجم الكبير) للطبراني (۱۲/۱۳۱۲)، و (السنة) للخلال ص (۳۹۸). و (السنة) لابن

أبي عاصم (۵۵۳). وقال محققه العلامة الألباني: (إسناده صحيح).

(۳) (السنة) للخلال، ص (۳۲۰).

ئەو بۆ بە بەیعه تپیدانیکی گشتی بەیعه تی خیلافەت درا بە عوسمانی کۆری عەففان.

ئیمامی ئەحمەدی کۆری حەنبەل: ئەلئیت: هیچ کام لە خەلیفەکان بەیعه تە کهیان بە ئەندازە بەیعه تە کهی عوسمان جەخت لەسەرکراو نەبوو، لەبەر ئەوەی بەیعه ت پیدانه کهی بە کۆرای دەنگی خەلک بوو^(۱).

ئەو هشی که ئەهلی سوننە ی لەسەر ئەو یه: هەرکەس عەلی بخاتە پیش ئەبۆبەکر و عومەر هوه ئەوا گومرا و موبتەدیعه، بەلام هەرکەس عەلی بخاتە پیش عوسمان هوه ئەوا بە هەلەدا چوو، نە بە گومرا و نە بە موبتەدیعی نازانن، ئەمە ئەگەر چی هەندیک لە زانایان هەر لەمەر ئەو مەسەلەیه زۆر تونلن چونکە ئەلئین: (هەرکەس عەلی بخاتە پیش عوسمان هوه، وه کو ئەو وایه بلیت هاوه لانی پەيامبەر ﷺ ناپاکیان لە ئەمانە تە که کردوو، بهو ی رۆیشتوون عوسمانیان پیش عەلی خستوو -رەزای خوا لە هەموویان بیّت-).

* * *

باسی د ۵۹۹ م

عوسمانی کوری عه فغان له چهند دیریکدا

* ناو وره چه له کی:

ناوی عوسمانی کوری عه فغانی کوری ته بیلعاصی کوری ئومه ییهی کوری
عبد شه مسی کوری عه بدولمه نافه، له عه بدولمه نافدا له گهل په یامبه ری خوا ﷺ
به یهك ده گهن.

دایکی ته پروای کچی کور هیزی کچی ره بیعه یه.

دایره شی ئوم حه کیمی کچی عه بدولموت ته لیبه پوری په یامبه ره ﷺ^(۱).

* نازناو وکونیه که ی:

نازناوی (ذو النورین) ی لیترا، چونکه روقه ییهی کچی په یامبه ری خوا ﷺ
خیزانی بووه، که تهویش وه فاتی کردوه ئوم که لسو میشی ماره کردوه^(۲).

کونیه که ی ته بو عه بدوللا و ته بو عه مره، هر زوو له سهر دهستی ته بو یه کری
صدیق موسلمان بووه^(۳). کۆچی بو حه به شه کردوه و پاشانیش بو مه دینه.

* خیزانه کانی و منداله کانی:

خیزانه کانی عوسمان بریتین له:

(۱) (معرفة الصحابة) (۱/۲۳۵).

(۲) (معرفة الصحابة) (۲/۲۴۵).

(۳) (الإصابة) (۲/۴۵۵).

۱. روقه مییه کیچی په یامبه ری خوا ﷺ.
۲. نوم که لسومی کیچی په یامبه ری خوا ﷺ.
۳. فاخیته کیچی غه زوان.
۴. نوم غه مری کیچی جوندوب.
۵. فاتیمه کیچی وه لیدی کوری عه بد شه مس.
۶. نوم به نینی کیچی عویهینه.
۷. ره مله کیچی شه مییه کوری ره بیعه.
۸. نائیله کیچی فرافصه.

❀ منداله کانی :

کورپه کان: عه بدوللا - عه بدوللائی بچوک - خالد - ئه بان - عومهر -
سه عید - عه بدولمه لیک - عه مر - عه نه سه.

کچه کان: مهریم - نوم سه عید - عائشه - مهریم (یه کیکی تر) - نوم
به نین.

❀ فه زله کانی :

له عه بدولره همانی کوری سه مورپه وه ئه لی: کاتیک په یامبه ری خوا ﷺ
سوپای ته نگانه (جیش العسرة) ناماده کرد، عوسمان هات بولای په یامبه ری
خوا ﷺ و هزار دیناری له نیو کراسه که ی بوو، پرژانده چاکی په یامبه ری خوا
ﷺ، په یامبه ری خواش ﷺ هم دیو و ئه و دیوی به پاره که ده کرد و ئه یفه رموو:

«ماضر عثمان ما عمل بعد يوم»^(١)، له مړوه عوسمان هه رچی بکات زیانی لینادات، ئەمە ی هه ر دووباره ده کرده وه^(٢).

له ئەبی موسای ئەشعەر یه وه ﷺ ئەلی: (عوسمان دای له ده رگای مالی په یامبه ر ﷺ، په یامبه ری خوا ﷺ فەر مووی: بیکه ره وه و مژده ی به هه شتیشی بده ری، دوا ی به لا و موسیبه تیک که دیته ری)^(٣).

١. له ئەنه سه وه ﷺ ئەلی: (په یامبه ری خوا ﷺ له گه ل ئەبو یکر و عومه ر و عوسماندا پویشتنه سه ر کیوی ئوحد، کیوه که له ریه وه، په یامبه ری خوا ﷺ فەر مووی: پاوه سته ئە ی ئوحد، تو ته نها په یامبه ریک و راستگوییەك و دوو شه هیدت له سه ره)^(٤).

٢. له ئیبن عومه ره وه ﷺ وتی: (رؤی په یامبه ری خوا ﷺ هات بۆ لمان پیی وتین: که خه وتبووم بینیم وه کو ئەوه ی (المقالید) و (الموازین) م پیدرا،

(١) له بهر ئەمە یه هه ندیک له شیعه ئەلین - گه ر بیستیبتت -: خوایه که ئەوه نده پوله کی بی!! له تاوانبار یکی وه که عوسمان خو ش بی به هۆی پاره وه .. ئەوه خوا ی ئیمه نیه و نامانه وی.

(٢) أخرجه أحمد في (المسند) (٦٣/٥) رپوايه ته که که سیری کوری ئەبی که سیری خزمه تکاری عه بلو له همانی کوری سه موره ی تیدایه که: حالی مجهوله، به لام ئەلبانی له (مشكاة المصابيح) دا (٦٠٦٤) به حه سه نی دانا وه.

(٣) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب المناقب، باب مناقب عثمان، حديث (٣٦٥٩)، و (وصحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل عثمان بن عفان، حديث (٢٤٠٣).

(٤) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ﷺ ((لو كنت متخذًا خليلاً))، حديث (٣٦٧٥). و أخرجه مسلم في (صحيحه) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل طلحة والزبير، من حديث أبي هريره (٢٤١٧).

* له نيشانه کاني په يامبه رايه تي :

له عائشەوہ -رہزای خوی لیبی- ئەلی: (پەيامبەری خوا ﷺ فەرمویتە: ئەو عوسمان ئەگەر هاتو روژیک خوی گەورە توژی کرد بە کاربەدەست و

(۳) أخرجه الترمذی، کتاب: المناقب، باب مناقب عثمان، حدیث (۳۷۰۴) بإسناد صحیح.

مونافىقه كان ويستيان ئەو كراسەى كە خواى گەورە لەبەرتى كەردو، لەبەرتى داکەن، نەكەى بە گوڤيان بەكەى!)^(۱).

سەربارى ئەو تەم و مژىهەى كە لەلایەن نەزان و درۆزن و گوپراكانەوێ دروست كراو، بەلام لەپراستیدا سەردەمى خىلافەتى عوسمان بە سەردەمى زىرپىن دادەنرێت لە ماوێ هەموو خەلىفە راشىدە كاندا، لە سەردەمى ئەمدا بوو سنورى دەولەتى ئىسلامى فراوانى بە خۆو بىنى، لە سەردەمى ئەمدا باكورى ئەفرىقىا و ئەسكەندەرىيە فەتح كران و يەكەمىن كەشتى گەلى ئىسلامىش دروست كرا، هەروەها ئەرمىنىا و ئازەربايجان فەتح كرا، هەروەها فەتحكردنى هەرىمەكانى فارس لە سەردەمى ئەمدا گەيشتە كۆتايى وە خوشگوزەرانى و هەرزانى و ئەمەن و ئاسايش و بەخشىن بالى بەسەر سەرانسەرى دەولەتى ئىسلامىدا كىشا.

جا ئەم خوشگوزەرانى و فتوحاتە بەردەوام بون بە بەردەوامى خىلافەتى عوسمان، بۆ ماوێ دوازده سال، پاشان فیتنە لە سالى ۳۵ ك سەرى هەلدا، كە كۆمەلەك موجدريم و ستمكار دەرچوون و بەستەم و ناھەقى هەر لە مالهەكەى كە بەرۆزوو بوو و خەرىكى قورئان خویندن بوو كوشتيان.

(۱) سنن بن ماجه المقدمة، باب فضائل أصحاب النبي ﷺ حديث (۱۱۲).

باسې سیپه

گړنگترین روداوه کانی خیلافه تی عوسمان ﷺ

به پاستی سهرده می عوسمان پر بوو له فتوحات، ئه مهش بو ماوهی ده سال دريژه کیښا، به شپوهیه که له ماوهی ئه م سالانه دا توانرا سنوری دهوله تی ئیسلامی فراوان بکړیت، هر لهو سهرده می ویدا موعاویه قوبرسی پرگار کرد، سهره تا عومهر جهنگی له پیگهی ده ریاوه قه دهغه کردبوو، به لام عوسمان پیگهی دا، بهو هوویه نازهر بایجان و ئهرمه نیه و کابل و سنجستان و .. گه لی ناوچه ی تریش ففتح کران، هیرشه مزنه که ی (ذات الصواری) یش هر له سهرده می ئه مدا بوو.

ههروه ها گه وره ترین فراوانبوونی که ئیسلام له ده مه کانی خلیفه راشدیہ کاند ا به خووه دیتبی تی، سهرده می عوسمانی کورې عه فغان بووه ﷺ، ههروه ها ههستا به فراوانکردنی ههردوو مزگه وتی په یامبهرو و مالی خوا.

١. جەنگی ئەفریقا سالی ٢٧ ك^(١).

عوسمان عليه السلام فەرمانی کرد بە عەبدوللای کۆری سەعدی کۆری ئەبی سەرح، غەزای ئیفریقیە بکات، ئەگەریش هاتوو خوا ئەو دەرگایەیی بۆ کردەوه و فەتەحی کرد، ئەوا پێنج یەکی پێنج یەکی کەهێ پێ دەبەخشی (خُمس الخُمس).

ئەویش بە دە هەزار تیکۆشەرەوهوه بەرێکەوت، ئەوهبوو بە دەشت وچیاوه فەتەحی کرد، خەلکەکەیشی هەموو هاتنە نیو ئیسلامەوه، ئیتر عەبدوللای پێنج یەکی پێنج یەکی کەهێ بردوو و چوار بەشی پێنجیەکی بۆ عوسمان پەوانە کردەوه، ئەویش لە دەستەکەوتەکی چوار بەشی پێنجیەکی دابەشکردە سەر سوپاکە، هەر سواری سێ هەزاری بەر کەوت، هەزاری بۆ خۆی و دوو هەزاریشی بۆ لاخەکی، پیادەکانیش هەزار دیناریان بەرکەوت.

٢. رودای جرجیر و بەرەپر لە گەڵ موسوڵماناندا سالی ٢٧ ك:

دوای ئەوهی موسوڵمانان بە بیست هەزارەوه بەرەو ئەفریقا بەرێکەوتن، بە فەرماندەیی عەبدوللای کۆری ئەبی سەرح، جا ئەم سوپایە عەبدوللای کۆری عومەر و عەبدوللای کۆری زوییری تێدابوو، ئەوهبوو پادشای بەرەپر (جرجیر) بە سەد و بیست هەزار سەربازەوه بۆ رۆیه‌پوونەوهی موسوڵمانان کەوتنە پێ، هەندیک ووتیانە: دوو سەد هەزار، هەردوو سوپاکە بەیەک گەیشتن، ئەوهبوو بە فەرمانی (جرجیر) دەوری موسوڵمانان گیرا وەک خەرمانەیی مانگ، ئەو پۆژە سوپای موسوڵمانان کەوتە حالەتیکی زۆر سامناک و ترسناکی واوه، کە هەرگیز هاوشیوەیان نەدیوو، عەبدوللای کۆری زوییر دەلی: لە پشت ریزەکانەوه

(١) (البدایة و النهایة) (١٥٧/٧).

تەماشای پاشا كەيان (جەرجير) م دە کرد لەسەر ئەسپێك بوو، دوو كەنیزەك بوو سېبەر پەرى تاوسيان لە بۆى ھەلدا بوو. پۆيشتەم بۆلای عەبدوللای كورپى ئەبى سەرح و داوام لى کرد كە چەند كەسپێك لە گەلدا بنیژیت و لە پشتهو ھەمپارێژن، نیازی كوشتنى پاشا كەيانم ھەبە، ئەو ھەبوو چەند پیاویكى ئازای لە گەل پەوانە كردم و ھەرمانى پێكردن كە لە پشتهو ھەمپارێژن، ئەوانیش لە پشتهو ھەمپارێژگاریان لێكردم. بەرھەلای پاشا بەرپێكەوتم، بە نێو ریزەكاندا دەرپۆيشتەم و لێكەم دەرترانزاندن - وایان دەزانی پەيامپێك پێبە لە بۆ پاشا -، كە نزیك بوومەو ھە زانى نیازی كوشتنیم ھەبە بە ئەسپەكەو ھەلھات، منیش شوینی كەوتم و پمپێك لێدا و پاشان بە شمشیرەكەمەو ھەلەم كوتایە سەرى و كوشتەم، ئینجا سەرى ھەلگرت و خستە سەر نوکی پمەكە و اللھ اكبرم كرد، بەرپەریەكان ھەركە ئەو ھەیان بینى، ترسان و ھەلھاتن، وەكو كورپور^(١) رایان دەكرد، ئەمانیش دوايان دەكەوتن و بەدیليان دەگرتن، ئەو ھەبو موسولمانەكان غەنیمە و پارەبەكە زۆریان دەست كەوت، لە گەل دیلیكى زۆردا، ئەمانە ھەمووی لە ناوچەبەك بوون پێى دەگوترا (سبیطلە) - بە دوورى دوو رۆژ لە قەیرەوانەو -، جا ئەمە بەكەمین پروودا و بوو كە عەبدوللای كورپى زوبەیر بە ھۆبەو ھەناسرا^(٢).

(١) كەپەوالە، بە عەرەبى (القطا) ى پێى دەوترى، ھەندىكیش ھەر بە ناو ھەبەبەكەبەو (قەتى) و (قتك) یشى پێى دەئێن. (وەرگێت).

(٢) (البدایة والنهاية) أحداث سنة سبع وعشرين، وقعة جرجير والبربر. وانظر: (تاریخ خلیفة بن خیاط) ١ / ٣٤.

۳. جهنگي «ذات الصواري» سائي ۳۱ ك:

قوسته نتيڻي ڪوري هيرقل له گهل بهريه كاندا پڙمي ڪوڪرده وه بؤ به گڙا چونه وهى موسولمانان، نه مهش له ژمارهيه ڪي بي ويندها، بهره لاي عه بدوللاي ڪوري سهعدى ڪوري ئه بي سهرح و هاوه له ڪاني له شاري مهغرب بهريه ڪه وتن.

ههردوولا بهيهك گهيشتن، نهو شهوه پڙمه ڪان تا بهياني سهرگه رمى خاچپهرستي بوون، موسولمانانيش تا بهياني هه خهريكي نوٽر ڪردن و قورئان خويندن بوون، كه رڙ بوويه وه عه بدوللاي ڪوري ئه بي سهرح تيڪو شهريه ڪاني ريز ڪرد و ناموژگاري ڪردن به ياد ڪردني خواي پهروهر دگار و قورئان خويندن.

له سهره تادا باكه له گهل پڙمي و بهريه كاندا بوو، بهلام دواچار باكهش نه ما، موسلمانان ڪان به رڙم و بهريه ڪانيان ووت: گهر ده تانه وي دائه به زينه خوارى بؤ وشكاييه كه، وتيان نا! شهر دهستي پيڪرد، نهو بهو خواي گهوره سهر ڪه وتن دابه زاند بؤ موسولمانان، قوسته نتيڻ و سويپا ڪه ي له ترسان هه لاهتن، بهلام عه بدوللاي ڪوري ئه بي سهرحى ماوهيهك هه له (ذات الصواري) دا مايه وه، پاشان به سهر بهرزي و دهست پري گه پايه وه^(۱).

۴. فراوان ڪردني مزگهوتي په يامبه ر .

۵. دروست ڪردني يه ڪه مين ڪه شتي گه لي دهريايي.

۶. دووباره ڪوڪرده وهى قورئان.

(۱) (البداية والنهاية) أحداث سنة ۳۱ هـ.

بۆ ئەم کارە چوار كەسى راسپارد: سى قورەيشى و ئەنسارىهك.

قورپەشيشەكان بریتى بوون له: عەبدوڵلای كورپی زوبەیر وسەعیدی كورپی
عاص وعەبدولرەحمانی كورپی حارس.

ئەنسار يەكە زەيدى كورى سابت بوو.

که په‌پړاو (مصحف)سه‌کان ته‌واو بوون و نوسرانه‌وه په‌وانه‌ی شاره‌کانی تر کړا، عوسمان به ته‌نہا په‌وانه‌کردنی ته‌و موصحفه‌فانہ وازی نه‌هینا، که ئیتر بېنه مہرجہع بو خہ‌لکی و ته‌واو، به‌لکو له‌گہل هہر موصحفہ‌فی‌کدا زانایہ‌کی قورئانی خوینی په‌وانہ ده‌کرد، که‌وا له‌سہر ته‌و موصحفہ‌فہ خہ‌لک فی‌ری قورئان خویندن سکات.

ئەو ھەبوو زەھیدی کۆرپى سابتى لە مەدینە دانە، عەبدوللەي کۆرپى سائىبى
 ڕەوانەى مەككە كرد، موغیرەى کۆرپى ھیشامى بۆ شام و عامرى کۆرپى قەيس بۆ
 بەسەرە و ئەبو عەبدولرەھمانى سولەمى بۆ كوفە، موصحەفى شەشەمى لە مەدینە
 لە لای خۆى ھېشتەوہ، ئەمەش ئەو موصحەفەيە كە پێى دەوتریت (موصحەفى
 ئىمام).

باسى چوارەم

دەستپىكىردنى فېتنە

لەسالى ۳۴ى كۆچىدا فېتنە دەستى پىكىرد، لەوكاتەى كە ھەندىك خەلكى نەزان و بى ئەرزش ويستيان لە عوسمانى كوپى عەففان دەرپەرن، عوسمان گرتنى و لەو كارەخراپەيان ئاگادارى كردنەو و پاشان بەرەلەى كردن، بەلام ئاراميان نەبوو، زياتر خۆيان ئامادەكرد، جاريكى تر لە سالى ۳۵ كۆچى بە نيازى جەجەو كەوتنە پى و ھاتنە مەدىنە و ئەمىرى ئيماندارانيان لە مالىكەى خۆيدا گەمارۆدا، پاشان دواى چل رۆژ لە گەمارۆدان شەھىديان كرد، لەم ماوہىدا لە ھەموو شتىك بى بەشيان كرد بوو تەنەت لە نوژى جەماعەتیش.

ھۆكارەكانى فتنە كە:

ھۆكارى يەكەم: كە ھۆكارىكى سەرەككىيە، برىتيە لە پياويكى يەھودى بە ناوى عەبدوللەى كوپى سەبە^(۱).

لە راستىدا ئەوانەى پيشوو لە كۆندا يەكلا بوون لەوہى كە ئەم كەسايەتيە بوونى ھەبوو، تەنەت تاقىمكىيان بەو ناوہو ناو ناو (سەبەئيەكان)، كە كۆمەلەى ديد و بۆچونى تايبەت بەخۆيان ھەبوو و باسيان كردوو، بەلام لەوانەى ئىنكارى ئەم مەسەلەيان كردوو^(۱)، پياويكە بەناوى مورتەزا عەسكەرى، لە كتيبى (عبداللہ بن سبأ، وأساطير آخرى).

(۱) پروانە كتيبى: (عبداللہ بن سبأ ھل ھو حقيقة أم خيال).

(۱) لەوہى كە ئين سەبەئەئەسل وئەساسى نىيە و بوونى نەبوو بەلكو دروستكراوہ. (وہرگي)

ههروهه ها لهو كهسانه‌ی كه ئينكارى بوونی ئيين سه‌به‌ئيان كردوه (ته‌ها
 حوسّين)ه، له كتيبى (على و بنوه)، ههروهه ها خه‌لكى تريش، سه‌بارهت به (ته‌ها
 حسين) نه‌وه ههر له‌سه‌ر پريازه خوو گرتووه‌كه‌ى خو‌ى هيچى زياد نه‌كردووه، له
 ئينكار كردنى شته يه‌قينى و حاشا هه‌لنه‌گره‌كان، هه‌روهه كه له كتيب‌ه‌كه‌يدا (في
 الشعر الجاهلي)^(١) هاتووه، ئينكارى نه‌وه ده‌كات كه ئيبراهيم و ئيسماعيل عليه‌السلام
 كه‌عبه‌يان دروست كرديت و نه‌ليت: (قورئان بو‌ى هه‌يه باسى نه‌مه‌مان بو
 بكات، به‌لام مه‌رج نيه‌يه پ‌روى دابى)، نه‌وه ههر له‌سه‌ر پريازى به‌گومان بوون له
 هه‌موو شتياك ده‌رو‌يشت.

سه‌باره‌ت به عه‌سکه‌ری، ئەو هه‌وێی زۆری داوه له خه‌ڵکی بشیوێتی، و ده‌رئه‌بێی که پێگایه‌کی زانستی گرتۆته‌به‌ر بۆ رو‌نکردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که و که هه‌ستاوه به کۆکردنه‌وه‌ی هه‌رچی حه‌دیس و پێوایه‌ت هه‌یه باسی ئێبن سه‌به‌ء ده‌کات، پاشان لای جێگیر بووه که هه‌موو پێوایه‌ته‌کان له پێگه‌ی سه‌یفی کو‌ری عومه‌ره‌وه‌یه، ئەم سه‌یفه‌ش درۆزنه، که‌واته عه‌بدوڵلای کو‌ری سه‌به‌ عجونی نییه، به‌لام ئەم بۆ چونه‌ش هه‌له و پوچه له‌چهند رویه‌که‌وه:

۱. له لای ئین عه ساکر هاتوو له ږنگه ی عه ماری دهنیه وه له ئه بی توفه یله وه، ههروه ها له ږنگه ی شوعبه وه له سه له مه وه له زهیدی کور ی وه هبه وه باسی ئین سه به ئی کردوو کاتیك هیئاویانه بۆلای عه لی، ئه مه ش له ږنگه ی سه یفی کور ی عومه ره وه نییه ^(۱).

(۱) بروانه لایه‌ره ۳۴.

(١) (تاريخ دمشق) (٦/٢٩) في ترجمة عبدالله بن سبأ.

۲. زۆرىيە مىژوونوس و فەرمودەناس و نووسەرەكانى شىعە، لە كىتەبەكانى خۆياندا ئىسپاتى ئەم كەسايەتەيان كەردوو.

- ئەو (نۆبەختىيە) لە كىتەبى (فرق الشيعة) دا، دواى ئەوئى باسى قسەكانى ئىبن سەبە عەكەت، ئەلئىت: ئەم تاقمە ناودەبرىن بە گروپى (سەبەئەكان) كە برىتىن لە شوئىنكەوتوانى عەبدوللەي كورى سەبە^(۱).

ئەم نۆبەختىەش لە سەدەي سىيەمى كۆچىدا مردوو.

- (الكشّي) لە كىتەبى (رجال الشيعة) دا لە ئەبى جەعفەرەو رىوايەت دەكەت، كە ووتويەتى: عەبدوللەي كورى سەبەء بانگەشەي پەيامبەرەيەتى ئەكەرد و ئەيوت ئەمىرى ئىمانداران؛ خوايە^(۲). پاشان چەندىن رىوايەتى تر لە بارەي ئىبن سەبەئەو لە ئەبى جەعفەرى صادقەو؛ دەگىرئەو، تەنەت زىاد لە پىنج رىوايەت باس دەكەت.

- (الصدوق) لە كىتەبى (من لا يحضره الفقيه)^(۱).

- (الطوسي) كە ناسراو بە (شيخ الطائفة)^(۲).

- (المجلسي) زۆرزان لە زانستى ئىمامەكان لاي ئەوان (باقر علوم الأئمة)^(۳).

(۱) (فرق الشيعة) (ص ۲۲).

(۲) (فرق الشيعة) (ص ۲۲).

(۱) رىوايەتى ژمارە ۹۵۵. [يەكئەكە لە چوار كىتەبە باوەرپەكراو كەي لاي شىعەكان]

(۲) في كتابه (رجال الطواسي) (ص ۱).

(۳) في كتابه (بحار الأنوار) (۲۱۰/۵۱) و (۱۶۶/۴۲).

- (النوری الطبرسی)^(١).

- جگە لەوانە ی که ناوم هینان، هی تریش زۆن، لەبەر کورتبیری وازم لیتینان.

٣. سەبارەت بە ئەهلی سوننەت: هەركامێکیان باسی ئەو دەمە ی کردبێ، ئەو ناوی ئێین سەبەء و کاریگەرێهەکانی لەسەر ئەو دەمە ڕوونکردۆتەو، کەس ئینکاری بوونی ئێین سەبەئی نەکردو، تەنھا نووسەرە شیعەکانی ئەم دوايە نەبێ، لەگەڵ هەندیک نووسەری سوننیش، کە نەزانن بەو ی ئەوان چیان مەرامە لە پشت ئینکارکردنی ئەو کەسەو.

جا ئەم عەبدوڵلای کۆری سەبەئە، یەمەنیەکی یەهودیە، سەرەتا خۆی کرد بە موسوڵمان، پاشان لایەنگریکردنی عەلی عليه السلام هینا کایەو، تاقمی سەبەئیەکان دەدەرینە پالێ ئەوانە ی کە ڕوایان بە خوايەتی عەلی هەبو، هەرۆهە هەرئەوانە بوون کە هاتن بۆلای عەلی کۆری ئەبو تالب و پێیان وت: تۆ ئەوی. ئەویش وتی: ئەو کییە؟! وتیان: تۆ خوای. ئەویش فەرمانی دا بە (قەنبەر) ی خزمەتکاری چالێ بکەن و ناگری تیا بەردا، پاشان فەرمو ی :

لَمَّا رَأَيْتُ الْأَمْرَ أَمْرًا مُنْكَرًا أَجَجْتُ نَارِي وَدَعَوْتُ قَنْبَرًا^(١)
کاتیک کە بینیم ئەم کارە کارێ گەنە ناگرم کردو و تم قەنبەر چالیان بۆیکەنە

(١) في كتابه (بحار الأنوار) (٢١٠/٥١) و (١٤٦/٤٢).

ههروهها وتی: ههركهسی لهو وتهیه ی پاشگهز نه بیتهوه به ئاگر دهیسوتینم، نهوهبوو زۆریکیانی سوتاند، نهوهشی که رایکرد رایکرد، عهبدوئلاهی کورپی سه به ئیش یه کیک بوو له وانهی رایکرد، ههندیکیش ووتویانه: کوژراوه، خوای پهروه دگاریش زاناتره.

ئین سه بهء ههندی له دید و بوچونی یه هودی بلاوکردهوه، وهکو گه پانهوه (الرجعة)^(۲) و (الوصی)^(۳) و (ئیمامهت له یهک خیزاندا دهبی) و.. هی تریش.

وده شته کیه کانی به کارده هیئا، نه پزیشت درۆ و ده له سهی بلاوده کردهوه، که عوسمان واو وایکردهوه. ههروهها خووی و هاوده سهته کانی نوسراوی ساخته (موزه وهر) یان به ناوی هاوه له کانی په پیامبهروهه ﷺ ده نویسی، وهکو زویهیر و ته لحه و عهلی و عایشه و... هتر، هه موویان به مۆری ساخته مۆر ده کرد، نهو نوسراوانهش بریتی بوون له قسه کردن به عوسمان و بیزاری ده برپین له خووی و سیاسه ته که ی. له کوئیشدا ئامیره کانی گه یاندن نه بوونه وهکو ئیستا ههن، نهو ده شته کیانه ههر که نهو هه والانه یان پی ده گه یشت پروایان ده کرد، تا نهوه بوو.

(۱) نه سه له که ی له (صحیحی بوخاری) دا هاتوه، کتاب استتابة المرتدین، باب حکم المرتد و المرتدة واستتابتهم، حدیث (۶۹۲۲)، به لام درێژه ی چیرۆکه که ئین حه جهر: له راشه ی نهو فرموده یه دا باسی کردوه، ئینجا نه لی: (له به شی سی یه مددا نه مه مان ریوایهت کردوه له فرموده که ی (نه بو تاهیری المخلص) هوه، و سه نه ده که ی (حسن) ه.

(۲) بریتی ه له زیندوو بونه وه ی هه ندیک له مردوان له ئاخزه ماندا بو سزادانی سته مکاران.. (وه رگێر)

(۳) به وه ی هه موو په پیامبه ری وه صی (وه سیهت بوکراو - پاسپێردراو) یه کی هه بووه ، وه صی په پیامبه ریش ﷺ عه لی کورپی نه بوتالیبه ﷺ. (وه رگێر)

چەندىن ئاۋاھ گىيّر و دەغەلّ چۈنە رىزىيەو. بە كەم تەمەن و بىّ تەجروپە كانى دەگوت: (پىم سەيرە! خەلكانىك بروايان بە گەرپانەوہى عيسا ھەيە لە ئاخرزەماندا، بەلام بروايان بە گەرپانەوہى موحمەد نىيە، كەچى خواى گەورە ئەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ {القصص: ۸۵}، كەواتە موحمەد لەپىشتەرە بۆ گەرپانەوہ وەك لە عيسا). ھەرۈەھا ئەيوت: (ھەزار پەيامبەر لەپىش ئىمەوہ ھاتوون، ھەر ھەموويان وەصى يەكيان ھەبوو، وەصى موحمەد پىش عەلى بە).

ئەو ھەبوو لە سەر جەم چىن و توێژەکاندا خەلکانىک وەلامیان دایەو، ھەندىکیان دواى ئەو ھى تىگەيشتن لە مەبەستە چەپەلەکانى ئىبن سەبە عوون بە بانگەوازکار بوى، بەلام ھىندىکى تریان ھەر بە کوێرانە دەستیان کرد بە بانگەواز کردن.

لهو بانگه واز که راندهی دهستیان هه بوو له بلاو کردنه وهی بانگه وازه که ید:

خاڤقي كورپى حەرب - عەبدولرەحمانى كورپى عەدىس ئەلبەلەوى - كينانەى
 كورپى بەشىر - سەودانى كورپى حىمران - عەبدوللەي كورپى يەزىدى كورپى وەرڤاء
 - عەمرى كورپى حەمقى خوزاعى - حەرقوصى كورپى زوھەير - حەكىمى كورپى
 جەبەلە - قەتەرەى سكونى... ھتر^(۱).

سہارہت بہ ساختہ کردنی نوسراوہ کان، مہسروق تہ لئی: عائشہ وتی: لیئی گہران (واتہ عوسمان) وہ کو جلی پاک لہ پیسیدا بہ جییان ہیشت، پاشان وہ ک بہران سہریان بری.

مەسروق پىي ووت: ئەمە كارى تۆ بوو! تۆ بۆ خەلكت ئەنوسى و فەرمانت پىي دەكردن له فەرمانى عوسمان دەرچن.

عائىشه وتى: نە بەو خوايهى برواداران پروايان پىي هينناوه و بىي باوهپان باوهپان پىي نەهينناوه، پەشم لەسەر سىي بۆ نەنوسىوون، هەتا ئەم ساتەى كە دانىشتووم.

ئەمەش ئەللى: جا خەلك وای ئەزانى نوسراوهكان لەسەر قسەى عائىشه نوسراون^(۱) كەواتە كۆمەللىك نوسراوى ساختەى زۆر، لەسەر زمانى هاوهلاانى پەيامبەر ﷺ هەلەبەستەران، بىي ئەوهى ئاگايان لىي بىيت، هەرەهەموو ئەو نوسراوانە، گازندە و زەمى عوسمانى كورپى عەففانى دەكرد. ئەم عەبدوللاى كورپى سەبەئە، شوينكەوتوى لە سەرچەم وىلايەتەكاندا هەبوو، بۆيە بەردەوام نامەيان بۆ دەنارد و ئەمىش نامەى بۆ دەناردن. هەندىكيان نامەيان بۆ هەندىكى تريان دەنارد و دەياننوسى: واليەكەمان بە فەرمانى عوسمان واو وای لىي كردىن، واليەكەمان بە فەرمانى عوسمان واو وای لىي كردىن، رۆيشتىن بۆ مەدينە و عوسمان واو وای بەسەرھينانين، عوسمان واو وای عىنا بە سەر هاوهلەكانى پەيامبەردا، نامەيەكمان لەزويپرى كورپى عەوامەوه بۆ هاتووه، راسپاردەيەكمان لە عەلى كورپى ئەبو تالبەوه پىگەيشتووه، نوسراوىكمان لە عائىشهوه بۆ هاتووه، چى و چىمان بۆ هاتووه، ئيتەر ئەو دەشتەكيانە كە هيچ دەريارەى دىنەكەى خوا نازانن - شتىكى كەم نەبىي - ئەم قسانە كارى تىي دەكردن و دليان پرى ئەبوو لە شت لە ئاست عوسمانى كورپى عەففان ﷺ.

(١) - تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (١/٣٦٠).

لەبەرئەۋەى عوسمان لە خەلك خۆش دەبوو، لىيى نەدەگرتن، چاۋپۆشى دەکردن، لە ھەلە و كەم و كورتى خۆش دەبوو، عەفۋى دەکردن.

ھۆكارى چوارەم: پى قورس بوونى ھەندىك لە خىللەكان بە سەرکردايەتى كردنى قورەيش:

ئەو خىللە عەرەبانەى كە ھاتنە نىو ئىسلامەۋە، بەتايىبەت ئەو خىللانەى كە ھەندىكيان لە دىن ھەلگەرپانەۋە و پاشان بە زۆرى شمشىر و دواى شەرپکردن گەرپانەۋە، ھەندىكيان بە قەناعەتەۋە و ھەندىكى ترىشيان بى قەناعەت، ھەندى شتيان ھەر لە دل مابوو، ئا ئەوانە قورس بوو بە سەريانەۋە كە سەرکردايەتى كردن ھەر لە قورەيش بى، باشە بۆ ھەر قورەيش؟ بۆيە ئىبن خەلدون دەلى: (ھەندىك لە خىللە عەرەبەكان سەرکردايەتى كردنى قورەيش ببوھ شتىك لاياندا و نەفسيان پىي پازى نەدەبوو، بۆيە دەستيان كرد بەتانە و تەشەردان لە والى و دەسەلاتدارەكان^(۱) بۆ ئەو مەبەستە نەرم و نىيانى عوسمانيان قوستانەۋە.

ئەمانە گرنگترىن ھۆكارەكان بوون.

ھۆكارى ترىش ھەن بوونەتە ھۆى نانەۋەى ئەم فیتنەيە بەلام لەبەر كورتېرى باسە نەكردن.

(۱) - (تحقيق مواقف الصحابه فى الفتنة) (۳۶۵/۱).

باسی پینجهم

ټه و شتانه ی که له عوسمانیان گرت ﷺ

به کورتي باسی ټه و شتانه ده کهم که له عوسمانیان وهرده گرت و پاشان به دريژی باسی لیوه ده کهم - ان شاء الله - :

یه کهم: خزمه کانی کردووه به والی و دهسه لاتدار.

دووه: نه فی کردنی ټه بوزه پر یو پره بزه ^(۱).

سییه م: پیدانی پینج یه کی ټه فریقه به مه پروانی کورپی حه کهم.

چواره م: سوتاندنی سدرجهم موصحه فه کان و کوکړدنه وه ی خه لکی له سهر

یه ک موصحه ف.

پینجهم: لیدانی ئین مسعود تا ریڅو له ی ته قاندوه و لیدانی عه ماری کورپی

یاسر تا په راسوه کانی شکاندوه.

شه شه م: فراوانکردنی جی له وه پرې قه ده غه (الحمی).

حه و ته م: ته واو کردنی نویژ له سه فهر.

هه شته م: دواکه وتنی له جهنگی به دردا.

نویه م: راکردن له جهنگی ئوحد دا.

ده یه م: تاماده نه بوونی له به یعه تی ریزواندا.

(۱) پره بزه سی پژهه پئی له مه دینم وه دووره، له سهر پښکی مه که مه. (جمع البلدان ۲/۲۴).

يازده يەم: نەكوشتنى عوبەيدوللاى كۆپى عومەر لە خوین بابى (قصاصى) هورموزان.

دوازده يەم: زيادکردنى بانگى دووهم لە پۆژى جومعهدا، ئەمەش نە لە سەردهمى پەيامبەرى خوا ﷺ و نە لە سەردهمى ئەبوبەكر و نە لە سەردهمى عومەردا نەبۆه، بەلكو ئەوان تەنها يەك بانگیان داوه.

سیازده يەم: گێرانهوى حەكەم -باوكى مەروان-، لە كاتیكدە پەيامبەرى خوا ﷺ نەفى كردبوو.

شتى تریش هەن باسم نەكردون، وەكو ئەوێ ئەلێن: سەرکەوتۆتە سەر پلەكانەكەى پەيامبەر ﷺ، چونکە پەيامبەر ﷺ لەسەر مینبەر لە پلەى یەكەمدا وتاری ئەدایەوه، کە ئەبوبەكر هات دابەزیە سەر پلەى دووهم، کە عومەرش هات دابەزیە سەر سییەمیان، بەلام عوسمان هات سەرکەوتە سەر یەكەم پلەیان، ئەمەش هەروامایەوه هەتا ئەمپۆ، هەروەها ئەلێن: عومەر بە (دوڕرە) لە خەلكى ئەدا، کەچی ئەم بەعەسا و گالۆك، هەروەها ئەلێن: ئازاری ئەبو دەر دائى داوه کە یەكێكە لە هاوێڵەكانى پەيامبەر ﷺ، لەگەڵ هەندى شتى تریش کە زۆریەیان درۆ و دەلهسەن و ئەسلیان نییە، وا لە خوارەوه درێژى ئەم شتانه پوون دەکەینەوه :

ئا ئه مانه واليه كانى عوسمانن، ئه گهر ههر به خيټراييه كيش بيت ته ماشايه كى واليه كان بكهين، ده بينين خزمه كانى عوسمان زور زور كه مترن له چاو ئه وه كانى تر، به تاييه ت ئه گهر بزائين كه په يامبهري خوا ﷺ خيټى ئومه ييه زياتر له هوزه كانى تر ده كردن به كار به ده ست و والى.

شيخ الاسلام ئين ته ييه: ئه لى: (هيچ هوزيك له هوزه كانى قورپه يش نانسين به ئه ندازه ي به نى ئومه ييه په يامبهري خوا ﷺ به كارى هيټابن ويه كار به ده ستى داناييټن، ئه مه ش له بهر ئه وه ي ژماره يان زوربووه و له گه ل ئه وه شدا دم سپى و پايه دار بوون له نيو خه لكد) (۱).

له وانه ي كه په يامبهري خوا ﷺ به كارى هيټان وكردى به والى و له به نى ئومه ييه ش بون: عه تتابى كورپى ئوسه يد، ئه بو سوفيانى كورپى حه رب، خالدى كورپى سه عيد، عوسمانى كورپى سه عيد، ئه بانى كورپى سه عيد. پيټنج كه س به ژماره ي ئه وانه ي كه عوسمان ﷺ كردنى به والى.

دواى ئه وه ش ئه لىټن: ئه مانه ههر هه مويان له يه ك كاتدا نه كراون به والى، سه ره تا وه ليدى كورپى عوقبه ي دانا، به لام دواجار لايدا و سه عيدى كورپى عاصى له شويى دانا، كه وابه له يه ك كاتدا پيټنج نه بوون.

سه ربارى ئه وه ش، عوسمان پيش ئه وه ي وه فات بكات سه عيدى كورپى عاصيشى لادا (۱)، كه واته كاتيك عوسمان وه فاتى كردوه له هه موو به نى ئومه ييه ته نها سى والى مابون، كه بريټين له: موعاويه و عه بدوللاى كورپى سه عدى كورپى

(۱) (منهاج السنة) (۱۹۲/۶).

(۱) (تاريخ الطبرى) (۴۴۵/۳).

ئا ليرەدا شتياك ھەيە پيويستە ئاماژەي بۆ بکړي، ټوېش ټوھويه: وھليدي
کوپړي عوقبه و سەعیدی کوپړي عاص که عوسمان لايبردن والی بوون بەسەر
کوفهوه! ټو کوفيهي که عومەر سەعدي کوري ټهبي وھقاصي ټيدا دەرکرد!

تھو کوفہ یہی کہ عہلی دوعای لہ خہ لکہ کہی کردو وہ.

تھو کوفہ پیهی که خه لکه کهی غه دریان له حوسه یینی کوری عه لی کرد.

ئەو كوفەيەي كە خەلكە كەي پەيمانە كەيان شكاند لە گەڵ موسلمى كورپى
عەقىل دا.

له كۆتايدا و نهك كۆتاهه مین، ئهو كوفه يه ي كه خه لكه كه ي حوسه ينى
كورى عه لىان كوشت!

ئەو كوفەيەى كە پۆرتىك لە پۆزان بە ھىچ والىەك رازى نەبوو.

که و ابو له کار لا بردنی ئەو والیانە لە لایەن عوسمانەوه نابێتە جیگای تانە بۆ ئەو والیانە، بە لێکو جیگای تانە و عەبەیه بۆ ئەو شارەهی که تییدا والی بوون، دواى ئەوهش: ئایا ئەو والیانە شیاری خۆیان ئیسپات کرد یا نا؟ -إن شاء الله- دواى شایەتی زانایان لەسەر ئەو والیانە عوسمان دێننەوه.

ههروهه ها ته ليتين: به هه مان شيوه عهلي كورپي ته بو تالبش خزمه كاني خوځي
كردووه به والي^(۱)، كه سيش په خنه ي لي نه گرتوه، ئيمهش په خنه مان لي نه گرتووه
و ليشي ناگرين.

جا نهو كه سه ي كه نه م په خنه يه ده گريټ - به والي داناني خزمه كاني
عوسمان -، يان نه وه تا سوننيه يا شيعيه^(۲).

* ته گهر شيعيه ك بوو، به وه وه لامي ده ده ينه وه كه: عهلي كورپي ته بي
تالبش به هه مان شيوه خزمه كاني خوځي كردوه به والي، كه واته هه ردووكيان له
مه سه له كه دا يه كسانن، ته گهر به والي داناني خزم بكه يته په خنه و گازنده به سهر
عوسمانه وه، نهوا به هه مان شيوه به والي داناني خزمه كاني عهلي له لايه ن خودي
عهلي يه وه، ته بي بيه ته په خنه و گازنده به سهر يه وه، خو ته گهر نه م كار هه چي
تيډا نيه به بو عهلي، نهوا به هه مان شيوه بو عوسمانش هه چي تيډا نيه، به لكو
هه موو نه وانه ي كه عوسمان كردني به والي، باشر بوون له وانه ي كه عهلي
كردني به والي، جگه له عه بدوللاي كورپي عه عباس نه بيت.

(۱) (عه بدوللا) و (عوبه يدوللا) و (قيشم) و (ته مام) ... كه هه چواريان كورپي عه باسن كردوني
به والي، ههروهه ها زړ كوره كه ي خوځي: موجه ممد ي كورپي ته بويه كر. ههروهه ها عه بدولپه همني كورپي
هوبه يره ي كورپي نوم هانيني خوشكيشي. پروانه: (تاريخ خليفة بن الحياط) (ص ۲۰۰-۲۰۱).

(۲) نه مه راسته نه ك نه وه ي بلتي (يان سوننيه يان شيعه)، چونكه نه وان له په يره واني
سوننه ن نه ك خودي سوننه كه بريتيه له كومه ليك بيروبوچوون. و شيعيش به هه مان شيوه نه ك
شيعه ...، نهو (ي) يانه يائي نه سه به، نيسبه تن بو نهو شته، ههروهه چو ن ده ليتي ئيسلامي، واته
پا په ند به بنه ما كاني ثابيني ئيسلام، جا خه لكيتكي زور گه ن تيگه يشتون، تا وای ليها تووه ئيسـ
ته ليتي ئيسلامي خه لكانيكي تايهت ده گريته وه، وه گه رنا له بنچينه دا هه موو موسلماننيك
ئيسلامي يه، نه ك كومه لي موسولمان بگريته وه به بي نه واني تر. (وه رگير)

* بەلام ئەگەر ھاتوو كاترا سوننى بوو، ئەوا پېتى ئەلپىن: تۆ دوو رېنگات لە پېشە :

يەكەميان: ئەۋەتە بلىتى عوسمان بە ھۆى خۆشەويستى و خزمایەتپەۋە کردونى بە فەرمان پړوا، بەلام شایانى فەرمانرەۋایەتى نەبوون.

دوۋەميان: ئەۋەتە بلىتى: عوسمان ﷺ ۱۹۰۹ وای ئەزانى ئەوان شایستەى ئەو کارەن بۆیە ئەو کارەى پى سپاردن. جا ئەسلېش ۱۹۰۹ وایە گومانى چاکە بېرى بە ئەمسالى عوسمان ﷺ، دۋای ئەمانەش با تەماشایەكى ژيان و رەۋشتى ئەو والیانە بکەمین کە عوسمان ﷺ داینان.

ئەمانەش شایەتى زانایان بۆ ئەو والیانە:

يەكەم: موعاویەى كورپى ئەبو سفیان.

هیچ موسولمانىك گومانى لەۋەدا نییە کە موعاویەى كورپى ئەبو سفیان ﷺ يەكىك بوو لە باشتىن والیپەکان، تەنانت خەلكى شام زۆر زۆرىشيان خۆشویستە، عومەرى كورپى خەتتاب كوردبوى بە والى بە سەر شامەۋە، تەنها كارىك كە عوسمان كوردیبتى ئەۋە بوو، موعاویەى ھەر لەو شوینەى خۆى هیشتۆتەۋە لەگەڵ زیادکردنى ھەندى ناوچەى تر بۆ سەر ویلاپەتەكەى.

دۋای ئەۋەش لە سەردەمى پەيامبەرى خۋادا ﷺ موعاویە نوسەرى ۱۹۰۹ وەحى بوو، ھەرۋەھا يەكىك بوو لە باشتىن والیپەکان، لە كاتىكدا پەيامبەرى خوا ﷺ ئەلپت: «خيار أمتكم من تحبونهم و يحبونكم و تصلون عليهم و يصلون عليكم»^(۱)، واتە: (باشترین فەرمان رەۋاكانتان ئەوانەن كە خۆشيان ئەۋىن و

ئەوانىش ئىۋەيان خۇش ئەۋى، ۋە پەخمەتيان لى دەكەن ۋ ئەۋانىش پەخمەتان لى دەكەن). موعاۋىيەش ﷺ ئاۋھا بوۋە.

دوۋەم: عەبدوللاى كورپى سەعدى كورپى ئەبى سەرح.

يەكىك بوۋ لە ھاۋەلانى پەيامبەر ﷺ ، پاشان لە دىن ھەلگەرايەۋە، بەلام دۋاى ئەۋە دوۋبارە تەۋبەى كرد ۋ گەرايەۋە ۋ ھات بۆلاى پەيامبەرى خوا ﷺ بەلكو بەيەتتى لىۋەرگىرت، عوسمان وتى: ئەى پەيامبەرى خوا بەيەتتى لىۋەرگەر، ئەۋ تەۋبەى كردوۋە، بەلام پەيامبەرى خوا ﷺ نەيكرد، عوسمانىش ھەر پەجائى لە پەيامبەرى خوا ﷺ دەكرد ۋ ھەر ۋازى نەھىنا، تا ئەۋە پەيامبەرى خوا ﷺ دەستى درىژكرد ۋ بەيەتتى پىدا^(۱). ئەۋىش لە ھەموو ئەۋانەى پىشۋوى تەۋبەى كرد، ھەرۋەھا يەكىك بوۋە لە والىيە باشەكان، لەسەر دەستى ئەم فەتھى ئىفريقيا كرا.

زەھەبى لەبارەيەۋە دەلتى: ھىچ سنورىكى نەبەزاندوۋە، لە دۋاى موسولمان بوۋنىۋە لە سالى فەتھدا ھىچ كارىكى ۋا گەنى نەكردوۋە كە بىتتە گلەبى ۋ گازندە بەسەرەيەۋە، ھەرۋەھا پىۋىكى زۆر ژىرو چاك بوۋە^(۱). ۋ ئەۋ ھەموو فتوحاتە زۆرەى لە ئىفريقىيە كرا، ھەموۋى لەسەر دەستى ئەمدا بوۋ ﷺ.

(۱) أخرجه أبو داود، كتاب الحدود، باب الحكم فى من ارتد (۴۳۵۹).

(۱) (سير أعلام النبلاء) (۳/۳۴).

سییه م: سه عیدی کورې عاص:

یه کیڅک بووه له هاوه له باشه کانی په یامېره ۞، زهه بی له باره یوه ده لې: (١)
 نه میریځی به ریز و زور چاک و نهرم و نیان و بهویقار بووه، خوږاگر و ژیر بووه،
 شیاوی خیلافهت بووه) (١).

چواره م: عه بدو لالی کورې عامری کورې کوره یز.

نهم بوو فته چی ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی کيسرا و خوړاسانی کرد، له سه سر
 دهستی نهم له سه رده می عوسماندا کو تایی به ده ولته تی فارس هیئرا، هه روه ها
 فته چی سه جستار و کرمان و چهند ناوچه یه کی تریشی کردووه، زهه بی له
 باره یوه نه لې: (یه کیڅک بووه له گه وره فهرمان په وا و جوامیر و لیها توه کانی
 عه ره ب) (٢).

پینجه م: وه لیدی کورې عوقبه.

له لای (شه عبی) باسی هه بیبی کورې مه سه له مه و جیهاد و فتوحاته کانی
 کرا، نه ویش وتی: نهی نه گهر وه لید و غذا و ویلا یه ته که یتان نه بینی؟ (١).

وه لید پینج سالی ره بهق نه میری کوفه بوو هیشتا مال له که ی دهر گایه کی
 پیوه نه بوو، هه رکه س بیوی ستایه ده هات و قسه ی له گه لدا ده کرد، خه لکیش
 خوشیان نه ویست، به لام ئیتر هه روه کو ووتراوه: خه لکی کوفه یه ئیتر...

(١) (سیر أعلام النبلاء) (٤٤٥/٣).

(٢) (سیر أعلام النبلاء) (٢١/٣).

(١) (تاریخ الطبری) سنة ٣٠ هـ (٦١٠/٢).

ئەوې له وەلید گېرا ئەم دوو شتە بوو:

یە کەم: ئەلین ئەم ئایەتە لەسەر ئەو دابەزیو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَهَلَةٍ فَتُصْحِرُوا عَلَى مَا كُنْتُمْ تَدْمِينُ﴾. واتە: (ئەو ئەوانەى باوەرتان هێناو، ئەگەر فاسق و تاوئکاریك هەوائیکى گرنگی بۆ هێنان، پەلەمەكەن و سەرنج بدەن و لێى بکۆلنەوێ تا بۆتان پروون دەبێتەو، نەوێك بە نەزانی زیان بگەیهێنن بە خەلکێک، جا دواى پەشیمان ببنەوێ لەو کارەى کە پێى هەستاون).

ئەوې کە مەشهورە لە کتیبەکانى تەفسیردا ئەم ئایەتە کاتیک دابەزى کە پەيامبەرى خوا ﷺ وەلیدی کورپی عوقبەى نارد بۆ لای بەنى موسستەلیق (بنى المصطلق) بە مەبەستى هێنانى زەکاتەکانیان، جا کاتى گەیشتە لایان خەلکە کە بەرەو پرووى هاتن^(۱)، ئەویش ترساو گەراپەوێ^(۱) بۆلای پەيامبەر ﷺ، وتى ئەو پەيامبەرى خوا ﷺ وىستیان بمکوژن، پەيامبەرى خوا ﷺ تورپەبوو و خالدى کورپی وەلیدی پەوانەیان کرد، بەلام دواى دابەزاندنى ئایەتە کە، پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمانى کرد لیکۆلینەوێ بکریت تا مەسەلە کە پروون دەبێتەو، ئەو بوو کە لە مەسەلە کە کۆلینەوێ وتیان: ئیمە بۆ کوشتنى نەهاتبوین، بەلکو زەکاتەکانمان هێنابوو، چونکە نێردراوێکەى پەيامبەرى خوا ﷺ دواکەوت.

(۱) بە مەبەستى پیشوازی لە وەفدى پەيامبەر ﷺ. (وەرگێڕ)

(۱) وایزانی پەلامارى ئەدەن و ئەیانەوێ بیکوژن. (وەرگێڕ)

دووھەم: ئەلێن بە سەرخۆشی نوێژی بەیانی کردووھە، چوار پکاتی کردووھە و پاشان سەلامی داوھتەوھە و وتوێھتی، زیادەتان بۆ بکەم؟

ئەوانیش گوتووێانە: تۆ لە مێوھە زیادەیی، ئەوھەبوو پۆشیشتن بۆ لای عوسمان و سکاڵایان لەلا کرد، ئەویش بە (ھەددی) مەیی خۆر قامچی لێدا.

لە ھەحیحی موسلمیشدا ھاتووھە کە عوسمان بە ھەددی مەیی خۆر قامچی لە وەلید داوھ^(۱).

سەبارەت بە یە کەمیان: مەشھورە لەلای موفەسیرین^(۲)، کەوا ئایەتە کە لەبارەیی وەلیدەوھە دابەزیوھە، بەلام ئەمە مانای ئەوھە ناگەییەنئ کە وەلید فاسقە، چونکە خوای پەرورەدگار ھوکیکی گشتی داوھ بەسەر ئەو کەسەیی کە ھەوالئ ئەھینئ، با پەرورەدگاریش -سبحانە- بە فاسق ناوی ھینابئ، یانی ئیتەر ھەتا ھەتایە ھەر بە فاسقی دەمینیئتەوھە؟

خوای بەرز و پیرۆز دەفەر موی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَلِجُلْدِهِمْ ثَمْنِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۸﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ {النور: ۴-۵}. واتە: (وئەوانەیی کە بوختان دەکەن بە ئافرتانی داوین پاك، لە پاشان چوار شایەت ناھینن، ئەوانە ھەشتا شەلاق (قامچی) یان لێبدەن و ئیتەر ھەرگیز شایەتیان لێوھرمەگرن، ئا ئەوانە لەسنور دەرچوون و فاسقن، جگە لەوانەیی دواي ئەوھە تەوێھ دەکەن و دەگەپتەنەوھە و کردەوھیان چاك دەکەن و چاکسازی

(۱) (صحيح مسلم) كتاب الحدود، باب حد الخمر، حديث (۱۷۰۷).

(۲) (أحمد) (۲۷۹/۴).

دەكەن، ئەو بىگومان خوا لە ئاست ئەو جۆرە كەسانەدا لىخۆشبوۋى بە بەزەيە.
گرىمان ئەم ئايەتە لەسەر وەلىدى كورپى عوقبە دابەزىوۋە، ئايا تەوۋە كەردنى بۆ
نەيە؟!

سەبارەت بە مەى خواردنەو كەشى، پىش ھەموو شتى، ئەو خە ئەزانى
كە خواردوۋىەتى يان نا؟ نەك صەحىحى موسلم بەدرۆ بىخەمەو، بەلكو لە
صەحىحى موسلم دا ھاتوۋە كە لەسەر مەى خواردنەو قامچى لىدراو، بەلام
ئايا سابت بوۋە مەى خواردبى يان نا؟ ئەمەشتىكى ترە.

كاتىك كە وەلىدى كورپى عوقبە والى بوۋ بەسەر كوفەو، دوو پىاو لە
خەلكى كوفە ھاتن بۆ مەدىنە بۆلاى عوسمانى كورپى عەففان و پىيان وت:
وەلىدى كورپى عوقبە مان بىنى بە سەرخۆشەو نوپىرى بەيانى بۆكەردىن،
يەككىيان وتى: خۆم بىنىم بەسەر خۆشى، ئەو كەى تر وتى: من بىنىم مەيە كەى
ھەلدەھىنايەو. عوسمانىش وتى: خەقەن خواردوۋىەتيەو بۆيە ھەلى دىنىتەو.

عەلى كورپى ئەبو تالب و ھەسەنى كورپى عەلى و عەبدوللاى كورپى
جەعفەرىشش لەوئى ئامادە بوون. ئەو بوۋ عوسمان فەرمانىدا قامچى لە وەلىد
بدرى و پاشان لە والىتى كوفەش لايرد، بەلام ھەندىك لە زانايان گومانىيان لە
شاھەتى شاھەتەكان ھەيە، نە لە راستىتى چىرۆكەكە، بەلى ئەو قامچى لىدراو
ھەرۋەكو لە صەحىحى موسلم دا ھاتوۋە، بەلام ئايا ھەردوۋ شاھەتەكە راستگۆ
بوون؟

ھەركەس زانىارى زىاترى لە بارەى مەسەلەكەو ئەوئى، با تەماشى كىتىبى
(العواصم من القواصم) بىكات بە تەحقىقى (محب الدين الخطيب) لەوئىدا پەخنە و

تانه له همدوو شایه ته که ده گری وړونیشی نه کاته وه که همدوو شایه ته که جی متمانه نین^(۱).

گریان نهو شایه تانه ش پاستگوزین، خو هیچ نهنگی و تانه یه کی بو عوسمان تیدا نییه، به لکو هر که مه یخواردنه وه که یه کلابوویه وه، پاسته وخو قامچی لیداو و له فرمانپه وایی دهریکردوه، خو عوسمان هله یه کی نه کردوه؟ همدوه کو دیاره، به لکو نه مه شانازی به عوسمان، که پویشتووه قامچی له خرم و نریکیکی خوی داوه و له والیه تی دهریکردوه و پشتگیری نه کردوه، دوی نه وه ش خو وه لیدی کوری عوبه مه عصوم نییه؟ نیمه هر له سهره تای باسه که مانه وه و تمان نیمه بانگه شهی مه عصومیه ت بو هاوه لانی په یامبره ﷺ ناکهین.

له سهرده می عومهریشدا شتیکی ناوها پرویدا، نین مظعون مهی خواردوه و نه م نایه ته ی ته نیل کرد ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ {المائدة: ۹۳}.

به لام دواچار عومهر پاستی مه سه له که ی بو پروون کرده وه و پاشان له والیتی دهریکرد، جا نا نه وانن والیه کانی عوسمان، تاکه که سیك که نه کریت تانه ی لیبدری وه لیدی کوری عوبه یه، نه ویش هیچ تانه یه کی بو عوسمان تیدا نییه، جا نه گهر تانه یه کیش هبه ی ته نها له سهر خودی وه لیدی کوری عوبه یه.

لیگرتنی دووه م: دوورخستنه وه ی نه بو زهر بو په بزه.

نهو ریوایه ته ی که له لای ته بهری و نه وانی تریشدا هاتووه، له ریگه ی سه یفی کوری عومهره وه ریوایه ت کراوه، کهوا موعاویه و نه بو زهر ده مه قالیکیان بووه، نه ویش نوسراویک ده نوسی بو عوسمان که نه بو زهر خه لکمان

(۱) (العواصم من القواصم) ص (۱۰۷ - ۱۰۸) الحاشیه.

ليده وروژيئىنى، ئەو ەبوو عوسمان ناردىيە شوين ئەبو زەر، جا عوسمان ئاگادارى كردهو ە و پاشان ئەبو زەر دەرچوو بۆ پەبزه^(۱).

ئەمە رىوايەتەكەى سەيفى كورى عومەرە، جا من پىشتەر ئاماژەم بەو ەدا كە ئىمە رىوايەتى صەحىحمان ەيە قبولى بگەين، ئا لىرەشدا رىوايەتتىكى صەحىحى بوخارىمان ەيە لەسەر ئەم بابەتە:

لە زەيدى كورى ە ەبەو ە دەلى: بە پەبزه دا تىپەرەيم، بينىم وا ئەبو زەرى لىيە! پىم وت: ئەى ئەبو زەر ئەو ە چى تۆى گەياندە ئىرە؟ وتى: لە شام بووم، جىاوازى كەوتە نىوان من و موعاويە لەسەر ئەوانەى ئالتون و زىو ەلەگرن و خرى دەكەن، موعاويە ئەيووت: لەسەر ئەهلى كىتاب دابەزىو ە؟ بەلام من دەموت: لەسەر ەردوولامان دابەزىو^(۲). ئەمە شتىكى لە بەنىماندا دروست كەرد، ئەو ەبوو نامەيەكى نارد بۆ عوسمان و سكالائى منى تىداكەرد، كە باسى ئەو

(۱) (تارىخ الطبرى) (۲۳۵/۳).

(۲) مەزەبى ئەبو زەر لە بارەى ئەوانەى ئالتون و زىو ەلەگرن، مەعلومە، ئەو بە جائىزى نازانىت مەرؤف لە سەروى پىوستى خۆيە ە ئالتون و زىوى ەبىت و لەمالدا ەللىبگى، بەلام جەهورى ەاو ەلان لەگەل ئەم پەئىيە نەبون، بەلام ئىستا ئەم مەسەلەيە لە نىوان موسلماناندا نىوچە ئىجماعىكى لەسەرە، بەو ەى كە مەرؤف دەتوانى ئالتون و زىوى ەبىت و ەللىبگىت، بە مەرجىك زەكاتەكەى دەرەبىنى ەرىيە بوخارى بەشئىكى كىتەبەكەى ناو ناو: (باب ما أخرج زكاته فليس بكنز) (ئەو ەى كە زەكاتەكەى بىرىت خىر كەردنەو ە نىيە)، ە ئەم رىوايەتەى ەمەر لەو بەشەدا ەئناو ە، ئەم پەئىيەش مەشهورە لە ەبىدوللاى كورى عومەر و باقى ەاو ەلان، جا ئەبو زەر پىسى وا بوو: ەمەرچىك مەرؤف لەسەروى پىوستى يەو ە بوو دەبىت بىكات بەخىر و صەدەقە و لەسەروى پىوستىيەو ە نابى ەيچ زىادەيەك لەلای خۆى بەئىلتىيەو ە ئەگەر زەكاتىشى دەرەكات، موعاويە لەمەدا پىچەوانەى ئەو بوو ە.

جۆرە مەسەلەنە ئەكەم و خەلك ئەوروژىنىم، عوسمانىش ناردى بە شوئىنمدا، كە گەيشتە مەدىنە خەلكم ھەموو لى كۆبۇيەۋە، ۋەكو ئەۋەي پىشتەر منيان نەدىتې، منىش باسى ئەۋەم بۆ عوسمان كىرد، عوسمان وتى: ئەگەر ويست لىيەتتى، دورت بىگرتايە و لەشۋىنىك لەم نىزىكانە بوويتايە؟ جا ئەۋەي منى گەيانە ئىرە ئا ئەمە بوو، ئەگەر بەندەيەكى ھەبەشىش بىكەنە كار بە دەست بەسەرمەۋە ئەۋا ھەر گوپرايەل دەم و سەرىپچى ناكەم^(۱).

ھەر بۇيە عوسمان كوپرى عەففان ئەبو زەپرى دەرنە كىردە بۆ پەبىزە، موغاۋىيەش بەبى پىزى و بە سوكاىيەتيەۋە نەيناردۆتەۋە بۆ مەدىنە، ھەموو ئەمانە درۆن بەناۋى ئەۋانەۋە دەكرىتتى. ئا ئەمە چىرۆكەكى ئەبو زەپە لە لای بوخارى، ھەرۋەھا لە لای ئىبن سەعدىش بە سەنەدىكى (جىد) ھاتوۋە كە كاتىك دەرچوۋە بۆ پەبىزە وتويەتتى: گوپم لە پەيامبەرى خوا ﷺ دەيفەرموو: «إذا بلغ البناء سلعا فأخرج منها»^(۲)، واتە: (ئەگەر خانوۋ گەيشتە (سلع) ئەۋا لە مەدىنە دەرىچۆ). جا ئەمە فەرمانى پەيامبەرى خوايە ﷺ، ھەرۋەھا پىۋايەتكرائە لە پەيامبەرى خواۋە ﷺ فەرمويەتتى: (پەھمەتتى خوا لە ئەبو زەپرى، بە تەنبايى پىدەكات، بە تەنبايى دەمرى، لە قىامەتتەشدا ھەر بە تەنبايى زىندوۋ دەكرىتەۋە)^(۱).

(۱) (صحيح البخارى) كتاب الزكاة، باب ما أدى زكاته فليس بكنز، حديث (۱۴۰۶).

(۲) (الطبقات) لابن سعد (۲۲۶/۴) [سلع: شاختىكە لە نىزىك مەدىنە].

(۱) أخرجه الحاكم (۵۰/۳) وصححه، وقال الذهبي: (فيه إرسال، وفيه بريد بن سفيان وهو

ليڼگرتني سييه م: پينجيه کي ده سکه وتي ته فريقاي داو ته مه روان

سابت نه بووه عوسمان شتي واي کړدبي، نه گهر کاري کي واشي کړدبي نه و
مه به ست پتي پينجيه کي پينج يه که که يه، چونکه ده سکه وت دابه ش ده کړي ته
سهر پينج به شه وه، پينجيه کيان بو تيکو شه رانه، پينج يه کي کيشي دابه ش
ده کړي ته به سهر پينج پينج يه کدا، خوي گه وړه له قورئاندا باسي کړدو وه:
﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ أَمْنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَفَىٰ الْأَجْمَعُونَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ {الأنفال ۴۱}. واته: (وبزانن بيگومان هر چيه کتان له غنيمت
ده سکه وت، نه و به راستي پينج يه کي نه و ده سکه وت بو خوا و بو په يامبهري
خوا ﷺ و بو خزمانی پيغه مبهري ﷺ و بو هه تيوان و بو هه ژاران و بو رپيوارانه،
نه گهر نيوه باوه رتان هيناوه به خوا و به وې ناردومان ته خواره وه بو سهر به نده ي
خومان له روژي جيا کړدنه وده (واته جهنگي به در)، له و روژي که دوو کومه ل
دژبه يه که جهنگان، خواش به سهر هه موو شتي کدا ده سلا ت داره).

جا به شي خوا و په يامبهري ﷺ بو پيشه وای موسلمانان، هر چوني بوي واي
لي ده کا، نه و هشي که باس ده کړي ته نه و يه که عوسمان به ليڼني به مه روان داوه که
نه گهر فه تحي ثيفريقيه بکات نه و نه و پينج يه که ي که تايبه ته به خوي پتي
ده به خشيت، به لام هه روه ک پيشتر له فه تحي ثيفريقيه دا باسمان ليوه کړد نه و ي
وه کو پا داشت دا به عه بدوللاي کوري ته بي سهر ح له به رانبر فه تحي ثيفريقيه.

ليڼگرتني چواره م: سوتان دني موصحه فه کان.

حوزەيەفە كۆرى يەمان نوسراۋىكى نارد بۆ عوسمان ﷺ كەوا خەلكى لە سەر قورئان خویندن جىاوازيەكى زۆر كەوتۆتە نىۋانىانەۋە، بەو پادەيەى ترسى ئەۋەيان لىدە كرى پىي بى باۋەر بن، بۆيە داۋاى لە عوسمان كرد ھەموو خەلكى كۆيكاتەۋە لەسەر يەك شىۋازى خویندنەۋە (قراءة) وجارىكى تر قورئان كۆيكاتەۋە^(۱).

بۆيە عوسمانىش فەرمانى كرد جارىكى تر قورئان كۆيكاتەۋە ۋ ھەموو موصحەفە كانى تر بسوتىنرىت.

* ئەو موصحەفەنى كە عوسمان سوتاندنى كۆمەللى شتيان تىدا بوو لە تىلاۋەى سىراۋە (منسوخ)، بەلام ھەندىك لە ھاۋەلان ھەر لاي خويان ھىشتبويانەۋە.

* ھەندىكى ترى ئەو موصحەفە، تەرتىبى سۈرەتە كانيان لە شىۋەى ئەو پىزىەندىە نەبوو كە كۆتا جار جوپرەئىل عەرزى پەيامبەرى خۋاى كرد ﷺ.

* بەشىكى تريان، تەفسىرى ھەندى لە ھاۋەلان بۆ ھەندىك لە ئايەتە كانى تىدا بوو، بۆيە عوسمان فەرمانى دا ھەموو ئەو قورئانانە بسوتىنرىن ۋ تەنھا يەك قورئانى نووسىۋە كە ھەموو قىرائەتە كانى لە خۆ گرتىۋو، بە ھىچ شىۋەيەك قىرائەتە سابتە كانى لە پەيامبەرى ﷺ ھەلنەۋە شاندەۋە.

(۱) (صحيح البخارى) كتاب فضائل القرآن، باب جمع القرآن، حديث (۴۹۸۷).

ھەندىٰ لە زانايان ئەلەين: بەلكو تەنھا يەك قىرائەتى ھېشتەو، ئەويش ئەو قىرائەتە بوو كە بە زمانى قورەيش بوو.

ئىبن ئەلعرەبى لە بارەى كۆكردنەوھى قورئان و سوتاندنى باقى موصحفەكانى ترەوھ دەلى: (ئەمە كەردەوھ چاكە ھەرە مەزنەكەى و خەسلەتە گەورەكەيەتى، بەم كارەى جياوازى بنېركرد و خواى گەورە لەسەر دەستى ئەم قورئانى پاراست)^(۱).

جا ئەمە شانازى و پىزدارىيە بۆ عوسمان، بەلام ئەوان دەيكەنە تانە و بى پىزىي و بەسەريەوھ:

وَمَنْ يَكُنْ ذَا فَمٍ مُّرِيضٍ يَجِدُ مُرّاً بِهِ الْمَاءَ الزُّلَالَا
ئەوھى دەمى تال و نەخۆشە ئاوى سازگارىشى پى تال و ناخۆشە

لېنگرتنى پىنجەم: داويەتى لە ئىبن مسعود تا پىخۆلەكانى تەقاندوھ، ھەرەوھا داويەتى لە عەمپارى كورپى ياسر ھەتا پەراسوھەكانى شكاندوھ.

ئەمە درۆيە، ئەگەر پىخۆلەكانى بتەقيايە دەمرد و نەدەژيا، جا نە پىخۆلەكانى ئىبن مەسعودى تەقاندوھ و نە پەراسوھەكانى عەمپارىشى شكاندوھ.

(۱) (العواصم من القواصم) (ص ۸۰). [ابن عربى، ابن العربى] دوو ناوو و دوو كەسى جياوازن، (ئىبن ئەلعرەبى) ئەوھى كە ئەليف و لامەكەى پتوھيە، زاناھەكى پايسەدارى ئەھلى سووننەت و جەماعەتە، خاوەن چەندىن كىتەبى بەنرخە وەكو (جامع الأحكام القرآن) و (العواصم القواصم) ھتد... بەلام (ئىبن عەرەبى) بەبى ئەليف ولام، پياوئىكى گومراى سەرلېشىواوھ، سۆفەكان بە گەورەى پادەگرن تەننەت شىخولنەكبەر (شىخى ھەرەگەورە) پى ئەلەين، تەننەت ھەندىك لە زانايان بە كافرىشىيان زانىوھ، جا ئاگاداربە. (وەرگىز)

ليځگرتنی شه شه م: زياد کړدنی جيله وهري قه ده غه

جيله وهري قه ده غه (ج۱) ^(۱) بو په پامبهری خوا ﷺ هه بووه، هر بویه ده فهرموی: «إِنَّمَا الْحِمَى حِمَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ» ^(۲)، واته: (حِمَى تهنهها بو خوا و بو په پامبهری خوايه).

عومهر ﷺ پاکړيکي بو له وه پان دنی خوشتری صه ده قه ته رخا نکړد و ناوچه يه کی دیاری کراویشی بو سازدان تهنهها خوشتری صه ده قه ی تیدا ده له وه پرا، بو ئه وهی قه له و بن و خه لک سود مه ندبن لییان، به لام کاتیک که عوسمان هات و خیر و صه ده قه زور بوو، هه ستا ئه م پاکړه ی فراوان کړد، جا ئه مه یان کړد و ته تانه يه ک به سه ریه وه، پییان وت: ئه م له وه پرا گایه ت وا فراوانت کړد وه، خوا ئیزنی پیدای یان درو به ناو خوا وه ئه که ی؟

ئه ویش وتی: عومهر پیش من ناوچه يه کی دیاری کراوی قه ده غه کړد و ترخانی کړد بو له وه پان دنی خوشتری صه ده قه، به لام که من هاتم خوشتری صه ده قه زیادی کړد، بویه منیش له وه پرا که م فراوان کړد ^(۱) جا توخوا ئه مه په خنه يه ؟!

ليځگرتنی هه وه م: نوپړی سه فهری کورت نه کړد و ته وه.

(۱) بریتیه له ده وره دانی شویتیک بو ئه وهی کهس نه روا ته ناویه وه. [جی له وه پری قه ده غه، قیغه، پاکړیشی پی ده گوتی، له زاراوه شه رعیه کهیدا، شویتیکه دیاری ده کړی وده کړیته له وه پرا، تهنهها ئاژه لی زه کات وئه وانه ی بو جیهاد ده برین تیدا ده له وه پرنرت. (وه رگیږ)]

(۲) (صحيح البخاري) كتاب المساقات، باب لا حمى إلا لله و رسوله) حديث (۲۳۷۰).

(۱) أخرجه أحمد في (فضائل الصحابة) (۱/ ۴۷۰ رقم ۷۶۵) بسند صحيح.

پەيامبەرى خوا ﷺ لە سەفەردا دوو پركاتى كردووه، ئەبو بەكرىش لە سەفەردا دوو پركاتى كردووه، عومەرىش بەهەمان شێوە دوو پركاتى كردووه، عوسمانىش لە سەرەتای خىلافەتەكەیدا دوو پركاتى دەكرد، بەلام دواجار بە تەواوى دەيکرد.

وەلامىش ئەوەیە: سەرەتا: ئەمە مەسەلەیهكى فیهى ئىجتىهادى یە، عوسمان ئىجتىهادى كردووه و هەلە بوو؟ كە چى بكەى؟ ئەمە ئەگەر فیهلەن هەلەى كردبى؟

بۆ ئەمە خوینی عوسمان حەلال ئەكات؟ بۆ مەگەر غەیرە پەيامبەر ﷺ كى مەعصومە؟

دواى ئەوەش، ئەم مەسەلەیه لە نێوان زانایاندا راجیاءازى لەسەرە، زۆریەى زانایان لەسەر ئەوەن كەوا كورت كردنەوهى نوێژ سوننەتیکە و باش وایە بكەى^(۱) جا گەر عوسمان شتیکى كردبى، تەنھا ئەوەیە كە وازى لە سوننەتیکە هیئاوه و موباحیکى كردووه، یان دەستبەردارى رۆخسەت (رێپێدان)یکى شەرعى بووه و عەزیمەتیکى كردووه.

بەلام بۆچى عوسمان بە تەواوەتى كردووەتى؟ وتراوه بەهۆى یەكێك لەم دوو هۆكارەوه بووه:

۱. لەبەرئەوهى خێزانى لەویدا پێكەوهناوه - ژنیكى لەویدا هیئاوه - وای دەبینى لە شارەكەى خۆیدا، هەر بۆیە بە تەواوى كردووەتى و كورتى نەكردۆتەوه.

(۱) ئەمەش پەنئى مالك و شافعى و ئەوزاعى و ئەحمەدە. (المغنى) (۵۴/۲).

۲. عوسمان لهو خه لکه ئه عربیانو ده ترسا که ده هاتن بو مه ککه، ئیتر گه رانه وه بو شاره که ی خوځان له وینده ریش نویژه کانیان هر به کور تکر او بی بکن، بویه به ته واوی ده یکرد، به لکو بویان پروون بکاته وه که نویژ چوار رکاته، ئیتر کامیان راسته یان له بهر چی وای کرده؟ خوا خو ی ده زانی.

جا کاتیځ عائیشه رضی الله عنه له سه فدر دا نویژ ی به ته واوی نه نجامدا، به عوروه یان ووت: باشه عائیشه بو وای کرد؟ نه ویش وتی: ته ئویلی کرده هره وه کو چو ن عوسمان ته ئویلی کرد، جا مه به ستمان نه وه یه عوسمان ته ئویلی کرده وه^(۱).

لیځگرتنی هه شتم و نویم و ده یه م: له شه ری به در ئاماده نه بوو، له ئو حود رای کرد، له «بیعة الرضوان» یشدا ئاماده نه بوو.

وه لآمی نه مهش له صه حیجی بوخاری دایه: له عوسمانی کور ی مه وه یبه وه ئه لئ: پیاو ځکی میسری هات، وتی: نهو خه لکه کی ن؟ وتیان: قور ه یشین، وتی: نه ی نهو ریش سپیه کی یه قسه تان بو ده کات؟ وتیان: عه بدول لای کور ی عومه ره، کابرا هات بو لای عه بدول لای کور ی عومه ر و پی ی وت: نه ی ئی بن عومه ر پر سیاری شتی کت لی نه کم وه لآم م بده ره وه.

ئایا زانیوته که وا عوسمان له ئو حود رای کرده؟ وتی: به لئ.

ئایا زانیوته ئاماده ی جه نگی به در نه بو وه؟ وتی: به لئ.

ئایا زانیوته که له (بیعة الرضوان) دا ئاماده نه بو وه؟ وتی: به لئ.

کابرا میسریه که وتی: الله اکبر، - یانی نهو راستیه ده رکه وت، که نه یویست.

(۱) له (الكافی) ی (کوله نینی) دا هاتو ه (۵۲۴/۴) له ئه بی عه بدول لآ جه عفهر ی صادق وه

ووتویه تی: (که وا له حله مه یین (مه ککه و مه دینه) ته واو کردنی نویژ با شته).

به لّام عهبدو لّاي کورې عومهر پيی وت: وهره با بۆت پونکه مهوّه: سه بارهت به را کردنی له جهنگی بهدر دا، نهوه من شایهتی نهدهم که خوی گه وهره عهفوی کردوه و لیی خو شېبوه، ههروه کو خوی بهرز و پیروز دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ {آل عمران: ۱۵۵}.

سه بارهت به ئاماده نهبونی له بهدر دا، به هوّی کچه کهی په یامبهری خوا ﷺ که خیزانی بوو و نه خو ش کهوتبوو، نهوه بو په یامبهری خوا ﷺ پيی فهرمو: (نهی عوسمان، نه جری که سیکت ههیه به شداری بهدری کردبی و دهستکه وتیشی پیدا). که وایوو به فهرمانی په یامبهری خوا ﷺ ئامادهی جهنگ نه بوه و بویه له دهستکه وتی نهو جهنگه بهشی نه دات.

سه بارهت به ئاماده نهبونی له (بیعة الرضوان) دا، نه گهر له نیو هه مو مه که که دا پیاویک له عوسمان شکو دارتر هه بوايه په یامبهری خوا ﷺ نهوی له جیگه ی ده نار^(۱)، که په یامبهری خوا ﷺ ناردی و دوی نهوه ی گه یشته مه که که (بیعة الرضوان) به ستر، په یامبهری خوا ﷺ دهستی راستی له نیو دهستی چهپی دا

(۱) یانی په یامبهري ﷺ نهو که سه ی له باتی عوسمان ده نار د، چونکه په یامبهري ﷺ عوسمانی نارد بۆلای خه لی مه که که به لکو بۆیان رۆن بکاته وه که په یامبهري ﷺ ته نهها بۆ عومره کردن هاتوه و هیچ مه بهستیکی تری نییه، و به یعه تی ریزوانیش دوی نهوه ی عوسمان به ییت بۆ مه که که رویدا، که ئاماده ش نه بوو چونکه به فهرمانی ره سولی خوا ﷺ رویشتبوو، نه سلنه به یعه تی ریزوان نه به ستر، ئیللا بۆ تۆله سه ند نه وه ی عوسمان نه بی له نه هلی مه که که، که کاتی هه وائی پیگه یشت عوسمان کوژراوه، په یامبهري ﷺ به یعه تی ریزوانی له هاوه لّان وهر گرت بۆ تۆله سه ند نه وه ی عوسمان، نه گهر هاتوه هه وائه که راست دهر چو که کوژراوه.

برو و ئەمانەش لە گەڵ خۆت بێه^(۱).

نه کوشته وه:

کوشتی.

پيئي وت: وەرہ با بروين هه نديك نه سپم هه يه پيټ نيشان دهم، له ريگه دا نه ختي

(١) (صحيح البخاري) كتاب: فضائل الصحابة، باب مناقب عثمان، حديث (٣٦٩٩).

(٢) (صحيح البخاري) كتاب: فضائل الصحابة، باب قصة البيعة، حديث (٣٧٠٠).

خوی دواخت تا هورموزان پیشکهوت، ئهوهبوو شیره که ی لی هه لکیشا، عوبهیدوللا نه لی: هه رکه گهرمی شمشیره که ی پیگه یشت وتی: لا إله إلا الله.

ئه لی: ههروهه جوفهینه شم بانگ کرد، به لام ئه م گاوریکی خه لکی (حیره) بوو، هه ر که شمشیره که م لی به رز کرده وه، هیما ی خاچی له نیو چاوانی کیشا و پاشان کوشتی، دوا ی ئه وه عوبهیدوللا رۆیشت کیژۆله یه کی ئه بو لوتلوئه - که بانگه شه ی ئیسلا می ده کرد- کوشتی، ته نانه ت عوبهیدوللا ئه یویست هه رچی سه بی^(۱) هه یه له مه دینه بکوژیت، ئه وه بوو موسلمانان لیی به ده نگ هاتن، کوچه ره پیشه نگه کان لیی خربونه وه و هه ره شه یان لیکرد، که بۆت نییه ئه م کاره بکه ی، ئه ویش وتی: ده به خوا ده یانکوژم و غهیری ئه وانیش ده کوژم. ته نانه ت ئه یویست په لاماری هه ندی له و موهاجرانه ش بدا، به لام عه مری کوپی عاص وازی لی نه هینا و نه هینا، هه تا شمشیره که ی لیوهرگرت، هه ر که شمشیره که ی پیدا، سه عدی کوپی ئه بی وه قاص هات بۆی، هه ردوکیان کردیانه سه ریه کتیا و کیشمه کیشیان بوو تا له یه کتر جیا کرانه وه، دوا ی ئه مه هه ر له و شه وه دا پیش ئه وه ی عوسمان وه کو خه لیفه هه لبژیردری، ئه ویش له گه ل عوبهیدوللا دا بووی به ده مه قال و کیشمه کیش، تا له یه کتر جیا کرانه وه، جا به راستی ئه و رۆژه ی که عوبهیدوللا جوفهینه و هورموزان و منداله که ی ئه بو لوتلوئه ی کوشت، خه لک بی تاقه ت بوون و دنیا یان له بهر چا و ره ش بوو.

دوا ی که عوسمان بوو به خه لیفه، کوچه ران و پشتیوانانی کو کرده وه و پیی وتن: پیم بلین، چی ئه لین له باره ی کوشتنی ئه م پیاوه ی که له دین ترا زوه؟ هه موو کوچه ران له سه ر یه ک شت رینکه و تن، ئه ویش هاندانی عوسمان به لکو بیکوژی، به لام زۆریه ی زۆری خه لک له گه ل عوبهیدوللا دا بوون، به جوفهینه و

(۱) به دیلی شه ر ده گو تر ی. (وه رگی ر).

هورموزانیان ده گوت (خوا له ناویان دا): وادیاره ده تانه وی له شوین عومه ر کوره کeshی بنیرن؟ بهو هوویه غه لبه غه لب و راجیاوازی په یدابوو، نیت ر عه مری کوری عاص به عوسمانی وت: نهی نه میری نیمانداران، نه م مه سه له پیش نه وهی تو ببیته خه لیفه رویداوه، جاپیم باشه وازی لیبتنی، نیت ر خه لک دواي قسه کانی عه مر بلاوه یان لیکرد، عوسمانیش له نه وهنده وهستا، پاشان خوین بابی دوو پیاو و که نيزه کesh در^(۱).

تا لیړه دا سی بۆچون هه یه له بۆ نه کوشتنی عویه یدوللا له به رانه ر هورموزان:

یه که م: نه وهیه که هورموزان له گه ل نه بو لوئلوئنه دا دهستی هه بوی له کوشتنی عومه ر، هه روه ک عه بدولر هجمانی کوری نه بویه کر بینی، تا به مهش موسته حه قی کوشتنه، هه روه کو عومه ر خوی ده لی: نه گه ر هه مو خه لکی (صه نعاء) دهستیان هه بی له کوشتنی که سیکدا، نه وا هه مویان له باتی نه و که سه ده کوژم^(۱). لیړه دا خوینی هورموزان حه لال نه بی چونکه دهستی هه بووه له کوشتنی عومه ر.

دووه م: په یامبه ری خوا ﷺ ئوسامه ی کوری زه یدی نه کوشت کاتی ته ئویلی کرد، کاتیک رۆژی له یه کیك له جهنگه کاندا موشریکیکی بینی موسلمانانیکي زوری کوشت، نه میش په لاماریدا، کابرای موشریک هه رکه نه می بینی له ترسا خوی له پشت داریکا شارده وه، ئوسامهش شمشیره که ی به رز کرده وه بیکوژیت، کابرا وتی: أشهد أن لا إله إلا الله، به لام ئوسامه وازی نه هیئا و هه ر کوشتی، جا

(۱) (الطبقات) لابن سعد (۲۵۵/۳) بسند صحیح.

(۱) (صحیح البخاری) کتاب: الدیات، باب: اذا أصاب قوم من رجل، حدیث (۶۸۹۶).

که ئەم هه‌واله گه‌یشت به په‌یامبه‌ری خوا ﷺ، بانگی ئوسامه‌ی کرد و پێی وت: کوشتت دوا‌ی ئه‌وه‌ی وتی لا إله إلا الله؟!

وتی: ئە‌ی په‌سولی خوا له ترسی شمشیره‌که‌ی وای وت، فه‌رموی: دلێت شه‌ق کرد (تابزانی‌ت له ترسا وتی؟)، ئیتر به‌رده‌وام هه‌ر ده‌یگوته‌وه: کوشتت دوا‌ی ئه‌وه‌ی وتی: لا إله إلا الله، تاوام لی‌هات خۆزگه‌م ده‌خواست که ئه‌و پرۆژه موسو‌لمان ببوا‌یه‌م^(۱).

جا په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ئوسامه‌ی نه‌کوشت له‌بری ئه‌و کابرایه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئوسامه‌ وای لی‌کدا‌بووه‌وه، جا ئە‌مه‌ش هه‌مان حاله‌ته‌ بو‌ عوسمان، عوبه‌یدو‌ل‌لای کور‌ی عومه‌ری نه‌کوشت چونکه‌ حاله‌ته‌که‌ی وا لی‌کدا‌بووه‌وه و تاویل کردبوو.

سییه‌م: ئە‌لین: هور‌مزان وه‌لی ئە‌مری نه‌بووه (خاوه‌نی نه‌بووه)، جا هه‌ر کو‌ژراوی‌کیش وه‌لی نه‌بی، ئە‌وا پراسته‌وخۆ خه‌لیفه‌ ده‌بیته‌ وه‌لی ئە‌مری، بۆیه‌ له‌ خوی‌نی ئه‌و پیاوه‌ خۆش بوو، هه‌ندی‌کی تر ئە‌لین: کور‌پکی هه‌بووه‌ به‌ ناوی (القام‌دبان)، ئه‌و له‌ خوی‌نی عوبه‌یدو‌ل‌لای خۆش بووه^(۱).

(۱) متفق علیه: (صحيح البخاری) كتاب المغازی، باب بعث النبي اسامة إلى الحرات، حديث (٤٢٦٩)، (صحيح مسلم) كتاب الايمان: باب تحريم قتل الكافر بعد أن قال: لا إله إلا الله (١٥٨) (٩٦). [په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ((أن الإسلام يهدم ما كان قبله)) واته‌ بی‌گومان ئیسلام بوون هه‌رچی تاوانی پێش خۆیه‌تی ده‌سپێته‌وه. بۆیه‌ ئوسامه‌ وا ئە‌لی. (وه‌رگێڕ)]
(۱) چیرۆکی ده‌سته‌لگرتنی قام‌دبان له‌ خوی‌نی عوبه‌یدو‌ل‌لای له‌ تاریخی ته‌به‌ریدا‌یه ٣/٣٠٥، به‌لام له‌ رێگه‌ی سه‌یفی کور‌ی عومه‌ری که‌زابه‌ویه.

لینگری دوازدهه هم: زیاد کردنی بانگی دووه می پژی جومعه.

په یامبهری خوا عليه السلام ده فرموی: «علیکم بسنتی و سنه الخلفاء الراشدين من بعدی». واته: (دهست بگرن به سوننه تی من و سوننه تی جینشینه سر راسته کانی دواي منهوه) ^(۱).

نهم زیاده یه ش له سوننه تی خلیفه راشده کانه وهیه، به دلنیا ییه وه عوسمان یه کیکه لهو خلیفه راشدیانه، جا دواي فراوان بوونی شاری مه دینه، بهر ژه وه ندی له وه دا بیني نهم بانگه زیاد بکات بو ټاگادار کردنه وهی خه لکی کهوا کاتی نوژی ههینی نریک بوته وه، نهم نیجته هادهی کرد و سه رجهم هاوه لانیس رازی بوون له سه ری، بهرده و امیش کاری پیکراوه و کهس پیچه وانهی نه کردوه، نه له سه رده می علی ^(۱) و نه له سه رده می موعاویه و نه له سه رده می بهنی ثومه ییه و نه له سه رده می بهنی عه بباسیش، ته نانه ت تا نه مړوش کهس له موسولمانان پیچه وانهی نه مهی نه کردوه، هر بویه به ئیجماعی هه موو موسولمانان نهم کاره سوننه ته.

دواي نه وه ش، نهم کاره بنچینه یه کی له شهر عدا هیه، که بانگی یه کهم ^(۲) له نوژی به یانیدا، پی نه چی عوسمان قیاسی له سه ر نهو بانگه کرد بی.

(۱) (سنن أبي داود): كتاب السنة، باب في لزوم في السنة، حديث (۶۰۷)، (سنن الترمذي): كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة، حديث (۲۶۷۶).

(۱) شیخی نه لبانی له کتبی (الأجوبة النافعة) دا (۱۱) نه لی: (علی له کوفه دا کاری به سوننه ده کرد و بانگه کهی عوسمانی نه ده دا وه له قورتبیدا هاتوه...) (وه رگی).

(۲) به داخوه نه لیم: لای ئیمه نه مړو نهم سوننه ته مردوه، ته نها یه بانگ نه دري، خوزگه هر واش بمایه؟! پژشتون بانگی دووه میان هیتاوه ته شوین بانگی یه کهم وه له باتی له فزه کانی بانگی یه کهم له فزه کانی بانگی دووه می له شوین نه دن، واته: سوننه تانیکیان کوشتوه بیدعانیکیان بهرپا کردوه، که نهویش خویندن هندی نه زکاره له پیش بانگدا، وه گزینی له فزی

لینگری سیازدههم: گپړانه‌وی حه‌که‌م، له کاتی‌کدا په‌یامبه‌ری خوا نه‌فی کردبوو. ❁

ئهم بوختانه‌ش له سی‌روانگه‌وه وه‌لام ئه‌دینه‌وه:

یه‌که‌م: ئهمه ئیسپات نه‌بووه و سه‌نه‌دی‌کی صحیحی نی‌یه.

دووه‌م: حه‌که‌م یه‌کی‌که له‌وانه‌ی که له سالی‌فته‌ح دا موسولمانان بوو، یه‌کی‌ک بووه له نازاد کراوه‌کان (الطُّلَقَاء) ^(۱) و طُلُقَاکانیش شوینیان مه‌که‌که بووه، هه‌رگیز له مه‌دینه نه‌زیاون، باشه چو‌ن په‌یامبه‌ری خوا ﷺ له مه‌دینه نه‌فی ده‌کا و دوری ده‌خاته‌وه، له کاتی‌کدا ئهم به‌هیچ شیوه‌یه‌ک خه‌ل‌کی مه‌دینه نیه...؟!

سییه‌م: ئهو نه‌فیه‌ی له شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا دانراوه لای ئه‌ولایینی سالی‌که، هه‌رگیز له شه‌رعی خوادا نه‌بووه که که‌سی‌ک بۆ هه‌تا هه‌تایه نه‌فی بکری‌ت، ئهمه چ تاوانیکه مرو‌ف پی‌ی شایسته‌ی ئه‌وه بکات، بۆ هه‌تا هه‌تایه نه‌فی بکری‌ و له زی‌دی خو‌ی دوور بخری‌ته‌وه؟!

جا نه‌فی کردن سزایه‌کی ته‌مبی‌یه له لایه‌ن حاکمه‌وه ده‌سه‌پی‌تری، گریان په‌یامبه‌ری خوا ﷺ نه‌فی کردووه و هه‌ر به‌نه‌فی کراوی‌ی به‌دري‌ژایی ژيانی په‌یامبه‌ر ﷺ ماوه‌ته‌وه، له خیلافه‌تی ئه‌بوی‌کریش به هه‌مان شیوه ماوه‌ته‌وه، له خیلافه‌تی عومه‌ریشدا هه‌ر به‌نه‌فی کراوی‌ی ماوه‌ته‌وه، ئینجا دوا‌ی ئهم هه‌مووه

بانگی دوهم، وه به ئیجماعی زانایان کاتی بانگی یه‌که‌م، نه کاتی نوی‌زی به‌یانیه، نه ر‌وژوانیش به‌و بانگه ئیمساکیان له‌سه‌ر واجب ده‌بی. فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. (وه‌رگیز)

(۱) خو‌شه‌یستی خوا که سالی‌فته‌ح هاته مه‌که‌که‌وه، پی‌ی ووتن: اذهبوا فأنتم الطُّلَقَاء، بر‌و‌ن ئیوه نازادکراون، بۆیه ناوی طلقایان به‌سه‌ردا بر‌ا. (وه‌رگیز)

عوسمان گيژاويه تيه وه، دواي چهند سال؟ دواي زياتر له بيست و پينج سال. باشه خرابي هم كار له كوييه تي؟

همه گريمان نه گهر راست بې، كه راست نيه، دواي نه وهش په پامبره خوا ﷺ تكاي عوسمانی بو عه بدوللای كورې نه بې سرح قبول كړد، دواي نه وهی هه لگه پايه وه، بېگومان هه كه م كاريكي له مه گه وره تری نه كړدوه، ئیدی چوڼ په پامبره خوا ﷺ لهو خوش ده بې به لام له م خوش نابي؟!!

همه نهو ليگرتن (المآخذ) و تانانه يه له سهر عوسمان. وه ده تواني به پتي هم خسته يه دی خواره وه دابه شی بکين:

١٣، ٥، ٣، ٢	شتانيكي بي بنه ما
١٠، ٨، ٤	چاكه
١٢، ١١، ٧، ٦، ١	ئيجه تهاد
٩	هه لانيكي نو قم بوو وچاوپوشي ليكراو

باسى شەشەم

كوشتنى عوسمانى كورى عەففان ﷺ

دواى وروژاندنى ئەم شتانه لەسەر عوسمان، لە سالى سى و پىنجى كۆچىدا، كۆمەلە خەلكىك لە بەصرەو و كۆمەلە خەلكىك لە كوفەو و كۆمەلە خەلكىك لە مىسرەو بەرەو مەدىنە كەوتنە پى، وایان پىشاندا كە نىازى حەجیان ھەيە، بەلام لە ژىرەو نىازى دەرچونيان ھەبوو لە عوسمان، جىاوازی ھەيە لە بارەى ژمارەيانەو، ئەلین: دوو ھەزار لە مىسر و دوو ھەزار لە كوفە و دوو ھەزار لە بەسرە بوون، ھەندىكى تر ئەلین: بەلكو ھەر ھەموویان دوو ھەزار بوون، پەئى تریش ھەنە، لە راستىدا سەر ژمىرەكى ورد نىيە تا ژمارەيان كوتومت دىارى بكا، بەلام بە ھەر حال نە لە دوو ھەزار كەمتر و نە لە شەش ھەزار زیاتر بوون.

پۆشتنە مەدىنەو، جا ئەم خەلكانەى كە ھاتبوون ھەموویان دەم سپی عەشرەتى خۆیان بوون، ھاتبوون بۆ لە كارلابردنى عوسمان، ئىتر بە ھەرەشە كردن بىيان بە ھىزى بازو، لە كۆتایی مانگی (ذی القە: ۵۱) دا بوو دەورى مائەكەى عوسمانىندا و فەرمانیان پىكرد خۆى واز لە خىلافەت بەيىنى، ئەم ئابلۆقەيە ھەتا ھەژدەى ذى الحجە بەردەوام بوو، كە ئەكاتە پۆژى كوشتنى عوسمان ﷺ.

ئەلین: ئابلۆقە كە چل پۆژ بەردەوام بوو، بەلام ھەندىكى تر شتى تر ئەلین، ھەرچۆنىك بى لە چل و يەك پۆژ زیاتر نەبوو.

كە لە مائەكەى خۆیدا ئابلۆقەى درا، لە نوپژى جەماعەت قەدەغە كرا، تەنانەت لە ئاويش، ئەو ھەبوو پىاويك لە سەرانی فیتنە كە بەرنوپژى بۆ خەلك

به رگريکردن له عوسمان، به لآم تهنانهت ئهم جهوت سهد كه سەش هەر ناگه نه ژماره‌ی ئه‌و سته‌مكارانه كه به لانی كه مه‌وه وهك گوتويانه دوو هه‌زار كهس بوون.

* له عه‌بدوللای كورپی عامری كورپی په‌بیعه‌وه ئه‌لی: له گه‌ل عوسماندا بووم له ماله‌كه‌یدا، ئاگام لی بوو وتی: جه‌خت ده‌كه‌مه‌وه له‌سەر هەر كه‌سیك كه گوێپه‌یه‌ئیم به واجب ده‌زانی، با ده‌ست هه‌لگری و چه‌كه‌كه‌ی دابنی^(۱) * له ئیبن سیرینه‌وه ده‌لی: زه‌یدی كورپی سابت هاته لای عوسمان عليه السلام و پیی ووت: ئه‌ی ئه‌میری ئیمانداران ئه‌وه پشتیوانه‌كان له به‌ر ده‌رگان، ئه‌لین: ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی جارێکی تر و دووباره ئه‌بیینه‌وه به ئه‌نصاری خوا و ئه‌كه‌وین له گه‌لت هه‌روه‌كو چۆن له گه‌ل په‌یامبه‌ری خوا عليه السلام بووین.

به لآم عوسمان وتی: به شه‌رکردن نه‌خیر^(۲) * هه‌روه‌ها ئیبن عومه‌ریش رۆیشه‌ ژوره‌وه بۆلای، به ئیبن عومه‌ری ووت :

ئه‌ی كورپی عومه‌ر ده‌بینی ئه‌وانه چی ئه‌لین؟ ! ئه‌لین واز بی‌نه و خۆت مه‌ده‌ كوشت.

ئیبن عومه‌ر پیی ووت: ئه‌گه‌ر وازی لی به‌ینی هه‌تا هه‌تایه ده‌ژیت؟

وتی: نه‌خیر

ئیبن عومه‌ر وتی: ئه‌گه‌ر وازی لی نه‌هینی له‌وه زیاتر هه‌یه كه بتكوژن؟

(۱) (المصنف) لابن أبي شيبة (٢٤/١٥ رقم ١٩٥٠٨) بسند صحيح.

(۲) (المصنف) لابن أبي شيبة (٢٠٥/١٥ رقم ١٩٥٠٩) بسند صحيح.

وتى: نه خيږ.

ثيبن عومهر وتى: نهى به هه شت و ټاگريان به دهسته؟

وتى: نه خيږ.

ثيبن عومهر وتى: كه واته من وا نه بينم جليك كه خوا له بهرتى كړدوه له بهرى نه كهنى، ټيتر دواى تو بېټه عاده ت (سنة)، ههركه خه لكيك خه ليفه كهيان يان فهرمان په واكهيان به دل نه بوو لايېدهن^(۱)

❁ ههروهه عوسمان به بنده كاني خوى ووت: ههركه س چه كه كهي دابنى و شه پړنه كات، له بهر خوا ټازادى ده كه م.

كه واته عوسمان خوى نه يه يشتووه خه لك شه پړيكات.

له گه له نه مه شدا چوار گه نجى قورپه يشى كه خه لټانه خوښ كرابوون خړانه سهر شان و بران به هوى بهرگري كړدنيان له عوسمان، نه وانيش بريتى بوون له: هه سه نى كورپى عه لى - عه بدوللاى كورپى زويه ير - مه پروانى كورپى هه كه م - موچه مده دى كورپى حاته ب^(۲)

كى عوسمانى كوشت؟

دواى گه ماروډانى عوسمان و ده وردانى ماله كهي، له كاتيكدا قورټانه كهي له بهر ده ستدا بوو و قورټانى نه خوښد كوشتيان.

(۱) أخرجه أحمد فى كتاب (فضائل الصحابة) (٤٧٣/١ رقم ٧٦٧) بإسناد صحيح.

(۲) (الاستيعاب) لابن عبد البر بمحاشية (الاصابة) (٧٨/٣).

پرسیان له حهسه نی بهسری - که لهوسهرده مهدا ژیاوه ولهگه وره تابعیه کانه -
لهبارهی ئهوانه ی عوسمانیان کوشت: کهس له موهاجرین وئه نصاری تیاوو؟
ئهویش وتی: ئهوانه کۆمه لێ یاخی و گومرا بوون له خه لکی میسر^(۱).

به لām سهر کرده کانیان ناسراون، بریتین له: کینانه ی کورپی بیشر، پۆمانی
یهمانی، پیاویک به ناوی جه به له، سودانی کورپی حه مپران، له گه ل پیاویکی تر له
خیلی سه دوس که به (الموت الاسود) ناسراوه.

هه ندیک ئه لێن: مالیکی کورپی ئه شته ری نه خعیش.

ئا ئه مانه سهر کرده یه تی ئه و ئاژاوه یانه کرد دژ به عوسمان.

به لām کێ راسته وخۆ کوشتی؟ ئه وه به ناویانگه که پیاویکی میسری بووه به
ناوی جه به له.

* له عه مره ی کچی ئه رته ئه وه ئه لێ: له و سألہی وا عوسمان کوژرا، له گه ل
عائیشه دا بووم بۆ مه ککه ئه پۆیشتین، دوا ی که هاتینه وه به مه دینه دا تی پهرین،
ئه و قورئانه مان بین ی که کاتیک عوسمان کوژرابوو له باوه شیدا بوو، ده بینین
یه که مین دلۆپی خوینه که ی که وتۆته سهر ئه م ئایه ته: ﴿فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَتمُ بِهِ
فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ نُولُوا فَأَنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ {البقرة ۱۳۷}.

واته: (ئینجا ئه گهر برۆایان هینا به و وینه یه ی که ئیوه برۆاتان پی هیناوه،
ئه وه بینگومان رپی راستیان دۆزیه وه وه ئه گهر پشتیان هه لکرد و نه یانویست ئه و)

عەمرەى كچى ئەرته ئه ئه لى: ھەريۆيه دەبينى يە كيكيان بەريكي نەمرد^(۱).

ئەللى: منىش پىم سەير بوو، وتم: ئەي بەندەي خوا من گويم له كەس نەبوو
بەم شىوازەي تۆ پارىتەو ؟!

(۲) (البداية و النهاية) (۲۰۰۷)، و ړاويه کانی هم موو سيقمن، جگه له (عيسای کورې مينهال) نه دي، نه ميش ټين حيبان له (الثقات) دا هيتاويه تي، وه ههريک له بوخاری له (تاريخ الكبير) (۳۹۹/۶) و ټين نه بي حاتم له (الجرح و التعديل) دا (۲۸۸/۶) باسيان کردوه و ليی بدهنگ بوون.

چۆن عوسمان ﷺ کوژرا و کەسیش ئە ھاوێلان بەرگری لێ نەکرد؟

هۆکاری یە کەم :

عوسمان خۆی لەسەر ئەمە جەختی دەکرد و داواى لێکردن شمشیرەکانیان دابنێن و واز لە شەر کردن بێنن، خۆی تەسلیمی قەزا و قەدەری خۆى بالا کردبوو.

ئەمەش ئاماژەیە بۆ دوو شت :

یە کەمیان: لێهاتویی و زیرەکی عوسمان.

دوو هەمیان: پەرچەت و بەزەیی عوسمان بە ئومەتی موحەممەددا ﷺ، چونکە ئەیزانی ئەم ئەعرابیانە گەمژەن و لە هیچ تێناگەن، نیەتی خراپیان هەبە، بۆیە وای دەبینی ئەگەر ھاوێلان پڕۆیەریان ببەنەو خراپە (مەفسەدە) ی زۆرتر ئەبێ وەك لە کوشتنی تاکە کەسێک، لەو ئەچو ھاوێلێکی زۆر بکوژرایەن، دەستدرێژی بەکرایەتە سەر ناموس و مائیشیان، بۆیە ئەمەى بە باش زانی کە تەنها خۆی بکوژرێت و ئەو هەموو ھاوێلەى پەيامبەر ﷺ بە کوشت نەدا و ئابروی مەدینەى پەيامبەرى خوا ﷺ بپارێزێت.

هۆکاری دووهم:

ھاوێلان ژمارەیان زۆر زۆر کەمتر بوو لەو خەوارجانە، چونکە ئەوکاتە ھاوێلانی پەيامبەر ﷺ بەسەر چوار ناوچەدا دابەش بوو بوون:

شوێنی یە کەم: مەککە؛ لەبەر ئەوەى مەوسمە کە مەوسمی حەج بوو، ھاوێلێکی زۆر پۆشتبوون بۆ حەج و ئامادە نەبوون.

شوینی دووهم: هەندیک لە هاوێلان لە ناوچەکانی تردا دەژیان، وەکو کوفە و بەسەرەو میسر و شام و... هتد.

شوینی سییەم: لە جیهاددا بوون.

شوینی چوارەم: ئەوانە بوون کە لە مەدینە بوون و هاو ژمارەیی ئەو خەوارجانە نەبوون.

هۆکاری سییەم:

لە راستیدا هاوێلان منداڵەکانی خۆیان نارد بۆ بەرگریکردن لە عوسمان، بەلام تەسەوریان نەدەکرد مەسەلە کە بگاتە کوشتن، تەنھا دەیانگوت گەمارۆدان، کەللەرەقیە کە و کۆتایی دی و ئیتر تەواو و دەگەرێتەو، بەلام ئەوان جورئەت بکەن و عوسمان بکوژن، ئەمە لەلای گەلیک لە هاوێلان قاییلی قبول نەبوو، وایان دەزانی کارە کە سەر بۆ کوشتن ناکیشیێت.

جا نزیکترینی ئەم بۆچونانە، بۆچوونی یە کە میانە کە ئەلێ عوسمان خۆی نەیهیشتووە بەرگری لێ بکری و شەر لە گەل ئەو خەوارجانە بکری.

* * *

بهشی چوارهم

خیلافهتی ئهمیری ئیمانداران عهلی
کورێ ئه‌بو تالب رضی الله عنه سالتی ٣٥ بو. ٤٠ ک

باسی یہ کہم

عہلی کوری ٹہبو تالب ﷺ لہ چند دیریکدا

* ناو و پڑچہ لہ کی :

ناوی عہلی کوری ٹہبو تالبی کوری عہدولموتہ لیلی کوری ہاشمی کوری
عہدمہ نافہ، ٹاموڑای پھیامبہرہ ﷺ ومیردی گہورہی ٹافرہ تانی دونیایہ
(فاتیمہی کچی پھیامبہرہ ﷺ)، باوکی ہمدوو کچہ زاکہی پھیامبہرہ ﷺ
حسہن و حوسہین سہلامی خویان لی بی۔ دایکی ناوی: فاتیمہی کچی ٹہسہدی
کچی ہاشمی کچی عہد مہ نافہ^(۱)، کہ یہ کہمین کہ سیکہ لہ بنہ مالہی ہاشمی لہ
ٹافرہ تیکی ہاشمی بوو بیت۔

کونہی کہی: ٹہبولحہ سہنہ، پھیامبہرہ ﷺ کونہی (ٹہبو توراب)یشی لیناوہ۔
ہر بہ مندالی موسولمان بووہ ولہ سہر پڑہی مہ شہور ہشت سالان بووہ^(۲)۔

* خیزانہ کانی عہلی:

۱. فاتیمہی کچی پھیامبہری خوا ﷺ۔
۲. ٹومامہی کچی ٹہبولعاص، کہ دایکی دہ کاتہ زہینہ بی کچی پھیامبہری
خوا ﷺ، دوی وہ فاتی فاتیمہی پوری، عہلی خواستی۔
۳. خہولہی کچی جہ عفہری کوری قہیس۔

(۱) (معرفة الصحابة) (۱/۲۷۸)۔

(۲) (معرفة الصحابة) (۱/۲۷۸)۔

۴. لەيلای کچی مەسعود.

۵. ئوم ئەلبەننى کچی حیزام.

۶. ئەسمائی کچی عومەيس.

۷. صەهبائی کچی رەبيعه.

۸. ئوم سەعیدی کچی عوروه.

* منداڵەکانی :

کورەکان: حەسەن - حوسەين - موحمەدى گەورە - عوبەيدوللا -
ئەبوبەکر - عەباسى گەورە - عوسمان - جەعفەرى گەورە - عەبدوللا - يەحيا
- عەون - عومەرى گەورە - موحمەدى ناوەرەست - موحمەدى بچوک.

کچەکان: زەينەبى گەورە - ئوم کەلسومى گەورە - روقەييە - دايكى
حەسەن - رەملەى گەورە - ئوم هانى - مەيمونە - زەينەبى بچوک - رەملەى
بچوم - ئوم کەلسومى بچوک - فاتيمە - ئومامە - خديجە - ئومو لکپرام -
ئوم سەلمە - ئوم جەعفەر - جومانە - نەفيسە.

* فەزڵەکانى عەلى :

دەتوانين فەزڵەکانى عەلى ﷺ بکەينه سى بەشەوه:

۱. هەندىكى تايبەتە بە خۆيەوه.

۲. هەندىكى لە گەل ئال و بەيتدايه.

٣. هه نديكي له گهل كومه لي هاوه لانداه.

په كه ميان: نهو فزلاته ي كه تاييه تن به خويه وه:

له وانه: له نهو هوره يروهه ﷺ نه لي: په يامبهري خوا ﷺ له روري
خه يبه ردافرمووي: (نالاکه دده مه دهستي پياويکه وه، خوا و په يامبهري که ي
خوشيان ده ویت و نهویش خوا و په يامبهري که ي خوشده ویت) ^(١).

له وانه: له عه ليه وه نه لي: په يامبهري خوا ﷺ پي و تم: (که س خوشتي
ناوي مه گهر موسلمان، که سيش رقي ليت نابي مه گهر مونا فيق) ^(٢).

له وانه: له سه عدي کوري نه بي وه قاصه وه ﷺ نه لي: پيغه مبهري خوا ﷺ
به عه لي ففرموو: (تو بو من وه کو هاروني بو موسا؟ به لام نه ونده هه يه
په يامبهري دواي من نييه) ^(٣).

له وانه: له زه يدي کوري نه رقه مه وه نه لي: په يامبهري خوا ﷺ ففرمووي:
(هه رکه س من دوستيم نهوا عه ليش دوستيتي) ^(٤).

(١) أخرجه البخاري: كتاب فضائل، باب مناقب علي (٣٧٠٢). و مسلم: كتاب فضائل
الصحابه، باب من فضائل علي (٢٤٠٥).

(٢) أخرجه مسلم في كتاب الايمان، باب الدليل على أن حب الانصار و علي من الايمان (٧٨).

(٣) أخرجه البخاري: كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب علي (٣٧٠٦). و مسلم في كتاب
فضائل الصحابة، باب فضائل علي (٢٤٠٤).

(٤) أخرجه أحمد (٣٥٠/٥) واسناده صحيح.

دووه ميان: فەزڵەكانى ئال و بەيت - كە ئەمىش يە كىكە لە ئالوبەيت:-

لەوانە: لە زەيدى كۆرى ئەرقەمەو ئەلى: پەيامبەرى خوا ﷺ لە نىوان مەككە و مەدينەدا لە لاى جۆگەلەيەك ووتارىكى بۆ خويندين كە پىي دەوترا (خُم)، فەرموى: (ئەي خەلگىنە ئە من دوو شتى سەنگىنم لە نىوانتاندا بە جى هىشتوو، يە كىكيان لەو كەى تريان گەورە ترە) ئەو بوو باسى قورئانى كرد و جەختى لەسەر كردهو و پاشان فەرموى (هەروەها خانەوادەكەم، خواتان بەياد دىنمەو لە ئاست ئەهلو بەيتەكەم، خواتان بەياد دىنمەو لە ئاست ئەهلو بەيتەكەم، خواتان بەياد دىنمەو لە ئاست ئەهلو بەيتەكەم). بە زەيد ووترا: ئەي ئەهلو بەيتەكەى كىن؟ ئەوئىش وتى: ئەوانەن وا خىرو سەدەقەيان لەسەر قەدەغە كرابوو، كە ئالى عەلى و ئالى عەقىل و ئالى جەعفەرو ئالى عەباسن. بە زەيد ووترا: هەمو ئەمانە لە ئەهل و بەيتىن؟ وتى: بەلى^(۱).

لەوانە: لە عاتىشەو ئەلى: (بەرە بەيانىك پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو و بوردهيه كى سوفى لەسەر شان بوو، پاشان عەلى و فاتىمە و حەسەن و حوسەينى خستە ژىر كراسەكەو و ئىنجا فەرموى: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: ۳۳]. واتە: (بەرپاستى ئەي (ئەهل و بەيت) پەيامبەر ﷺ خوا دەيهوى ئىو لە هەر جۆره پىسى و گوناھىك دوور بخاتەو و پاك و خاوينتان بكاتەو بە تەواوەتى)^(۱).

(۱) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب ما جاء في فضل علي (۲۴۰۸).

(۱) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أهل بيت النبي (۲۴۲۴).

سییه‌میان: فه‌زله‌گشتیه‌کانی:

له‌وانه: په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ته‌فرموی: (ړاوه‌سته‌ئهی‌ حیراء‌ تو‌ته‌ن‌ها په‌یامبه‌ر، یا‌ صدیق، یا‌ شه‌هیدت‌ له‌سهره^(۱)).

له‌و‌کاته‌ش‌ کی‌وی‌ ئو‌حد‌ په‌یامبه‌ری‌ خوا ﷺ و‌ ئه‌بویه‌کر‌ و‌ عومه‌ر‌ و‌ عوسمان‌ و‌ عه‌لی‌ و‌ ته‌لحه‌ و‌ زویه‌یر‌ و‌ سه‌عدی‌ له‌سهر‌ بو‌و‌ -ړه‌زای‌ خوا‌ له‌ هه‌مویان‌ پیټ‌-.

له‌وانه: له‌ سه‌عیدی‌ کورې‌ زه‌یده‌وه‌ ئه‌لی: په‌یامبه‌ری‌ خوا ﷺ فرموی: (ده‌ که‌س‌ له‌ به‌هه‌شتن: ئه‌بویه‌کر‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، عومه‌ر‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، عه‌لی‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، عوسمان‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، ته‌لحه‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، زویه‌یر‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، ئه‌بوعویه‌یده‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، عه‌بدول‌ړه‌جمانی‌ کورې‌ عه‌وف‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، سه‌عد له‌ به‌هه‌شتایه‌، هاوړ‌یکه‌تان‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌)^(۲).

له‌وانه: له‌ عه‌بدول‌لای‌ کورې‌ مه‌سعوده‌وه‌ ﷺ ئه‌لی: په‌یامبه‌ری‌ خوا ﷺ فرموی: (باشترینی‌ خه‌لک، خه‌لکانی‌ سه‌رده‌می‌ منن، ئینجا‌ ئه‌وانه‌ی‌ دوا‌ی‌ ئه‌وان، ئینجا‌ ئه‌وانه‌ی‌ دوا‌ی‌ ئه‌وان)^(۱).

(۱) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة باب فضائل طلحة والزبير (۲۴۱۷) عن أبي هريرة.

(۲) أخرجه الترمذي في كتاب المناقب، باب مناقب عبدالرحمن بن عوف (۳۷۴۸) واسناده

صحيح. نه‌وی‌ زه‌ید‌ که‌ ئه‌لی: وه‌ هاوړ‌یکه‌تان‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌، مه‌به‌ستی‌ خو‌یه‌تی.

(۱) صحيح البخاري كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أصحاب النبي ح (۳۶۵۱).

ومسلم في كتاب فضائل الصحابة، باب فضل الصحابة (۲۵۳۳).

* ههروهه ها لهو شتانهی تر که عهلی تاییه تمهندی پی پیدای کرد و له هاوریکانی جیا کردهوه:

جهنگی خهندهق:

له پۆژی خهندهقدا دههچوو بۆ پوهپرو بونهوهی عهمری کورپی عهبد و د، پیی ووت: ئهی عهمر تو پهیمانت به خوا داوه کهوا ههه قورپهیشیهک داوای یهکیک له دوو پیویستیهت لی بکا ئهوا وهلامی دهیتهوه، ئهویش وتی: بهلی. عهلی وتی: جا ئهمن بانگت دهکهه بۆلای خوا و پهیامبهه و بۆ لای ئیسلام. عهمر وتی: پیوهیستیم بهوه نییه. عهلی وتی: کهواته داوای موبارهزهه له گهل بکه. ئهویش وتی: بۆ ئهی کورپی برام؟ بهخوا ههه ناکهه بتکوژم. عهلی پیی ووت: بهلام بهخوا من ههه دهکهه بتکوژم. ئیتر عهمر گهرم بوو و لهسهه ئهسپهکهی هاته خوارهوه و ملی لی کردهوه و داییه نیو چاویدا و پاشان هاته بهرانبهه عهلی و موبارهزهی له گهل کرد، ئهوهبوو عهلی کوشتی. جا عهمر وتی:

وَلَقَدْ بَحَحْتُ مِنَ النَّدَا ۖ لَجَمْعِهِمْ هَلْ مِنْ مُبَارِزٍ
وَوَقَفْتُ إِذْ جَبُنَ الْمُشَجَّ ۚ عُ مَوْقِفَ الْقِرْنِ الْمُنَاجِزِ
وَلِذَاكَ إِنِّي لَمْ أَزَلْ مُتَسَرِّعًا قَبْلَ الْهَزَاهِزِ
إِنَّ الشَّجَاعَةَ فِي الْفَتَى وَالْجُودَ مِنْ خَيْرِ الْغَرَائِزِ^(۱)

عهلیش وهلامی دایهوه و وتی:

(۱) (علي بن أبي طالب) للصلاحي ص ۹۹. وانظر: (البداية والنهاية) حوادث سنة ۵هـ، غزوة

لَا تَعْجَلَنَّ فَقَدْ أَتَاكَ مُجِيبُ صَوْتِكَ غَيْرَ عَاجِزٍ
فِي نِيَّةٍ وَبَصِيرَةٍ وَالصِّدْقُ مَنْجَى كُلِّ فَائِزٍ
إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَقِيمَ عَلَيْكَ نَائِحَةَ الْجَنَائِزِ
مِنْ ضَرَبَةِ نَجْلَاءٍ يَبْقَى ذِكْرُهَا عِنْدَ الْمَزَاهِرِ

رۆژی خه ییبه ر:

مه رحه بی به هودی هاته ده ره وه و وتی:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرُ أَنِّي مَرْحَبُ شَاكِي السَّلَاحِ بَطْلٌ مُجَرَّبٌ
إِذَا الْحُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهَّبُ

خه ییبه ریش ئه زانی که من مه رحه بزم، چه که به هیژ و به ئه زموون چاو نه ترسم،
هه ره که شه پر بوو بلیتسه م دی و ناترسم.

عه لیش وه لامی دایه وه و وتی:

أَنَا الَّذِي سَمَّيْتَنِي أُمِّي حَيْدَرَةً كَلَيْثُ غَابَاتٍ كَرِيهِ الْمُنْظَرَةِ
وَفِيهِمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السَّنْدَرَةِ

من ئه وه م دایکم ناوی لیئاوم (حه یدهرم)، وه کو شیر ی دارستان دیمه ن سه یرم،
دوژمن ده کوژم به زۆری و تا قی ئه بزم^(١).

(١) أخرجه مسلم في كتاب الجهاد، باب فضل الصحابة، باب غزوة ذي قرد (١٨٠٧).

* بهيعت پيدانى عهلى ﷺ:

له موحه مەدى كورپى حەنەفيەو، كە كورپى عهلى كورپى ئەبوتالبە - پرەزاي خوای ليبي-، ئەلئى: عهلى هات بۆ ماله كەى عوسمان دواى ئەوہى كوشتيان، رۆيشە مالهو و دەرگا كەى پشكۆلدا، خەلك هاتن و دايان لەدەرگا، وتيان: ئەوہتا ئەو پياوہ كوژراوہ، خو نابى خەلك بى خەليفە بن، جا كەس لە تۆ شايستەتر شك نابەين بۆ ئەم كارە.

عهلى پيىگوتن: واز لە من بىنن! من وەزيرتان بىم باشترە لەوہى ئەميرتان بىم. ئەوانيش گوتيان: نەخير، بەخوا كەس لە تۆ شايستەتر نيە بۆ ئەم كارە، ئەویش وتى: باشە كە ھەر واز ناھيئن و ھەر ئەبيت من بىم، ئەبى بهيعت پيدانە كەم نەيئى نەبى، ئەرۆم بۆ مزگەوت، ھەر كەس ئەيەوى بەيەتم پى بدا با بەيەت بدا، پاشان دەرچوو بۆ مزگەوت و خەلكى بەيەتيان پيدا^(۱)، پاشان ھەرچى موھاجير و ئەنسارى لە مەدينە بوو بەيەتيان پيدا.

ئەلئى: ھەندىك لە ھاوہلان ئامادەى بەيەت پيدانە كەى نەبوون وەكو سەعدى كورپى ئەبى وەقاص و عەبدوللای كورپى عومەر و موحه مەدى كورپى مەسلەمە و... ھتر.

ھەندىكى تر ئەلئى: بەلكو لە لاين ھەمووانەوہ بەيەت پيدراوہ، ئەم بۆچوونەش مەشھورترە، چونكە سەعدى كورپى ئەبى وەقاص و عەبدوللای كورپى

(۱) أخرجه أحمد في (فضائل الصحابة) (۵۷۳/۲ رقم ۶۹۶)، واسنادہ صحيح.

عومهر و موحه مېدی کورې مه سله مه تنه ها له جهنگ کردن له گه لیدا ناماده نه بوون وه گهرنا هه موویان به عه تیان پیداوه.

* عه و فی کورې ئه بی جه میله ئه لې: له خزمه تی حه سه نی به سړیدا دانیش بووم جا ئه م له کاتی کوشتنی عوسماندا له مېدینه دا بووه، باسی هاوه لانی پدیا مېر ګرا ﷺ، ئیبن جه وشه نی غه ته فانی گوتی: ئه ی ئه بو سه عید خو سوکایه تی به ئه بو موسا ګرا کاتیک شوینی عه لی کهوت^(۱)، حه سه ن تورې بوو هه تا له دهم و چاوی دهر کهوت، وتی: ئه ی ئه و خه لکه شوینی کی بکه وتایه ن؟! ئه میری ئیماندارانیان به مزلومی کوشت خه لکیش پروویان کرده باشه که یان و به یعه تیان پیدا، ئه ی ئه و خه لکه شوینی کی بکه وتایه ن؟! چه ند جاریک هه ر ئه مه ی دووباره کردوه^(۲).

جا ئه هلی سوننه ت کوړا و یه ک دهنګن له سر نه وه ی که باشتړین هاوه لی پدیا مېر ﷺ دوا ی عوسمانی کورې عه فقا ن ﷺ عه لی کورې ئه بو تالبه ﷺ.

* ئیبن ته میه: ئه لې: له ئه حمه ده وه رپوایه ت ګراوه ووتویه تی: هه ر که سی له خیلافه تی عه لی بی دهنګ بی و هیچی له باره وه نه لې، مویته دیعه و ګومر اتره له ګویدر یژه که ی مائی خو یان. هه روه ها فره مانی کردوه به سه لام لینه کردن و دوور که و تنه وه لی و هجر کردنی^(۱).

(۱) مېه سستی نه ویه خه لک که تانه یان له ئه بی موسا ددها به هو ی نه ویه ده شوینی عه لی که و تېوو، له کاتیکدا نه بوایه شوینی نه که وتایه.

(۲) أخرجه أحمد في (فضائل الصحابة) (۵۷۶/۲ رقم ۹۷۶) باسناد صحيح.

(۱) (مجموع الفتاوى) (۴/۴۳۸).

ھەر بۆيە ئەھلى سوننەت يەككەنگن لەسەر ئەوھى كە باشتىن ھاوھلى
 پەيامبەر ﷺ ئەبويەكرە، پاشان عومەرە، بەلام لە دواى عومەر جىاوازيان ھەيە
 -ھەرەك باسما كىرد-، كە ئايا عوسمانە يان عەلى، بەلام جىھورى زانايان پىيان
 وايە عوسمان باشتە لە عەلى، لەسەر ئەوھش كۆكن كە عەلى كورى ئەبو تالب
 چوارەم خەلىفەى راشىدە.

باسی د ۵۹۹ م

گرنگترین رووداوه کانی خیلافه تی عه لی ﷺ

✽ جهنگی جه مه ل سالی ۳۶ ک:

کاتیک به یعت درا به عه لی کورې ته بو تالب، ته لحه و زوبه یر پوخسه تیان له عه لی ﷺ خواست که پرۆن بو مه که که ته ویش پوخسه تی دان، له ویدا گه یشتن به دایکه عایشه، جا هه والی ته وهی پیگه یشتبو که عوسمان کوژراوه، هه یر له ویدا له مه که که کوژونه وه و جهختیان له سه یر توله سه ندنه وهی عوسمان کرده وه.

پاشان به علای کورې مونی به به سه ره وه و، عه بدوللای کورې عامر له کوفه وه هاتن و له مه که که دا کوژونه وه له سه یر توله سه ندنه وهی عوسمان، که ته بی سه ندري.

ته وه بو به خویان و ته وانه شی دایان که وتبون له مه که که وه به ره و به سه ره به ری که وتن و به مه به سستی کوشتنی بکوژه کانی عوسمان، وایان ده بی نی که مته رخمیه کیان کردوه له ناست به رگری کردن له عوسمان ﷺ.

عه لیش ﷺ له مه دینه دا بو، عوسمانی کورې حونه یفی کردبو به والی به سه ره.

هه رکه گه یشتن عوسمانی کورې حونه یف نی ردراوی نارد تا بزانی: بوچی هاتون و چیان ده وی؟

وتیان: بکوژه کانی عوسمان ده وی.

پی ووتن: به ستن تا عه لی دی، و نه یه یشت برۆنه نیو به سه ره وه.

دواي ئموه جبهه له، كه يه كيټكه له بكورڅه كاني عوسمان، به هوت سهد كه سه وه هات بو شهړ كړدن له گه لئاندا، ئموه بوو توانيان سهرېكه ون به سهريدا و زورتيكيان لي بكوژن، بهو هوپيه وه زورتيك له خه لكې به سره هاتنه نيو پريزه كاني سوپاي ته لحه و زوبه ير و عائيشه وه خوا له همويان پازي بي.

له م كاته دا عهلي هه والي ئهم شهړ و كوشتاره ي نيوان عوسماني كوري حونه يف، كه والي عهليه به سر به سره وه له گه ل ته لحه و زوبه ير و عائيشه پيگه يشت، به ده هزار سهر يازوه له مدينه وه بهر و كوفه كهوته پي.

ئا ليړه دا به پروني بومان دهرده كه وټت كهوا عهلي كوري ئبو تالب دهرچووه بو ئهوان و ئهوان دهرنه چوون له ئهم^(۱)، ههرگيزيش مبه ستي كوشتار كړدنيان نه بووه له گه ل عهلي دا هه روهك هه نديك لايه ن و ئهوانه ي پييان كاريگه رن ته سه وري ده كه ن، خو ئه گه ر مبه ستي شيان كوشتاري عهلي بوايه پاسته وخو دهرپويشتن بو مدينه، نهك بو به سره.

جا ته لحه و زوبه ير و عائيشه و ئهوانه شي له گه لئاندا بوون، ههرگيز نه خيلافه تي عهليان پوچه ل كړدو ته وه، نه تانه و ته شهريان لييداوه، نه به خراب باسيان كړدوه، نه به يعه تيان به جگه له عهلي داوه، نه بو كوشتاري وي دهرچوون بو به سره، نه سلنه ئو لهو كاته دا له به سره نه بووه.

(۱) پروانه ل ۲۲۸-۲۲۹ بو بينيني وته يه كي شيخ الاسلام له م باره وه زور گرنگه. (وهرگيټ)

جا هر وهك ته حنه في كورې قهيس نهلې: دواي گه ماروډاني عوسمان گه يشتم به ته لحه و زوبه ير، وتم: نه مر به چي ده فهرموون، من بزائم ده كوژریت؟ وتیان: خوټ بگه يه نه به عهلي.

ههروه ها نهلې: دواي كوشتني عوسمان له مه ككه دا گه يشتم به عائشه، وتم نه مر به چي نه فهرمووي؟ وتي: خوټ بگه يه نه به عهلي^(۱).

ووتووېژ و دانوستانه كاني پيش شهړه كه:

عهلي، ميقدادي كورې نه سوه و قه عقاعي كورې عه مري نارد له بو گفتوگو كړدن له گه ل ته لحه و زوبه ير دا، نهوه بوو هه ردولا له سر شهړنه كړدن ريكه كه وتن و هه رلايه و ديد و بوچووني خوټ له مهر مه سه له كه پروون كړده وه.

ته لحه و زوبه ير و ايان ده بيني كه نابيت ده ست به رداري بكوژه كاني عوسمان بن، به لام عهلي وای ده بيني كه به رژه وندي له وه دا نييه ئيستا دواي بكوژه كاني عوسمان بگه ويټ؛ به لكو هه تا باروډوخه كه هيور ده بيتته وه ئينجا، جا كوشتني بكوژه كاني عوسمان هه مووي كوك بوو، جيا وازيه كه له وه بوو كه ي نه مانه بكوژرین؟ دواي ريكه كه وتن كه هه ردوو سوپا كه له خوشتين شهودا به خوښي سهریان نايه وه، به لام سه به ئيه كان (كه بكوژه كاني عوسمانن) له ناخوشتين شهودا به يانيان كړده وه، چونكه هه ردولا له سر نه مان ريكه كه وتبون، نهو ميټروونو سانه شي كه باسي نه م شهړه يان كړدوه ئاماره يان بو نه مه كړدوه، وه كو ته به ري^(۲) و ئيبن كه سير^(۳) و ئيبن نه سير^(۱) و ئيبن هزم^(۲) و... هتد.

(۱) (فتح الباري) (۳۸/۱۳). وقال: (أخرجه الطبري باسناد صحيح).

(۲) (تاريخ الطبري) (۵۱۷/۳).

(۳) (البدایة والنهاية) (۲۵۰۹/۷).

ئىتر سەبەئىيە كانىش كۆرۈپۈن لەسەر تىڭدانى ئەم رېڭكە وتىننامايە، ئەو بوو بەيەنى پىش مەلەبانگدان، ھەمووى خەوتىبوو، كۆمەللىك لەسەبەئىيە كان ھىرشىيان كىردە سەر سوپاكەى تەلحە و زوبەير و چەند سەربازىڭيان لى كوشىتى و رايان كىرد. سوپاكەى تەلحە و تىڭگەيشتىن كە سوپاكەى عەلى خىانەتيان كىردو، بۆيە چەند سەربازىڭى ئەمانىش بەو بەرە بەيەنە ھەللىان كوتايە سەر سوپاكەى عەلى ﷺ، ئىتر سوپاكەى عەلىش و تىڭگەيشتىن سوپاكەى تەلحە و زوبەير خىانەتيان كىردو، ئا بەو شىۋەيە وردە شەر ھەر بەردەوام بوو تا بە تەواۋەتى لە نىۋەرۇدا شەر ھەلگىرسا.

ھەلە كان بۆ راگرتنى شەرەكە:

سەر كىردەى سوپاى ھەردوولا ھەللى راگرتنى شەرپاندا، بەلام بى سود بوو، تەلحە ھاۋارى دەكرد: ئەى خەلكىنە واز بىنن! بەلام كەس گۆيى بۆ نەدەگرت، تا واى لىھات وتى: ئاخ ... ئاخ، پەپولەى ئاگر و مىشولەى تەماع^(۱).

ھەروەھا عەلىش بەھەمان شىۋە رېڭى لىدەكردن، بەلام كەس ۋەلامى نەئەدايەۋە، ھەروەھا عائىشە لە رېڭەى كەعبى كورپى سەورەۋە قورئانىڭى نارد بەلكو شەرەكە رابگىرىت، بەلام سەبەئىيە كان تىربارانىان كىردو ھەر لەۋى كوشتىان. شەر ھەر وايە - پەنا بەخوا - ھەر كە ھەلگىرسا، ئىتر كەس ناتوانى بىكوزىننىتەۋە.

(۱) (الكامل في التاريخ) (۳/۱۲۰).

(۲) (الفصل في الملل والأهواء والنحل) (۴/۲۹۳).

(۳) (تاريخ خليفة بن خياط) (۱۸۲).

ټیمامی بوخاری چه ند د پړه شیعر ټکی ټیمرو ټو قه یس (امرؤ قیس)
ده ټینټه وه که ده لې:

الْحَرْبُ أَوَّلُ مَا تَكُونُ فَتِيَّةٌ تَسْعَى بِزِينَتِهَا لِكُلِّ جَهْلُولٍ
حَتَّى إِذَا اشْتَغَلَتْ وَشَبَّ ضَرَامُهَا وَلَسَتْ عَجُوزًا غَيْرَ ذَاتِ حَلِيلٍ
شَمَطَاءٍ يُنْكِرُ لَوْنَهَا وَتَغَيَّرَتْ مَكْرُوهَةً لِلشُّمِّ وَالتَّقْيِيلِ

جھنگ سهره تاکی وه کيژوله ی جوان دوا ی خوی ده خا چی گه مژه و نه زان
هر که گری سهند و هاته بلنسه دان ده بیته پیره ټنکی بی فېر و په زان گران
سهرسپی و ناشیرین و قیزه ون ناشی؛ نه بو بونکردن و نه بو ماچکردن^(۱)

شیخ الاسلام ټین ته میه: ده لې: فیتنه و ناشوب و به لا هر که هه لگړسا
خه لکانی ژیر گیر دین به ده ست گه مژه و نه زانه کانه وه، هر بو یه ټه و پیاوه
به پړانه ی نه یان توانی ټه و فیتنه یه خاموش بکه نه وه، عاده تی فیتنه ش هر
وابوه، وه خوی مه زن ده فېرموی: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ {الانفال: ۲۵}. واته: (خوتان پیاړن له فیتنه (ناشوب
و به لا) یه که به ته نها تووشی سته مکارانتان نابیت، هه مووتان ده گریته وه،
بشزانن که به راستی ټوله و سزای خوا زور سه خته^(۲).

(۱) «صحيح البخاري»، كتاب الفتن، باب الفتن التي تروج كموج البحر، قبيل الحديث (۷۰۹۶).

(۲) (مختصر منهاج السنة) (۲۸۱).

پرووداوى (جەمەل) لە سالى سى و شەشى كۆچى پويىدا، كە دەكاتە: سەرەتاي خيلافەتى عەلى عليه السلام، لە دواى نيوەرۆ دەستى پيكرى و پيش خۆرئاواوونى هەمان رۆژ كۆتايى پيهاى.

كۆمەلەكەى عەلى عليه السلام دە هەزار كەس بوون، بەلام ئەهلى جەمەل پينج شەش هەزارىك دەبوون، ئالاکەى سوپاكەى عەلى لەگەڵ موخەممەدى كورپى عەلى كورپى ئەبو تالبدا بوو، ئالاکەى ئەهلى جەمەل لەگەڵ عەبدوللای كورپى زوبەيردا بوو.

لەم رۆژەدا موسلمانىكى زۆر كوژران، فیتنەيەك خواى گەورە شمشیرەكانمانى لىي بيوهى كرد، بۆ ئەوانيش داواى رەزامەندى وليخوشبون لە خوا ئەكەين.

كوشتنى تەلحە و زوبەير:

تەلحە و زوبەير و موخەممەدى كورپى تەلحە كوژران، زوبەير لەم جەنگە بەشداری نەكرد و تەلحەش هەروەها، لەبەر ئەوەى ئەگيرنەوه كەوا زوبەير دەگات بە عەلى، عەلى پيى دەلى: لە بىرت دى پەيامبەر صلى الله عليه وسلم فەرمووى: شەرى لەگەڵدا دەكەيت و تۆ ستمى لىدەكەى، بۆيە زوبەير پاشگەز بوويهوه و شەرى نەكرد و هەر لەو رۆژەشدا گەرايهوه^(۱). بۆيە راستيهكەى ئەويه شەرى نەكردبىت، بەلام ئايا ئەم گفتوگۆيه لە نيتوان خويى و عەلى دا رويداوه؟

ئەمە خوا ئەزانى، لەبەر ئەوەى رىوايهتەكە سەنەدىكى بەهيزى نيهه، بەلام لە كتيبه مێژويهكاندا بەناوبانگە.

(۱) (المصنف) لابن أبي شيبة (۲۸۳/۱۵ رقم ۱۹۶۷۴). وفيه رجل مجهول، وذكره الحافظ ابن حجر في (المطالب العلية) (۴۱۲).

له‌مه‌ش مه‌شه‌هورتر ئه‌وه‌یه‌ که‌ زویه‌یر به‌شداری ئه‌م شه‌ره‌ی نه‌کردوه‌، به‌ غه‌در کوژراوه‌، به‌ده‌ست پیاویکه‌وه‌ پێی ده‌گوترا ئین جرموز.

* به‌لام ته‌له‌، له‌و کاته‌ی که‌ سه‌رقالێ سارد کردنه‌وه‌ی خه‌لکی بوو له‌ شه‌رکردن، به‌ تیریکی ویل (بی مه‌به‌ست) کوژرا، به‌لام ئه‌وه‌ی مه‌شه‌وره‌ تیریکی مه‌روانی کورێ حه‌که‌م به‌ری که‌وتوه‌ و داویه‌تی له‌ زامیکی کۆن له‌ قاچی و بووه‌ته‌ هۆی مردنی.

شه‌ر کوتایی هات و خه‌لکیکی زۆر کوژران، به‌ تاییه‌ت له‌ به‌رگریکردن له‌ وشته‌که‌ی عایشه‌، چونکه‌ ئه‌و وه‌کو ره‌مزیک بوو بو ئه‌وان، به‌و هۆیه‌وه‌ له‌ پیناویدا خۆیان ده‌دا کوشته‌. بۆیه‌ هه‌رکه‌ وشته‌که‌ی دای به‌ زه‌ویدا راسته‌خۆ جه‌نگه‌که‌ وه‌ستایه‌وه‌ و به‌سه‌رکه‌وتنی عه‌لی کورێ ئه‌بو تالب عليه السلام کوتایی پێهات. ئه‌گه‌ر چی راسته‌ر وایه‌ بلیی که‌س سه‌رنه‌که‌وت، به‌لکو ئیسلام و موسلمانان له‌م شه‌ره‌دا خه‌سارۆمه‌ند بوون.

دوای شه‌ره‌که‌:

که‌ شه‌ره‌که‌ کوتایی پێهات عه‌لی عليه السلام به‌نیو کوژراوه‌کاندا ده‌رۆشته‌، ته‌له‌ه‌ی کورێ عوبه‌یدوللای بینی، هه‌لیسانه‌وه‌ و داینا و ئه‌و خۆله‌ی به‌ ده‌م و چاویه‌وه‌ بوو سه‌ری و پاشان وتی: پیم گرانه‌، له‌ژێر ئه‌م ئاسمانه‌ ئا به‌م شیوه‌ به‌ پاکشای ده‌ت بینم ئه‌ی ئه‌بو موحه‌مه‌د. پاشان ده‌ستی کرد به‌گریان ووتی: خۆزگه‌ بیست سال پێش ئیستا به‌ردایه‌م ^(١).

(١) (تاریخ دمشق) لابن عساكر - المختصر - (٢٠٧/١١)، (أسد الغابة) (٨٨/٣)، وقال البوصيري: (رجاله ثقات)، نقله عنه الحافظ ابن حجر في (المطالب العلية) (٢٠٢/٤) مع اختلاف يسير في ألفاظه.

* ههروهه کاتیک عهلی ﷺ موحه ممدی کوری ته لحهی بینی دیسانه وه دهستی کرد به گریان، جا ئهم موحه ممدی کوری ته لحهیه ناوی لیترابوو (سجاد) (زۆر سوژده بهر)، به هوئی زۆری عیبادت کردیه وه.

هه ره هه موو ئهو هاوه لانهی له م شه په دا به شداریان کرد، به بی هه لاوتر، له وهی که رویدا په شیمان بوونه وه.

ئهو جرموزهش هاته لای عهلی و شمشیره کهی زوبهیری پیبوو وتی: زوبهیرم کوشت، زوبهیرم کوشت، هه رکه عهلی ﷺ گوئی له مه بوو وتی: به راستی ئهم شمشیره تهنگی و ناخووشی زۆری له سه ر په یامبه ر ﷺ لا برده، پاشان وتی: مژدهی ئاگر بده به بکوژه کهی ئیبن صه فیه^(۱)، پیگهشی نه دا بیته ژوره بۆلای^(۲)، که شه په کهش کوژی پیتهات، عهلی ﷺ هه ستا و بهو په ری پیژ و شکۆوه عایشه ی دایکی ئیماندارانی ب نارد ه وه بۆ مه دینه ی په یامبه ر ﷺ، بهو شیوهیه ی په یامبه ر ﷺ فرمانی پیکرد بوو.

له عه لیه وه ﷺ ئه لی: په یامبه ری خوا ﷺ فه رموی: (له نیوان تۆ و عایشه دا شتی پوئه دات) عه لی وتی: ئه ی په یامبه ری خوا ﷺ بۆ ئه من سه ر شوپیان ده که م؟ ئه ویش فه رموی: (نه خیر، به لام گه ر هاتوو شتیکی وا روویدا

(۱) صه فیه دایکی زوبهیری کوری عه وامه وکچی عه بدولموت له به وپوری په یامبه ری خوا به ﷺ. (وه رگیتر).

(۲) (طبقات ابن سعد) (۱۰۵/۳) بسند حسن.

نموا بيگه پټنه وه بؤ ماله کهي خؤي^(١)، نهویش ههستا بهوهی که په يامبهري خوا ﷺ فەرمانی پيکړدبوو.

بؤچی علی بکوړه کانی عوسمانی نه کوشت؟

علي به چاوي (مهسلحه و مهفسه دهوه) ده پروانيه مهسه له که، نهو ده يگوت بهر ژه وهندي له وه دايه توله سندنه وه که دوا بخريت، نهک وازی ليته پټريت، له بهر نه مه توله سندنه وه کهي دوا خست، هه روکو چؤن په يامبهري خوا ﷺ له روداوي (افك)^(٢) دا نه مهی کرد، کاتيک که هه نديک خه لک قسه يان له سهر عايشه کرد و بوهتانيان بؤ کرد.

* له ناودار تريني نهوانه ي قسه يان له سهر عايشه کرد: هه سساني کوري سابت، هه منه ي کچی جه حش، ميسته حي کوري ثوپا په، سه رئا شوينه که شي عه بدوللای کوري ثوبه ي کوري سه لول بوو [تا نه وه بوو ثايه ت له باره ي مهسه له که وه دابه زی و بهر ائته ي دايکی نيما ندارانی راگه ياند]، په يامبهري خوا ﷺ رويشته سهر مين بهر و فهرمووي کي عوزرم بؤ ديني ته وه [نه گهر هه ستم به کوشتنی که سيک له سهر نهو خراپه ي ليی وه شاهه ته وه] که تيني خراپه و نازاری گه يشتوته خيژانه کهم - مه به ستي عه بدوللای کوري ثوبه ي کوري سه لوله -،

(١) أخرجه أحمد في (المسند) (٢٩٢/٦)، قال الحافظ في (الفتح) سنده حسن (٦٠/١٣).

(٢) افك واته: درؤ هه لبه ستن، شتيک که نه سلې نه بي، نه م روداوه به وه ده گوتري که هه نديک له مونافيقه کان بوهتانيان بؤ دايکه عايشه کرد، که داوین پيسي کردوه، به لام دواي ماو يه که خواي گه وړه پوي رهش کردن و زياد له ده ثايه ي له سهر داوین پاکی دايکی نيما نداران دابه زانده خواره وه، نه وه ي نه يه وي زياتر بزاني روداوه که چؤن بووه و چؤن پوي داوه؟ با بگه پټنه وه بؤ نهو سه رچاوانه ي باسيان ليوه کردوه وه کو صحيحی بوخاری و... هتد. (وه رگيږي)

سەعدى كۆپى موعاز^(۱) ھەستا و وتى: من ئەي پەيامبەرى خوا ﷺ سەرت دەخەم و عوزرت بۆ دىنمەوھ.

خۆ ئەگەر لە ئىمەي (ئەوسە) ئەوا دەيكوژىن، ئەگەريش لەبرا خەزرەخىە کاغانە و فەرمان دەفەرموى ھەر دەيكوژىن !

كەچى سەعدى كۆپى عوبادە ھەستا و ئەلامى سەعدى كۆپى موعازى دايەوھ، ئوسەيدى كۆپى خودەيريش ھەستا و ئەلامى سەعدى كۆپى عوبادەي دايەوھ، پەيامبەرى خواش ﷺ ھەر بى دەنگى دەکردن^(۲).

ئىتر كە زانى مەسەلە كە لەوھ گەورە ترە - چونكە پيش ھاتنى پەيامبەرى خوا ﷺ بۆ مەدينە، ئەوس و خەزرەج پىككەوتن لەسەر ئەوھى ئەم عەبدوﻻﻻي كۆپى ئوبەي كۆپى سەلولە گەورە و دەم سپيان بى، بۆيە پاىيەكى بەرزى ھەبوو لە لايان، خۆ ھەر ئەم بوو سى يەكى سوپاكەي لە جەنگى بەدردا گەرانەوھ، دەبينى پەيامبەرى خوا ﷺ لىرەدا - دەست بەردارى قامچى لىدانەكەي عەبدوﻻﻻي كۆپى ئەبى سەلول دەبىت، لەبەرچى؟! لە بۆ بەرژەوھەندى، چونكە قامچى لىدانەكەي مەفسەدە و خراپەي زۆرتري لىدەكەوتەوھ وەك لە وازلىتھىنانەكەي.

(۱) راستىيان نزيكتتر لە راست ئەوھىە بلىن: ئەم دەمەقائىيە لە نىوان سەعدى كۆپى عوبادە و ئوسەيدى كۆپى خودەيردا بوو، چونكە سەعدى كۆپى موعاز لە شەپرى بەنى قورەيزە وەفاتى كردوھ، چىرۆكى ئىفكيس لە غەزاي «مورەيسىع - بەنى موسەلىق» دا بوو، كە دەكەويتە دواي بەنى قورەيزەوھ.. بۆيەش وتم: نزيكتتر لە راست؟ لەبەر بوونى جىاوازي پا لەسەر ميٿووى پروداوھەكانى ئەحزاب و قورەيزە و بەنى موسەلىق.. بۆ زياتر برۋانە فتح البارى (وەرگيٲ)

(۲) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب المغازي، باب حديث الإفك، رقم الحديث (۴۱۴۱)، (صحيح مسلم) كتاب التوبة، باب حديث الإفك وقبول التوبة القاذف (۲۷۷۰).

به هه مان شیوه عه‌ل‌یش ﷺ وای ده‌بینی که دواخستنی تۆ‌له‌سه‌ندنه‌وه‌ی
عوسمان، مه‌فسه‌ده‌ی که‌م‌تره‌ وه‌ک له‌ په‌له‌ی‌کردنی، ئاخ‌ر ئه‌سه‌له‌ن عه‌لی
نه‌یده‌توانی بکوژه‌کانی عوسمان بکوژیت! چونکه ئه‌وان دانه‌ دانه‌ ناس‌را‌و نه‌بوون،
ئه‌گه‌ر‌یش سه‌ر‌کرده‌کانیان دیارن ئه‌وان‌یش هۆز و عه‌شیره‌تیان هه‌یه، به‌رگری لی‌
ده‌کردن، سه‌رباری ئه‌وه‌ش جار‌ی فیتنه‌ و ئاشوب هه‌ر به‌رده‌وامه‌ و هه‌یش‌تا ئه‌من
و ئاسایش به‌رقه‌رار نه‌بووه، ک‌ی ئه‌لی عه‌ل‌یش ﷺ نا‌کوژن؟! هه‌رواش بوو دوا‌ی
ئه‌وه‌ کوشت‌یشیان.

* بۆيە كاتىك خىلافەت گەيشت بە موعاويە، بەھەمان شىۋە بكوژەكانى
عوسمانى نەكوشت؟! بۆ ؟ چونكە پرەئى وەكو پرەئى عدلى لىھات، عدلى ئەمەى
بە واقع دەبىنى، موعاويە بە نەزەرى، بەلام كە خىلافەتى گرتە دەست بە واقىعى
و عەمەلى بىنى. پاستە موعاويە ھەندىكىانى كوشت، بەلام باقىەكەيان ھەر
مانەۋە ھەتا سەردەمى ھەجەج لە خىلافەتى عەبدولەلىكى كوپرى مەرواندا، ئەو
ھەموويانى كوشت و كەسيانى نەھىشتەۋە.

ئەو ھەي گەنگە، ئەلى نەيىدەتوانى بىيان كۆڭۈ، نەك دەسەلاتى نەبوۋىي، بەلكو لەبەر خاترى ئوممەت ئەمەي نەكرد.

جہنگی صیغین^(۱) سالی ۳۷ ک:

موعاویہ بے بیعتی بہ علی نہ دہدا ھتا تۆلہی عوسمان نہ کریتہوہ، جا کاتیک علیؑ لہ جنگی جہمہل بوویہوہ، وتی: ئیستا پیویستہ موعاویہ بے بیعت بدات، سوپای لہ بو شہر ئامادہ کرد، یان ئہوہتا بے بیعت بدات، ئہوہبو

عهلى به سەد ھەزار سەربازەو ھە شامەو ھە بەرە و صفین بەرپىكەوت. كە موعاو ھە
بىستى عەلى بەرپۆ ھەو ھە بۆ شەركردن لە گەلى، سەركەوتە سەر مینبەر و وتى: وا
عهلى لە عىراق ھە سوپاى كۆكردۆتەو ھە بەرپۆ ھە بۆ شەرك لە گەلتان، چى ئەلین؟
ھەمويان چەناكەيان نا بە سنگى خۆيانەو^(۱)، زولكىلاعى حىم يەرى ھەستا و
وتى: لە تۆ بریار و لە ئىمە كردار، خەلكىش ھەموو بى دەنگن.

عهلى یش ﷺ سەركەوتە سەر مینبەر و دواى ئەو ھى سوپاس و ستایشى
خواى كرد وتى: وا موعاو ھە شامەو ھە سوپاى كۆكردۆتەو ھە خۆى بۆ قايم
كردوین، چى ئەلین؟ ئەو ھەو قالە قال دەستى پىكرد و دەنگیان بەرز بو ھەو،
دەیانوت: ئەى ئەمىرى ئیمانداران: وابكە... ئەو بەكە، جا بە ھۆى قالە
قالەكەيانەو، عەلى ھىچى لى حالى نەبوون، ئىتر بو بە ژاوە ژاوە و ھەراو ھور،
پاشان عەلى ﷺ دابەزى و دەيووت: إنا لله وإنا إليه راجعون^(۲).

ئەو ھە حال خەلكى شامە و ئەو ھەش حال خەلكى عىراق، خەلكى شام ھەروا
گوپرايەل و بە ئارام و تاقەت بوون، خەلكى عىراقىش ھەر خەريك فەوزا و
ئاژاوەنانەو ھەبوون ھەروەك باسى لێو دەكەین، ھەر ئەوانیش بوون دواجار لە گەل
عهلى دا ﷺ بە جەنگ ھاتن و كوشتیان. ئەو ھەبوو عەلى ﷺ لە مانگى
سەفەرى سالى سى و ھەوتى كۆچى گەيشتە صیفىن.

جا ئەم شەپانەى عەلى ﷺ ھەم جەمەل و ھەم ئەو ھى صیفىنىش بە پەئى
و ئىجتەھادى خۆى كردونى. ئەو ھەتا ئەبو داود لە سونەنەكەى خۆیدا لە قەيسى
كوپى عوبادەو ھە پىوايەت دەكا، ئەلى بە عەلىم ﷺ ووت: باسى ئەو بەسەر

(۱) يانى خەلك سەريان داخست و كەس سەرى بەرز نەكردەو.

(۲) «تارىخ الإسلام» (ص ۵۴۰) عهد الخلفاء الراشدين.

هاتانه ی خۆتمان بۆ بکه ئایا په یامبه ری خوا ﷺ رایسپارد بووی یان را و بۆچوونی خۆت بوون؟

وتی: په یامبه ری خوا ﷺ هیچی پێ رانه سپاردوم، هه مووی را و بۆچوونی خۆم بوون^(١).

ئایا موعاویه شه ری کورسی بوو؟^(٢)

له ئه بو موسلیمی خوه لانیه وه، که وا رۆیشتۆته لای موعاویه و پیتی ووتوه: تۆ پرکه به رایه تی له گه ل عه لی دا ده که ی، تۆ خۆت ئه که یته هاوشانی عه لی؟

موعاویه وتی: نه به خوا، ئه من باش ده زانم که عه لی باشتره و شایسته تره بۆ ئه و کاره، به لām ئیوه نازانن عوسمان به مه زلۆمی کوژرا؟! منیش کوپی مامیم، داوای خوینه که ی ئه که م، برۆن بۆلای عه لی و پیتی بلین: با بکوژه کانی عوسمان ته سلیم بکات، ئه وه منیش هه موو شتیکی ته سلیم ئه که م، ئه وه بو رۆیشتنه خزمه ت عه لی و قسه یان له گه لدا کرد، به لām ئه و ئاماده نه بوو بکوژه کان ته سلیم بکات^(٣).

جا موعاویه هه رگیز نه یگوتوه من خه لیفه م، مشت و مپیشی له گه ل عه لی دا هه رگیز له سه ر خیلافه ت نه بووه، بۆیه ش کاتیک ناکۆک که وتن - وه ک دوا جار باسی لیوه ئه که یین - و مه سه له ی تحکیم ها ته پێشه وه، نووسی: ئه مه ئه و

(١) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي كِتَابِ السُّنَّةِ بَابُ مَا يَدُلُّ عَلَى تَرْكِ الْكَلَامِ فِي الْفِتْنَةِ ح ٤٦٦٦. [وصححه الألباني]

(٢) عه ره بیه که ی: هل نازع معاوية على الخلافة؟ به لām ئه و ته عبیره م پێ واقیعی تر و شیوا تر بوو، چونکه زۆریک ئه مپۆ ئه م ده سه واژه یه بۆ هوکاری ئه و شه رانه به کار دینن. (وه رگێر).

(٣) (تاریخ الاسلام) (ص ٥٤٠) عهد الخلفاء الراشدين، وسنده صحيح.

نوسراوهيه كه عهلى ئه ميري ئيمانداران په يمانى له موعاويهى كورې نه بو سوفيان وهرگرتووه له سهرى، موعاويه وتى: مه نوسه ئه ميري ئيمانداران، نه گهر به يعه تم پيټبدايه له سهر نه وهى كه ئه ميري ئيماندارانى له گهټ نه ده جه نكام، به ته نها ناوى خوم و خوت بنوسه، پاشان به رى كرد به لاي نووسه ره كه و پيى ووت: ناوى نهو له پيشدا بنوسه، به هوى فزلى و پيشه ننگي له ئيسلامدا^(۱).

هه رگيز شه رى نيوان عهلى و موعاويه شه رى نيوان خليفه يه ك و خليفه يه كى تر نه بووه، به لكو هو كاري شه رپه كه نه وه بووه؛ عهلى عليه السلام ده يو يست موعاويه لابتات، موعاويه ش نه وهى قبول نه ده كرد تا بكورژه كاني كورپه كه ي مامى نه كورژين، يان ته سليمي خودى موعاويه بكرين، مه سه له كه خيلافه ت نه بووه هه روه ك بلاوه.

ژماره ي سوپاكه ي عهلى سه د هه زار و ژماره ي سوپاكه ي موعاويه حه فتا هه زار ده بوو، له م شه ردا له نيو سوپاكه ي عهلى عه ماري كورې ياسر كورژرا، په يامبه رى خواش عليه السلام به عه ماري فهرمووه: «يا عمار ستقتلك الفئة الباغية»، واته: (ئهى عه ماري كومه له سته مكاره كه ده تكورژن)^(۲).

بو نهو مه به سته له نه حمه دى كورې حه نبه ليان پرسى: فهرموده ي «ستقتلك الفئة الباغية» [چى نه لئى له باره يه وه]؟ وتى: هيچى له باره وه ناليم هيچ نه وو تن

(۱) (البداية والنهاية) (۷/۲۸۸).

(۲) (متفق عليه) صحيح البخاري، كتاب الصلاة - باب التعاون في بناء المسجد، حديث (۴۴۷)، (صحيح مسلم) كتاب الفتنة، باب لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل...، حديث (۲۹۱۵).

بيټوي تره، نهوه نه ليم که په يامبهري خوا ﷺ فرمويه تي: کومه له ياخي بووه که کوشتيوانه، نيتري بيدهنگ بوو^(۱).

هق له گهل کيدا بوو؟

نيبن حهجر نه لي: جمهوري زاناياني نه هلي سونهت، نه لين نهوانه لي له گهل عه لي دا جهنگاون هق و صهواب بوون و له فرموده لي صهحيحدا چه سپاوه نهوانه لي له دري عه لي جهنگاون ياخي بوون، له گهل نه م هق پيدانه شدا به لام له سر نهوه ش يه کدهنگن کهوا کهس لهوانه سرزه نش ناکرين، به لکو نه لين: نيجه تهاديان کردووه و نه يان پيکاوه^(۲).

ههروه ها نه لي: (نه هلي سونه يه کدهنگن له سر نهوه لي که نايت تانه له يهک هاوه ل بدري، له سر نهوه لي که ليين وه شاو ته وه، نه گهر چي و با لايه نه هقه که شيان بناسر ته وه، چونکه نهوان شپريان نه کردووه مه گهر به نيجه تهاد نه بي [واته بو خوشي و له بر ههوا و ثاره زوو شپريان نه کردووه ههروهک زوريک له چه واشه کاره کان ته سه وري ده کهن]^(۳).

ههروه ها ته به ري: له باره ي به هيز کردني ري بازي سر خه راني عه لي دا ﷺ نه لي: نه گهر له کاتي روداني هه ر جياوازي و ناکو کيهک له نيوان موسولماناندا، واجب وابوايه که لي رابکريت و هه ر که سه و بته پيته مالي خويه وه، نهوا نه سنوره کاني خوا جيبه جي ده کرا و نه خراپه به خراپه داده نرا،

(۱) (السنة) للخلال ص ٤٦٣ رقم ٧٢٢.

(۲) (فتح الباري) (٧٢/١٣).

(۳) (فتح الباري) (٢٧/١٣).

ههروهها خراپه کاره کان ريگه يان بۆ والا ده بوو به وهى هه ر حه راميك ده يانه وي ته نجامى بدهن^(۱).

منيش ته لييم: به لي ته م قسه يه راسته ته گه ر مه سه له كه پروون بيت، به لام ته گه ر هاتوو مه سه له كان ئالوز و ناروون بوون، ته وا دوور كه وتنه وه پيوسته، هه ريويه ده بينى زوريك به شدارى له م شه رده ا ناكهن.

كه واته شتيك كه ده بيت قه ناعه تمان پتي هه بي، ته وه يه: ته له وه زوبه يرو عائيشه و شوينكه وتوانيان، ههروهها عه لى و شوينكه وتوانى، به ئيجتهاد شهريان كردوه، مه سه له كه ئاشوب و به لا بووه، به تايبه ت جهنگى جه مه ل، خو بو ئاماده كراو نه بوو و مه به ستيشيان شه ر نه بوو، ئيبن ته يمه و ئيبن حه زميش ته لين: جمهورى زانايان بي دهنگى زمان گرتن له م مه سه له يه دا به باش ده زانن.

ئيبن ته يمه: ته لي: ته گه ر كه سيكيش بلي: ته ي باشه خو عه لى يه كه م جار ده ستى به شه ر كرد؟ ته وا پتي ته لين: خو يه كه مجاريش ته وان بوون له گوپرايه لي ته وه ده رچوون و به يعه ته كيان شكاند و كرديان به سته مكار و به شدار له خو ينى عوسمان و شايه تي دروشيان له سه ر قبول كرد^(۲).

ته لييم: چونكه لاي خه لكى شام ده نگوباس وابوو كه عه لى به كوشتنى عوسمان رازى بووه.

ته مه ش له بهر چوارشت له لاي خه لكى شام ره واجى پهيدا كرد:

۱. نه كوشتنى بكورزه كانى عوسمان.

(۱) (فتح الباري) (۲۷/۱۳).

(۲) (منهاج السنة) (۴/۴۱۰).

۲. جەنگی جەمەل.

۳. بە جیهیشتنی مه‌دینه و نیشتەجییبوونی له کوفه، که سه‌نگەر و
حه‌شارگهی بکوژەکانی عوسمان بوو.

۴. له ناو سوپاکه‌ی عه‌لی دا خه‌لکانیک هه‌بوون تۆمه‌تباربوون به‌وه‌ی
ده‌ستیان له خوێنی عوسماندا هه‌یه.

له‌بەر ئەم چوار شته‌ خه‌لکی شام که‌وتنه‌ گومانه‌وه (له‌لای نه‌زانه‌کانیان)، که
عه‌لی ده‌ستی هه‌یه له کوشتنی عوسماندا ﴿﴾ خو‌ی له پاستیدا هه‌رگیز ده‌ستی
عه‌لی تیدا نه‌بووه، ته‌نانه‌ت عه‌لی نه‌فره‌تی له بکوژەکانی عوسمان ده‌کرد، جا
ئه‌گەر یه‌کیك وتی: خو‌ ئه‌مه‌ش به‌ ته‌نها ئه‌و کوشتاره‌ی ئه‌و له‌گه‌ڵیاندا کردی
حه‌لāl ناکات؟ ئه‌وا پیتی ده‌لێین: به‌لکو بۆ ئه‌وان هه‌لāl نه‌بوو له‌گه‌ڵ عه‌لی ﴿﴾
بچه‌نگن، چونکه ئه‌و توانای کوشتنی بکوژەکانی عوسمانی نه‌بوو، به‌لکو ئه‌گەر
توانای ئه‌وه‌شی هه‌بوو یا و نه‌یکردبی“ به‌ ته‌ئویل یان به‌ تاوانباری بی، هه‌ر
نه‌ده‌بووه پاساو بۆ په‌رته‌وازه‌ کردنی کۆمه‌ڵی موسوڵمانان و به‌یعه‌ت پی نه‌دانی،
به‌لکو هه‌رچۆنیک بوايه به‌یعه‌ت پیدانی عه‌لی بۆ ئیسلام و موسوڵمانان چاکتر
بوو به‌ سودتریش بوو ^(۱).

ئەو هاوه‌لانه‌ی به‌شداری ئەم شه‌رانه‌یان کرد؟

ئەو هاوه‌لانه‌ی به‌شداری شه‌ری (جه‌مەل) و (صیفین) یان کرد ئەمانه‌ن:
عه‌لی، زوبه‌یر، ته‌لحه، عاثیشه، کوری زوبه‌یر، حه‌سه‌ن، حوسه‌ین، عه‌مار، ئه‌بێن
عه‌بباس، موعاویه، عه‌مری کوری عاص، قه‌یسی کوری سه‌عد، قه‌عقاعی
کوری عه‌مر، جهریری کوری عه‌بدوڵلا، خوزه‌یمه‌ی کوری سابت، ئه‌بو قه‌تاده، ئه‌بو

هەيسەمى كۆرپ تەيىهان، سەهلى كۆرپ سەعد، جابرى كۆرپ عەبدوللا، عەبدوللاى كۆرپ جەعفەر، عەدى كۆرپ حاتم، ئەشعەسى كۆرپ قەيس، جاريەى كۆرپ قودامە، فوزالەى كۆرپ عوبەيد، نوعمانى كۆرپ بەشیر.

ئەوانەشى خۆيان گرتەو و بەشداريان نەکرد ئەمانەن: سەعدى كۆرپ ئەبى وەقاص، سەعيدى كۆرپ زەيد، عەبدوللاى كۆرپ عومەر، موحەممەدى كۆرپ مەسلەمە، ئوسامەى كۆرپ زەيد، ئەبو ھورەيرە، زەيدى كۆرپ سابت، عومرانى كۆرپ حوصەين، ئەنەسى كۆرپ مالك، ئەبى بەكرەى سەقەفى، ئەحنەفى كۆرپ قەيس، ئەبو ئەيوبى ئەنسارى، ئەبو موساى ئەشعەرى، ئەبو مەسعودى ئەنسارى، وەلىدى كۆرپ عوقبە، سەعيدى كۆرپ عاص، عەبدوللاى كۆرپ عامر، عەبدوللاى كۆرپ عەمرى كۆرپ عاص، ئەبو بەرزەى ئەسلەمى، ئەهبانى كۆرپ صەيفى، سەلەمەى كۆرپ ئەكوع، بەلكو زۆربەى ھاوئلانى.

* چيۆكى داوهرىکردن (تحكيم)

جەنگى صفين بە داوهرى (تحكيم) كۆتايى پيھات، يانى وازيان لەشەر ھيئا بەھۆى ئەو قورئانانەى بەسەر پرمەكانەو بەرزكرايەو، عەلى یش ﷺ بە تەحكيم رازى بوو و گەرايەو بە كوفە، موعاويەش بۆ شام، لەسەر ئەوێ كە داوهرى كردنەكە لە رەمەزاندە ئەنجام بەدرى، عەلى ئەبو موساى ئەشعەرى نارد و موعاويەش عەمرى كۆرپ عاص.

بەلام ئەو چيۆكەى تەحكيمە كە مەشھورە ئەوھيە: عەمرى كۆرپ عاص لەگەڵ ئەبو موساى ئەشعەرى رێككەوت لەسەر لابردنى ھەريەك لە عەلى و موعاويە، ئەبو موساى ئەشعەرى سەرکەوتە سەر مەينبەر و وتى: من عەلى لە خيلافەت لائەبەم ھەرودەك چۆن ئەم ئەنگوستيلەيە لە پەنجەم دانەكەم، پاشان

نهنگوستيله كې له په نجهي داكه ند، ئينجا عه مري كورې عاص هه ستا و وتي: هه روه ها منيش عه لي له خيلافه ت لائه به م هه روه كو چوڼ نه بو موسا لايبرد وه كو داكه ندني ئه م نهنگوستيله يه ي ده ستم، هه روه ها موعاويه ده هيلمه وه و جيگيري ده كه م هه روه ك چوڼ نهنگوستيله كه م له جيي گير ده كه م. نه وه بوو بوو به قاله قال و هه را و هوريا، نه بو موسا به تورپه يه وه روښسته وه دهره وه گه راپه وه بو مه ككه و ئيتر نه روښت بو كوفه بو لاي عه لي، به لام عه مري كورې عاص گه راپه وه شام^(۱).

ئه م چيرؤكه ساخته يه و درؤيه، هوكه شي ئه و نه بو ميخنه فديه كه چه ندين جاره باسي ده كه ين، چيرؤكه راسته قينه كه به و شيوه يه يه كه له نه هلي هه ق و راستيه وه رپوايه تيان كرووه: كه وا عه مري كورې عاص له گه ل نه بو موسا به يه ك گه يه شتن و پي ووت: له مهر ئه م مه سه له يه چي نه لي؟ نه بو موساش وتي: من نه لي م ئه و له و كه سانه يه كه په يامبهري خوا ﷺ وه فاتي كرد و ليان پازي بووه^(۲)، عه مري كورې عاص وتي: نه ي من و موعاويه ده خه يته كوي؟ نه بو موساي نه شعدي وتي: نه گهر كومه كي لي خواستن، نه وه ئيوه كومه ك

(۱) « تاريخ الطبري » (۵۱ / ۴)، و« الكامل في التاريخ » (۱۶۸ / ۳) .

وَعَمْرُو بْنُ الْعَاصِ: صَاحِبِي جَلِيلِ هَاجَرٍ طَوْعًا لَّا كَرْهًا فَلَمْ يَكُنْ فِي الْمُهَاجِرِينَ نِفَاقَ لِعَدَمِ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ، وَإِنَّمَا كَانَ النِّفَاقَ فِي أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَذَلِكَ أَنَّ أَشْرَافَ مَكَّةَ وَكِبَرَاءَهَا كَانُوا كُفَرَاءَ وَكَانَ الْمُؤْمِنُ يُوْذِي فَأَنَّى يَتَأَنَّى النِّفَاقَ؟! وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ابْنَا الْعَاصِ مُؤْمِنَانِ عَمْرُو وَهَاشِمٌ» رَوَاهُ أَحْمَدُ (۳۰۴ / ۲) .

(۲) مه به ستي عه لي كورې نه بو تالبه ﷺ.

ره سیتان تیدایه، نه گهریش به کارتان نه هیښی و پیویستی پیتان نه بی، نه وه کاری خوا هر بی پیویست بووه به ئیو^(۱).

نیتر مه سه له که به مه کو تایی پیهات، بهم هه واله وه عه مری کوری عاص گه رایه وه بو لای موعاویه و نه بو موساش بو لای عه لی.

جا ریوايه تی یه کهم گومانى تیدا نییه که ساخته یه له بهر سی هۆ:

یه کهم: سنده ده که ی چه عیفه، نه بو میخنه فی دروژنی تیدایه.

دووه: خه لیفه ی موسولمانان، نه نه بو موسای نه شعهری و نه غهیره نه ویش ناتوان لایبهن، چونکه لابر دنی خه لیفه له لای نه هلی سوننه هه روا بهم سانایه نییه.

ئاخر چون ده کری دوو پیاو ریکه که ون له سه ر لابر دنی نه میری ئیمانداران؟ نه مه قسه یه کی راست نییه، به لکو نه وه ی له (ته حکیم) دا رویدا نه وه یه: هه ردولا ریکه که وتن له سه ر نه وه ی که عه لی له کوفه دا بمینیتته وه و خه لیفه ی موسولمانانه و موعاویه ش بمینیتته وه وه کو نه میریک به سه ر شامه وه، به لام شه ر و کوشتر بوه ستیت.

سییه م: نه و ریوايه ته سه حیه مان هه یه که باسمان کرد.

(۱) أنظر تفصيل قصة التحكيم في كتاب (مرويات أبي مخنف في تاريخ الطبري) (وقد عزاه إلى (التاريخ الكبير) (۵/ ۳۹۸). وأنظر (تاريخ دمشق) (۱۷۵/۴۶) - ترجمة عمرو بن العاص رضي الله عنه.

* جهنگي نه هرهوان (سالي ٣٨ ك) :

ععلي ﷺ گه پرايه وه بؤ كوفه، نه وه بوو خه وارج ده رچوون و (ته حكيم) يان پي پرهز بوو و ده يانگووت: « لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ داوهری تهنهها بؤ خودايه»، ئيتر ده ستيان كرد به ئاژاوه گيړان به سهر ععلي يهوه ﷺ، تهنانهت له ناو مزگه و تيشدا هه لده ستان و داده نيشتن ده يانگووت: لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ .. لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ، به لام ععلي ﷺ وتي: ووتيه كي پرهوايه، به لام مه به ست پي نارهوايه^(١)

* دواي نهوه هاوه لي پايه بهرز عه بدوللاي كورپي خه باب و خيزانه كه يان كوشت و سكيان هه لدرې - مندا ليكيش له سكيذا بوو - له مانگي خويذا بوو - له مانگي نويه ميذا بوو -، كه هه وال گه يشته ععلي نيتر دراوي نارد بولايان: كه بزاني كي كوشتني؟ نه وانيش وه لاميان دايه وه و وتيان: هه موومان كوشتان ! عه ليش ﷺ به سوپايه كي ده هه زار نه فريه وه بؤ كوشتاري خه وارج به ره نه هرهوان كه وته ري.

له عوبه يدوللاي كورپي عيازي كورپي عه مري قاريه وه ئه لي: عه بدوللاي كورپي شه دداد هات بولاي عايشه و ئيمهش دانيشتبووين، له عيړاقه وه هاتبووه وه لهو شه وانهي ععلي ﷺ تيذا شه هيدكرا بوو، عايشه وتي: ئهي عه بدوللاي كورپي شه دداد، گهر پرسيارنكت لي بكم به راستي وه لامم نه ده يته وه؟ باسي نه وانهم بزيكه ي كه ععلي كوشتني؟

نه ویش وتی: جا بؤ درۆت له گهل بكم؟

وتی: دهی کهواته باسی به سهرهاتی ئهوانهم بۆیکه.

وتی: کاتیټک عهلی له گهڤ موعاویه دا نوسراوه کهیان نووسی و دوو داوهره کهیان له نیو خویاندا کرد به دادوهر، ههشت ههزار له قورئان خوینه کانی نیو خهڤک خروجیان لیکردو رۆیشتنه ناوچهیهکی نزیک کوفه، پیی دهوترا (حروراء)، سهرزه نشتی عهلیان ده کرد و ئه یانوت: خۆت له جل و ناویک دامالی که خوا له بهری کردبووی و لئی نابووی، پاشانیش رۆیشتووی پیاوت کردۆته دادوهر له دینی خوادا، له کاتیټکدا داوهری تهنها بۆ خوایه.

ئه مه گه یشته عهلی کهوا له سهر چی سهرزه شتیان کردهووه و لئی جیا بوونه تهوه، فهرمانی کرد به بانگکه ریڤک بانگ بکات: ههر کهس دیتته لای ئه میری ئیمانداران با قورئانیکی پێ بیټ، داوی ئه وهی ماله کهی پر بوو له خه لکی قورئان خوین، داواي قورئانیکی کرد، بۆیان هینا، له بهردهستی خۆی داینا و دهستی له قورئانه که ده دا و دهیوت: ئه ی قورئانه که! قسه بکه بۆ خه لکی!

خه لکی بانگیان کرد و وتیان: ئه ی ئه میری ئیمانداران داواي چی لی ده کهی؟ ئه وه تهنها خویری که له سهر کاغهز! ئیمه قسه ده کهین به وهی لی وهی بۆمان گیر دراوه تهوه! چیت ئه وی بلی؟

وتی: ئهوانه تان که خروجیان لی کردم، با قورئانی خوا هه که می نیوان من و ئهوان بی، خواي پایه بهرز له قورئاندا له باره ی ژن و پیاوی که وه ئه فه رموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ {النساء: ۳۵}. واته: (خۆ ئه گهر ترسان له وهی نیوان ژن و میرد بشیویت، ئهوا داوهری که له کهس و کاری پیاوه که و داوهری که له کهس و کاری ژنه که بنیرن بۆ ریڤکخستنیا، ئه گهر ریڤکخستنیا ده وی ئهوا خوا

رپړکڅستن ده خاته نيوان ژن و ميړده که وه، بې گومان خوا هه ميشه زانای ناگاداره).

ئەي خۆ ئوممەتى موحەممەد ﷺ خويىنى مەزنتە و بە حورمەتتە لە ژن و پياويك، رەخنەي ئەوهم لیدەگرن لە نوسراوەكەي نیاوان خۆم و موعاویەدا نووسیومە: (عەلى كورې ئەبو تالب نووسی)^(۱)، لە حودەیبیەدا خزمەتی پەيامبەری خوا بووین ﷺ، سوھەیلی كورې عەمر هات بۆلامان، كاتيك صولحی لەگەڵ قورەیشدا كرد، پەيامبەری خوا ﷺ نووسی: (بسم الله الرحمن الرحيم) سوھەیل وتی: مەنووسە (بسم الله الرحمن الرحيم)، ئەویش فەرمووی: ئەي چي بنوسين؟ وتی: بنوسە: (باسمك اللهم)، پاشان پەيامبەری خوا ﷺ فەرمووی: بنووسە (محمد رسول الله).

وتی: نه گهر بزمانیایه تۆ په یامبه‌ری خوی دوژمنایه تیم نه ده کردی. بویه نووسی: «هذا ما صالح محمد بن عبدالله قريشا»، واته: (نه مه نه و نوسراوه‌یه که موحه ممدی کوپی عه‌بدوللا له گه‌ل قه‌ره‌یشدا صولحی له‌سه‌ر کردووه)، خودای په‌روه‌رد گاریش له قورثاندا ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا﴾ {الاحزاب: ۲۱} واته: (سویند به‌خوا له پیغه‌مه‌ری خوادا چاکترین نموونه‌ی سه‌رمه‌شقی و چاولیکه‌ری هه‌یه، به تایبه‌ت بۆ که‌سیک هیوای په‌زامه‌ندی خوا و سه‌رفرازی ره‌ژی دواپی بی و زۆر یادی خوا بکات).

دوايي علي ههستا عبدوللای کورې عهباسی ناردہ لایان، منیش له گه‌لی
چووم، تاگه‌یشتینه ناوه‌راستی سهر بازگه‌که‌یان: ئیبنولکه‌واء ههستا ووتاریکی داو

(۱) مەبەستى ئەو ھەيە: رەخەي ئەو ھەي لىدە گرن، كە ناو ھەي بە روتى، بەبى ئەمىرى ئىمانداران

وتى: ئەمى قورئان خويىنەكان، ئەمە عەبدوللانى كورپى عەباسە، جا ھەركەس نايىناسى ئەو ە من لەپىگەى قورئانەو ە پىنى دەناسىنم با بىناسى، ئەمە ئەو كەسەىە خودا لەبارەى خۆى و قەومەكەىەو ە ئەم ئايەتەى دابەزاندۆتە خوارەو ە: ﴿وَقَالُوا ۖ إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا صَرَّفْنَاهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ {العراف: ۵۸}. واتسە: (و گوتيان ئايا پەرستراو ەكانى ئىمە باشتەن يان عىسا ، ئەوانە نمونەى عىسايان تەنھا بۆ دەمبازى بۆ دەھىنايتەو ە ئەو ە نەبى بە شوين ھەق و راستيدا بگەپىن، بەلكو ئەوانە گەلىكى زۆر دەمەقالى كەرن).

بىگىرپنەو ە دواو ە، لەسەر ھوكمى قورئان لەگەلى مەكەن.

بەلام وتار بىژەكانيان ھەستان و گوتيان: سويند بەخوا لەسەر ھوكمى قورئان لەگەلى دادەبەزىن، ئەگەر ھەقىكى ھىنابوو و بپروامان پى كرد، ئەو ە شوينى دەكەوين، خۆ ئەگەر ناھەقىەكى ھىنابوو ئەو ە ئەيدەينەو ە نىو چاوانى^(۱).

تا سى پۆژ عەبدوللا قسەى لەگەل كردن، ئەو ەبوو چوار ھەزاريان پاشگەز بوونەو ە وتەوبەيان كرد، لەگەل ئەم ئىبنولكەوانەش. دواى ھەموويانى بردەو ە بۆ لای ەلى لە كوفە^(۲)، پاشان ەلى ناردىە دواى باقىەكەيان و وتى: خۆتان دەزانن لە نىوان ئىمە و خەلكدا چى پروويدا، بۆيە لە ھەر كويىەك پىتان خوشە لەوى بن، ھەتا ئومەتى موھەمد ﷺ يەك دەگرىتەو ە، بەلام بە مەرجىك نايىت

(۱) اللہ أكبر، لەو وتە جوانە، بە ئاوى ئالتون، بەلكو بە ئاوى چاوان بنوسرى، دەبەخوا زۆر كەمن بە تايبەت لەم پۆژگارە، بلى: با بزانم چىت پىيە؟ گەر ھەق بوو سەر چاو و منىش مەل لە ئاست ھەق تالە موو ە، ناھەقىش بوو، مالى خراب سەر بە صاحىبەكەيتى! خواى مەزن بە لوتفى خۆى ھەقمان پىشاندا و بمانكاتە شوينەكوتوى و ناھەقىمان پىشان بدا و بە دوورمان بخت لىتى. (وەرگىر)

(۲) (مستدرک الحاکم) (۲/۱۵۰) ..

هیچ که سیک به ناههق بکوژن و ړینگه به کس بگرن و زولم له هیچ زیمې (ذمی) یه^(۱) بکن، نه گهر نه مانه تان جی به جی کرد، نهوا له بهرانبه ردا شهرتان له گهل ناکری، خودا خوشی له خیانه تکاران نایه.

عائیشه ﷺ وتی: نهی کورې شه دداد: نهی خو دوايش شهرې له گهل کردن، نهویش وتی: ده به خوا له گهلان به شهر نه هات هه تا ړینگه یان به خه لک گرت و خوینی ناهه قیان پشت و خوینی نه هلی زیمه شیان حه لال کرد، عائیشه وتی: توخوا ناوها بوو؟ وتی: به لای بهو خوایهی که تاك و ته نه ایه ناو هابوو، عائیشه وتی: دهی من هیچم له باره ی نه هلی زیمه وه پینه گه یشتووه، به لکو ههر دهیانگوت: ذو الشدی ذو الشدی؟

نهویش وتی: نه من نهوم بینې و له نیو کوژراوه کاندې بوو له گهل عه لیدا پوښتمه سهری، عه لیش بانگی خه لکی کرد و وتی: نه مه ده ناسن؟ زوړیک هات دهیووت: له مزگه وتی فلان خیل بینیم نویژی ده کرد و له مزگه وتی فلان خیل بینیم نویژی ده کرد. که سیان به لگه یه کی دی نه هیئا بو ناسینه وهی، ته نه ا وه نه بیئت.

عائیشه وتی: باشه عه لی چی ووت کاتیک پوښتمه سهری، وهک خه لکی عیراق وا نه لین؟ وتی: گویم لی بوو دهیووت: خوا و په یامبه ره که ی پراستیان

(۱) ذمی نهو که سیه که به لینی پراستنی مال و سامان و سهر و گیانی پندراوه و لهو پیناوه شدا بریک سهرانه ی لیده سهری، نه مه ش ده ولته ی نیسلامی پتی هه لده سی، ته نه ا نه هلی = کتاب - گاور و جو - و ناگر پهرست - مجوسی - ده گرتیه وه، نه شلین: بو هه موو موشریکیکه .. (وه رگیږ).

فهرموو، عائيشه وتي: جگه له وه هيچي ديكهت لي نه بيست؟ وتي: خوا نه زاني نه ۴.

عائيشه ش وتي: به لي، خوا و په يامبه ره كه ي راستيان فهرموو، په حمه تي خوا له عه لي بي، هه رشتيكي سه يري بينيايه ده يووت: خوا و په يامبه ره كه ي راستيان فهرموو، نه وه تا خه لكی عراق نه پړن درو و ده له سه ي به ده مه وه هه لده واسن و زياد نه خه نه سهر نه وه ي لي وه ي ده بيسن^(۱).

ژماره ي خه وارجه كان هه زار كه س ده بوون، نه وه بوو هه هه مووياني كوشت، به لام سوپا كه ي عه لي ته نها چوار كه س، يان وه كه له هه ندي رپوايه تدا هاتوه هه وتيان لي كوژراوه^(۲).

له نيوانياندا (مُحَدِّج، ذا الثُدِيَّة)^(۳) ي تيډا بوو، وا عه لي بيني، په يامبه ري خواش ﷺ هه والي دابوو، له كاتيډا كه موسلمانان جياوازيه كه له نيوانياندايه، گروهيك دهرده چن، نزيكترين نهو دوو كوومه ليه له هه قه وه كوشتاريان له گه ل ده كهن، له فهرموده يه كي ترده نه فهرموي: (ذا الثُدِيَّة) يان تيډايه^(۱)، هه بويه

(۱) أخرجه أحمد في (المسند) (رقم ۶۵۶) بتحقيق أحمد شاكر، و قال (اسناده صحيح).

(۲) (البداية و النهاية) (۲۹۸/۷).

(۳) خداج، واته: ناته واو، نوقسان، ها نهو فهرموده يه ي په يامبه ري خوات ﷺ نه بيستوه، كه نه فهرموي: «من صلى صلاة لم يقرأ فيها بأم القرآن فهي خداج فهي خداج غير تمام». واته: هه كه س نويژيك بكا و فاتيه ي تيډا نه خوښي، نهو نويژه نوقسانه، نهو نويژه نوقسانه، نهو نويژه نوقسانه، ناته واوه. صحيح سنن أبي داود. (وه رگيږ)

(۱) (مسلم) كتاب الزكاة، باب ذكر الخوارج، الحديث (۱۰۶۴/۱۴۸) ومابعده، وانظر (صحيح البخاري) (كتاب المناقب، باب علامات النبوة حديث (۳۶۱۰).

عەلی رضی اللہ عنہ له نیو کوژراوه کاندایا به دوایدا گه پرا هه تا دۆزیه وه، که دۆزیه وه
سوجدە ی شوکری بۆخوا برد^(۱)، چونکه زانی له سه ره هه قه^(۲).

* * *

(۱) أخرجه أحمد في (المسند) (۱۵۴/۲ رقم ۸۴۸) بتحقيق أحمد شاكر، وقال: (إسناده صحيح).
(۲) ته ماشای نیعمای عەلی بکەن رضی اللہ عنہ کاتیک کوشتاری عایشه وته لحه و زوبهیر وشه وان
ده کا پی ناخۆشه وده گری -وهك بینیت-، به لām که کوشتاری خه وار ج ده کا سوجدە ی شوکر ده با.

باسى سىيەم

كوشتنى ئەمىرى ئيمانداران

عەلى كۆرى ئەبو تالب عليه السلام سالى ۴۰ ك

لە دواى جەنگى نەھرەوان كاتىك بارودۆخە كە ھەندىك سەقامگىر بوو و كەش و ھەواكە بۆ ماوھى دوو سالىك ئارامىيەكى بەخۆيەوھ بىنى، سىيان لە خەوارىخەكان لە مەككە كۆبوونەوھ و پەيمانىيان دا كە ئەبىتت عەلى كۆرى ئەبوتالب و موعاويەى كۆرى ئەبوسوفيان و عەمرى كۆرى عاص بكوژن.

وتيان: خۆمان لە خودا نزيك ئەكەينەوھ بە كوشتنى ئەم سىيانە (ئەمەش بۆ ئەوھى خەلك قوتارىيان بى لە دەستيان - بە گومانى خۆيان-). عەبدولپەرھمانى كۆرى مولجىمى ئەلمورادى وتى: من بۆ عالى كۆرى ئەبو تالب، بەركى تەمىم وتى: من بۆ موعاويە، عەمرى كۆرى بەكرى تەمىمىش وتى: منىش بۆ عەمرى كۆرى عاص، لەسەر ئەوھش رىككەوتن كە لە دواى حەقدەى پەمەزانەوھ دەستدەكەن بە جى بەجى كردنى.

عەمر لە مىسر بوو، موعاويەش لە شام بوو و عەلى لە كوفە، ئىبن مولجىم دەستى خۆى وەشاندا، كاتىك كە عەلى كۆرى ئەبو تالب دەرچوو بۆ نوژى بەيانى، بە شمشىرى كە ھەفتەيەك ژەھرى پىوھ كردبوو لىيدا. كاتىك كە لىيدرا وتى: ئەگەر باش بوومەوھ، ئەوھ خۆم پويە پرووى دەبمەوھ، ئەگەرەش مردم بە بەرانبەر كوشتنى من بىكوژنەوھ - قسەى لەگەل حەسەن و حوسوينا دەكرد -. بۆيە ئىبن مولجىم وتى: نە بەخوا شتى وانابى، ئەمەن يەك ھەفتە ژەھرم

پټوه كړدوه. كه وه فاتى كړد، هاتن بؤ ئيبن مولجيم و ههر دوو دهستيان برى و ههر دوو چاويان دهرهينا، بهلام ههر خوراگر بوو نارپه حه تيبى نه ده كړد، كاتيك كه ويستيان زمانى بېړن، ترسا، وتيان: ئيستا [نه ته وى ته وبه بكه]؟! نه وېش وتى: نا، ده ترسم ماوه يه ك بژيم و زيكړى خواى تيدا نه كم! [بهلام ئهم به سه رهاته سه نه ده كهى صه حيح نيه].

سبحان الله!! ئا نه مه يه گومرايى و سه رليشيواويى ناشكرا، په نا به خوا، خوئينى وهليه كه له وهليه كانى خوا هلال ده كا و پاشان ده ترسى ماوه يه ك بژى و يادى خوداى تيا نه كات!

له ويشه وه (بهرك) له نوټزى به يانى دا چوو بؤ موعاويه و لييدا، پټكاي بهلام نه يكوشت، چاره سهريان كړد و باسى نه وهش ده كړى كه دواچار نه مه بويته هوكارى نه زوكى موعاويه. نه وهشيان كه نيازى عه مرى كورپى عاصى هه بوو، ده رچوو بؤ نوټز، بهلام عه مر توشى نه خوشى سكچوون هاتبوو نه هات بؤ مزگهوت، نه مېش روښت ئيمامه كهى كوشت، وايزانى عه مرى كورپى عاصه، ئيمامه كهش خاريجه ي كورپى نه بى حبيب بوو، هات له ناو نوټزه كه دا پيايكيشا و كوشتى، خه لكه كه گرتيان، وتيان: نه وه چيت كړد؟ وتى: پرگارتانم كړد له ده ست عه مرى كورپى عاص! وتيان: عه مرت نه كوشت، خاريجه ت كوشت. نه وېش گوتى: من عه مرم ويست و خواش خاريج^(١)، ئيتر ئهم و بهرك و عه بدولرپه همانى كورپى مولجيميش كوژران^(٢).

(١) نه مېش دواچار بوو به په ند.

(٢) (الطبقات الكبرى) (٣/٣٥)، (البداية والنهاية) (٧/٣٣٨).

باسى چوارەم

ھۆكارى جياوازى نيوان ھاۋەلان ﷺ

ئەۋەى مەشھورە: عائىشە و تەلحە و زوبەير بۆ تۆلە سەندىنەۋەى عوسمان دەرچۈنە.

بە نىسبەت موعاۋىيە شەۋە: كاتىك كە غەلى خىلافەتى گرتە دەست، ھەندىك لەۋ واليانەى لابرە كە عوسمان دىنابوون، ئەۋانىش: خالدى كورپى سەئىدى كورپى عاص و موعاۋىيەى كورپى ئەبو سوفيەن بوون، كە ھەۋالى لابرەنە كە گەيشتە موعاۋىيە رەفزى كرد و وتى: لەلەين كىۋە لادەبرىم؟ وتیان: لەلەين غەلىەۋە.

ئەۋىش وتى: ئەى بكوژانى كورەكەى مامم لە كوئىن؟ لە كوئىن بكوژەكانى عوسمان؟

ئەۋانىش وتیان: جارىك بەيەت بەدە، دواجار داۋاى بكوژەكانى عوسمان بكة. وتى: نەخىر، بەلكو بكوژەكانى عوسمان تەسلىم دەكات، پاشان بەيەت دەدەم.

ئەمەش لەبەرئەۋەى موعاۋىيە ۋاى دەبىنى كە ھىز و توانايەكى لە شامدا ھەيە، ئەم ھىزەى كە ھەيەتى ھەروا بە فىرۆ نادات و لە تۆلە سەندىنەۋەى عوسماندا بە كارى دەھىنىت، بۆيە وتى: بەيەت نادەم ھەتا بكوژانى عوسمان نەكوژىنەۋە، غەلىش دەيووت: بەيەت بەدە، دواجار تەماشايەكى ئەۋ مەسەلەيەش دەكەين.

جا جياوازيه کهي نيوان عهلي و موعاويه رضي الله عنه لهودا بووه، نهو دووانه

عه‌لی وای ده‌بینی که ده‌بیّ پیشتر به‌یعت بدا، دواى سه‌قامگیر بوونی

موعاويه مهسهله كهى به پيچه وانوه ده بينى، يه كم كاريك كه ئه بيت

بۆيە جياوازي نيتوان عهلى و موعاويه جياوازي بهراييت (أولويات) بووه،

هه‌لۆیستی هاوه‌لان له‌مه‌ر ئه‌و جه‌نگانه:

هاوه لان بوون به سی کوّمه له وه:

کۆمەڵە یەكەم: تەلحە و زوبەیر و عائیشە و موعاویە، ئەم کۆمەڵە یەكەم و

کۆمەڵەى دووهم: عەلى و ئەوانەى لە گەڵیدا بوون، ئەم کۆمەڵەى و

چاوخساندن به مهسه لهی بکوژه کانی عوسمان.

کۆمەڵەى سىيەم: لەسەر وویەوه: سەعد، ئىبن عومەر، ئەبوھورەيرە،
موحەممەدى كورې مەسلەمە، ئەحنەف، ئوسامە، ئەبو بەكرەى سەقەفى، لەگەڵ
زۆريەى ھاوەلان، ئەم كۆمەڵەى و دەبينى دوورگيرى بكرى لە ھەمووان.

ھۆكارى ئەم راجياوازيەش نارونى بارودۆخەكە بوو، ئەو كاتەش كاتى فیتنە
بوو، بۆيە كەس نەیتوانى لە مەسلەكە رابمىنیت و راستیەكەى بە جوانى بۆ پروون
بیتەوه^(۱).

حافظ ئىبن حەجەر دەلى: (تەبەرى بە سەنەدىكى صحيح لە ئەحنەفى كورې
قەيسەوھ عليه السلام رىوايەت دەكات، كە ئەلى: گەيشتم بە تەلحە و زوبەير - دواى
گەمارۆدانى عوسمان - وتم ئەمر بە چى دەفەرموون، من بزانم دەكوژیت؟ وتیان:
خۆت بگەيەنە بە عەلى، ھەروەھا لە مەككە دواى كوشتنى عوسمان گەيشتم بە
عائیشە و پێم ووت: ئەمر بە چى دەفەرمووى؟ ئەويش فەرمووى: خۆت بگەيەنە
بە عەلى^(۱).

ھەر بۆيە كاتىك ئەم ھاوەلانە دەرچوون بۆ جەنگى جەمەل، ئەحنەف لە
رینگادا گەيشت پىيان، وتى: دە بە خوا كوشتارتان لەگەڵ ناكەم و داىكى

(۱) لە جەنگى كوھتیشدا غونەيەكى نزىك و زىندومان لەبەردەستە لەسەر راجياوازی و گرژی
بارودۆخ، لە فیتنەيەكدا كە زۆرىك لە دەستەلاتدارانى سەرگەردان كرد، چ جاي خەلكى سادە.
(۱) ئەوى كە لەم رىوايەتەدا دەرەكەویت، (تەلحە و زوبەير و عائیشە)، ھەرگیز قەسەيان
لەسەر خىلافەتى عەلى نەبوو، لەكاتىكدا ئەوان لەسەر خىلافەت بەيەعتيان پىداو، وە
فەرمانيشيان بە (ئەحنەف) كردووە بەيەعتى پىدات، ئەوەندە ھەيە ئەوان ئىجتەھادىيان لە زانىنى
ئەوە كردووە كە دەبیت يەكەجار چى بكریت و بەچى كارىك دەست پى بكەن.

ټیماندارانتان له گهټ بې، کوشتاری په کیکیښ ناکه، خوتان فهرمانتان پټکردم بهیعه تی بده می^(۱).

پیشتریش باسی نهو فهرمووده یی په یامبهری خوامان کرد ﷺ که به عهلی فهرموو: نهی عهلی له نیوان تو و عائیشه دا شتی پروو ئه دات، جا نهرم و نیان به له گهټی، عهلی وتی: نهی په یامبهری خوا ﷺ بو ئه من سهر شوپریان ده که م؟ نهویش فهرمووی: (نه خیر، به لآم گهر هاتوو نهوه پروویدا نهوا بیگه پرینهوه بو ماله که ی خوی)^(۲).

* هه ټویستی نه هلی سوننه ت له ناست عه بدولر چمانی کوری مولجیم و بکوژه کانی عوسمان و بکوژه که ی زوبه یر و بکوژه کانی حوسین و هاوشیوه کانیان:

ټیمامی زه هه بی ده ټی: (ټین مولجیم له لای ټیمه لهو که سانه یه که هیوای دوزه خی بو ده کری، به لآم به جائیز (گونجاو) یشی ده زانین گهر خوا لیی ببوریت، حوکمی نهویش ههروه ک حوکمی بکوژه که ی عوسمان و بکوژه که ی زوییر و بکوژه که ی ته لحه و بکوژه که ی سه عدی کوری جوبه یر و بکوژه که ی عه ممر و

(۱) (فتح الباری) (۳۸/۱۳) وانظر (تاریخ الطبري).

(۲) رواه أحمد (۳۹۳/۶) وقال الحافظ في (الفتح) (۶۰/۱۳) سنده حسن.

بکوژه که ی خارجی و بکوژه که ی حوسهینه^(۱)، هه موو ئه مانه ته به پرایان لی ده که یین و رقمان لی یانه له بهر خواو ناخیره تیان ده دهینه ده ست خوا ی گه وره^(۲).

*** له و پرو دوانه ی نیوان هاوه لآن هه ق له گه ل کیدا بووه؟**

په یامبه ری خوا ﷺ له باره ی (عه عمار) وه ده فهرمووی: (کو مه له یاخی بووه که ده ی کوژن)^(۳).

له باره ی (خه وار جه وه) ده فهرمووی: (له کاتی جیاوازیه کی نیوان موسلماناندا، تا قمیك ده رده چن، نزیکترین ئه و دوو کو مه له یه له هه قه وه کوشتاریان له گه ل ده که ن)^(۴).

جا ئه م دوو فهرمووده یه زۆر راشکاوان له وه ی که و هه ق له عه لی یه وه نزیکتره.

له ریوایه تیکی تردا: (نزیکترینی ئه و دوو کو مه له یه له هه قه وه کوشتاریان ده که ن).

هه ردوو فهرمووده که ئه وه ده ستنیشان ده که ن که عه لی نزیک تر بووه له هه قه وه وه که له بهرانبه ره کانی له (جه مه ل) و ههروه ها له (صفین) یشدا، به لām هه موو هه قه که ی نه پیکا، چونکه په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرمووی: (نزیکتر له

(۱) هه موو ئه مانه یه که حوکیمان هه یه ، له میلله تی ئيسلام به ته واوه تی ده رنا کرین ، به لām گومانی تیدا نییه که ئه وانه فاسق و موجرین، ئیلا ئه وه یان نه بیئت که ته وه ی کردبی.

(۲) (تاریخ الاسلام) (۶۴۵)، عصر الخلفاء والراشدين فی ترجمه عبدالرحمن بن ملجم.

(۳) سبق تخريجه فی معركة صفین.

(۴) سبق تخريجه فی الکلام علی معركة نهروان.

هەق)، (لە پېشتەر بۆ هەق)، ئەك ئەۋەى بە تەۋاۋەتى لەسەر هەق بى. ئەمەش رەخەنە نىيە لە عەلى عليه السلام، تەنھا بۆ رۆنکردنەۋەى ئەۋەىيە كە ئەۋانەى خۆگريان كرد لە فیتنەكەدا، ئەۋانە بە تەۋاۋى لەسەر هەق بوون، جا خۆگرتنەۋە لە كوشتار بېۋەى تر بوو بۆ عەلى، بۆيە عەلى كە تەلحەى يىنى بە كوژراۋى پەشىمان بوۋىيەۋە و وتى: (خۆزگە يىست ساڵ پېش ئىستە بىردايەم) ^(۱).

هەرۋەها كاتىك حەسەنى كورپى عەلى عليه السلام پاش جەنگى صفىن ھات و باسى ئەۋەى بۆ عەلى كرد كە رۆيداۋە، عەلى وتى: (سۆيىند بەخۇا هەرگىز گومانم نەدەبرد كار بگاتە ئەۋە) ^(۲).

هەرھەموويان پەشىمان بوونەۋە لە بەشدارى كردن لەو جەنگانەدا.

پەيامبەرى خوا صلوات الله عليه مەدح و سەناى حەسەن دەكات و ئەفەرمۆى: (ئەم كۆرەم گەۋرەو بەرپەزە، بەلكو خۇا بەھۆى ئەمەۋە ئاشتەۋاى بختە نىۋان دوو كۆمەلى موسلمانان) ^(۱).

دەبينىن مەدح و سەناى دەكات لە بۆ ئاشتەۋاى، بەلام مەدح و سەناى عەلى ناكات لەبەر ئەۋەى لە گەلىيان دەجەنگىت.

مەدح و سەناكەى عەلىش بەھۆى كوشتارى ئەھلى (نەھرەۋان) ئەۋەىيە، بىگومان بە تەۋاۋى هەقى پىكا لە كوشتارى خەۋارىجدا، هەر بۆيە كەس بە

(۱) سبق تخريجه في معركة الجمل.

(۲) و انظر مصنف ابن أبي شيبة باب ماجاء في صفين.

(۱) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن والحسين، حديث

كوشتىيان دلتەنگ نەبوو، بەلكو موسلمانان دلخۆش بوون بە كوشتنى ئەھلى نەھرەوان.

تەنانەت (عەلى) كاتىك كوشتارى خەلكى نەھرەوانى كرد سوجدەى شوكرى
بۆ خودا برد، بەلام كاتىك كوشتارى ئەھلى (جەمەل)ى كرد گرىا، وه كاتىك
كوشتارى ئەھلى (صفىن)ى كرد دلتەنگ بوو.

* * *

بهشی پینجهم

خیلافهتی ئهمیری ئیمانداران حسهنی
کوری عهلی رضی الله عنه له سالێ . ٢٠٠٢ بۆ ١٢٠٢

باسی یه کهم

حهسه نی کوری عه لی ﷺ له چەند دیریکدا:

* خیزانه کانی :

۱. خەولە ی کچی مەنزور.

۲. ئوم بېشری کچی ئەبو مەسعود.

۳. ئوم ئیسحاقی کچی تەلحە ی کوری عوبەیدوللا.

و بەناویانگە که حەسەن زۆریکی خواستوو و زۆریکیشی تەلاق داوه^(۱).

* منداڵە کانی :

کورەکان: حەسەن - زەید - تەلحە - حوسەین - عەبدوللا - ئەبویەکر -

عەبدولرەحمان - القاسم - عەمر - موحەممەد.

کچەکان: ئوم حەسەن - ئوم عەبدوللا.

(۱) شیخ عوسمان لیرەدا دەڵێ: بەناویانگە. جا بەناویانگە و وا مەشهورە و زۆریک و ئەلین و .. هتد هیچی نیشانە ی چەسپاوی شتە که نین، بەلکو بە پێچەوانەوه هەرکاتیک ئەهلی خوێ و تی: مەشهورە و ناماژە ی بە صیححە تی نە کرد ئەوه بۆ تەمریضه.

جا ئەم مەسەلە یەش له نینو کتیبە میژوو یە کاندای مەشهورە که حەسەنی کوری عه لی ﷺ ناوها بووه، بەلام واش نیه، هەروەك چۆن دەیان شتی تر له کتیبەکانی تەفسیر و فیهقه و ئەوانی تردا مەشهورە و ئەصلیشی نییه.

*** فەزله كانى :**

له ئەبى بەكرهوه ئەللى: گويم له پەيامبەرى خوا بوو ﷺ له سەر مېنبەرەوه،
 حەسەن له تەنیشتيەوه بوو، جارێك تەماشای خەلكەكەى دەكرد و جارێك
 تەماشای حەسەن، دەیفەرموو: (ئەم كۆرەم گەوره و بەرپزە، بەلكو خوا بىكاتە
 هۆى ئاشتەوايى نىوان دوو كۆمەللى موسلمانان)^(۱).

له ئوسامەى كۆرى زەيدەوه، كهوا پەيامبەر ﷺ خۆى و حەسەنى دەگرت و
 دەیفەرموو: (ئەى خودايە من خوشيانم دەوى، خودايە خوشيانت بوى)^(۲).

له عوقبەى كۆرى حارسەوه ئەللى: ئەبو بەكرم بىنى، حەسەنى له ئاميز بوو
 و دەيووت: باوكم بە قوربانى بى، شىوێ هەر له پەيامبەر دەچى و له عەلى
 ناچى، عەلىش پيڤەكەنى^(۳).

*** وفاتى :**

له ماوهى خيلافەتى موعاويەدا بوو له سالى ۴۹ ك حەسەنى كۆرى عەلى
 ﷺ وفاتى كرد.

عومەيرى كۆرى ئيسحاق ئەللى: من و برادرەيكم چووین بۆ لای حەسەنى
 كۆرى عەلى سەردانىكى بكەين، بە هاوړيكمەم وتى: ئەى فلان كەس بېرسيارم
 ليڤكه؟

ئەویش پيى ووت: هيچت ليڤا پرسم. پاشان هەستا و رويشتە ژوره كەيهوه و
 ديسانەوه هاته دەرى و وتى: ئەى فلان كەس، پرسيارم ليڤكه پيش ئەوهى رۆژيڤك

(۱) البخارى: كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل الحسن و الحسين (۲۷۴۶). وانظر
 (البدایةوالنهایة) (۲۴۵/۷).

(۲) صحيح البخارى: كتاب فضائل الصحابة، باب ذكر أسامة ﷺ (۳۷۳۵).

(۳) صحيح البخارى: كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن و الحسين حديث (۳۷۵۰)

وفي باب صفة النبي ﷺ (۳۵۴۲).

بیټ نهیم تا لیم پیرسی، ده به خوا وه چهند جار ژهر خۆر کراوم، به لام وه کو
ئهمه کاری تیښه کردووم، لیم پیرسه.

ئویش وتی: هیچت لینا پرسم، ان شاء الله خوا شیفات دهدات، [ئهو جا
پرسیارت لی ده کهین].

دوایی ههستاین و به یانییه کهی سهردانیم کرد، بینیم له سهره مهرگدایه،
حوسین هاته لای سهری و دانیشته، وتی: برام، پیم بلّی: کئی به خواری دای؟
وتی: بۆ؟ ده یکوژی؟
وتی: به لّی.

ئویش وتی: پیټ نالیم، نه گهر ئه وه بیټ که خۆم ئه یناسم ئه وه خوای گهوره
تۆلهی سهختره، گهرنا سویند به خوا ههرگیز رینگا نادهم بی تاوانیک له جیاتیم
بکوژیت^(١).

گوتراویشه: ئه وهی که ژههره کهی پیداو، خیزانه کهی خۆی بووه (جه عدهی
کچی ئه شعهس) به لام ئیسپات نه بووه.

زه هه بی نه لّی: (ئهمه شتیکی راست نییه، ئهمه کئی بی نی؟)^(٢).
ئین که سیریش نه لّی: (به پای منیش ئهمه شتیکی راست نییه)^(٣).

(١) (الطبقات الكبرى) (ص ٣٣٥ رقم ٢٩٤) الطبقة الخامسة من الصحابة تحقيق محمد بن

صامل السلمي.

(٢) (تاریخ الاسلام) - عهد معاوية - (ص ٤٠).

(٣) (البداية و النهاية) (٤٤/٨).

باسی د ۵۹۹م

به يعه تدان به حه سه نی کورې عه لی ﷺ

دواي کوشتنی عه لی ﷺ خه لکی کوفه به يعه تيان دا به حه سه نی کورې عه لی، پاش ته واو بوونی به يعه ته که پړیشت به ره و شام، چونکه تا ئیستا نه هاتوونه ته ژیر گوړپرایه لی عه لی کورې نه بو تالبه وه.

* حه سه نی کورې عه لی صولح له گه ل موعاویه دا ده کات و موسولمانان کوډه کاته وه :

حه سه نی کورې عه لی که وته پرې به لام به نیه تی ناشتیه وه، حه زی له جهنگ نه بوو، ته نانه ت حه سه ن به ده رچونی باوکیشی بو کوشتاری خه لکی شام رازی نه بوو^(۱).

له نیشانه کانی ثاره زوی صولح کردنی نه وه بوو، هه ستا به لابر دنی قه یسی کورې سه عدی کورې عوباده له سه رکردایه تی و دانانی عه بدوللای کورې عه بباس ب وه کو سه رکرده^(۲).

له حه سه نی به سریه وه نه لی: کاتیک که حه سه نی کورې عه لی به سوپاکه وه چوو بو لای موعاویه، عه مری کورې عاص به موعاویه ی ووت: من سوپایه ک ده بینم پشت هه لئاکات تا دوا دنکی نه بریتته وه.

(۱) (مصنف عبدالرزاق) (۵/۴۶۲).

(۲) (فتح الباری) (۱۳/۶۷).

حه سېني به سري ته لي: وه گويم له نه بو به كره بوو نه يووت: له و كاته ي كه په يامبه ري خوا ﷺ وتاري ده دا، هه سېن هات، په يامبه ر ﷺ فه رموي: نه م كورم گوره و به ريزه، به لكو خوا بيكاته هو ي ناشته وای نيوان دوو كومه لي موسلمانان^(١).

هه روه ها له زوهر يه وه ده لي: موعاويه تو مار (سجل) يكي نارد بو هه سېن و كوتاييه كېشي مو ر كړد بوو، كه هه رچي تي دا دهنوسي بنوسه نه وه بو تو يه، عه مري كور ي عاص وتي: نا له گه لي دا ده جه نگين، موعاويه وتي: (جا زوهر ي ته لي موعاويه له عه م ر با شتر بوو): له سهر خويه نه ي نه بو عه بدول لا، تو له كو شتاري نه مانه نابيته وه هه تا به ژماره ي نه مانه له خه لكي شام نه كور زيت، نيتر دواي نه وه هه موو كو شتاره خي ر وخوشي دونيا كوا؟

ده به خوا نه من هه رگيز نا جه نگم مه گه ر پي گه چاره يه كم نه مي ني و مه جبور يم.

موعاويه و هه سېن گه يشتنه يه ك، هه سېني كور ي عه لي ره زاي خوا ي لي بي وازي له خيلافه ت هي نا بو موعاويه، نيتر موعاويه بوو به نه ميري ني مانداران، نه م سال ه ش نا و نرا به سالي كومه ل (الجماعة).

ما وه ي حو كم پرا نيه كېشي (٦) مانگ بوو.

(١) أخرجه البخاري - كتاب فضائل الصحابة - باب مناقب الحسن والحسين، حديث (٢٧٤٦).

بهشی شه شه م

خیلا فہتی ٹہ میری ٹیمانداران مو عاویہی
کور ی ٹہ بوسو فیان ﷺ لہ سالی ۱۷ بؤ ۶۰ ک

باسی یه کهم

موعاویه رضی اللہ عنہ له چند دیریکدا:

له سائی حهوتی کۆچیدا له (عومره ی گێرانه و هدا (عُمره القضاء)) موعاویه
پیش باوکی موسلمان بوو، و له فهتھی مه که که دا موسلمان بوونی خۆی راگه یاند^(۱)

* خیزان و منداله کانی:

۱. مه یسونی کچی به حده لی که لبیه، (یهزید) ی لی بوو.

۲. فاخیتهی کچی قهرزه ی مونافیه. ئه میش (عه بدولر په همان) و
(عه بدولل) ی لی بوو.

۴. نائیلهی کچی عوماره ی که لبیه.

* له و فهرمودانه ی له سهر فه زلی هاتوون:

۱. په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: (خوایه رپی نیشانده و بیکه رپنیشانده
و به هویه وه هیدایه ت بده)^(۲).

۲. په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: (خوایه موعاویه فیتری قورئان و ژماردن
بکه و له ئاگر بیپاریزه)^(۳).

۳. ههروه ها له ئوم حهرامی کچی میلحانه وه ئه لی: رۆژیک په یامبه ری
خوا ﷺ له نزیک من خهوت، پاشان به خه بهر هات و پیده که نی، منیش وتم: ئه ی

(۱) (تاریخ الاسلام) للذهبي - عهد معاوية ۳۰۸.

(۲) أخرجه الترمذي، كتاب الماقتب: باب مناقب معاوية (۴۱۱۳).

(۳) أخرجه أحمد ۱۲۷/۴.

پيغه مبهري خوا ﷺ چي يه؟ فهرمووي: (خه لكانيك له ئومه ته كه م به سهر ئه م ده ريا سه وزه دا ده پون وه كو روښتني پادشاکان به سهر راخه ره كاندا).

ئوم حه رام وتي: ئه ي په يامبهري خوا ﷺ دوعا بکه خوا له وانم بگيږي. ئه ویش دوعاي بو کرد، ئيتر جاريکی تر خه وته وه و هه مان کرداري دووباره کرده وه، ئه ویش هه مان پرسياړي ليکړد، ئه ویش به هه مان شيوه وه لام دايه وه، ئه ویش ديسانده وه وتي: ئه ي په يامبهري خوا ﷺ دوعا بکه خوا له وانم گيږي. په يامبهري خوا ﷺ فهرمووي: تو له يه که مينه کاني (أَنْتَ مِنَ الْأَوَّلِينَ).

ئيتر کاتيك که يه که م جار موسلمانان له ريگه ي ده ريا وه غه زيان کرد، ئوم حه رام له گه ل عوياده ي کوري صامتي ميږديدا كهوت له گه ليان، کاتيك لي بوونه وه، له شام دابه زين ولاخيکيان هينا سواړي ببي، ئه وه بوو ولاخه که کوتاي به زهويدا و مرد ^(۱).

موهه لله بي کوري ئه حمده ي ئه نده لوسي - که يه کيکه له وانه ي بوخاريان راځه کردوه - ده لي: (ئهم فهرموده يه فزل و چاکه ي تيډايه بو موعاويه ي، چونکه بو يه که مين جار ئه و له ريگه ي ده ريا وه غه زاي کرد) ^(۲).

* پرسياړيان له ثين موباره ک کرد له باره ي موعاويه وه؟

ئه ویش وتي: چي بلي م له باره ي پياويکه وه، په يامبهري خوا ﷺ ده يفه رموو: «سمع الله لمن حمده» موعاويه ش ده يووت: «ربنا ولك الحمد» ^(۱).

(۱) أخرجه البخاري: كتاب الجهاد والسير: باب فضل من يصرع في سبيل الله، حديث (۲۸۰۰).

(۲) (فتح الباري) (۶/۱۲۰).

(۱) (البداية و النهاية) (۸/۱۳۰).

ههروه ها پیتی گوترا: کامیان باشتن؟ ئەو یان عومهری کورپی عهبدولعهزیز؟
ووتی: (خۆلێ نیو لوتی موعاویه له گهڵ په یامبهری خوادا ﷺ، چاکتر و باشته
له عومهری کورپی عهبدولعهزیز)^(١).

* ههروه ها پرسیار له موعاوای کورپی عیمران کرا: کامیان باشتن؟
موعاویه یان عومهری کورپی عهبدولعهزیز؟

ئەویش توپه بوو، به کابرای ووت: سهحابی ئەکهیته تابعی؟ موعاویه
هاوه لیتی و خزمیتی، نوسهریتی، ئەمینداری وه حیه کهیهتی^(٢).

ئین مولهیکه دهلی: به ئین عهباسیان وت: هیچت له سههر موعاویه
ئهمیری ئیمانداران هیه؟ ئەو تهنها پرکاتی نوێژی وتر ده کا؟
ئەویش وتی: به راستی فهقیهه^(٣).

* حافظ ئین کهسیر ئەلی: (پاشای رۆم تهماعی کرده موعاویه، ئەمه
دوای ئەوهی موعاویه ترسانی و سهershۆری کرد و پشتی سهربازهکانی شکان و
وهدهری نان، ئیتر که پاشای رۆم بینی موعاویه سهرقاله له گهڵ عهلی، له شکر
کیشی کرده سههر هندیك ناوچه، موعاویهش بۆی نووسی: ئەی لهعنهشو، بهو
خوایه گهر واز نههینی و نهگهریتتهوه، ئەوا من و کورپه کهی مامم له مال و
شارهکانی خۆیشت دهترده کهین و ئەم زهویه فراوانهت لی تهسک ئەکهینهوه، که

(١) (البداية و النهاية) (١٣٠/٨).

(٢) (البداية و النهاية) (١٣٠/٨).

(٣) (صحيح البخاری) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن و الحسين، حديث (٣٧٦٥).

پاشاي پۆم ئەوئى بىنى ترسا و وازى هيتا و دوايش هات و داواى ئاگرهستى
کرد^(۱).

* وهفاتي موعاويه ﷺ:

موعاويه بوو به خليفهئى موسلمانان و ماوهئى بيست سال دريژهى كيشا
ههتا سالى شهستى كوچى.

كه سهردهمىكى سهقامگير و پر له فتوحات بوو.

* * *

باسی یه کهم

گړنگترین روداوو کانی سهرده می موعاویه

خیلافه تی موعاویه ی کورې ټبو سفیان خیریک بوو بو موسلمانان، ماوه ی ناژاوه و کوشتار کوټای پټهات، ههروه ها ټهو تهماعه ی برې که دوژمنان هه یانبوو به گهړانه وه ی ټهو ناوچانه ی موسلمانان لیانیان بردبوون، ټه مانه ش بهه وی کوک بوونی موسلمانان له سهر یه ک کهس، بویه هیژ و توانیان بهره و دهره وه ناړاسته کرد و ټالای جیهاد بهرز کرایه وه و فتوحات دهستی پیکرده وه، ههروه ها موعاویه زور به چاکی له گهل خه لکدا هه لئس وکوه تی ده کرد، ټه وه ی دور بوو نزیکی کرده وه (ټه وه ی په نجا بوو ناشتی کرده وه)، ته نانه ت یه ک بهر هه لستکاری نه ما، هه ره ه مووی چوونه ژیر گوپرایه لی یه وه (ته نها دهسته یه کی کهم نه بیت له خه وار یچه کان)، ههروه ها له سهرده می موعاویه دا هاوینه یه کان و زستانه یه کان ناویان دهر کرد، که مبه ست پی غه زای هاوین و غه زای زستان بوو.

گړنگترین کاره کانی سهرده می خوی.

* دانانی خانویه ک بو دروستکردنی که شتی له میسر سالی ۵۴ ک.

* غه زاکردنی قوسته ننتینه سالی ۵۰ ک.

په یامبهړی خوا ﷺ فهرموویه تی: (یه که مین سوپایه ک له ټومه ته کهم که له ریگه ی دهریاوه غه زا ده کهن بیگومان مسوگه ریان کردووه، و یه که مین سوپایه ک له ټومه ته کهم که غه زای شاری قه یصهر ده کهن خوا لییان خوش بووه)^(۱). له

(۱) أخرجه البخاري في كتاب الجهاد: باب ما قيل في قتال الروم (۲۹۲۴).

سالى ۵۳ك جاريكي تریش غه زای کرد و گه مارویدا و ههتا سالى ۵۷ك گه ماروډانه كه دريژهی كيشا. ههروههها فهتحي (تكريت)، (رودس)، (بنزرت)، (سوسه)، (سهجستان)، (كوهستان)، (بلاد السند)يشی کرد.

* بنياتناني شاري قهيرهوان.

موعاويه عوقبهی كورپی نافعی ناردبوو بۆ ئهفریقیه، ئهوهبوو فهتحي کرد و ناوچهكهی دیاری کرد دروست کرد، به هۆی ئهوهی ناوچهیهکی دارستانی چر بوو، بهردهوام پر بوو له شیر ومار وگیانلهبهرانی تر وئیر دوعای بۆ کرد لای خوای گهوره، ئهوهبوو هیچی تیا نهما، ههموویان رایان کرد، تهناهت شیرهكان بهچكهكاني خویان ههڤهگرت و دهیان برد^(۱).

* له خیلافهتهوه بۆ میلاکهت:

کاتیك کار كهوته دهستی موعاويه خیلافهت گۆرا بۆ مولکایهتی. ئهبعهبدولرههمان سهفینهی خزمهتکاری پهيامبهري خوا ﷺ، دهلی: پهيامبهري خوا ﷺ فرمووی: (خیلافهتی پهيامبهرايهتی سی ساله پاشان خوا مولکی خۆی دهادات بهوهی ویستی لییهتی).

سهفینه ئهلی: (خیلافهتی ئهبو بکر دوو سال، خیلافهتی عومهر ده سال، خیلافهتی عوسمان دوازه سال و خیلافهتی عهلیش شهش سال)^(۲).

کاتیكیش دهگهڕینهوه بۆ کتیبه میٽوویهكان باسی ئهوه دهکهن كه ئهبو بهکر دووسال و سی مانگ فرمانپهروایی کردووه، عومهر ده سال و دوو مانگ

(۱) (تاریخ الطبري) (۲۴۰/۵).

(۲) (سن أبي داود) كتاب: السنة، باب في الخلفاء، حديث (۶۶۶). وأحمد في (مسند)

(۲۷۳/۴) بسند صحيح.

فرمانږه وایی کردووه، عوسمان دوازده سال و چوار مانگ، عهلی چوار سال و نو مانگ، حهسه نیش شهش مانگ، که ههرهه مووی ده کاته سی سال.

ئین که سیر نه لئ: (حهسن له په بیعولئوه لئ سالی چل و یه کدا وازی هیئا، که ده کاته سی سالی ته واول له وفاتی په یامبهروهه ﷺ^(۱)).

* ههروهه له ته بو عوبه یده عامری کورې جه پراحه وه نه لئ: په یامبهری خوا ﷺ فهرمووی: سهره تای دینه که تان په یامبهرایه تی و په حهته دواي نه وه پادشایه تی و په حهته، دواي نه وه پادشایه تی کی خراپه، دواي نه وه پادشایه تی زورداری و جه وور و سته مه^(۲).

که ده فهرمووی: (سهره تای دینه که تان په یامبهرایه تی و په حهته) واته: پیښه وایه تی په یامبهه ﷺ بو ئیمانداران و پاشان پیښه وایه تی نه بو بکر و نه نجا عومهر و نه نجا عوسمان، و نه نجا عهلی، و نه نجا حهسن، پاشان ده فهرمووی: (پادشایه تی و په حهته) نه مهش سهرده می مو عاوییه، پاشان (مُلك أعفر) که له (تعفر) هوه هاتووه، که خوگه وزانه له خو لدا، نه مهش زهم و سهرزه نشته بو نه و سهرده مه، ههروهه نه لئین: (تربت یداک، ده ست خولاوی بیت)، که دژی بهرزی و بلندیه، پاشان (ملك و جبروت) واته: پادشایه تی زورداری و جه وور و سته دیت، نه مهش له دواي مو عاوییه ده گریته وه، ئیتر سهرده می یهزید بیت یان سهرده مانی دواي یهزید، جگه له عومهری کورې عه بدولعه زیز.

(۱) (البديّة والنهائة) (۱۷/۸).

(۲) (سنن الدارمي) كتاب الاشربة، باب ما قيل في المسكر، (۱۱۴/۲). رجاله ثقات إلا أنه قيل إن مكحولاً لم يسمع من أبي ثعلبة الخشني -راوي الحديث عن أبي عبيدة-.

*** وهفاتی حەسەنى كۆپى عەلى ﷺ:**

ھەر لەم ماوەیەدا و لەسالى ۴۹ ك حەسەنى كۆپى عەلى وهفاتی كرد.

*** بەیعت دەدرى بە یەزیدی كۆپى موعاویە :**

لە سالى پەنجا و شەشى كۆچى دا، موعاویە بریاریدا خەلكى دواى خۆى بەیعت بدەن بە یەزیدی كۆپى، ئا لیژەدا موعاویە لە رێچكەى ئەوانەى پێش خۆى لایدا، چونكە پەيامبەرى خوا ﷺ كارەكەى ھەروا ھیشتەوہ یا ئەبوبەكرى دانا، پاشان ئەبوبەكر ھاتوو و عومەرى دەست نیشان كرد، دواى ئەو عومەر ھات و شەش كەسى دەست نیشان كرد و بەلام سەعیدى كۆپى زەیدى لیدەرکردن چونكە كۆپى مامى خۆى بوو، لەگەڵ عەبدوڵلاى كۆپى دا، دواى ئەویش عوسمان ھات و كەسى دیارى نەكرد، ئینجا عەلى ھات، ئەویش دیسانەوہ كەسى دەست نیشان نەكرد، حەسەنىش وازى لى ھینا بو موعاویە.

بۆیە بە موعاویەیان ووت: یان ئەوھتا وازى لى بێنە، وەكو چۆن پەيامبەرى خوا ﷺ كردى، یان ئەوھتا وەك ئەبو بكرى صدیق بكە و كەسىك دابنى كە خزمى خۆت نەبى، یان وەك عومەر بكە؛ كارەكەى داہە دەست شەش كەسەوہ خزمى خۆى نەبوون، یان ئەوھتا وازیبنە با موسلمانان خۆیان یەكێك ھەلبژێرن، بەلام موعاویە رازى نەبوو ئیلا ھەر دەبیئت دواى خۆى (یەزید)ى كۆپى جینشین بیئت^(۱).

(۱) رواه خلیفۃ بن خیاط فی طبقاتہ (ص ۵۲)، من طریق جویریۃ بنت أسماء عن أشیاء أهل

پي نه چي لايه نه چا که کهي هه لنه بزار دي، له ترسي نهو شهر و ناشوبه ي له که له شورا دا ده که و ته وه، گوپرايه لي و ناسايش و سه قامگريشي لهو لايه نه دا ده بينيه وه که يه زیدی کورې تيدابووه^(۱) ته مه نه گهر واش بي ههر راست نيه، به لکو هق له شورا دايه.

*** هه لويستی نه هلي سوننه و جه ماعت له به يعه تدانه کهي يه زیدی کورې مو عاويه:**

نه هلي سوننه و جه ماعه نه لين: به يعه ته که دروسته، به لام ثم به يعه ته عه بيدار ده که ن به هو ي ثم دوو شته وه:

يه که م: نه لين ته مه بيدعه يه کي تازه يه، که خيلافه تي داو ته کور ه کهي خو ي، وه کو نه وه ي ئي تر خيلافه ت ببيت به ويرا سه ت، ته مه دوا ي نه وه ي به شورا يا ده ستني شان کړ دني جگه له خزم بو وه، نه ي چ جاي نه وه ي نزيکي کت بي و کور پکي راسته و خو ي خو تيش بي، له م پروانگه يه وه ثم مه بده نه په دکرايه وه به بي له بهر چاو گرتني که سه که، نه وان نهو مه بده نه يان په ت کړ ده وه کهوا کاره که بيته ويرا سه ت.

دو وه م: خه لکي له (يه زيد) شياوتر هه بوون بو خيلافه ت، وه کو ئين عومهر و ئين زوبه ير و ئين عه بباس و حوسه ين، جگه له مانه ش هي تر زورن.

(۱) انظر: (مقدمة ابن خلدون) فصل في ولاية العهد (ص ۱۶۶).

ئيبن ئه لعه ره بي ئه لي: موعاويه وازی له باشر هينا؛ به وهی بیکا به شورا و کهس له خرمانی خوئی تیا به شدار نه کا، چ جای کوره کهی خوئی؟ به لام به یعه تیدا به کوره کهی و خه لکیش به یعه تیان پیدا بویه به یعه ته کهی شهرعییه^(۱)

سه بارهت به دید و بوچونی مویته دیعه کان، ئه وان وا ده بینن که ئیمامهت و خیلافهت ته نها له عه لی و کوره کانیدا ده بیټ، هه ریویه ئه وان به یعه ته کهی یه زید به ته نها عه ییدار ناکهن، به لگو هه موو به یعه تیټک ره تده که نه وه که نه دریت به عه لی و کوره کانی، هه ر له سه ر ئه و ئه ساسه ش ئه وان به یعه ته کهی ئه بو به کر و عومه ر و عوسمان و موعاویه هه ر هه موویان به نادروست ده زانن، به بی له به رچاو گرتنی به یعه تده ره که. چونکه ئه وان ئه لیټن خیلافهت و ئیمامهت دیاریکراوه بو عه لی و کوره کانی هه تا رۆژی قیامهت.

تایا یه زید شیاو بووه بو خیلافهت یان نا؟

ئيبن کهسی^(۲) چیرۆکی عه بدوللای کورپی موتیع و هاوه له کانی ده گیریتته وه که رۆیشتوون بۆلای موحه مده دی کورپی حه نه فیه - که کورپی عه لی کورپی ئه بو تالبه و برای حه سه ن و حوسه ینه له باوکه وه -، ویستویانه رازی بکه ن بۆ لابرده نی یه زید، ئه ویش قایل نه بووه، ئيبن موتیع وتی: یه زیدی کورپی موعاویه مه ی ده خواوه ته وه و نویت ناکات.

(۱) العواصم من القواصم ص ۲۲۸.

(۲) البداية والنهاية ۲۳۶/۸.

موحه مېدېش وتی: من نهوهم لی نه بینيوه که ئیوه باسی ده کهن، نه من
رؤیشتومه ته لای و ماومه ته وه، بهرده وامه له سره نویژکردن، ههولئ خیر و
چاکه ی ده دا، پرسیاری فیهی ده کرد و سوننه ته کانی جی به جی ده کرد.
وتیان: نهو له بهر تو خوی وا ده رختووه.

موحه مېدی کورې حه نه فیهش وتی: باشه چی من ترساندی و هیوای چی
لینکړدووم؟ ئیوه هه رگیز نه وانه تان لئی بینيوه که باسی لیوه ده کهن؟ نه گهر نهو
کارانه ی به پیښ چاوی ئیوه وه کړدیت، نهوا بینگومان ئیوه ش هریکی وین،
نه گهریش نه وانه تان لی نه بینيوه نهوا بو تان حه لال نییه شایه تی له سره شتیځ
بدن که نازان و نه تان بینيوه.

نه وانیښ وتیان: نهو لای ئیمه ره وایه، گهر چی نه شمان بینيوه.

موحه مېدی کورې حه نه فیه وتی: خوا نه مه به شایه تی قبول ناکات، ئینجا
نهو فهرمایشته ی په روه ردگاری بو خویندنه وه که ده فهرموی: ﴿لَا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ { الزمر: ۸۶ }.

هه روه ها له یه زیده وه ده گپړنه وه که دواى کوشتنی حوسه ین ووتویه تی:

لَيْتَ أَشْيَاخِي بِبَدْرٍ شَهِدُوا جَزَعَ الْخَزْرَجِ مِنْ وَقَعِ الْأَسَلِ
قَدْ قَتَلْنَا الْقَرْنَ مِنْ سَادَاتِهِمْ وَعَدَلْنَاهُ بِبَدْرٍ فَأَعْتَدَلْ
وَلَعْتَ هَاشِمٌ بِالْمَلِكِ فَلَا خَبْرٌ جَاءَ وَلَا وَحْيٌ نَزَلَ^(۱)

به لام نه مې لیوه سابت نه بووه.

(۱) نقله الطبري في (تاريخه) عن المعتضد الخليفة العباسي في أحداث سنة ۲۴۸ ك.

جا ئەو فاسیقیەیی دراوێتە پاڵ یەزید وەك مەیی خواردنەوه و یاریکردنی
له گەڵ مەیمون و خراپەکاری و... هتد، هیچیان بەسەنەدیکی صحیح لێوهی
سابت نەبوون، بۆیە بپروا بەمە ناکرێ و ئەسل باشییە^(١)، ئیتر خوا زانا و
شارەزاترە بە حاڵی یەزید، ئەمەش بەلای ئێمەوه گەنگ نییە، ئەوه له بەینی
خۆی و خۆی خۆی دایە.

گرمیان مەسەله که ئاوهاش بوی، خۆ فاسقییتی ئیمامیش خروج لێکردنی
واجب ناکات ئا بەو شیوهیەیی که پریداوه، وەك دواجار باسی لێوه دهکەین.

(١) ئەسل باشییە: واتە ئەسل له هەموو موسلمانێکدا باشییە، هەتاوهکو بەلگەیهکی
صحیح دیت له باشیهوه لای دەدات بۆ خراپیی. نەك به قسه و باس، بەلکو به بەلگه، به بەلگەیی
تەنهاش نا، دەبێ صحیحەکەشی له گەڵدا بێ: به بەلگەیی صحیح. (وەرگێڕ)

بہشی جہوتہم

خیلافہتی یہزیدی کوری مو عاویہ
لہ سالتی ۳۵ بؤ. ۷۰ ک

باسی یه کهم

به یعه تدان به یه زید و ره فز کردنه وهی له لایه ن حوسه یینه وه

پاشان دهر چوونی له مه ککه وه به ره و کوفه

له سالی ۶۰ی کوچی و له تهمه نی ۳۴ سالی دا به یعه ت درا به یه زیدی کوپی موعاویه، به لام حوسه یینی کوپی عه لی و عه بدوللای کوپی زوبه یر به یعه تیان پینه دا، کاتیك داوایان لیكرا به یعه ت بده ن، عه بدوللای کوپی زوبه یر وتی: ئەم شه و بیرینکی لیده که مه وه و به یانی رای خومتان پی ئەلیم، وتیان: باشه، ئیتر هر که شه و داهات له مه دینه وه به ره و مه ککه هه لاهات و به یعه تی نه دا.

کاتیك هاتن بۆ لای حوسه یینی کوپی عه لی، وتیان: به یعه ت بده .

وتی: من به نه یینی به یعه ت ناده م، به لکو به ئاشکرا و به پیش چاوی خه لکیه وه به یعه ت ئەده م.

وتیان: باشه، ئەویش هر که شه و هات، به دوا ی عه بدوللای کوپی زوبه یره وه هه لاهات.

*** خه لکی عیراق نامه بۆ حوسه یین ده نیترن :**

گه یشته خه لکی عیراق که حوسه یین به یعه تی به یه زیدی کوپی موعاویه نه داوه، ئەمانیش یه زیدی کوپی موعاویه یان ناویت، به لکو معاویه شیان ناویت، ته نها عه لی و کوپه کانی نه بیّت -په زای خوایان لی بیّت- که سیان ناویت، ئەوه بوو هر هه موویان نامه یان ده نارد بۆ حوسه یینی کوپی عه لی و تییدا ده یان نویسی: ئیمه به یعه تمان به تۆ داوه و تۆ نه بیّت که سمان ناویت و به یعه تی یه زی دیش له گه ردغان نه ما به یعه ته که مان بۆتۆیه، ئیتر نوسراو و نامه کان ئەوه نده زۆر بوون

گەيشتە زياتر لە پىنج سەد نامە، ھەر ھەموو لە خەلگى كوفە ۋە دەھات و داوايان لىدە كەرد بىت بۆ لايان.

* حوسەين موسلىمى كورپى عەقىل دەنيرىت :

بۆ ئەو مەبەستە حوسەينى كورپى عەلى، كورپى مامەكەى موسلىمى كورپى عەقىلى كورپى ئەبوتالبى نارد بۆ ھىنانى ھەوال و پاستى و پرونى مەسەلەكە، كە موسلىمى كورپى عەقىل گەيشتە كوفە دەستى كەرد بە پرسىار كەردن، بۆى دەر كەوت خەلگى يەزىدىان ناو و حوسەينى كورپى عەلىان دەوئىت، دوايى لە مائەكەى ھانىئى كورپى عورودا مايەو، ئىتر خەلگى كۆمەل كۆمەل و تاك تاك دەھاتن و بەيەتايان دەدا بە موسلىمى كورپى عەقىل لە جياتى حوسەينى كورپى عەلى رەزاي خوا لە ھەموويان بىت.

لەو كاتەدا نەعمانى كورپى بەشیر ئەمىرى كوفە بوو، ھەر كە ھەوالەكەى پىنگەيشت، وا موسلىمى كورپى عەقىل لە بن دەستيانە و خەلگى دىن و لە جياتى حوسەين بەيەتتى پى دەدەن، واى پىشاندا كە ھىچى نەبىستوو و پەى بەو باسە نەبردوو، كار گەيشتە ئەو ھەندىك لە دەور و دەستەكەى چوون بۆلاى يەزىد و ھەوالەكەيان پىدا، كە خەلگى بەيەت دەدەن بە موسلىم و نەعمانى كورپى بەشیرىش خۆى كەر كەردوو.

* عوبەيدوللاى كورپى زىاد دەكرىت بە ئەمىرى كوفە :

بەو ھۆيەو يەزىد فەرمانى دا نەعمانى كورپى بەشیر لەسەر كار لابرىت و عوبەيدوللاى زىادى كەرد بە ئەمىرى كوفە، خۆى ئەمىرى بەسەر بوو كوفەشى خستە پالى تا ئەم كىشەيە چارەسەر بكات، ئەو ھەموو عوبەيدوللاى كورپى زىاد لە شەودا گەيشتە كوفە و دەم و چاوى ھەلپىچابوو، ھەر كە بەلاى خەلگى كەدا

تيده پېړۍ و سه لامي ليده كړدن ده يانوت: وعليك السلام، ئه ي كچه زاكهي په يامبهري خوا ﷺ، وايان ده زاني حوسه ينه و به نه يني و دم هه لپېچراوي هاتووه، ئيتر عوبه يدوللاي كورې زياد زاني مه سه له كه جديه و خه لكيش چاوه پتي حوسه يني كورې عه لي ده كهن، گه پرايه وه كوشكه كه ي، خزمه تكاريكي خوي نارد به لكو هه واليكي مه سه له كه بيټي و بزاني سر مه سه له كه كي به پړوه ي ده با؟

ئو ویش پړوشت بهو پييه ي كه ئم پياوه له ناوچه ي (حمص) هه هاتووه و سي هه زار ديناري پييه بو يارمه تيداني حوسه ين ﷺ، ئا بهو شيويه ده ستي كرد به پرسيار كړدن تا ماله كه ي هانيئي كورې عوروه يان پيشاندا، كه چووه ژوره موسليمي كورې عه قيلي بيټي و به يعه تي پيدا و سي هه زار ديناره كه شي پيدا، بهو شيويه چه ند پړوژيك سهر داني كړدن هه تا به ته واوي زاني چيان به ده سته ويه، پاشان گه پرايه وه لاي عوبه يدوللاي كورې زياد و ده نگ و باسه كه ي بو گي پرايه وه.

* در چووني حوسه ين ﷺ بو كوفه :

دواي سه قامگير بووني بارودوخه كه و به يعه تداني خه لكيكې زور به موسليمي كورې عه قيل، ناردې به دواي حوسه يندا كه به پري بكه وه كاروباره كه ئاماده باشه، ئه وه بوو حوسه يني كورې عه لي ﷺ له پړوژي ته رويه دا در چوو به روه و كوفه، عوبه يدوللاش بهو كارهي موسليمي كورې عه قيلي زاني بوو بويه گوتي: هانيئي كورې عوروه م بو بينن، ئه وانيش هيټايان و پرسيارې لي كړد:

موسليمي كورې عه قيل له كوييه؟ وتي: نازام.

ئو ویش بانگي (مه عقهل)ي خزمه تكاري هانيئي كرد، كه هاته ژوره وه، پتي وت: ئه مه ده ناسي؟ وتي: به لي، كه ناسيه وه په شيمان بوويه وه و زاني مه سه له كه

فیثلی عوبه یدوللای کورپی زیاد بووه، عوبه یدوللای کورپی زیاد پیی وت: موسلیمی کورری عه قیل له کوئیہ؟!

وتی: بهو خواجه نه گهر له ژیر پیځانم بیت بهرزی ناکه مه وه، که وای ووت
عوبه یدوللای کوری زیاد پیای کیښا و فرمانی دا زیندانی بکړی.

*** خه لکی کوفه پشته موسلیمی کوری عه قیل بهر ددهدن:**

که هه‌واله‌که گه‌یشته موسلیمی کورپی عه‌قیل، به چوار هه‌زار سه‌ریازه‌وه له‌گه‌ل خه‌لکی کوفه‌دا ده‌وری کۆشکه‌که‌ی عوبه‌یدوللایاندا، جا له‌وکاته‌دا عوبه‌یدوللا زۆریک ده‌م سپیه‌کانی کوفه‌ی له‌لابوو، بۆیه‌ پیتی ووتن: ئه‌و خه‌لکه له‌ موسلیمی کورپی عه‌قیل پاشگه‌ز بکه‌نه‌وه، به‌لینی پاره و پولیشی پێدان و هه‌ره‌شه‌ی سوپای شامی لیکردن، ئه‌وه‌بوو ئه‌و ده‌م سپیانه‌ ده‌ستیانکرد به‌ هه‌لگه‌پانه‌وه و پاشگه‌ز کردنه‌وه‌ی خه‌لک، ئیتر هه‌ر دایکه و ده‌هات و کوره‌که‌ی خۆی ئه‌برده‌وه، هه‌ر پیاو و ده‌هات و براکه‌ی خۆی ئه‌برده‌وه، هه‌ر سه‌رۆک خێله‌ و ده‌هات و خه‌لکی پاشگه‌ز ده‌کرده‌وه، تا وای لیتهات له‌ کۆی چوار هه‌زار که له‌گه‌لی بوون، ته‌نها سی که‌س مایه‌وه ! ته‌نانه‌ت خۆی ئه‌و ڕۆژه ئاوا نه‌بوو موسلیمی کورپی عه‌قیل ته‌نیا که‌وت، خه‌لک هه‌مووی رایکرد، وای لیتهات به‌ ناو کۆلانه‌کانی کوفه‌دا ده‌ڕۆیشت نه‌یده‌زانی بۆ کۆی بڕوات، تا دای له‌ ده‌رگای مالی ئافره‌تیک له‌ خێلی (کینه‌ده) و پیتی وت: ئاوم ده‌وی؟ ئه‌ویش پیتی سه‌یر بوو، وتی: تۆ کی‌ی؟ وتی: من موسلیمی کورپی عه‌قیلم، هه‌وال و سه‌ربورده‌ی خۆی بۆ گێرایه‌وه، که خه‌لک لیی هه‌لگه‌پانه‌وه‌وه و سه‌ریان نه‌خستوه‌وه و پشتیان داوه‌ته ئاوه و حوسه‌ینیش وا له‌ هاتنه‌نه، چونکه ئه‌م ناردبویه شوینییه که بکه‌ویته‌ری، ژنه‌که برديه ماله‌وه و خانویه‌کی چه‌پیان هه‌بوو له‌ویتی دانا و ئاوی بۆ هیئا، به‌لام کوره‌که‌ی هه‌ستا و ئیخباری کرد، شوینه‌که‌ی ووت به‌ عوبه‌یدوللای کوری

زىاد، ئەۋىش ھەفتا پىاۋى بۆنارد و دەۋرى مائەكەيان گرت، ھەندىك شەپرى لەگەل كەردن بەلام دواجار-دۋاى ئەۋەى پەيمانى نەكۈشتنى لىۋەرگرتن [خۆى دا بەدەستەۋە بردىان بۆ كۆشكى ئەمىر]-، كە رۆيشتە ژورەۋە، عوبەيدوللاى كورپى زىاد ھۆكارى ئەم خروجەى لىپرسى؟

وتى: بەيەتتىك لە گەردنماندايە بۆ حوسەينى كورپى عەلى. ئەۋىش وتى: بۆ مەگەر بەيەتتىكى يەزىد لە گەردنتدا نىيە؟ پاشان وتى: دەتكۆرم.

موسلىم وتى: رېگە بدە با ۋەسىيەت بكەم. وتى: باشە ۋەسىيەت بكە، چاۋى گىپرا، عومەرى كورپى سەعدى كورپى ئەبى ۋەقاصى بىنى، پىي وت: تۆ نزيكتىن كەسى منى كە بە خزمایەتى بە من دەگەى ۋەرە با ۋەسىيەتتىك بۆ بكەم، بردىە سوچىكى ژورەكەۋە و پىي ۋوت كە: كەسىك بىنيرىت بۆلاى حوسەين بەلكو بگەرپتەۋە، عومەرى كورپى سەعدىش راستەوخۆ پىاۋىكى نارد كە بە حوسەين رابگەيەنيت كار لەكار ترازازاۋە و خەلكى كوفە فىلىتان لىكردوۋە.

موسلىم لەو كاتەدا ۋوتە بەنرخە بەناۋابانگەكەى خۆى ۋوت: (بە خاوخىزانتهۋە بگەرپتەۋە، خەلكى كوفە فرىوت نەدەن، لە راستىدا خەلكى كوفە درۆيان لەگەل تۆ ۋەگەل منىش كرد، درۆزنىش خاۋەن قسەى خۆى نىيە).

لە پۆژى عەرەفە موسلىمى كورپى عەقىل كوژرا، حوسەينىش لە پۆژى تەروپەدا كەۋتبوۋە پى، كە دەكاتە پۆژىك پىش كۈشتنى موسلىمى كورپى عەقىل.

به رهه ټسټي هاوه لان له ده رچوونه كهې حوسه ين :

زورتيك له هاوه لان هه ولياندا نه هيلن حوسه يني كورې عه لي پروات، له وانه:
عه بدوللاي كورې عومهر، و عه بدوللاي كورې عه بباس، و عه بدوللاي كورې
عه مري كورې عاص، و ټه بو سه عيدي خودري، و عه بدوللاي كورې زويه ير، و
موحه ممدې كورې حنه فيهي براي، هه موو ټه مانه كه زانيان حوسه ين نيازي
كوفې هه يه ريگريان ليكرد، ټه مهش ووته ي هه نديكيانه:

۱. عه بدوللاي كورې عه بباس:

كه حوسه ين ويستي پروات، عه بدوللاي كورې عه بباس پي وت: له بهر ټه وه
نه بيت خه لك گالته مان پي بكات، به توندي ده مگرتي و نه مده هيشټ برؤي^(۱).

۲. ټيبن عومهر:

شه عبي ده لي: ټيبن عومهر له مه كه ده بو هه والي پيگه يشټ كه وا
حوسه ين وا به ره و عيراق رويشتووه، به دووري سي روزه رتوه خوي گهيانده
حوسه ين، وتي نبو كوي ته شريف ټه به ي؟

ټه ويش وتي: به ره و عيراق، پاشان نامه كاني خه لكې عيراق پيشاندا و وتي:
ټه وه نامه و به يعه ته كانيانه - (فريويان دابو ره زاي خوي ليبي). ټيبن عومهر
وتي: مه رؤ، حوسه ين قايل نه بوو.

پاشان وتى: دەى فەرمودەيەكت بۆ دەگىر مەو، جوبرەئىل ھاتە لای پەيامبەر ﷺ سەرپىشكى کرد له نىوان دونيا و ئاخىرەت، پەيامبەرى خوا ﷺ ئاخىرەتى ھەلبۇارد و دونىاي نەويست، تۆش پارچە گۆشتىكى لەو (إنك بضعة منه)، دە بەخوا ھەرگىز كەستان ئەم كارە ناگرىتە دەست، خواى گەورەش ئەم كارەى لى لانه داون مەگەر بۆ خىرى خۆتان نەبى، بەلام ھەر ئامادە نەبوو بگەرپتەو، عەبدوللا دەستى كرده ملی و گریا و پىتى وت: (أستودعك الله من قتيل).

۳. عەبدوللاى كورى زوبەير:

بە حوسەينى وت: بۆ كوى تەشرىف ئەبەى؟ دەپۆى بۆلاى خەلكانىك باوكتيان كوشت و دايان لە براكەت ! مەرۆ^(۱)، بەلام حوسەين قايل نەبوو.

۴. ئەبو سەعیدى خودرى:

وتى: ئەى ئەبو سەعیدى ئەمەىك دەكەم و دلم بۆت دەسوتى، لە راستیدا پىم گەشتووه كەوا خەلكانىك لە سەرخەرانى خۆتان لە كوفە داوات لیدەكەن برۆى بۆلايان، نەكەى برۆى، چونكە گویم لە بابت بوو لە بارەى كوفەو دەيوت: بەخوا بىزارم لىيان و رقم لىيانە، ئەوانىش لە من بىزارن و رقیان لىمە و ھەرگىز وەفایان لى نابىنى وە ھەركەس بەوان بباتەو ئەوا بەشىكى دۆراوى بردۆتەو، بەخوا نە عەزمیان ھەيە لە كاروباردا، نە ئارام دەگرن لە ژىر شمشىردا^(۱).

(۱) (البداية والنهاية) (۱۶۳/۸).

(۱) (البداية والنهاية) (۱۶۳/۸).

* ههروه ها لهو که سانهی که به حوسه یینیان ووت نه روا بو کوفه، له غهیره
صه حابه:

فه ره زده قی شاعیر، دواي ئه وهی حوسه یین که وته ری گه یشته فه ره زده قی
شاعیر، پیی وت: له کوپوه؟ ئه ویش وتی: له عیراق وه، وتی: ئه ی دهنگ و باسی
خه لکی عیراق چونه؟

وتی: دلایان له گه ل تویه و شیره کانیا ن له گه ل به نی ئوممه ییه، به مه ییش رازی
نه بوو و وتی: خوا پشت و په نایه ^(١)

* حوسه یین ده گاته قادسیه:

هه والی موسلیمی کوپی عه قیل له ریگه ی ئه و نی ردراوه ی که عومه ری
کوپی سه عد نارد بووی گه یشته حوسه یین، حوسه یین ویستی بگه ریته وه، پرسیکی
به کوپه کانی موسلیمی کوپی عه قیل کرد، ئه وان وتیان: نه به خوا ناگه ری نه وه
هه تا توله ی باوکمان نه که ی نه وه، حوسه یینیش هاته سه ر ره ئی ئه وان، عوبه یدوللای
کوپی زیاد دواي ئه وه ی به ده رچوونی حوسه یینی زانی، فه رمانی دا به خو پری کوپی
یه زیدی ته میمی که له پی شه وه به هه زار سه ر یازه وه بپوات ریگه به حوسه یین
بگریت، ئه وه بوو له نزیک قادسیه گه یشته حوسه یین.

خو پ پی وت: به ره و کو ی ئه ی که چه زا که ی په یامبه ری خوا؟!
وتی: به ره و عیراق.

ئەۋىش وتى: كەۋاتە بگەرپتۈە و باخوا بە تۆ گىرۆدەم نەكات، بگەرپتۈە بۆ ئەو
شۈينەى لىۋەى ھاتوۋى، يان بېرۆ بۆ شام بۆلاى يەزىد، بەس بەرەو كوفە مەيە.

حوسەين قايل نەبوو و دەستى كرد بە رۆيشتن بەرەو عىراق، حورپرى كورپى
يەزىدېش دەھاتە پېشىيەۋە و پىي پى نەدەدا.

حوسەين پىي وت: لىم دووركەۋە لە بار دايكت چى.

حورپرى كورپى يەزىد وتى: دەى سوئند بەخوا ھەر عەرەبىكى تر ئەو قسەيەى
بكردايە، تۆلەم لە خۆيى و دايكىشى دەكردەۋە، بەس چى بلىم دايكت گەرەى
ئافرەتانى دونيايە.

کوشتنی حوسه یں

حوسهين له شوينيك وهستا پي ده گووترا كه ربه لا (كربلاء).

پرسیاری کرد ئەم شوینە ناوی چی یە؟ وتیان: کربلاء.

وتی: کَرُبُّ وِیَلَاءُ، سه خله تی و مهینه تی.

کاتیڤ سوپاکه‌ی عومهری کورپی سه‌عد گه‌یشت که ژماره‌یان چوار هه‌زار سه‌باز ده‌وو، قسه‌ی له‌گه‌ل حوسه‌یندا کرد و پیتی ووت که له‌گه‌لیدا بپرات بۆ عیراق لای عوبه‌یدوللای کورپی زیاد، رازی نه‌بوو. به‌لام که بینی مه‌سه‌له‌که جیددیه، به عومهری کورپی سه‌عدی وت: من سه‌رپشکت ده‌که‌م له نیوان سی شتدا، به کیکیان له بۆ خۆت هه‌لێژێره. وتی: چیه؟

وتى: يان ئەوۋەتا رېڭەم بەدى بگەرېتمەۋە، يان ئەپرۆم بۆ شەغرىك^(۱) لە شەغەرەكانى موسلمانان، يان ئەپرۆم بۆلاى يەزىد لە شامدا و دەستم دەخەمە نىۋ دەستى. عومەرى كۆرى سەعد وتى: باشە تۆ يەكىك بىنرە بۆلاى يەزىد، منىش يەكىك دەنېرم بۆلاى عوبەيدوللاى كۆرى زىاد، تا بزانين چى ئەبىت، حوسەين

(۱) ناوچه سنوریه کانه که مهترسی دزه کردنی لیوه ده کری، جا حوسمین پیشیناری نموهی کرد به لگو بروا بز جیهاد کردن، به لام زیاد قایل نه بو. (وه رگبر)

كەسى نەنارد، بەلام عومەرى كوپرى سەعد نىردراوئىكى نارد بۆلاى عەبەيدوللانى كوپرى زىاد.

نىردراوھە كە گەيشت و حال و مەسەلەكەى بۆ باسكرد، كە حوسەين دەلى؛ لە نىوان ئەم سى شتەدا سەرپىشكتان دەكەم، ئىبن زىاد پازى بوو بە ھەركام لەوانەى حوسەين ھەلى دەبۆرئىت، بەلام لەلاى عوبەيدوللانى كوپرى زىاد پياويك ھەبوو بەناوى (شەمرى كوپرى زىلجەوشەن)، كە يەكئىك بوو لە دار و دەستەكانى ئىبن زىاد، ئەو وتى: نە بەخوشتى وا نابى، ئىلا ئەبى بە حوكمى تۆ پازى بى. عوبەيدوللا بەم قەسەيەى فريوى خوارد و وتى: بەلى، ئەبىت بە حوكمى من پازى بىت^(۱).

ئەو ھەبو عوبەيدوللانى كوپرى زىاد ھەستا بەناردنى شەمرى كوپرى زىلجەوشەن وپىي وت: بۆ ھەتا پازى دەكەيت بە حوكمى من، ئەگەر عومەرى كوپرى سەعد بەمە پازى بوو باشە.

و ھەگەرنا ئەو تۆ لە جىگەى ئەو دەبىتە سەركردەى سوپا.

جا ئىبن زىاد، عومەرى كوپرى سەعدى بە چوار ھەزار سەريازەو ھەتامادە كەردبوو بۆ پۆيشتن بۆ ناوچەى (رەى) و پىي وت: مەسەلەكەى حوسەين تەواو بکە و پاشان لەويۆە بۆ بۆ رەى، بەلئىنىشى پى دابوو بىكا بە والى رەى.

(۱) مەبەست لە (ئەبىت بە حوكمى من پازى بىت) واتە: دىت بۆ كوفە و لەويۆە خۆم بەپى دەخەم ئىتر بۆ كوفە بىت يان بۆ پىغريان دەيگەرئىنمەو بۆ مەدينە، يا بۆ ھەر كوتەك، ئەگەر كوشتنىش بى. (و ھەگىر)

شه مری کوری زیلجه وشن که وته ری، هه واله که گه یشته حوسهین، که هه ر
 نه بیته به حوکمی عوبه یدوللای کوری زیاد رازی بیته، به ربه چی دایه وه و وتی:
 (نه خیر به خوا هه رگیز به حوکمی عوبه یدوللای کوری زیاد رازی نایم).

* حوسهین ناموژگاری سوپای کوفه ده کا و خویان بیر دینیتته وه:

ژماره ی ئه وانیه له گهل حوسهیندا بوون هه فتا و دوو سوار بوون و سوپای
 کوفه ش پینج هه زار ده بوون، که هه ر دوولا به رانه ر یه ک راهه ستان، حوسهینی
 کوری عه لی وتی: به خوتانا بچنه وه و مو حاسه به یه کی نه فسی خوتان بکه ن،
 ده کری خه لکانی وه ک ئیه له گهل نه مسالی مندا بچه نگی؟ من کچه زای
 په یامبه ره که تانم، له کاتی کدا ئیستا هه موو سه ر زه وی کچه زای په یامبه ری کی
 تیدا نییه جگه له من نه بی، په یامبه ری خوا ﷺ به من و برا که می فه رموو: (ئه م
 دووانه گه وره ی گه نجانی به هه شتن)^(۱)

ئیه تر به رده وام هه ر هانی ده دان که واز له عوبه یدوللای کوری زیاده بینن و
 بینه پال وی، ئه وه بوو سی که سیان دایانه پال حوسهین له وانیه هه رپی کوری
 یه زیدی ته میمی سه ر کرده ی پیشه کی سوپا که ی عوبه یدوللای کوری زیاد. به
 هه رپی کوری یه زیدیان وت: تو وه کو سه ر کرده ی پیشه کی سوپا که له گهل مان
 هاتی، ئیستا ده رۆیته پال حوسهین!!

(۱) (أخرجه الترمذي) كتاب مناقب، باب مناقب الحسن والحسين، حديث (٣٧٦٨)، وهو
 ضعيف من رواية الحسين، ولكنه صحيح من رواية حذيفة و أبي سعيد وغيرهما.

ئەوئىش وتى: تىبابچىن، سۆيىند بەخۇا ئەمىن نەفسى خۇم سەرىشك دەكەم لە نىۋان بەھەشت و دۆزەخدا، دەى بەخۇا ھىچ شتىك بەسەر بەھەشتدا ھەلئابژىرم، ئەگەر لەت لەت بىكرىم و بسوتىنرىم.

دواى ئەو ھەل پۇژى پىنج شەمە ھەردوو نوئىژى نىوەرۇ و عەسرى بەجىھىنا، پىش نوئىژى بۇ ھەردوو لا كرد، ھەم بە سىپاكەى عوبەيدوللاى كورپى زىاد، ھەم بەوانەى لەگەلدا بوون، لە پىشدا پىي ووتن: خۇتان بەرنوئىژى بۇخۇتان بىكەن و ئىمەش بۇ خۇمان. وتيان: نابى، ئىمەش نوئىژ لە دواى تۆو دەكەين، ئىتر نوئىژى نىوەرۇ و عەسرىان لە دواى حوسەينەو ەكرد، كە نىكى ئىوارە بووئەو بە سوارەكانىانەو ھاتنە پىشەو، حوسەين ھەندىكىش خەوتبوو ھەركە بىنيانى وتى: ئەمە چى يە؟ وتيان: قورىان بۇ پىشەو دىن، وتى: بىرۇن قسەيان لەگەل بىكەن، بزائى چىان دەوى؟

بىست سوار پۇشتن، لە نىۋانىاندا عەبباسى كورپى عەلى كورپى ئەبو تالبى براى حوسەينىان تىدا بوو، قسەيان لەگەل كردن و پىسارىان لىكردن؟ ئەوانىش وتيان: يان ئەو ھەتا بە حوكمى عوبەيدوللاى كورپى زىاد پارزى دەبى يان بىجەنگى.

وتيان: با بلىين بە ئەبو عەبدوللا، گەرەنەو بۇلاى حوسەين ﷺ پىيان ووت، وتى: ئەمەشەو سەبرمان لىبىگرن سبەى ھەوالئان دەدەينى، با نوئىژ بىكەم، ھەزم لە نوئىژكردنە بۇ پەرورەدگارى پاك و پىرۇزم، ئىتر ئەو شەو ھەتا بەيان ھەر خەرىك نوئىژ و استغفار و دوعا كردن بوو، ئەو و ئەوانەشى لەگەلدا بوون - پەرەزى خۇا لە ھەمرويان بى -.

* پروداۋى طە ف سالى ۶۱ ك:

لە بەرە بەيانی پۆڭى ھەينىدا دواى ئەۋەى حوسەين پازى نەبوو بېتە دىلى
ژىر دەستى عوبەيدوللاى كۆرى زیاد، جەنگ لە نيوان ھەردوو لادا دەستى
پىنکرد، ھەر دوو تاكە ھاۋسەنگ نەبوون، بۆيە ھەر كە ھاۋلەكانى حوسەين
زانىان تواناي ئەم سوپايەيان نىيە، ھەموو خەمىكىيان بوو پاراستنى حوسەين
ﷺ، ئەۋەبوو يەك لە دواى يەك لە دەۋر دەستى دەكۆژران، ھەتا كەسيان
نەمايەۋە جگە لە حوسەينى كۆرى عەلى خۆى نەيىت ﷺ. عەلى كۆرپىشى
نەخۆش بوو.

دواى ئەۋە حوسەين بە درىژايى ئەو پۆڭە ھەروا مايەۋە، كەس نەيدەۋىرا
پروا تە پىشەۋە بەشكو بگەرپتەۋە، كەس نەيدەۋىست بېتە ھۆى كوشتنى، ئەمە
ھەر بەردەام بوو، ھەتا شەمرى كۆرى زىلجەۋشەن ھات و ھاۋارى كرد تياچن،
لەبار داىكى خۆتان چن، دەۋرى دەن و بىكۆژن، ئەۋانیش ھاتن و دەۋرىان گرت،
حوسەينىش زۆر بە جوامىرانە بە شمشىرەكەيەۋە بە نيوانياندا دەپۆشت، زۆرپىكى
لييان كوشت، ۋەكو شىر بوو، بەلام زۆرى لە زىرەكى دەباتەۋە.

شەمر ھاۋارى تىكردن: تيا بچن ئەۋە چاۋەپروانى چىن؟! پەلامارى بدەن.
ئەۋانیش چۈنە پىشەۋە بۆى و كوشتيان. جا ئەۋەى كە ھەسەنى كۆرى عەلى
كوشت و دەستى راستەۋخۆى تيا ھەبوو: سىنانى كۆرى ئەنەسى نەخەى بوو،
سەرى لە لاشەى كەدەۋە، ھەندىكىش دەلېن: شەمر بوو، خوا پروويان پەشكا.

دواى ئەۋەى كۆژرا سەريان بىرد بۆ عوبەيدوللاى كۆرى زیاد لە كوفە،
عوبەيدوللا بەو چوكلەى كە بە دەستىۋە بوو پىيائى دەكىشا و دەيخستە نىو
لوتىيەۋە، ئەۋەبوو ئەنەسى كۆرى مالك ھەستا و وتى: بە خوا خراپت لەگەل

ده كه، ئه من په يامبهري خوام بيني ﷺ ماچي شويني چوكله كهي توي ده كرد^(۱).

ئيراهيمي نه خعي ته لي: نه گهر له بكوراني حوسهين ببوايه م و پاشان بخرايه مه به هه شته وه پروم نه ده هات به لاي په يامبهري خوادا ﷺ برؤم و بمينيت^(۲).

* كي له خانه واده كهي حوسهين كورزا؟

* له مندا له كاني عه لي كوري ته بو تالب: حوسهين خوي، جه عفر، عه عباس، نه بويه كر، موحه ممد، عوسمان كورزا.

* له مندا له كاني حوسهين: عه بدوللا، عه لي گوره (زه ينو لعابدين نا).

* له مندا له كاني حه سن: عه بدوللا، قاسم، نه بويه كر.

* له مندا له كاني عه قيل: جه عفر، عه بدوللا، عه بدولپه حمان، عه بدوللاي كوري موسليمي كوري عه قيل، موسليمي كوري عه قيل خويشي له كوفه كورزا.

* له مندا له كاني عه بدوللاي كوري جه عفر: عه ون، موحه ممد^(۳) هه ژده كه س بس له ئال و به يتي په يامبهري ﷺ له م جه نكه ناها وتايه دا كورزان.

(۱) (المعجم الكبير) للطبراني، (۵/ ۲۰۶ رقم ۵۱۰۷)، وانظر: (صحيح البخاري) (كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن والحسين حديث (۳۷۴۸)

(۲) (المعجم الكبير) للطبراني، (۳/ ۱۱۲ رقم: ۲۸۲۹) وسنده صحيح.

(۳) (تاريخ خليفة بن خياط) (ص ۲۳۴).

*** ئەو پێشه کیانهی ئاماژەن بۆ کوشتنی حوسهین ﴿﴾:**

له ئوم سه له مه وه ده لئی: جویره ئیل له لای په یامبه ری خوا بوو ﴿﴾ و حوسه ینیش لای من بوو، حوسه ین دهستی کرد به گریان منیش به رمدا و رۆیشته ژوره وه بۆ لای په یامبه ری خوا ﴿﴾، جویره ئیل فهرمووی: ئەی موحه مه د خۆشیت دهوی؟ ئەویش فهرمووی: به لئی. فهرمووی: دهی ئوممه ته کهت ده یکوژن، ئەگه ریش ئەته وی له خۆلی ئەو شوینەت پیشان ده دەم که تیایدا ده کوژریت، پیشانیدا، بینی شوینی که پیتی دهوتریت که به لا^(١)

هه ر له ئوم سه له مه وه ده لئی: گویم له جنۆکه بوو کاتی که حوسه ین کوژرا شیوه ینان ده کرد^(٢).

به لām ئەوهی که ریوات ده کری کهوا له ئاسمانه وه خوین باریوه، یان ئەوهی دیواره کان خویناوی بوون، یان به ردیک بهرز نه ده کرایه وه ئیلا ژیره کهی هه ر خوین بوو، یان هه ر وشتریکیان سه ر به رایه هه مووی ده بووه خوین، ئەمانه هه ر هه مووی درۆ و ده له سه و قسه ی پوچن، رچه یه کی سه حیچی نییه نه بۆ په یامبه ری خوا ﴿﴾ نه بۆ یه کی که له وانه ی که هاوچه رخی روداوه که بوون، ته نانه ت چعیفیش نییه، ته نها درۆیه که و بۆ وروژاندنی هه ست و سۆز ده کری. ریوایه تانیکی سه نه د پچراون^(٣) و نه گه یشتونه ته روداوه که^(٤).

(١) (فضائل الصحابة) (٧٨٢/٢) رقم ١٣٩١، فهرموده یه کی مه شه وریشه به لām له هه موو ریگا کانیه وه له ئوم سه له مه وه ضعیفه.

(٢) (فضائل الصحابة) (٧٦٦/٢) رقم ١٣٧٣) وسنده حسن.

(٣) بۆ زانینی واتای منقطع پروانه په راویزی لاپه ره ٢٤..

(٤) راجع (البداية و النهاية)، أحداث سنة ٦١هـ.

هەروەھا لە ئىبن عەبباسەو ئەللى: لە خەودا پەيامبەرى خوا ﷺ يىنى، لە نيوەرۆيە کدا قزى خۆلاوى و شىواو بوو، شوشەيە کى هەلده گرت خوينى تيدا بوو، وتم: ئەي پىغەمبەرى خوا ئەو چىيە؟ فەرموى: خوينى حوسەين و هاو ئەلە کانييتى، لەو کاتەو بە دوايدا ئەگەر پىم تا ئەمرو. عەمار کە هەوالخوانى فەرمودە کەيە دەللت: ئەمە مان لای خۆمان لە بەرکرد، دواى بينيمان حوسەين لە هەمان ئەو رۆژەدا کوژرا^(۱) هەروەھا پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: (هەركەس بمىنى لە خەودا، ئەوا بەراستى منى بينيوە)^(۲).

جا ئىبن عەبباسىش شارەزاترين کەسە بە شىو و روخسارى موبارەكى پەيامبەرى خوا ﷺ^(۳).

سزای دونيا پيش دواروژ:

ئەو کەسەى وا فەرمانى کوشتنى حوسەينى کورپى عەليدا عوبەيدوللاى کورپى زياد بوو، بەلام زۆرى نەبرد يە کسەر کوشتيان، موختارى کورپى ئەبى

(۱) (فضائل الصحابة) (۷۸۸/۲ رقم ۱۲۸۰)، واسنادە صحيح.

(۲) (فضائل الصحابة) (۷۸۸/۲ رقم ۱۲۸۰)، واسنادە صحيح.

(۳) بينينى پەيامبەرى خوا ﷺ لە خەودا بە تەنها بەس نيبە، بەلکو دەبىت ئەوئى لەخەودا بينيوە شىو و روخسارى هەمان شىو و روخسارى پەيامبەرى خوا ﷺ لە ژيانيدا، بەو شىوازە بىت کە لە کتیبەکانى سیرەدا پروون کراوەتەو. بۆ نمونە: کەسىک پەيامبەرى خوا ﷺ دەبينى لە خەودا لە شىوئى پياويکى کورته بالا، يا لەر و لاواز، يا پيش سپى يا... ئەمە پەيامبەرى خوا ﷺ نيبە، چونکە پەيامبەرى خوا ﷺ شىوئى وا نەبوو... نە بالای کورت بوو، نە لاواز بوو، بەلکو چوار شانەيەک بوو (روح و مالم فیدای بى) تەنانەت هەموو تەلە سپیەکانى پيشى موبارەكى نەگەشتۆتە بىست تەل، جا ئاگادار بە. (وەرگير)

عوبه يد هه ستا کوشتي و ټوله ي حوسه يني لي سنده وه، جا ئه م موختاره لهو
که سانه بوو که پшти موسليمي کورې عه قيلی بهردا و پاشگه ز بوويه وه.

هه ربويه ئه م کاره بو خه لکي کوفه ټوله سندنه وه بوو له نه فسي خويان،
چونکه :

په که م: ئه وان پшти موسليمي کورې عه قيليان بهردا، تا کوشتيان و
که سيشيان جوککه ي ليوه نه هات.

دوه مېش: کاتيک حوسه يني دهرچوو که سيان بهرگريان لينه کرد، تنها حورپري
کورې يه زیدی ته ميمي و هاوه له کاني نه بيت، به لام خه لکي کوفه ئه وان وازيان
ليته ينا، هه ربويه ده بينيت سينه ده کوتن و ئه وه ده که ن که ده يکه ن، هه مووی بو
سرپنه وه ي ئه وه له يه ي باو و باپيرانه هه روه ک خويان ته لين^(۱).

عوماره ي کورې عومه ير ته لي: سه ري عوبه يدوللاي کورې زياد و دار و
ده سته که يان هينا و له مزگه وته که ي (په حبه) دا ريز کران، ده لي: که گه يشتمه
لايان گويم لييوو ده يانوت ئه وه هات، ئه وه هات، بينيم مارککه، به نيو
سه ره کاندا ده رويشت تا چوه نيو لوتي عوبه يدوللاي کورې زياده وه، که ميک

(۱) ئه و سوپاي موختاره ي که ټوله ي حوسه ينيان کرده وه ناوي خويانيان نابوو (التواين)
(توبه کاران)، وه کو دان پيدانانتيک به و که مترخه ميه ي له ئاست حوسه يني کرديان، ئه م ش سه ره تاي
دهرکه وتني شيعه بوو وه کو مه زه بيکي سياسي، به لام دهرکه وتني شيعه وه کو مه زه بيکي فيکري
و فيقه ي دواي ئه وه دهرکه وت ده ميک دواي روخاني ده ولته ي بدني ئومعه ييه بوو.

مايهوه و پاشان هاته دەر و چوو تا ديارى نهما، پاشان هەم وتیان: ئەوه هاتهوه، ئەوه هاتهوه، هەمان کارى دووبارە یان سێ بارە کردەوه^(١).

ئەمەش تۆڵەیه کی خوایی بوو لەم پیاوهی کردەوه که دەستیکی گەورەى هەبوو لە کوشتنى حوسەینی کۆری عەلى دا عليه السلام.

هەر وهه ها له ئەبى رەجائى عەتارەدیه وه وتویه تی: جویین به عەلى و ئەو خانەوادیه مەدەن، ئیمە هاوماڵیکی (بەلهوجین) یان^(٢) هەبوو وتی: ئەم فاسقه - حوسەینی کۆری عەلى - نابینن خوا کوشتی، ئەبو رەجا عەلى: ئەوه بوو خوای گەوره سپیاییه کی تووشی چاوی کرد و کویری کرد^(٣)

(١) (جامع الترمذي) كتاب المناقب، باب مناقب الحسن و الحسين، حديث (٣٧٨٠)، واسناده

صحيح.

(٢) هۆزیکه له هۆزهکانی عەرەب.

(٣) (المعجم الكبير) (١١٢/٣ رقم ٢٨٣١) وسنده صحيح.

باسی سییهه

کێ حوسهینی کوشت ﴿﴾ ؟

پیش ئهوهی بکوژانی حوسهین بناسین، وههه با چهند سالتیک بگهڕینهوه دواوه بۆ لای عهلی و حوسهین له گهڵ شیععه که یاندا، [شیعه لیتره واته سه رهخر و لایهنگر] ^(١):

١. عهلی ﴿﴾ :

سکالا له دهست شیععه که ی ده کات (له خه لکی کوفه) و ئه لێ: (له راستیا هه موو گه لیک له سته می کاریه ده ستانی ترساوه، به لام من وام لیته اتوه له سته می ژێر ده سته کانم ده ترسم، وتم ده رچن بۆ جیهاد ده رنه چوون، وتم گوی بگرن گویتان نه گرت، به نه یینی و به ئاشکرا بانگم کردن دهنگتان نه بوو، ئامۆژگاریم کردن وه رتان نه گرت، بۆ ئیوه ئاماده ن به س وهك نه بوو، به ندهن وهك خاوه ن به نده ؟ حیکمه تان بۆ باس ده که م لێی راده که ن، به ئامۆژگاری چاک ئامۆژگاریتان ده که م بلاوه ی لیده که ن، قسه تان بۆ ده که م و هانتان ده ده م له بۆ جیهادی خه لکانی زۆردار که چی ناگه مه کو تایی وته کانم سه به ئیانه ^(٢) هه ریه ک بۆ لایه ک بلاوه ی

(١) گرنگی ئهم چهند ووتانه -چی ئه وه ی عه لی بێ یان ئه وانه ی حه سه ن و حوسه ین په زای خوا له هه مو یان بێ- له وه دایه که هه مو ی ته نها له کتیی شیععه مو یته دیعه کانه وه په وایه ت ده کات - به بێ ئه وه ی ناوی یه ک کتیی ئه هلی سونه بی نی ت، له سه رو ی هه مو یان ی شه وه کتیی (نهج البلاغه) که پینگه ی ئه و کتیه له نیویاندا زانراوه و شاراوه نیه، جا منیش بۆ راقه ی وته کان پشتم به کتیی (نهج البلاغه) به شه رچی محم ده به ده به ستوه . (وه رگێژ)

(٢) په ندیکه عه ره بیه، بۆ په رش و بلاوی و ته فره قه ده هی تر یته وه، لسان العرب (سبأ).

ليدهكهن و دهگهړينهوه بو مه جليسي خوټان و خوټان له ناموژگاريه كانتان گيل دهكهن، بهياني راستان دهكه مهوه كه چي ئيواره دهگهړينهوه بولام وه كو قهوس لار بوونه ته وه، راستكه ره وه وهرس بوو راستكراو هيش ياخي بوو، ئه ي ئه وانه ي به لاشه ئاماده ن به عه قل ليړه نين، هه وهس و ئاره زو جياوازه كان، ئه ي ئه وانه ي كه واليه كانتان به دهستانه وه گير هاتوون، هاوړي كه تان [مه به ستي خوځيه تي] گوړالي خوا ده كا و ئيوه ش سهرپي چي دهكهن، به لام هاوړي كه ي شامتان سهرپي چي خوا ده كا كه چي خه لكه كه هر گوړايه لين، قه سه م به خوا حزم نه كرد موعاويه ئيوه ي بوم بگورپيايه ته وه به گورپينه وه ي دينار به دره هم، ده ي له ئيوه برديا به و پياويكي له واني پيم بدايه، ئه ي خه لكی كوفه ئه من گيرود ه ي سي و دوواني بوم به دهستانه وه: كهړي گوډدار، لالي قسه كهړ، كوړي چاودار^(۱)، نه به ريز و دلسوز له به يه كه گه يشتن، نه براده ري سيقه ن له نارحه تي، دهستان به خولا چي، ئه ي هاو شيوه كاني و شتر كه چاوديره كه ي ديار نيه، تا له لايه كه وه كزيان ده كه يته وه له لاهي تره وه بلاوه ي لي دهكهن^(۲)

كاره كه به مه وه نه وه ستا ته نانه ت تو مه تي در شيان داوه پالي - په نا به خوا -.

شهریف رها له ئه ميري پرواداران ه وه عه لي ﷺ رپوايه ت ده كا كه وتوويه تي: (أما بعد: ئه ي خه لكی عيراق ئيوه وه ك زني سك پر وان، سكي پر بوو بي و

سبا ليړه دا: زاناياني زمان جياوازيان ه يه كه له چيه وه هاتوه و وه رگراوه، ره ئي په سه ند ئه وه يه واته: وه ك سه به ئيه كان كه گه ليكن له كوندا به هوي سهرپي چيانه وه خوا - سبحانه - له ناوي بردون = نسأل الله العافية خوا خه شم و قيني خوي لينگرتوون و تفر و توناي كردوون و هه ري كه و بولايدك بلاوه ي ليكردوه. (وه رگيږي)

(۱) ئه مه سيانه كه دواي ئه وه ش دوانه كه ي تره. (وه رگيږي)

(۲) نهج البلاغه (۱۸۱/۱-۱۸۹).

ماوهی تهواو بوو بـی پاشان به مردویتی منداڵه که ی دانابی، پاشان میرده که ی
مردبی و ماوهی بیوه ژنیشی درێژه ی کیشا بی، ئینجا خزمه دووره کانی میراتیان
گرتبی، ده به خوا به ئیختیاری خۆم نه هاتم بۆلاتان به لکو به زۆر هاتم، جا پیم
گه یشتوو که ئه لێن: عه لی درۆ ئه کات، خوا بتان کوژیت! درۆ به ده م کیوه
ئه که م) ^(١) ز

ههروه ها ئه لی: (خوا بتان کوژیت! به راستی دلمتان پر کرد له کیم و زوخوا
و سنگمتان پر کرد له رق و کینه و هه ناسه متان هه مووی کرد به غه م و خه فه ت
و را و بۆچونی منتان به سه ربیچی و سه رکزی خۆتان لی تیک دام) ^(٢).

٢. هه سه نی کوپی عه لی ﴿﴾ :

ئه لی: (به خوا و ئه زانم موعاویه له مانه بۆ من باشتره، وا ئه زانن لایه نگری
منن؟ که چی و یستیان بکوژن، شتومه که کاغیان تالان کرد، پاره و سامانه که میان
برد، ده به خوا ئه گه ر موعاویه په یمانیکم لیوه ر بگری که خوینمی پی بپارێزیت و
ئه مینم بکات له مال و خیزانه که م ئه و باشتره له وه ی بکوژن، ئه و کاته
وخواخیزانه که شم له ده ست ئه چیت، خۆ ئه گه ر له گه ل موعاویه دا کوشتار بکه م
ئه و ئه و کاته ده که ن به ملامدا و به ناشتی ده مخه نه ژیر ده ستی) ^(٣).

(١) نهج البلاغه (١١٨/١-١١٩).

(٢) نهج البلاغه (١٨٧/١ - ١٨٩).

(٣) الندوة (٢٠٨/٣) و (في رحاب أهل البيت) ص (٢٧٠).

ههروهها به شيعه کهى خۆى ئەلى: (ئەى خەلکى عىراق له بهر سى شت وازم لى هينان: کوشتنى باوکم و ليدانى من و تالانکردنى شتومه که کانم)^(۱).

* غه درى خەلکى کوفه که بکوژى حوسه يين:

موحه مەدى کورپى عەلى کورپى ئەبو تالب که ناسراوه به ئيبنولحەنفە، ئەميش ئامۆژگارى حوسه يينى براى ﷺ کرد و پى و ت: برام ئەتۆ دەزانى ئەوان غه دريان له بابت و براکت کرد، جا ئەترسم حالى تۆش وه حالى ئەوان بى و به دهردى ئەوان پرۆى^(۲).

ههروهها شاعيرى به ناويانگ فەرەزدهق -کاتىک حوسه يين پرسىارى ئەو شيعه يەى خۆى لىکرد، که ئەم له لايانه وه دىته وه - فەرەزدهق وتى: (دليان له گەلته و شيره کانين له سهرته، به لام فەرمان له ئاسمانه وه داده به زىت و خوداش ئەوهى بيهوى دهىکات، حوسه يين وتى: (پاست ده کهى فەرمان هه بۆ خودايه و هه موو پرۆى ئەو له کردنى کارىکدايه، خۆ ئەگەر قەزای خوا به شيوه يه هات که ئيمه حەزمان لى ئەکرد و پى پازى بووين، ئەوا سوپاسى ده کهين له سهر نيعمه ته کانى، هه ئه وىش پشت و په نايه بۆ شوکرانه بژيرى کردن، ئەگه ريش وا نه بوو خۆ ئەگەر که سينک نيه تى پاست بى و به نه ينى له خوا ترس بى دوور ناکه ويته وه)^(۳).

(۱) (لقد شيعني الحسين) ص (۲۸۳).

(۲) اللهوف لابن طاووس ص (۳۹)، عاشوراء للإحسانى ص ۱۱۵، المجالس الفاخرة لعبد الحسين ص ۷۵، منتهى الآمال ۱/ ۴۵۴، على خطى الحسين ص ۹۶..

(۳) المجالس الفاخرة لعبد الحسين ص ۷۹، على خطى الحسين ص ۱۰۰، لواعج الأشجان للأمين ص ۶۰، معالم المدرستين ۶۲/۳.

کاتیکیش حوسهين ﷺ قسهی له گهل کردن ناماژهی بۆ پیشینهیان کرد، که چیان به سهر باوک و براهی هیناوه، له وتاریکیدای تهلی: (خو ته گهر تهوه نه کهن و په یمانه که تان بشکینن و به یعه تی من له گهر دنتان لادهن، تهوه شتیکی سهیر نییه له ئیوه، مه گهر به سهر باوک و براهم و موسلیمی کوری مامتان نه هینا، به راستی مه غرور تهوه که سیه به ئیوه فریو بخوات)^(١).

٣. عهلی کوری حوسهين ناسراو به زهینولعابدین:

دائه به زیته سهر سهر خهرانیی (شیعه) که بی و سهرزه نشتیان تهکا و تهلی: (تهی خهلکینه سویندتان تهدهم به خوا ده زانن که نوسراوتان بۆ باوکم نووسی و پاشان فیلتان لیکرد، گفت و په یمان و به یعه شتان پیدا و پاشان له گهلی به شهر هاتن و سهر شوپیتان کرد، دهک له ناویچی تهو کارهی وا کردوتانه، بۆ ره ی خراپیتان، به چ رویه که وه ته ماشای په یامبهری خوا ده کهن ﷺ کاتیک پیتان تهلی: (عیره تی منتان کوشت، نابرو (حورمهت)ی منتان برد، ده برۆن ئیوه له ئومه تی من نین)، تهوه بوو دهنگی گریانی ئافره تان له هه موو لایه که وه بهرز بوویه وه وهه ندیکیان به هه ندیکي تریان دهیوت: تیاچوونه و به خوتان نازانن.

پاشان وتی: (ره هه تی خوا له که سیك نامۆزگاریه کانم قبول ده کات وه وه سیه ته کهم له پیناوی خوا و په یامبهر و ته هلو به یته که ی ده پارێزیت، بیگومان له پیغه مهری خوادا چاکترین نمونه ی سهرمه شقی و چاولیکه ری هیه بۆ ئیمه).

ههر هه مویان وتیان: ئیمه هه موومان گوپرایه ل و فرماندارین و ده ستمان به تۆوه گرتوه و پشتت لی ناکهین و بهرنادهین، ره هه تی خوات لی بی فرمانی

(١) معالم المدرستین ٧١/٣ - ٧٢، معالی السبطين ٢٧٥/١، بحر العلوم ١٩٤، نفس المهموم ١٧٢، خير الأصحاب ٣٩، تظلم الزهراء ١٧٠.

خۆتمان پى بلى، ئىمە شەرىن له بۆ شەرت و ئاشتىن له بۆ ئاشتىت و دەدەين له يەزىد و تەبەرا لە ھەر كەسىك دەكەين ستمى لىتكردى، ئەوئىش وتى: ھەى ھو، ئەستەمە ئەى خىانەتكار و فیلبازىنە، بە دەست نەفسى خۆتانەو ھە گىرتان خواردو، دەتانەوئى بىنە دەم منەو ھەروەك بە دەم ھاتنەو ھەتان بۆ باوباپىرانم لەو ھەو پىش؟ نە بە پەرەردگارى و شترانى سەماكار^(۱)، برىنەكە سارىژ نەبوو ھەو، دوئىنى باوكم لەگەل خانەوادەكەى كوژرا، ھەرگىز جەرگ برىنەكەى پەيامبەر و ئالوبەيتەكەى و باوكم و كورەكانى باوكم لە نەبىر ناباتەو، ھىشتا شەيدا و ھۆگريان لە زمانە چكۆلەمدايە، تالىي لە قورگ و گەرومدايە، خەم و خەفەتى لە سنگمدايە^(۲).

ھەروەھا كاتىك بە لاى خەلكى كوفەدا تىپەرى، بىنى شىوھن دەكەن و دەگىرن، ئەمىش لىيان تورە بوو وتى: (شىوھن دەكەن و دەگىرن لە پىناوى ئىمە، ئەى كى كوشتمانى؟)^(۳).

(۱) سەماكاران (الراقصات): و شترە، چونكە و شتر لەكاتى پىكرىندا لار و لانجەيتى ئەلئى سەما ئەكا، راي تىش ھەيە لەسەرى. (وەرگىز)

(۲) ذكر الطبرسي هذه الخطبة في الاحتجاج (۳۲/۲) وابن طاووس في الملهوف ص ۹۲ والأمين في لواعج الأشجان ص ۱۵۸ وعباس القمي في منتهى الآمال الجزء الأول ص ۵۷۲، وحسين كوراني في رحاب كربلاء ص ۱۸۳ وعبد الرزاق المقرم في مقتل الحسين ص ۳۱۷ ومرتضى عياد في مقتل الحسين ص ۸۷ وأعادها عباس القمي في نفس المهموم ص ۳۶۰ وذكرها رضى القزويني في تظلم الزهراء ص ۲۶۲.

(۳) الملهوف ص ۸۶ نفس المهموم ۳۵۷ مقتل الحسين لمرتضى عياد ص ۸۳ ط ۴ عام ۱۹۹۶م تظلم الزهراء ص ۲۵۷.

۴. نوم که لسومی کچی علی ﷺ:

وتی: (تهی خه لکی کوفه عه یبه بۆتان، چیتانه بۆ پشستی حوسه ینتان بهردا و دوایش کوشتان، پاشان مالا که یتان تالان کرد و بردتان و نافرته کانیتان به دیل گرت، تووشی مهینه ت و دهرده سه ریتان کرد، دهک تیاچن و دوورچن، چ نه هامه تیه که داویه له سهرتان، چ تاوانیکه هه لتان گرتووه له سهر شانتان، چ خوینانیکتان پړان، چ ژنانیکتان دابه کوشتان، چ مندالانیکتان فهوتان، چ سامانیکتان برد به تالان، پیاوانیکتان کوشت باشتیرینی دواي په یامبهر بوون ﷺ، سۆز و بهزه یی له دلتان هه لگراوه) (۱).

۵. زهینه بی کچی علی ﷺ :

کاتیک خه لکه که پيشوازيان ليکړد به گريان وړوړووه، پي ووتن: (ده گرین وړوړو تانه؟! نا به خوا زور بگرين و کهم پي بکه نن، به راستی عه یب و شوره ییه و نابروتان چوو، نيتړ هه رگيز پاکی ناکه نه وه [تازه نابروتان چوپړيا]، ئاخر چوون کوشتنی وه چهی کوټا په یامبهر پاک ده که نه وه) (۲).

له رپوايه تيکی تر دا هاتووه: سه ری له که ژاوه کهی درهینا و به خه لکی کوفه ی وت: وسبن تهی ته هلی کوفه، پیاوه کانتان ده مانکوژن و ژنه کانتان بۆمان ده گرین، خوا خوئی دادوهری نیوان ئیمه و ئیویه له وړوژی دوايیدا (۳).

(۱) اللهوف ص ۹۱ نفس المهموم ۳۶۳ مقتل الحسين للمقرم ص ۳۱۶، لواعج الاشجان ۱۵۷، مقتل الحسين لمرتضى عیاد ص ۸۶ تظلم الزهراء لرضي بن نبي القزويني ص ۲۶۱.

(۲) مع الحسين في نهضته ص ۲۹۵ وما بعدها.

(۳) نفس المهموم ص ۳۶۵ و تظلم الزهراء ۲۶۴.

۶. جهواد موحه ديسي:

(هه موو ئهه هۆكارانه وای کرد ئیمامی عهلی ئهه دوو تالاهیان به دهسته وه بچه ژێ و غه در له ئیمامی حوسهین بکهه و ههروه ها موسلیمی کورپی عهقیل به مه زلومی له نیو ئهواندا بکوژری و حوسهین له که ره لای نزیك کوفه به تینویه تی هه ره به دهست سوپای کوفه وه بکوژری^(۱) ^(۲)).

۷. حوسهین کورانی :

ئه لێ: (خه لکی کوفه به وازهینان و بلاوه کردن له حوسهین وازیان نه هیئا، به لکو به هوی رهنگاو رهنگی هه لویسته کانیانه وه هه لویستی سییه میشیان بو پهیدا بوو، ئه وهش به په له کردنیان له ده رچوون بو که ره لا و شه رکردن له گه ل ئیمامی حوسهین علیه السلام، له که ره لاش له وی پێش پرکییان ده کرد له پيشاندنی هه لویستی وا که له ره زای شهیتان و خه شمی خوی میهره بان بوو^(۳)).

* ههروه ها ئه لێ: (هه لویستیکی تریش ده بینین که نیشانه ی نیفاقی خه لکی کوفهیه، عه بدوللای کورپی هه وه زی ته میمی دیته به رانه ره ئیمام حوسهین ئه قیرینی: حوسهینتان تیدا به؟- که چی خه لکی کوفه شه و تا دوینی له شیعه که ی

(۱) موسوعة عاشوراء ص ۵۹.

(۲) جواد محدثی: زانایا به کی گه وه و ناوداریانه، هه ره له و وتانه ی که جیگای خۆیه تی لی ره دا ئامازه ی بو بکری، ئه لێ: (له راستیدا میژوو شاهیده که وا خه لکی کوفه مه شهوون به غه در و په یمان شکاندن، ئیتر هه ره چۆنیک بی میژووی ئیسلام تیروانی نی چا ک نییه له ئاست په یمان و پا به ندی خه لکی کوفه وه (ههروه ها حسین کورانی و مورته زا موته هه ری و کا زعی ئی حسان ی و حوسهینی نه جه فی و مو حسین ئه مین که نووسه ر و وته کانیان دینی ته وه هه ره هه موویان زانای زۆر گه وه و ناوداریان، جوان و تراوه: له زمانی خۆ ته وه قه رزار بار ته که م (من فمک أدینک). (وه رگی ژ).

(۳) في رحاب كربلاء ص ۶۰-۶۱.

عهلی ﴿﴾ بوو پی ئەچی له وانهش بووی که نوسراویان بو نووسی بی یان له
جه ماعه تی (شه بس) بی- ئینجا ئەلی: ئەی حوسهین مژدهی ئاگرت لیبی^(١).

٨. مورتەزا مۆتەهەری :

مورتەزا مۆتەهەری ئەلی: (گومان له وه دا نییه کهوا خەلکی کوفه شیعهی
عهلی بوون، ئەوانهشی حوسهینیان کوشت هەر شیعهی ئەو بوون)^(٢).

ههروهها ئەلی: (ئیمه پیشتر ئەوه مان سهلماند کهوا ئەم چیرۆکه لهم
پروانگه یه وه زۆر گرنگه، ههروهها وتان: کوشتنی حوسهین له لایه ن موسلمانانه وه
به لکو له لایه ن خودی شیعه وه که هیشتا په نجا سالتیک به سه ر وه فاتی
په یامبه ره وه ﴿﴾ تیپه ریوه، به راستی شتیکی سهیره و مه ته لکی سه مه ره یه و
تا بلتی سه رنج را کیشه)^(٣).

جا ئەوهی فه رمانی کر د به کوشتنی حوسهین و پیی دلشاد بوو:
عوبه یدو لّالی کوری زیاد بوو.

ئوهی دهستی له کوشتنی هه بوو: شه مری کوری زیلجه وشه ن و سینانی
کوری نه نه سی نه خعی بوون. ئەم سیانهش هه موویان لایه نگری عه لین و له
صیففینیشدا له نیو سوپاکه ی وی بوون.

٩. کازمی ئیحه سائی نه جه فی :

(١) فی رحاب کربلاء ص ٦١.

(٢) الملحه الحسينية (١/١٢٩).

(٣) الملحه الحسينية (٣/٩٤).

ئەلّي: (ئەو سوپايەي کە دەرچوو بۆ شەپرى ئىمام حوسەين -عليه السلام- سى سەد ھەزار^(۱) بوون، ھەر ھەمويان خەلکى کوفە بوون، نە شامىيەك، نە حىجازىيەك، نە ھىندىيەك، نە پاکیستانىيەك، نە سودانىيەك، نە مىسرىيەك، نە ئىفريقىيە کيان تىدا نەبوو، ھەر ھەموويان کوفەيى بوونە، لە ھۆز و عەشیرەتە جياوازەکانەوہ کۆبوونەوہ)^(۲).

۱۰. حوسەينى کورپى ئەحمەدى بەراقى نەجەفى:

قەزوینى ئەلّي: وە لەو پەخنە و گازندانەي کە لە خەلکى کوفە دەگيرين ئەوہیە: (ئەوان حەسەنى کورپى عەليان -عليهما السلام- بەو دەرەدە برد و ھەستان بە کوشتنى حوسەينى کورپى عەلى -عليه السلام- کەچى خۆيان بانگھيشتيان کردبوو)^(۳).

۱۱. موحسین ئەمین:

(پاشان بیست ھەزار لە خەلکى عىراق بەیعیەتيان داہە حوسەين و غەدريان لیکرد و بەیعیەتى ئەويشيان لەگەردندا بوو، بەلام خروجيان لیکرد و کوشتيان)^(۴).

(۱) ئەم ژمارە راست نيبە، بەلام لەبەر ئەمانەتى عىلمى نووسەر وەکو خۆي ھیناویەتى، ئیمەش ھەر لەبەر ئەمانەتى عىلمى نەمان گۆپى. (وەرگيڤ).

(۲) عاشوراء ص ۸۹.

(۳) تاريخ الكوفة ص ۱۱۳.

(۴) أعيان الشيعة ۲۶/۱.

کي ده ستي راسته وخوي له کوشتني حوسه يندا هېوو؟

نه وهی مه شهوړه له کتیبه ژيان نامه یی و میټوویه کاند ا نه و که سهی راسته وخو ده ستي له کوشتني حوسه يندا هېوو: سینانی کورې نه نه سی نه خعی و شه مری کورې زیلجه وشه ن بوون، سه رگه وړه که شیان عوبه یدوللای کورې زیاد بووه، جا هه م عوبه یدوللای و هه م شه مریش له شيعه که ی عه لین :

١. عوبه یدوللای کورې زیاد: طوسي له کتیبی (الرجال) ه که یدا باسیکړدوه و له هاوه لانی عه لی هه ژماری کردووه^(١).

٢. شه مری کورې زیلجه وشه ن: نه مازی شه هرودی له باره ی شه مره وه نه لی: له صیفیندا له ریزی سوپاکه ی نه میرو لموئمنین علیه السلام بووه^(٢).

* * *

(١) رجال الطوسي ص ٥٤ ترجمه (١٢٠) ط ١١ المطبعة الحيدرية - النجف ١٩٦١م، تحقيق: محمد صادق بحر العلوم. [هه ر بؤ زانياريت طوسي زانايه کی زؤر پايه دارى شيعديه. شه هروديش به هه مان شيوه].

(٢) (مستدرکات علم رجال الحديث) للعلامة علي النمازي الشيرازي، مؤسسة النشر الاسلامي - ١٤٢٥ هـ (٢٢٠/٤) ترجمه (٦٨٩٩).

باسى چوارەم

هەلۆيىستى خەلك لە ئاست كوشتنى حوسەين^(۱)

بىگومان كوشتنى حوسەين ﷺ لەو موسىبەتە گەورانەيە كە بەسەر
موسلماناندا هات، چونكە سەر زەوى كچەزاي پەيامبەرىكى تىدا نەبوو
جگە لەو نەبى و بە مەزلومىش كوژرا -خو لە خوڤى و ئال و بەيتەكەى پازى
بى-، ھەر بۆيە كوشتنەكەى بە نىسبەت موسلمانانى سەر زەويەو موسىبەتتىكى
زۆر گەورە بوو و بۆ خوڤى شەھىدى و پىزلىگرتن و پلە بەرزكردنەو و نىزىك
بوونەو بوو لە خوا، كە ھەلى بۆ ئاخىرەت و نازو نىعمەتى ئەو بەھەشتە لە
جىياتى ئەم دونيا سەخت و ناپەھەتە.

ھەرۋەھا ئەلەين: خۆزگە دەرەچووبايە، بۆ ئەو مەبەستەش زۆرىك ھاوئە
بەريزەكان پىگريان لىكرد، ئەم دەرچوونەى واى لەو زۆردار و زالمەنە كرد دەستيان
بچىتە خوڤى كچەزاكەى پەيامبەرى خوا ﷺ و پاشانىش بە مەزلومى شەھىدى
بكەن، بەراستى ئەوئەندە شت لە كوشتنەكەى كەوتەو كە ئەگەر لە شارەكەى
خۆى دەرەچووبايە ئەوانە روى نەدەدا.

(۱) شيخ الاسلام ئىبن تەيمىيە -بە پەھمەت بى- لەبارەى بكورزانى حوسەينەو ئەللى: ئەوئەشى
حوسەينى كوشت، يا ھاوکارى كرد، يا پازى بوو بەكوشتنى، لە عەنەتى خوا و مەلانىكەت و
ھەموو خەلكى لىبى. ئەو ئىبەت تەيمىيە كە ئەھلى بىدەع بە تايبەت پافىزە زۆر زۆر رىقان لىبەتى،
وا دەزانن رقى لە ئال و بەيت بوو، بەلام بەراستى ئەو نىشانەى جەھلىانە بە شىخ الاسلام، ھەر لە
كۆنىشەو و تراو: الناس أعداء ما جهلوا، خەلك دوژمنى ھەر شتىكن نەيناس و شارەزاي نەبن و
پەيان پى نەبردەيت. (وەرگىز).

به لام كاري خوايه جل جلاله، هه چييهك خوا ته قديري بكا نه بې و با خه لكيش نه يه وي.

دواي نه وساش كوشتني حوسه ين له كوشتني په يامبه ران مه زن تر نييه، نه وه تا په يامبه ر يه حيا سولات و سه لامې خواي له سهر، سهر يان بري و هيټايان كرديان به ماره يي ثافره تيكي داوښن پيس، هه روه ها زه كه ريا هه ر به كوشتن چوو و عومه ر و عوسمان و عه ليش هه ر هه موويان به كوشتن روښتن، نه مانه هه موويان له حوسه ين باشتن خوا له وان و له نه ميس رازي بي، هه ر بوږيه جائيز نييه مروځ كاتي ك يادي كوشتني حوسه ين بكات ده ست بكات به له خوډان وده م وچاو رنن و نه وان، هه موو نه مانه له شه ر عدا نه هي ليكراوه، نه وه تا په يامبه ري خوا ﷺ ده فرموي: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَ شَقَّ الْجُيُوبَ»^(١)، واته: (له ټيمه نييه نه وي له گونايي دده و سنگي دده ري).

هه روه ها ده فرموي: «أَنَا بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَةِ»^(٢)، واته: (من به ريم لهو ثافره ته ي شيوه ن ده كا و له وي قزي داده رني و له وي له سنگي دده ودايده رني).

الصالقة: نهو ثافره ته يه به ده نكي به رز ده گري و شيوه ن ده كا.

الحالقة: نهو ثافره ته يه قزي داده رني.

الشاقة: نهو ثافره ته يه له سنگي دده ودايده رني.

(١) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ليس منا من شق الجيوب حديث (١٢٩٤). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود (١٠٣).

(٢) (صحيح البخاري) (كتاب الجنائز، باب ما ينهي من الخلق عند المصيبة (١٢٩٦). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود و شق الجيوب والدعاء بدعوى الجاهلية، حديث رقم (١٦٧/١٤٠).

هەروەھا پەيامبەرى خواﷺ دەفرمويىت: «إِنَّ النَّاحَةَ إِذَا لَمْ تَتُبْ فَإِنَّهَا تُلْبَسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ دِرْعًا مِنْ جَرَبٍ وَسِرْبَالًا مِنْ قَطْرَانٍ»^(۱). واتە: (ئەگەر شىوئەنكەر تەوبە نەكات، ئەوا لە رۆژى قىامەتدا قەمىسىكى گەپر و خورىان و پۆشاكىكى قەترانى دەكرىتە بەرى).

بۆيە پىويستە لەسەر موسلمان ئەگەر موسىبەتتىكى ئاوا رويدا، ئەو بەلەيت كە خواى پايەبەرز دەفرمويەتى: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ {الفرة: ۱۵۶}. واتە: (ئەوانەى كە هەركات تووشى بەلا و موسىبەتتىك دەبن، دەلەين: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئىمە هەر هى خواين و سەرەنجامىشمان هەر بۆ لاى ويە).

✽ هەلۆيستى خەلك له كوشتنى حوسەين:

خەلك له كوشتنى حوسەين دەبنەو سى كۆمەلەو:

كۆمەلەى يەكەم: وا دەبينن كوشتنى حوسەين هەق بوو، چونكە خروجى لە پىشەواى موسلمانان كردوو و ويستويەتى كۆكى و تەبايى موسلمانان تىك بدا^(۲). هەروەھا ئەلەين پەيامبەرى خواﷺ دەفرمويەتى: «هەركەس هات و ئىوئەش پىشەوايەكى خۆتان هەبوو كاروبارى بەرپووە دەبردن، جا ويستى

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى من الحلق عند المصيبة (۱۲۹۶).
(صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الحدود وشق الجيوب والدعاء بدعوى الجاهلية، حديث رقم (۱۶۷/۱۴۰).

(۲) (عەربىيەكەى ((وأردا أن يشق عصا المسلمين)) مەبەست پىتى: اجتماعهم وائتلافهم. انظر مختار الصحاح باب (ع ص ا). هەندىك بە (دار) تەرجومەى دەكەن، لە راستیدا ئەگەر هەر راستیش بى لە پوى زمانەوانىيەو وەرەگىرپەردى، دەبەيت بەگوتەيت (گۆچان) نەك (دار)، لەبەر: يەكەم/خوى بەو مانايە ديت. دوو/كنايەيە بۆ شكاندننى ئەو گۆچاندنى كە موسلمانان پىتى وەستان. كە گۆچانى تەبايى و كۆك بوونە. والله أعلم وهو الموفق. (وەرەگىر)

کۆمہ لہ کەتان تیک بشکینی، ھەرکەسیک بووہ بیکورن، کائنا من کان^(۱). جا حوسەینیش ویستووێتە کۆمەلای موسلمانان تیکدا و پەيامبەریش ﷺ دەفەرموێت: «اقتلوہ کائنا من کان» بۆیە کوشتنەکە ی پاستە، ئەمەش ووتە ی (ناصبیەکانە)^(۲)، کە رقیان لە حوسەینی کور ی عدلی کور ی ئەبو تالبە - پەرەزای خوا لە خۆی و لە بابی بی-.

کۆمەلە ی دووہم: ئەلین: حوسەین ئەو ئیمامیە کە گۆرپایەلی واجب بوو و پیویست بوو کارە کە تەسلیم بەم بکرایە. ئەمەش قسە ی شیعەکانە.

کۆمەلە ی سییەم: کە ووتە ی ئەھلی سوننەت و جەماعەتە، ئەلین: بە مەزلومی کورراو، بەلام کاربە دەست نەبوو واتە ئیمام نەبوو، وەکو خارجیە کیش نەکورراو، بەلکو بە مەزلومی کوشتیان و شەھیدیان کرد ھەر وەکو پەيامبەر ﷺ دەفەرموێ: (حەسەن و حوسەین گەورە ی گەنجانی بەھەشتن)^(۳). ھەر وەکو ویستیشی بگەرێتەو، یان پروات بۆلای یەزید لە شام، بەلام ئەو بوو رێگریان لیکرد و وازیان لی نەھێنا ھەتا نەبیئتە دیلی ژیر دەستی کورەکە ی زیاد.

* دوو بیدەعی تازە داھێنراو :

شیخ الاسلام ئیبن تەیمیە دەلی: (دوای کوشتنی حوسەین خەلک دوو بیدەعیان داھێنا:

(۱) (صحیح مسلم) کتاب الامارۃ، باب حکم من فرق أمر المسلمین وهو مجتمع، حدیث رقم (۱۸۵۲).

(۲) الناصب: ئەوانەن کە رقیان لە عدلی و خانەوادەکە یەتی.

(۳) (أخرجه الترمذي) کتاب المناقب، باب مناقب الحسن والحسين حدیث (۳۷۶۸).

يه كه ميان: بیدعەى غەمبارى و شیوه نكردن له پوژى عاشورادا، به له گونا دان و هاواركردن و گریان و تینویه تی و خویندنه وهى شیوه نامه و لاواندنه وه، كه نه مانه سه رده كیشى بۆ جنیو و نه فیه تكدن له پیشینیان و تاوانباركردنى خه لكانیكى بى تاوان ته نانه ت جنیو به (پیشكه وتوه یه كه مه كان) (السابقون الاولون) ده دریت، هه روه ها سه رگوزه شته ی كوشتنه كه ی ده خوینریته وه كه زۆریه ی درۆ و ده له سه یه، جا نهو كه سه ی كه نه م كارەى داهیناوه مه به ستی كرده وه ی ده رگای ناشوب و به ش به ش كردنى ئوممه ت بووه، وه گه رنا مانای چیه نه م یاده هه موو سالتك دووباره بكریته وه و خوین بریژری و پابردو گه وره بكریته وه خو پپوه ی په یوه ست بكری و باوش بكریته گۆپه كان).

دووه ميان: بیدعەى خوشی و شادی و دابه شكردنى شیرینی و به خشین به مندال و خیزان له پوژى كوشتنى حوسه یندا.

له كوفه دا خه لكانیك هه بوون لایه نگری ئال و بهیت بوون له سه روى هه موویانه وه موختاری كورپى نه بو عوبه ییدی موته نه بیئى درۆزن له گه ل خه لكانیكى تردا كه رقیان له ئال و بهیت بوو له سه روى هه موویانه وه هه جاجی كورپى یوسفى سه قه فى، جا بیدعە به بیدعە چاره سه ر ناكری به لكو به به ریاكردنى سونه تی په یامبه ر ده بیټ ﷺ هه روه ك خواى بالا ده فه رموى: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقره ۱۵۶) ^(۱).

باسې پېنجه م

هه لویستی نه هلی سوننه ت له ناست یه زیدی کورې مو عاویه

* هه لویستی یه زید له کوشتنی حوسه ین ﷺ:

یه زید دهستی له کوشتنی حوسه یندا نه بووه، نه مهش دیفاع کردن نییه له یه زید به لکو دیفاع کردنه له هق^(۱)، له وهو پیشیش روغان کرده وه کی حوسه ینی کوشتوه.

یه زید که عوبه یدوللای کورې زیادی نارد بو نه وه بوو نه هیلت بیته کوفه وه، فرمانی کوشتنی پینه کرد، به لکو خودی حوسه ین ﷺ گومانی خیری به یه زید هه بوو کاتیک وتی: (یان نه وه تا ریگم بدن پرؤم بولای یه زید و به یعه تی بده می).

شیخ الاسلام ثین ته میه ئه لی: (به ئیتفاقی نه وانه ی میژوو ده گوازنه وه یه زید فرمانی به کوشتنی حوسه ین نه کردوه، به لام بو ثین زیادی نووسی که نه هیلت حوسه ین ببیته والی عیراق و کاتیکیش هه والی کوشتنی حوسه ین

(۱) با خوینهری به ریز به باشی نه مه بزانی، به لام له گه ل نه وه شدا نه هلی سوننه ت و جه ماعت به هیچ شیوه یمه خوشیان به یه زیددا نایه ت، هه روه کو له سه له فوه هاتوه و فرمانه: بو کسیتک هیه که پروای به خواو به رژی دوا یی هه بیت ویه زیدی خوش بویت؟! به لی نه هلی سوننه خوشیان به یه زیددا نایه ت، به لام نه وه ی هق بیت روونی ده که نه وه، چونکه هق له هدر که سیک تر عه زتره، جا نه هلی سوننه نه زیاد نه لئن و نه که م، نه خوشمان نه وی و نه له عه تی لی ده که ین، به لام نه وه ی که نووسر باسی ده کات راستیه که و نه بیت روون بکرتته وه، هق هه قه و نه بیت بگورتیت، چونکه خه لکانی نه یار و ناحه ز له باسکردنی نه مه دا مه رام و نامانجی تریان هیه . (وه رگیت).

- به لکو باشر وایه بلتین (لا یسب ولا یحب محبة الصالحین) (م. خلیل).

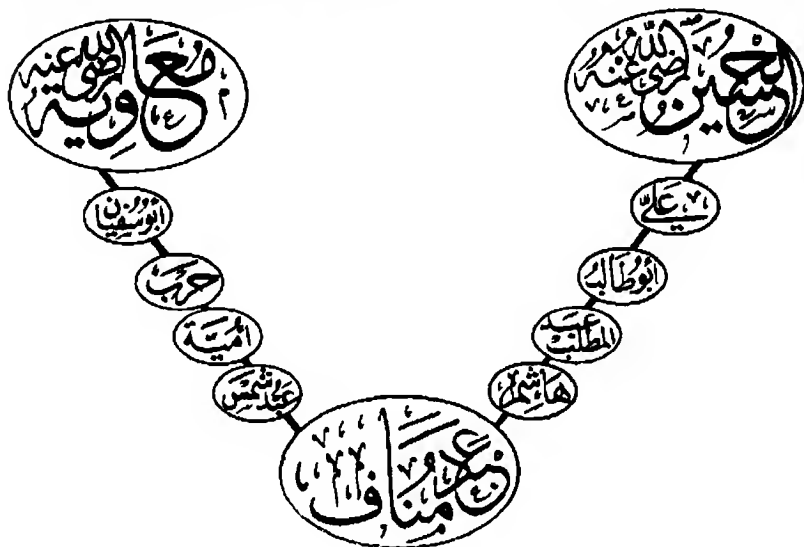
گەيشته يەزىد ناپەهەتى خۆى دەرخست و گريانىش لە ماله كەيهوه بىسترا وه يەكئىكىانى بە ديل نەگرت و بەلكو پىزى لە ئەهل و بەيته كەى گرت و پىگەشى دان تا گەرانەوه شويىنى خۆيان.

ئەمما ئەو پىوايه تانەى باس لەوه دەكەن كە بى پىزى بەرانبەر ئافره تانى خانەوادەى پەيامبەر ﷺ كەردوو و وهكو دىلى جەنگ براون بۆ شام و لەوئىش بەهەمان شىوه بىپىزىيان لە ئاست كراوه، ئەمانە هەر هەموو ووتەى پوچن، بەلكو بەنى ئومەييە بەنى هاشميان زۆر بە پىزدار تەماشاشا كەردوه، تەنانت كاتىك حەججى كورپى يوسفى سەقەفى پۆشت فاتيমেى كچى عەبدوللای كورپى جەعفەرى خواست، عەبدولمەلىكى كورپى مەروان ئەم كارەى قبول نەكرد و فرمانى كرد بە حەجج وازى لى بىنى و تەلاقيدا، جا ئەوان بەنى هاشميان بە گەوره و گران تەماشاشا كەردوو، تەنانت هەرگىز پۆژىك لە پۆژان هىچ ئافره تىكى هاشمى نەكراوه تە كەنيزەك^(١) جا بۆيه ئافره تى هاشمى لەو ماوه يەدا هەميشە زۆر بەپىز و گرانەوه تەماشاشا كراوه.

يان دەگوترى سەرى حوسەين براوه بۆ يەزىد، ئەميش بە هەمان شىوه ئىسپات نەبووه، بەلكو سەرى حوسەين هەر لە لای عوبەيدوللای بوو لە كوفە، پاشان حوسەين نىژرا و كەس شويىنە كەى نازانىت، بەلام ئەوهى مەشهورە هەر لە كەريە لا لە شويىن كوشتنە كەى سپاردويانە.

(١) (منهاج السنة) (٥٥٧/٤ - ٥٥٩) بتصرف.

شجره نسب الحسين وعائمه خاتون

هه لويستی ناوهند له ناست يه زید:

شيخ الاسلام ثين تهيمه دهلي: خه لك له ناست يه زید دوو پهر و ناوهنديكن:

دهسته ي يه كه م: ده مارگريان بوي هيه و خوشيان دهوي و تهنانهت

نيدديعاي په يامبه رايه تي و مه عصومه تيشي بو ده كهن.

دهسته ي دووهم: ده مارگريان له سهري هيه و رقيان لييه تي و تهنانهت كافي

ده كهن و وا ده بينن كه مونافيق بووه و له روكهش خوي به موسلمان پيشانداوه و

به لام به دل مونافيق بووه و رقي له په يامبه ر بووه ﷺ.

ههروه‌ها - کاتيک حوسه‌ين کوژراوه يان کاتيک کوشتاري خه‌لکي هه‌پړه‌ي
کردوو- نه‌و شيعره ده‌دنه پالي که وتوويه‌تي:

لَيْتَ أَشْيَاخِي بَبْدَرْ شَهْدُوا جَزَعَ الْخَزَرْجِ مِنْ وَقَعِ الْإِسْلُ
قَدْ قَتَلْنَا الْقَرْنَ مِنْ سَادَاتِهِمْ وَعَدَلْنَاهُ بِبَدَرْ فَأَعْتَدَلُ
وَلَعْتَ هَاشِمُ بِالْمَلِكِ فَلَا خَبْرُ جَاءَ وَلَا وَحْيٌ نَزَلَ

ههروه‌ها وتوويه‌تي:

لَمَّا بَدَتْ تِلْكَ الْحُمُولُ وَأَشْرَفَتْ تِلْكَ الرُّؤُوسُ عَلَى رُبَى جَبْرُونِ
نَعَقَ الْغُرَابُ فَقُلْتُ نَحْ أَوْ لَا تَنْحُ وَلَعْتَ فَلَقَدْ قَضَيْتُ مِنَ النَّبِيِّ دُبُونِي خَبْرُ جَاءَ

ئينجا نه‌لې [واته ئين ته‌يميه]: (هه‌ردوو بوچوونه که هه‌له‌يه، نه‌و پياوه
پاشايه‌ک بووه له پاشاکاني موسلمانان و خه‌ليفه‌يه‌ک بووه له خه‌ليفه پاشاکان نه
نه‌مه‌و نه‌وه‌.

سه‌باره‌ت به کوشتني حوسه‌ين نه‌وا بيگومان به مه‌زلئومي کوژرا و
شه‌هيدکرا هه‌روه‌ک هاوشيوه‌کاني تري چو‌ن به مه‌زلئومي کوژران و شه‌هيد کران،
کوشتني حوسه‌ينيش سه‌رپيچي کردني خوا و په‌يامبه‌ره بو‌ نه‌و که‌سه‌ي
کوشتوويه‌تي يان هاوکاري کردوو يان پي‌ي رازي بووه، نه‌مه‌ش کاره‌ساتيک بوو
تووشي موسلمانان هات به هو‌ي خيزاني وي و هي تريشه‌وه، بو‌ خو‌يشي
شه‌هادت و پله به‌رزي و پايه بلنديه^(۱).

رېنگری له نه فہر تکرډن له یه زید:

له وانه یه له گرنگترین ټو روډاوانه ی که له سہرډه می یزید دا پرویدا بیت پروډاوی (حہرہ) ^(۱) و کوشتاری عہدوللای کوری زوبہیر و کوشتنی حوسہینی کوری عہلی بوو بیت.

بہم هوږیہ وه ہندیک نہ فرہ تکرډن له یه زیدی کوری موعاویہ بہ جائیز دہزانن، ہندیکی تریش بہ پیچہ وانه وه، جا ټوہی نہ فرہ تکرډن له یه زید بہ جائیز دہزانیټ پیویستی بہ سہلمانډنی سی شت ہدیہ :

یہ کہم: بیسہ لمینیت کہوا فاسق بووہ.

دووہم: بیسہ لمینیت کہ ټو لهو فاسقیہی تہوہی نہ کردوہ، چونکہ ټہ گہر بی باوہر تہوہ بکات خوا ی لپی وہرډہ گریټ، چ جای فاسق؟

سییہم: بیسہ لمینیت نہ فرہ تکرډن له کہ سیکی دیاریکراو جائیزہ.

نہ فرہ تکرډن له مردوویہ کی دیاریکراو جائیز نییہ، کہ نہ خوا و نہ په یامبہری خوا ﷺ نہ فرہ تیان لی نہ کردیت، له په یامبہری خواہ ﷺ چه سپاوہ فرموہ تی: «لَا تَسْبُوا الْأَمْوَاتَ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا» ^(۲). واتہ: (جوین بہ مردووان مہدہن، چونکہ ټہ وان ټوہی کہ پیشیان خستبوو پیی گہیشتن).

جا دینی خوایش، لہ سہر جوین بازی بہرپا نہ بووہ، بہ لکو لہ سہر رہوشت جوانی بہرپا بووہ، ہر بویہ جویندان لہ دینی خوا ی گہورہ دا بہ ہیچ شیوہ یہ ک جی نایتہوہ، بہ لکو په یامبہری خواہ ﷺ دہ فرمویت: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ

(۱) کاتیک خہلکی مہدینہ لہ یه زید راہرین، یه زیدیش بہو هوږیہوہ سی رۆژ مہدینہی حہلال

کرد.

(۲) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى عن سب الأموات، حديث (۱۳۹۳).

وَقَتَالُهُ كُفْرٌ) واته: جویندان به موسلمان فاسقیتیه و ده رچوونه له فەرمانی خوا و کوشتار له گهل کردنیشی کوفره^(۱).

[ههروهها ده فهرموی: (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ ، وَلَا اللَّعَّانِ ، وَلَا الْفَاحِشِ ، وَلَا الْبَذِيءِ) واته: موسلمان تانه وهشینهر و نه فهرهت وهشینهر و جویندهر و زمان پیس و بهد نه ده ب نییه].

وه کو ده رده که ویټ جویندان به موسلمان فاسقیتیه، جا که سیش نه یگوتوو ه یه زید له دین ده رچوو، به لکو گه وره ترینی ته وهی له سه ری ده گوتری: فاسق بووه. ته مهش ههروه کو روغان کرده وه بهنده له سه ر سه لماندنی ته و فاسیقیتیهی که له یه زید دا هه بووه، زانینی ته وهش لای خوی بهرز و پیروژه.

ته وه تا په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: (یه که م سوپایه ک که غه زای شاری قه یسه ر ده که ن خودا لیان خو ش بووه)^(۲).

جا ته م سوپایه به سه ر کردایه تی یه زیدی کوړی مو عاویه بووه، له سالی ۴۹ ک، ده لیټن هه ندیک له ها وه له به ریزه کانی له گهلدا بووه وه کو: ئین عومه ر و، ئین زوبه یر و، ئین عه به باس و، ته بوو ته یوب.

ئین که سیر ده لی: (به راستی یه زید هه له یه کی زور گه نی کرد کاتیک له روداوی (حه رره) دا فەرمانی کرد به ته میری سوپاکه ی موسلیمی کوړی عوقبه،

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الايمان، باب خوف المؤمن أن يحبط عمله، حديث (۴۸)..
(صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب بيان قول النبي ﷺ سباب المسلم فسوق وقتاله كفر حديث (۶۴).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب الجهاد، باب ما قيل في قتال الروم حديث (۲۹۲۴).

سي ٻوڙ مه دينه هه لال ڪا، ڪه به هوي هوه ژماره يه ڪي زور سه حابه و مندالي
سه حابه ڪوڙرا^(١).

جا پوخته ي ووته: نه وه يه ده يده يه ده ست خواوه، ههروه ڪو زه هه بي له
باره يه وه ده لتي: (لا نسبه ولا نجه)^(٢)، نه جويني پيده ده يه نه خوشمان ده وي.

(١) (البداية والنهاية) (٢٢٥/٨).

(٢) (سير أعلام النبلاء) (٣٦/٤).

به ندى دووهم

عهد الهى هاوه لائى
-ره زاي خويان ليبييت-

به شی یه که م

پیناسه ی هاوه لیّتی
له روی زمانه وان ی و زار او ه ییه وه

هاوَل (صهحابی): له‌روی زمانه‌وانیه‌وه: بۆ هاوړې به‌کاردی، مانای
تریشی هه‌یه که خۆی له (په‌یه‌ست بوون و ملکه‌چ بووندا) ده‌بینیته‌وه^(۱).

له‌روی زاراوه‌یشیه‌وه: ئەو که‌سه‌یه گه‌یشتبیتته په‌یام‌به‌ر ﷺ و ئیمانی هینا
بیټ و له‌سه‌ر ئیسلام مردبى^(۲).

وبه‌چهند شیوازیکی دیش پیناسه‌ کراوه.

[چه‌ند تییینیه‌کی وورد له‌سه‌ر ئەم پیناسه‌یه :

۱. ده‌بینی ده‌لئى : (گه‌یشتبیتته په‌یام‌به‌ر ﷺ)، نالیت په‌یام‌به‌ری خواى ﷻ
بینی بیټ، یان چوبیتته دیده‌نی، گهر وای بگوت‌بایه ئەو هاوه‌لانه‌ی نه‌ده‌گرت‌وه که
نابینا بوون وه‌کو عه‌بدو‌للای کورې ئوم مه‌کتوم..

۲. که ده‌لئیت : (ئیمانی هینا بیټ)، ئەو که‌سه‌ی گه‌یشتبیتته په‌یام‌به‌ر ﷻ
به‌لام ئیمانی پى نه‌هینابى، پى ناوترى صه‌حابی. وه‌کو ئەبو جه‌هل و هتد..

۳. که ئەلئى : (له‌سه‌ر ئیسلام مردبیت)، ئەو که‌سه‌ی گه‌یشتبیتته په‌یام‌به‌ر
ﷻ و ئیمانیشى پى هینابى، به‌لام دواى هه‌لگه‌راپیته‌وه ئیتر له‌ژیانی په‌یام‌به‌ر
ﷻ بى یا له‌ دواى مردنى، ئەوا پى ناگوت‌ریت صه‌حابى].

صه‌حابه، له‌روی تیکه‌لاوى کردنیان بۆ په‌یام‌به‌ری خوا ﷺ و له‌روی
فه‌زداریتیان‌وه لای خواى گه‌وره‌ جیاوازن -هه‌موویان وه‌کو یه‌ك نین-. عه‌داله‌تى

(۱) (لسان العرب) (۵۱۹/۱).

(۲) «الاصابة» (۱۰/۱).

سه حابهش له لای ته هلی سوننه وجه ماعه شتیکی جیگیره، ههروهك دوا جار ووتهی زانایانی ته هلی سوننه ی له سهر دینینه وه.

به لگه کان له سهر عهد الهی سه حابه:

خوای پایه بهز ده فهر موی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ [الفتح ۱۸]. واته: (سویند به خوا بی گومان خوا رازی بوو لهو ئیماندارانه ی که له ژیر داره که دا په یمانیاں پیدای، خوا زانی چی له دلپاندایه، بویه دلنیایی و ئارامی بو ناردن و پاداشتیانی به سهر که و تنیکی نزیک دایه وه).

خوای پاک و بیگهرد له م ئایه ته دا پروونی ده کاته وه که رازی بووه لهو ئیماندارانه ی و له ژیر داره که دا به یعتیان به په یامبهری خوا ﷺ داوه، چونکه زانیویه تی چی له نیو دلّه کانیاندایه له ئیمان و راستگوویی، بویه سه کینه و ئارامی بو ناردن، نه وه شایه تی خوای بالایه له سهر راستی تی ئیمانی نه وه هاوه لانه ی که له ژیر داری (بیعة الرضوان) دا په یمانیاں به په یامبهری خوا دا ﷺ.

ههروه ها له په یامبهری خواوه ﷺ سابت بووه که فهرموویه تی: «لا یدخل النار أحد بايع تحت الشجرة إلا صاحب الجمل الأحمر»^(۱) واته: (هیچ کهس له وانه ی به یعتیان له ژیر داره که دا نارواته دوزه خه وه، تنه ها کابرای خاوه ن وشتره سوره که نه بیئت).

(۱) جامع الترمذی: کتاب المناقب، باب فی فضل من بايع تحت الشجرة حديث (۳۸۶۳). وأصله في (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أصحاب الشجرة أهل بيعة الرضوان رضي الله عنه حديث (۲۴۹۶).

جيددى كۆرى قەيس ئەمەش يەككە لەو موناڧىقانى ي لەگەل پەيامبەرى
خو ﷺ دەرچوون، ژمارەى ئەوانەى وا لە ژيەر دارەكەدا پەيمانىان بە پەيامبەرى
خو ﷺ ھەزار و چوار سەد كەس بوون، ئەشلىن: ھەزار و پىنج سەد. ھەموو
ئەمانە خوا خۆى شاھەتى بۆ داوون و دەيسەلمىنى كە ھەم دليان و ھەم ڤوكەشيان
و ھەكو يەكە، نىڧاقيان بە ھىچ شىۋەيەك تيا نىە، تاكە كەسيكيان نەبى ئەویش
پەيامبەرى خو ﷺ باسى دەكا، كە لەگەليان بوو و پەيمانى نەداو.

* خواى پايەبەرز دەفەرموى: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكَلَّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسَيْنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ {الحديد ۱۰}.

واتە: ئەو ھە چىتانە كەوا ھىچ نابەخشن لە ڤىي خوادا، خو مىراتى نىو
ئاسمانەكان و زەوى بۆ خوا دەمىننەتەو، يەكسان نىن (چون يەك نىن) ئەوانەتان كە
لە پىش ڤزگارىي مەككەدا مالى بەخشيۋە و جەنگاون، چونكە ئەوانە پلەو
پايەيان زۆر گەورە ترە لەوانەى كە دواى ڤزگارىي مەككە مال و سامانىان
بەخشيۋە و جەنگاون، بە ھەردوولا خوا بەلئىنى بەھەشتى داو و ھە خوا ئاگادارە
بەو ھى كە دەيكەن.

راستىتى ئەمەش ئەو فەرمائىشتەى ڤەروەردگارە كە دەفەرموى: ﴿لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾ (۱۰۰) إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿۱۰۱﴾
لَا يَسْمَعُونَ حَيْثُ هُمْ وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿۱۰۲﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ
وَنُلْقَاهُمْ أَلْمَاتٍ كَٰهَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ {الانباء ۱۰۰-۱۰۳}.

واته: (ئەو دۆزه‌خپانە لە دۆزه‌خدا هەناسەى سارد و ئاھ هەلکێشانیان بۆ هەیه، هیچ نابیست * بێگومان ئەوانەى کە پێشتر لەلایەن ئێمەوه بریار دراوه کامەرانى (چاکە هێنانە پێیان) بۆ ببیت، ئەوانە لە دۆزه‌خ دوور دەخرێنەوه * ئەوانە دەنگى بلیسە و قرچەى ئاگرى دۆزه‌خ نابیست، بەلکو ئەوان لەناو ئەو ناز و نێعمەتەى کە دێیان حەزى لێبەتى بۆ هەتا هەتایی دەمێننەوه * وە ترسە هەرە گەورەکەى قیامەت غەمباریان ناکات، بەلکو فریشتەکان بە پرووى خوشەوه پیشوازیان لێدەکەن و پێیان دەلێن: ئەمە ئەو پۆزەیه کە کاتى خۆى بەلێنتان پێدرابوو).

ئەمەش دیسانەوه شایەتیه‌کى ترە لە خوای پاک و پیرۆزەوه بۆ هەموو هاوێڵەکانى پەيامبەر ﷺ، هەم ئەوانەى کە پێش فەتخى مەککە مال و سامانیان بەخشیوه و جەنگاون وە هەم ئەوانەى کە دواى فەتخى مەککە مال و سامانیان بەخشیوه و جەنگاون.

* هەرۆه‌ها خوای پەرۆردگار لە باسى دابەشکردنى دەستکەوتدا دەفەرموى: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهِجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ {العنبر ۸}. واتە: (وە بۆ ئەو کۆچبەرە هەزارانەى لە مال و سامانى خۆیان دوورخرانەوه و دەرکران و هەمووی بەهرە و پەزامەندى ئەو دێدەن و یارمەتى خواو پەيامبەرەکەى دێدەن، بەراستى ئا ئەوانە راستگۆن).

کە دەفەرموى ﴿وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ بە تەمای پاداشت و پەزامبوونى خوان (باسکردنى کردارەکانى دلە کە خوای بەرز و پیرۆز بۆى قەرار

داون). پاشان ده فەرموی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ {الحشر: ۹}. واتە: (بوو ئەوانە ی که پیشتر مال و لانکە ی خوێان ئامادە کرد بو پیشوازی له کۆچبەرەن کردیانە بنکە و بارەگای باوەر، ئەوە ی کۆچ بکات بۆ لایان خوشیان دەوێت و له دل و دەرونیاندا هیچ جوژه حەسودیە کی تیدا شک نابەن لەسەر ئەوە ی که بەشی کۆچبەرەن درا له فەزل و پلە و پایە و خۆنە ویستی دەکەن و باوی ئەوان دەدەن بەسەر خوێاندا ئەگەر چی خوشیان موحتاج بن و پێویستیان پێ ی بێ و ئەو کەسە ی خۆ ی له پرژدی و پرەزلی بپارێژێت، بەراستی هەر ئەوانن سەرفرازان).

* هەروەها خوای پەرورەدگار له بارە ی ئومەتی موحمەدە وەﷺ دە فەرموێت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ {آل عمران: ۱۱۰}. واتە: (بەراستی ئێو (موسلمانان) باشتە ی ئومە تیکن بو خەلکی هینرا بیته دی، فرمان دەدەن بە چاکە و جلە و گیری دەکەن له خراپە و باوەری دامەزراو بە خوا دەهینن، ئەگەر خاوەن کتیبەکان باوەریان بەینایە ئەوە چاکتر بوو بۆیان، هەیانە ئیماندارن و بەلام زۆریەیان له فرمانی خوا دەرجوون).

جا موستەحیلە ئەم ئومەتە ی که خوای گەورە له بارە یەو فەرمو بیته: چاکترین ئومە تی که له بو خەلکی هینرا بیته دی، موستەحیلە بەو شیوایە بیت که هەندیک له گروپەکان ئەیلێن: (هەر هەموو کۆچبەرەن و پشتیوانان له دین

هه‌لگه‌پارونه‌ته‌وه ته‌ن‌ها سیان نه‌بی‌ت^(۱). ئه‌وانه‌ی که هه‌موویان هه‌لده‌گه‌په‌ینه‌وه و ته‌ن‌ها سیانیان ده‌مین‌یت‌ته‌وه خ‌وای گه‌وره له باره‌یان‌ه‌وه ناه‌رم‌وی باش‌ترین ئومه‌تی‌کن له بۆ خه‌لکی هه‌ن‌را‌بی‌ته دی.

* په‌یام‌به‌ری خواش ﷺ ده‌فه‌رم‌وی: (لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَوَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفُهُ) وات‌ه: (جوین به هاه‌وله‌کانم مه‌ده‌ن، سویند به‌وه‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته گه‌ر په‌کی‌کتان به ئه‌ندازه‌ی کی‌وی ئو‌خود زی‌ر به‌خشی‌ت، ناگاته مش‌تی‌کی ئه‌وان به‌لکو نی‌وه مش‌تی‌کی‌شی)^(۲)

* هه‌روه‌ها په‌یام‌به‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رم‌وی: (له رۆژی قیامه‌تا بانگی نوح ده‌کریت ئه‌ویش ده‌فه‌رم‌وی: به‌لێ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم گو‌په‌په‌یه‌لتم و له ژیر فه‌رمانی تۆم، خوا جل جلاله‌ پێی ده‌فه‌رم‌وی: په‌یامه‌که‌ت گه‌یان‌د؟ ئه‌ویش ده‌فه‌رم‌وی: به‌لێ. که په‌رسیار له ئومه‌ته‌که‌ی نوح ده‌کریت: ئایا په‌یامه‌که‌ی پێ گه‌یان‌دن؟ ده‌لێن: ئێمه‌ په‌یام‌به‌رمان بۆ نه‌هات‌وه، ئه‌وسات خ‌وای په‌روه‌ردگار به‌ نوح ده‌فه‌رم‌وی: کێ شایه‌تی گه‌یان‌دن په‌یامه‌که‌ت بۆ ده‌دات؟ نوح‌یش ده‌فه‌رم‌وی: مو‌حه‌مه‌د و ئومه‌ته‌که‌ی، ئیتر ئه‌وان‌یش دین و شایه‌تی بۆ نوح -عليه الصلاة والسلام- ده‌ده‌ن، په‌یام‌به‌ری خوا ﷺ فه‌رم‌وی: ئه‌مه‌ش ئه‌و فه‌رم‌وده‌یه‌ی خ‌وای به‌رز و په‌روژه که ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

(۱) (أصول الكافي) (۲/۲۴۴).

(۲) (صحيح البخاري: فضائل الصحابة، باب قول النبي لو كنت متخذا خليلا، حديث

(۳۶۷۳).

وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ﴿[البقرة: ۴۳]﴾. واته: (ههروهه ها بهو شيويههش كردمانن به گهليكي ميانرهو، تا ببته شايهت بهسهر مهردومهوه و پهيامبهريش ﷺ چوادير و شايهت بيت بهسهر نيوهوه). پاشان پهيامبهري خوا ﷺ له تهفسيري نهم نايهتهدا فهرمووي: (الوسط: العدل) ميانرهو، ياني: دادگهر^(۱).

ههر لهو شتانهي كه بهلگهن لهسهر عهالهتي هاوهلاني پهيامبهري ﷺ به شيويهه كي گشتي، نهويهه كه زانايان پتي ههستان له پالفته كردني نهو رپوايهتانهي وا هاوهلهكاني پهيامبهري ﷺ رپوايهتيان كردوه، دواي نهو ههموه، كه چي يهك سهحابيان نهينيوه تهنانهت تاكه درويهكيشي بهدهم پهيامبهري خواوه ﷺ كرديت، تهنانهت سهرياري دهركهوتني بيدعه له دواييهكاني سهردهمي هاوهلاند، كه چي نابيني تاكه هاوهليكيش له نيو ريزي مويتهديعهكان بوو بيت، نههمهش بهلگهيه لهسهر نهوهي كه خوا ههليبزاردوون و ههليچنيوون بو هاوهليتي پهيامبهريهكهي ﷺ^(۲).

(۱) (صحيح البخاري: كتاب التفسير، باب و كذلك جعلناكم امة وسطا، حديث (۴۴۸۷).
(۲) عهبدوللاي كوري مهسعود نهلي: (خوای گهوره تماشاي دلي ههموو بندهكاني كرد، بيني دلي موحهمد چاكرين دلي نيو بندهكانه، بويه بوخوي ههليبزارد و نهركي گهياندي پهيامهكهي پي سپارد، پاشان تماشاي دلي بندهكاني خوي كرد بيني دلي هاوهلهكاني باشتري دلهكاني نيو بندهكانيتي، بويه كردني به وهزيري پهيامبهريهكهي و له پيناوي دينهكهي خويان دهدهنهكوشت... ت.و. رواه الامام أحمد في (مسند) (۳۷۹/۱)، وقال العلامة أحمد شاکر (اسناده صحيح). (المسند بتحقيقه رقم (۳۶۰۰)، وقال المحدث العلامة الألباني في (تخريج الطحاوية ص ۴۷۰): (حسن موقوفا، أخرجه الطيالسي و أحمد وغيرهما بسند حسن، وصححه الحاكم و وافقه الذهبي، واشتهر على الألسنة مرفوعا، وفي سنده كذاب، والصحيح وقفه، وهما مخرجان في (الضعيفة) (۵۳۲-۵۳۳)).

ھەرۋەھا پىۋىستە ئاگادارى شىتىكى زۆر گرنگ بىين، ئەۋىش ئەۋەيە كە ھەر كەس عادل بى ئەۋە ناگەيەنى كە ئەبى مەعصومىش بى، ئىمە راستە ئەلئىن ھاۋەلانى پەيامبەر ﷺ عادلن، بەلام ھەرگىز ئالئىن مەعصومن ئەۋانىش مەۋش، پەيامبەرى خواش ﷺ دەفەر مەۋىت: (ھەموو ئادەمى زادىك زۆر ھەلە دەكات^(۱)) جا ئەۋانىش ئادەمى زادن ھەلە دەكەن و دەشپىكن، ئەگەر چى ھەلە كانيان لە دەرياي چاكە كانيان نوقم بوۋە، پەزاي خوا لە ھەموويان بى و پازيان كا.

* عەللامە ئىبن عەبدولبەر: دەلى: (ھەموو ئەھلى ھەقى نىو موسلمانان كە ئەھلى سوننە و جەماعەن، يەكەدەنگن لەسەر ئەۋەي ھەر ھەموويان عادلن)^(۲)

* ئىبن حەجەرى عەسقىلانىش: ئەلى: (ھەموو ئەھلى سوننەت كۆكن لەسەر عادلىەتى ھەموويان، كەسش پىچەۋانەي ئەمەي نەگووتوۋە تەنھا ھەندىك لە مەۋتە دىعەكان نەبى)^(۳).

بە ھەمان شىۋە: ئەلغىراقى، و جۈەينى، و ئىبن سەلاح، و ئىبن كەسىر و ئەۋانى تىرىش ئىجماعى موسلمانانيان ھىناۋەتەۋە لەسەر ئەۋەي كە ھاۋەلانى پەيامبەر ﷺ ھەر ھەموويان عادلن^(۴).

(۱) مسند أحمد: (۱۹۸/۳).

(۲) الاستيعاب: (۸۰/۱).

(۳) الاصابة: (۱۷۰/۱).

(۴) أنظر تفصيل ذلك في كتاب: (عدالة الصحابة رسول الله في الكتاب والسنة) باب الرابع، مبحث: عدالة الصحابة.

* خه‌تی‌بی به‌غدادی ده‌لی: (گریمان هیچ له‌و شتانه‌ی که با‌سمان کرد^(۱)، نه‌ له‌ لایه‌نی خوا و نه‌ له‌ لایه‌نی په‌یامبه‌ره‌وه ﷺ له‌ باره‌وه نه‌ گوترا‌بی، ئە‌ه‌وا ئە‌و حال و باره‌ی که تییدا بوون؛ هه‌ر له‌ کۆچ‌کردن و جیهاد کردن و سه‌رخستنی په‌یامبه‌ر و ئیسلام و فیدا‌کردنی گیان و مال و سامان و کوشتاری باوک و برا و دڵسۆزیان بۆ دین و به‌ هی‌زی ئیمان‌یان و یه‌قینیان؛ هه‌ر هه‌موو ئە‌مانه ئە‌وه یه‌ک‌لا ده‌که‌نه‌وه که هاوه‌لان عادلن و پاکن و، که ئە‌مانه باشت‌رینی نی‌و هه‌موو ئە‌و عادل و پا‌کانه‌ی دوا‌ی خۆیانن که دین بۆ هه‌تا هه‌تایه^(۲)).

* * *

(۱) مه‌به‌ستی ئە‌و به‌ل‌گانه‌یه‌ وا با‌سی کردوه که به‌ل‌گهن له‌سه‌ر عه‌داله‌تی هاوه‌لان.

(۲) (الكفاية في علم الرواية) ص ۹۶.

بهشی دووهم

کئ تانه له عهدالتهی هاوه لآن ده دات؟
-ره زای خویان لی ییت-

باسی یه کهم

تانه وهشینه کان چیان دهوی له هاوه لانی موحه محمد ﷺ ؟

دهتوانین تانه وهشینه کان له هاوه لانی په یامبهر ﷺ بکهین به دوو به شه وه: بهشی یه کهم: ئەوانه ی تانه یان لیده دهن به هوی شو بهیه کهوه که لییان وه شاهه ته وه - ئەوانه ی که پیشتر باسماں کردن -، ههروه ها به هوی سه رلیشیواندنی زانای خراپه وه. بهشی دووهم: ئەوانه ی تانه یان لیده دن، به هوی ئەوه ی که ئەوان گوازه ره وه ی ئەم دینه ن - گوازه ره وه ی قورئان و سوننه تن - جا که متمانه مان به گوازه ره وه کانی قورئان و سوننه ت نه بوو به هه مان شیوه متمانه به و شتانه ش ناکهین که بۆمانی ده گوازه وه، به هوی بوونی ئەو ئەگهری که زیادیان خستبیته سه ری یان لییان کهم کردبیته وه، ئەمه ش به هوی نا عادلانه وه، ئا ئەمه یه مه ترسیه راسته قینه که، چونکه ئەنجامی کۆتایی بریتیه له تانه دان له دینی خوا به هوی نه بوونی متمانه به گوازه ره وه که ی. ئەبو زورعه ی رازی: - له چه ند دپړیکدا که گهر به ئاوی ئالتونیش بنوسری هه ر زۆر نییه - ده لئ: (ئه گهر که سیکت بینی تانه له هاوه لانی په یامبهر ﷺ ده دات ئەوه بزانه زیندیه، چونکه قورئان لای ئیمه هقه و سوننه تیش به هه مان شیوه، ئەی ته نها گوازه ره وه ی قورئان و سوننه ته کان هاوه لانی موحه محمد ﷺ، ئەوانه ده یانه وی شایه ته کاغان بریندار که ن به لکو قورئان سوننه ت فه شهل بیئی، بۆیه بریندار کردنی ئەوان په واته ره وئا ئەوانه زیندیقن) ^(۱).

(۱) (تاریخ دمشق) لابن عساكر (۱۴۱/۵۹).

باسی دوه‌مه

ئه‌و تاقم و گروپانه که تانه‌یان له‌عه‌داله‌تی‌هاوه‌لان داوه له‌گه‌ل به‌لگه‌کانیان

ئه‌وانه‌ی تانه له‌عه‌داله‌تی‌هاوه‌لان‌ی په‌یام‌به‌ر ﷺ ده‌ده‌ن چوار تاقمن:

تاقمی یه‌که‌م: شیعه^(۱).

تاقمی دووه‌م: خه‌وارج^(۲).

(۱) به‌گوشراوی وه‌پوختی: ئه‌وانمن که زیاده‌ره‌ی ده‌که‌من له‌خانواده‌ی په‌یام‌به‌ر ﷺ، خیلافه‌ت و ئیمامه‌ت ته‌ن‌ها له‌خانواده به‌ریزه‌که‌ی په‌یام‌به‌ردا ﷺ کورته‌ه‌لدینن، فه‌زلی ئیمامی عه‌لی ده‌ده‌نه سهر هه‌موو هاوه‌لاندا ﷺ. له‌ریوایه‌تی‌سه‌حیحه‌ترین و ناودارترین کتییان -که کافیه و خوا یاری به‌تایبه‌ت له‌نامیلکه‌یه‌کدا باسی لێوه ده‌که‌ین-: ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر و عوسمان و عائیشه و حه‌فصه به‌کافر ده‌زانن، به‌لگو هه‌موویان؛ هه‌روه‌ک له‌ریواته‌سه‌حیحه -ناسه‌حیحه- کانی خۆیان هاتوه‌ ئه‌لێ: (هاوه‌لان هه‌موویان هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه ته‌ن‌ها سیان نه‌بی)، به‌سه‌وتیش هاتوه، هه‌روه‌ها قورئان به‌ده‌ستکاری کراو ده‌زانن. له‌پرووی قه‌ده‌ره‌وه دیدوب‌زچونیان وه‌کو قه‌ده‌ریه‌کان وان..

پێیان ده‌گوتریت شیعه (لایه‌نگر - پشتگیر - سه‌رخه‌ر) به‌هۆی لایه‌نگریان بۆ ئال و به‌هیت، پێشیان ده‌وت‌ریت (رافضة - ره‌فزه‌کر) چونکه ره‌فه‌ی زه‌یدی کوپی حوسه‌ینی کوپی عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیبیان کرد، کاتیک پێیان وت چی ده‌لێی له‌باره‌ی ئه‌بویه‌کر و عومه‌روه؟ ئه‌ویش ستایشی کردن و وتی: ئه‌وه دوو وه‌زیره‌که‌ی باپیری منن -یانی په‌یام‌به‌ر ﷺ-، ئه‌وه‌بوو پشتیان تیکردو و ره‌فزیان کرد، بۆیه ناو‌نران رافیه‌هه‌ندیک ئه‌لێن: ره‌فزه‌کر ته‌ن‌ها به‌وانه‌یان ئه‌وت‌ری، که به‌ناشکرا هاوه‌لان به‌کافر ده‌زانن و جنیویان پێ ده‌ده‌ن، ئه‌مه‌ش پای په‌سه‌نده. (وه‌رگیر)

(۲) ئه‌وانه‌ن که خروجیان کرد له‌ئیمامی عه‌لی ﷺ، هه‌رکه‌س تاوانیکی گه‌موره بکات به‌کافری ده‌زانن و ئه‌لێن: به‌هه‌تا هه‌تایی له‌دۆزه‌خدا ده‌مینێته‌وه، هه‌روه‌ها ده‌سه‌لاتداری فاسق به‌

تاقمی سییه: نه واسب^(۱).

تاقمی چواره: موخته زیله^(۲).

به لگه کانیان بو تانه دانیان له هاوه لانی په یامبهړ ﷺ نه مانهن:

یه کهم: تاوان له هه ندیک له هاوه لانی په یامبهړ ﷺ وه شاده ته وه.

دووه: ئەلین: ههیه له هاوه لانی به دهقی قورئان و سوننهت مونا فیه.

سییه: ئەلین: کهوتمان عه دالهت ئەبی یه کسانى پله و پایه هه بی: جا مادام

لای هه موومان یه کسانى پله و پایه نیه، ئەوا به هه مان شیوه عه داله تیش نیه.

کافر ده زانن بۆیه خروج لیکردنی به حه لال ده زانن، ههروه ها نه مانیش ئیمامى عه لى و موعاویمو = عه مرو نه بو موسایان به کافر ده زانی، حروریه شیپان پی ده گوترتت - شوئینیکه نزیک کوفه - چونکه کاتیک خروجیان کرد له ئیمامى عه لى ﷺ ده رچوون بو ئەو جینگایه ههروه ک پیشتر نووسه ر باسى لیوه کرد. (وه رگێر)

(۱) پیشتر نووسه ر پیناسه ی کردن.

(۲) نه مانیش تاقمیکن شوئیکه وتووی (واصلی کوپی عه تا)ن پروایان به ناوه کانی خوا جل جلاله ههیه به لام پروایان به سیفاته کانی نیه، ئەلین: خوا زانییه و بی زانسته، حکیمه و بی حکیمه ته، به توانایه و بی توانین و ئەلین قورئان دروست کراوی خوایه نه ک ووته و فهرمووده ی خوا، له باره ی قه ده ریشه وه ده لێن مروژ نازاده چی بکات ده یکات سه ریه خو له قهزا و قه ده ری خوا به پیچه وانده ی جه همیه کانه وه هه ر بۆیه پینان ده وترتت قه ده ریه کان، ههروه ها پروایان به کهرامات نییه، بۆیه ش پینان ده وتری (المعتزله - دووره په رتیزگر)، چونکه ئەم (واصله) له مه جلیسی حه سه نی به صری داده نیشت، کاتیک حه سه ن باسى ئەوه ی کرد که هه رکه س تاوانیکى گه وه ر بکات ئەوا ئیمانه که ی ناتمه واهه و پیتی کافر نابى، واصلی کوپی عه تا وتی: نه خیر به لکو (منزله بین منزلتین) جینگایه کی نیوان هه ردوو مه نزلگا که، که مه به سته ی به هه شت و دۆزه خه، نه دۆزه خى یه، نه به هه شتییه به لام دواى هه ر ده خریته دۆزه خه وه، نیر وازی له مه جلیسی ئیمامى حه سه ن: هینا، بۆیه ناوئران (المعتزله). (وه رگێر)

چوارهم: ئەلّین: هیچ بەلگەیکە نایە لەسەر عه‌داله‌تی هه‌موو هاوه‌لانی

په‌یامبەر ﷺ.

خولاسه‌ی وه‌لامی ئەم بەلگه‌ لاوازانه به‌م شیوه‌یه:

* سه‌باره‌ت به‌وه‌ی: هه‌ندیکیان تاوانی کردوه !!

ئیمه‌ باسی ئه‌وه‌مان کرد که تاوانکردن زیان به‌ عه‌داله‌تیا ناگه‌یه‌نیت،

بەلکو ئەلّین: عادلن و مه‌عصوم نین.

* سه‌باره‌ت به‌وه‌ی: (هاوه‌لان هه‌یان بووه‌ مونا‌فیک بووه) !!

ئهمه‌ش راست نایه‌، مونا‌فیک به‌ هاوه‌ل حیساب نا‌کری، چونکه‌ پیناسه‌ی

سه‌حابی بریتیه‌: له‌ ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یشته‌یه‌ په‌یامبەر ﷺ ئیمانی پیه‌ینا بی و

له‌سەر ئیمانی‌ش مردبی، جا مونا‌فیکه‌کان نه‌ ئیمانیان هه‌ناوه‌ و نه‌ له‌سەر

ئیمانی‌ش مردوون، هه‌ر بۆیه‌ ئەم پیناسه‌ نایان‌گرتته‌وه‌.

* سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ ده‌لّین: (که‌ وتمان عه‌داله‌ت، ئه‌بی له‌ پله‌ و

پایه‌شدا یه‌ کسان بن):

ئهمه‌ش راست نایه‌ و پێویستیش نا‌کا، به‌لکو ئیمه‌ ئەلّین عادلن و

هه‌ندیکی‌شان له‌ هه‌ندیکی‌ تریان باشترن جا ئه‌بویه‌ کر له‌ هه‌موو هاوه‌لانی

په‌یامبەر ﷺ باشتره‌، ئینجا عومه‌ر، ئینجا عوسمان، ئینجا عه‌لی، ئینجا باقی ده‌

مژده‌ پیدراوه‌ که‌، پاشان ئه‌هلی به‌در، پاشان ئه‌هلی به‌یعه‌ی ریزوان و ئا به‌و

شیوه‌یه‌، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ هاوه‌لان له‌ پله‌وپایه‌دا وه‌کو یه‌ک نین، هه‌روه‌ک خوا -

سبحانه‌ - ده‌فه‌ر موی: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ

مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولَئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْمُحْسِنُ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ {الحديد: ۱۰}.

واته: ئهوه چیتانه وا هیچ نابەخشن له پټی خوادا، خو میراتی ئاسمانه کان و زهوی و ئهوهشی له نیویاندایه بو خوا ده میښتتهوه، چون یهك نین ئهوانهتان كه له پيش پزگاریی مهككهدا مالى بهخشیوه و جهنگاون، چونكه ئهوانه پلهو پایهیان زور گهوره تره لهوانه ی كه دواى پزگاریی مهككه مال و سامانیان بهخشیوه و جهنگاون، به ههردوولا خوا بهلینى بهههشتى داوه وه خوا ئاگاداره بهوهی كه ده یكهن.

جا ئه گهر په یامبه ران له فەزل و پله و پایه دا وه کویهك نه بن، ههروه كو خواى گهوره ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يُضِلَّ أَشْيَاءَ خُلِقَتْ لَهَا أَجَلٌ مُّدَدٌ فَلَمَّا وَفَّىٰ تَجَمَّعُوا إِلَيْهِ فَكُنُوسُهَا خَالِيَةٌ﴾ [البقرة: ۲۵۳]. واته: (ئهو په یامبه رانه ی كه باسکران پټزی هه ندىکیانمان داوه به سهر هه ندىکی تریاندا).
ئهوا هاوه لانیس به هه مان شیوه وه کویهك نین.

* سه بارهت به وهی كه ئه لێن: (به لگه یهك نییه له سهر عه داله تی هه موو هاوه لاتی په یامبه ر ﷺ):

له وه پيش هه ندىك به لگه مان له قورشان و سوننهت هینایه وه له سهر عه داله تیان.

بیگومان ئهوانیس هه ندىك به لگه یان هیناوه ته وه.

به لام ئیمه پيش ئه وهی باسى ئهو به لگانه یان بکهین، باسى ئهو فرمايشته ی خواى بهرز و پیرۆز ئه کهین كه ده فەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ {آل عمران: ۷}.

واتە: (ئەو خۆیە قورئانی ناردووەتە خوارەووە بۆت، ھێندیکى پۆشن و موھکەمن، ئەو ئایەتەنە بنەرەتی قورئانن، ئەوانى تر ئایەتانیکن مەبەستەکانیان پۆشن نین و مۆتەشابیھن، جا ئەوانەى کە دڵیاندا لاری و لادان ھەيە دواى ئەو ئایەتەنەى قورئان دەکەون کە مۆتەشابە و ھاوشیۆن، بۆ تێکدانى بیروباوەرى موسلمانان و بۆ پافەکردنى بە ئارەزووى ناپاکى خۆیان، لە ھالەتیکدا کەس پافە کردنى نازانى تەنیا خوا نەبێ، وە دامەزراوان لە زانستدا ئەلین: ئیمە پروامان ھیناوە بە ئایەتى مۆتەشابیە، ھەمووی لە پەرورەدگارمانەوہیە، بەراستی بیجگە لە خاوەن ژیریى و بیرەکان نەبێ بیر ناکەنەوہ لە قورئان).

جا ئەوانەى باس لە ناعەدالەتى ھاوەلان دەکەن کۆمەڵیک شوپەھیان پییە ھەم لە قورئان و ھەم لە سوننەت.

ئێستاش دەپۆینە سەر باسى ئەو گومان و شوپەھانە و بەر پەرچى دەدەینەوہ:

بەشى سىيەم

ھەندىك گومانى سەر ھاۋەلان
رەۋاندنەۋەيان

شوبهه ی یه کهم

فهرموده که ی په یامبه ر ﴿﴾ له سهر چهوز

ئه لئین: په یامبه ری خوا ﴿﴾ فهرمویه تی: (خه لکانیک دین بو لام، ده یانناسمه وه و ده مناسنه وه، پاشان به توندی له چهوزه که دوور ده خرینه وه، منیش ئه لئیم: هاوه له کانم، پیتم ده گوتری: تو نازانی دوا ی تو چیان کرد)^(۱).

ئهم فهرموده یه چه ندین ریگا و چه ندین ریوایه تی هیه:

له وانه: (من له سهر چهوزم چاوه ری ده کهم بزائم کی له ئیوه دی بولام، به لام خه لکانیکم لی ده برین، منیش ئه لئیم: ئه ی په روه ردگارم، له منن و له ئوممه ته که ی منن، پیتم ده لئین: ئایا نه تزانی دوا ی تو چیان کردوه؟ سویند به خوا دوا ی تو ئه ونده ی نه برد هه لده گهرانه وه له دینی خو یان.

ئین ئه بی موله یکه - که هه والخوانی فهرموده که یه - وتی: ئه ی په روه ردگارا په نات پی ده گرین له وه ی هه لگه ریینه وه)^(۲).

و ریوایه تی دووهم: (ئه من پیشتان ده کهوم و له پیشتانه وه له سهر چهوزه کهم، خه لکانیک دین به لام لیم ده برین، ئه لئیم: په روه ردگارم، هاوه له کانم، هاوه له کانم، پیتم ده گوتری: تو نازانی دوا ی تو چیان کرد)^(۳).

بو وه لامی ئهم شوبهه یه ش:

(۱) صحیح البخاری: کتاب التفسیر، باب کما بدأنا أول خلق نعيده (۴۷۴۰).

(۲) صحیح البخاری: کتاب الرقاق، باب حدیث فی الحوض (۶۵۹۳).

(۳) صحیح مسلم: کتاب الطهارة، باب استحباب اطالة الغرة حدیث (۲۴۹).

يه كه م: مهبست له هاوهل ليرهدا ئهو مونافيقانهن كه له سهرده مي پيامبهردا ﴿﴾ خويان به موسلمان پيشانداوه، ههروه كو خواي گه و ره ده فرموي: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا أَتَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ {الصفون: ۱}. واته: (ئهي پيامبهه كاتي ك ده غه ل و دو و ره كان بينه لات، ده لين: شايه تي ده دهين كه به راستي تو پيامبهه ري خوايت و خوا خوي ده زاني كه تو پيامبهه ري ئه وي، خواش شايه تي ده دات كه ئهو مونافيقانه دروزن).

جا ئه مانه لهو مونافيقانهن كه پيامبهه ري خوا ﴿﴾ پي ئه زانيون، ههروه ك خواي مه زن ده فرموي: ﴿وَمَنْ حَوْلَكَ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْأُنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ {النحه: ۱۰۱}. واته: (لهو عه ره به ده شتيه كانه ي كه له ده و رو به رتاندان مونافيقاني ك هه ن وه هه ندي له خه لكي مه دينه ش له سه ر دو و پويي راهاتوون و زرنكن لهو باره يه وه، تو نا يان ناسي ئيمه چاك ده يان ناسين، ئه وانه دو و جار سزايان ده دهين، دواتريش ده گه ريندرينه وه بو سزايه كي گه و ره). جا ئا ئه وانه لهو مونافيقانهن كه پيامبهه ر ﴿﴾ وايد ه زاني له سه حابه كاني ئه ون، به لام واش نه بوون.

دو و ه م: مهبست پييان ئه وانهن كه له دواي وه فاتي پيامبهه ري خوا ﴿﴾ هه لگه راونه ته وه، ئه وه بوو زوريك له عه ره ب دواي وه فاتي پيامبهه ر ﴿﴾ هه لگه رايه وه، بويه ئا ئه مانه ن كه پيامبهه ري خوا ﴿﴾ ده فرموي: (هاوه له كانم، پي ئه ده و تري: تو نازاني دواي تو چيان كرد هه ركه به جييان هيش ت دواي تو هه لگه را نه وه).

سێیهەم: مەبەست پێی: واتای ھاوەلە بە شیوەی گشتی، یانی: ھەر کەسێ ھاوەلێ و ھاوڕێیەتی پەیامبەری خوا ﷺ کردبێ با ئیمانیشی نەھێنا بێ، ئەمانە مانای ھاوەل لە روی زاراوەییەو نایانگریتەو، بەلگەش بۆ ئەمە ئەوێ، کاتیەک سەرۆکی موناڤیقەکان عەبدوللای کورێ ئوبە ی کورێ سەلول وتی: ﴿لَیْن رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِیْنَةِ لَنُخْرِجَنَّكَ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ﴾ [الناسف: ۸۵]. واتە: ھەرکە گەراینەو بۆ مەدینە با دەسەلاتدار و بەرپزەکان، لات و بێ پزەکان وەدەرنی. ئەم قسەییەیان بۆ عومەر گیراویەو، وتی: ئە ی پەیامبەری خوا ﷺ ئیزن بدە با لە گەردنی ئەم موناڤیقە بدەم، پەیامبەری خوا ﷺ فەرمووی: (نا وازی لی یینە، با خەلک نەلین موحەممەد ھاوەلەکانی خۆی دەکوژیت) (۱).

دەبینی پەیامبەری خوا ﷺ دەیکات بە ھاوەلێ خۆی، ئەمەش لەسەر واتا زمانەوانییەکە نەک زاراویەکە، چونکە عەبدوللای کورێ سەلول سەرۆکی موناڤیقەکان بوو و لەو کەسانە یە وا خوا پێسوای کرد و نیفاقەکە ی ئاشکرا کرد.

چوارەم: پێی ئەچیت مەبەست لە ووشە ی (ھاوەلەکانم) ھەموو ئەو کەسانە بیت کە ھاوەلێتی پەیامبەری خوا ﷺ دەکەن لە گرتنە بەری پێگاکە ی پەیامبەر، ئەگەر چی نەشیان بین ی بیت، بەلگەش بۆ ئەمە پێواوەتی: (ئوممەتە کەم)، یان (ئەوانە ئوممەتی من) ە.

سەبارەت بەو ووتەیە ی پەیامبەر ﷺ: (دەیانناسمەو)، پەیامبەری خوا ﷺ خۆی پونی کردۆتەو کە ئەم ئوممەتە دەناسیتەو، وتیان: قوربان چۆن

(۱) صحیح البخاری: کتاب التفسیر، باب قوله ﴿سواء علیهم أستفرت لهم﴾ حدیث

دهيانناسيهوه و نه شيانت بينيوه؟ فەرموی: (به شوينه واری دهست نويزه کانيانهوه دهيانناسيهوه)^(۱).

ههروهها ئهوهی که ئههه پشت راست دهکاتهوه، تێگهيشته کهی ئیبن ئههه مولهیکهیه -ههوالخوانی فەرموده که - کاتیک که ئهلیت: (خواه گیان په نات پی ده گرین له وهی هه لگه پینهوه) که چی له تابعینه.

دوای ئهوهش ئهه فەرمودهیه نه خه وارج و نه نه واسب و نه موخته زیله، هیچ کام له مانه نه یان کردۆته به لگه، ته نهها شیعە نه بیته، بۆ هه لگه پرانه وهی هاوه لانی په یامبەر ﷺ کردویه ته به لگه.

ئهو کات پێیان دهوتری: ئهی باشه چی عهلی و حهسەن و حوسهین و ئهوانی تریش له ئههل و بهیتی په یامبەر ﷺ لهو هاوه لانه ده رده کات؟ چی رێگره له وهی که ئه مانیش له وانه بن وا هه لگه راونه ته وه؟

(۱) (صحیح مسلم): کتاب الطهارة، باب استحباب اطالة الغرة والتجیل فی الوضوء، حدیث (۲۴۹). ئههه دهقه کههتی: له ئههه هه رهیره وه دهلی: په یامبهری خوا ﷺ هات بۆ گورستان و فەرموی: السلام علیکم، مالی گهلی ئیمانداران، ان شاء الله ئیمهش پیتان ده گهین و پیم خوش بوو براکافان ببینیایه) وتیان: بۆ ئهی په یامبهری خوا ﷺ ئهی ئیمه برات نین؟ فەرموی: ئیوه هاوه لی منن، براکافان ئهوانه که هیشتا نه هاتوون، وتیان: ئهی په یامبهری خوا ﷺ چۆن کهسانیک له ئومه ته کهت ده ناسیه وه که هیشتا نه هاتوون، په یامبەر ﷺ فەرموی: (ئایا ئه گهه پیاوێک ئه سپیکه هه بیته نیوچاوانی سپی و له په له کانی دا سپیته هه بیته، له نیوان کۆمه له ئه سپیکه رهشی زۆردا ناسرینه وه؟) وتیان: بهلی قوربان ده ناسریته وه. ئههه فەرموی: (دهی ئهوانیش به نیوچاوانی سپی و په له سپی به شوینه واری دهست نويزه وه دین و من له پیشیانه وه له سههه حهوزه کهه، جا خه لکانیک له حهوزه کهه به توندی دوور ده خرینه وه، ههروه که چۆن حوشتری سههه لیشیواو په راگه نده ده کریت، بانگیان ده کهه: دهی وهرن، به لام پیم دهوتریت: به راستی ئهوانه دواپی گۆران. منیش ده لیم: (ئهو لاتر بچن، ئهولاتر بچن).

به لَام نِيَمَه هەرگیز ئه وه نالین، حاشا و دوور له وان، ته نانهت نِيَمَه ئه وان به نِيَمام ده زانین و ئه لَین به ههشتین، ههروه کو په یامبهری خوا ﷺ له باره ی عه لیه وه ﷺ فرمویه تی - کاتیک له سه ر کتوی (حیراء) بوون-: جیگیر به ئه ی (حیراء) ئه وه ی له سه ر پشتی تویه په یامبه ر و صدیق و شه هیده^(۱). جا له وکاته عه لیش ﷺ له گه ل په یامبهری خوا دا ﷺ بوو بویه له ئه هلی به هه شته.

ههروه ها له په یامبهری خوا وه ﷺ سابت بووه که فرمویه تی: (حه سه ن و حوسه ن گه وه ی گه نجانی به هه شتن)^(۲).

ئه گه ر په فز که ره کان وتیان: ئه بویه کر و عومه ر و ئه با عوبه ییده، باقی ها وه له کانی تری په یامبه ر ﷺ، له وانن که له هه وزی په یامبه ر ﷺ په را گهنده ده کرین؟ ئه وکات چی رێگری نه واصله کانه که بلین: عه لیش به هه مان شیوه له و که سانه یه که له هه وز دوور ده خرینه وه.

خۆ ئه گه ر ووترا: عه لی فه زله کانی باسکراون و چه سپاون؟

ئه وکات وه لَام ده درینه وه: ئه ی جا فه زلی له وه زۆتر بۆ ئه بویه کر و عومه ر باسکراون و چه سپاون.

شوبه هکی دووه م

خوا ی گه وه مه دحی هه موو ها وه لانی نه کردوه

(۱) صحیح مسلم: کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل طلحة والزیر (۲۴۱۷).

(۲) سنن الترمذی: کتاب المناقب، باب مناقب الحسن والحسین حدیث (۳۷۶۸). سنن ابن

ماجه: المقدمة باب فضل علي بن أبي طالب حدیث (۱۱۸). مسند أحمد حدیث (۱۰۶۱۶).

له سهر نهو فهرمايشته ی پروه ردگار که ده فهرموی: ﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظْلَمَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [الفتح: ۲۹].

واته: (موحه ممد نيردراوی خوايه و نهوانه شی له گه لیدان زور توند و تیرن بهرانبهر بی باوه پان و به بهزه بی و میهره بانن بهرامبر یه کتری، دهیان بینیت خهریکی کرنوش و سوژده بردن، هیوایان به دهسته یینانی بههره و پهزای خوايه، نیشانه یان وا به ناوچاویانه وه له نه نجامی سوژده بردنیا و عیبادت کردنیا، جا نه مه نمونه و وه سفیانه له تهوراتدا، نمونه شیان له نینجیلدا وه کو پروه کیك (کشتو کالیک) وایه تازه چه کهره ی کردبی و سهوز بوییت، نه نجا چه کهره کهی به هیژ کردبی و قایم بووی و جا پاوه ستابی له سهر لاسکه ریک و قنجه کهی، نه وهنده جوان بی جوتیاره کانی سه رسام کردبی، نه م وه سفه بو نه وه یه خوا کافرانی پی داخ له دل بکات، جا خوا به لیینی داوه بهوانه یان باوه پریان هیئاوه و کرده وه ی چاکه یان نه نجام داوه، به لیخوشبوون و پاداشتی گه وره).

پروکه شی نایه ته که مه دحکردنی هاوه لانی په یامبره ﷺ، به لام خوی پروه رده گار ههروه کو لهو نایه ته ی که پیشر باسمان کرد ده فهرموی: ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ ءَايَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَقْلُمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ [آل عمران: ۷].

جا ئەوانه پۆیشتوون بۆ دوا ووشه کانی ئەم ئایه ته، خوا ده فەرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾. ئەلین: ﴿مِنْهُمْ﴾ (مِنْ) لێردا بۆ: هەندیک (کەمیک)ه، کە (مِنْ) لێردا بە مانای هەندیک هاتبیت، ئەوا بەم شیوه یه لیدی (جا خوا بەلینی داوه بە هەندیکیان لهوانه ی باوهریان هیناوه و کردهوی چاکهیان ئەنجام داوه...)، کهواته ئەم ئایه ته هەندیکیان دهگریتهوه و ئەوانی تریان نهخێر.

ئەمەش بۆ سەر لی تیکدانه و درۆیه، تەنانەت هەندیکیان لهوهش زیاتر سنوری بهزاندوه و یه کدهنگی موفه سیره کانی هیناوه تهو^(۱) که سەر ئەوهی که ﴿مِنْهُمْ﴾ لێردا بۆ هەندیک (کەمیک)ه، یانی: بەلینی به هەندیکیان... ئەمەش دیسانهوه درۆیه له زۆر پوهوه:

یه که میان: (مِنْ) لێردا له سەر رای زانایانی تهفسیر بۆ (هەندیک) به کار نه هاتوه. به لکو ﴿مِنْهُمْ﴾ لێردا بۆ یه کیك لهم دوو واتایه به کار هاتوه :

واتای یه کهم: له په گهز وشیوه ی ئەوان (هاوره گهزی و هاوشیوه یی): ههروه کو خوا ده فەرموی: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾. واته: -حهج ئەوه بوو که باسکرا- جا ئەوهی سنووره کانی خوا بپاریزیت و به گهوهریان دابنیت پزیران لیبگریت، ئەوه چاکتره بۆی لای پهروهردگاری، و گوشتی ئاژەل -مهپر و بزن و مانگا و وشر- هه لال کراوه بۆتان جگه لهوانه ی که بۆتان

(۱) (ثم اهتدیت) للمتشیع التیجانی (۱۱۷).

باس ده كړې و قه ده غه كراوه، كه واته خوتان له پيسه كان له جوړي بته كاني بپاريزن، هه روه ها خوتان دوور بگرن له قسه ي درو و هه لبه ستراو و ناره وا.

جا خواي گه وره مه به ستي له وه نيه كه وا خومان له هه ندي پيسي بپاريزن و له هه ندي كي تريشي نه خيتر خومان به دوور نه گرین، به لكو خوازاوه و داوامان ليكراوه كه خومان له هه موو پيسه كان به دوور بگرن، بويه نه و فرمايشته ي خوا كه ده فرموي: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ واته: خوتان له پيسي به دوور بگرن له هاوشيوه كاني هم پسيانه.

واتاي دووهم: يان نه وه تاني (مِنْ) ليړه دا بو ته تكيد بي، هه روه كو نه و ثايه ته ي كه خوا - ده فرموي: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُ شِفَاءً وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ واته: (له م قورثانه دا ده نيړينه خوا روه نه وه ي كه هو ي شيفا و ږه حمت و ميهره بانيه بو ئيمانداران، به لام بو سته مكاران هيچ زياد ناكات بيجگه له خه ساره ت مهندي نه ييت).

نه مه ياني نه وه نيه كه قورثان هه ندي كي شيفا ييت وهه ندي كي تري وا نه بي، هه رگيز، به لكو قورثان هه ر هه مووي شيفا و ږه حمته. جا ﴿مِنْ﴾ ليړه دا بو جه خت كړدنه وه و ته تكيد كړدنه وه يه، واته: به ته تكيد قورثان هه ر هه مووي شيفا و ږه حمته، هم ثايه ته ش به هه مان شيوه.

كه وا بو نه وه ي كه خواي په روه ردگار ده فرموي: ﴿مِنْهُمْ﴾ واته: له هاوشيوه كانيان، يان به واتاي: ته تكيد كړدنه وه له سهريان ږه زاي خوا له هه موويان ييت.

دووه میان: دواى ئه وهش با ته ماشایه کی سیاقیکی ئایه ته که بکهین، هه
 هه مووی مه دحه و هیچ سه رزه نشتیکی بۆ هه ندیکشیان تیدا نییه، به لکو
 مه دحی هه موویانی کردووه، ههروهك خوا خوی ده فره مووی: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
 بَيْنَهُمْ تَرْنَهُمْ رُكَّاعًا سَجَدًا﴾ ده بیینی ته زکیه ی روکهشیان ده کات به کپنوش بردن و
 رکوع بردن و ملکچ بوون، پاشان ته زکیه ی هه ناویان ده کات و ده فره مووی:
 ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾ واته: (هیوایان به ده سه ته یئانی به هره و ره زای
 خوابه) نهك وهك ئه وهی که له باره ی مونا فیه که نه وه ده فره مووی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 يُجَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِّعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
 قَلِيلًا﴾ واته: (به راستی مونا فیه کهان ده یانه وی خوا بخه له تیئن که چی خوا
 خه له تیئنه ری ئه وان، هه کاتیکیش هه ستن بۆ نویژ به ته مبه لی و سستی
 هه لده ستن، روپامایی بۆ خه لك ده کهن و زۆر کهم یادی خوا ده کهن).

ته ماشاکه چۆن وه سفی مونا فیه کهان ده کات، ته زکیه ی دل و هه ناویان
 ناکات، به لکو به درۆشیان ده خاته وه، له کاتیکیدا له روکه شدا له گه ل ئیمانداران
 نویژ ده کهن، به لام هاوه لانی په یامبه ر ﷺ خودا ده فره مووی: (هیوایان
 به ده سه ته یئانی فه زل و ره زای خوابه).

هه ر بۆیه گووته ی: ﴿مِنْهُمْ﴾ له بۆ ره گه زی ئه وان، یا له بۆ ته تکید
 کردنه وهیه له سه ر حال و باری ئه وان؛ ووته ی زۆریه ی موفه سیره کهان، به لکو
 ئه وهنده ی من بزائم ووته ی هه موو زانا موفه سیره کانی ئه هلی سوننه ت و

شوبهه ی سییه م

له عومره ی حوده یییه دا په یامبه ریان ﷻ تورپه کردووه

دوا نه وه ی په یامبه ری خوا ﷻ ناشته وایی حوده یییه ی له گه ل قورپه یشدا به ست و گه پرایه وه عومره ی نه کرد، فرمانی کرد به هاوه له کانی هه لسن سه ریان بتاشن و ناژه له کانیان سهر بېرن، نه وه بوو کهس وه لآمی نه دایه وه، بویه په یامبه ری خوا ﷻ تورپه بوو.

خه لکانیک ده لئین: که سیک که په یامبه ری خوا ﷻ تورپه بکات مه حاله عادل بیټ.

وه لآمی نه مه ش:

یه که م: باسی حال و باری هاوه لآن له حوده یییه دا:

عوروه ی کوری مه سعود به قورپه یش ده لئ: (ته ی خه لکینه، سویند به خوا چوومه ته لای پاشاکان، لای قه یسه ر لای کیسرا لای نه جاشی، ده به خوا پاشایه کم نه بینیه ده ورویه ره که ی به گه وره ی راگرن به نه دازه ی به گه وره راگرتنی هاوه لآنی موچه ممد بۆ موچه ممد، ده به خوا تفییک ناکات نیلا ده که ویتته نیو دهستی یه کیکیانه وه و ده یه ینیت به ده موچاو و لاشه ی خو ی و نه گهر فرمانیکیان پی بکات یه کسه ر ده ست پیسخه ری له جیبه جی کردنی ده کهن، نه گهریش ده ست نویژی بگرتایه وه خت بوو بکه نه شه ر له سه ر ئاوی ده ست نویژه که ی، گهر قسه ی بکر دایه بی ده نگ ده بوون به نه دازه یه که نه وه نده گه وره و

شكۆدار بوو له پيش چاويان به پرې ته ماشاي نيو چاوانيان نه ده كرد^(۱) جا بويه كاره كه له سهريپچى كردنى فرمانى په يامبهري خوا ﷺ نه بووه، بهلكو له شهيداو شوقي هاوه لان بووه بو حهره مى مالى خوا و حهزيان نه كرد كه په يامبهري خوا ﷺ رهئى بگورپايه، يان خواى بهرز و پيرۆز وهى دابه زاندايه و فرمانى به په يامبهري ﷺ بكردايه كه پرواته مه ككه وه. له بهر نه مه دواكه وتن له جيبه جيكردى فرمانه كه په يامبهري خوا ﷺ، بهلگه ئه مهش داناييه كه ئوم سه له مه بوو رهزاي خواى ليبي، كه كاتيک نه وهى بينى به په يامبهري خواى ﷺ وت: تو سهري خوت بتاشه و ئاژه لى خوت سر بېره^(۲)

نه وه بوو په يامبهري خوا ﷺ هاته دهره وه و سهري تاشى و ئاژه له كهى سهريپى، هدر كه نهو كارهى كرد هموو هاوه لان ههستان و سهريان تاشى و ئاژه لىان سهريپى به بي دووباره فرمان پيكر دنه وه، كه و ابو مه سه له كه سهريپچى كردن نه بووه هدر كه په يامبهري خوايان ﷺ بينى سهري تاشى و ئاژه له كهى سهريپى، زانيان كاره كه ته و ابو بووه و دهره تيک نه ماوه ته وه بو پاشيمان بوونه وه، بويه راسته خو ههستان سهريان تاشى و ئاژه لىان سهريپى و وهلامى فرمانه كهى

(۱) صحيح البخاري: كتاب الشروط، باب الشروط في الجهاد حديث (۲۷۳۱ و ۲۷۳۲).

(۲) نهو په يامبهري خوايه ﷺ به قسهى ژن دهكات و پرسى پي دهكات، نه وهك ههنديك فرمودهى چيغ نه لى پرس به ژن بكه و به قسهى مكه، نه مه ووتى كورده وارى خوشانه، نه مهش راستيه كهو نه بي گوتى، له رۆژيكا كه له سر نافرته تانهى زور له ئىسلام ده ده ريت، ئيمهش پييان نه لىن: نهو گهوره و سهروه كه مانه ﷺ پرسى كردون و به قسهى كردون، خواى تهعلاش ده فرمودى: (نونهى چاوليكرى و سهرمه شقى چاك له په يامبهردايه ﷺ له بو نيه). (وه رگي)

خوایان دایه وه و خواش - سبجانه - ئەم ئایه تهی له سەر دابه زاننده خواره وه: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ {الفتح: ۱۸}. واته: (سویند به خوا بئی گومان خوا رازی بوو لهو ئیماندارانهی که له ژیر داره که دا په میانان پیدای، خوا زانی چی له دلیاندايه، بویه سه کینه و ئارامی بو ناردن و پاداشتیانی به سهرکه وتنیکی نزیک دایه وه). ههروه ها ئەو فەرمايشته شی دابه زانده خواره وه که ده فرموی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّامًا سَاجِدًا يَنْتَوْنُ فَضَلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزِيعٍ أَخْرَجَ شَطَنَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَخْلَفَ فَاِئْتَمَّ عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُخَيِّطَ بِهِمْ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ {الفتح: ۲۹}.

بهو بو نه وه یه وه هه موو سوره تی فه تحی دواى ئاشته وایی حوده ییبه دابه زانده خواره وه و ناوی فه تحیشی لیئاوه، هه ر ئەوه ش فه تحی راسته قینه یه که خواى گه و ره بو په یامبه ره که ی ﴿﴾ نه نجامیدا.

به هه مان شیوه ئەلین: ئەم مه سه له یه ش ته نها شیعه ده یکه نه به لگه، نه نه واسب و نه خه وارج و نه موخته زیله هیه چ کامیان ئەم فەرمووده یه یان نه کردو ته به لگه.

به شیعه ش ده لین: باشه عه لیان له گه لدا بوو یان نا؟!

به ئیجماعی سوننه و شیعه عه لیان ﴿﴾ له گه لدا بووه، ته نانه ت نوو سراوی صولحه که ی نیوان په یامبه ر ﴿﴾ و سوه یلی کوری عه مر ئەو نوو سیه وه، عه لیش

بهههمان شيوه نه ئاژه‌لى سهربرى نه سهرى تاشى، جا ئه‌وهى زهم بى بۆ هاوه‌لانى
په‌يامبهر ﷺ زه‌ميشه بۆ عه‌لى ﷺ، به‌لام ئيمه نه سهرزه‌نشتى عه‌لى ده‌كه‌ين و
نه سهرزه‌نشتى هاوه‌لانى په‌يامبهر ﷺ.

هه‌روه‌ها عه‌لىش ﷺ له‌م كاته‌دا فه‌رمانى په‌يامبهرى خواى ﷺ ږه‌تكرده‌وه،
ئهو كاته‌ى په‌يامبهر ﷺ پيى ووت ناوه‌كه‌ى بسريته‌وه، ئايا ئه‌و‌يش له‌سه‌ر
ئهو‌كاره‌ى لۆمه ده‌كرى! (۱).

(۱) ئهم جوژه ووتانه‌ى نوسهر، ته‌نها له‌ روانگه‌ى جهمده‌له‌وه ده‌يه‌ينيتته‌وه، وه‌گه‌رنا له
بيروباوه‌رى ئيمه‌دا رق لي‌بوونى ئيمامى عه‌لى ﷺ نيشانه‌ى مونا‌فيقه‌كانه، جا به‌كاره‌ينانى ئهم
شيوازه له‌م جى‌گايه‌دا زه‌روره و هه‌موو ده‌رگايه‌ك له‌ نه‌ياره‌كانى ده‌به‌ستيت، چونكه گه‌ر بلين ئهو
كاره‌ى هاوه‌لان هه‌له‌يه به‌هۆى سه‌ري‌په‌چيه‌كه‌يانه‌وه ! ئه‌وا خودى ئيمامى عه‌لى ﷺ سه‌ري‌په‌چى
كردوه، خۆ نه‌گه‌ر وتيان ئه‌و‌يش هه‌له‌ى كردوه ئه‌وا هه‌ر له‌ بنه‌رتمه مه‌زه‌به‌كه‌ى خۆيان له‌بن
دين، چونكه له‌ بنچينه‌كانى مه‌زه‌به‌ى شيعه‌ى دوا‌زه ئيمامى عه‌لى مه‌عصومه و نابى هه‌له
بكات ! يان ئه‌وه‌تا بيته ريزى ته‌هلى هه‌قه‌وه، ته‌مه‌ش ئهو ئامانجه‌يه كه ئيمه په‌نجه و قه‌له‌مانى له
پيناودا شه‌كه‌ت ده‌كه‌ين، به‌ كورتى نووسهر له‌ كه‌واو سه‌له‌ته‌كه‌ى خۆى ديتسه ده‌ر و جلو‌به‌رگه‌كه‌ى
ئه‌وان له‌به‌ر ده‌كات، به‌لكو جلو‌به‌رگه‌كه‌ى خۆيان ببينن تا بزائن تا چهند په‌سه‌نده؟! (وه‌رگيټ)

شوبه‌هی‌جوارمه

ئه‌و‌گومانه‌یان: که‌ په‌یامبه‌ری‌خوا (نه‌فره‌تی‌کردوه‌له‌وانه‌ی
به‌شداری‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌ناکه‌ن، که‌چی‌ئه‌بویه‌کر‌و‌عومه‌ر
به‌شداریان‌نه‌کردوه‌:

ئه‌وان‌ئه‌لێن: په‌یامبه‌ری‌خوا (سوپای‌ئوسامه‌ی‌ئاماده‌کرد، جا‌له‌نیو
سوپاکه‌دا‌ئه‌بویه‌کر‌و‌عومه‌ر‌و‌ئه‌بوعوبه‌ی‌ده‌و‌زۆریه‌ی‌هاوه‌لانی‌تیدا‌بووه‌و
په‌یامبه‌ری‌خوا (فرموویه‌تی: (نه‌فره‌تی‌خوا‌له‌وه‌ی‌له‌گه‌ل‌سوپای‌ئوسامه‌دا
ناروات).

ئه‌وه‌بوو‌کاتی‌که‌په‌یامبه‌ری‌خوا (وه‌فاتی‌کرد‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه
به‌رێکه‌وت، نه‌ئه‌بویه‌کر‌و‌نه‌عومه‌ر‌له‌گه‌لیدا‌ده‌رنه‌چوون، ئه‌لێن: که‌وابوو‌له‌سه‌ر
زووبانی‌په‌یامبه‌ری‌خوا (هه‌ردووکیان‌نه‌فرین‌لیکراون.

وه‌لام:

یه‌که‌م: ئه‌لێن‌ئه‌مه‌درۆیه‌، سابت‌نه‌بووه‌په‌یامبه‌ری‌خوا (فرموویه‌تی:
(نه‌فره‌تی‌خوا‌له‌وه‌ی‌له‌گه‌ل‌سوپای‌ئوسامه‌دا‌ناروات)، به‌لێ‌په‌یامبه‌ری‌خوا (سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌ی‌ئاماده‌کردوه‌به‌لام‌نه‌فرینی‌نه‌کردوه‌له‌وه‌ی‌دوا‌بکه‌وێت
لێی.

دووه‌م: ئه‌بویه‌کری‌صدیق (له‌نیو‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌نه‌بووه‌، ئاخ‌چۆن‌له
نیو‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌بووه‌که‌چی‌له‌ه‌ل‌لاه‌ه‌ر‌دوازه‌ر‌وژی‌نه‌خۆشیه‌که‌ی

پەيامبەر ﷺ پېش نوڭىزى به خەلك كىردووه؟ چۆن له گەل سوپاكە دەريدهكات و ليرەشەوه فرمانى پېش نوڭىزى كىردنى پى دەكات؟

به نىسبەت عومەرەوه، بەلى ئەو له نىو سوپاكەى ئوسامە بووه، بەلام كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتى كرد و هيشتا سوپاكە بەرى نەكەوتبوو، ئەبويه كر رۆيشت بۆلاى ئوسامە و ئىزنى لىخواست كه عومەر لەلاى بهيلىتەوه بۆ ئەوهى له كاروبارەكانيدا پرس و راويژى پىبكات.

ئەمەش له نيشانەكانى رەوشت بەرزى ئەبويه كرە، وەگەرنا دەيتوانى عومەرى كورپى خەتتاب گلداتەوه بەبى رۆخسەت خواستن له ئوسامەي.

ئەویش رۆخسەتى دا و عومەر لەلاى ئەبويه كرى صديق مايهوه.

ئا ئەمەيه چىرۆكى ئوسامە، نەك ئەوهى ئىديعاى دەكەن^(۱)

(۱) انظر: (تاريخ الطبري) (۲/۴۲۹)، و(الكامل) (۲/۲۱۵)، و(البداية والنهاية) (۵/۳۰۲)

وما بعدها.

شوبھە ی یتنجەم

کوشتنی مالکی کوپری نوھیرە لە لایەن خالیدی کوپری وەلیدەو

کاتیڤک پەیمەبەری خوا ﷺ وەفاتى کرد زۆرێک لە عەرەب ھەلگەپرانەو، ئەبویەکر چەند سوپایەکی نارد بۆ بەرەنگاریبوونەوێ ھەلگەپراوەکان، یەکیک لە فەرماندەیی ئەو سوپایانە خالیدی کوپری وەلید بوو، ئەبویەکری صدیق ناردی بۆ کوشتاری موسەیلەمەیی درۆزن ئەوێ کە بانگەشەیی پەیمەبەرایەتی دەکرد، خالد توانی سەربکەوێت بەسەریدا لە شەپکی زۆر گەورەدا کە پێی دەگوتریت جەنگی (ئەلحەدیقە).

پاشان خالد ھەللی کوتایە سەر ئەو ھۆزە عەرەبانەیی کە لە دین ھەلگەپراوونەو، ئەگەر گەپرانەو بۆ دین ئەو چاکە وە گەرنا شەپری لەگەڵ دەکردن، جا لەوانەیی کە خالیدی کوپری وەلید چوو بۆیان ھۆزەکەیی مالکی کوپری نوھیرە بوو، چونکە ئامادە نەبوون زەکات بە ئەبویەکری صدیق بدەن، بەلکو ھەر نەیان دەدا.

ئەو ھوو خالیدی کوپری وەلید ھاتە لایان و پێی ووتن: کوا زەکاتی مالا کانتان؟ ئەو چیتانە وا جیاوازیتان خستۆتە نێوان نوێژ و زەکاتەو؟!

مالکی کوپری نوھیرە وتی: لە راستیدا ئێمە ئەو پارەییەمان دەدا بە ھاوێلە کەتان تا لە دنیا بوو ئەو ھەتا مرد، ئێتر ئەبویەکر چیەتی چی دەوی؟

خالدیش تورە بوو و وتى: بۆ ئەو ھاوۋەلى ئىمەيە و ھاوۋەلى تۆ نىيە، بۆيە
فەرمانى کرد بە ضيرارى كوپى ئەزور لە گەردنى دا.

هەندىكى تر ئەلئىن: مالك شوئىنى ئەو (سەجاح) كە كەوتوو كە بانگەشەي
پەيامبەرەيتى كردو^(۱)

هەروەها رېوايەتيكى تر هەيە ئەلئى: دواى ئەو ھاوۋەلى خالد قسەي لە گەلّ كردن و
پىگري ئەو كارەي لىكردن و بەشىكى زۆريانى بە دىل گرت، بە سەربازەكانى
وت: دىلەكان گەرم كەنەو، چونكە شەويكى سارد بوو، جا لە زمانى
(سەقىف) دا، پياو كە گەرم كەرەو، يانى: بىكوژرە^(۲)، وا تىگەيشتن خالد
مەبەستى كوشتە، ئىتر هەموويانىان كوشت بەبى فەرمانى خالدى كوپى وەليدا.
كام لەم سى شتە پرويدا بىت، ئەوا كوشتىيان يا هەق بوو يا ئەو تا تەئويل
بوو، ئەمەش نايىتە عەيبەيەك بۆي.

سەبارەت بەو قسەيەيان كەوا: خالدى كوپى وەليد دواى ئەو ھاوۋەلى مالكى كوپى
نەيرەي كوشتو، لە هەمان شەودا رۆيشتۆتە لاي خىزانەكەي، ئەمە درۆيە،
چونكە دواى ئەو ھاوۋەلى خالد كوشتارى كردن و ئافرەتەكانىيانى بە دىل گرتن،
ئەمىيانى بۆخۆي گەلدايەو، ئەمىش دىلى جەنگە. بەلام ئەو ھاوۋەلى هەر لە هەمان
شەودا رۆيشتبىتە لاي يا لەبەر ژنەكەي كوشتبىتتى، ئەمانە هەمووى درۆن^(۳).

(۱) ئىبن طاووس يەكئىكە لە زانايانى شيعە ئەلئى: (هۆزى تەمىم و زەيات هەلگەپانەو و
پاشان مالكى كوپى نەيرەي يەريوعيان کرد بە گەورەي خۆيان). پروانە كىتەبى: ((فصل الخطاب في
اثبات تحريف كتاب رب الأرباب)) ص ۱۰۵.

(۲) لە كوردى خۆشاندا يەكئىك يەكئىك بكوژى دەوترى ساردى كردو. (وەرگىي)

(۳) انظر (البداية و النهاية) (۳۲۶/۶).

خالدی کورپی وه لید ﷺ تیکۆشه ری پرسی دینی خوا ئه لئی: (ئه گهر له شه ویکی پرسه رماو سۆله ی سه خت به یانی له نیو دوزمندا بکه مه وه پیم خوشتره له وه ی بۆ کینکم بۆ به یینن یان مژده ی کورپکم پی بدهن)^(۱).

به راستی ئه و پیاوه یه کینکه له فەرمانداره هه ره گه وره و مه زنه کان، په یامبه ری خوا ﷺ له باره یه وه ده فەرمو ی: (خالد شمشیریکه له شمشیره کانی خوا، له سه ر موشریکه کان هه لیکیشاوه)^(۲).

کاتیکیش خالد ئه م کاره ی ئه نجامدا -کوشتنی مالکی کورپی نوه یه ر و هاوړپیکانی- عومه ری کورپی خه تتاب به ئه بویه کری وت: خالد لابه، شیره که ی خوین ریژه. ئه بویه کر وتی: (نه به خوا شتی وانابی!! ئه و شمشیریکه خوا هه لیکیشاوه له سه ر موشریکه کان)^(۳).

خۆ ئه گهر ئه وان ئه وه ی ئه بویه کر به نا په وا ده زانن له نه کوشتنی بکوژه که ی مالکی کورپی نوه یه ر، ئه ی بۆ ئه وه ی عه لی بۆ ه یچ نالین که بکوژه کانی عوسمانی نه کوشت، خۆ عوسمان هاوه ل و زاوای په یامبه ره ﷺ و خه لیفه ی موسلمانانه، له کاتیکیدا مالکی کورپی نوه یه ر گومان له ئیسلام بوونه که ی هه یه، بۆیه ئه گهر عه لی ﷺ عوزری هه بی ئه وا ئه بویه کریش به هه مان شیوه عوزری هه یه.

(۱) انظر (البداية و النهاية) (۱۱۷/۷).

(۲) (صحيح البخاري): كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب خالد بن الوليد، حديث (۳۷۵۷)، الفقرة الاولى من الحديث. والحديث رواه ابن عساكر كاملا (۱۵/۸)، وانظر سلسلة الصحيحة (۱۲۳۷). وانظر: (تاريخ الطبري) أحداث سنة ۱۱هـ ذكر البطاح وخبره، و (البداية والنهاية)، خلافة أبي بكر: فصل مقتل مالك بن نويرة.

(۳) (الكامل في التاريخ) لابن الأثير (۲/۲۴۲) بتصرف.

ههروهه كاتيك عومهرى كورى خهتتاب گهيشته به موته ميمى كورى
نوهيرهى براى مالك، پيى وت: چى ئهئىي له بارهى براكه تهوه؟
موته ميم وتى :

وَكُنَّا كَنَدْمَانِيْ جَذِيْمَةً حَقْبَةً مِّنَ الدَّهْرِ حَتَّى قِيلَ: لَنْ يَتَصَدَّعَا
فَلَمَّا تَفَرَّقْنَا كَانِيْ وَمَالِكَا لَطُوْلُ اجْتِمَاعٍ لَمْ نَبْتَ لَيْلَةً مَعَا

ئيمه وه كو دوو هاوده مه كهى جهزيمه

زه مانىك پيكه وه بووين تا وترا جيا نابنه وه

كاتيكيش جيا بووينه وه وه كو ئه وهى

من ومالك شه ويكيش پيكه وه كو نه بوويتينه وه

عومهر وتى: ده به خوا منيش ههزم ده كرد وهك ئه وهى تو ئاوا هونينه وهم بو
زهيدى برام بگوتبايه^(۱)، موته ميم وتى: ئه گهر براكهى من له سه ره ئه وه بهر دايه كه
براكهى تو له سه رى مرد هونرا وهم بو نه ده گوت. عومهر وتى: كهس وهك تو
سه رخوشى براكه مى لينه كردم.

جا ئه م زهيده له جهنگى يه مامه دا له شه رى هه لگه را وه كان له گه ل بهنى
حه نيفه دا شه هيد بوو.

(۱) (الكامل في التاريخ) لابن الاثير (۲/ ۴۲۴).

شوبه‌ه‌ی‌ شه‌شه‌م

کوشتنی‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ له‌ لایه‌ن

موعاویه‌ی‌ کوری‌ ئه‌بو‌ سوفیانه‌وه

ئه‌لێن: موعاویه‌ به‌ ناهه‌ق‌ هه‌ست‌اوه‌ به‌ کوشتنی‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ که‌ یه‌کی‌که‌ له‌ هاوه‌لانی‌ په‌یام‌به‌ر^ﷺ. منیش‌ ئه‌لێم: جارێ‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ جیاوازی‌ هه‌یه‌ له‌وه‌ی‌ که‌ ئایا‌ سه‌حابه‌یه‌ یا‌ تابعی‌، جمهوری‌ زانایان‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌وه‌ن‌ که‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ شوین‌که‌وته‌یه‌ و‌ هاوه‌ل‌ نییه‌، ئه‌مه‌ش‌ بۆ‌چوونی‌ بوخاری‌ و‌ ئه‌بی‌ حاتیمی‌ رازی‌ و‌ ئین‌ حیببان‌ و‌ ئیبن‌ سه‌عد‌ و‌ خه‌لیفه‌ی‌ کوری‌ خه‌یات‌ و‌ ئه‌وانی‌ تریشه‌، هه‌ر‌ هه‌مویان‌ و‌توویانه‌: حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ له‌ شوین‌که‌وتوو‌ان‌ بووه‌ و‌ هاوه‌ل‌ نه‌بووه‌^(۱)

بۆ‌چی‌ موعاویه‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ کوشت‌؟

حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ له‌ شوین‌که‌وتوو‌انی‌ عه‌لی‌ کوری‌ ئه‌بو‌ تالب‌ بووه‌ و‌له‌ شه‌ری‌ صی‌فین‌یشدا‌ له‌نی‌و‌ سوپاکه‌ی‌ بووه‌، دوا‌ی‌ وازه‌ینانی‌ هه‌سه‌ن‌ له‌ بۆ‌ موعاویه‌ و‌ هی‌و‌ر‌ بوونه‌وه‌ی‌ بارودۆ‌خه‌که‌، که‌ ناو‌نرا‌ سالتی‌ کۆمه‌ل‌ (الجماعة)، موعاویه‌ هه‌ستا‌ و‌ زیادی‌ کوری‌ باوکی‌ (ابن‌ أبیه‌)، یان‌ زیادی‌ کوری‌ ئه‌بو‌ سوفیان‌ - هه‌روه‌ک‌ دوا‌یی‌ باسی‌ لی‌وه‌ ده‌که‌ین‌ - کرد‌ به‌ والی‌ کوفه‌، حاڵی‌ خه‌لکی‌ کوفه‌ش‌ لای‌ که‌س‌ شا‌راوه‌ نییه‌، هه‌ر‌ ئه‌وان‌ عه‌لیان‌ کوشت‌ و‌ نا‌پاکیان‌ له‌ هه‌سه‌نی‌ کوری‌

کرد و غه دريان بهرام بهر حوسه يني کورې کرد و دوايش کوشتيان، له سه رده مي عومهر يشدا تانه يان له ويلايه ته که ي سه عد دا، تانه يان له ويلايه ته که ي وه ليدي کورې عوقبه دا، تانه يان له ويلايه ته که ي نه بو موساي نه شعري دا، به لکو هرگيز که س رازي نه کردوون مه گهر به هيژي شمشير نه بيت. جا نه م زياده له لايهن عه ليه وه کرابو به والي به صره، که واته زياد له واليه کاني عه لي کورې نه بو تالبه ﷺ^(۱). کاتيکيش مو عاويه هات له سهر واليه تي به سره هيشتيه وه و کوفه شي بو زياد کرد. نه وه بوو روژيک زياد هه ستا و ووتاري هه يني خو بنده وه، نه لين: دريژه ي به ووتاره که داوه، حيجري کورې عه ديش هه ستاوه و وتوويه تي: نويز، نويز. به لام زياد ههر به رده وام بوو له سهر ووتاره که ي، حيجري کورې عه دي هه ستا و که وته به رد تيگرتني، ئيتر شوينکه و ته کاني حيجري کورې عه ديش هه ستان به به رد باران کردني، نه ويش ههر خهريک ووتاردانه، دوايي زياد هه ستا مو عاويه ي له باسه که ناگادار کرده وه، نه ويش فه رماني کرد حيجري کورې عه دي بو به يئن و پاشان فه رماني کوشتنی دا، چونکه ده يويست ئا زاوه بنيته وه^(۲). مو عاويه ش ده يويست فيتنه و ئا زاوه بنېر بکات بو يه فه رماني کرد بکوژيټ، کاتيکيش عايشه له مو عاويه ي پرسى: بوچي حيجري کورې عه ديت کوشت؟ مو عاويه وتي: واز له من و حيجر بينن تا لاي خوا به يه که ده گينه وه^(۳).

ئيمه ش نه لين: واز له خو يي و حيجر بينن تا لاي خوا به يه که ده گينه وه.

(۱) (تاريخ خليفة بن خياط) (ص ۲۰۱ - ۲۰۲).

(۲) (الاصابة ۱/۳۱۳)، (سير أعلام النبلاء ۳/۶۶۶ - ۶۶۳)، (البداية والنهاية ۸/۵۲).

(۳) (البداية والنهاية ۸/۵۵)، و (العواصم من القواصم) (ص ۲۲۰).

شوبلهی حوتهم

سته می ئه بویه کر له میراته کهی فاتیمة

ئه لێن: دواى وه فاتکردنی په یامبه‌ر ﷺ فاتیمة هاته‌لای ئه‌بویه‌کری صدیق و داواى میراته‌که‌ی په‌یامبه‌ری ﷺ لیکرد، به‌لام ئه‌بویه‌کر هه‌قه‌که‌ی پینه‌دا.

ئه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ دیسانه‌وه‌ شیعه‌کان و، جیاوازن له‌ ئاراسته‌کردنی داواکاریه‌که‌ی فاتیمة بو فده‌ک^(۱) هه‌ندیکیان ئه‌لێن: فده‌ک میراتی په‌یامبه‌ری خوابووه‌ ﷺ بو فاتیمة.

ئه‌وانی تر ئه‌لێن: ئه‌مه‌ دیاریه‌که‌ په‌یامبه‌ری خوا ﷺ له‌ رۆژی خه‌یبه‌ردا به‌خشیویتی به‌ فاتیمة.

ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی یه‌که‌م بی‌ت - که فده‌ک میراتی په‌یامبه‌ری خوايه‌ ﷺ: ئه‌وه‌ له‌ رپوايه‌ته‌ سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه‌: (دواى وه‌ فاتکردنی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ، فاتیمة هاته‌لای ئه‌بویه‌کر و داواى ئه‌و میراته‌ی لیکرد که له‌ په‌یامبه‌ری ﷺ ده‌یکه‌وی‌ت له‌ فده‌ک و به‌شی په‌یامبه‌ر ﷺ له‌ خه‌یبه‌ر و شته‌کانی تریش، به‌لام ئه‌بویه‌کری صدیق وتی: ئه‌ من گویم له‌ په‌یامبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ((انا لا نُورث ما ترکناه صدقه^(۲)). واته‌: (له‌ راستیدا ئیمه‌ میراتمان نییه‌، ئه‌وه‌شی به‌جی دێلێن خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌). یان «ما ترکنا صدقه^(۳). واته‌: (ئه‌وه‌ی به‌جی

(۱) فده‌ک ناوی زه‌ویه‌که‌ په‌یامبه‌ری خوا ﷺ له‌ یه‌هودیه‌کانی خه‌یبه‌ر ده‌ستی که‌وت.

(۲) (صحیح مسلم): کتاب الجهاد والسير، باب حکم الفیء حدیث (۱۷۵۷).

(۳) (متفق علیه): (صحیح مسلم)، کتاب فرض الخمس، باب فرض الخمس، حدیث (۳۰۹۳)،

(صحیح مسلم): کتاب الجهاد والسير، باب قول النبی لانورث حدیث (۱۷۵۹).

دېلېن صەدەقەيە). يان: «ما تركنا فهو صدقة» واتە: (ئەوئى بەجىي دەھىلېن ئائەوئە خىروصەدەقەيە)^(۱). بە سى رىوايەت.

ئەبۇبەكر ئاۋھاي ووت بە فاتىمە -رەزاي خوا لە ھەردو كيان بىت-، لە رىوايەت يىكى ئەجمەد شىدا ھاتوۋە ئەفەرمىۋى: «إنا معشر الأنبياء لا نُورث»^(۲)، واتە: (ئىمەي گروى پەيامبەر ان مىراتمان نىيە).

بەلام رىوايەتە كەي ھەردوۋ صەحيحە كە: «إنا لا نُورث ما تركناه صدقة» واتە: (لە راستىدا ئىمە مىراتمان نىيە، ئەوئەشى بەجىي دېلېن خىر و صەدەقەيە)، بەو ھۆيەوۋە فاتىمە دلى لە ئەبۇبەكر ما -تورە بوو-.

ئىتر يان ئەوئەتا ئەو پىيى وا بوۋىي ئەبۇبەكر ھەللە لە فەرموۋدە كەي پەيامبەر ﷺ گە شىتوۋە، يان ئەوئەي ھەللە بىستوۋىيەتى، بەلام ئەم ئەو فەرمائىشتە گىشتىيەي پەرۋەردگارى كىرە بەلگە كە دەفەرمىۋى: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ بَيْنَ ذَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدُ وَالْأُكُلُ وَلَا يُولِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ؕ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ {النساء: ۱۱}.

واتە: (خوا ئامۇزگاريتان دەكات (مىراتى) رۆلەكانتان، بۇ نىرىك ھەيە (لە مىرات) بە ويئەي بەشى دوو مى، خو ئەگەر تەنھا ئافرەت بوون (دووان و) زياد

(۱) متفق عليه: (صحيح مسلم)، كتاب المناقب، باب مناقب قرابة رسول الله ح رقم (۳۷۱۲)، (صحيح مسلم): كتاب الجهاد والسير، باب قول النبي لانورث حديث (۱۷۵۸).
(۲) (مسند أحمد) (۲۵۵/۳).

لە دووان، ئەوا دوو بەش لە سێ بەشی ئەوێ مردووە بە جێی هیشتوووە بۆیان هەیه، بەلام ئەگەر یەک ئافەت بوو ئەوا نیوێ میراتەکی بۆ هەیه وە شەش یەک بۆ هەركام لە دایک و باوکی مردووە هەیه ئەوێ کە بە جێی هیشتوووە، ئەمە ئەگەر مردووە کە منداڵی هەبوو، بەلام ئەگەر مردووە کە منداڵی نەبوو منداڵی نەبوو دایک و باوکی میراتگری بوون، ئەوا سێ یەک بۆ دایکەکیەتی، بەلام ئەگەر چەند برایهکی هەبوو ئەوا شەش یەک بۆ دایکەکیەتی، ئەمە لە پاش دەرکردنی وەسیەتێک کە لە لایەن مردووەکە وەسیەتی پێ کرابی، یان دانەوێ قەزێک کە لە سەری بێت، باوکە کانتان و کۆرە کانتان نازانن کامیان بە سوودترن بۆتان، ئەو دابەشکردنە لە لایەن خواوە پێویست کراوە بۆتان، بەراستی خوا هەمیشە زانای دانایە).

لە راستیدا ئەهلی سوننە لەم مەسەلەیەدا بەدوای عوزردا ناگەرێن بۆ ئەبویەکر، بەلکو بۆ فاتیمە بەدوای عوزریکدا دەگەرێن، چونکە ئەوان وا دەبین ئەبویەکر فەرموودەییەکی کردۆتە بەلگە خۆی لە پەيامبەری خواوە ﷺ بێستووویەتی، کە ئەبویەکر، عومەر، عوسمان، عەلی، عەبباس، عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف، سەعدی کۆری ئەبی وەقاص و زوبەیری کۆری عەوام، هەر هەموو ئەمانە فەرموودەکیان لە پەيامبەری خواوە ﷺ گیراوەتەو، کە ئێمە میراتمان نییە، ئەو بەشی بە جێی دیلێن سەدەقەیه.

کە فاتیمە رەزای خۆی لێی بەم قسەیه قایل نەبوو، ئەهلی سوننە پۆیشتوون بەدوای عوزریک بگەرێن بۆ فاتیمە، نەک بۆ ئەبویەکر، چونکە ئەوان پێیان وا نییە لێرەدا ئەبویەکر هەڵایەکی لە ئاست فاتیمە کردبێت.

هەر وەها ئەلێن: فاتیمە توورەبوو لە ئەبویەکر!!

ئيمه ش ئه ليڤين: تووره بوونی فاتيمه هيچ زيانئک به ئه بويه کر ناگه يه ني گهر خوا ليی پازی بووی، خواي پايه بهرز ده فهرموي: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ {الفتح: ۱۸}.

واته: (سوئند بيت خدا پازی بوو لهو ئيماندارانهی که له ژيتر داره کهدا به يعه تيان پيدای، خوا زانی چی له دلياندايه، بويه سه کينه و ئارامی دابه زانده سهريان و پاداشتيانی به سه رکه وتنيکی نزيك دايه وه).

ئه بويه کريش لهو پرژه دا له پيشه وهی ئه و ئيماندارانه بوو که به يعه تيان دا به په يامبه ر ﷺ، هه ر که سيک خواي بهرز و پيرۆز ليی پازی بی و په يامبه ري خوا ﷺ ليی پازی بی، تووره بوونی هيچ که سيک زيانی پيناگه يه نيئت.

ههروه ها ئه ليڤين: ئه گهر هه ر که سيک خوی بخاته شوينه کهی ئه بويه کر، فاتيمه - په زای خواي ليبيت - بيت بۆلای و داوای ميراتی ليبيکات، له کاتيکدا گوڤيستي په يامبه ري خوا ﷺ بووه که فهرمويه تي: (ميراتمان نيه)، ئايا فهرمووده ی په يامبه ر ﷺ پيش ده خات، يان په زای فاتيمه - په زای خواي ليبي -؟
* ههروه ها له باره ی ئه وهی که فاتيمه دلي له ئه بويه کر ماوه !!

ئه ليڤين: ئه وهی ده رده که ويئت ئه م ديږه [فاتيمه له ئه بويه کر توږه بوو]، له زياته کان و پتوه لکان (ادراج) که کانی زوهريه ^(۱) و له ئه سلی رپوايه ته کهدا نيه.

(۱) ئيمامي زوهري په حه متی خواي ليبي مه شهوره به مه، داوی گيڙانه وهی فهرمووده که يان لهو نيږهنده دا، قسه يه که ده کات بی ئه وهی ئاماژه به وه بدات که ئه وه سه ر به فهرمووده که نيه و قسه ی خويه تي. له مه وه بۆت ده رده که ويئت فهرمووده ی (مُدرج): بريتيه لهو زياته يه ی، که = هه و الخوانه کان ده بخانه سه ر فهرمووده که به بی ئاماژه بۆ کردنی، به هۆی راشی فهرمووده که وه

نیستاش زیاتر و دریژ تر بهر بهرچی ئەم بەلگەیه دەدەینەوہ:

* سەبارەت بەوہی کە دەلێن: میرات بووہ!!

ئەلێن: پەيامبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «إِنَّا لَا نُورِثُ مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً» یانی ئەوہی بەجێی دێلێن ئەوہ صەدەقەیه، لەبەر ئەو پینگایانەیی فەرموودە کەدا کە لە لای موسلیم هاتووہ ئەفەرموی: «ما ترکنا فهو صدقة» واتە: (ئەوہی بە جێی دێلێن ئەوہ صەدەقەیه).

هەندیک دەستکاری فەرموودە کەیان کردوہ و دەلێن: «ما ترکنا صدقة»، ئەو (ما) دەکەنە نەری، بە واتای: هیچ صەدەقەیه کمان جی نەهێشتووہ!!

بەلام ئەهلی سوننە لیژەدا ئەو (ما) دەکەنە «مَوْصُولَةً»، ئەمەش پێواپەتی صەحیحە هەر وەک لە (الصحيحین) دا هاتووہ «ما ترکنا صدقة» بە مەرفوعی^(۱)، ئەوہشی پشتگیری ئەم پێواپەتە دەکات، پێواپەتی: «ما ترکنا فهو صدقة» (ئەوہی بەجێی دێلێن ئەوہ صەدەقەیه).

پەيامبەری خوا سەلات و سەلامی خواي لەسەر بێ میراتی نییە، تەنانەت لەسەر پای راست هەموو پەيامبەرانیشت میراتیان نییە.

بۆ ئەم مەبەستە ئەوان ئەو فەرمايشتەیی خواي مەزن دەکەنە بەلگە و لە بارەي زەکەرەیاوہ دەفەرموی: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ أَمْوَالِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۖ وَرِثْتُ مِنْ آلٍ يَعْزُوبٌ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ {مەمە-۶} واتە:

بێت یان لەبەر هەر هۆکاریکی تر، ئێر ئەو زیادەیه هەندیک جار لە سەرەتایە و هەندیک جار لە ناوەرێست و هەندیک جار لە کۆتایی. (وەرگێڕ)

(۱) رەفەعی لە روی ئیعرابەوہ ئەک لە پرووی عیلمی حەدیسەوہ. (وەرگێڕ)

(بهراستی ئەمن له خزم و خویش و عهشیرەت دەترسم دوای مردنم (که سەرگەردان بن و پهیرهوی دینه که نه کهن) (که سیشیان به شایسته نازانم بۆ پیشه وایه تی کردن) وه خێزانه کهشم نه زۆکه (مندالی ناییت)، سا داواکارم له بهخششی خۆت به هره وهرم بکه و مندالیکی چاکم پێ ببهخشه تا میراتگری من و بنه ماله ی یه عقوب بیت و وای لیبکه ئهی پهروهردگارا! که خۆت و خه لکیش لێی رازی بن).

ده لێن: لێره دا خوا باسی میرات ده کات، جارێکی تریش باسی میرات ده کات، که له باره ی سوله یمانه وه ده فهرمو ی: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ {سمل ۱۶}. واته: (و سوله یان بووه میراتگری داود...)

به لām تهفسیری ئەم دوو ئایه ته به م شیوه یه یه:

* سهبارت به ئایه تی یه که میان: ﴿يَرْثِي وَيَرْثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾، ئە لێن:

یه کهم: بۆ پیاوچاکیکیش شیواو نییه که داوای مندال بکات له خوای گه وهره بۆ ئه وهی بییت به واری پاره که ی به ته نها، ئیدی چۆن ئەمه به شیواو بزانی بۆ زه که ریا که په یامبه ریکی به ریزه، که داوای مندال له خوای گه وهره بکات به لکو بییت به واری پاره که ی؟!

دووهم: ئه وهی که مه شه وهره [به لکو له فهرمووده ی سه حیحدا هاتوه] زه که ریا پیاوکی هه ژار بووه و دارتاشی کردوو^(۱)، جا تو بلتی: زه که ریا چه ندی پاره و مال هه بوو بی، تا داوا له خوا بکات میراتگریکی پێ ببه خشی.

(۱) ئه وه تا له فهرمووده دا هاتوه: «کان زکریا نجارا»، واته: (زه که ریا ئیشی دارتاش بووه). رواه مسلم، کتاب الفضائل باب زکریا علیه السلام (۲۳۷۹).

به لكو له په يامبه رانی خوا ﷺ ته سل نه وه كهوا مال و سامان لای خويان گل ناده نه وه، به لكو له كاری خیردا ده بیه خشنه وه.

سییه م: نه وه شی كه سیاقی ثایه ته كه مبه ستیتی هه ر نه مه یه، كه ده فهرموی: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾، واته: (تا بیته میراتگری من و نه وه یه عقوب). ده ی نه وه كانی یه عقوب چه نديك ده بن؟ هه ی هو تا بگات به یه حیا -یه حیا له كوی و نه وه كانی یه عقوب له كوی؟!-(^۱)

ثالی یه عقوب بریتین له: موسا، داوود، سوله یان، یه حیا، زه كه ریا، له گه ل گه له كانیاندا، ته نانه ت هه موو په یامبه ره كانی نه وه ی به نی ئیسرا ئیل له نه وه ی یه عقوب، چونكه ئیسرا ئیل یه عقوبه، نه مه چ جای باقیه كه ی تری به نی ئیسرا ئیل كه په یامبه ر نه بوون، ده ی كه واته ده بی به شه میراته كه ی په یامبه ر یه حیا بكاته چند؟

بویه په یامبه ر یه حیا بی به ش (محبوب) ده بیته به هو ی بوونی فهرعی وارسه وه، جا گومانی تیدا نییه كه ده فهرموی: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ ره دی نه و ووته یه نه داته وه كه نه لی: مبه ستی میراتگری مال و سامان بووه. كه نه و به ته نها ناوی یه عقوبی هی ناوه؛ چونكه یه عقوب په یامبه ره و زه كه ریا ش به هه مان شیوه، جا بویه مبه ستی میراتی په یامبه رایه تی و زانست و دانایی بووه [نهك مال و سامان].

(۱) یه حیا نه و په یامبه ره یه كه خواي گه وړه ده بیه خشیته زه كه ریا دواي نه وه ی كه دوعا كه ی قبول ده كا. (وهر گپی)

چوارهم: ئەو فەرموودەيەي پەيامبەرە ﷺ كە دەفەرموي: (ئيمەي گروى پەيامبەران ميراتمان نيبە)، يان ئەوەي كە دەفەرموي: (ئيمە ميراتمان نيبە، ئەوەي بەجى ديلين صەدەقەيە)، لە فەرموودەي تردا هاتوو^(۱): (لە راستيدا پەيامبەران نە دينار و نە درهەميان بە ميراتي بە جى نەهيشتوو، بەلكو تەنها زانستيان بە ميرات بەجى هيشتوو^(۲)).

* بەلام سەبارەت بە ئايەتي دووهم: ﴿وَوَيْتَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ﴾ واتە: (و سولەيمان بوو ميراتگري داود...). ئەمەش بە هەمان شتو ميراتي مال و سامان نيبە، بەلكو ميراتي پەيامبەرايەتي و دانايي و زانسته، لەبەر دوو شت:

يەكەم: مەشهورە كە داوود سەد ژن و سى سەد كەنيزەكي هەبووي، لەگەڵ ژمارەيەكي زۆر مندايشدا، ئيتەر چۆن بەس سولەيمان ئەبیتە ميراتگري؟ تەنانەت براكاني سولەيمانيش ميراتيان ئەكەوي، جا بە تايبەت ناوهيناني سولەيمان لە كاتيكدا ميراتگري تری لەگەڵدايە زۆر گونجاو نيبە. جا ئەگەر مەبەستي ميراتي ئاسايي بوايە، ئەوا باسکردني لە قورئان بى سود دەبوو و دەبوو (دەست خستني بە دەست هاتوو) (تەحصيل حاصل)، چونكە ميراتگرتني مال و سامان

(۱) يەكيك لە زانا هەرە ناودارەكاني شيعە، بەلكو ناودارترين وگەورەترين مەرجەع بە اتفاق -در حال حاضر-، خاوەني كتيبى (الحكومات الاسلاميه)، كاتيك باسى فەزلى عيلم دەكات ئەم فەرمودەيە ديبتيەو وە صەحيحى دادەنيت، بەلام كاتيك باسى ئەم مەسەلەيە دەكات -مەسەلەي ميرات و فەدەك و زولمى ئەبويەكر لە فاتيمە- -ئەلى ئەم فەرموودەيە ضعيفە و كاري پى ناكري !!؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾. (وەرگي).

(۲) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي «السُّنَنِ»، كِتَابُ الْعِلْمِ، بَابُ الْحَثِّ عَلَى طَلْبِ الْعِلْمِ حَدِيثُ (۳۶۴)، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ..

شتیکی ئاسایی^(۱). که و ابوو بیگومان خوی گه وره شتیکی تری مبهست بووه و بویه تایبته باسی کردووه، که نهویش میراتی پیغه مبهرایه تیه.

* سه بارهت بهو گووته یه یان که ده لیت: دیاریه ک بووه په یامبه ر^ﷺ له پوژی خه یبه ردا به خشویه تی به فایمه، نهوه (کاشانی) یه له تهفسیره که ی خویدا ریوایهت ده کات که: (په یامبه ری خوا ^ﷺ دوا ی فه تحی خه یبه ر و دوا ی نهوه ی نهو فره مایشته ی خوی گه وره دابه زیه خواره وه: ﴿وَمَا ذَا الْقَرْيَٰنَ حَقُّهُ وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا﴾ {الاسراء ۲۶}، بانگی فایمه ی کرد و فده ده که ی پیدا)^(۲).

با لیړه دا هه ندیک بوه ستین:

یه که م: نه م چیرۆکه درویه، نه م نایه تهش له وکاته ی نهو باسی ده کات دانه به زیه وه و په یامبه ریش ^ﷺ هیچی نه داوه به فایمه (خوا لیتی پازی بی و پازی کا)، راسته که نهویه که فایمه وه کو میرات داوا ی فده ده کی کرد بی نه ک وه کو دیاری، ئینجا فه تحی خه یبه ر له سهره تای سالی هه وتی کوچی دا بووه، زه یبه بی کچی په یامبه ریش ^ﷺ سالی هه شتی کوچی وه فاتی کردوه^(۳).

(۱) بیگومان هه ر باوکیک ده مریت مندا له کانی میراته که ی بهش ده کمن و ئیتر هیچ پیویست به هه والدان ناکات، باس بکریت و باس نه کریت میرات هه ر بهش ده کریت و وه ره سه ده بیات، جا سوله یانیش لیړه دا به ئاسایی به شی خوی ده بات، بویه ده بیته هه والدان له سه ر شتی که زانراوه و پیویست به هه والدان ناکات، بویه نه بی مبهست پیی شتی تر بی. (وه رگنې)

(۲) (تفسیر الصافی) (۱۸۶/۳). [کاشانی زانایا یه کی شیعه مه زه به].

(۳) (سیر اعلام النبلاء) (۲۵۰/۲)، (الاصابة) (۲۰۶/۴).

ههروهها ئوم كهلسومى كچى پيغمبەر ﷺ له سالى نۆى كوچيدا وهفاتی کردو^(۱).

ئاخر چۆن دهبهخشیته فاتیمه و لهولاشهوه ئوم كهلسوم و زهینهب بیبهش دهكا؟ ئەمه خۆی له خۆیدا تۆمهتبارکردنی پهيامبهری خوايه ﷺ بهوهی كه جیاوازی کردوو له نیتوان منداڵهکانی.

* کاتیك كه بهشیری کورپی سهعد هات بۆلای پهيامبهری خوا ﷺ و وتی: ئەى پهيامبهری خوا باخچهیه کم بهخشیوه ته کورپه کم پیم خۆشه ئاماده بیت (ببیته شاهدید).

پهيامبهری خوا ﷺ فرمووی: به هه موو منداڵه کانت بهخشیوه؟ وتی: نه خیر.

پهيامبهری خوا ﷺ فرمووی: برۆ، من ئامادهی ستهم نايم (نايمه شاهدید بهسهر ستهمهوه)^(۲).

دهبینی ناوی لینا ستهم، ئەمهش تهنهها به فەزڵدانی ههندیك له منداڵهکان بهسهر ههندیکی تریانهوه، ئەم پهيامبهره بهرپزیه ﷺ ئامادهی ستهم نابیت، ئەى خۆی بهدهستى خۆی ستهم دهکات؟!

هەرگیز، ئەسلەن ئیمه له کاری وا بهپاکی رادهگرین سهلات وسهلامی خواى لهسهری.

(۱) (سیر أعلام النبلاء) (۲/۲۵۰)، (الاصابة) (۴/۲۰۶).

(۲) (صحيح مسلم) كتاب الهبات، باب كراهة تفضيل بعض الأولاد في الهبة حديث (۱۶۲۳).

دواى هه موو ئه مانهش، ئه گهر ديارى بوويّت، يان ئه وهتا وهرى گرتوه يان
ئه وهتا وهرى نه گرتوه.

ئه گهر وهرى گرتوه چۆن دى داواى ده كات؟ ئه گهر يش وهرى نه گرتبى، خو
ديارى ئه گهر پاسته خو وهرى نه گرى وهكو ئه وه وايه ههر نه درابى.

له سهر ههر كام لهم دوو ووتهيه بيّت، ميرات بى يان ديارى چونه كن و
يه كسانن، ئه وه ههر گووتهيه كى نارپكه و پوچه، پاستيه كهى ئه وهيه نه ميرات
بووه و نه ديارى.

ئهم مهسه لهيه سهير له وهى دايه، دواى وه فاتى ئه بويه كرى صديق ﷺ
عومهر بوو به خليفه، پاشان عوسمان، پاشان عهلى، گرمان كرد فدهك هى
فاتيمه به ب ئير به ميرات بى يان به ديارى، ههر ده بيته مولكى فاتيمه،
فاتيمهش دواى وه فاتى باوكى ﷺ به شەش مانگ وه فاتى كرد، كه وابوو
فدهكه كه بۆكى ده مي نيته وه؟

بۆ وه ره سه ده مي نيته وه، كه وابوو عهلى ﷺ چواريه كى بۆ ده بيته به هوى
بوونى فهرعى وارسه وه، حه سەن و حوسەين و زەينەب و ئوم كه لسوميش ي
باقيان بۆ ده مي نيته وه، [به ده ستورى] (لِلذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ) (بۆ نيزيك
ههيه له ميرات به وينه ي به شى دوو مى).

جا كاتيك عهلى ره زاي خواى ليبي بوو به خليفه فدهكه كى نه دا به
منداله كانى، ئه گهر ئه بويه كر سته مكار بى، عومهر سته مكار بى، عوسمان
سته مكار بى؛ به هوى گرتنه وهى فدهكه له خاوه نه كهى خو، ئه ي بۆچى ئه و

حوكمه سهرناكىشيت بۆ عەلىش، چونكه ئەوئىش فەدەكى گرتۆتەوہ له خاوەنەكەى خۆى و نەيداوہتەوہ مندالەكانى فاتيمه؟!

* فەدەك خۆى سەرەتا بە دەست پەيامبەرى خواوہ بوو ﷺ، كه پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتی كرد كەوتە دەست ئەبويەكر، پاشان كەوتە دەست عومەر، لە سەرەدەمى عومەردا عەبباس و عەلى ھاتنە لاى و داوايان كرد بەدەستى ئەوانەوہ بيت ئەوئىش پىتى دان، پاشان كەوتە لاى عەلى و ھەرلاى ئەو ماىەوہ تا وەفاتی كرد سالى ۱۰ك، پاشان كەوتە دەست ھەسەن، پاشان ھوسەين و پاشان ھەسەنى كورپى ھەسەن، ئەنجا عەلى كورپى ھوسەين، پاش ئەوئىش زەيدى كورپى ھەسەن^(۱).

* بەلام ئيمە ھەر ھەموويان پاك راڤادەگرين، ئەبويەكر و عومەر و عوسمان و عەلى ي لەگەڵ ھەموو ئەوانەى فەدەكيان بە دەستەوہ بوو ھەتا زەيدى كورپى ھەسەن ھەر ھەموويان پاك را ڤادەگرين و كەسيان بە ستەمكار لە قەلەم نادەين. جا فەدەك نە ديارى بووہ و نە ميراتى پەيامبەر ﷺ.

دووہمين: چۆن پەيامبەرى خوا ﷺ لەسەر ئەو دونيا نەويستىيەى خۆيەوہ ئەو ھەموو مال و سامانە بەجى دىلى؟ بەلگەى ئەمەش :

۱. فەرموودەكەى ئوم سەلەمە كە تىيدا ھاتوہ: (پەيامبەرى خوا ﷺ ھاتە ژورەوہ بۆلاى و دەم و چاوى تىك چوو بوو، ئەلى: وام زانى ھى ئىش وئازارە، بۆيە وتم: ئەى پەيامبەرى خوا دەبينم دەم و چاوت گۆراوہ، ئىش و ئازارت ھەيە؟

فهرموى: نا، بهلكو ئهو حوت دیناره‌ی که دوینى بۆیان هیئانین، شهومان برده سهر و نه‌مان به‌خشى^(۱).

۲. په‌یامبه‌ری خوا ﷺ وه‌فاتى کردوه و قه‌لغانه‌کەى بارمته بووه له لای یه‌هودیه‌ک له به‌رانبه‌ر سی صاع که به قهرز لیى وه‌رگرتوو^(۲).

توخوا که‌سیک فده‌ک و به‌شى خه‌یبه‌ری هه‌بى، قه‌لغانه‌کەى ده‌کاته بارمته له به‌رانبه‌ری چل صاع؟!

* و له فاتیمه‌وه ده‌گیرنه‌وه: که کاتیک فده‌کیان پى نه‌داوه، توپه بووه و پۆیشتوو به‌ سهر قه‌بره‌کەى باوکى و سکا‌لای خۆی لا‌کردوه!!

ئهمه درۆیه و ههر پاست نییه، ئه‌سله‌ن شتى وا له فاتیمه ههر ناوه‌شیته‌وه و شیایى ئهو نییه په‌زای خوای لی‌بى و پازى کا، ئه‌وه‌تا خوای به‌رز و پیروژ له باره‌ی یه‌عقوب ئهو به‌نده سال‌حه ئهو په‌یامبه‌ره به‌پێژه، ده‌فه‌رموى: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحْزَنٍ إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۳) {یوسف ۸۶}.

(۱) رواه أحمد (۳۱۴/۴)

(۲) رواه البخاري: كتاب الجهاد، باب ما قيل في درع النبي ﷺ (۲۹۱۶).

(۳) واته: (ئهم‌ن سکا‌لای خەم و په‌ژاره‌ی خۆم هەر لای خوا ده‌کەم و له لایەن خوداوه شتانیک ده‌زانم ئیوه نایزانن).

ئەوەشى كە مەشھورە دواجار ئەبویە كرازی كرددووە، ھەروەك زۆرىك لە زانایان ئەمەیان لە شەعبى یەوہ بە مۇسلىكى صحیح^(۱) دەرھیناوە، شەعبیش یەككە لە گەورە تابعیەكان، ئیتر خواش زاناترە بە ھەقیقەتى مەسەلەكە.

ھەروەھا مەشھورە: كە ئەسمائی كچی عومەیس فاتیمەى شۆردییت، ئەسمائیش خیزانى ئەبویە كرى صیددیقە، ئاخىر چۆن ئەكرى خیزانەكەى ئەبویە كرى صیددیق بيشوات و ئەبویە كرى بە مردنى نەزانیت؟ راست ئەوہیە: كە بە شەو نیژراوہ و ئیزنى ئەبویە كرى نەدراوہ.

عائیشەش ھەروەھا بەشەو نیژراوہ، تەنانت گەورەى ھەموو مرؤفایەتى پەيامبەرى ﷺ بەشەو نیژراوہ.

(۱) بۆ زانینى مرسل پروانە ل ۲۸) پەروائىزى (۱).

شوبھہ ی لہ شتم

عومہر لہ بارہی بہیعتہ کہی ٹہبویہ کردہ و توویہ تی:

رپکھوت بووہ!

ٹہلین: عومہر ﷺ لہ بارہی بہیعتہ کہی ٹہبویہ کری صدیقہ و توویہ تی:
رپکھوت بووہ (فَلْتَهْ) ^(۱).

ٹہلین: بہلّی ٹہمہ راستہ، لہ عومہرہ و چہ سپاوہ کہ وای گووٹوہ، بہلام
رپگہ بدن تہ وای چیرۆکہ کہ لہ صہیحی بوخاری دا بخوینینہ وہ:

لہ ٹین عہباسہ وہ دہ گپڑتہ وہ: ہہوال گہیشٹہ عومہری کورپی خہتتاب
کہوا خہلکانیک ٹہلین: گہر عومہر ہمری ٹہوا بہیعت دہدہم بہ فلان کہس و
بہیعتہ کہی ٹہبویہ کر رپکھوت بووہ (فَلْتَهْ)، کہ ٹہم و تہیہ گہیشٹہ عومہری
کورپی خہتتاب [خہلکی کۆ کردہ و] وتی: پیم گہیشٹوہ ہہندیکتان و توویہ تی:
بہخوا ٹہ گہر عومہر ہمری بہیعت دہدہم فلان کہس، جا با کہس بہوہ فریو
نہ خوات بلّیت: بہیعتہ کہی ٹہبویہ کر ہہلکھوتہ بووہ و براوہ تہوہ، ٹہ گہر چی
واش بووہ، بہلام خوا شہر و خراپہ کہی پاراست و دایمرکاندہ وہ، ٹہنجا کہسیشتان
تیدا نییہ وہ کو ٹہبویہ کر کہ شایستہی ٹہوہ بیت ملی بو بردیتہ وہ ^(۲). ^(۱)

(۱) فلتہ: ہہلکھوت، رپکھوت، لہ ناکاو، یان نامادہ باشی بۆ نہ کراو. (وہرگپڑ)

(۲) بہ مانای: ٹہو کہسی کہ نیتسا پلہ وپاہی لہ ہہموان زۆر ترہ ہیشٹا ناگاتہ پلہو
پاہی ٹہبویہ کر، جا بۆیہ با کہس ہیوای ٹہوہی نہ بیت بہیعتی پیدریت بہو شتوہی کہ بہ=
ٹہبویہ کر درا، لہ سدرہ تاوہ لہ نیو خہلکیتی کہمدا بہیعتی پیدرا دواچار ہہمو بہ بی جیاوازی

پاشان باسی پوښتنه کړې خويی و نه بویه کړ ده کات بو سه قیفه ی بهنی
ساعیده، تا ده گاته نه وهی نه لې: چنه د قسه یه که م ئاماده کړد بو ده مو یست به
پیش چاوی نه بویه کړه وه بیلیم، هر خوم په چاوی زو تو په بوونیشم ده کړد.

که ویستم قسه بکه م، نه بویه کړ وتی: په له مه که، ئیتر منیش حه زم نه کړ
تو په ی بکه م.

نه بویه کړ ده ستی کړد به قسه کړدن، به راستی زور له من نه رمتر و ئارامتر
بو، سویند به خوا شتیکی جی نه هیشت له وهی له دلی خوم ئاماده م کړد بو ئیلا
به باشتريشه وه عه رزی کړدن، پاشان بی دهنگ بو، پیی ووتن: هه موو نه و
چا کانه ی که له باره ی خوتانه وه باستان کړد بیگومان ئیوه نه هلی نه وهن، به لام
نم کاره به تنه ها هی قو په یشه، نه وان له مال په چله که وه باشترينی عه رهن، جا
من رازیم به یه کیټک له م دوو پیاوه - مه به ستی: عومهر و نه بو عوبه یده ی کوری
جه راحه -، به یعت به هر کامیکیان نه دهن بیده ن، پاشان ده ستی من و نه بو

که زانیان نه بویه کړه به یعتیان پیداو که س خوی جیا نه کړده وه، پیویستی به دوو باره پراوژ کړدنه وه
نه کړد، جا نه مه ی بو نم لوا بو که سی تر ده ست نادات. نه مه مانا که ی، به لام نم دیره له چییه وه
هاتووه: (که ستان نییه وه کو نه بویه کړ که شایسته ی نه وه بیت ملی بو بردریته وه)؟ تبین حه جهر
نه لې: چونکه نه گهر که سیټک ته ماشای پیش برکې کمر بکات ملی دريژ ده کاته وه بزانی ئایا بو ی
ده ست نه دا له که وتنه پیشی نه وهی که ده یه وې بکه ویتنه پیشیه وه، نه گهر نه وهی نه توانی نه وای پیی
ده لېن: ملی برایه وه. یان نه وهی: مل بو ته ماشا کړدنی دوو پیش برکې کار دريژ ده کریت هتا له بهر
چاو نامینن و وون دهن، جا نم له جیاتی نه بینن مل برینی به کار هیئا. بروانه شهرحی نم
حه دیسه له فتح الباری. (وهر گپ)

(۱) واته شهره خراپه ی به یعته که، که نه گهر نه وه نه کرایه پی ده چو شهره خراپه ی زورتری

لی بوايه تموه. (وهر گپ)

عوبەیدە ی گرت و خۆیشی لە ناوەرێستان بوو، لە پاستیدا هیچ قسە یە کیم پێ ناخۆش نەبوو ئەمەیان نەبیّت، دە بەخوا ئەگەر بدریّت لە گەردنم بەس پێی تاوانبار نەبم، پێم خۆشترە لەوێ بێم بە فەرمانرێوای گەلیک ئەبۆەرکیان تێدا بێ.

عومەریش وتی: سویند بەخوا ئێمە هیچ شتێک لەو شتانە ی کە لەو کاتەدا پێوێ سەرقال بووین بە ئەندازە ی پیشینەداری ئەبۆەرک (سابقە أبی بکر) بەهێز نەبوو لە لامان، ترساین کە بەجێیان بێلێن و بەیعت بەکەس نەدری دوا ی ئێمە برۆن بەیعت بەدە یە کێک لە خۆیان، ئێتر ئەو کاتە یا بەیعتمان دەدا لەسەر ئەوێ کە پێی رازی نین، یا ئەوێ رۆبەرۆیان بۆستاینەو، ئەوێش هەر دەبوو شەر و ئاژاو، بۆیە هەر کەسێک بەیعتی دا بە موسلمانێک بەبێ پرس و راپۆشی موسلمانان، با ئەو بەیعت بدات و ئەو ئەوێ بەیعتی پێ دەدریّت رازی بیّت ئەوێ هەردووکیان بە کوشتن بچن^(۱).

ئەمە چیرۆکی بەیعت پێدانە کە یە، بەلێ هەلکەوتە و لە ناکاو بوو، بەلام قسە و باسێک و چیرۆکی دووری هە یە کە بە درێژی لە باسی سەقیفە ی بەنی ساعیدەدا باسمان لێو کرد، ئەمەش نابێتە تانە و عەیبە بەسەر عومەری کوری خەتتابەو.

(۱) صحیح البخاری: کتاب الحدود، باب رجم الحبلى من الزنى اذا احصنت، حدیث (۶۸۳۰).

شوبهه ی نۆیه م

ئەو درۆیه یان کە ئەلێن عومەر وتوویه تی:

پەيامبەری خوا ﷺ وێنە دەکا

ئەلێن: فەرمودە کە ی ئێن عەبباس بکە دەلی: (کاتیک پەيامبەری خوا ﷺ له دوا ساتەکانی تەمەنیدا بوو، چەند پیاویک له خزمەتیدا بوون عومەریان تیدا بوو، پەيامبەر ﷺ فەرمووی: هەستێ تیانوسیێک بێنن نوسراویکتان بۆ دەنوسم هەرگیز گومرا نابن).

عومەر وتی: پەيامبەری خوا ﷺ ناساغە، قورئانتان لایە، کتیبە کە ی خوامان بەسە، ئێتر ئەوانە ی له ماله کەدا بوون کردیان بە غەلبە غەلب، هەندیکیان دەیوت: بڕۆنە پیشەوە با پەيامبەری خوا نوسراویکتان بۆ بنوسی کە هەرگیز گومرا نەبن، هەندیکێ تریان قسە کە ی عومەری دەکرد، ئێتر کە غەلبە غەلبە کە زیادی کرد و دوو بەرەکی کەوتە نێوانیانەو پەيامبەری خوا ﷺ فەرمووی: (هەستێ)^(۱).

جا تانەیان له هاوەرلانی پیغەمەر ﷺ لەم فەرمودە یەدا لەو خۆی دەبینیتەو کە پێیان وایە عومەر ووتبیتی: (پەيامبەری خوا وێنە دەکا)^(۲).

(۱) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب العلم، باب كتاب العلم حديث (۱۱۴). و (صحيح مسلم)، كتاب الوصية، حديث (۱۶۳۷)
(۲) فاسألوا أهل الذکر للمتشیع التيجاني ص (۱۴۴ - ۱۷۹) وعزاه الى البخاري كذبا وزورا.

لە راستیدا ئەمە درۆیە و بە دەم عومەرەو دەکری!! عومەر ھەرگیز نەگوتووە پەيامبەری خوا و پێنە دەکات، بە لێکو پیاوێتە کە کە لە ھەردوو صەحیحە کە و ئەوانی تریشدا ھاتوووە عومەر وتوویەتی: (ناساغە و ئیش و ئازاری ھەبە)، چونکە لەو کاتەدا لە نەخۆشی مردندا بوو بە ئۆر سەخت و بە ئیش بوو لەسەر پەيامبەری خوا ﷺ. و فەرمووە کە عاتشەش ئەمە ی پروون کردۆتەو: کاتێک پەيامبەری خوا ﷺ لە ھۆش خۆی چوووە و پاشان ھاتەو ھۆش، فەرمووی: خەڵک نوێژیان کرد؟ عاتشە پێی وت: قوربان چاوەروانی جەنابتن.

پاشان ئاویان بۆ ھینا و دەستنوێژی گرت، پاشان ھەستا ویستی بپروا بۆ نوێژ دووبارە لە ھۆش خۆی چوووە و کەوت، ھەم بە خەبەر ھاتەو و فەرمووی: خەڵک نوێژیان کرد؟ وتیان: قوربان لە چاوەروانی تۆدان، فەرمووی: ئاوم بۆ بیسن، ئەوانیش ئاویان بۆ ھینا و دەست نوێژی شۆرد، پاشان ھەستا ویستی بپروا بۆ نوێژ دیسانەو کەوت، دایک و باجەم بە قوربانی بێ.

کە سییەم جار کەوت و بە خەبەر ھاتەو، فەرمووی: خەڵک نوێژیان کرد؟

وتیان: لە چاوەروانی تۆدان قوربان.

فەرمووی: بڵێن بە ئەبویەکر با ئەو نوێژ بە خەڵکی بکات^(١).

(١) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب الأذان، باب انما جعل الامام ليؤتم به، حديث (٦٨٧). و (صحيح مسلم)، كتاب الصلاة، باب استخلاف الامام اذا عرض له عنز، حديث (٤١٨).

به لى له ويدا يه كيټك وتوويه تى: ورينه ده كات، به لام نهك عومهر.

له عه بدوللاى كورې مه سعوده وه ﷺ ده لى: په يامبهري خوا م ﷺ بينى ئيش و تايه كى زور توندى هه بوو، وتم: ئه ي په يامبهري خوا ئيش و تاكه ي گيان ت زور سه خته، ئه ویش فهرمووى: من به ئەندازەى دوو كهس له ئيوه ئيش و تام ههيه، ئين مه سعوديش پى وت: بو ئهويه كه تو دووقات پاداشتت ده گات؟ فهرمووى: به لى^(۱).

وهك روشنه په يامبهري خوا ﷺ ئيش و تايه كى زور توندى هه بوو، كه عومهر يش بيستوويه تى په يامبهري خوا ﷺ ده فهرموى: هه ستن با نوسراويكتان بو بنوسم، دلى بو په يامبهري خوا ﷺ سوتاوه و وتوويه تى: په يامبهري خوا ناساغه و ئيش و نازارى ههيه، كتيبه كه ي خوامان به سه.

ئه ليم: ئه مهش ريكي ئه و تايه تيه خواى پايه بهرز ده فهرموى: ﴿وَأَخْشَوْنَ^۱ أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۝﴾ (المائدة: ۳۰).
واته: (ئهرې دینه کهم بو کامل کردن و ناز و نيعمه ته تى خوّم به ته واوه تى به سهر پزاندن و پرازی بووم به وهى كه ئيسلام دينتان بيت).

په يامبهري نازيزيش ﷺ ده فهرمويت: (سویند به خوا شتيکم به جى نه هيشتووه له خوا و به هشت نزيکتان کاته وه ئيلا پيم گوتوون و بوم باسکردوون، وه هيچ شتيکم به جى نه هيشتووه له وهى كه خوا فهرمانى پيکردوون

(۱) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب المرضى، باب أشد الناس بلاء، حديث (۵۶۴۸).

و (صحيح مسلم)، كتاب البر والصلة، باب ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض، حديث (۲۵۷۱).

ئىلا فەرمانم پىڭکردوون و پىم پراگه ياندوون، وه هيچ شتىڭم به جى نه هيشووه
له وهى كه خوا نه هى ليڭکردوون ئىلا منيش نه هيم ليڭکردوون^(۱) كه واته شتىڭ له
ديندا نه ماوه ته وه په يامبه رى خوا ﷺ روونى نه كرد يته وه.

كه وابى نه نو سراوه چيه كه په يامبه رى خوا ﷺ ويستويه تى بينوسيته وه؟

له عهلى كورپى نه بو تالبه وه ﷺ نه لى: له لاي په يامبه رى خوا بووم ﷺ
فەرمانى پىڭكردم كه (طبق) يكي^(۲) بو بينم تا شتىڭى تيدا بنوسى هه رگيز
نومه ته كهى گومرا نه بى، منيش ترسام تا طبقيك بينم گيانى ده رچيت، بو به
وتم: نهى پيغه مه رى خوا ﷺ بللى، من له بهر ده كم و به ناگام، فەرمووى: (و
هسيه تان پى ده كم به نويز و زه كات و كه نيزه كه كانتان)^(۳).

جا نه گهر بلين: سه حابه كان سه رپيڅى فەرمانى په يامبه ريان ﷺ كرده
تيانوسه كه يان بو نه هيناوه.

نه وا نه لين: عهلى يه كم كه سه سه رپيڅى كرده وه، چونكه له لايه ن
په يامبه روه وه ﷺ راسته وخو فەرمان به و كراوه تيانوسيك به ينيت، بو نه يهينا؟!
جا نه گهر له بهر نه م كاره لومهى هاوه لانى په يامبه رمان كرد ﷺ، نه وا عهلى
ﷺ پيشتره بو نه م لومه يه!!

به لام هق نه وديه لومهى هيچ لايه ك ناكري له بهر چهند هو يه ك:

(۱) سلسلة الأحاديث الصحيحة (٤/٤١٧ تحت حديث ٩٠/١٨).

(۲) طبق واته: كتف: كه تفيش ئيسكى خوشترد يا شهك، كه ووشكه وه ده بو له سمران

ده نوسى. (وه رگيز).

(۳) (مسند أحمد)، مسند العشرة المبشرين، مسند علي (٦٩٣).

یه کهم: ئهوه تا خودی عهلی ﷺ لهم فهرموده یه دا ئهلی: ترسام تا تیانوسه که ی بۆ بهیتم گیانی ده رچی، بۆیه وتم: ئه ی پیغه مهری خوا ﷺ بلی، من له بهر ده کهم و هۆشیارم، ئه ویش فهرموویه تی: (وهسیه تتان ده کهم به نوێژ و زه کات و که نیزه که کانتان). که وابوو په یامبهری خوا ﷺ ئه وهی وتوو که ویستوو یه تی بنوسریته وه.

دووهم: ئه وهی که په یامبهری خوا ﷺ ویستوو یه تی بنوسریته وه، یا واجب بووه یا سوننه ت، جا ئه گهر وتیان: واجب بووه و لهو شتانه یه که له شه ریعه تدا که یاندنی واجبه، ئه وا ئه بیته تانه له په یامبهری خوا ﷺ وله بۆ ئه و خوا یه ش — سبحانه وتعالی — که ده فهرمو ی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ ئه مرۆ دینه کهم بۆ کامل کردن.

خۆ ئه گهر وتیان: سوننه ته !! ئه وا ئه لێین: ئیمه ش ههر وامان ووتوه.

سییه م: هاوه له کان وه کو به زه یی هاتنه وه وتوو یانه با نه کریت نه وه کو سه ریچی.

شوبھەى دەيەم

عومەرى كۆرى خەتتاب نەھى كەردووە لە مۆتەھى حەج و
مۆتەھى ئافەرەتان، لە كاتىكدا حەلّەن، ئىتر چۆن عومەر شتێك
حەرام دەكات كە خوا حەلّەى كەردووە

يەكەميان: مۆتەھى حەج:

ئەلّين: گريمان عومەر ھەلّەى كەرد لەم كارەيدا، ئەوا چى بوو؟!
ئيمە بانگەشەى مەعصومىيەت بۆ عومەر ناكەين، بەلكو ئەلّين ھەلّە
دەكات وەك چۆن باقى ھاوەلەكانى تريش ھەلّە دەكەن، ئەمە لە كاتىكدا وامان
دانا كە ھەلّەى كەردبى.

لە صوبەى كۆرى مەعبەدەووە بە عومەرى وتوو: ئىحرام بەست بە نيەتى
حەج و عومەر پێكەووە (واتە بە تەمەتووع)^(۱)، عومەر پێى وت: پێنمايى كراوى
بۆ سوننەتى پەيامبەرەكەت^(۲). ئەو ھەتا عومەر وا دەبينىت كە ئەمە سوننەتە،
تەنانەت مەدحى كەبراى دەكا و پێگري لى ناكە، پێشى دەلّى: (پێنمايى كراوى
بۆ سوننەتى پەيامبەرەكەت).

(۱) حەجى تەمەتووع: ئەو يەكە لە يەكێك لە مانەگەكانى حەجدا بە نيەتى عومەرە ئىحرام
دەبەستىت، پاشان دەپواتە مەككەووە و عومەرەكەى بەجى دەھينىت، پاشان خۆى لە ئىحرامەكە
دەكاتەو، ئىتر ھەموو شتێكى بۆ حەلّ دەبىت تا ئەو كاتەى حەج دەكات، بەلام سەرپرینی لەسەر
واجبە.. مۆتەھش: واتا خۆشى و رابواردن. (وەرگێڕ)
(۲) أخرجه أحمد (۲۵/۱).

ههروهه ها له سالمهوه: پرسيار له ئيبن عومەر کړا له باره ی موتهدی حهجهوه،
تهویش وتی ئه بې بکریټ، پيیان وت: تو موخاله فه ی باوکت ده که ی.

وتی: باوکم وای نه وتووه؟ نه و وتوویه تی: (عومره له حه ج جیا بکه نه وه)،
که چی ئیوه کردوتانه به حه رام و سزاشی له سهر ده دن، بیگومان خوا -
هه لالی کردوه، په یامبه ریش ﷺ کاری پیکردوه، نه وان هه ر وازیان لی
نه هیئا، تهویش وتی: کتیه که ی خوا له پیشته ر به شوینکه وتن یا عومهر؟^(۱).

که واته عومهر مه به ستی چی بووه؟ عومهر نهیده ویست مالی خوا رږڅیک له
رږڅه کانی سال له عومره کردن چول بیټ، چونکه نه گهر وا بوايه، که خه لک
ده رته چوون به حه ج کردن عومره شیان له گه ل ده کرد به مهش ده گوتری (ته مه توع)،
ئیتروای نه وه خه لک نایه ن به مالی خوا، له بهر نه مه عومهر ویستی حه ج بکه ن
به ئیفراد^(۲)، ئیتروای نه وه دینه وه به عومهره کردن له سه فره یکی سه ربه خودا
به نه وه ی مالی خوا چول نه بیټ.

نهم نه هییه ی عومهریش له بهر حه رامیټی کاره که نه بووه، به چونیک بووه و
پی و ابووه وا باشته ر، نه مهش نابیته عه یبه به سه ریه وه، ههروهه کو پیشته ر باسی
نه وه مان کرد کاتیک صوبه ی کوری مه عبه د به ته مه توع حه جی کرد، پی وت:
رینمای کرای به سونه تی په یامبه ره که ت ﷺ.

دوه میان: موتهدی ئافره تان

ریگری کردن له موتهدی ئافره تان له خودی عه لییه وه ﷺ جیگیر بووه،
کاتیک بیستی ئیبن عه عباس موتهدی ئافره تان به هه لال ده زانی، وتی: (له سهر خو

(۱) (سنن البیهقی) (۵۱/۵). وقال الألبانی فی مقدمه صفة الصلاة (رجالہ ثقات).

(۲) نه مهش جوړیکي دیکه یه له جوړه کانی حه ج کردن (وه رگپي).

بە ئەى كۆپى عەبباس، بە تەئكىد پىغەمەرى خواﷺ لە رۆژى خەيبەردا نەهى لەوه و لە گوشتى گویدرێژى مالى کرد^(۱).

ئەم فەرمودەيه تەنانت لە كتيبه باوەر پيكر اوەكانى خۆشياندا هەيه^(۲).

بە هەمان شيۆه فەرمودەكەى سەله مەى كۆپى ئەكوع ئەلى: (پەيامبەرى خواﷺ موعەى قەدەغە کرد لە سالى ئەوتاسد^(۳)، [واتە سالى فەتخى مەككە]، بە هەمان شيۆه فەرمودەكەى سەبوپەى جوهەنیش كە ئەلى: (پەيامبەرى خواﷺ موعەى لە سالى فەتخ قەدەغە کرد.^(۴) لە ريوایەتێكى تردا: (من پیشتر ئیزنى موعەم پیدابوون، بەلام ئەوه خوا حەرامى کرد هەتا رۆژى قیامت)^(۵).

دواى ئەوهش عومەر كە نەهى کردوو لە موعە، كەواتە عومەر چى کردوو؟ عومەر رپگى لە شتيك کردوو كە پەيامبەرى خواﷺ رپگى لیکردوو، كە خواى پایەبەرز نەهى لیکردوو هەر وه ئەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ أَتَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾﴾ {المؤمنه-۷-۶-۵}. دەبینى خواى گەوره ناوى لیان دەستدریژی کەر.

(۱) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۷) (۳۱).

(۲) وسائل الشيعة (۱۲/۲۱).

(۳) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۵) (۱۸).

(۴) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۶) (۲۰).

(۵) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۶) (۲۱).

(۶) واتە: -خوا جل جلاله باسى سیفات و ئاکارى ئیمانداران دەکات- و ئەونەى كە پارێزەرى داوینی خۆیان * مەگەر بۆ خێزانى خۆیان یان بۆ كەنیزەكێك كە بووبن بە خاوەنیا نەوه بەراستی ئەوانە سەرزنەشت ناکرێن * جا ئەوهى نیازی جگە لەو دووانە بکات * ئەوا ئەو كەسانە دەستدریژی کەرن..

ئەوان ئەو ئايەتە بە بەلگە دەھیننەوہ کہ پەرورەدگاری پیروز دەفەر موی:
﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝﴾ {النساء: ۲۴}.

واتە: (هەروەها حەرام کراوە لیتان) ئەو ئاfrهتانهی که میrdیان ههیه جگه
لهوانه ی بوونه ته مولکتان (واته که نیزه که کانتان) (ئەو حوکمانه ی باسکران)
پیویست کراو و نوسراوی خوایه له سەرتان، جگه لهوانه ی که باسکران حەلالە
بۆتان که به مال و داراییه کانتان خوازیینی ئاfrهتەن بکەن، به مەرچی داوین پاک
بن و داوین پیس نه بن^(۱)، جا ئەوهی که لهزەتتان لیوه رگرتن لهو ئاfrهتانه ئەوا
مارهیه کهیان پی بدهن که فەرز کراوه له سەرتان، هیچ تاوانیشتان له سەر نییه
له که مکردنه وهی ئەو مارهیه ی که له سەری ریککه وتبون، بهراستی خودا
هه میسه زانای کار دروسته).

ئەو قیرائەتە دەکەنە بەلگە که ده لیت: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ إِلَى أَجَلٍ
مُسمى فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾. ئەلین: ئەم قیرائەتە مۆتهواتر نییه، نه له
قیرائاتی سهبعدا ههیه و نه له قیرائاتی عه شریشدا، بهلکو قیرائەتیکی شازە
[قیرائەتی شازیش کاری پی ناکی].

سەرباری ئەوهش دژی فەرموده ی په یامبهری خوایه ﷺ، ئیتر به
فەرموده که ی عه لی بیت، یان فەرموده که ی سه له مه ی کوری ئەکو ع یان
سه بوره ی جوهه نی، یا ئەوانی تر.

(۱) له رپوایاتی خودی ئەو مۆیته دیعانه دا هاتوه که جائیزه و ده کری مۆتعه له گه ل داوین
پیسیشدا بکری، که چی ئەم ئایه ته ی که ئەوان به بەلگه ی دەھیننەوہ، ئەفەر موی: ئەبی داوین پاک
بی (محسن) بی، ئەمه گریمان ئەم ئایه ته بهلگه بوو بۆیان که بهلگه نییه. (وه رگپی)

شوبه‌هی یازده‌یه‌م

تۆمه‌تبارکردنی عائیشه و حه‌فصه به کافر بوون

ئه‌لین: له باره‌ی ئه‌م فهرموده‌یه‌ی په‌روه‌ردگار ه‌وه: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ لِمَ تَحَرَّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغَّى مَرْصَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱﴾ قَدْ فَضَّ اللَّهُ لَكُمْ مَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مُوَلِّكُكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾ وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿۳﴾ إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿۴﴾ {التحریم ۱-۴}.

واته: (ئه‌ی په‌یامبه‌ر بۆشتیک له خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که خوا بۆی هه‌لال کردوویت، تۆ په‌زامه‌ندی ژنه‌کانت ده‌وی له کاتی‌کدا خوا لی‌خۆش‌بوی میه‌ره‌بانه * به‌راستی خوا هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی سوینده‌کانتانی بۆ بریارداون به که‌فاره‌تدانی خوا کارساز و دۆستی ئیوه‌یه، هه‌ر ئه‌ویش زانای کاربه‌جیه * کاتیک په‌یامبه‌ر ﷺ قسه‌یه‌کی به نه‌ینی لای هه‌ندی‌ک له خیزانه‌کانی درکانه‌، جا ئه‌و ژنه‌باسه‌که‌ی گه‌یانده‌هاوسه‌ره‌که‌ی، خواش په‌یامبه‌ری ﷺ ئاگادار کرد، په‌یامبه‌ر ﷺ هه‌ندی‌ک له قسه‌کانی باس کرد و بیده‌نگ بوو له هه‌ندی‌کی تری، ئه‌نجا که پی‌ی ووت، ژنه‌که‌ی وتی: کێ ئه‌مه‌ی پی‌گه‌یاندیت، فهرمووی: خوا‌ی زانای ئاگادار پی‌ی گه‌یاندم * ئه‌گه‌ر هه‌ردووکتان ئه‌ی عائیشه و حه‌فصه ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆلای خوا، ئه‌وا جیی خۆیه‌تی، چونکه به‌راستی دله‌کانتان لایدا له هه‌ق و راستی، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بن و پشتی یه‌کتر بگرن دژ به

پەيامبەر ﷺ، چونکە بىنگومان خوا پشتگیری ئەوه، ھەروەھا جوپەرئىل و ئيماندارە چاکەکان، فریشتەکانیش لەو ھودوا پشتیوانی ئەون).

ئەلین: ﴿صَعْتُ﴾ (لایدا) واتە: (لایداوہ بۆ کوفر)، جا ئەلین: ئەمە ئایەتانیکە لە بارەى ھەردوو خێزانەکەى پەيامبەر ﷺ عائیشە و ھەفصەوہ دابەزیوہ.

ئیمەش ئەلین: لە عوبەیدی کورپی عومەیرەوہ، ئەلئى: گویم لە عائیشە بوو ئەیوت: (پەيامبەر ﷺ لە لای زەینەبى کچى جەحشى خێزانى کە کچى پوریشیتى دەمايەوہ و ھەنگوینى دەخوارد، جا من و ھەفصە ئامانەتمان دابە یەکترا کە ئەگەر پەيامبەرى خوا ﷺ ھات بۆلای ھەرکامان با پێى بلێت: ئەمە چىيە ئەى پەيامبەرى خوا ﷺ بۆنى مەغافىرت^(۱) لێدى، بۆ مەغافىرت خواردوہ؟ ئەوہبوو رۆیشتە لای یەکیکیان و ئەویش ئەوہى پێگوتبوو، پەيامبەرىش ﷺ فەرمووی: قەیناکا، ھىچ نىيە لە لای زەینەبى کچى جەحش ھەنگوینم خواردوہ، ئیتەر دلناباھە ناىخۆم^(۲)).

پەيامبەرى خوا ﷺ لە لای ھەفصەى کچى عومەردا بوو، پێى وت: (بۆ کەسى نەگێریتەوہ، ئیتەر نارۆمەوہ) بەلام ئەم رۆیشت بۆ عائیشەى گێرپاھەوہ کەوا لە پلانەکەى سەرکەتوو بووہ و پەيامبەرى خوا ﷺ وازى لە ھەنگوین خواردن ھیناوہ و ئیتەر کارى وا ناکا، خواى پەنھانزان ئەم ئایەتەى دابەزانەدە خواروہ:

(۱) ناوی جوہرە دارىکە..

(۲) (صحيح البخاري): كتاب الطلاق، باب لم تحرم ما أحل الله لك (۵۲۶۷).

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغَّى مَرْصَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ وَالْمَلَأَ بِكَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ {الحریم ۱-۴}.

* ﴿إِنْ تَتُوبَا﴾ ته گهر ههردووکتان تهویه ده کهن، یانی: ته گهر تهویه ده کهن لهو کاره، که بریتیه له غیره ی ژنان و شته کانی تریش. ...

* ﴿صَغَتْ﴾ یانی: له ههق لایدا لهم کاره، چونکه کاره که ههلهیه، بهلام مالت = لایداوه، مانای کفرت = کوفری کردوه، ناگهیه نیت، ئاخر چوون له کاتی کدا تهوانه خیزانی په یامبهری خوان ﷺ، تهوان دایکی ئیمانداران، تهوانه که خوی پهروه دگار فرمان ده کات به په یامبهر کهسیان لی تهلاق نه دات و ههروه ها فرمانی پیده کات هیچ ئافره تیک نه خاته جیگیان و ژنیان به سهردا نه هی نیت، خوی پایه بهرز دهه رموی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ {الأحزاب ۵۲}، واته: (لهم ساته به دواوه هیچ ئافره تیکت بو حه لال نییه وه نه خیزانی تر بینی له جیگه یان..)، لهوه و دوا خوی دانا ریگهی ژنه یانی پیداوه، ته مهش له سهر په ئی راسترین. مه بهست تهویه: ته مه به لگهیه له سهر بوونی غیره له نیوان ئافره تاندا که شتیکی ئاساییه و خواپسکه، ته نانهت خیزانه کانی په یامبهر ﷺ دوو گروپ بوون.

تهوه تا عایشه - په زای خوی لی بی - بو مان ده گیری ته وه و ته لی: خیزانه کانی په یامبهری خوا ﷺ دوو گروپ بوون، گروپکیان عایشه و حه فسه و سه فیه و سه وده ی تی دا بووه.

گروپه کە ی تریشیان: ئوم سەلمە مە و باقی ئافره ته کانی تری په یامبەر ﷺ -
ئوم حەبیبە جوهریە، مە یونە، زەینەب- ی تیدا بووە.

تەنانەت موسلمانانیش ئاگاداری خۆشه ویستی په یامبەری خوا ﷺ بوون بۆ
عائیشە، بۆیە هەر موسلمانانیک بیویستایە دیاریەک بۆ په یامبەری خوا ﷺ
بینی، دوا ی دەخست تا کاتی مائی عائیشە دەهات، ئەو کات خاوەن دیاریە کە
دیاریە کە ی دەنارد بۆ ماله کە ی عائیشە. ئەمە وایکرد گروپه کە ی ئوم سەلمە مە
بینە لای ئوم سەلمە مە و بلین: برۆ لای په یامبەری خوا ﷺ قسە ی له گەلدا بکە با
بە خەلک بلی: هەر کە سی دیاری دینی بۆ په یامبەری خوا ﷺ با له هەر کام له
ماله کانی خیزانه کانیدا بوو بیهینی.

ئوم سەلمە مەش ئەمە ی گە یانده په یامبەری خوا ﷺ، بەلام په یامبەر ﷺ
هیچ وەلامی نەدایه وه، هاتن پرسیاریان لیکرد، وتی: وەلامی نەداومه ته وه،
وتیان: قسە ی له گەل بکە، کە سیره کە پیی گە یشته وه قسە ی له گەل کرد،
دیسانه وه وەلامی نەدایه وه، پرسیاریان لیکرد، وتی: وەلامی نەداومه ته وه، وتیان:
قسە ی له گەل بکە تا وەلامت ئەداته وه، کە سیره کە پیی گە یشته وه قسە ی له گەل
کرد، فەرمووی: له بارە ی عائیشە وه ئازارم مە دەن، بە راستی له نیۆ جیگە ی هیچ
کام له ئیوه وەحی بۆ من دانەبەزیوه، تەنها عائیشە نە ییت. ئوم سەلمە مە وتی:
پەنا ئەگرم بە خوا له ئازاردانت ئە ی پیغه مبه ی خوا ﷺ.

پاشان گروپه کە ی ئوم سەلمە مە رۆیشتنە لای فاتیمە ل و داویان لیکرد
برواته لای په یامبەر ﷺ، ئەویش رۆیشت و پیی وت: خیزانه کانت خوا دیننە
حاجەت کە دادگەر بیت له گەل کچه کە ی ئەبوبە کر، په یامبەری خوا ﷺ فەرمووی:

کەرۆڵە کەم، ئەوێت خۆشناوێت من خۆشم بویت؟ وتی: بەلێ. فەرمووی: دە ئا ئەمەت خۆش بوی -واتە عایشە-. فاتیمەش ل گەڕایەوێ بۆلایان و باس و خواستەکی بۆ گێڕانەو، ئەوانیش وتیان، دیسانەوێ بگەرێتو بۆلای، بەلام فاتیمە ڕەدی کردەو.

دوای ئەو ئینجا زەینەبی کچی جەحشیان نارد، ھاتە لای پیامبەر و زۆر بە توندی و ڕەقی قسەیی کرد، وتی: خێزانە کانت خوا دیننە ڕجاکار لەوێ دادگەر بیت لە گەڵ کچە کە ئێبو قوحافەدا^(۱)، ئەلێ: دەنگی بەرز کردەو و قسەیی کردە عایشە، عایشەش لە تەنیشتی پیامبەری خواوہ ﷺ دانیشتووە، تەنانەت جوینیکیشی پێدا، پیامبەری خواش ﷺ تەماشای عایشە دەکا بزانی وەلامی ئەداتەوێ یان نە!، ئەوہبوو عایشە دەستی کرد بە قسەکردن و وەلامی زەینەبی دەدایەوێ تا زەینەبی کپ کردەو. پیامبەری خوا ﷺ تەماشایەکی عایشەیی کرد و فەرمووی: (ئەو کچی ئەبویە کرە)^(۲).

مەبەست ئەوہیە ئافرەتەکانی پیامبەر ﷺ ھوێ بوون، لە نیوانیان ھەوێش شتی زۆر ڕوو دەدات، ھەر و ھا ئیمە ئەلێین: بەلێ، حەفصە و عایشە ھەلەیان کردو، بەلام بەو کردارەیان کافر نەبوون.

(۱) ئەبو قوحافە باوکی ئەبویە کرە ڕەزای خوا لە ھەردوکیان بیت.

(۲) (متفق عليه): صحيح البخاري: كتاب الهبة، باب من أهدى إلى صاحبه، حديث

(۲۵۸۱)، و (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب في فضائل عائشة، حديث (۲۴۴۲).

شوبھى دوازدە يەم

موعاويە زىادى كردۆتە كورى خۆى

ئەلەين: موعاويە پۇشتووه زىادى كورى باوكى كردۆتە كورى خۆى، لە راستىدا خۆى كورى ئىن عوبەيدى سەقەفە، كەچى موعاويە پىتى وتووه: زىادى كورى ئەبو سوفيانه.

ئىمەش ئەلەين: زىاد بە ھىچ شىۋەيەك كورى عوبەيدى سەقەفى نەبووه، بەلكو تەنھا بە زىادى كورى باوكى و زىادى كورى سومەييە ناسراوتەو، چونكە زىاد بە زىنا لە سومەييە بوو (زىاد مندالى زىنايە، بەلام ھىچ زىانىكى پى ناگەيەنى چونكە تاوانى ئەمى تىدا نەبوو)، جا لە لەسەردەمى نەفامىدا ھەندىك پىاو دەھاتنە لای سومەييە، ئەبوسوفيانى باوكى موعاويەش يەكىك بوو لەوانە (ئەم زىنايە لە سەردەمى ئىسلامدا نەبوو لە سەردەمى نەفامىدا بوو، جا ئەوان موشرىك بوون، خۆ زىناكردن لە ھاويەش پەيدا كردن تاوانتر نىيە)، ئەم زىادە والىيەك بوو لە والىيەكانى عەلى عليه السلام، پىاويكى زمان پاراو و وتارىيىژ و قسەزان بوو.

باوكى موعاويە بە موعاويەى وتووه كەوا زىاد كورپىتى و لە سومەييە، كورى زىنايە بەلام بە صەحىحى و لە پىشتى ئەمە و ھەرگىز ھىچ كەس نەيوتووه زىاد كورى منە، دواى ئەوھش سومەييە مېردى نەبوو تا بلىين (الولد للفراش وللعاھر الحجر).

واته: منداڤ بۆ سەرچیگه -میڤردی شهرعی-یه و بۆ شهروال پیسیش بهرد^(۱)، جا ئەم میڤردیشی نهبووه، ئافرهتێک بووه ئەبوسوفیان له گه‌ڵیدا جووت بووه و زیادی لی بووه، موعاویه‌ش وتوویه‌تی کۆری باوکمه، کاتیکیش هه‌والی ئەوه گه‌یشته موعاویه، که ئیبن عامر ئەم کاره‌ی موعاویه‌ی پێ باش نییه.

موعاویه وتی: ئەه‌ی ئیبن عامر، تۆ ئەه‌وت ووتوه له باره‌ی زیاده‌وه که ووتوته؟ به‌لام سویند به‌خوا عه‌ره‌ب باش ده‌زانێ، که من له نه‌فامیدا زۆر پێزی خۆم گرتووه، که ئیسلامیش هات زیاتری کرد و که‌می نه‌کر، جا من نه به‌زیاد زۆر بووم له که‌مییه‌وه ونه پێی سه‌ریه‌رز بووم له سه‌رکزیه‌وه، ته‌نها هه‌قیکی خۆی بووه زانیومه وله جێی خۆی دامناوه^(۲).

ئه‌وانه‌ی تانه لهم کاره‌ی موعاویه ده‌ده‌ن، له‌و پوه‌وه په‌خنه‌که ده‌گرن که ئایا جائیزه بۆ میراتگر که‌س بباته‌وه سه‌ر پشته‌ی باوکی و له میرات به‌شداری کا یان نه؟

ئه‌مه‌ش مه‌سه‌له‌یه‌کی فیه‌قی ئیجتها‌دیه، ئیمامی مالک و... هتر ناوی زیاد به: زیادی کۆری ئەبو سوفیان ئەبه‌ن.

ئا ئەمه ئەو مه‌سه‌له‌یه‌یه که موعاویه‌ی پێ عه‌یبدار ده‌که‌ن ﷺ.

* * *

(۱) فهرموده‌یه‌کی صحیحه، واتا که‌ی: منداڤ بۆ ئەو میڤرده‌یه، که سەرچیگه‌ی شهرعی ده‌کات له گه‌ڵ ئافره‌تی منداڤ بوو، بۆ شهروال پیسه‌که‌ش به‌ردی حه‌ده‌یه، که بریتیه له حه‌دی زیناکه‌ر. وتراویشه: به‌ردی بۆ هه‌یه، مه‌به‌ستی: هه‌چی بۆ نیه، به‌ردی بۆ هه‌یه. (وه‌رگێڕ)

(۲) (تاریخ الطبری) (۲۱۴/۵)

پوخته

له کۆتاييدا ئه ليين:

گريمان ئه وانهی که باسکران يا ئه وانهی تر که باس نه کراون سه ريپچين و له هه ندي هاوه لي په يامبهر ﷺ وه شاونه ته وه، باشه چي ريگره له وهی خوا له وه سه ريپچيانه خوش بييت؟ بو لي خوشبونيش هوكاري زور هه نه: سيان له لايه ن خودی سه ريپچيکهر، سيان تريش له لايه ن خه لکه وه، چوار له لايه ن خوا وه ندي به رزو مه زنه وه :

* له لايه ن خودی سه ريپچي که ره وه:

۱. ته وبه کړدن: ﴿إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ {الفرقان: ۷۰}. واته: (جگه له که سي نه بي ته وبه ی کړدبي و باوه پي هي نابي و کارو کړده وي چاکی کړدبي، ئا ئه وانه خوا خراپه و تاوانه کانيان ده گوريت به چاکه).

۲. داواي لي خوشببون کړدن: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ {نوح: ۱۰}. واته: (پيم ووتن: داواي لي خوشببون بکه ن له په روه رد گارتان به راستي په روه رد گارتان زور لي خوشببوه).

۳. چاکه سپړنه ره وه کان «الحسنات الماحية»: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِيَّاتِ﴾

{هود: ۱۱۴}.

واته: (چونکه به راستي کړده وه چاکه کان کړده وه خراپه کان ده سپړمه وه).

* له لایه ن خه لکه وه:

۴. دوعا بۆکردنی ئیمانداران:

پهروه ردگاری مه زن نه فهرموی ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰۰)

واته: (تهوانهش له پاش تهمانه وه (موهاجرین و تهنصار) وه هاتوون ته لئین: ئه ی پهروه ردگارمان له ئیمه و لهو برایانه شمان که پیشکه وتوون له ئیمان هیناندا خوشببه وه هیچ رق و کینه یه که مه خه ره دلمانه وه ده رباره ی ئیمانداران، ئه ی پهروه ردگارمان به راستی هه رتۆی به سۆز و میهره بانی).

۵. هه دیه کردنی کرده وه ی چاکه بۆی: په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: (خوایه ته مه له بری موحه مه د و ئالی موحه مه د و له بری ته وه شی قوربانی نه کردوه له ئومه تی موحه مه د)^(۱).

ههروه ها فهرموده ی: (خوایه گوێپالتم و له ژێر فرمانتم خوایه ته مه له بری شیریمه)^(۲).

ته م مه سه له یه ش خیلانی له سه ره و زۆریه ی زانیان له سه ره ته وه ن که هه دیه کردنی عیبادت سوود به مردوو ده گه یه نیت^(۳).

(۱) أخرجه أحمد ۳/۳۵۶، وإسناده حسن.

(۲) أخرجه أبو داود: کتاب الحج، باب الرجل یحج عن غیره ح ۱۸۱۱.

(۳) پای زۆری زانیان له سه ره بابته تیک، نیشانه ی راستی و په وایه تی بابته که نیه، واته: وا نیه له هه رکۆی پای جمهوری عوله ما هه بوو ئیتر هه قیش له ویتیه. (وه رگێ)

۶. شەفاعەتی پەيامبەرمان موحەممەد ﷺ و جگە لەویش لە پۆژی

قیامەتدا.

* له لایەن خوای تەعالاوە:

۷. ئەو موسیبەتانە ی تاوان دەسپێوە لە دونیادا: پەيامبەری خوا ﷺ

دەفەرموی: (سۆیند بەو زاتە ی گیانی منی بە دەستە) موسلمان تووشی هیچ ناپەرەحتی و ماندوویی و پەژارە و خەفەت و ئازار و خەمیك ناییت، هەتا ئەگەر دڕکێکیش بچەقیت بە لەشی دا ئیلا خوا بە ھۆیەو لە گوناھەکانی دەبوری^(۱).

۸. سزای گۆر: تەنانەت ھەندیک جار دەبیته پاراستن لە عەزابی ئاخیرەت،

ئەمەش بە پێی تاوانەکان.

۹. لە گۆرەپانی قیامەت: کاتی تۆلەسەندنەو ی نیوان موسلمانان و

لیبووردن: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ﴾ {الأعراف: ۴۳}. واتە: (ھەرچی رق و کینە ھەبوو لە دلیاندا لە ئاست یە کتری، ھەموویان دەرھینا).

۱۰. لیخۆشبوونی خوا: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾.

واتە: (بەراستی خوا خوشناییت گەر ھاوبەشی بۆ دابنری، بیجگە لەو لە

ھەر گوناھیکی تر خوش ئەبی بۆ ھەر کەسیك ویستی لی بی)^(۲).

(۱) أخرجه البخاري: كتاب المرضى، باب ما جاء في كفارة المرضى ح ۵۶۴۱ و مسلم في

كتاب البر، باب ثواب المؤمن فيما يصيبه ح ۲۵۷۳.

(۲) يازەدەھەم: دوعا بۆ کردنی فریشتەکان (ھەلگرانی عەرشی): خوای تەعالا لە سورەتی

غافدا دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾

به ندى سييه م

خه ليفه ى دواى
 په يامبه رى خوا كى يه؟

رِیخۆشکار

هه موو ئه هلی سوننهت و جه ماعت کۆکن له سه ر ئه وه ی که جینشینی
دوای په یامبه ر ﷺ ئه بویه کره .

به لام شيعه له مه دا پيچه وانه ی خه لکیان وتوو، ئه لّین: عه لی له ئه بویه کر
وعومهر وعوسمان له پيشتەر بووه بوّ خيلافهت ، و ههر ئه ویش خه ليفه ی
راسته وخۆی دوای په یامبه ر ﷺ به بی بهین، بوّ ئه مهش هه ندیک به لگه یان له
قورئان و سوننهتدا هیناوه ته وه ئیتر ئا له سه حیحی بوخاری و موسلمدا بیّت
یا خود له کتیبه فهرموده ییه کانی تر دا . جا ئه و به لگانه ئیمه باسی گرنگترینیان و
سه حیح ترینیان ده که یین و پاشان روونی ده که یینه وه که تچه ند بوّ مه به ست و
مه رامه کانی ئه وان ده شیّن .

هه روه ها ئه لّین: عه لی ﷺ پیویستی به سنور به زانندن نییه، چونکه ئه و
بوّخۆی زاوای په یامبه ری خوایه ﷺ باشتین کچی خیزانی بووه که فاتیمه ی
گه وه ی ئافره تانی به هه شته و کورپی مامی په یامبه ری خوایه ﷺ، چواره م
خه ليفه ی راشیدییه، فه زلّ و چاکه کانیشی زۆر زۆرن، به لام مه سه له که له
باسکردنی فه زله کانی عه لی دا ﷺ نییه، ئه مه شتیکه و برپاوه ته وه، مه سه له که
بریتیه له ته ماشا کردنی ئه م فه زلانه که ئایا به لگه ن بوّ له پيشتیری عه لی بوّ
خیلافهت وه ک له وانه ی پيش خۆی یان نا ؟

جا ده توانین به لگه کانی ئه وانه ی که عه لی له ئه بویه کر و عومهر و عوسمان
له پيشتەر ده زانن بوّ خيلافهت، بکه یین به دوو به شه وه: نه قلی و عه قلی:

به شی یه که م: به لگه نه قلیه کان.

که له مانه ی خواره وه پیکه اته وه:

۱. فەرمودە کە ی غەدیر
 ۲. فەرمودە ی پۆشاکە کە و ئایەتی موباهەلە.
 ۳. ئایەتی ویلایە.
 ۴. فەرمودە ی مەنزیلە.
 ۵. ئایەتی ذوی القربی.
 ۶. فەرمودە ی سەقەلەین.
 ۷. فەرمودە ی عەلی له منه و منیش له عەلیم.
 ۸. فەرمودە ی الاثنی عشر.
 ۹. فەرمودە ی مدینة العلم.
 ۱۰. فەرمودە ی الانذار یوم الدار.
- بەشی دووهم: بەلگە عەقلیە کان.
- کە لە مانە ی خوارەو ه پیکهاتوو:
۱. ئازاترین کەس بوو له دوا ی پیامبەری ﷺ.
 ۲. زاناترین کەس بوو.
 ۳. نزیکترین نەسەبی هەبوو له پیامبەری ﷺ و زاواشی بوو.
 ۴. یە کەم کەس بوو موسلمان بوو.
 ۵. هەرگیز سوژدە ی بۆ بت نەبردوو.

به شی یه که م

به لگه نه قلیه کانی نه وانه ی عه لی له
نه بو به کر و عومهر و عوسمان له پیشتر
دائه نین بو خیل افه له گهل ره وانده وه یان

باسی یه کهم

فهرموده کهی غه دیر

له زهیدی کوری ئه پره مهوه ﷺ ئه لی: په یامبهر خوا ﷺ له نزیك ئاوێك له نیوان مه کهک و مه دینه دا که پێی دهوترا (خُم) ههستایه سه ر پێ و وتاریکی دا، سوپاس و ستایشی خوی کرد و ئاموزگاری کرد و فهرمووی: (پاشان: بیدار بن ئه ی خه لکینه من مروؤئیکم و نزیکه نیروای پهروه ر دگرم بێ بۆلام و به ده میه وه بچم و دونیا به جی بهیلم، جا من دوو شتی سهنگینتان له نیو به جی دیلم، یه که میان قورئانه کهی خوایه، که پینموونی و پروناکی تیدایه وه دهست بگرن به قورئانی خواوه و شوینی بکهون)، ئینجا هانی خه لکیدا له سه ر دهستگرتن به قورئانه وه، پاشان فهرمووی: (و ئه هلو به یته کهم (کهس و خزمانم)، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ئه هلو به یته کهم، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ئه هلو به یته کهم، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ئه هلو به یته کهم).

حوصهینی کوری سه بوره به زهیدی ووت: ئه ی زهید، ئه هلو به یته کهی په یامبهر ﷺ کین؟ خیزانه کانی له ئه هل و بهیتی نین؟

وتی: خیزانه کانی له ئه هل و بهیتی وین، به لام ئه هلو به یته کهی ئه وانن که له دوی خوی خیر و صه ده قه یان له سه ر هه رامه.

پرسی: ئه ی ئه وانن کین؟

وتی: بریتین له ئالی عه لی و ئالی عه قیل و ئالی جه عفر و ئالی عه بباس.

حوصەين وتى: ھەر ھەموو ئەمانە سەدەقەيان لەسەر قەدەغە كرابوو؟ وتى: بەلى^(۱).

لە لای بێجگە موسلىم وەكو تورموزى^(۲) و ئەحمەد^(۳) و نەسائى لە (الخصائص)^(۴) و حاكىدا^(۵)، زىادەيەك ھاتووە كە پەيامبەر ﷺ فرمويەتى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»، واتە: (ھەركەس من دۆستيم ئەوا با عەليش دۆستى بىت).

* ھەروەھا زىادەى تريش ھاتوون وەك: «اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ، وَخُذْ مَنْ خَذَلَهُ، وَأَدِرِ الْحَقَّ مَعَهُ حَيْثُ دَارَ» (خوايە ھەركەس دۆستايەتى دەكات دۆستايەتى بكە و ھەركەس دۆژمنايەتى دەكات دۆژمنايەتى بكە، ھەركەس سەرى دەخات سەرى خەى، ھەركەس سەر شوپرى دەكات سەر شوپرى بكەى، و ھەقى لەگەڵ بسورپنە بۆ ھەر كوێيەك سوپا)، چەندىن زىادەى تريش كە ئىستا باسكردنيان بى سوودە.

* سەبارەت بە زىادەى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ» لە لای تورموزى و ئەحمەد و نەسائى و حاكم و ئەوانى تريشدا بە چەند سەنەديكى سەحيح ھاتووە.

* بەلام زىادەكانى تر، وەك: «اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ» (خوايە ھەركەس دۆستايەتى دەكات دۆستايەتى بكە و ھەركەس دۆژمنايەتى

(۱) (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل علي، حديث (۲۴۰۸).

(۲) (جامع الترمذي)، كتاب المناقب، باب مناقب علي، حديث (۳۷۱۳).

(۳) أخرجه أحمد في (المسند) (۳۴۷/۵).

(۴) (خصائص علي) (ص ۹۶، حديث ۷۹).

(۵) (المستدرک) (۱۱۰ / ۳).

ده كات دوژمنايه تي بكه)، هه نديك له زانايان به سه حيحى داناوه به لام پاست
ئه وهيه كه سه حيح نيه.

* به لام زياده ي: « وَأَنْصُرُ مَنْ نَصَرَهُ، وَأَخْذُلُ مَنْ خَذَلَهُ، وَأَدِرِ الْحَقَّ مَعَهُ
حَيْثُ دَارَ » (ههركهس سهري ده خات سهري خه و ههركهس سهري شوپري ده كات
سهري شوپري بكه ي، و هه قى له گهل بسوپرته بو ههركهس سوپرا) زياده يه كه به
درووه نراوه به ده م پيغه مبهري خواوه ﷺ.

ئه م فهرموده يه شيعه كان ده يكه نه به لگه بو ئه وهى كه عه لى خه ليفه يه دواى
په يامبه ر ﷺ، له و پوانگه يه وه كه ئه فه رموى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»،
ئه وان ئه لىن كه په يامبه ر ئه فه رموى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ» يانى: عه لى
خه ليفه يه، چونكه وشه ي (المولى) به واتاى والى ديت، ئه وهش برى تيه له گه وه
(سيد) كه ئه بيت گوپرايه لى بكرى ت، به لگه كه يان له م پروه وهيه.

ههروه ها له عه لى يه وه ﷺ هاتووه كه له (په حبه) دا له كوفه وتوويه تي:
كى گوئى له په يامبه ر بوو ﷺ له پوژى (غه دير خُم) دا پى و تم: «مَنْ كُنْتُ
مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»؟ ئه وه بو دوازه كهس بهس له ئه هلى به در شايه تيان بو دا^(۱).

* هو كارى گو تنى ئه م ووته يه ي په يامبه ر ﷺ به عه لى:

ئه وان وا ئه زانن په يامبه رى خوا ﷺ ئه وه موو خه لكه ي له و شوينه دا و له و
شه قه ي گه رما يه دا ته نها بو ئه وه پاگرتووه، يانى: له ناوچه ي (جوحفه) دا كه
(غدير خُم) لى تيه، ههروه ها ژماره يان گه يشتو ته زياتر له سه د هه زار -

هەر وەها شۆيىنى جىابوونەوەى حاجىيان بوو -، جا پەيامبەرى خوا ﷺ كۆيكرىدبوونەوە تەنھا بۆ ئەوەى ئەم شتەيان بۆ پروون بىكاتەوە كە بىرتىيە لە: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»، لەگەڵ زیادکردنى ئەوزيادانەى كە پىشتىر باسگران.

بەلام راست ئەوەيە كە ھۆكارى وتنى ھەديسە كە لەبەر دووشت بوو :

يەكەم: لە بورەيدەى كورپى ھەصىبەوە ﷺ دەلى: خالدى كورپى وەليد پىاوئىكى نارد بۆلاى پەيامبەر ﷺ بەلكو كەسيكى بۆ بنيرى بە مەبەستى بردنى پىنج يەك (الخمس) كە^(۱)، ئەوەبوو ەلى ھات و خومسەكەى جىاكرەوە و پاشان كەنيزەكيكى لە خومسەكە ھەلبژارد و چووە لای، بورەيدە ئەلى: لەبەرئەوە رقم لە ەلى ھەستا و رۆيشت خوۆى شۆرد^(۲).

بە خالدم ووت: ئەتو سەيرى ئەمە ناكەيت؟!

دواى كە ھاتىنەوە بۆلاى پەيامبەرى خوا ﷺ، باسەكەم بۆ گىرپايەوە، پەيامبەرى خوا ﷺ بە بورەيدەى فەرموو: بورەيدە ئەتو رقت لە ەليە؟ وتم:

(۱) پەيامبەرى خوا ﷺ خالدى كورپى وەليدى نارد بۆ غەزاكردى (يەمەن)، دواى ئەوەى سەرگەوت ناردى بە دواى پەيامبەرى خوادا ﷺ كە يەكئىك بنيرت بۆ بردنى پىنج يەكى دەستەكەوتەكان، ئەوەبوو پەيامبەر ﷺ ەلى نادر.

(۲) چونكە كاتئىك ەلى ﷺ خومسەكەى جىاكرەوە، كەنيزەكيكى بۆخۆى لى ھەلبژارد و رۆيشتە لای، پاشان ھاتە دەرەوە و خۆى شۆرد.

به‌ئى، فهرمووى: (رقت لى نه‌بى، چونكه له خومسدا له‌وه زياتريشى بۆ هه‌يه^(۱))
له رپوايه‌تيكدا په‌يامبه‌ر ﷺ پيى فهرمووه: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»^(۲)

دووهم: ئه‌بى سه‌عيدى خودرى ﷺ بۆمان ده‌گيريتته‌وه كه‌وا عه‌لى ﷺ نه‌يهيشتووه سوارى ووشتره خيرييه‌كان (ايل الصدقه) بن (كاتيك له يه‌مه‌ن بوون) و پياويكيشى كرد به فهرماندار به سه‌ريانه‌وه و خۆى رويشت بۆلاى په‌يامبه‌رى خوا ﷺ له مه‌كه‌كه، كاتيك له ريگه‌دا گه‌يشتن پيى، ده‌بينى نه‌وه‌ى كه كردبووى به فهرماندار ريگه‌ى پيداوان، ئيتر كه ئه‌وانى بينى و وشتره‌كانى بينى شويته‌وارى سواربوونيان پتوه دياره، توپه بوو و سه‌رزه‌نشتى كا‌براي كرد.

ئه‌بو سه‌عيد ئه‌ئى: (كه گه‌راينه‌وه باسى ئه‌و ده‌رده‌سه‌رى وته‌نگانه‌يه‌مان بۆ په‌يامبه‌رى خوا ﷺ گيرايه‌وه كه به‌ده‌ست عه‌ليه‌وه چه‌شتمان)، له رپوايه‌تى تردا هاتووه ئه‌ئى: (پۆشاك بووه ويستوويانه له‌به‌رى كه‌ن به‌لام عه‌لى نه‌يهيشتووه)، په‌يامبه‌رى خوايش ﷺ فهرمووى: (ئه‌ى سه‌عدى كورپى مالك (كه ئه‌بوسه‌عيده) واز له‌و قسانه‌ت بيته له ئاست عه‌لى براى خۆت، ده به‌خوا ئه‌زانم كه ئه‌و چاكي كردووه له ريگاي خوا‌دا).

ئين كه‌سير ئه‌ئى: سه‌نه‌ده‌كه‌ى (جيد)ه‌و له‌سه‌ر مه‌رجى نه‌سائيه و به‌يه‌ه‌قى و... هتد ده‌رى هيناهه.

(۱) (صحيح البخاري) كتاب المغازي، باب بعث علي وخالد الى اليمن، حديث (٤٣٥٠).

(۲) (جامع الترمذي) كتاب المناقب، باب مناقب علي، حديث (٣٧١٢).

هەر وەها ئىبن كەسىر ئەللى: كاتىك (وتى وتى) لە نىو سوپاكەدا لەسەر
 عەلى ﷺ زۆر بوو، بەھۆى ئەو رېڭىرەى لە سواربوونى وشتەرە خىرەكان،
 هەر وەها بەھۆى ئەو پۆشاكانەى كە لىنى وەرگرتنەو دواى ئەو ەى جىڭرەكەى پىتى
 دابوون، -والله أعلم - كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ لە حەجەكەى گەراپەو و
 مەناسىكەكانى بەجىھىنا و بەرەو مەدىنە كەوتە رى، دايان بەلای (غەدىرى
 خُم)دا، لەوى پەيامبەرى خوا ﷺ ەستايە سەرى و وتارىكى بۆ دان و ئەستۆ
 پاكى عەلى ﷺ راگەياندا، قەدرى بەرز نرخاند و فەزلى ئەوى بە بىر ەينانەو، بۆ
 پەواندەنەو ەى ئەو ەى لە دلى خەلكىكى زۆر دروست بوو بوو^(۱)

كەواتە: ئەمە ھۆكارى ووتنى فەرمودەكە بوو، ئەوان باسى عەليان كردووە،
 ھەر بۆيە دەبينى پەيامبەرى خوا ﷺ قسەكانى دواوەخات ەتا گەراپەو بۆ
 مەدىنە، لە مەككەدا لە پۆژانى مینادا يان لە پۆژانى عەرەفەدا باسى نەكرد
 بەلكو دواى خست بۆ دواى گەرانەو، لەبەر چى؟ لەبەر ئەو ەى ئەم مەسەلەى
 تايبەتە بە خەلكى مەدىنەو، چونكە ئەوانەى قسەيان لەسەر عەلى ﷺ
 خەلكى مەدىنە بوون و ئەوان لە غەزاكە لەگەل عەلى بوون.

(غەدىرى خُم) یش لە جوحفەدايە نزىكەى دوو سەد و پەنجا كىلۆمەتر لە
 مەدىنەو دوورە، ئەو ەشى كە ئەللىت شوینى جىابوونەوى حاجيانە درۆزنە، چونكە
 شوینى كۆبوونەوى حاجيان مەككەى، ھەرگىز شوینى جىابوونەوى حاجيان
 ناكەوئیتە دەرەوى مەككە بە دوورى دوو سەد و پەنجا كىلۆمەترەو ھەرگىز، دواى

ئەوێش خەلکی مەككە ھەر لە مەككە دەمێننەو، خەلکی طائف دەگەرێنەو
بۆ طائف، خەلکی یەمەن دەگەرێنەو بۆ یەمەن، خەلکی عێراق دەگەرێنەو بۆ
عێراق، ئێتر ئا بە وشێوەیە ھەر كەسێك حەجەكەى تەواو بكات دەگەرێتەو بۆ
شوینی خۆی، ھەروەھا خێلە عەرەبەكانیش بەھەمان شێوە دەگەرێنەو لای
بژیوی خۆیان، جا بۆیە كەس لە گەل پەيامبەردا ﷺ نەبوو تەنھا خەلکی مەدینە
و ئەوانەى لەسەر پێگای مەدینەن نەبێ، ھەر ئەمانەش بوون پەيامبەرى خوا ﷺ
ووتارى بۆدان و تێیدا فەرمووی: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَّ مَوْلَاً».

جا جیاوازی نیوان سوننە و شیعە لە تێگەیشتنی فەرمودەكەى
پەيامبەرە ﷺ نەك لە جێگەر بوونەكە^(۱).

شیعە ئەلێن: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَّ مَوْلَاً»، یانی ھەركەس من والى و
فەرمانرەوايىم ئەوا عەلیش والى و فەرمانرەوايەتى، بەلام ئەھلى سوننە ئەلێن:
مانای «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَّ مَوْلَاً»، یانی: (الموالاة) كە بریتییە لە سەرخستەن و
خۆشیستەن، كە پێچەوانەى رقی لیبوون و دوژمنایەتییە، لەبەر چەند شتێك:

یەكەم: لەبەر ئەو زیادەیی و هاتوو، ئەوێ كە وتم ھەندێك لە زانایان بە
صەحیحیان زانیو، كە ئەفەرموی: (اللهم وال من والاه وعاد من عاداه) واتە:
(خوايە دوستانەتى ھەركەس بكە دوستانەتى دەكات وە دوژمنایەتى ھەركەس
بكە دوژمنایەتى دەكات)، جا دوستانەتى (الموالاة) و رقبەرایەتى (المعاداة)

(۱) واتە قسە لەو نێە كە فەرمودەكە صەحیحە یان زەعیفە، لە تێگەیشتنە لە: واتای مەولا.

(وەرگێت)

لیږه دا شهرحی و ته کى پيشوتره که ده فرموى: «فعلي مولا»، بويه نه مه له باره ی خوښیستنى علیه ویه ﷺ.

دووه: راوه ستانه کى په یامبهړ ﷺ له بهر علی نه بووه، نه گهرچى علی ﷺ شایسته ی نه مه وله مهش زیاتره، به لام راوه ستانه کى په یامبهړ ﷺ بؤ حه وانوه بووه، سه فر کردن له مه ککوه بؤ مه دینه دوور ودریژه و نړیکه ی پینج بؤ حه وت پروژى پیده چى، په یامبهړ ﷺ زیاتر له جاریک لهو ماوه یه دا ئیسراحتی ده کرد، هروه ها په یامبهړى خوا ﷺ باسى قورثان و ثال و بهیته کى بؤ خه لك کرد و به بیرىانى هینايه وه که پیویسته ریزیان لیگیریت و به شکومه ند رابگیرین و شونینان بکه ون، دواى نه وه ناگادارى کردنه وه سه بارت به وه ی له گهل علی ﷺ پرویداه و فرموى: ((مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَ مَوْلَاً)).

سییه م: واتای وشه ی (مولا).

ئین نه سیر نه لى: «المولى يَقَعُ عَلَى الرَّبِّ، وَالْمَالِكِ، وَالْمُنْعَمِ، وَالنَّاصِرِ، وَالْمُحِبِّ، وَالْخَلِيفِ، وَالْعَبْدِ، وَالْمُعْتِقِ، وَابْنُ الْعَمِّ، وَالصَّهْرِ»^(۱). واته: (المولى) به مانای: په روه دگار (په روه ده کار) و، ده سه لاتدار و، نيعمه ت به خش و، سه رخه ر و، خو شه ویست و، هاوپه یمان و، بهنده و، نازاد کراو و، کورى مام و، زاواش به کاردى، هه موو نه مانه عه رب وشه ی (مولى) بؤ به کار دینى.

چواره م: فرموده که هیچ ناماژیه کى بؤ ئیمامه ت تیدا نییه، چونکه نه گهر په یامبهړى خوا ﷺ مه به ستى خيلافه ت بوايه نهوا وشه یه کى به کار نه ده ینا نه وه هه موو مانایه له خو هه لگرى که ئین نه سیر باسى کرد، نهو کاته باشت ر و ابوو

(۱) (النهاية في غريب الحديث والأثر) (۲۲۸/۵).

بلي: (دواي خوځم عهلي خهليفه ي منه)، يا (دواي من عهلي ئيمامه)، يا (نه گهر مردم سه مع وتاعه تان بو عهلي كورې نه بو تالب بي)، به لام په يامبهري خوا ﷺ هه رگيز هيچ كام له م وشه يه كلا كه ره وانهي به كار نه هيئاوه كه جياوازي ناهيلي نه گهر هه بي، به لكو ته نها فهرمووي: (خوايه دوستانيه تي هه ركه س بكه دوستانيه تي ده كات وه دوژمنايه تي هه ركه س بكه دوژمنايه تي ده كات)^(۱)

خوای پایه بهرز ده فهرموي: ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَىٰكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِشِّ الْمَصِيرِ﴾ {الحديد: ۱۰}. واته: (جا نه مړو هيچ بريتيه ك وهرناگيري نه له نيوه و نه له وانهي كه كوفريان كروه، جيگه تان ناگري دوزه خه، نه وه دوست و مهولاتانه، ئاي سهره نجاميكي چهند خراپه).

ده بيني خواي گه وره جل جلاله ناوي ناگه كه ي ناوه (مولي) به هو ي توندي پيوه لكانی و يه كگرتنييه وه له گهل بي باوه پاندا -خوا په نا بدات-.

پينجه م: دوستانيه تي كردن (موالاة) وه سفيكي چه سپاو و هه ميشه ييه بو عهلي، چ له ژياني په يامبهردا و، چ دواي مردني و هه روه ها دواي مردني عه ليش ﷺ، جا عهلي هه ر دوست و خو شه ويست و مهولاي ئيمانداران بووه له ژياني په يامبهردا ﷺ و مهولاي ئيمانداران بووه له دواي وه فاتي په يامبهردا ﷺ وله دواي مردني خو يشي ﷺ هه ر مهولاي ئيمانداران بووه، ئيستاش هه ر

(۱) نوري تهره سي كه يه كيكه له گه وره زاناياني شيعه نه لي: (په يامبهري خوا ﷺ له روژي غه ديردا به راشكاوي و به بي يه كلايي كردنه وه خيلافتي دواي خو ي نه داوه عهلي، به لكو به وته يه ك ناماژه ي بو كرد كه موجه له و به شداره له گهل چندين واتاي تر دا، و بو دياريكردني مبهست له و فهرموده يدا پيړستيمان به چندين قهرينه ده ييت) ت.و، بروانه (فصل الخطاب) (۲۰۶/۲۰۵).

مەولامانە، ھەر وەك خەلىفە گەرە دەفەر مەوى: ﴿إِنَّمَا أَوْلِيَاكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ [المائدة: ۵۵].

واتە: (يىگومان دۆست و پىشتىوانى ئىيە تەنھا خوا و پەيامبەرە كەبى و بىر واداران، ئەوانەى كە نوێزە كانیان بە پێك و پێكى بەرپا دەكەن و زەكات ئەدەن و بەردەوام مەكەچى فەرمانى خوان).

عەلىش ﷺ لە پێشەوايانى ئيماندارانە.

شەشەم: پەيامبەرى خوا ﷺ تەگەر مەبەستى (والى) بوايە نەيدە فەر مەوى (مولى)، بەلكو دەیفەر مەوى (والى)، چونكە وشەى (مولى) و ووشەى (والى) دوو شتى جياوازن.

(والى) لە (الولاية) ھە ھاتووە كە بریتىيە لە (الحكم)، بەلام (مولى) لە (الولاية) ھە ھاتووە كە بریتىيە لە دۆستايەتى و خۆشويستى و سەرخستى، خەلىفە گەرە دەفەر مەوى: ﴿إِنْ نُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ [التحریم: ۴].

واتە: (تەگەر ھەردووكتان (ئەى عاتىشە و ھەفەسە) دەگەر پێنەھە بۆلاى خوا، ئەوا جېى خۆيەتى، چونكە بە راستى دڵە كانتان لايدا لە ھەق و راستى، خۆ تەگەر ھەر بەردەوام بن و پىشتى يە كتر بگرن لە ئاست پەيامبەر ﷺ، ئەوا يىگومان خوا پىشتگىرى ئەو، ھەر وەھا جوبەر ئىيل و ئيماندارە چاكەكان، فرىشتە كانىش لەو دەودا پىشتىوانى ئەون).

(مولا) لێرەدا مەبەست خۆشويستى و سەرخستى و پىشتگىرى كردنە.

خوای پاک و بى په له له باره ی گه له که ی ئیبراهیمه وه ﷺ ده فرموی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ﴾ {آل عمران: ۶۸}.

واته: (بیگومان نزیکترین کهس له ئیبراهیمه وه نه وانهن که وه ختی خو ی شوینی کهوتن و په پره ویان کرد، ههروه ها ئه م په یامبه ره و نه وانه ی که بروایان هیناوه وه خوا دۆستی پروادارانه).

ئه مه ماناکه ی ئه وه نیه که ئه وان سه رۆک و والی ئیبراهیم بووین، نه خیر به لکو ئیبراهیم ئیمام و سه رداری ئه وان بووه.

* ئیمامی شافعی له باره ی فرموده که ی زهیده وه ئه لی: (مه به ست پی پی پشتیوانی کردن و سه رخستن ئیسلامه ههروه ک خوای پایه بهرز ئه فرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ {محمد: ۱۱}. واته: (چونکه بیگومان خوا پشتیوانی نه وانه یه که بروایان هیناوه وه بیگومان کافرانش هیچ پشتیوانیکیان نییه)^(۱). هه ر بۆیه فرموده که ئاماژه ی بۆ ئه وه تیدا نییه که عه لی ﷺ دوا ی په یامبه ری خوا ﷺ بیته خه لیفه، به لکو ته نها ئاماژه ی ئه وه ی تیدا یه که عه لی ﷺ دۆست (وه لی) که که له وه لیه کانی خوا و پیویسته دۆستایه تیمان بۆی هه بیته که بریتیه له خۆشه ویستن و سه رخستن و پشتگیری کردن.

* * *

(۱) - (النهاية في غريب الحديث والأثر) (۵/۲۲۸).

باسي د۵۹۵م

فهرموده ي کراسه که و تايه تي موباهه له

ټهم فهرموده يه عائشه -په زاي خواي ليبي- پړوايه تي ټه کات^(۱) و ټه لي: (بهره به يانيک پيغه مبهري خوا ﷺ ده رچوو و بورده يه کي سوفي^(۲) له سهر شان بوو، پاشان عه لي و فاتيمه و حه سهن و حوسه يني ي خسته ژير کراسه که وه و فهرمووي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ {الاحزاب: ۳۳}. واته: (به راستي ټه ي ټه هل و به يتي پيامبر ﷺ خوا ده يه وي ټيوه له ههر جوړه پيسي و گونا هنيک دوور بخاته وه و پاک و خاويښتان بکاته وه به ته واوه تي).

جا ټهم فهرموده يه ده که نه به لگه له سهر ټه وي که خواي په روه ردگار ويستويه تي له پيسي و تاوان پاکيان کاته وه، ههر چيش خوا بيه وي ټه بي، ټه گه ريش خوا له پيسي و تاوان پاكي کردنه وه ټه وا ټه بنه مه عصوم، که بوونيش

(۱) هه روه که ټه بينيت فهرموده که دا يکي ټيمانداران (عائشه ي کچي صيدديق) -خوا له ههر دوکيان رازي بي- پړوايه تي ده کا، جا با ههر که سيکي به ويژدان بيني که چزن فزله کاني نال و بهيت -په زاي خوايان ليبي- پړوايه تي ده کات، که چي له گه ټه مه شدا خه لگانيک که له خوا ناترسن به ناوي خوښو ستنی نال و به يته وه تانه ي لیده دن؟! ټه وه ش ټيمامي موسليمه: فهرموده که له صه حيحه که ي خوژدا به ژماره ي (۲۴۲۴) بومان پړوايه تي ده کات و نديشارد ټه وه هه روه که هه نديک بوخت به زاناياني ټه هلي سوننه وه ده که ن. ههر خوايش پشتويه نايه.

(۲) له بهر ټه مه فهرموده که ناوترا فهرموده ي کراسه که.

به مه عصوم نهوا پتيويسته نهوان له پيشتر بن بو خيلافهت وهك له غهيري نهوان.
 نه مهش بانگه شهيه كي ناراسته و پووجه له زور پرووه وه:

يه كه م: ثم ثايه ته كه ناسراوه به (ثايه تي پا كرده نه وه) (آية التطهير) ،
 خوی له سهر خيزانه كانی په يامبه ر ﷺ دابه زيوه، ههروه كو خوا ده فهرمويت:
 ﴿يَسَاءَ النَّبِيُّ لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنَ النَّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
 وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝۳۲﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ
 وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝۳۳﴾ وَأَذْكُرْ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿ {الأحزاب: ۳۳} . واته: (نهی ژنانی په يامبه ر ﷺ ئیوه وهك هيج يهك
 له ثافره تانی ديكه نين نه گهر خوتان بپاريژن و له خوا بترسن، كه واته به خه مزه و
 نازه وه قسه مه كهن، نه وه كو نه وهی كه دلی نه خو شه بووريژيت و نيازی خراب
 بكات وقسه ی چاك و به جي بكهن وه له ماله كانی خوتاندا بميننه وه و زينهت و
 جوانی خوتان دهرمه خه ن وه كو خوده ر خستنی ثافره تانی نه فامی پيش ئيسلام *
 وه نويژ به ريا بكهن و زه كات بدهن و گوپرايه لي خوا و پيغه مه مبه ره كه ی بكهن،
 به راستی نهی نه هل و به يتي په يامبه ر ﷺ خوا ده يه وي ئیوه له هه ر جوړه پيسی
 و گونا هيك دوور بخاته وه و پاك و خاويښتان بكاته وه به ته واوه تی * وه بيركه نه وه
 له وهی كه ده خو يندریت له ماله كانتاندا له ثايه ته كانی خوا و فهرموده كانی
 په يامبه ر ﷺ و فهراموشي مه كهن، به راستی خوا ووردیيني ئاگاداره).

له راستيدا هه ر كه سيك به ووردي سياقی ثم ثايه تانه ده خو ينيته وه، دلنيا
 نه بيت له وهی كه نه مه تاييه ته به ثافره تانی په يامبه ره وه ﷺ.

سه‌بارت به ئەو فرمایشته‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ﴾. که نه‌یفه‌رمووه (عَنْكَنْ)، هه‌روه‌ها فره‌رموویه‌تی: ﴿وَيُطَهَّرَكُمُ﴾ ونه‌یفه‌رمووه (يُطَهَّرَكُنْ) ^(۱) هه‌ندیک ئەیکه‌نه به‌لگه و ئەلێن مادام لێره‌دا میمی جه‌مع‌ی هیناوه ناماژیه بۆ ئەو‌ی که ژنه‌کانی په‌یام‌به‌ر ﷺ پاک‌کردنه‌وه نایان‌گریته‌وه، به‌لام عه‌لی و فاتیمه و حه‌سه‌ن و حوسه‌ین ی ده‌گریته‌وه به به‌لگه‌ی فره‌رموده‌که، ئەمه‌ش قسه‌یه‌کی پوچه، چونکه ئایه‌ته‌که په‌یوه‌سته به‌و‌ی پیش‌وه‌وه، خ‌و‌ای گه‌وره ده‌فرم‌وی: ﴿وَقَرَنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ ^(۲)، پاشان ئەم ئایه‌ته‌ی به دواوه هینا ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ ^(۳). هه‌ر هه‌موو ئەم ئایه‌تانه قسه‌کردنه له‌گه‌ڵ ژنانی په‌یام‌به‌ر ﷺ.

دووه‌م: خ‌و‌ای گه‌وره له باتی نونی ژنانه میمی جه‌مع‌ی هینا، چونکه ئەو ژنانه په‌یام‌به‌ری خواشیان له‌گه‌ڵدا به‌شدار ده‌بی‌ت (ئاخ‌ر ئەو گه‌وره‌ی ئەهل و به‌یته)، هه‌روه‌ك خ‌و‌ای په‌وه‌ردگار له‌باره‌ی خ‌یزانه‌که‌ی ئی‌راهم‌ه‌وه ده‌فرم‌وی: ﴿قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكْنَاهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ﴾ {هود: ۷۳}.

(۱) له زمانی عه‌ره‌بیدا کۆ‌ی نێ‌ر به (م) میمی جمع ئەب‌ی و جه‌مع‌ی می به (ن) نونی ژنانه .. ئەب‌ی. جا خ‌و‌ای په‌روه‌ردگار قسه له‌گه‌ڵ ئافه‌ره‌تانی په‌یام‌به‌ردا ﷺ ده‌کات که‌چی ده‌فرم‌وی: ﴿لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ﴾ نه‌یفه‌رمووه (عَنْكَنْ)، له کاتی‌که‌دا پاش و پیش و ته‌نانه‌ت خ‌ودی ئایه‌ته‌که‌ش قسه‌کردنه له‌گه‌ڵ ژنه‌کانی په‌یام‌به‌ردا ﷺ. هۆ‌کاره‌که‌شی ئی‌ستا نووسه‌ر روونی ده‌کاته‌وه. (وه‌رگێ‌ر)

(۲) واته: (وله ماله‌کانی خ‌وتاندا ب‌یننه‌وه..).

(۳) واته: (و‌یرکه‌نه‌وه له‌و‌ی که ده‌خ‌وێند‌رێ‌ت له ماله‌کاتاندا..).

واته: (فريشته كان فهرموويان: نه تو سهرت له فهرمانی خوا سوږده ميټي، په حمهت و بهره كه تي زوري خواتان له سهر بي نه ي ټال و بهيتي ئيبراهيم، بهراستي خوا سوپاسكراوي چاكه فراوانه).

ده فهرموي: ﴿عَلَيْكُمْ﴾ له كاتيكا نه وان دووانن ته نها ئيبراهيم و خيژانه كه ين.

ديسانه وه خواي پايه بهرز له باره ي موساوه ده فهرموي: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ {القصص: ٢٩}.

واته: (ئينجا كاتيكا موسا ماوه دياريكراوه كه ي ته واو كرد (ماوه ي شوانيه كه) له گهل خيژانه كه ي به شهو پويشتن (له مهديه نه وه بو ميصر) له دووره وه لاي راستي كيوي طور ټاگر و پوناكيه كي بيني، به خيژانه كه ي ووت: ټا ليړه دا بن، من بهراستي ټاگريك به دي ده كه م، بهلكو هه واليكتان بو بينم لاي نه و ټاگره يا چلوسكيكي ټاگرتان بو بينم بهلكو خواتاني پي گرم كه نه وه).

ده فهرموي: ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ كه چي ته نها ژنه كه ي له گهلدا بووه.

ههروه ها وته ي خيژانه كه ي عهزيز: (سزاي نيبه نه و كه سه ي ويستبيټي خراپه له گهل خيژانه كه تدا بكات جگه له... تا كوتايي ټايه ته كه)، كه چي مه به ستي خويه تي.

كه خواي گه وړه ده فهرموي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ ليړه دا ده فهرموي: ﴿عَنْكُمْ﴾ له بهر به شداربووني په يام بهر خوا ﷺ له گهل ژنه كانيدا، نه ك نه وه ي كه عه لي و فاتيمه و حه سه ن و حوسه ين چووبيټنه ريزي نه م ټايه ته وه. عه لي و فاتيمه و حه سه ن و حوسه ين ي له ټال و

بەيتىن بە دەلىلى فەرمودەى كراسە كە نەك بە ئايەتە كە، فەرمودەى كراسە كە يە بەلگە يە لەسەر ئەمەى كە عەلى و فاتىمە و حەسەن و حوسەين لە ئال و بەيتى پەيامبەرن، كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ كراسە كەى داسەريانە و پاشان ئەمەى خویند: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ كەرديانى بە ئال و بەيتى خۆى.

سەيەم: واتاى ئال و بەيتى پەيامبەر ﷺ، ھەر خەزانە كانى پەيامبەر ﷺ بە تەنھا ناگريتەو، ھەر عەلى و حەسەن و حوسەين و فاتىمە شەي بە تەنھا ناگريتەو، بەلكو جگە لەوانىش دەگريتەو، ھەر وەك لە فەرمودە كەى زەيدى كورپى ئەرقەمدا ھاتو، لىيان پرسى: ژنە كانى بە ئەھل و بەيتى ئەژمىردى؟ وتى: ژنە كانى لە ئەھل و بەيتىن، بەلام ئەھل و بەيتە كەى ئەوانەن كە خەير و صەدەقەيان لەسەر حەرام كرابوو، ئەوانىش برىتين لە (ئالى عەلى و ئالى جەعفەر و ئالى عەقىل و ئالى عەبباس)، وتى: ھەموو ئەمانە صەدەقەيان لەسەر حەرام بوو؟ وتى: بەلى). كەواتە مەفھومى ئەھل و بەيتى پەيامبەر ﷺ بۆ لەو زياتريش فراوان بوويەو.

جا ئەھل و بەيت، بە بەلگەى ئايەتە كە خەزانە كانى دەگريتەو. عەلى و فاتىمە و حەسەن و حوسەينىش بە بەلگەى فەرمودەى پۆشاكە كە و فەرمودە كەى زەيدى كورپى ئەرقەم، دەيانگريتەو.

ھەر وەھا ئالى عەبباسى كورپى عەبدولموتەلىب و ئالى عەقىلى كورپى ئەبو تالب و ئالى جەعفەرى كورپى ئەبو تالبىش دەگريتەو بە فەرمودە كەى زەيدى كورپى ئەرقەم.

هه موو ئا ئەمانە ئەهل و بەيتى پەيامبەرن ﷺ، بەلكو هه موو بەنى هاشم له ئەهل و بەيتى پەيامبەرن ﷺ، كه هه موو ئەوانەن وا صەدە قەيان لەسەر قەدەغە كراوه.

به بەلگەى فەرمودەكەى عەبدولموتەلىبى كورپى رەببەى كورپى حارسى كورپى عەبدولموتەلىب، ئەلئى: رەببەى كورپى حارس و عەبباسى كورپى عەبدولموتەلىب دانىشتن و وتیان: بەخوا ئەگەر ئەم دوو مندالەمان (بە من^(۱) و فەزلى كورپى عەبباسیان ووت) بناردایە بۆلاى پەيامبەر ﷺ و قسەیان لەگەڵ بکردایە، بەلكو هەردووکیانی بکردایە بە بەرپرسی ئەم خیر و صەدەقانە، ئەوەیان كه لەسەریو ئەنجامیان دەدا و لەوەش بەر خەلك دەكەوئى شتێك بەر ئەمانیش دەكەوت، ئەلئى: ئەوان لەم قسەو باسانەدا بوون عەلى كورپى ئەبو تالب هات و لایان وەستا، ئەوانیش باسەكەیان پئى ووت، عەلى وتى: كارى وا مەكەن، بەخوا بۆتان ناكات، رەببەى چوو بە گژیدا و وتى: سویند بەخوا بۆیە وا ئەلئى حەسودیمان پئى ئەبەى، دە بەخوا تۆ بویتە زاواى پەيامبەرى خوا ﷺ ئیمە حەسودیمان پئى نەبردیت.

عەلى وتى: بیان نیرن، ئەوان رۆیشتن و عەلى بۆخۆى پالکەوت.

ئەلئى: هەرکه پەيامبەرى خوا ﷺ نوێژى نیوەرۆى تەواو کرد خیرا رۆیشت بۆ هۆدەكەى، ئەلئى: لەوئى دانىشتن تا هات، كه هات کردیە گویمانە و فەرمووى: ئەو كەین و بەینەتان لەچیە، چیتان بە دەستەوہیە، پاشان رۆیشتە ژورەوہ و ئیمەش لە دواى، جا ئەو رۆژە لە لای زەینەبى كچى جەحشدا بوو، ئەلئى:

(۱) بیژەرى: (بە من...) عەبدولموتەلىبى كورپى رەببەى، گوتراویشە: ناوى موتەللیبە. ماناكەشى: یانى هەر يەك لە رەببەى و عەبباس كورەكانى خۆیان: (عەبدولموتەلىب و فەزلى) یان نارد بۆلاى پەيامبەر ﷺ بۆ ئەوئى داواى ئیشیکى لیبکەن و ببیتە یارمەتى دەر بۆ ژن هینانیان.

هەردوو كەمان چاوەڕێى يەكترمان دەكرد قسە بكەين، تا ئەوەبوو يەكێكمان هاتە گۆ و وتى: ئەى پەيامبەرى خوا ﷺ تۆ چاكترينى خەلكى ولە هەموو كەس باشتەر سىلەى رەحم دەگەيەنى، ئەوەتا كاتى ژنهيئانمان هاتوو، بەلكو بمانكەى بە بەرپرس بەسەر هەندىك لەم خيّر و صەدەقەنەوه، ئەوەى خەلكى دەيكا ئيتمەيش دەيكەين و لەوەى بەريان دەكەوى ئيتمەش بەرمان دەكەوى، ئەلى: بى دەنگ بوو و زۆرى پى چوو هەر هيچى نەفەرموو تا ويستمان قسەى لەگەڵدا بكەينەوه، ئەلى: بەلام زەينەب لە پشت پەردەكەوه ئاماژەى بو كردين كە دووبارە لى مەپرسن، ئەلى: دوای فەرموى: (خيّر و صەدەقە بو ئالى موحەممەد نييه، ئەمە چلكى دەستى خەلكە)^(۱).

چوارەم: ئايەتەكە ئەوەى تیدا نييه كە خۆى گەورە پيسى و تاوانى لى دوور خستبێتنەوه، چونكە ئەم ويستە (ارادة) يە ئيرادەيەكى شەرعى، ئيرادەى خۆشەويستى، ئەك ئيرادەى قەدەرى. يانى: خوا پىي خۆشە لە پيسى و خراپى دوورتان خاتەوه، جا بىگومان خۆى پەروەردگار پيسى و خراپى لە فاتيمە و عەلى و حەسەن و حوسەين و لە خيژانەكانى پەيامبەر ﷺ و هەروەها لە خانەوادەى عەقىل و خانەوادەى جەعفەر و خانەوادەى عەبباسيش دوور خستۆتەوه.

بەلام ويستەكە ويستى شەرعى، هەر بۆيە لە خۆدى ئەو فەرمودەيەدا هاتوو كە پەيامبەرى خوا ﷺ بە پۆشاكەكەى داپۆشيون و فەرمويهتى: «اللهم هؤلاء أهل بيتي، اللهم اذهب عنهم الرجس»، (پەروەردگارا ئەمانە ئەهل و بهيتى منن، پەروەردگارا پيسى و خراپيان لى دوور بخرەوه)^(۲).

(۱) (أخرجه مسلم): كتاب الزكاة، ترك استعمال آل النبي ﷺ على الصدقة برقم (۱۰۷۲).

(۲) (رواه الترمذي): كتاب المناقب، باب مناقب أهل بيت النبي ﷺ رقم (۳۷۸۷).

باشه نه گهر خوا ﷺ پيسى و خراپى لى ډوور خستونه ته وه، ئيتير بۆچى په يامبهري خوا ﷺ دوعاى ليدور خستنه وهى پيسيان بۆ ده کات؟^(۱).

دوعاکه ي په يامبهريش ﷺ به لگه يه له سره وهى کهوا ئيراده که ئيراده يه کى شهرعیه ههروهک خواى په نهانزان ده فره موى: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾^(۲) وَأَلَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا^(۳) يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿۲۸-۲۶﴾. واته: (خوا ده يه ويټ بۆتان رڼ بکاته وه و رينموويټان بکات بۆ رپوشوينى نهو خواناسانه ي که له پيش ئيوه وه بوون و ليتان خوښ بيټ وه خوا ده يه ويټ ليتان ببوريت، به لام نهوانه ي که شوين ثاره زوه کاني خويان که وتوون ده يانه وي لاتان بدن به لادانيکى گه وره * وخوا ده يه ويټ نه رکټان له سره سوک بکات چونکه ئاده مى به لاواز دروست کراوه).

همموو نه م ويستانه ي خواى گه وره باسى ده کات هممووى ويستى شهرعين، به لى خوا ﷺ ده يه ويټ نه رکه کان له سره هممووان سوک بکات و خوا ﷺ ده يه ويټ له همموو خه لک خوښ بيټ، به لام ثايا له همموو خه لک خوښ بووه؟ خه لکى باوه ردار و بى باوه ريان تيدايه، خوا ﷺ له همموو خه لک خوښ نه بووه، ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُفِئَكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(۴). واته: (خوا نهو زاته يه که ئيوه ي دروست کردوه، ئينجا هه نديکټان بى باوه ر و هه نديکى ترټان باوه ردارن وه خوايه بينيايه به هه ر شتيك نه نجامى ده دن).

(۱) ته نانت له لاي شيعه ي دوازه ئيمامى دا، هه ر دوازه ئيمامه که و فاتيمه شيان له گه لدا بى به پاکی دروست کراون [له وه ش زياتر وهک له هه ديسه صه حيحه نا صه حيحه کانياندا هاتوه: خه لک همموو منالى زينان (اولاد البغايا) ته نها شيعه که ي خو مان نه بيټ].

پینځه م: خوی پاک و بی گهر د، دهیه ویت پیسی له هه موو که سیك و له هه موو نیمانداریک دوور خاته وه.

بویه دهیښی په یامبهړی خوا ﷺ فرمان ده کاته موسلمان که نه گهر ویستی نویژ بکات با خوی له شویښی پیس به دوور بگریټ، خوی پاک و بی گهر د ده فهرموئ: ﴿وَيَا أَيُّهَا فَطَرُ﴾ {المدثر: ۴}. واته: (و پوشاکت پاک و خاویښ بکه وه). هه روه ها فرمانی کردوه به ده ست نویژگرتن، هه روه ها فرمانی کردوه به خوشوردن له کاتی له شگرانی دا^(۱).

شه شه م: پاک کردنه وه تاییه ت نییه به عهلی و فاتیمه و حه سدن و حه سدن و حوسه ین ره زای خویان لیټی، به لکو بو جگه له وانیشه، هه وره ک خوی په وره دگار ده فهرموئ: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ {التوبة: ۱۰۳}. واته: (له مال و داراییان صه ده قه و زه کاتیځ وهریگره و به هوپه وه پاکیان ده که یته وه له گوناوه و تاوان و دلیان و رهوشتیان پوخت و خاویښ ده که یت بهو مال به خشینه، هه روه ها دوعای خیریان بو بکه به پراستی دوعای تو نارامی و دلخوشیه بو نه وان و خوا هه میشه بیسه ری زانیه).

هه روه ها ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ {المائدة: ۶}. واته: (نهی

(۱) هه روه کو له فهرموده صه حیه کاند ا هاتوه نامازه بو نه مه ده کمن، پروانه کتیه

فیقهیه کان، به شه کانی (طهارة).

ئەوانەى باوەرتان ھىناو، ئەگەر ھەستان بۆ نوێژکردن ئەو دەم و چاوتان بشۆن ئىنجا دەستەكانتان تا ئانىشەكەكانتان پاشان دەستى تەر بهیئە سەرتاندا و پىكانتان بشۆن تا ھەردوو قولى پىتان و ئەگەر لەش گران بوون ئەوا خۆتان خاوين بکەنەو و خۆتان بشۆن و ئەگەر نەخۆش بوون يان لەسەفەردا بوون يان كەسيكەتان ھاتەو لەسەر ئاوان لەگەڵ خىزانەكانتاندا جووت بوون و ئاوتان دەست نەكەوت ئەوا بە خۆلىكى پاك تەيەموم بکەن ئەو خۆلە بهیئەن بە روخسارو دەستاندا، خوا نايەوى تووشى ھىچ تەنگى و نارەحەتەكەتان بکات بەلكو ئەيەوى پاكەتان بکاتەو دەيەويٓت نىعمەت و چاكەى خۆى تەواو بکات بەسەرتانەو، بۆ ئەوەى شوكرانە بژير بن).

ھەر وەھا خواى گەرە دەفەرموى: ﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّعَاسُ أَمْنَةً مِّنْهُ وَيُزِيلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّطَهْرَكُم بِهِ، وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِيْزَ الشَّيْطٰنِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾

{الأنفال: ۱۱}

واتە: (بیرکەنەو کاتیك خوا وەنەوزى بەسەرتاندا ھىنا (بۆ ئەوەى ترس و بىمتان لەدل نەھىلى و ببیتە) دلىايى بۆتان لەلایەن پەرورەدگارەو و بارانىكىشى لە ئاسمانەو بۆ باراندن تا پاكەتان بکاتەو پىي وپىسى شەيتانتان لى دوور بختەو و دلەكانتان دامەزراو و توند پەيوەست بکات پىكەو و بەو بارانە پىكانتان دامەزراو و جيگير بکات).

جا ھەموو ئەوان كە (سى سەد و دە و قسور دەبن) - لەسەر قىياس و مەزھەبى ئەوان بى- ئەمانىش وەك ئەوان مەعصومەن، چونكە خوا جل جلالە دەفەرموى: ﴿لِّطَهْرَكُم بِهِ، وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِيْزَ الشَّيْطٰنِ﴾ (تا پاكەتان بکاتەو پىي و پىسى شەيتانتان لى دوور بختەو).

حده وتمه: پاک بوونه وه له پیسی مانای نه وه ناگه یه نیت که نه وان خالیفه ی دوی په پیامبر ﷺ، نیمه دلتیاین خوی گه وره عدلی پاک کردوته وه له پیسی بویه بووه به (مه ولای) پرواداران، هه روه ها حه سهن و حوسه یین و فاتیمه ش به هه مان شیوه، هه روه ها خیزانه کانی په پیامبریش ﷺ و خوا جل جلاله ناوی ناون دایکانی نیمانداران: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ مِنْهُمْ أُولَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ {الأحزاب: ٦}. واته: (په پیامبر ﷺ پیشته به پرواداران له خودی خوین، خیزانه کانیسی دایکی پرواداران و خزمانیش له قورثانی خوادا بویه کتری له پیشتن (میرات له یه کتر بگرن)، له نیمانداران و کوچبه ران، مه گهر خوتان چاکه یه ک به دوست و ناشنا و خوشه ویستانتان بکه ن، نه و بریاره له قورثاندا -یا له لوح المحفوزدا- نووسراوه).

به هه مان شیوه هاوه لانی په پیامبر ﷺ، نه وانیش هه هه موویان خودا له پیسی به دووری گرتوون به به لگه ی نه و نایه تانه ی که پیشته باسمان کرد^(۱) نه وانیش ده بنه مه ولای موسلمانان، دوی نه وه ش پاکبونه وه له پیسی (مه عصومیه ت) ناگه یه نی، چ جای نیمامه ت.

به نیسبه ت نایه تی موباهه له وه که نه فه رموی: ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْمِلَّةِ فَقُلْ أَنتَ نَذِيرٌ أَبْنَاءُ كَثُرَتْ وُفَاءُكُمْ وَأَنْفُسَاكُمْ تَزِيدُونَ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ {آل عمران: ٦١}.

نه مه به لگه یه له سه ر فزل و پله و پایه یان و هیچ په یوه نډیه کی به نیمامه ته وه نییه نه له تزیک و نه له دوره وه.

(۱) انظر: تفصيل الرد على هذه الشبهة في: (مختصر التحفة الاثني عشرية) ص ١٤٩.

باسى سىيەم

ئايەتى ويلايەت

بريتيه لهو فەرمايشتهى پەرورەدگار: ﴿ إِنَّا وَاعَدْنَاهُ وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۚ ﴾ {المنه: ۵۰}. واتە: (يىڭومان دۆست و پشتيوانى ئىيە تەنھا خوا و پەيامبەرە كەبى و برۋاداران، ئەوانەى كە نوپۆزە كانيان بە رېك و پېكى بەرپا دەكەن و زەكات ئەدەن و بەردەوام مەكەچى فەرمانى خوان).

لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا باسى فەرمودەيەك دەكەن لە عەليەو كە نوپۆزى كەردو و لە ركوعدا بوو، جا هەژارېك هاتوو و داواى خىرى لىكەردو، گوتراوېشە: داواى زەكاتى لىكەردو، عەليش دەستى درېژ كەردو و موستىلەيەكى لە دەستدا بوو، هەژارە كە موستىلەكەى بردوو، بۆيە خواى گەورە ئەم ئايەتەى نازلكەردە خوارەو ﴿ إِنَّا وَاعَدْنَاهُ وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۚ ﴾ ئەوان ئەلېن: كەس لە ركوعدا زەكاتى نەداو جگە لە عەلى نەبى بۆيە عەلى وەليە و كەواتە ئەو خەلىفەيە.

بەرپەرچ دانەوئى ئەمە لە چەند رويەكەو:

يە كەم: ئەم چىرۆكە سەنەدىكى صەحىحى نىيە و لە عەليەو ﷺ ئىسپات نەبوو كە موستىلەيەكى بەخشىبى لە ركوعدا، ئەوان دەيانەوى مەدحى عەلى ﷺ بىكەن بەلام نازان زەمى دەكەن، ئەگەر چى عەلى ﷺ پىويستى بە مەدحىك نىيە كە سابت نەبوو، ئەوئى بۆ بەسە كە خواى گەورە و پەيامبەرى خوا ﷺ مەدحى كەردوون، خواى پاك و بى پەلە دەفەرموى: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ ١ ﴾

اَلَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خَشِعُوْنَ ﴿١٠٢﴾ واتە: (بەراستی برپاڤاران سەرکەوتوو و سەرفراز بوون، ئەوانەى کە لە نوێژەکانیاندا خاشع و گەردن کەچن بۆ خوا).

هەروەها پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: (بە راستى لە نوێژدا مەرۆڤ مەشغەلەتى هەيه) ^(١).

ئەى چۆن رازى بيبین بۆ يەكێكى وەك عەلى كە لە گەورە و ئيمامى خاشعەنە لە كاتى نوێژکردندا خێر بکات، ئەى نەيدەتوانى چاوەرێ بکات تا نوێژەكەى تەواو بکات؟ بێگومان دەيتوانى ئەو بکات، دواى ئەوەش ئەبێ مەرۆڤ هەرچەندى لە توانادايە هەول بەدات لە نوێژدا خاشع و گەردن کەچ بێت بۆ خوا و شتانیكى ئاوها دوا بڤاچات بۆ دواى نوێژ.

دووهم: ئەصل لە زەكاتدا ئەو هیه كە كابراى زەكاتدەر دەستپێشخەرى بکات بۆ دەرکردنى زەكاتى مالهەكەى، نەك ئەو هێ چاوەرێ بکات تا داواكەر دێ، جا كامەيان باشتەر ئەو هێ كە كابرا پەلە بکات لە زەكاتدانەكە، يان لە مالى خۆى دابنیشیت و چاوەرێ بکات بزانی كەى لە دەرگاى دەدرێ ئەو كاتە زەكاتهكەى بەدات؟ بێگومان يەكەمیان باشتەر.

سێهەم: عەلى ﷺ لەسەر دەمى پەيامبەرى خوادا ﷺ پياویكى هەژار و نەدار بوو، ئەو تا دەيبینی مارهيهەكەى فاتيمە -پەزای خواى لیبى-، بەهۆى نەداربوو مارهيهەكەى پارە نەبوو، بەلكو بریتی بوو لە تەنها قەلغانێك،

(١) واتە: مەرۆڤ مەشغول و سەرقاڵى زىكەر و دوعا و قورئان خوێندن و تەسبیحات و موناجاتى خوايه، مەشغەلەتيك كە لە هەموو كارێكى دەكاتهوه و دەيپێت.

(١) واتە: (بەربا کردنی نوێژ) (جوان بە جێهێنانی) (بە پێک و پێکی بەجێهێنانی). (وەههگێڕی)
(٢) بەلام ئەمەیان واتە: کردنی نوێژ. ئەمەش دوو واتای دوور لە یەکن و جیاوازن، خوای گەوره جل جلاله کاتێک فرمان دەکات بە نوێژ له هەر هەموو قورئاندا ووشەی اقامه (بەرباکردن و بەربێکی بەجێهێنان) بەکار دێنێ تەنانەت له تەنها شوێنیکیشدا وشە (أداء) بەکار نەهێناوه بۆ نوێژکردن، چونکه نوێژ بۆ ئامانجێک فەرز کراوه له (ئەدائە) دا بەدەست نایه بەلکو له بەجێ هێناندا بە دەست دێ، هەر چۆن لاشە بێ رۆح بێ سوده بەهەمان شێوه نوێژی بێ خشوع بێ سوده، جا نوێژیەک مەوێ دەگۆڕی که خشوعی تێدا بێت و له واتای وشەکان بگا و ملکهچی خوا بێ تیایدا، ئەمە نابینی له پەرۆانی هەینی و پەرۆانی تریش مەزگوتەکان جەمی دێ له نوێژکەران، بەلام هالمان هەر وهک خۆیەتی، پەوشتی خۆمان، مالممان، مندالممان، بازارپمان، ئاکار و کردار و پەفتارمان، دەزانێ ئەو خەلکە نوێژ بە خشوعهوه ئەکەن یان نا، له تەراویجی ئەم سالدای سەلامدانەوهی نوێژ پیاویک دەمی هێنایه نزیک گوێمەوه و پیتی وتم -که ئەو خەلکە زۆرهی بینی: ماشاء الله ئەم هەموو خەلکە نوێژ دەکات بەس بۆ له کرپن و فروشتندا قۆل پیاو ئەبێن، منیش وتم: خالۆ گیان ئەم خەلکە هێشتا له کرپن و فروشتندان، نەهاتوون بۆ مەزگوت، ئەوهی که ئەیبینی لاشەیانە ئەکە روح

ئەنجامى بەدى كە پەيامبەرى خوا ﷺ بەجىي ھىناوە)، يانى: بە تەواوى لە خاوينىدا، لە بە جىيھىناندا، لە كړنوشدا، لە سوژدەدا، لە خشوعدا، لە وىردەكاندا، لە قورئان خوئىندندا، ئا ئەمەيە ئىقامەى نوڤژ (اقامة الصلاة).

كەواتە ھۆكارى باسكردنى ركوع چىيە لە دوای باسكردنى ئىقامەى نوڤژ؟

بىنگومان مەبەست پىي ركوعىكى ترە.

مەبەست ملکہ چىيە بۆ خواى بەرز و پىروۆز.

ھەروەك پەرورەدگارى بەرز و مەزن لە بارەى داوودەوہ -عليه السلام- دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ {ص: ٢٤}. واتە: (داوود زانى كە تەنھا ئىمە تاقىمان كىردۆتەوہ بۆيە داواى لىبورەدى كىرد لە پەرورەدگارى كەوت بە پروودا بە سوژدەى بردنەوہ و تۆبەى كىرد).

و دليان، ھىشتا لە مزگەوتەكەش بىريان لای مامەلە و ئەم لاو ئەولايە.. «الا ما رحم ربي نسأل الله العافية» بەلكو تەنانت خەلكانىك باسكىيان بۆ گىرپامەوہ كە كاپرا دەناسن، رۆيشتوہ = بەغداد لە مزگەوت نوڤژى كىردوہ، عەگال بەسەركىش ھاتوہ و نوڤژى كىردوہ، گوڤى لە كابراى عەگال بەسەر دەبى ئەلئى: الحمد لله رب العالمين... ئەمىش بەخۆى ئەلئى: ئەمرە ئەزانى ئەمىش نوڤژ وە كوردىوہ ئەكا. ئەم كابرايە ريش سېى بوو چەند ساللە واى زانىوہ الحمد لله... كوردىيە ئەكە عمرەبى. ھەروەھا پياوڤك ھەبوو لە ئاوايى (خۆم پياوہ كە دەناسم و خۆمى خۆمە ئىستا وەفاتى كىردوہ و خوا لىي خۆش بى)، كاتىك نوڤژى كىردوہ عادەتى وا بوو ھەندىك دوعاى كىردوہ بە عمرەبى، بۆيە خەلكە كە پىيان ئەووت: فلان كەس نوڤژ بە عمرىوہ ئەكا. (وايان زانىوہ نوڤژ كوردىيە). دەى كەسك لە واتاكان نەگات چۆن بگۆرڤت، داواكارم لە خواى گەورە ھەموومان بگىرڤتەوہ بۆ سەر ئەم راستە شەقامەى ئەم پىي رازىيە. آمىن (وەرگىر)

كه چى خوى داود چوه سوژده، به لام ناوى (پكوعى) لينا وهك ئاماره يهك
بو ملكه چى و زهليلى له بو پهره ردگار.

ههروه ها خوى مهزن ده فهرموى: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ﴾ {المرسلات: ٤٨}.
واته: (و نه گهر پييان بگوتري كرنوش بهرن و ملكه چ بن، كرنوش نابهن و ملكه چ
نابن). ئه مهش يانى: ملكه چ بن و ته سلیمی فهرمانى خوى بهرز و مهزن بن.

ههروه ها له باره ي مهريه ميشه وه ده فهرموى: ﴿يَمْرِيءُ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجِدِي
وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ {آل عمران: ٤٣}. واته: (ئهى مهريه فهرمانبهري پهره ردگار
بكه و شوژده و كرنوش بهره له گهل ئه وانهى كه كرنوش ده بن)، يانى: ئهى
مهريه ملكه چ و خاشع به بو فهرمانى خوا جل جلاله، جا مهريه لي پاسبو بو
خواپه رستى و له وه كه سانه يه كه نويزى جه ماعه تى له سهر واجب نيه. جا
مه به ستى خوى گه وه له م ئايه ته دا ئه وه نيه كه باشتر وايه مروڤ له كاتى
كرنوشدا زه كات بدات.

شه شه م: هوكارى دابه زىنى ئه م ئايه ته، ئه وه يه، كه كاتيك به نى قه ينوقاع
په يانه كه ي نيوان خويان و په يامبهري خوايان ﷺ شكاند، رويشتن بولاي عوباده ي
كورى صامت و ويستيان بيخه ن له گهل خوياندا، به لام ئه و ويلى كردن و دژايه تى
كردن و دوستايه تى خوا و په يامبهري كرد ﷺ، ئه وه بوو خوى پهره رگدار ئه م
ئايه ته ي دابه زانده خواره وه: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾^(١) {المائدة: ٥٥}. يانى: حاليان ئه وه يه كه له هه مو ئيش و كار و

(١) (تفسير الطبري) (٦/ ١٧٨).

بارىكىاندا ملكەچى خواى گەورەن، بۆيە دەبىنى خوا ﷺ لە سەرەتاي ئەو ئايەتەنەو دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ {المائدة: ٥١}. واتە: (ئەى ئەوانەى باوەرپان هەيئەتە جۆلەكە و گاور مەكەن دۆست و پشتیوانى خۆتان ئەوانە هەندىكيان دۆستى يەكترن، جا ئەوەتان لەوان بکاتە دۆست و پشتیوان ئەوا بەراستى ئەويش لەوانە، بىگومان خوا پىنمووى گەلى سەمكاران ناکات).

مەبەست پىي: عەبدوللای کورپى ئوبەى کورپى سەلول، چونکە ئەو دۆست و پشتیوانى بەنى قەينوقاع بوو، کاتىکىش ناکۆکى کەوتە نىوانيان و پەيامبەرى خواو ﷺ، چوو پشتگىرى کردن و دۆستايەتى بۆ دەربەرىن و لەگەلياندا پراوەستا، تەنانت چووەلای پەيامبەرى خوا ﷺ تەکايان بۆ بکات، بەلام عوبادەى کورپى صامت تەبەراى لىکردن، بۆيە خواى بەرز و مەزن ئەم ئايەتەى ناردە خواو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ئىتر خواى گەورە دوا بەدواى ئەو بەسى سىفاتی ئىمانداران دەکات کە عوبادەى کورپى صامت و شـوینکەوتوانىتى ﴿إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ زَاكُونَ﴾. جا ئەم ئايەتە لەسەر عوبادەى کورپى صامت ﷺ دابەزى.

هەوتەم: بىگومان هەموو کەسێک دەتوانى شتى وا بلىت. بۆ نمونە خۆشەويستانى موعاويە دەلێن لەسەر موعاويە دابەزىو و پاشان هەديسىكى هەلبەستراوى بۆ دىنن، هەروەکو غەيرە ئەوان هەستاون بە هەينانى فەرمووەدەيهكى هەلبەستراو لەسەر عەلى. بە هەمان شێو خۆشەويستانى عوسمانىش هەلدەستن و ئەلێن: لەسەر عوسمان دابەزىو و پاشان فەرمووەدەيهكى هەلبەستراوى بۆ دىنن.

هه شتم: گريمان له سهر عهلى ﷺ دابه زيوه، خو هيچ واتايه كى تيدا نيبه بو
 نه وهى كه خهليفه پيامبر بى ﷺ، بهلكو ته نيا نه وهى تيدا ده خوئينه وه كه
 پيوسته عهلى كورپى نه بو تالبمان خوش بویت، نهى خو ئيمه خوشيمان ده وى -
 په زای خواى لیبى و پازى كا -.

نويه م: نايه ته كه به بيژه (لفظى) كو هاتوه، عه ليش ته نيا كه سيكه، ئيمه
 نه گهرچى نه لئين ده كريت بيژهى كو له بو تاك به كار بهيئى، به لام نه سل نه وهيه
 كه نه گهر هاتوو كو بوو مهبهست پى كو بى مه گهر به شان (قرينه) يه كه نه بيت
 لهو نه سلهى لايبدا، ليژه شدا هيچ شانيكمان نيبه.

ده يه م: نه لئين هم نايه ته: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكُمُونَ﴾ بو كورت هه لهينان (حصر) ه، [چونكه نامرازى (انما) ي
 پيوهيه، كه بو حصر و كورت هه لهينانه] كه وابوو خيلافه تى نه وانهى پيشو به تال
 ده كاته وه كه مهبهستيان نه بويه كر و عومهر و عوسمانه، ئيمه پيشتر نه وه مان
 پوچه لكرد وه كه نه مه له باره ي عهليه وه ادابه زى بى، پاشان نه گهر گريمان كرد
 كه نه لئت (انما) بو حصره و خيلافه تى نه بويه كر و عومهر و عوسمان پوچه ل
 ده كاته وه، نه وا به هه مان شيوه - نه گهر بو حصر بيت - خيلافه تى حه سمن و
 حوسه مين و عهلى كورپى حوسه مين و موحه مده ي باقر و جه عفر و نه وانى تریش
 پوچه ل ده كاته وه !! [نه مه ش شتيكه نه وان له سهر وه تا پى په فزى ده كه نه وه
 به لام به بى وه لاميكى عه قلى ناراسته كراو].

یازده یه م: هر گیز خوی پاک و بی گهر د بهوه و هسف ناکړیت که نه میره
 به سهر بهنده کانیه وه و پیشه وایانه، به لکو خوا جل جلاله دروستکه ر و پژوی دهر
 و په روه رگارو پادشایانه، دهی که وای لیتهات واتای نایه ته که چی لی دی؟!
 به هه مان شیوه له باره ی په یامبه ری خواوه ﷺ شتی و ناوتری، نه سلنه
 نه و له وه گه وره تره شتی وای له باره وه بگوتری.

باسی چوارهم

فهرموده‌ی مه‌نزیه

په‌يامبه‌ری خوا ﷺ دهرچوو بوّ غه‌زای (ته‌بوك) و ئيزنی كه‌سی نه‌دا له‌گه‌لې نه‌ړوا، كه‌سېش له مه‌دينه نه‌مايه‌وه جگه له‌م شه‌ش كۆمه‌له‌يه نه‌بيټ :
كۆمه‌له‌ی يه‌كه‌م: نه‌وانه‌ی په‌يامبه‌ری خوا ﷺ فهرمانی پيكردن به مانه‌وه.
كۆمه‌له‌ی دووه‌م: عوزرداره‌كان، له نه‌خوښ و پير و په‌كه‌وته و كه‌م نه‌ندام و كويرو هه‌ژار و هاوشيوه‌كانيان.

كۆمه‌له‌ی سيپه‌م: ئافره‌تان.

كۆمه‌له‌ی چواره‌م: مندا لان.

كۆمه‌له‌ی پينجهم: به‌جېماوه سه‌رپيچي كه‌ره‌كان، نه‌وانه‌ی كه سه‌رپيچي فهرمانی په‌يامبه‌ری خويان ﷺ كرد و مانه‌وه، كه بريتي بوون له: كه‌عبي كوري مالك و موراره‌ی كوري ره‌بيع و هيلالی كوري ئومه‌يه و له‌گه‌لّ هه‌وتی تردا.
كۆمه‌له‌ی شه‌شم: ده‌غه‌له‌كان (مونا فېقه‌كان).

ته‌نها ئه‌م شه‌ش كۆمه‌له‌يه، جا عه‌لی ﷺ له كۆمه‌له‌ی يه‌كه‌مه له‌وانه‌ی كه په‌يامبه‌ری خوا ﷺ خوی فهرمانی پيكردن به دانېشتن و مانه‌وه له مه‌دينه‌دا، به‌لام ده‌غه‌له‌كان ده‌ستيان كرده قسه‌كردن و وتیان: كه به عه‌لی ووتويه‌تی له

مەدینە بێنەوێ هەتەن رقی لە عەلی بوو^(١)، ئەم قسە یە گەشتە عەلی ﷺ، ئەو بوو کەوتە شوێن پەيامبەری خوا ﷺ و لە رێوایەتییکی تردا: بە دەم گریانەو^(٢) هاتو و وتی: ئە ی پەيامبەری خوا لە نیو ژن و منال بە جێم دێلی؟!

پەيامبەری خواش ﷺ دلی خۆش کرد و فەرموی: (بۆ رازی نابیت تۆ بۆ من وەك هارون بیت بۆ موسا؟ بەلام ئەوندە هە یە پەيامبەر دوا ی من نییە)^(٣).

ئەلێن: کە دە فەرموی: (بۆ رازی نابیت، تۆ بۆ من وەك هارون بیت بۆ موسا) بە لگە یە لە سەر ئەو ی کە عەلی خەلیفە یە ی دوا ی پەيامبەر ﷺ، چونکە دوا ی ئەو ی موسا دە رچوو بۆ لێقای پەرورە دگاری هارون بوو بە جێنشین، کەواتە عەلی جێنشینی دوا ی پەيامبەری خوا یە ﷺ.

ئە مەش قسە یە کی ناراستە لە چەند رۆ یە کەوێ:

یە کەم: هارون جیی موسای نە گرتۆتەو، بە لکو مەشهورە کە هارون -علیه السلام- سالتیک پێش موسا وە فاتای کردو^(٤).

دووێم: کاتیک موسا رۆشت بۆ لێقای پەرورە دگاری، هارون لە شاردای مایەو، سەرباز و سوپاشی هەموو لە لا بوو، موسا خۆ ی لە گەل هەندی پیاودا

(١) (مختصر تاریخ ابن عساکر) (٣٤٧/١٧).

(٢) (مختصر تاریخ ابن عساکر) (٣٤٥/١٧).

(٣) (صحيح البخاري)، كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب علي حديث (٣٧٠٦). (صحيح مسلم)، كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي حديث (٢٤٠٤). دون أن تذكر تفاصيل القصة عندهما.

(٤) (تاريخ الطبري) (٣٠٤/١). (البدایة والنهاية) (٢٩٧/١).

چوو بۆ ليقای پهروهردگاری، به لām عهلی له مه دینه دا که سی له گهل نه مایه وه جگه له سه ریچی که ران و نهوانی خودی په یامبه ری خوا ﷺ خوی فه رمانی پی کردن به مانه وه، که و ابو دوو حاله تی جیا وازه.

سییه م: په یامبه ری خوا ﷺ ته نها دلّی عهلی ﷺ دا وه ته وه و خوش کرد وه، چونکه عهلی هاتو وه سکا لā ده کا، جا نه گه ر عهلی ﷺ نه هاتایه بۆ لای پیغه مبه ری خوا ﷺ نه ویش نه و قسه یه ی نه ده کرد، بۆی رو نکرده وه که مه سه له که وا نییه، تو نابه م له بهر نه وه نییه حه زت لی نه که م، نه زانی کاتیك موسا چوو بۆ ليقای پهروهردگاری هارونی له جیی خوی دانا و هیچ عه یبه یه کیشی بۆ هارون تیا نه بوو، تو ش به هه مان شی وه که ده رچووم و له جیی خۆم دامناوی هیچ عه یب و عاریکی تی دا نییه بۆت.

له وانه یه نه گه ر غه یه ر عه لیش نه وه ی پی بگو ترایه که به عه لی گو ترا نه ویش نه و سکا لā یه ی بکر دایه که عه لی کردی دوور نه بوو په یامبه ری خوا ﷺ هه مان قسه ی بۆ نه ویش بکر دایه، ته نها عه لیش نه م سکا لā یه ی کرد و غه یه وی نه یکرد، چونکه په یامبه ری خوا ﷺ باقی والیه کانی تری له لای ژن و مندا ل به ته نها به جی نه ده هیشتن به لکو ده یکردن به جینشین به سه ر پیاوانی شه وه، ئینجا عاده تی وا نه بووه هه موو سو پا که ده ربکا ت.

عه لی ﷺ که نه م کاره ی بی نی هه سته ی کرد عه یبه یه بۆی، که ده غه له کانی ش نه و قسا نه یانه کرد، که وه ته دوا ی په یامبه ر ﷺ و پر سیاری نه م به جی هیشتنه ی لی کرد نه ویش بۆی روونکرده وه که نه مه به هو ی رق لی بوونه وه نه بووه، وا نییه که نه و مونا فیا قانه نه یلین، هه ره که چو ن موسا هارونی به جیه یشت منیش تو له نیو خاوخیزا غدا به جی ده یلم.

چوارەم: لەم غەزایەدا پەيامبەرى خوا ﷺ عەلى وەكو خەلیفە بەجى نەهیشت بەسەر گشت مەدینەو، بەلكو بەتایبەتى بەسەر خانەوادەكەى خۆیەو بەجى هیشت، ھەر وەك میژونوسان باسیان کردووە وەك ئیبن جەرى^(١) وئىبن كەسى^(٢).. وھتر، كەوا والى سەر مەدینە لەو غەزایەدا موخەمەدى كورى مەسلەمە بوو نەك عەلى كورى ئەبو تالب.

پینجەم: ئاخر چۆن دەكرى ئەم هیشتنەو عەلىە ﷺ بە مەنقەبە و ریزداری تیبگەین، كە ھەركاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ لە شار دەریجى ئەوا عەلى ﷺ خەلیفەىەتى، كەچى دەبینین عەلى بە گریانەو دەكەوێتە دوای پەيامبەرى خوا ﷺ؟ ئیمە لەم واتایە تیبگەیشتن بەلام عەلى ﷺ تیبگەیشت، ئەگەر بە جیھیشتنى عەلى خۆى بۆ خۆى مەنقەبە بوايە ئەوا عەلى نەدەكەوتە دوای پەيامبەر ﷺ و ئەیزانى كە ھەركات پەيامبەرى خوا ﷺ دەرچوو ئەم خلیفەى ئەو.

شەشەم: پەيامبەرى خوا ﷺ دوای عەلى خەلكى تری بەجى هیشتووە و کردووەتى بە والى، ئەو ھتا دوای غەزای تەبوك كە پەيامبەرى خوا ﷺ دەرچوو بۆ حەجى مائىتاوايى عەلى ھەر لە یەمەن بوو لە مەدینە نەمایەو.

سەبارەت بەو ھى پەيامبەر ﷺ عەلى چواندە بە ھارون !

(١) (تاریخ الطبری) (٢/٣٦٨). بەلام ئەم ئەلى والى سەر مەدینە سىباعى كورى عەرفەتە

بوو.

(٢) (البدایة والنهاية) (٥/٧).

نه لټين: په يامبهري خوا ﷺ نه بويه كړ و عومهری شويهندوه به له هارون گهوره تر، له غه زای (به در) دا كاتيك پرسى (ديله كان) هاته پيشه وه په يامبهري خوا ﷺ هات پرسى به نه بويه كړ^(١) كړد، نه بويه كړ وای پي باش بوو عهفو بكرين ويريتي (فديه) له كهس و كاريان وهر يگيريت، به لام عومهر ﷺ وتي بكوزرين باشته، په يامبهري خوا ﷺ به نه بويه كړی فهرموو:

(نمونه ی تۆ وه کو نمونه ی ئیبراهیم وایه کاتیک فهرمووی ﴿ رَبِّ إِنِّي أَضَلَّانَ كَيْدًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ [ابراهيم: ٣٦]، واته: (نه ی پهره وردگارم بيگومان نه و بتانه زور له و خه لكه يان گومړا كړدوه، جا ههر كه سي له پوله كانم شويتم كهوت نه وه بيگومان له منه و ههر كاميان سه پيچي كړدم بيگومان ههر تۆ ليښورده ی مېهره باني).

ههروه ها نمونه ی تۆ وه کو نمونه ی عيسا وایه کاتیک فهرمووی: ﴿ إِن تَعَذَّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ ﴾ [المائدة: ١٨]، واته: (نه گهر سزيان بده ی نه وه بيگومان بهنده ی خوتن، نه گهر ليښيان خوش ببي بيگومان ههر توی به ده سه لاتي كار دروست).

پاشان پرووی كړده عومهر و پي فهرموو: (نه ی عومهر نمونه ی توش وه کو نمونه ی نوح وایه کاتیک فهرمووی: ﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴾ [نوح: ٢٦]، واته: (نوح فهرمووی: نه ی پهره وردگارا هيچ كه سيك له بي پرويان له سه زهوی مه هيله).

(١) مه سه له ی چواندنې نه بويه كړ و عومهر ره زای خويان ليښي له لايمن په يامبهروه ﷺ، فهرموده يه كي زه عيفه، نه ما راوړي پي كړدنيان فهرموده يه كي صهحيحه و له بوخاري دا هاتوه. (وه رگي)

هەروەها نمونەى تۆ وەكو نمونەى موسا وایە كاتىك فەرمووى: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوَا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ {يونس ٨٨} ^(١).

واتە: (وموسا فەرمووى: ئەى پەروەردگارمان بەراستی تۆ لە ژيانى دونیایادا ھۆکاری پازانەو و مال و سامانى زۆرت بەخشىە فیرعەون و کۆمەڵەکەى، بۆ ئەوێ خەلك رینگای تۆ وێلكەن، ئەى پەروەردگارا مال و سامانیان لەناو بەرە و تەفر و توانای بکە و دلەکانیان پەق و پەش بکە و ئیمان نەهێنن ھەتا سزای سەخت و ئازاردەرى تۆ دەبینن)..

ئەوێتا پەيامبەر ﷺ ئەبویەکر دەشوبھێنێ بە ئیبراھیم و عیسا، عومەریش دەچوینێ بە نوح و موسا، ئەمانەش لە پەيامبەرە (أولو العزم) (خۆپاگرە نەبەز) سەکان و باشتەین کەسەن لە دوای پەيامبەرى خوا ﷺ و پلەشیان لە ھارون بەرزترە سەلات و سەلامى خوا لەسەر ھەمویان بێت، جا بۆیە چواندنى عەلى بە ھارون لە لایەن پەيامبەرەوہ ﷺ باشتەریا گەورە تر نییە لە چواندنى ئەبویەکر و عومەر لە لایەن پەيامبەرەوہ ﷺ بە ئیبراھیم و عیسا و موسا و نوح -عليہم السلام-.

(١) أخرجه أحمد (٣٨٣/١) ورجاله ثقات الا أبا عبيدة بن عبد الله بن مسعود لم يسمع من

أبيه.

باسى يېتىجەم

ئايەتى «دَوِي الْقُرْبَى»

ئەم ئايەتە برىتىيە لەو فەرمايشتەى خواى بەرز و پىرۆز كە ئەفەرمىوى:

﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَشْكُرُ عَلَيْكُمْ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ {الشورى: ٢٣}. واتە: (ئەو بەخششە ئەوھىيە كە خوا موزدە دەدات بە بەندەكانى ئەوانەى كە باوەرپان ھىناوہ و كردهوہ چاكەكانيان كردهوہ، (ئەى موھەممەد پىيان) بلى: داواى ھىچ پاداشتىكتان لى ناكەم لەسەر ئەم بانگەوازەم مەگەر خوشويستنى خزمایەتى وە ھەر كەس ھەر چاكەيەك بكات بۆى زياد دەكەين بە چەند بەرانبەر بەراستى خوا لىبوردەى سوپاسگوزارە).

دەلەين: پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمانى بە خەلك كردهوہ بە خوشويستنى خزم و نزيكەكانى، تەنانت ھەندىكيان ئىجماع لەسەر ئەوہ دەھىيتتەوہ كەوا لەسەر ئالى موھەممەد دابەزىوہ، ئەمەش راست نىيە.

فەرمودەكە بوخارى لە صحيحەكەيد^(١) دەريھىناوہ لە پىگەى سەعیدی كوپى جوبەيرەوہ، ئەلى: پىسيار كرا لە ئىبن عەبباس لە بارەى ئەم فەرمايشتەى

(١) كتاب التفسير: سورة الشورى، باب المودة في القرى برقم (٤٨١٨).

په روهرد گاره وه: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾. منیش وتم - واته سه عیدی کوری جوبه ییر - یانی: (مه گهر خوشویستنی خزمایه تی نه بیت) ^(۱).

نه وه بوو عه بدوللای کوری عه بباس ناوړی دایه وه ^(۲) و وتی: (په له ت کرد، د به خوا تیره یه ک نییه له قورپه ش ئیلا موحه ممد به خزمایه تی ده یانگاتی).

پاشان فهرمووی: مه گهر نه وه په یوه ندیه خزمایه یته یپاریزن که له نیوان من و نیوه دا هدی.

خوای په روهرد گار له باره ی په یامبهړه که یه وه ﷺ ده فهرمویت: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ {ص: ۸۶}. واته: ((ته ی موحه ممد) بلای: من له سهر گیاندنی نه م ثابینه داوای هیچ پاداشتی که له نیوه ناکه م و من له و که سانه ش نیم که درو هه لبه ستم و زور له خو بکه م).

هروه ها ده فهرموی: ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فُھُولِكُمْ﴾ {ب: ۴۷}. واته: ته ی موحه ممد بلای: من ههر پاداشتی که لی داوا کردوون نه وه بو خوتان بووه، پاداشتی من ته نها له سهر خوایه و ههر خوا ناگاداره به سهر هه موو شتی که وه).

(۱) ذکر الأنطاکي في کتابه (لماذا اخترت مذهب الشيعة؟) هذا الحديث وبتره هنا، ونسب كلام سعيد الى ابن عباس ص ۸۴.

(۲) سرغی برای خوتنر بو نه وه پاده کیشم کهوا نیین عه بباس هاوه لیکي پایه برزه ده ریاهه که له زانست، په یامبهړی خوا ﷺ دوعای بز کرده و دوعایشی گیرایه، که خوای گه وره فیری ته فسر و حکمه تی بکات، به راستی دوعاکه ی گیرابوو، هروه ها نیین عه بباس یه کیکه له خرم و نزیکه کانی په یامبهړ ﷺ (کوری مامی په یامبهړه)، که چی نه م خزمایه تیه ش نه بووه ږنگرک له به رده می له ته فسر کردنی ثابته که به شتیه یه کی راست و صواب، بهو شتیه یه ی خوا فهرمانی پیکردوه.

ههروه ها ده فهرموى: ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ {يوسف: ۱۰۴}.
 واته: (و تو ټهى موحه ممد داواى هيچ جوړه ټه جر و پاداشتيتيكيان لى ناكه
 له سر گهياندى ټم قورټانه، ټو قورټانه پهنه و ټاموژگاريه بو جيهانيان).

ههروه ها ده فهرموى: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
 سَبِيلًا﴾ {الفرقان: ۵۷}. واته: «ټهى موحه ممد بللى: من له سر گهياندى ټو پهيامه
 هيچ پاداشتيتكم له ټيوه ناوى، جگه له وهى كه كه سيټك پاره و مال ببه خشيت له
 ريځگاي خواډا - ټه وهش هه پاداشت نيبه بو من چونكه له بو خوټانه و قازانجى
 خوټانى ټيډايه».

قورټانيس هينديكى هينديكى ترى به راست ده خاته وه و هه رگيز هينديكى
 دژ به هينديكى ترى نيبه.

ههروهك خواى گه وړه ده فهرموى: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا
 كَثِيرًا﴾ {النساء: ۸۲}. واته: (خو ټه گهر له لايهن جگه له (الله) وه بوايه، ټه و
 بيځومان جياوازيه كي زوريان ټيډا ده بينى).

كه واته هه رگيز مومكين نيبه خواى پايه بهرز له هه موو ټايه تانه دا باسى
 ټه وه بكات پهيامبه رى خوا ﷺ داواى پاداشتى لى نه كړوون وه برا
 پهيامبه ره كانيشى به هه مان شيوه، كه چى دواى ټم هه مووه ټايه ټى دى و ټه لى:
 به لى داواى پاداشتيتكتان ليډه كات كه بريټيه له خو شويستنى خزمه كاني!!

پەيامبەرى خوا ﷺ ھەرگیز داواى پاداشت ناکات، ئىتر چۆن بانگەشەى ئەو دەكەن كە پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمویتی: (من تەنھا داواى تاكە پاداشتێكتان لى دەكەم ئەویش ئەوێه كە خزمەكانى منتان خۆش بویت!! ھەرگیز.

پەيامبەر ﷺ داواى پاداشت ناکات بەلكو ھەموو پەيامبەرانى تریش بە ھیچ شیوەیەك داواى پاداشتیان لە گەلەكانى خۆیان نەكردووە.

ئەو نوحە بە گەلەكەى خۆى ئەفەرموی: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ { الشعراء: ١٠٩ }^(١).

ھود بە گەلەكەى ئەفەرموی: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

صالح بە گەلەكەى ئەفەرموی: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

لوط بە گەلەكەى ئەفەرموی: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

شوعەیب بە گەلەكەى فەرموی: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

پەيامبەرمان ﷺ بەرێزترین و باشتیرینی پەيامبەرانە، بۆیە ئەو لە پێشترە لەوێ داواى پاداشت لە گەلەكەى خۆى نەكات، ئەمەش بە راستخەرەوێ فەرمایشی ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾.

وہ واتای (إلا) لێرەدا یان (ھەلاوێزێکی پەییوەستە - استثناء المتصل)ە، یان (ھەلاوێزێکی جیا - استثناء المنقطع)ە، یانی بە واتای (لکن) دیت، لێرەشدا

(١) واتە: (من داواى ھیچ پاداشتێكتان لى ناکەم لەسەر ئەم بانگەوازە، پاداشتی من تەنھا لەسەر پەرورەدگاری جیھانیانە).

ئەمەيان راستە، بە بەلگەي ئەو ئايەتەنەي کە ئیستا باسماڻ کردن، ئەویش ئەو هیە کە پەيامبەری خوا ﷺ ھەرگیز داوای پاداشت ناکا، ئا بەم شیۆه و اتای فەرمايشتە کەي خوا -سبحانە-: ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ دەبیته: بەلام لەگەڵما چاک بن بە ھۆی ئەو خزمایەتیەي بەینمانەو، من خزم و نزیکي ئیۆم، لیم گەرپن با بانگەوازی خۆم بکەم، لە پەيامبەریشەو ﷺ سابت بوو کە داوای لە قورەیش کردووە وازی لی بینن بەلکو بانگەوازی کەي بکا، ئەگەر سەرکەوت ئەوا ئەوانیش لەگەڵیان، خۆ ئەگەر کوژرا ئەوان لە خوینی پژگاریان دەبیته.

ھەروەك دیارە پەيامبەری خوا ﷺ ھەرگیز داوای پاداشتی نەکردووە لە بۆ خزمان و نزیکانی.

ھەروەھا ئەگەر ئایەتە کە مەبەستی پاداشت بوایە لە بۆ خزمانی وی ئەوا ئەیفەرموو: (لِذِ الْقُرْبَى) یان (لِذِي الْقُرْبَى)، بەلام بلایت (في الْقُرْبَى) ئەوا صح نییە، بەلگەي ئەمەش ئەو ئایەتە وای خوای پابەرزی باسی (خُمس) دەکات، دەفەرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِئِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ {الاحزاب: ٤١}، واتە: (و بزانی بینگومان ھەر چیه کتان لە غەنیمەت دەستکەوت، ئەوا پینجیەکی بۆ خوا و بۆ پەيامبەر و بۆ خزمانی پەيامبەر ﷺ و ھەتیوان و ھەژاران و ریبوارانە -چوار بەشە کەي تریشی بۆ تیکۆشەرانە کە لەو غەزایەدا بەشداریان کردووە- ئەگەر ئیۆ باوەرتان ھەیه بە خوا و بەو هی ناردومانەتە خواووە بۆ سەر بەندەمان لە رۆژی جیاکردنەویدا (جەنگی بەدر) ئەو رۆژەي کە ھەردوو کۆمەڵە بەرەنگاری یەك بوون وە خوا

بەسەر ھەموو شتێكدا دەسەڵاتدارە). دەبینى نەیفەرموو: (في القُرْبَى) بەلكو فەرموویەتى: (وَلِذِي الْقُرْبَى).

شەيخولئىسلام ئىبن تەيمىيە: ئەلێ: (ھەموو ئەو ئامۆژگاریانەى كە لە قورئاندا ھاتووە چ لە بارەى مافى خزمانى پەيامبەر ھە بى ﷺ، چ لە بارەى مافى خزمانى خەلكى تر ھە بى، لە ھەر ھەموویدا ﴿ذَوِي الْقُرْبَى﴾ بۆ بەكار ھاتووە لە ھیچ كامێكیاندا نەوتراو (في القُرْبَى) ^(١).

ھەروەھا دەلێن: شیاو نییە بۆ شانى پەيامبەرایەتى داواى پاداشت بکری كە ئەویش بریتى بێت لە خۆشویستنى خزمەكانى، ئەمە لە سىفاتی دنیا و یستانە. بەراستى ئەم گوتەییە تۆمەتبارکردنى پەيامبەرى خوايە ﷺ.

سەربارى ھەموو ئەمانە، ئەم ئایەتە لە سورەتى (شورى) دایە، كە مەككیە، ئەى خۆ ھەسەن و ھەسەین جارى ئەسڵەن ھەر دروست نەكراون، عەلیش ﷺ ھیشتا فاتیمەى نەھیناوە، پەزای خوا لە ھەمویان بێت.

[سەربارى ئەو ھەموو، گریمان وایە و ئەفەرموی: بەس ئەو ھەم لێتان دەوێت نزیکەكانى منتان خۆش بوێ، ئەى ھیچ بەلگەى كە تێدا نیە كەوا ئەوان خەلیفەى دواى پەيامبەرن و خىلافەتى غەیرە ئەوان بەتالە، ھەر وەك ئەوان باوەریان پێیەتى بە پشت بەستن بەم ئایەتانە و ھاوشیوێكانى].

باسى شەشەم

فەرمودەى سەقە لەين

فەرمودەى: «تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ تَمَسَكْتُمْ بِهِ، لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي أَبَدًا كِتَابُ اللَّهِ وَعِثْرَتِي»^(۱). واتە: (ئەو دەم لە نیتوانتاندا بە جی هیشتوو دەستى پێوە بگرن، دواى من ھەرگیز گومرا نابن، ئەو دەستى کىتابە کەى خوا و خزمە نزیکە کاغە)

ئەم فەرمودەى دەکەنە بەلگە لەسەر ئەو دەستى کە پێویستە ئیمانداران دەست بگرنە عیترەى^(۲) پەيامبەرى خواوە ﷺ، ئینجا ئەلەین: ئەگەر ھاتوو پێویست بوو دەست بگىریت بەوانەو، ئەوا ئەوان دەبێ ببنە کاربە دەست لە دواى پەيامبەرى خوا ﷺ و ھەر ئەوان دەبێت ببنە خەلیفەى پەيامبەرى ﷺ.

ئەمەش بە ھەمان شێوە لە چەند رووینە کەو بەرپەرچ دەدرێتەو:

پوانگەى یە کەم: فەرمودە کە لە بارەى صیحت و جیگیر بوونیەو لە پەيامبەرى ﷺ قسەى لەسەر، ئەو دەستى کە لە موسلماندا فرمان کردنە بە دەستگرتنە کىتابى خوا و ئامۆژگارى کردن دەرھەق بە ئەھلویەت ھەروەک لە فەرمودە کەى

(۱) رواه الترمذی: کتاب المناقب، باب مناقب أهل البيت، حدیث (۳۷۸۶). وفیه زید الانماطی، وهو منکر الحدیث، والحدیث له أكثر من طریق مع اختلاف ألفاظه، ولا تخلو جميعها عن ضعف. [ولكن صححه الالبانی].

(۲) ثبوت الأثر: نه لى: (عِثْرَةُ الرَّجُلِ: أَحْصَى أَقَارِبَهُ. وَعِثْرَةُ النَّبِيِّ ﷺ: بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلَبِ. وَقِيلَ: أَهْلُ بَيْتِهِ الْأَقْرَبُونَ وَهُمْ أَوْلَادُهُ وَعَلِيٌّ وَأَوْلَادُهُ. وَقِيلَ: عِثْرَتُهُ الْأَقْرَبُونَ وَالْأَبْعَدُونَ مِنْهُمْ). انظر النهاية في غريب الحديث. (وەرگێ).

زهیدی کورپی ئه پرقه له صحیحی مسلم دا پیشتر باسمان لیوه کرد، وهسیه تی کرد به قورئان و ئینجا هانی خه لکیدا له سهر ده سترگرتن به قورئانه وه، پاشان فهرمووی: (وه ئه هلو بهیته کهم، خواتان بهیاد دینمه وه له ئاست ئه هلو بهیته کهم، خواتان بهیاد دینمه وه له ئاست ئه هلو بهیته کهم، خواتان بهیاد دینمه وه له ئاست ئه هلو بهیته کهم^(۱)).

کهواته ئه وهی فهرمان کراوه به دهست پیوه گرتنی قورئان بووه، ئه ههله هلو بهیته پی پیامبر ﷺ فهرمانی کردوه به وهی پزیزان لی بگیری و ئه و مافانهیان پی بدری که خوی گه وره پی به خشیون.

ههروه ها له فهرموده کهی جابریش سابت بووه که پی پیامبری خوا ﷺ، که له حه جی مائثاوی ووتاری داوه، فهرموویه تی: (به راستی له نیوانتاند شتی کم به جی هیشتوو که ئه گهر دهستی پیوه بگرن گومرا نابن ئه ویش قورئانه^(۲)).

جا ئه وه قورئانه که ئه گهر مروژ دهستی پیوه بگری هه رگیز گومرا ناییت و باسی ئه هله بهیته پی نه کردوه.

روانگهی دووه م: عیتره کانی پی پیامبر ﷺ کین؟ عیتره ی که سیک بریتیه له خانه واده کهی (ئه هل و بهیته کهی)، عیتره ی پی پیامبر ﷺ بریتیه له هه موو ئه وانهی که زه کاتیان له سهر قه دهغه کراوه، ئه وانه ش بریتین له: نه وه کانی هاشن، و تراویشه: نه وه کانی عه بدو لموته لیبی کورپی مه نافیش ده گرتیه وه.

با ئیستا ته ماشایه ک به کین بزانی ک له پیشتره به ده سترگرتن به وانه وه؟

(۱) صحیح مسلم: کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علی، (۲۴۰۸).

(۲) (صحیح مسلم): کتاب الحج، باب حجة النبی، حدیث (۱۲۱۸)

سوننه يان شيعه؟

شيعه ئەسلەن چە و سەنەديان بۆ پەيامبەرى خوا ﷺ نىيە، خوشيان دان بەمەدا دەننن كە لە گىرپانەوى كتيب و رىوايەتەكانياندا سەنەديان نىيە، تەنها چەند كتيبيك بووە بينويانەتەو، ئىتر وتويانە: لىوہى رىوايەت بکەن ھەموى راستن^(۱).

سەبارەت بە سەنەدەكانيان: ھەر وەكو (حورالحاملى) و ھى تريح لە پيشەوايانى شيعە وتويانە ئەسلەن لەلای شيعە سەنەد ھەر نىيە و پشتيشى پى نابەستن^(۲).

كەوابوو ئىتر بۆچى ئەوانەى كە لە كتيبەكانى خوياندا رىوايەتى دەكەن ئەلن ئەمە لە عىترەى پەيامبەرەو ﷺ سابت بوو [كە سەنەد نەبوو بە چ ئىسپات بوو]؟ بىگومان ئىمە شوينكەوتوى راستەقىنەى عىترەى پەيامبەرىن ﷺ، كە مافەكانيان دەدەين، نە دەخەينە سەرى و نە لىلى كەم

(۱) كولىنى رىوايەت دەكا لە موخەمەدى كورپى حوسەينەو كە وتوويەتى: پرسىارم كرد لە ئەبو جەعفەرى دووہم (موخەمەدى جەواد) وتم: قورىان شىخەكانان لە ئەبو جەعفەر و ئەبو عبدوللاوہ رىوايەتيان كردو، جا لەو رۆژگارەدا (تەقىە) زۆر توند بوو، بۆيە ناچاربون ئەو كتيبانە بشارنەو، ئىتر لىيانەو رىوايەت نەكراو، بەلام دواى مردنيان كتيبەكان گەيشتۆتە دەست ئىمە؟ فەرمووى: (لىوہى رىوايەت بکەن، ئەو راستە). (الكافي (۵۳/۱)).

ئەبو جەعفەرى دووہم: موخەمەدى كورپى عەلى كورپى موساى كورپى جەعفەرى كورپى موخەمەد، ئەوانەشى كە ھاتوون بۆ لای قوتابىيەكانى بوون، ئىتر چۆن ئەو كتيبانە ھەموو صحيح و راست دەرچوون لە كاتيكدە سەنەدەكە پچراو (منقطع)، بەو ھەموو پچرانە زۆرەشەو.

(۲) بڕوانە: كتيبي (خاتمة الوسائل - الفائدة التاسعة) لەویدا بەجوانى پونى دەكاتەو كەوا دوازدە ئىمامى ھىچ سەنەديكيان نىيە كە لەسەر ئەساسى ئەو رىوايەتەكان تەصحيح و [بالاوتە] بکرتن، ھەر وەھا مەسەلەى سەنەد شتيكى تازە داھيتراو و بىدعەيە.

دەكەين، ھەروەك پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: (لە گەورە راگرتندا سنور مەبەزینن وەك گاوریەكان عیسیایان لە سنورى خۆى زیاتر گەورە كردهو، تەنها بڵین: بەندە و پەيامبەرى خوا)^(١).

روانگەى سییەم: ئیمام و زانای ھەموو عیترەت عەلى كورپى ئەبو تالبە ﷺ، دواى ئەو زانای ئومەت عەبدوللای كورپى عەباس دیت، ئەو ئیبن عەباسەى كە ئیمامەتى ئەبو بەكر و عومەرى دەخستە پیش عەلیەو ﷺ، تەنانت لە خودى عەلیەو ﷺ سابت بوو كە وتوویەتى: «أفضل الناس بعد رسول الله أبوبكر وعمر»^(٢). واتە: (باشترین كەس دواى پەيامبەرى خوا ﷺ ئەبو بەكر و عومەر). تەنانت لای شیعیەكان لە عەلیەو سابت بوو و وتوویەتى: «أنا لكم وزير خير لكم مني أمير»^(٣) واتە: (ئەمن وەزیرتان بێ باشترە لەوێ ئەمیرتان بێ).

روانگەى چوارەم: ئەم فەرمودەى ھەر وەكو ئەو فەرمودەى پەيامبەرى خوا ﷺ، كە دەفەرمویت: «تركت فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا أبداً كتاب الله و سنتي»^(٤)، واتە: (ئەوێم لە نێوانتاندا بە جى ھێشتوو كە ئەگەر دەستى پێو بەگرن ھەرگیز گومرا نابن، ئەویش قورئان و سوننەتى منە). ھەروەھا پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموێ: «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ مِنْ بَعْدِي

(١) البخاري: كتاب أحاديث الأنبياء، باب قول الله تعالى: ﴿واذكر في الكتاب مريم﴾، حديث (٣٤٤٥).

(٢) البخاري: كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي لو كنت متخذاً خليلاً، حديث (٣٦٧١).

(٣) (نهج البلاغة): (ص ٩٥ - خطبة ٩٢).

(٤) (مستدرک الحاكم) (٩٣/١).

عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ»^(١)، واته: (دهست بگرن به سوننه تی من و جینشینه سه ر پاسته کانی دواى منهوه، به کاکيله کانتان نهو سوننه تانه بگرن). نهو تا فه رمان ده کات به گرتنى به کاکيله کان.

ههروه ها ده فه رموى: «اَقْتَدُوا بِاللَّذَيْنِ مِنْ بَعْدِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ»^(٢)، واته: (شوینى دوانه کهى پاش من بکهون نه بویه کر و عومه ر).

ههروه ها ده فه رموى: «اهْتَدُوا بِهَدْيِ عَمَّارٍ وَتَمَسَّكُوا بِعَهْدِ ابْنِ مَسْعُودٍ»^(٣)، جا هه رگیز نه م فه رمایشتانه مانای ئیمامه تی لیوه نه فامراوه، نه مه مانای نهو هیه که نهوانه له سه ر رینموی په یامبه ر ﷺ، بویه ئیمه ش نه لێن: هه رگیزا و هه رگیز عیتره ی په یامبه ر ﷺ له سه ر گومرایی کۆنابنه وه، به لام شوینکه وتوانی عیتره تی په یامبه ر ﷺ کین؟! نه مه مان له وه و پیش پروونکرده وه^(٤).

(١) (رواه أبوداود: کتاب السنة، باب لزوم السنة، حدیث (٤٦٠٧). (جامع الترمذی): کتاب العلم، باب ماجاء فی الأخذ بالسنة، حدیث (٢٦٧٦).

(٢) (رواه الترمذی: کتاب المناقب، باب مناقب أبي بكر وعمر، حدیث (٣٦٦٢). (سنن ابن ماجه): المقدمة، باب مباب فضائل أصحاب النبي ﷺ، حدیث (٨٦).

(٣) (رواه الترمذی: کتاب المناقب، باب مناقب عبدالله بن مسعود، حدیث (٣٨٠٥).

(٤) (بروانه: ل ٤١٩ له باسی (فه رموده ی پۆشاکه که).

باسى ھەۋتەم

فەرمودەى: «عەلى لە منە و منىش لە عەلىم»

ئەلەين: پەيامبەرى خوا ﷺ فەرموئەتى: «عَلِيٍّ مِنِّي وَ أَنَا مِنْ عَلِيٍّ وَلَا يُؤَدِّي عَنِّي إِلَّا أَنَا أَوْ عَلِيٍّ»^(۱)، واتە: (عەلى لە منە و منىش لە عەلىم، كەس لە باتىم پەيمان ھەلناوەشىنىتتەو^(۲) مەگەر خۆم يا عەلى). بەلگەيە لەسەر ئەو ھى دوای پەيامبەر ﷺ عەلى خەلیفەيە.

وہ لآم :

ئەم فەرمودەيە تەوھرەكەى لەسەر ئەبو ئىسحاقى سوبەيەيە [كە يەككە لە ھەوالخووانەكان]، ئەم پياوھ مودەلىسىكى^(۳) ناودارە، لە خەلکانى لاوازەوھ زۆر تەدلىس دەكات، خۆى ئەگەر بە ئاشكرا باسى لىئوھ بىستەن بکا فەرمودەكەى صەحيحە بەلکو لە بەرزترىنى پلەكانى صەحيحە، قسە لەوھيە كە ئەگەر بە ئاشكرا باسى لىئوھ بىستەن نەكا ئەوا ئەو كاتە فەرمودەكەى وەرناگىرى.

(۱) شرط الأول من الحديث أخرجه البخاري بلفظ: (أنت مني وأنا منك)، في كتاب الصلح، باب كيف يكتب هذا ما صالح فلان (۲۶۹۹). وأما زيادة: (ولا يؤدي عني إلا أنا أو علي) أخرجه أحمد (۱۶۴/۴). (تهذيب التهذيب) (۶۶/۸).

(۲) (عادەتى ھەرەب واپوھ، ئەگەر ھاتوو پەيمان بەستنىك يان پوچەلكردەوھى يان صولھىك لە نىوانىندا ھەبوايە ئەوا ئەبوايە گەورەكەيان يان كەسىك لە خزمە نزىكەكانى بەو كارە ھەستايە، جگە لەمانە كەسى تر يان قبوڵ نەدەكرد، جا ئەو سالى پەيامبەر ﷺ ئەبويەكرى كە پىشەوا كە ھەج بە خەلكى بكا، واى بە باش زانى عەلىش بە دوایدا پەوانە بكا بۆ ئەو ھى ئەو پەيمانەى كە لە نىوان خۆيان موشرىكەكاندا ھەبوو پوچەل كاتەوھ و ئەو ئايەتەى سورەتى بەرائەيان بە سەردا بخوینىتتەوھ: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾. ھەربۆيە كاتىك گەيشت ئەبويەكر پىتى ووت: ئەمىرى يان مەئمور وتى: نا، مەئمورم). ھ. پروانە شەرحى ئەم فەرمودەيە لە (تحفة الاحوذى). (وەرگىز)

(۳) بۆ زانىنى پىناسەى مدلس پروانە (۲۸ل) پەراوێزى ژمارە (۱).

ئەبو ئيسحاقى جهوزه جاني ده‌ئى: (كهسانىك هه‌بوون له خه‌لكى كوفه له‌وانه‌ى كه مه‌زه‌بيان چاك نه‌بوو - يانى شيعه - له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا گه‌وره‌ى موحه‌ديسه‌كانى كوفه بوون وه‌كو ئەبو ئيسحاق و ئه‌عمه‌ش و مه‌نسور و زوييد و هاوده‌مه‌كانى تريشيان، زانايان به‌ راستگويان داناون له‌ فهرموده‌دا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وه‌ستاون له‌و ريوايه‌تانه‌يان كه‌ تدليسيان تيدا كردوه‌ له‌ ترسى ئه‌وه‌ى نه‌وه‌كو شويىنى ليد‌هره‌يتراو سه‌حيح نه‌ييت، سه‌باره‌ت به‌ ئەبو ئيسحاق ئه‌و له‌ كه‌سانىكه‌وه‌ ريوايه‌ت ده‌كا كه‌ نه‌ناسراون و باسيان نه‌گه‌يشتۆته‌ زانايان جگه‌ له‌وه‌نده‌ نه‌بى كه‌ ئەبوئيسحاق لييانه‌وه‌ ريوايه‌ت ده‌كا)^(١).

سه‌ربارى ئه‌وه‌ش ئه‌لئين: عه‌لى له‌ په‌يامبه‌ره‌ و په‌يامبه‌ريش ﷺ له‌ عه‌ليه له‌ شويىنكه‌وتن و سه‌رخستندا، بۆيه كاتيك له‌ شه‌رى (توحد)، جوله‌يبىب ديارى نه‌ما، په‌يامبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: «جوله‌يبىب بدۆزنه‌وه‌»، ئه‌وانيش وتيان: نه‌مان بينيووه‌، فهرمووى: (له‌ نيو كوژراوه‌كان بۆى بگه‌رپين)، ئه‌وه‌بوو دۆزيانه‌وه‌، ته‌ماشاه‌ ده‌كه‌ن كه‌وتوه‌ و كه‌وت له‌ بى باوه‌ره‌كانيش له‌ده‌ورى كه‌وتوون، هه‌وايان دا به‌ په‌يامبه‌رى خوا ﷺ، ئه‌ويش فهرمووى: (كه‌وتى لى كوشتن پاشان كوشتيان، جوله‌يبىب له‌ منه و منيش له‌ ئه‌وم)^(٢).

هه‌روه‌ها كاتيك په‌يامبه‌رى خوا ﷺ باسى ئه‌شعريه‌كانى كرد فهرمووى: (ئه‌وان له‌ منن و منيش له‌ ئه‌وانم)^(٣).

كه‌ په‌يامبه‌ر ﷺ له‌باره‌ى عه‌ليشه‌وه‌ ﷺ ده‌فهرموى: (ئه‌و له‌ منه و منيش له‌ ئه‌وم)، ئه‌وه‌ ناگه‌يه‌نى كه‌ ئه‌و خه‌ليفه‌يه‌ دواى په‌يامبه‌ر ﷺ، به‌لكو ئه‌مه‌ بو

(١) (ته‌ذيب‌ الته‌ذيب) (٦٦/٨)

(٢) (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل جليبيب، حديث (٢٤٧٢).

(٣) (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل الأشعرين، حديث (٢٥٠٠).

زىادەپۇيىيە لە رونکردنەوى يەكيتى پىيازى پەيامبەر ﷺ و پىيازى عەلى،
 ھەرۈھا بۆ پابەند بوونى عەلىيە ﷺ بە گۆپرايەلى پەيامبەرۋە ﷺ.
 ھەرۈھا عەلى پەيۋەندى خزمایەتى و ژن و ژنخوازى و شوینكەوتن و
 ھەستان بە ئەنجامدانى مافەكانى خوا و سەرخستى و پشتگىرى كردنى لە گەل
 پەيامبەر ﷺ ھەيە، بۆيە ﷺ دەفەرمویت: (عەلى لە منەو منیش لە عەلىم).

باسى ھەشتەم

فەرمودەى «دوازە ئىمامە كە»

زۆر جار فەرمودەى (دوازە ئىمامە كە) دەكەنە بەلگە، كە بە چەندىن بىژە (لفظ) پىوايەت كراوہ لە ھەردوو صەحیحە كە و غەيرى ئەویشدا ھاتووہ:

- (دوازە ئەمىر دىن ھەر ھەموويان لە قورەيشن)^(١).

- (بەردەوام ئەم دىنە بەھيژە بە دريژايى ھوكمى دوازە خەليفە ھەرھەمويان لە قورەيشن)^(٢).

- (بەردەوام ئەم دىنە بەھيژە و نابەزى بەدريژايى [ھوكمى] دوازە پياو)^(٣).

- (بەردەوام ئەم دىنە لەسەر پيئە و سەقامگيرە بە دريژايى ماوہى دوازە خەليفە كە ھوكمتان دەكەن، ھەرھەمويان ھەموو ئومەتيان لەسەر كۆ دەبيتەوہ)^(٤).

ئەمانەى خوارەوہش پوونکردنەوہى ئەمەن:

* لە فەرمودەكەدا ھاتووہ دىن بە دريژايى ماوہى خىلافەتيان بەھيژە و پاشان ئەو بەھيژىە نامىنى، دەى بەھيژىە كە كەيە و بى ھيژىە كە كەيە؟

(١) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب الأحكام، باب الاستخلاف، حديث (٧٢٢٢).
و(صحيح مسلم)، كتاب الامارة، باب الناس تبع لقرش، حديث (١٨٢١).
(٢) (صحيح مسلم)، كتاب الامارة، باب الناس تبع لقرش، حديث (١٨٢١).
(٣) (صحيح مسلم)، كتاب الامارة، باب الناس تبع لقرش، حديث (١٨٢١).
(٤) أبو داود (٤٢٧٩)، والطبراني في الكبير (١٨٤٩).

* شیعە ئەلێ: لە خیلافەتى ئەوانەى پیشودا دین ھەرگیز بەھێز نەبوو، بەلکو ھەمیشە ئىمامەکانیان خۆیان شاردۆتەو و ترسان و کاریان بە (تەقیە) کردوو، تەنانت پێیان وایە خیلافەتى ئەبویە کر و عومەر و عوسمان زۆر خراپ بوو، تەنانت عدلیش ﷺ نەیتوانیوە دینە راستەکە ناشکرا بکات، ئەویش ھەر کاری بە (تەقیە) کردوو، نەیتوانیوە قورئانە راستەکە ناشکرا بکات و نوێژى تەراویح مەنع بکات و زەواجى مۆتەحە لەلای بکات.

* فەرمودەکە حەصرى ژمارەى ئىمامەکان ناکات، تەنھا ھەوالە کە دین لە ماوەى حوکمى ئەواندا بەھێزە.

* ویلايەتى مونتەزەر ھەتا رۆژى قیامەتە، کەوابوو کەى بەھێز ئەبێ وکەى لاواز ئەبێ؟

* فەرمايشتەکەى پەيامبەر ﷺ: (ھەرھەمويان لە قورەيشن) دوورە کە مەبەست پێى عەلى و مندالەکانى بێت، تەنانت خۆى ئەگەر بیشى فەرموویا: لە کورەکانى ئىسماعیلن، ئەوا شیعەش راستەوخۆ دەیانووت کە ئىمامەکانیان لە نەوہەکانى ئىسماعیلن.

* لە الصحيحدا ھاتوو: (لە ئومەتەکەمدا دوازدە موناڤیق ھەيە)^(١) کەوابوو عیبرەت بە ژمارە نیە. قورئان باسى پەيامبەران و پەيامەکانیشیانى کردووە کەچى باسى ئىمامەکانى نەکردووە، لە کاتیئێکدا -لای ئەوان- ئىمامەکان

(١) أبو داود (٤٢٧٩)، والطبراني في الكبير (١٨٤٩).

باشتر و گرنگترن لە پەيامبەرەکان [بۆ کەسێک زانیاری لەسەر کتێبەکانیان هەبێ ئەم پراستییەى لا ڕوونە].

* بۆچی عەلى عليه السلام بە ڕاویژ ڕازی بوو، بۆچی حەسەن دەست بەردار بوو بۆ موعاویە، بۆچی حوسەین بەیعهەتى بە موعاویەدا، بۆچی هەموو ئىمامەکانیان بەیعتیان بە خەلیفەکان داوە...؟

* چۆن دەکرێ عەلى دیاری کرابێ و دەقی لەسەر هاتبی، کەچی ئەودەقەنى لە عەلیهوه عليه السلام دەگیردینەوه پێچەوانەى ئەوەن، وەك لە (نهج البلاغة) هاتووە:
- (من بيمه وهزیرتان باشتره لهوهى بيمه ئەمیرتان)^(١).

- کاتێک کە عەلى عليه السلام خىلافەتى گرتە دەست یەك دەقی نەهینایەوه بەلکو باسى ئەوهى کرد کە کردویانەتە کۆلیهوه: (شورا تەنها بۆ موهاجیرین و ئەنسارە کە لەسەر کەسێکیش کۆبونەوه و ناویان لێنا ئىمام، ئەوه خوا پێی ڕازیه)^(٢).
- بەبیاضی^(٣) ئەلێ: (لە ڕاستیدا عەلى باسى دەقی بۆ هاوێلانەکرد) (الصراط المستقیم)

* کاتێک موحمەدى کورێ عەبدوللای کورێ حەسەن (النفس الزكية) ڕاپەڕی، صادق ڕێگەى دا بە موسا و عەبدوللای کورێ ڕۆنە ڕیزیهوه^(١).

(١) (نهج البلاغة) (ص ١٣٦).

(٢) (نهج البلاغة) (ص ٣٦٧).

(٣) یەکیکە لە زانیانی شیعە، خاوەنى کتێبى (الصراط المستقیم إلى مستحقى التقديم). (و)

(١) (مقاتل الطالبین) (٢٤٤).

* مەعقول نىيە ئەو ھەموو فەرموودانەى كە شىعە لە كۆتەبەكانى خۆياندا رىوايەتى دەكەن دەربارەى ئىمامەكانيان بە كۆمەلەى بێت يان بە تەك تەك، دوايى ئەم ھەموو ئەو رىوايەتانە وون دەبێت لە ھەوالخووانە گەورەكانى شىعە و لەو گروپانەى شىعە كە لە دواى مردنى ھەر ئىمامىكەو تا رادەيەك راجىاوازيان بۆ دروست بوو، ئەمەش بەلگەيەكى يەكلاكرەوون لەسەر ئەوێ كە ئەو رىوايەتانە بەم دوايە ھەلبەستراون.

* ويلايەتى ئىمامەكان لەلای ئەوان بە نەيئە، لە رەزاو كە وتوويەتى: (ويلايەت خوا بەنەيئى بە جورائىلى راکەياندا، جورائىلىش بە نەيئى گەيانديە موحەممەد، موحەممەدیش بە نەيئى گەيانديە عەلى، عەلىش بەنەيئى گەيانديە ئەوێ خۆى ويستی لىبوو، پاشان ئىو ئەوا ھاى بۆلوى دەكەنەو؟! كۆيە قسەيەكى بىستوو وگلى داوئەو^(١). (الكافى).

* وەسفەكانى دوازدە ئىمامەكە و كاتەكانيان :

- خىلافەت دەگرە دەست. - لە سەر دەمى ئەواندا ئىسلام بە ھىز و دەسەلاتە. - خەلكى لەسەريان كۆكن.

ھىچ كامىك لە مانە تەتبىق نابنە سەر ئىمامەكانى شىعە، تەنھا لە روى ژمارەو نەيئە. ئەو ژمارەيەش دواى فەرمودەكە بانگەشەيان بۆ كردووە. ئەمە سەربارى ئەوێ ھەسەنى عەسكەرى مردووە وەچەى لى بەجى نەماوە.

(١) الكافى: كتاب الايمان والكفر، باب الكتمان (٢/٢٢٤).

باسی نوێیه

فهرموده‌ی: «أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ أَبُهَا»

ئهم فهرموده‌یه ضعیفه، نه سه‌نه‌دی و نه مه‌تنی له په‌یامبه‌ره‌وه ﷺ جێگیر نابێ.

* سه‌نه‌ده‌که‌ی:

فهرموده‌که حاکم له ئیبن عه‌باسه‌وه ده‌ریه‌یتاوه^(١)، له دوو ریگه‌وه :

یه که‌م: سه‌نه‌ده‌که ئه‌بو سه‌لتی هه‌ره‌وی (أَبُو الصَّلْتِ الْهَرَوِي) تێدایه.

ئه‌بو حاتم ئه‌لی: لای من راستگۆ نییه.

عوقه‌یلش ئه‌لی: رافزیه‌کی پیسه.

ئیبن عه‌دی ئه‌لی: تۆمه‌تباره.

نه‌سائی ئه‌لی: سیه‌ نییه.

دوریش له یه‌حیای کوری مه‌عینه‌وه ده‌گیرێته‌وه که به‌ سیه‌ی داناوه.

هه‌روه‌ها ئیبن میحرز لیتی ده‌گیرێته‌وه وتوویه‌تی: له‌و که‌سانه‌ نییه درۆ بکا.

دووهم: ئه‌مانه‌ی تێدایه:

١. موحه‌مه‌دی کوری ئه‌حه‌مه‌دی کوری هه‌کیم. فیه‌ لێ

٢. ھەسەنى کورێ ھەم. لیس بالقوی.

٣. ئەعمەش سولەیمانی کورێ میھران: سێقەییە بەلام ئەوەندە ھەییە مەدکسە و لێرەشدا عەنەنەنى کردووہ یانی بە راشکاوی ئالتی بیستووہ^(١).

فەرمودە کەش زۆریەى زانایان بە لاوازیان داناوہ:

بوخاری ئەلتی: فەرمودەییەکی مونکەرە، ھیچ شیتوازیکی صەحیحی نییە^(٢).

ئەبو حاتم ئەلتی: ئەسلى نییە^(٣).

ئەبو زورعە ئەلتی: چەند کەس پیتی پيسوا بوون^(٤).

عوقەیلی ئەلتی: ھیچی صەحیح نییە^(٥).

ئەبن حەیببەن ئەلتی: ئەمە شتیکە ئەسلى نییە^(٦).

دارولقوتنى ئەلتی: فەرمودە کە مضطریہ و سابت نییە^(٧).

ئەبنو الجەوزی ئەلتی: صەحیح نییە و ئەسلى نییە^(٨).

نەوہوی و زەھەبی و ئەبن تەیمیہ و ئەلبانی ئەلتین: ھەلبەستراوہ^(٩).

(١) بۆ زانینى مدلس بروانە ل ٢٨ پەروائیزی ١.

(٢) (المقاصد الحسنة) (١٧٠).

(٣) (كشف الخفا) (٢٣٥/١).

(٤) (تاریخ بغداد) (٢٠٥/١١).

(٥) (الضعفاء الكبير) (١٥٠/٣).

(٦) (المجروحين) (١٥١/٢).

(٧) (العلل) (٢٤٧/٣).

(٨) (الموضوعات) (٣٤٩/١).

✽ مه تنه كه شي :

مونكه ره له بهر: زانا پي ناورتي شاري زانست، چونكه شار سنورداره،
به لكو پي ده ورتي: دهرياي زانست (بحر العلوم)، ناسماني زانست، فهزاي زانست
و هاوشيوه كاني نه مانه.

نه گهر نه و ته يه ي: ده رگاي شاري زانسته، له باره ي عهليه وه صحيح
بووايه، نه وكات عهلي ده بووه نيرواي هه موو جيهانيان نهك موحه ممد.

جگه له عهليش، زانست له پيغه مبهري خواوه ﷺ گيردراوه ته وه، وه كو
خيزانه كاني و باقي هاوه له كاني تري، ئيتر چون ته و تري: زانستي پيغه مبهري ﷺ
وه رناگيري مه گهر له ريگهي ده رگا كه يه وه نه بي كه عهليه ؟ !

✽ ✽ ✽

باسى دەیهەم

فەرمودەى «الإنذار يوم الدار»

ئەلێن: پێغەمبەرى خوا ﷺ ئاماژەى بۆ عەلى کردووە و وتوویەتى: (ئەمە
برامە و وه صیمە و دواى خۆم خەلیفەمە، بۆیە گوێرایەل و فەرماندارى بن)
هەر لە فەرمودە کەدا هاتووە کە چل کەس بوونە لە نەوێکانى
عەبدولموتەللیب.

وہ لām :

ئەم فەرمودەى سەنەد و مەتنى عیله تدارە :

* سەبارەت بە سەنەدە کەى:

عەبدولغەفارى کورپى قاسمى تێدایە: کە ناسراوە بە ئەبو مەریەمى کوفى.

ئێبن کەسیر ئەلێ: تفرد بە أبو مریم الکوفى^(١)

ئێبنو لمەدینى ئەلێ: کان یضع الحدیث.

و ئەبو حاتم و نەسائى ئەلێن: متروک الحدیث^(١)

* مەتنە کەشى:

هەر روکەشى مەتنە کە دیارە مونکەرە لەبەر:

(١) (البداية والنهاية) (٣/٣٨).

(١) (میزان الاعتدال) (٢/٣٢٨).

* نهو ه کانی عه بدولمو ته لیب نه گه یشتوونه ته چل پیاو، ته مهش ژماره یانه یه:

ټه بو تالب - ټه بو له هه ب - غه یداق - قیشم - حجل - المقوم - ضیار -
عه باس - حمزه - عه بدولکه عبه - زویه یر - عه بدوللا - حارس.

له مانهش ته نهها چواریان گه یشتنه ناردنی په یامبه ر ټه وانیش:

حمزه - عه باس - ټه بو تالب - ټه بو له هه ب. ټم چواره.

سه باره ت به وه چه کانیشیان:

حمزه: چهند مندا لیکي بچو کی هه بووه وه چه یان لی نه بووه.

عه باس: مناله گه وره که ی فزله، که پینج سال دوا ی ناردنی په یامبه ر ﷺ

له دایک بووه.

ټه بو تالب: چوار کور ی هه بووه بچو که که یان عه لیه، ټه نجا: تالب، ټه نجا

عه قیل ټه نجا جه عفر.

ټه بو له هه ب: سی کور ی هه بووه: عوتبه و عوته ییه و موعه تیپ.

غه یداق: وه چه ی نه بووه.

قشم: هه ر به منالی مردووه.

حجل: منالی کی هه بووه به ناوی: مه پره.

المقوم: کور ی نه بووه.

ضرار: وه چه ی نه بووه.

عەبدولكەعبە: وەچەى نەبوو.

زوبەير: كورپكى هەبوو بە ناوى عەبدوللّا، ئەوئيش وەچەى نەبوو.

حارس: حەوت كورپى هەبوو: ئەبو سوفيان - رەبيعه - نەوفل - عەبد

شەمس - عەبدوللّا - ئومەييە - عوبەيدە، ئيتىر چل كوا؟

* ووتەى: (هەر كامتان يارمەتيم بدن و پشتم بگرن لەسەر ئەم كارەم،

ئەوا ئەيكەم بە براى خۆم و وەصى خۆم لە نىو ئىو). مومكين نىيە لە

پيغەمبەرەو دەريچيت، چونكە تەنها بە بە دەم چوونەوئى بانگەوازەكەيى و

شەيەتمان هينان نابيتە خەليفە، لە كاتيكدا كە زۆرىك بە دەم بانگەوازەكەيەو

چوون :

* حەمزە و جەعفەر و عوبەيدەى كورپى حارس بە دەم بانگەوازەكەيەو

هاتن و [لەو كاتەدا] لە عەلش زياتر دينيان سەر خستوو.

* عەلى لەو وەختەدا عومرى ٨ يا ١٠ سالان بوو.

* ئەو ووتەيەيان بە ئەبو تالب: (فەرمانى پيكر دوويت كە گوپرايەل و

فەرماندارى كورپەكەت بيت). ووتەيەكى پووچە، ئاخىر ئەبو تالب رەفزی كردهو

وئەلامى ئەسلەكە بداتەو كە پيغەمبەر ﷺ، ئيتىر چۆن ديت وئەلامى فەرعه كە

ئەداتەو كە عەليە، كە پيى عەبيدار دەييت. تا رادەيەك ئەمە گرنگترين ئەو

بەلگانەيە كە دەيهيئەنەو بۆ لە پيشتري عەلى ﷺ لە ئەبو بەكر و عومەر.

لەوانەيە بەلگەى تريش هەبن باسەم نەكردوون، لەبەرئەو بوو مەبەست

ناپيكن -هيچ نەبى بە بۆچوونى من-.

The diagram is a genealogical chart of the Prophet Muhammad (ﷺ). At the top center is a circle containing the name 'نَبِيُّنَا مُحَمَّدٌ ﷺ'. Below this, a horizontal line connects to a circle on the left labeled 'عَلِيٌّ' and a circle on the right labeled 'طَالِبٌ'. From 'عَلِيٌّ', a vertical line descends to a horizontal line that branches into seven circles: 'عَلِيٌّ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', and 'عَبْدُ اللَّهِ'. From 'طَالِبٌ', a vertical line descends to a horizontal line that branches into seven circles: 'طَالِبٌ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', and 'عَبْدُ اللَّهِ'. From 'عَلِيٌّ', a vertical line descends to a horizontal line that branches into seven circles: 'عَلِيٌّ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', and 'عَبْدُ اللَّهِ'. From 'طَالِبٌ', a vertical line descends to a horizontal line that branches into seven circles: 'طَالِبٌ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', and 'عَبْدُ اللَّهِ'. From 'عَلِيٌّ', a vertical line descends to a horizontal line that branches into seven circles: 'عَلِيٌّ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', and 'عَبْدُ اللَّهِ'. From 'طَالِبٌ', a vertical line descends to a horizontal line that branches into seven circles: 'طَالِبٌ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', 'عَبْدُ اللَّهِ', and 'عَبْدُ اللَّهِ'.

بهشی دووهم

به لڼگه عه قلیه کانی نه وانده ی عه لی له
نه بو به کر و عومهر و عوسمان له ییشت
دا ده نین بو خیل افهت له گه ل ره وانده وه یان

باسى يەكەم

ئازاترىن كەس بوو لە دوای پىغەمبەرى خوا ﷺ

يىگومان عەلى ﷺ يەكەك بوو لە ھاوئلە ئازا و لىھاتووھەكان، تەنانت ئەو
شېرىك بوو لە شېرەكانى خوا و شېرىك بوو لە شېرەكانى خوا ھەلىكىشاوھەتەو
بەسەر بى باوھەراندا، قسە لىرە نىيە، قسە لە لە پىشختنى ئازايەتى ئەو بەسەر
ئازايەتى باقى ھاوھەلاندا.

ئەم وتەيە تەواو نىيە، لەبەر ئەوھى ئازايەتى (شجاعة) دوو واتاي ھەيە :

يەكەم: دل قايى و چەسپاوى.

دووھەميان: توند شەرکردن بە جەستە.

يەكەميان برىتيە لە ئازايەتى.

بەلام دووھەميان: برىتيە لە بە ھىزى جەستە، ئەى جا ھەموو لاشە قايىك دل
قايم نىيە، بەلكو پىچەوانەكەى راستە، بۆيە كەسانىك دەبىنى گەر لە گەل
كۆمەلىكدا بى پشتيان پى قايم دەكاو زۆر دەكوژى، بەلام ئەگەر خۆى بەتەنھا بى
دەبىنى دلى ئەترسى و تەمەل ئەبى، لە كاتىكدا پياوى دلچەسپاوى واش دەبىنى
كە بەدەستەكانى زۆرى نەكوشتوو چەسپاوە لە كاتى ترسناكدا و لە پىشە بۆ
نارەحەتى، ھەر ئەم خەسلەتەشە خوازراو بۆ سەركرده و پىشەوا و پىشەنگى
جەنگەكان نەك خەسلەتى دووھەم.

په يامبهري خوا ﷺ کاملترين کس بووه لهو نازايه تيه دا که مهبهسته له پيشه واياني جهنگدا هبې، به لام ده بيني که سيشي نه کوشتووه جگه له ئوبه ي کورې خه له ف نه بې.

نه نجا عه لي و نهواني تریش له هه نديک شهردا خويان ده دايه پال په يامبهري خوا^(۱)، چونکه نهو له هه مويان نازاتر بووه، نه گهر چي هه موويانیش له په يامبهري خوا ﷺ زياتريان کوشتووه.

دواي په يامبهري خوا ﷺ له نازايه تيدا نه بويه کر دي، چونکه نهو نارچه تيانهي پيغه مبهري خوا ﷺ تووشي ده هات تووشي نه ميش ده بوو و به خوي له کاتي هيجه رتدا په يامبهري خوي ﷺ ده پاراست، پيش نهو و دواي نهو هس به ده ست و به زماني پيغه مبهري خوا ﷺ هر پاراستووه، له شهري به دريشدا هر له گهل په يامبهري خوادا ﷺ بوو له که پره که دا له کاتيکدا ده يزاني موشريکه کان بو په يامبهري خوا ﷺ ديڼ و مهبهستيشيان کوشتني ويه، سه باره ت به کوشتن نهو هه نديک صه حابه هه ن وه کو خالدي کورې وه ليد و به پائي کورې مالک که له عه ليش زياتريان کوشتووه.

هه شيانه وهک نهو وان وه کو: زوبه ير و ته لحه و سه عد.

(۱) روى المجلسي عن علي: أنه كان يلوذ برسول الله يوم بدر. (عهلي له جهنگي به در دا خوي ده دا پال په يامبهري خوا ﷺ) (بحار الأنوار) (۲۳۲/۱۶).

باسی دوهوه

زاناترین کهس بووه

هاوه‌لی زانا بهو دوو شت ده‌ناسریتته‌وه:

یه که میان: پیکاندنی له فته‌واکانیدا.

دوهوه میان: زۆر کارپیدانی له‌لایهن په‌یامبه‌ری خواوه ﷺ.

سه‌باره‌ت به پیکاندن له فته‌وادا، یه‌ک مه‌سه‌له‌ی فیه‌ی نیه‌ی نه‌بویه‌کر هه‌له‌ی تیا کردییت، ته‌نانه‌ت هاوه‌لانی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ له‌هر شتی‌کدا جیاوازیان ببوایه‌ی نه‌و یه‌کلای ده‌کرده‌وه. له‌کاتی‌کدا عه‌لی و عومه‌ر و عوسمان و... له‌چه‌ندین مه‌سه‌له‌دا هه‌له‌یان وتوه و پپچه‌وانه‌شیان کراوه، ته‌نانه‌ت شافیعی موته‌لیبی^(١) له‌کتی‌بی (الأم) دا یه‌ک به‌شی ته‌رخان‌کرده‌وه بۆ باس‌کردنی خیلانی نیوان عه‌لی و نیبن مه‌سعود. له‌باسی زانستی نه‌بویه‌کریشدا نه‌مه‌مان رو‌نکرده‌وه.

سه‌باره‌ت به زۆر کارپیدان له‌لایهن په‌یامبه‌ره‌وه ﷺ، نه‌وه په‌یامبه‌ری خوا ﷺ کردویه‌تی به‌پیش نوێژ و هه‌روه‌ها کردویه‌تی به‌ئهمیر به‌سه‌ر جه‌وه. هه‌روه‌ها مه‌نسوری سه‌معانی ئیجماع دینیتته‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نه‌بویه‌کر زانتر بووه له‌عه‌لی^(٢).

(١) مه‌به‌ستی موحه‌مه‌دی کو‌ری ئیدرسی شافیعی موته‌لیبی، خاوه‌ن مه‌زه‌بی شافیعی، جا به‌نه‌قه‌ست نه‌لی موته‌لیبی چونکه له‌به‌نی موته‌لیبه و ده‌رواته‌وه سه‌ر ئال و به‌یت، وه‌ک پێیان بلی: نه‌وه یه‌کی‌که له‌ئال و به‌یت و واش نه‌لی! ؟ (وه‌رگێژ)
(٢) انظر غیر مأمور (منهاج السنة) (٥٠٢/٧).

باسی سیټهم

به رڼه چهلک نزيکترين کهسه له پهيامبهروه ﷺ

به نه سب نزيک بوون له پهيامبهري خواوه ﷺ شهره ف، به لام له ههولئ مړوځدا نيه هدر بويه لای خوا بئ سوده. (هه رکس کرده وکانی خاوی کاته وه رڼه چهلک کی خیرای ناکاته وه)^(۱)، خو نه گهر نه سب به تنها سودی هه بوايه نه و نه بوله هه ب سودی لی ده بیښی.

دواي نه وهش علی ﷺ نزيکترين نه سب بی نيه له پهيامبهري خواوه ﷺ، به لکو عه باس له علی نزيکتره، هه روه ها حمزه، نه و دووانه هه ردوکیان مامی پهيامبهرن ﷺ، هه سن و حوسه ینیش نزيکترن، چونکه که چه زاین و ین عه باس و جه عفر و فزلی کورپی عه باس و عقیل و نه وانی تریش له پله ی علی دان.

به لام نه گهر مه به ست نه وه بئ که نه و نزيکترين نه سب بی هه یه له پهيامبهري خواوه ﷺ له چاو باقی خه لیفه سهر راسته کانی تر، نه وه راسته، به لام نه مه نابیته هوکاریک بو جینشینی کردنی پهيامبهرن ﷺ. دواي نه وهش عوسمان له عه بد مه نافذا ده گاته وه به پهيامبهرن ﷺ. نه بویه کر و عومه ریش له مورره ی کورپی که عبدا ده گه نه وه پهيامبهرن ﷺ.

(۱) به شیکه له فمرموده کوی نه بو هورهیره که موسلیم پړوايه تی کرده (۲۶۹۹).

باسى جوارەم

يەكەمىنيانە موسلمان بوو

ئەمە قسەيەكە و ھەندىك لە زانايان کردويانە، لە گەل يەكدەنگيان لەسەر تەمەن كورتى عەلى لە كاتى موسلمان بوونىا، ھەريۆيە ھەندى لە زانايان ئەلّين: (عەلى يەكەم منداڵ بوو موسلمان بوو، ئەبويەك يەكەمى پياوانە لە موسلمان بووندا، خەديجە يەكەمى ئافرەتانە لە موسلمان بووندا، بىلال يەكەمى بەندەكانە لە موسلمان بووندا).

چونكە كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ پەوانە كرا عەلى تەنھا ھەشت يا دە سالتىك تەمەنى بوو، جا پەيامبەر ﷺ بە موسلمان بوونى عەلى زۆر سودمەند نەبوو وەك سودمەند بوونى لە موسلمان بوونى ئەبويەك، ئەمەش بەھۆى كەمى تەمەنيەو.

تەنانەت زۆرىك لە گەورە ھاوہلان لەسەر دەستى ئەبويەك موسلمان بوون وەكو عوسمان و تەلحە و زوبەير و سەعد و عەبدولرەھمانى كۆرى عەوف.

باسي پټنجه م

هه رگيز سوژدهي بو بت نه بردووه

دوو موسلمان نيهه جياواز بن له وهی که عهلی قهت سوژدهي بو بت نه بردووه، ئاخر چون سوژده بو بت بيات له کاتيکدا ئه وهه له مندا ليه وه له مائي پهيامبهري خوا دا عليه السلام بووه و گه وهه بووه، ههروهک مه شهوره که پيغه مه ر عليه السلام و عهباس و حه مزه روشتن بولاي ئه بو تالب بو ئه وهی سيان له مندا له کاني بينن بو پهروه رده کردن و به خيوکردن و بژيوي دانيان، چونکه ئه بو تالب هه زار و که مده ست بووه. پهيامبهري خوا عليه السلام عهلی هينا ئه مهش پيش ناردني پهيامبهري خوا عليه السلام که له وانه يه له و کاته دا عهلی عليه السلام چوار ساليش ته مه ني نه بوو بي، ئه ی جا ئه گهر که سيک وا بيټ که ی سوژده بو بت ده بات؟!

دواي ئه وهش هه ر عهلی عليه السلام نيهه به ته نها سوژدهي بو بت نه برد بيټ، ئه بويه کري صديقش قهت باسي ئه وه نه کراوه بو ته نها جاري کيش سوژدهي بو بت برد بيټ. ئيبن عومه ر و ئيبن عهباس و ئيبن زوبه ير و هه موو ها وه له بچو که کاني تريش به هه مان شي وه هه رگيز سوژده يان بو بتيک نه بردووه. ته نانه ت ئيمهش هه رگيز سوژده مان بو بت نه بردووه، بو هه ر کهس به ده ر له ويست و خواستي خو يشي سوژده بو بت نه بات ئه بيټه با شتر له که سيک که سوژدهي بو بت برد بيټ و پاشان ته ويه ي کر د بي؟ خو عه قيل و جه عفه ر و عهباس و عوبه يده ي کوري حارس سوژده يان بو بته کان برد، به لام که موسلمان بوون، بوون به با شترين کهس له لاي خوا - سب حانه و تعالي -.

کۆتایى

چەند پرسىار لىکەردنىکى گەنگ کە ئەيىت بکرى:

کۆمەلە پرسىارىکە کۆتایى ئەم بەشەى پى دىنين:

١. چى بەرچارپۆشنى هەموو خەلکى يە ککخست لە شاردنەوى مافى عەلى لە خىلافەت؟ ئەى بەرژەوهنديان لە چيدا بوو ئەوەيان کرد؟ ئەى دواجار چى ئەو بەرچارپۆشنىەى بۆ هينانەوه و دوای کوشتنى عوسمان دايانە پالى؟
٢. بۆ عەلى دوای ئەوەى دەسلەلاتى گرتە دەست، ئەحکام و ئادابەکانى ئەبوبەکر و عومەرى نەگۆرى^(١).
٣. سەرەتا موهاجىرين و ئەنسارەکان بەرھەلستيان لەگەڵ ئەبوبەکر و عومەردا کرد، پاشان وازيان هینا، ئەى بۆ عەلى ﷺ بەرھەلستى نەکرد؟
٤. بۆ هەموو مۆسڵمانان ئەبوبەکرىان پى قبول بوو لەگەڵ ئەوەى نە مژدەى هيچى پىدا بوون نە ترساندبوويانى بە هيچ، بە تايبەت عەشرەتيکى گەورەى واشى نەبوو بىپارىزىت، کاتيکيش رۆيشت بۆلاى پشتيانان تەنها عومەر و ئەبو عوبەيدەى لەگەڵدا بوو.

(١) کە بروات قورنانه راستە کە بهيىت و زەواجى مۆتەعە حەلّال بکات و ئەبوبەکر و عومەر و عوسمان و عائيشە بە کافر بزانيىت... تا کۆتایى. (وەرگير)

٥. بۆ خه لک هه لئه سان له ئه بویه کر، ئه ی بۆ عه لی ئه وه ی نه کر له کاتی کدا ئه بویه کر نه پاسه وان و نه ده رگاوان و نه عه شیره تیکی وای بووه بیپاریزن و نه پاره و سامانیکی هه بووه زیمی پی بکریت.

٦. پشتیوانان ئه وانه ی که پشتیوانی خوا و په یامبهریان کرد ﷺ له پیناوی خوادا تی کۆشان به مال و نه فسیانه وه و دژایه تی هه موو عه رب به لکو هه موو جیهانیان کرد، له گه ل ئه وه ده یانزانی دوور نییه خه لک له سهریان کۆ بینه وه، هه رگیزیش عه لی یه کیکی له پشتیوانان نه کوشتوه و نازاری یه کیکیانی نه داوه، ئیتر چی وای لی کردن ئاخیره تی خۆیان بفروشن به دونیای خه لکی تر؟

٧. هه مان شت ئه ئین له ئاست کۆچه ران له گه ل عه لی ﷺ؟

٨. ئه گه ر ئه بویه کر و عومه ر سووریوونه له سه ر دوور خسته نه وه ی عه لی له خیلافه ت، ئیتر بۆ عومه ر خسته یه نیو راویژه که وه؟ ئه ی بۆ هه ر به رده وام نه بوو له دوور خسته نه وه ی؟ ئه ی عه لی بۆ رازی بوو؟

٩. بۆ عه لی له خیلافه تی ئه بویه کر و عومه ردا هیج به ره ه لسته یه کی نه کردوه، ته نانه ت به یعه تیشی پیداون و له گه لیان کاری کردوه له بۆ سه رخسته نی ئایینی ئیسلام.

١٠. ئه ی به نی هاشم کوان له سه رخسته نی عه لی و داوا کردنی مافه کانی، سه رباری ئه و ئازایه تییه ی که پیی ده ناسرینه وه؟

١١. ئه بویه کر و عومه ر و عوسمان سودی چیان له خیلافه ت بینی؟

سه‌باره‌ت به‌ ئه‌بویه‌ کر ئه‌وه‌ نه‌ سامانیکی کوکرده‌وه‌ و نه‌ مال و مولکیکی
به‌جیهشت و نه‌ یه‌ک خزمیشی کرد به‌ فرمانپره‌وا، به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌باره‌ی
عومه‌ر و عوسمانیشه‌وه‌، ته‌نها عوسمان نه‌بی پره‌خنه‌ی ئه‌وه‌ی لیگیراوه‌ خزمه‌کانی
کردوه‌ به‌ فرمانپره‌وا، وه‌لامی ئه‌مه‌شم عه‌رز کردن له‌ باسی خیلافه‌تی
عوسماندا^(۱).

(۱) ده‌ستت خوش بیت هه‌روه‌ها دانهری کتیه‌که‌ش، به‌راستی نوسین و وه‌رگیرانیکی به‌ ناست
و پوخته، داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ خوینه‌رانی پی سودمه‌ند بکات و بمانپاریزی له‌ لادان له‌ رینگای
راستی نیسلام و پاداشتی ده‌ره‌ینه‌ران و ماندوبوان به‌ خیر و چاکه‌ بداته‌وه‌، آمین.
خزمه‌تکاری دینی خوا: خلیل أحمد

پیرستہ کان

پیرستہ کانی کتبہ کہ

۱- پیڑستی ثایہ تہ قورثانیہ کان

الآیه	رقمها	الصفحة
﴿وَأَعِدُّوا مِنْ مَقَارِ بُرْهَمَ مُصَلٍّ﴾	۱۲۵	۹۱
﴿فَإِنْ آمَنُوا بِبِشْرِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أُفْتَدُوا﴾	۱۳۷	۱۶۲
﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾	۱۴۳	۲۷۴
﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا﴾	۱۵۶	۲۵۷ ، ۲۵۹
﴿بَلَاكَ الرُّسُلُ فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾	۲۵۳	۲۸۱

۱ سورة آل عمران

﴿مُرَ الَّذِينَ أُنزِلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾	۷	۲۸۲ ، ۲۹۰
﴿يَتَذَكَّرُ أَلْفُ عَشْرٍ لِرَبِّكَ وَأَسْبَغِي﴾	۴۳	۳۶۰
﴿فَمَنْ حَاكَمَكَ يَبْرِأْ مِنْ بَدُو مَا جَاءَكَ﴾	۶۱	۳۵۷
﴿إِنَّكَ أَوَّلُ النَّاسِ بِإِذْنِهِمْ﴾	۶۸	۳۴۸
﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾	۱۱۰	۱۷ ، ۲۷۳
﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾	۱۴۴	۴۴ ، ۶۹
﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى﴾	۱۵۵	۱۵۱

۱ سورة النساء

﴿يُؤَيِّدُكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾	۱۱	۳۵۰
﴿يُرِيدُ اللَّهُ يَتَّبِعَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ﴾	۲۶	۳۵۵
﴿وَلَا تَحْفَظُوا شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْصُرُوا﴾	۳۵	۱۹۴
﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾	۴۸	۳۳۴
﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ﴾	۸۲	۳۷۰
﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾	۱۴۲	۲۹۲

۱ سورة المائدة

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾	۳	۳۲۰
---	---	-----

٣٥٦	٦	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ
٣٦١	٥١	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الدَّيُّوسَ
٣٦١ ، ٣٤٨	٥٥	﴿إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
١٤٤	٩٣	﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
٣٦٨	١١٨	﴿إِنْ قَدَرْتُمْ عَلَيْهِمْ عِبَادَةً

سورة الأعراف

٣٣٣	٤٣	﴿وَرَفَعْنَا مَا فِي صُحُوفِهِمْ مِنْ غَلٍّ
-----	----	---

سورة الأنفال

٣٥٦	١١	﴿إِذْ يُنَشِّكُكُمْ النَّفَاسُ أَمَةً يَنْتَهُ
١٧٩	٢٥	﴿وَأَقْبُوا يَنْتَهُ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ
٣٧٢ ، ١٤٦	٤١	﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ

سورة التوبة

٦٧	٥	﴿فَإِذَا أَنتَحَلَّ الْأَثْمَرُ الْحَرَمُ
٢٨٦	١٠١	﴿وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنْ الْأَعْرَابِ مُتَفَقُونَ
٣٥٦	١٠٣	﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ

سورة يونس

٣٦٨	٨٨	﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ مَلَأْتَ فِرْعَوْنَ
-----	----	--

سورة هود

٣٥١	٧٣	﴿قَالُوا أَنْتَجِدَنَّ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
٣٣٢	١١٤	﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ

سورة يوسف

٣١٣	٨٦	﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَهْرِي
٣٧٠	١٠٤	﴿وَمَا تَنَالُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ آخِرٍ

| سورة ابراهيم |

﴿ رَبِّ إِنِّي أَسْأَلُكَ كَثِيرًا مِنْ الْآثَارِ ﴾ ٣٦ ٣٦٨

| سورة الإسراء |

﴿ وَمَا يَذَّابُنَا إِلَّا جَهَنَّمُ ﴾ ٢٦ ٣١٠

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ ﴾ ٨٢ ٢٩١

| سورة الكهف |

﴿ وَرَبِّي أَلْمَسَ إِذَا ظَلَمْتُ ﴾ ١٧ ٧٠

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ﴾ ٥٠ ٧٠

| سورة مريم |

﴿ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَى مِنْ رَدَائِي ﴾ ٥ ٣٠٧

﴿ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ ﴾ ١٦ ٣٧٥

| سورة الأنبياء |

﴿ وَمَا جَعَلْنَا لِشَيْءٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ ﴾ ٣٤ ٦٩

﴿ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴾ ١٠٠ ٢٧٢

| سورة الحج |

﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْطِمْ حُرْمَتِ اللَّهِ ﴾ ٣٠ ٢٩١

| سورة المؤمنون |

﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ ١ ٣٥٨

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَقْرَبِهِمْ حَقِطُونَ ﴾ ٥ ٣٢٤

| سورة النور |

﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا ﴾ ٤ ١٤٢

| سورة الفرقان |

﴿ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا ﴾ ٧٠ ٣٣٢

| سورة الشعراء |

٣٧٠	١٠٩	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ ﴾
٣٧١	١٢٧	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾
٣٧١	١٤٥	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾
٣٧١	١٦٤	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾
٣٧١	١٨٠	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾

| سورة النمل |

٣٠٨	١٦	﴿ وَرَبِّكَ سُليْمَنُ دَاوُدَ ﴾
-----	----	---------------------------------

| سورة القصص |

٣٥٢	٢٩	﴿ فَلَمَّا فَصِنَ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ﴾
١٣٠	٨٥	﴿ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ ﴾

| سورة الأحزاب |

٣٥٧	٦	﴿ الَّذِينَ أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ﴾
١٩٥	٢١	﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾
٣٥٠	٣٢	﴿ بَيِّنَاتٍ لِّلَّذِينَ لَسَتْ لَهُمْ أَكْهَادُ مِنَ النِّسَاءِ ﴾
٣٥٠ ، ١٧٠	٣٣	﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ ﴾
٣٢٧	٥٢	﴿ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ ﴾

| سورة سبأ |

٣٧٠	٤٧	﴿ قُلْ مَا سَأَلُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ ﴾
-----	----	---

| سورة فاطر |

٧٠	٥	﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ﴾
----	---	--

| سورة ص |

٣٦٠	٢٤	﴿ وَطَنَّ دَاوُدُ أَكْشَا فَنَزَّهَهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ﴾
٣٧٠	٨٦	﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا ﴾

	سورة الزمر	
٦٩	٣٠ ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِلَهُم مَّيِّتُونَ﴾	
	سورة الشورى	
٣٦٩	٢٣ ﴿ذَلِكَ الَّذِي يَنْبَغِي اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾	
	سورة الزخرف	
١٩٥	٥٨ ﴿وَقَالُوا مَا إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾	
٢٢٥	٨٦ ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾	
	سورة محمد	
٣٤٩	١١ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾	
	سورة الفتح	
٢٩٤ ، ٢٧١	١٨ ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ﴾	
٣٠٦ ،		
٢٩٠ ، ٢٨	٢٩ ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾	
٢٩٤		
	سورة الحجرات	
١٤١ ، ٣٩	٦ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾	
	سورة ق	
٦٤	١٩ ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾	
	سورة الحديد	
٢٨١ ، ٢٧٢	١٠ ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾	
٣٤٧	١٥ ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْخَذُ بِكُم بِذَنْبٍ﴾	
	سورة الحشر	
٢٧٣ ، ٤٣	٨ ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَنْجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾	

٢٧٣ ، ٤٤	٩	﴿ وَالَّذِينَ نَبَّوْهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ﴾
٣٣٢	١٠	﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ ﴾
		١ سورة الماعون
٢٨٦	١	﴿ إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ ﴾
٢٨٧	٨	﴿ يَقُولُونَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ ﴾
		١ سورة التحريم
٣٢٦	١	﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ﴾
٣٤٨	٤	﴿ إِنْ تَوَلَّوْا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ ﴾
٩١	٥	﴿ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَقَكُمُ أَنْ يُبَدِّلَهُ ﴾
		١ سورة التغابن
٣٥٥	٢	﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ وَكُمْ ﴾
		١ سورة نوح
٣٣٢	١٠	﴿ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴾
٣٦٨	٢٦	﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْآرِضِ ﴾
		١ سورة المدثر
٣٥٥	٤	﴿ وَيُنَادِيكَ فَطْفَرٌ ﴾
		١ سورة المرسلات
٦٣٠	٤٨	﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴾
		١ سورة عبس
٥٥	١٧	﴿ قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُ ﴾
		١ سورة الضحى
١٣	١١	﴿ وَأَمَّا يَنْفَعِيكَ رَبُّكَ فَحَدِّثْ ﴾

٢- پیرستی فەرمودە مەرفوعەکان

بەشیکی فەرمودەکە	راوی	لاپەرە
ئالاکە دەدەمە دەستی پیاوێکەوہ..	ئەبوھورەیرە	١٨٦
ئەجری کەسێکت ھەییە بەشداری بەدەری کردبێ..	ئەبن عومەر	١٦١
ئەشعەرەکان لە منن و منیش لە ئەوانم..	-	٣٩٦
ئەگەر خانووەکان گەیشتە (سەلم)..	ئەبو زەر	١٥٤
ئەگەر خەلک شیوێک بگرن و..	ئەبو بەکر	٥٩
ئەگەر دونیا و ئەوێشی تێیدا یە پێم بەدەری بە قەدەر..	ئەنەس	١٠٨
ئەگەر شیوہ نەکەر ئەو یە نەکات ئەوا..	-	٢٦١
ئەگەر من نەبووم بڕۆ بۆلای ئەبو بەکر..	جوہیر بن موعتەم	٦٧
ئەگەر یەکیکتان تووشی موسیبەتێک ھات..	-	٤٩
ئەم کوڕەم گەورە و بەرێزە بەلکو خوا بەھۆی ئەمەوہ..	-	٢١٧
ئەمە برا مە و وەصیمە و دوا ی خۆم خەلیفە مە..	-	٤٠٤
ئەمە لەو پۆژەدا لەسەر ھەق و ھیدایەتە...	مورەی کوڕی کەعب	١٢٩
ئەمەش لە جیاتی دەستی عوسمان..	ئەبن عومەر	١٦١
ئەمەن پەیا مەبەری خوا ^ﷺ بێنی، کەسی لە گەلدا نەبوو..	عەماری کوڕی یاسر	٦٢
ئەو ئەمینی ئەم ئومەتە یە..	عومەر	١٢٠
ئەوہم لە نێوانتاندا بە جێ ھێشتووہ کە ئەگەر...	زەیدی کوڕی نەرقەم	٣٩٤
ئەو ئەبو بەکر بەم درھەمانە چەند پێداویستییەکی مالا..	عەلی	١٥
ئەو بوڕەیدە رقت لە عەلیہ؟	بوڕەیدە بن الحصیب	٣٥٦
ئەو پەیا مەبەری خوا بەیعتی لێوەرگەرہ..	-	١٤٨
ئەو خودایە من خۆشیانم دەوێ خودایە خۆشیانت بوێ	ئوسامە کوڕی زەید	٢١٧

٢١٢	-	ئەي عەممار كۆمەلە سەمكارە كە دەتكۆژن..
١٢٩	عائیشە	ئەي عوسمان ئەگەر خوای گەورە كردتى بەكارى دەست..
٣١	ئەبۇبەكرە، ئەنەس	ئومەتە كەم ھەرگىز لەسەر گومرايى كۆنابىتەو..
٣١٣	ئەبۇ بەكرى صدديق	ئىمە مېراتقان نىيە ئەوئى بەجىتى دىلن صەدەقەيە..
٣١٩، ٣١٤	ئەبۇ بەكر	ئىمەي گروئى پەيامبەران مېراتقان نىيە..
٢١٠	ئەبۇ ھورەيرە	السلام عليك مالى گەلى ئىمانداران..
٤٠١	-	أنا مدينة العلم وعلي بابها..
٣٩٤	-	اهْتَدُوا بِهَذِي عَمَارٍ وَتَمَسُّكُوا بِعَهْدِ ابْنِ مَسْعُودٍ.
٣١٨	-	بۆ رازى نايىت تۆ بۆ مەن ۋەك ھارون..
١٤٧	-	باشترین ھەرمان رەواكانتان ئەوانەن كە..
٢١	ئىبن مەسعود	باشترینى خەلگ خەلگانى سەردەمى منن..
٦٧	عائیشە	بانگى ئەبۇبەكرى باوكت و براكتەم بۆ بكە..
٣٢٠	-	بانگى فاتىمەي كرد و فەدەكەكەي پىدا..
٣٣٣	عەلى	بەتەئكىد پىغەمبەرى خوا ﷺ لە رۆژى خەيىرەدا..
٣٧٤	-	بە راستى لە نووتۇدا مەرۆ مەشغەلەتى ھەيە..
٣٢١	نوعمانى كورى بشير	بە ھەموو منداڵەكانت بەخشىو؟
١٢٠	-	بەراستى سالم خوای زۆر خوش دەوى..
١٨٠	عائیشە	بەرە بەيانىك پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو..
٣٩٧	-	بەردەوام ئەم دىنە بەھىزە بە درىژايى حوكمى..
٣٩٧	-	بەردەوام ئەم دىنە بەھىزە و نابەزى بە درىژايى..
٣٩٧	-	بەردەوام ئەم دىنە لەسەر پىيە و سەقامگىرە..
١٥	عەلى	برۆ قەلغانەكەت بفرۆشە و پارەكەيىم بۆ بەيئە..
٦٦	ئەبۇ موسا	بلىن بە ئەبۇبەكر با ئەو نووت بە خەلگى بكات..

٤٦٧		
٦٢	ئەبو بەکر	بى دەنگ بە ئەى ئەبرە کر دووان خوا سىيەمیان يىت..
٦١	ئەبو دەرداء	بىگومان ئەم برايه تان دەمه قالىکى کردووه..
١٢٨	ئەبوموسا	بىکەرەوه و مژدەى بەهەشتىشى بەرى..
٣٢٣	-	پەيامبەرى خوا ﷺ وفاتى کردوه و قەلغانە کەى..
١٢٤	ئىبن عومەر	پەيامبەرى خوا ﷺ گوئى لىمان دەبوو..
٦٦	ئەبو بەکر	پىاويک دە کوژن لەبەر ئەوەى ئەلئى پەرەردگارم اللە..
٢٤٨	ئوم سەلەمە	جوبرەئىل لەلای پەيامبەرى خوا ﷺ و حوسەينىش..
٣٩٦	-	جولەيبىب لە منە و منىش لە ئەوم..
٢٦٩	-	جوئىن بە مردووان مەدەن..
٢٧٩	-	جوئىن بە هاوەلە کانم مەدەن..
٢٦٩	-	جوئندان بە موسلمان فاسقىتيە..
٦٤	ئەنەس	جىگىرە ئەى ئو خود..
٢٧٩، ٢٦٣	حوسەين	حەسەن و حوسەين گەورەى گەنجانى بەهەشتى..
١٥٨	-	چمى تەنها بۆ خوا و بۆ پەيامبەرى خوايە..
٣٠٩	-	خالد شمشىرکە لە شمشىرەکانى خوا..
٢٩٣	-	خەلکانىک دىن بۆ لام دەيانناسمەوه و دەمناسنەوه..
٢٢٤	ئوم حەزم	خەلکانىک لە ئومەتە کەم بەسەر ئەم دەريا سەوزەدا..
٣٤٤	-	خوایە ئەمە لە برى موحەممەد و ئالى موحەممەد..
٣٥٨	-	خوایە دۆستايەتى ھەرکەس بکە دۆستايەتى دەکات..
٢٢٣	-	خوایە رىئى نىشانده و بىکە رىئىشاندهر..
٢٢٣	-	خوایە موعاويە فىرى قورئان و ژماردن بکە..
٣٦٩	-	پەرەردگارا ئەمانە ئەھل و بەيتى منن..
٣٦٨	عبدال مطلب بن ربیعە	خىر و صەدەقە بۆ ئالى موحەممەد نىيە..

٢٢٧	سه فينه	خيلافه تي پەيامبەرايه تي سى سالة ..
٣٠٢	عوروى بن مسعود	ده به خوا تفيك ناكات مەگەر ده كه ويته نيۆ ده ستي ..
١٨١	سه عيدي كورپى زهيد	ده كهس له به ههشتن ..
١٦٥	عيرباز	ده ست بگرن به سوننه تي من و سوننه تي ..
٣٩٧	-	دوازده نه مير دين هەر هه موويان له قورەيشن ..
١٨٠	ئەبو هورەيره	پاوه سته ئەى حيرا ..
١٥٤	-	په حمه تي خوا له ئەبو زەر بى، به تەنيايى ريده كات ..
٣١٨	-	زه كهريا نيشى دارتاش بووه ..
٢٢٨	ئەبو عوبەيدە	سەرەتاى دينه كه تان پەيامبەرايه تي و په حمه ته ..
٢٠٣	عهلى	سوهه يلى كورپى عەمر هات بۆلامان ..
٣٣٠	-	سويند به خوا شتيكەم به جي نه هيشتوه ..
١١٢	نوعمانى بن موقەرين	شەپنەكەن هەتا خۆز ئاوا دەبى ..
١٨٩	عهلى	شەپى له گەلدا ده كهيت و تو سته مى ليده كهى ..
٣٩٤	-	شوينى دوانه كهى پاش من بكهون ئەبويه كر و ..
١٦	ئەنەس	چەندىن قژ گف گفيني تو زواوى له نيۆ ..
٣٩٥	-	عهلى له منه و منيش له عهليم ..
٦٥	ثيين عەمر	عوقبهى كورپى ئەبى موعيتەم بينى رويشت بۆ ..
٧١	ئەبو هورەيره	فەرمانم پينكراوه له گەل خەلكدا بجهنگم هەتا ئەلئين ..
٣٢٩	عائيشه	فەرمووى: خەلك نويزيان كرد؟
٦٤	عەمرى كورپى عاص	فەرمووى: عائيشه ..
٩٤	حوزەيفه	فيتنهى مروؤ له خيزان وسامان ومنال و ..
٦٠	عەبدوللا بن حەميد	قورەيش كاربه ده ستانى ئەم دينەن ..
٩٨	ئەبو هورەيره	كاتيك خەوتبووم به هه شتم پيشاندرأ بينيم ئافره تيكه ..

١٢٨	ئىبن عومەر	كە خەوتىبوم بىنىم وەكو ئەوھى (المقاليد) و..
١٩٧	عەلى	كەس خۇشتى ناوئى مەگەر مۇسلمان نەبى..
١٦٤	ئوسامەى كورى زىد	كوشتت دواى ئەوھى وتى لا إله إلا الله..
١٩٢	عائىشە	كىئ عوزرم بۆ دىئىتتەوھ..
٣٣٩	عائىشە	كىژۆلە كەم ئەوھت خۇشناوئىت مەن خۇشم بوئت؟
٩٨	ئەبى ھورەيرە	لە ئوممەتەكانى پىتش ئىوھدا خەلكانىك ھەبوون..
٣٩٨	-	لە ئوممەتە كەمدا دوازە مۇنافىق ھەنە..
٢٦١	-	لە ئىمە نىيە ئەوھى لە گۆنايى دەدا..
٣٣٩	عائىشە	لە بارەى عائىشەوھ نازارم مەدەن..
٢٤٨	ئىبن عەباس	لە بەيانىوھ بە دوايىدا ئەگەرئىم تا ئەمپۆ..
٤١٢	عەلى	لە جەنگى بەرددا خۇمان دەدا پال پىغەمبەرى ﷺ خوا
٢٧٩	-	لە رۆژى قىامەتدا بانگى نوح دەكرىت..
٣١٩	-	لە راستىدا پەيامبەران نە درھەم و نە دىنارىان..
٦٤	ئەبۇسەئىد خۇدرى	لە راستىدا خوا بەندەيەكى سەپشك كىردوھ..
٣٩٣	-	لە گەوړە راگرتىمدا سنور مەبەزىنن وەك گاۋرەكان..
٢٠٦	-	لە كاتى جىاۋازىيەك كە لەنىۋان مۇسلماناندا ھەيە..
٣٣٧	عائىشە	لە لای زەينەبى كچى جەحش ھەنگوئىم خواردوھ..
١٢٧	عبدالرحمن بن سۇرە	لە مېرۋە عوسمان ھەرچى بكات زىانى لىئادات..
١٩١	عەلى	لە نىۋان تۆۋ عائىشەدا شتئى روتەدات..
٣٢٩	ئىبن مەسعود	مەن بە ئەندازەى دوو كەس لە ئىوھ ئىتش و تام ھەيە..
٢٦١	-	مەن بەرىم لەو ئافرەتەى شىوھن دەكا..
٣٣٤	سەبۇرەى جۇھەنى	مەن پىشتەر ئىزنى مۇتەم پىدابوون..
٢٩٣	-	مەن لە پىشتانەوھ لەسەر ھەموزە كەم..

٢٩٣	-	من له سمر حوزم چاوه پړې ده کم بزام کي له نيوه..
٩٧	عہلی	من و نه بويه کر و عومەر پړيشتين، من و نه بويه کر..
٣٤٥	-	موسلمان توشي هيچ نارہ حەتي و ماندوويي..
٣٢٣	ثوم سەلەمە	بەلکو ئەو حەوت دینارە کە دویننی بۆیان هیتانین..
٣٠٥	-	نەفرەتي خوا لەوہی لەگەل سويای ئوسامەدا ناروات..
٣٨٣	ثین مەسعود	نومەي تۆ وەکو نومەي ئیبراھیم وایە..
١٣٠	-	هەردوو کورپە کەي عاص ئیماندارن..
٢٤٩	-	هەركەس بمبینی له خودا ئەوا بەراستی..
٤١٤	-	هەركەس کرداری خاوی کاتەوہ پەچەلە کي..
٢٦٢	-	هەركەس هات ئیوہش پیشەوایە کي خۆتان هەبوو..
٦٣	ئەبو هورەیرە	هەركەسێ جوتیک له هەر شتی له شتەکان..
٢٢٨	ثین عەباس	هەستن با نوسراویكتان بۆ بنوسم..
٢٨٠	-	هەموو ئادەمی زادیك زۆر هەلە دەکات..
٢٧٥	-	هیچ کەس نارواتە دۆزەخەوہ لەوانەي بەیعتیاندا..
٣٥٦	ئەبوسەعیدی خودری	واز بینه ئەي سەعدی کورپی مالک..
٩٨	سعدی کورپی ئەبو وەقاص	واز بینه ئەي کورپی خەتاب..
٣٣١	عہلی	وہسیەتتان پێی دەکم بە نوێژ و زەکات و..
٢٧٠	-	یەکم سويایەك کە غەزای شاری قەیسەر دەکەن..

٣- پېړستی نه سهره گان

لاپهړه	پاوی	به شیکې نه سهره که
١٥	عہلی	نه بویه کر و عومەر هاتنه لام و وتیان بۆ نارۆی..
٢٢٥	موعافا ئین عیمړان	نایا صدحابی ده که یته تابعی
١٩٥	موعاویه	نه من باش ده زانم که عہلی باشتره
١٠٢	ریبعی کوری عامر	نه من له خۆمهوه نه هاتووم ئیوه بانگه یتستی..
٢٨٥	نه بو زورعه ی رازی	نه گهر که سیکت بینی تانه له هاوه لانی په یامبه ر ^{صلواته}
٧٠	خالدی کوری وه لید	نه گهر له شهویتیکی پر سهرما و سۆلہی سهخت
١٦٣	عومەر	نه گهر هه موو خه لکی صه نعا ده ستیان هه بی له..
١٨٦	نه حنه ف ئین قه یس	نه مر به چی ده فمر موون من بزائم ده کوژیت؟
٢٤٦	حوسه یینی کوری عہلی	نه مشهو سه برمان لیبگرن سبه ی هه والتان ده دینی
٥٥	-	نه مکاره ده دینه ده ست سه عہلی کوری عوباده
٣٩٤	عہلی	نه من وه زیرتان بم باشتره له وهی نه میرتان بم
٢٣٨	عبیدالله ئین زیاد	نهو خه لکه له موسلیمی کوری عه قیل پاشگه ز که نه وه
٥٠	نه نه س	نهو پوژہی په یامبه ری خوا هاته مه دینه وه..
٨٩	خالدی کوری وه لید	نه وهی تو باسی ده که ی نه یه یتناوین بۆ ئیره به لکو
٢٤٠	نه بو سه عید	نه ی نه بوعه بدوللا من دلّم بۆت ده سوتی
١٠٥	عه مری کوری عاص	نه ی نه میر من گویم له قسه کانی تو بوو
١٨٤	حه سه نی به صری	نه ی نهو خه لکه شوینی کی بکه موتایه ن؟
٣٤٢	موعاویه	نه ی ئین عامر تو نه وه ت ووتوه له باره ی زیاده وه
٥٠	فاتیمه	نه ی باوکه گیان، وه لامی داوای په روه ردگاری دایه وه
٨٤	جارودی ئین موعه لا	نه ی خه لکی عه بدولقه یس پر سیار یتکتان لیده که م

٢٥٢	عہلی	نہی خہلکی عیراق ئیوہ وک ژنی سک پر وان
٢٥٣	حہسہنی کوری عہلی	نہی خہلکی عیراق لہبہر سی شت وازم لی ہینان
٢٥٦	أم کلثوم بنت علی	نہی خہلکی کوفہ عہیبہ بۆتان
١٨٨	موعاویہ	نہی خہلکینہ واز بیئن !
١١٠	محہمدی حہنہفیہ	نہی خواہہ ئیمہ بہ پیغہمبہرہ کہت لیت دہ پاراینہوہ
٢٠٢	نہبویہ کر	نہی عہبدوللای کوری شہداد بہ راستی وہلام
١٨١	صدفیہ کچی حویہی	نہی عہمر تۆ پەیمان بہ خوا داوہ کہوا
١٧٠	عوروی کوری زوییر	نہی کوری عومہر دہیینی ئہوانہ چی ئہلین ؟ !
٣٤٦	حہری کوری یہزید	ئیتہر چی وای لیکردوی لہ من بہ ئومیتہر بی
٢٣٥	عائیشہ	ئیمہ بہیعہتمان بہ تۆ داوہ وتۆ نہبیت کہسمان ناوی
٢٤٠	عومہر	استودعک اللہ من قتیل
٨٤	ئیین عہبیاس	ألا أبلغ أبابکر رسولا
٢٤٠	ژنہکە ی عہبہلہ	بۆ کوی تہشریف دہبہی ؟
١٨٥	نہبویہ کر	بۆچی ہاتوون و چیتان دہوی ؟
٥٠	عائیشہ	با برۆین سہردانیکی ئوم ئہیمہن بکہمین
١٦٩	عوسمان	با ہمر کہسی کہ گوئیایہلیم بہ واجب دہزانی
٣٩٣	عہلی	باشترین کہس دوا ی پیغہمبہری خوا نہبویہ کر ..
١٢٤	ئہبی رہجا ءعہتاردی	باشترینی کہسیکی نیومان کرا بہ خہلیفہ
٢١٧	عوسمان	باوکم بہ قوریانی بی شپوہی ہمر لہ پەیامبہر دہچی
٣٣٣	عبدالله ئیین حموزہ	باوکم وای نہوتوہ ؟ ئہو وتوویہتی
٢٩٣	حوسیینی کوری عہلی	بہ خاوخیزانت بگہریننہوہ خہلکی کوفہ فریوت نہدہن
١٧٢	عہلی	بہ دہوری کہعہدا دہسوراموہ بینیم پیاوئیک ..
٢٢٥	ئیین موبارہک	بہ راستی فہقیہہ

١١٣	عهلی	به‌خوا به‌شداری نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده جه‌نگم کردووه
٢٤٧	عهلی	به خوا خرابت له‌گهل ده‌کم
٢١١	خالد	به‌خوا کوشتارتان له‌گهل ناکم و دایکی نیماندارانن..
٢٥٣	ئین مسعود	به‌خوا و نه‌زانم موعاریه له مانه بو من باشتره
١١٩	عهلی	به‌خوا یهک مالئم نه‌هیشتموه له ماله‌کانی موهاجرین
١٦	عهباس	به‌راستی نه من هاوه‌لانی په‌یامبهرم ﷺ بینیه
١٦٢	زه‌یدی کوری نه‌رقه‌م	به‌لای نه‌بو لونلونه تیپه‌ریم بینیم جوفه‌ینه..
٢٢٥	ته‌لحه	به‌و خواجه گهر واز نه‌هینی ونه‌گه‌ریتته‌وه شوینی خۆت
٢٥٣	عومهر	برام نه‌تو ده‌زانی خه‌لکی کوفه غه‌دریان له
٧٥	عائیشه	بسم الله الرحمن الرحيم، له نه‌بویه‌کروه
١٦٩	علی	بمگه‌ریننه‌وه، با ئەم سه‌گه نابروم نه‌بات
١٦٠	عوسمان	ته‌ئویلی کردووه هه‌روه‌کو چۆن عوسمان ته‌ئویلی کرد
٢٤٥	موعاریه	تیابچن، من نه‌فسی خۆم سه‌ریشک ده‌کم..
٦٩	-	پاره و مال قازانج به‌که‌س ناگه‌یه‌نی
٥٩	ئین عومهر	پاشان نه‌بویه‌کر قسه‌ی کرد له‌سه‌ر فه‌زلی پشتیوانان
٣٨٦	عبدالله کوری حزه‌ف	په‌له‌ت کرد ده‌به‌خوا تیره‌یه‌ک نییه له قوره‌یش نیلا
٧٨	ئین زویه‌ر	په‌یامبهر وه‌حی بو دی
٧٩	-	پرس و راویژ له کاروباری جه‌نگدا به توله‌یحه بکه
٥٨	نه‌بو به‌کر	پشتیوانان لای سه‌عدی کوری عوباده له سه‌قیفه
١٥٨	عوسمان	پیش من عومهر ناوچه‌یه‌کی دیاری‌کراوی قه‌ده‌غه‌کرد..
١٩٠	عهلی	پیمگرانه تا بهم شیوه به پاکشای ده‌تبینم
٢٥٠	ئین مسعود	جوین به عه‌لی و نه‌و خانه‌واده‌یه مه‌ده‌ن
١٥١	نه‌بو به‌کر	حه‌تمه‌ن خواردوو‌یه‌تیه‌وه بویه هه‌لی دینیتته‌وه

٢٥٧	ئىبن عومەر	حوسەينتەن تىددايە ؟ ئەى حوسەين مژدەى ناگرت لىبى
٢٥٤	مسلم ئىبن عقىل	خۆ ئەگەر ئەو نەكەن و پەيمانەكەتان بشكىتەن
١٩٠	محمەدى كورپى سىرىن	خۆزگە بىست سال پىش ئىستە بىردايەم
٢٢٤	ئىبن عباس	خۆلى نىو لوتى موعاويە
١٤	خالىدى كورپى وەلىد	خەلكانىك بەرپادەيەك خۆشيان دەویم دەيانباتە ناگرەو
٢٥٣	ئەنەس	خو بتان كۆزىت ! بەراستى دىلتان پىر كىر
٨٨	ئەحنەف ئىبن قەيس	خو بتكۆزى بەرپۆمەكان دەمترسىنى ؟
٢٨٠	حەسەنى كورپى عەلى	خوای گەورە تەماشای دلى ھەموو بەندەكانى كىر
٦١	عبدالرحمن بن عوف	خوای گەورە ناوى ئەبو بەكرى لە ئاسمانەو
١١٠	عەلى	خوایە گىيان تەنھا و تەنھا تۆ دەپەرستىن ..
٣٥٣	عبدالرحمن بن أبوبكر	خىزانەكانى لە ئەھل و بەيتى وىن
٢٢٧	سەفینە	خىلافەتى ئەبو بكر دوو سال، خىلافەتى..
٥٣	ئەبوو بەكر	دايك وىبام بە قورىانت بى بە مردووتى و زىندووتى
٨٧	ئەبوو بەكر	دە بەخو ئەبىت ئەو گاوارانە بە خالىدى كورپى وەلىد
٧٩	عويسەينەى ئىبن ئەسەد	دە بەخو پەيامبەرىكى خىلى ئەسەد پى خوشترە لە
١٠١	عبدالرحمن بن عوف	دەترسم بشكىتى موسولمانان لە ھەموو سەر زەویدا
٢٥٦	زەينەبى كچى عەلى	دەگرىن و پۆ پۆتانە ؟ ! نا بەخو زۆر بگرىن
٢٤١	فەرەزەدەقى شاعىر	دلىان لە گەل تۆيە وشىرەكانيان لە گەل بەنى ئومەييە
١٤	عەلى	دوو كەس لەسەر مەن تيا ئەچن كەسىكى زىادپۆ
٣٠٨	خالد	دىلەكان گەرم كەنەو
١٤٠	حەسەنى بەصرى	پۆژ نەبوو خىر بەسەر خەلكدە دابەش نەكرىت
٢٥٤	حوسەينى كورپى عەلى	پاست دەكەى فەرمان ھەر بۆ خودايە
٣٣٣، ٣٣٢	عومەر	پىنمايى كراوى بۆ سوننەتى پەيامبەرەكەت

٢٤٣	حوسهینی کوری عهلی	سه خله تی و مهینه تی
٢٥٠	عمارهی ئین عومهیر	سهری عوبه یدوللای کوری زیادیان هینا
١٠٠	عومهیر	سویاس بۆ نهو خواجهی که بکوژه کهم که سیک نییه
٧٠	نهبوو به کر	سویند به خوا سوپایه که هه لئاوه شینمه وه
٧٢	نهبوو به کر	سویند به خوا بهرخۆلهیه که، یا عقالتیک
٢١٣	عهلی	سویند به خوا ههرگیز گومانم نه ده برد کار بگاته نه وه
١١٣	خالد	شمویتیک که تیتیدا برۆمه لای بوکتیک
٨٩	عکرمه بن ابی جهل	چهن دین جار له دژی په یامبهیر ﷺ شهرم کردوه
٣٠٩	موتهمیم	چی نه لیتی له بارهی براکه تموه؟
٢٢٤	ئین موبارکه	چی بلیم له بارهی پیاییکه وه
٨٢	سالم ممولای حزیفه	گهر وابی نه وه به راستی قورئان خوینتیکی خراپم
١٨٤	نهمهد ئین حنبهل	گومراتره له گویندیزه که ی مالی خویان
٢٤٨	نوم سه له مه	گویم له جنۆکه بوو شیوه نیان بۆ حوسهین ده کرد
١٣٦	نهبی جده عفر	عه بدوللای بن سه به و بانگه شه ی په یامبهیرایه تی نه کرد
١١٧	عومهیر	عه بدوللای کوری عومهیر نه بیتته چاودیز به سهرتانه وه
١٩٤	موعاویه	عهلی له عیراقه وه سوپای کۆکردۆته وه و بهرپۆیه
٨٧	نهبو به کر	کۆبینه وه و بینه یه که سهر باز
١٧١	حه سه نی به صری	کۆمه لئی یاخی و گومرا بوون له خه لکی میسر
١٣٧	عهلی	کاتیک بینیم نه م کاره کارئ گهنه
٣٠٧	عائیشه	که په یامبهیری خوا وه فاتی کرد نه نسار کۆبوونه وه
٣٠٧	خالد	کوا زه کاتی ماله کانتان؟ نه وه چیتانه وه
٨٥	عه لائی حه زره می	کی نه پروات هه والیک ی نه وانه مان بۆ بینیت؟
١١٩	عومهیر	کی ده ست نیشان بکه م؟ نه گهر نه بو عیبده ی..

٣٥٥	عەلى	كى گوىى له پەيامبەر بوو ﷺ له رۆژى غەدير خومدا
٨٨	خالد	له بهيانيدا دەستخوشى له شەڕەوان دەكرى
١٦٩	جەعفەرى صادق	له حەرمە مەين تەواو كردنى نوێژ باشترە
٢٤٨	ئەبن عەبباس	له خەودا پەيامبەرى خوا ﷺ يەنى
١٢٤	ئەبن عومەر	له دواى پەيامبەرى خوا ﷺ كە سەمان بە هاوتا و هاوشانى
١٥٣	ئەبو زەر	له شام بووم جياوازى كەوتە نێوان من و موعاويه
٢٣٩	ئەبن عەبباس	لەبەر ئەوە نەبێت گالته مان پى بكریت
١٧٢	عەمرەى كچى أرتأة	لەو سائەى وا عوسمان كوژرا لە گەڵ عائیشەدا بووم
٩٧	عەبدوللا كورى مسعود	لەو كاتەوێ عومەر موسولمان بوو
٣٩٢	موحەممەدى جەواد	لێوێ رىوايەت بكەن ئەوە راستە
١٣٩	عائیشە	لێى گەران وەكو جلى پاك
١٩١	عەلى	مژدەى ناگر بەدە بە بكۆژەكەى ئەبن صفیه
٢٤٦	عەلى	من ئەوێم كە داىكم ناوى لێنام شير
٢٣٥	حوسەين	من بە نەهێنى بەيعەت نادەم بە ناشكرا بەيعەت ئەدەم
٨٦	عەمرى كورى عاص	من تيريكەم لە تيرەكانى ئيسلام و تۆش..
٢٤٣	حوسەين	من سەرىشكت دەكەم لە نێوان سى شتدا
٢١٩	عەمر	من سوپايەك دەبينم پشت هەلناكات تا دوا دنكى
٢٠٠	عەمر	من عەلى لە خيلافەت لا ئەبەم هەروەك چۆن
١١٧	عومەر	من كەس لەو كۆمەڵە بەشياوتر نازانم
١١١	تولەيجە	من وا بە باش ئەزانم كە كۆمەلا سەرباز بنێرين
٢٤٤	حوسەين	موحاسبەبەيەكى نەفسى خۆتان بكەن
٨٣	بەرائى كورى ماليك	موسولمانەكان هەلەم گرن و فرێم دەنە نێو باخەكەوه !
١٩٤	عەلى	موعاويه لە شامەوه سوپاى كۆكردۆتەوه و بەرپۆهيه

٣٠٩	ئەبو بەكر	نە بە خوا شتى وانابى !! ئەو شمشىرىكە..
١٦٩	عوسمان	نويژ باشتىن شتىكە خەلك ئەنجامى ئەدات..
٢٣٧	ئىبن زىاد	هانىنى كوپى عورودەم بۆ بىنن..
٧٠	عائىشە	ھەر كە پەيامبەرى خوا ﷺ ۋە فاتى كىرد، دەغەلى..
٢٢٠	موعاۋىيە	ھەرچى تىدا دەنوسى بنوسە ئەو بۆ تۆيە
١٧١	عوسمان	ھەركەس چەكەكەى دابىنى لەبەر خوا ئازادى دەكەم..
٥٣	ئەبو بەكر	ھەركەس موحەممەدى ﷺ دەپەرست
٢٥١	عەلى	ھەموو گەلىك لە ستەمى كارىدەستانى ترساۋە..
٢٠٢	-	ھەموومان كوشتمان !
٣٢٥	ئىبن عەبباس	ھەۋال گەيشتە عومەر كەۋا خەلكانىك ئەللىن
٥٠	ئەنەس	ھىشتا دەستمان لە پەيامبەرى خوا ﷺ ھەلنەگرتىبو
١٢٥	أحمد بن حنبل	ھىچ كام لە خەلىفەكان بەيعةتەكەيان بە ئەندازەى
١٤٠	عوسمان	ھىچ ۋا بەجورئەتى نەكردن نەرمى خۆم نەبى
١٩٦	أحمد بن حنبل	ھىچى لەبارەۋە ئاللىم ھىچ نەگووتن بىۋەى ترە
٣٩٤ ، ١٨٣	عەلى	ۋاز لە من بىنن! ۋەزىرتان بىم باشتەر لەۋەى..
١٠٦	عومەر	ۋەك جولەكەت كىرد
٢٥٦	زەينەبى كچى عەلى	ۋسەن ئەى ئەھلى كوفە پىاۋەكانتان دمانكوژن
٩٩	عومەر	ۋوتەم لە سى شوئندا دەقاۋ دەق بوۋە
٧٩	ئەبو بەكر	يا شەرىكى مەردانە، يا ۋازەيتاننىكى سەرشۆر كەرانە
٢٣١	-	يەزىدى كوپى موعاۋىيە مەى دەخواۋەتەۋە

٤- پیپرستی سهرچاوه کان

أ- سهرچاوه سوننیه کان

١. أسد الغابة في معرفة الصحابة - عز الدين ابن الأثير - مكتبة الشعب - القاهرة .
٢. الإصابة في تمييز الصحابة - ابن حجر العسقلاني - دار الكتاب العربي - بيروت .
٣. أصول مذهب الشيعة د. ناصر القفازي - ط ١ - ١٤١٤ .
٤. إعراب القرآن وصرفه وبيانه - محمود صافي - دار الرشيد - بيروت ط ١ - ١٤١١ .
٥. إملاء ما من به الرحمن - أبو البقاء العكبري - دار العلم - القاهرة .
٦. البداية والنهاية - ابن كثير - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ١ - ١٤٠٣ .
٧. تاريخ الأمم والملوك - لابن جرير الطبري - دار الأعلمي - بيروت - ط ٥ - ١٤٠٩ .
٨. تاريخ بغداد - الخطيب البغدادي - دار الكتب العلمية - بيروت .
٩. تاريخ خليفة بن خياط - تحقيق أكرم ضياء العمري - دار طيبة - الرياض - ط ٢ - ١٤٠٥ .
١٠. تفسير القرآن العظيم - ابن كثير - تحقيق عبد العزيز غنيم - محمد عاشور - محمد البنا - دار الشعب - القاهرة .
١١. تفسير النسفي - أبو البركات النسفي - دار الكتاب العربي - بيروت ١٤١٢ .
١٢. تقريب التهذيب - ابن حجر العسقلاني - دائرة المعارف النظامية - حيدر آباد - الهند - ط ١ - ١٣٢٥ .
١٣. تهذيب الكمال - أبو الحجاج المزي - تحقيق د . بشار عواد - مؤسسة الرسالة - بيروت - ط ٢ - ١٤٠٣ .
١٤. التوسل أنواعه وأحكامه - محمد ناصر الدين الألباني - الدار السلفية الكويت ط ٣ - ١٤٠٥ .

- ١٥ - جامع البيان في تفسير القرآن - محمد بن جرير الطبري - دار الريان - دار الحديث القاهرة ١٤٠٧ .
- ١٦ - الجامع لأحكام القرآن - للقرطبي - دار إحياء التراث - بيروت ١٤٠٥ .
- ١٧ - جامع لبيان العلم وفضله - ابن عبد البر - المطبعة المنيرية - دار الكتب العلمية - بيروت .
- ١٨ - المخرج والتعديل - ابن أبي حاتم - دار إحياء التراث - بيروت - ط ١ ١٣٧١ .
- ١٩ - جوامع السيرة لابن حزم تحقيق إحسان عباس - إدارة إحياء السنة - باكستان .
- ٢٠ - حقيقة الشيعة - عبد الله بن عبد الله الموصلي - دار الحرمين - القاهرة ط ١ - ١٤١٢ .
- ٢١ - حلية الأولياء - أبو نعيم الأصبهاني - دار الكتاب العربي - ط ٥ - ١٤٠٧ .
- ٢٢ - دقائق التفسير - ابن تيمية تحقيق محمد الجليل - مؤسسة علوم القرآن - دمشق ط ٢ - ١٤٠٤ .
- ٢٣ - زاد المسير في علم التفسير - ابن الجوزي - المكتب الإسلامي - دمشق ط ٣ - ١٤٠٤ .
- ٢٤ - ضحى الإسلام - أحمد أمين - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ١٠ .
- ٢٥ - الضعفاء الكبير - أبو جعفر العقيلي - تحقيق د. عبد المعطي قلعجي - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ١ - ١٤٠٤ .
- ٢٦ - ضعيف الجامع الصغير - محمد ناصر الدين الألباني - المكتب الإسلامي دمشق ط ٢ - ١٣٩٩ .
- ٢٧ - الطريق إلى الجنة دار ابن المبارك للنشر والتوزيع - ط ١ - ١٤١٤ .
- ٢٨ - ظهر الإسلام أحمد أمين - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ٥ .
- ٢٩ - العبر في خبر من غبر - شمس الدين الذهبي - تحقيق محمد بسيوني زغلول - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ١ - ١٤٠٥ .
- ٣٠ - العقيدة الواسطية - ابن تيمية - شرح د. صالح الفوزان - مكتبة المعارف بالرياض ط ٥ ١٤١٠ .
- ٣١ - العلل الواردة في الأحاديث النبوية - علي بن عمر الدارقطني تحقيق د. محفوظ الرحم السلفي - دار طيبة - الرياض ط ١ - ١٤٠٥ .

٣٢- فتح الباري بشرح صحيح البخاري - ابن حجر العسقلاني - تحقيق محب الدين الخطيب - تعليق عبد العزيز ابن باز - المكتب السلفية - القاهرة .

٣٣- فجر الإسلام - لأحمد أمين .

٣٤- الفصل في الملل والأهواء والنحل - ابن حزم - تحقيق د. محمد إبراهيم نصر - د. عبد الرحمن عميرة - دار الجيل - بيروت .

٣٥- فضائل الصحابة - أحمد بن حنبل - تحقيق وصي الله بن محمد عباس - دار العلم - جدة - ط ١ - ١٤٠٣ .

٣٦- طبقات الشافعية الكبرى - تاج الدين السبكي - تحقيق محمود محمد الطناحي - دار إحياء الكتب العربية - القاهرة .

٣٧- الفوائد المجموعة في الأحاديث الموضوعة - الشوكاني - تحقيق عبد الرحمن المعلمي - المكتب الموضوع الإسلامي - دمشق - ط ٢ - ١٣٩٢ .

٣٨- قاعدة جلييلة في التوسل والوسيلة ابن تيمية - تحقيق ربيع بن هادي المدخلي - مكتبة لينة - دمنهور - مصر - ط ١ - ١٤٠٩ .

٣٩- القول البديع في الصلاة والسلام على الحبيب الشفيق للسخاوي - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ٣ - ١٣٩٧ .

٤٠- الكامل في التاريخ - لابن الأثير - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ٥ - ١٤٠٥ .

٤١- الكامل في ضعفاء الرجال - أبو أحمد ابن عدي - دار الفكر - بيروت ط ٢ - ١٤٠٥ .

٤٢- الكشاف - محمود بن عمر الزمخشري - دار المعرفة - بيروت .

٤٣- لسان العرب - ابن منظور - دار صادر - بيروت .

٤٤- لسان الميزان - ابن حجر العسقلاني - مؤسسة الأعلمي - بيروت - ط ٣ - ١٤٠٦ .

٤٥- المجروحين - لابن حبان - تحقيق محمد إبراهيم زيد - توزيع دار الباز مكة المكرمة .

٤٦- مجموع الفتاوى - لابن تيمية - جمع عبد الرحمن بن محمد بن قاسم .

- ٤٧- مختصر تاريخ دمشق- ابن منظور - تحقيق روحية النحاس - دار الفكر - دمشق - ط ١ - ١٤٠٤ .
- ٤٨- مختصر التحفة الأثني عشرية - شاه عبد العزيز الدهلوي - اختصار محمود شكري الألوسي - تحقيق محب الدين الخطيب - المطبعة السلفية - القاهرة ١٣٧٣ .
- ٤٩- مروج الذهب ومعادن الجوهر أبو الحسن المسعودي - تحقيق محمد محيي الدين عبد الحميد - دار المعرفة - بيروت - ١٤٠٣ .
- ٥٠- المستدرك على الصحيحين - أبو عبد الله الحاكم - دار الكتاب العربي - بيروت .
- ٥١- مسند أحمد بن حنبل - دار الكتب العلمية - ط ٢ - ١٣٩٨ .
- ٥٢- مسند أحمد - بتحقيق أحمد شاكر - دار المعارف - القاهرة - ١٣٧٧ .
- ٥٣- المعجم الصغير - سليمان بن أحمد الطبراني - تقديم كمال يوسف الحوت - مؤسسة الكتب الثقافية - بيروت ط ١ - ١٤٠٦ .
- ٥٤- المعجم الكبير - سليمان بن أحمد الطبراني - تحقيق حمدي السلفي - ط ٢ .
- ٥٥- المغني - موفق الدين ابن قدامة - دار الفكر - بيروت - ط ١ - ١٤٠٥ .
- ٥٦- المقاصد الحسنة - السخاوي - تحقيق محمد عثمان - دار الكتاب العربي - بيروت ط ١ - ١٤٠٥ .
- ٥٧- الموافقات في أصول الشريعة - أبو إسحق الشاطبي - عناية عبد الله دراز - دار الكتاب العلمية - بيروت .
- ٥٨- ميزان الاعتدال - محمد بن أحمد الذهبي - تحقيق علي محمد البجاوي - دار المعرفة بيروت .
- ٥٩- نزاهة النظر في شرح نخبة الفكر - ابن حجر العسقلاني - مكتبة طية المدينة المنورة ١٤٠٤ .
- ٦٠- النهاية في غريب الحديث - ابن الأثير - تحقيق طاهر الزاوي - مكتبة العلمية - بيروت .

ب- سهرچاوه شيعيه كان

- ٦١- بحار الأنوار - محمد باقر المجلسي - مؤسسة الوفاء - بيروت - ط ٢ - ١٤٠٣ .
- ٦٢- تفسير الصافي - الفيض الكاشاني - دار الأعلمي - بيروت .
- ٦٣- تفسير القمي - علي بن إبراهيم القمي - مطبعة النجف ١٣٨٧ .
- ٦٤- رجال الكشي - أبو عمر الكشي - تقديم أحمد السيد الحسيني .
- ٦٥- رجال النجاشي - أبو العباس النجاشي - مكتبة الداودي - قم - إيران .
- ٦٦- رسالة الإيمان ميرزا حسن الخائري الإحقاقي - مكتبة الصادق - الكويت - ط ٢ - ١٤٠٥ .
- ٦٧- الغدير في الكتاب والسنة والأدب الأميني - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ٤ - ١٣٩٧ .
- ٦٨- فصل الخطاب في إثبات تحريف كتاب رب الأرباب حسين بن محمد تقي النوري الطبرسي بعناية محمد رضا الطباطبائي ١٢٩٨ .
- ٦٩- في ظلال التشيع - محمد بن علي الحسيني - ط ١ - ١٤٠٣ - مؤسسة الوفاء - بيروت .
- ٧٠- الكافي أبو جعفر الكليني - تحقيق علي أكبر الغفاري - دار الأضواء - بيروت - ١٤٠٥ .
- ٧١- كشف الغمة في معرفة الأئمة - أبو الفتح الأربلي - دار الأضواء - بيروت - ط ٢ - ١٤٠٥ .
- ٧٢- لماذا اخترت مذهب الشيعة ؟ - محمد مرعي الأنطاكي - ط ٣ - حلب - مؤسسة الوفاء .
- ٧٣- المراجعات - عبد الحسين الموسوي - تحقيق حسين الراضي - الدار الإسلامية - بيروت - ط ٣ - ١٤٠٦ .
- ٧٤- نهج البلاغة - دار التعارف - بيروت - ط ١ .
- ٧٥- الوافي - الفيض الكاشاني - مكتبة علي بن أبي طالب - أصفهان - إيران - ط ١ - ١٤٠٦ .
- ٧٦- وسائل الشيعة - الحر العاملي - تحقيق مؤسسة آل البيت - قم - ط ١ - ١٤٠٩ .

پی‌رستی شه‌جدره‌کان

- ۶۸ شه‌جدره‌ی تاییه‌تمندی نه‌بویه‌کر به پدیامبه‌ره‌وه ^{کالان}
 ۷۴ شه‌جدره‌ی هه‌لگه‌پراوه‌کان
 ۲۶۷ شه‌جدره‌ی ره‌چه‌له‌کی حوسه‌ین و موعاویه
 ۴۰۷ شه‌جدره‌ی به‌نی هاشم
 ۴۰۸ شه‌جدره‌ی نه‌بو تالب

پیڑستی بابہ تہ کان

- ۴ پیٹشہ کی وەرگیر
- ۱۳ پیٹشہ کی نوسہر
- ۲۳ چہند مہ بہ ستیکی گرنگ لہ بہ ردہم میڑوودا
- ۲۵ ریخوشکار
- ۵۳ بہندی یہ کہم:
- ۵۳ پروہ میڑویہ کان لہ وفاتی پہ یامبہرہ وہ صلی اللہ علیہ وسلم تا سالی ۶۱ک
- ۵۴ ریخوشکار
- ۵۹ بہشی یہ کہم:
- ۵۹ خیلافہ تی ئہ میری ئیمانداران ئہ بو بہ کری صدیق صلی اللہ علیہ وسلم سالی ۱۱ بو ۱۳ک
- ۶۰ ریخوشکار
- ۶۲ باسی یہ کہم: سہ قیفہ بہنی ساعیدہ
- ۶۹ باسی دووہم: ئہ بویہ کری صدیق صلی اللہ علیہ وسلم لہ چہند دیریکدا
- ۸۰ باسی سیئہم: گرنگترین پروودا وہ کان خیلافہ تی ئہ بویہ کری صدیق صلی اللہ علیہ وسلم:
- ۸۸ * ئہ سوہدی عہنسی (عہ بہلہی کوری کہ عب):
- ۸۹ * تولہ یحہی ئہ سہدی:
- ۹۰ * ئہ سہد و غہ تہ فان:
- ۹۱ * سہ جاح و بہنی تہ میم:
- ۹۲ * بہنی حہنیفہ وجہنگی یہ مامہ:
- ۹۴ * ہلگہ پانہ وہی خہلکی بہ حرہین :

- * جهنگى يەرموك: ٩٨
- بەشى دووهم: ١٠٣
- خيلافەتى ئەمىرى ئيمانداران عومەرى كورې خەتاب ﷺ لە سالى ١٣ بۆ ٢٣ ك ١٠٣
- رېخۆشكار ١٠٤
- باسى يەكەم: ئەمىرى ئيمانداران عومەرى كورې خەتاب ﷺ لە چەند دېرېكدا ... ١٠٨
- باسى دووهم: گرنگترين روداوەكسانى سەردەمى عومەرى كورې
خەتاب ﷺ: ١١٣
- * روداوى (قادسيه)ى موحەپەمى ١٤ ك: ١١٣
- بەشى سىيەم ١٢٨
- خيلافەتى ئەمىرى ئيمانداران عوسمانى كورې عەففان ﷺ سالى ١٢٨
- ٢٣ بۆ ٣٥ ك ١٢٨
- باسى يەكەم: عوسمان چۆن خيلافەتى گرتە دەست؟ ١٢٩
- * چىرۆكى شورا: ١٢٩
- باسى دووهم: عوسمانى كورې عەففان لە چەند دېرېكدا ١٣٩
- باسى سىيەم: گرنگترين روداوەكانى خيلافەتى عوسمان ﷺ ١٤٤
١. جهنگى ئيفريقيا سالى ٢٧ ك: ١٤٥
٢. روداوى جرجير و بەرەپ لە گەل موسولماناندا سالى (٢٧ ك): ١٤٥
٣. (ذات الصواری) سالى (٣١ ك): ١٤٧
٤. فراوان كردنى مزگەوتى پەيامبەر ﷺ ١٤٧
٥. دروستكردنى يەكەمىن كەشتى گەلى دەريايى ١٤٧

٦. دووباره کوکردنه وهی قورئان. ١٤٧
- باسی چواره م: دهستی کردنی فیتنه ١٤٩
- هوکاره کانی فتنه که: ١٤٩
- باسی پینجه م: نهو شتانهی که له عوسمانیان گرت ﷺ ١٥٨
- نه مانهش شایهتی زانایانن بو نهو والیانه: ١٦٤
- یه که م: مو عاویهی کوپی نه بو سفیان. ١٦٥
- دوو م: عه بدوللای کوپی سه عدی کوپی نه بی سه رح. ١٦٥
- سییه م: سه عیدی کوپی عاص: ١٦٦
- چواره م: عه بدوللای کوپی عامری کوپی کوپه یز. ١٦٦
- پینجه م: وه لیدی کوپی عوقبه ١٦٦
- لینگرتنی یه که م: ١٦٦
- لینگرتنی دوو م: دوو رخستنه وهی نه بو زه ر بو ره بزه. ١٧١
- لینگرتنی سییه م: پینج یه کی ده سکه وتی ئیفریقیای داوه ته مه روان. ١٧٣
- لینگرتنی چواره م: سوتاندنی موصحه فه کان. ١٧٤
- لینگرتنی پینجه م: داویه تی له ئین مسعود تا ریخو له کانی ته قاندوه، ههروه ها داویه تی له عه ماری کوپی یاسر هه تا په راسوه کانی شکاندوه ١٧٦
- لینگرتنی شه شه م: زیاد کردنی جی له وه ری قه ده غه (الحمی): ١٧٦
- لینگرتنی هه وته م: نویژی سه فه ری کورت نه کردو ته وه. ١٧٧
- لینگرتنی هه شته م و نوییه م و دهیه م: له به در ئاماده نه بوو، له ئوحد رای کرد، له ١٧٨

لینگرتنی یازدههم: عوبهیدوللای کورپی عومهری له بهرانبر هورموزان نه کوشتهوه:

١٨٠

لینگرتنی دوازدههم: زیاد کردنی بانگی دووهمی پوژی جومعه. ١٨٤

لینگرتنی سیازدههم: گیرانهوهی چهکم، له کاتیکدا پدیامبهری ﷺ نه فی کردبوو. ١٨٥

باسی شهشهم: کوشتنی عوسمانی کورپی عهففان ﷺ ١٨٨

کی عوسمانی کوشت؟ ١٩١

بهشی چوارهم:

خیلافهتی ئهمیری ئیمانداران عهلی کورپی ئهبو تالب ﷺ له سالی ١٩٧

٣٥ بۆ ٤٠ کۆچی ١٩٧

باسی یهکم: عهلی کورپی ئهبو تالب ﷺ له چهند دیریکدا ١٩٨

جهنگی خندهق: ٢٠٣

پوژی خهیهه: ٢٠٤

* بهیعت پیدانی عهلی ﷺ: ٢٠٥

باسی دووهم: گرنگترین رووداوهکانی خیلافهتی عهلی ﷺ ٢٠٨

* جهنگی جهمهل (سالی ٣٦ک): ٢٠٨

ووتو ویز و دانوستانهکانی پیش شههه: ٢١٠

ههولهکان بۆ راگرتنی شههه: ٢١١

کوشتنی تهلهه و زویهیر: ٢١٣

دوای شههه: ٢١٤

بۆچی عهلی بکوژهکانی عوسمانی نه کوشت؟ ٢١٦

- ٢١٨ جهنگى صيففين (سالى ٣٧ك):
- ٢٢٠ ئايا موعاويه شەرى كورسى بوو؟
- ٢٢٤ ئەو ھاوہلانەى بەشدارى ئەم شەپانەيان كرد؟
- ٢٢٥ * چىرۆكى داوهرى كردن(تەككىم)
- ٢٢٨ * جهنگى نەهرەوان (سالى ٣٨ك):
- ٢٣٥ باسى سىيەم: كوشتنى ئەمىرى ئىمانداران عەلى كورپى ئەبو تالب عليه السلام سالى ٤٠ك
- ٢٣٧ باسى چوارەم: ھۆكارى جىاوازي نىوان ھاوہلانەى
- ٢٣٨ ھەلوئىستى ھاوہلانەى لەمەر ئەو جەنگانە:
- ٢٤٥ بەشى پىنجەم
- ٢٤٥ خىلافەتى ئەمىرى ئىمانداران حەسەنى كورپى عەلى عليه السلام لەسالى ٤٠بۆ ٤١ك ...
- ٢٤٧ باسى يەكەم: حەسەنى كورپى عەلى عليه السلام لە چەند دىرەكدا:
- ٢٥٠ باسى دووہم: بەيەتدان بە حەسەنى كورپى عەلى عليه السلام
- ٢٥٢ بەشى شەشەم
- خىلافەتى ئەمىرى ئىمانداران موعاويەى كورپى ئەبوسوفيان عليه السلام لەسالى ٤١بۆ ٤٠ك
- ٢٥٢
- ٢٥٣ باسى يەكەم: موعاويە عليه السلام لە چەند دىرەكدا:
- ٢٥٧ باسى يەكەم: گرنگەرين روداوہكانى سەردەمى موعاويە
- ٢٥٧ * غەزاكردنى قوستەنتىنيە سالى ٥٠ك.
- ٢٥٨ * بنىاتنانى شارى قەيرەوان.
- ٢٥٨ * لە خىلافەتموہ بۆ مىلاكەت:

- * وهفاتی حهسه نی کورپی عهلی ﷺ: ٢٦٠
- ههر لهم ماوهیه دا و له سالی ٤٩ك حهسه نی کورپی عهلی وهفاتی کرد. ٢٦٠
- ئایا یهزید شیاو بووه بۆ خیلافهت یان نا؟ ٢٦٢
- بهشی حهوته م ٢٦٥
- خیلافهتی یهزیدی کورپی معاویه له سالی ٣٥بۆ ٤٠ك ٢٦٥
- باسی یه کهم: به یعهتدان به یهزید و رهزکردنه وهی له لایهن حوسهینه وه ٢٦٦
- پاشان ده رچوونی له مه که وه بۆ کوفه ٢٦٦
- * خه لکی عیراق نامه بۆ حوسهین دهنیترن : ٢٦٦
- * حوسهین موسلیمی کورپی عهقیل دهنیتریت : ٢٦٧
- * عوبهیدوللای کورپی زیاد ده کریت به ئه میری کوفه : ٢٦٧
- * ده رچوونی حوسهین ﷺ بۆ کوفه : ٢٦٨
- * خه لکی کوفه پشتی موسلیمی کورپی عهقیل بهر ده دهن: ٢٦٩
١. عهبدوللای کورپی عه بباس: ٢٧١
٢. ئیبن عومهر: ٢٧١
٣. عهبدوللای کورپی زوبهیر: ٢٧٢
٤. ئه بو سه عیدی خودری: ٢٧٢
- * حوسهین ده گاته قادیسه: ٢٧٣
- باسی دووهم: کوشتنی حوسهین ﷺ ٢٧٥
- * حوسهین ئامۆزگاری سوپای کوفه ده کا و خویان بیر دینیتته وه: ٢٧٧
- * رووداوی طه ف(سالی ٦١ ك): ٢٧٩

- * كى له خانهواده كى حوسهين كوژرا؟ ٢٨٠
- باسى سييهه: كى حوسهيني كوشت ﷺ؟ ٢٨٥
- باسى چوارهه: هه لويستى خه لك له ئاست كوشتنى حوسهين ٢٩٦
- * دوو بيدعهى تازه داهيتراو: ٢٩٩
- باسى پيئجهه: هه لويستى نه هلى سوننه و جه ماعدت له ئاست يه زىدى كورى
- موعاويه ٣٠١
- هه لويستى يه زىد له كوشتنى حوسهين ﷺ: ٣٠١
- به ندى دووهه: عه داله تى هاوه لآن (رضي الله عنهم) ٣٠٨
- به شى يه كهه ٣٠٩
- پيئاسهى هاوه لايى له روى زمانه وانى و زاراوه ييه وه ٣٠٩
- به شى دووهه ٣١٩
- كى تانه له عه داله تى هاوه لآن ده دات؟ ٣١٩
- باسى يه كهه: تانه وه شينه كان چيان ده وى له هاوه لانى موحه ممد ﷺ؟ ٣٢٠
- باسى دووهه: نهو تاقم و گروپانه كه تانه يان له عه داله تى هاوه لآن داوه له گهل
- به لگه كانيان ٣٢١
- به شى سييهه ٣٢٦
- هه ندىك گومانى سهه هاوه لآن و ره وانده وه يان ٣٢٦
- شوبهه يه كهه: فهه موده كهى په يامبهه ر ﷺ له سهه رهوز ٣٢٧
- شوبهه يه دووهه: خواى گه وهه مه دحى هه موو هاوه لانى نه كهردوه ٣٣١
- شوبهه يه سييهه: له عومرهى خوده ييهه دا په يامبهه ريان ﷺ توپه كهردوه ٣٣٧

شوبه‌دی چواره‌م: ئەو گومانەیان: کە پەيامبەری خوا ﷺ نەفرەتی کردوووە لەوانەى بەشداری سوپاکەى ئوسامە ناکەن، کەچی ئەبویە کر و عومەر بەشداریان نەکردوووە:

٣٤١

شوبه‌دی پینجەم: کوشتنى مالکى کورپی نویره له لایەن خالدی کورپی وه‌لیده‌وه. ٣٤٣

شوبه‌دی شه‌شەم: جا ئەم زه‌یده له جه‌نگى یه‌مامه‌دا له شه‌ری هه‌لگه‌راوه‌کان له‌گه‌ن

به‌نى حه‌نیفه‌دا شه‌هید بوو. ٣٤٦

کوشتنى حیحى کورپی عه‌دى له لایەن. ٣٤٧

بۆچى موعاویه حیحى کورپی عه‌دى کوشت؟ ٣٤٧

شوبه‌دی حه‌وته‌م: سته‌مى ئەبویە کر له میراته‌کەى فاتیمه. ٣٤٩

شوبه‌دی هه‌شته‌م: عومەر له باره‌ى به‌یعه‌ته‌کەى ئەبویە کره‌وه وتوویه‌تى: ٣٦٣

شوبه‌دی نۆیه‌م: ئەو درۆیه‌یان کە ئەلین عومەر وتوویه‌تى: ٣٦٦

پەيامبەرى خوا ﷺ وړینه ده‌کا. ٣٦٦

شوبه‌دی ده‌یه‌م: عومەرى کورپی خه‌تتاب نه‌هى کردوووە له مۆتعه‌ى حه‌ج و مۆتعه‌ى

ئافره‌تان ئەو دووانه‌ش دوو شتى پڕپێدراون، ئیتىر چۆن عومەر حه‌لّێك حه‌رام ده‌کات

که خوا رینگەى پێداوه. ٣٧١

شوبه‌دى یازده‌یه‌م: تۆمه‌تبارکردنى عائیشه و حه‌فصه به کافر بوون. ٣٧٥

شوبه‌دى دوازه‌یه‌م: موعاویه زیادى کردۆته کورپی خۆى. ٣٨٠

پوخته. ٣٨٢

به‌ندى سییه‌م. ٣٨٧

کى خه‌لیفه‌یه له دواى پینغه‌مبەرى خوا ﷺ؟ ٣٨٧

- ۳۸۸ ریخوشکار
- ۳۸۸ بهشی یه کهم: بهلگه نهقلیه کان.
- ۳۹۰ بهشی یه کهم
- بهلگه نهقلیه کانی نهواندی عهلی له نهبویه کرو عومهر و عوسمان له پیشتتر دادهنن بو
- ۳۹۰ خیلافهت له گهل رهواندنهو هیان
- ۳۹۱ باسی یه کهم: فهرموده کهی غه دیر
- ۳۹۳ * هوکاری گوتنی نهم ووتهدیهی په یامبه ر^{صلی الله علیه و آله} به عهلی:
- ۴۰۲ باسی دووهم: فهرموده ی کراسه که و نایه تی موباهده له
- ۴۱۳ باسی سییم: نایه تی ویلایهت
- ۴۲۱ باسی چوارهم: فهرموده ی مهزریله
- ۴۲۷ باسی پینجهم: نایه تی ذَوِی الْقُرْی
- ۴۳۳ باسی شه شهیم: فهرموده ی سهقه لهین
- ۴۳۸ باسی جهوتهم: فهرموده ی (عهلی له منه و منیش له عهلیم)
- ۴۴۱ باسی هه شتهم: فهرموده ی (دوازه ئیمامه که)
- ۴۴۵ باسی نزیهم: فهرموده ی: (أنا مدینه العلم وعلی بابها)
- ۴۴۸ باسی دهیم: فهرموده ی (الإنذار یوم الدار)
- ۴۵۳ بهشی دووهم
- بهلگه عهقلیه کانی نهواندی عهلی له نهبویه کر و عومهر و عوسمان له پیشتتر دادهنن بو
- ۴۵۳ خیلافهت له گهل رهواندنهو هیان
- ۴۵۴ باسی یه کهم ننازاترین کهس بووه له دوا ی پیغه مبهری خوا^{صلی الله علیه و آله}

- ٤٥٦ باسى دووهم: باسى سييهه: بهره چهلتهك نزيكترين كهسه له پهيامبهروه ﷺ
 ٤٥٧ باسى چوارهه: يه كه مينيانه موسلمان بووه
 ٤٥٨ باسى پينجهه: ههركيز سوژدهى بو بت نه بردووه
 ٤٦٠ كوټايى
 ٤٦٠ چهند پرسيارلي كړدنكى گرنه كه نه بيت بكري:
 ٤٦٣ پپرسته كانى كتيبه كه
 ٤٨٨ پپرستى شه جهره كان
 ٤٨٩ پپرستى بابه ته كان

خودش در این معمل گویا نعم کتیبه بایں له حاضره کنی میزبونی دور
مکورت در گات که برینیه له و دواتی پنجه سیر (۱۰) شا کوششی
عربی (۱۱) در این با سکر دین کنی پرعنی پود دله میزبونه گانی
نور دایره و آلهامی شو شریه و گوشتانندی بقیار و گرویه لاریکل
و دانه و که حور له کز سیه و زایه کنی کامه کنی در کار پودین
کر دود و ملک به شوی کیم کنی بعلگه و توری حواء به لگو به
شوی کیم کنی کار و و حواء تا چیده حور بعلگه است و
درست و صحیح، یا شان تا چیده بر میبست و حواء کنی
شعرا و دشمن، شاید بعلگه به دستبند و بیان بعلگه
بسیار با حور؟

نعمه چایی درووسی کنتیسی دهیگاه له میترای نیسلام ده
که به شریف و پشورای خرای میهره بان، سالیکی سحره چایی
یادگه می توارو پرو - له سمشا سحره و میطهت له سحره و
گوتایی، له پاش و له پشدا هور پرو خرای لغزله خنده - و به
پشورای خرای میهره بان چایی درووسی ده سحره کرای کراو و پرو
ریاد کراو و همدجی کراو له سحره کیکی نویدا ده خریته ده به ده میتری
خوبه سراس - به هیوای سوره سوره پرو و پرو گرده خریته نو یوشایی می
که لهم یارده له کنتیجاتی کوره یسا سده می ده گریته خرای
میهره بان نیخلام به هه پرو لایه گمان به خریته و تهره فیلانی
یادت یز تهره می خری می خریته...

علی خان

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

231125-1

● 1993年10月1日

www.blackwell-sydney.com

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26